

надъ контингентомъ рекрутѣвъ. По промовѣ п. Гождиці и Пьершого дискусія замкнута. Яко генеральний бесѣдникъ промовляють: рго п. Бегаймъ, contra п. Плясъ. По короткій промовѣ референта п. Поповского, законъ ухвалено въ другій и третій читанні. Противъ закона голосували Чехи, соціалій демократи и нѣмцѣе людое сторонництво.

Зъ черги приступлено до дискусіи надъ наглымъ внесенемъ въ справѣ углевого страйку. П. Дашинскій виводить, що робітники все були готові до угоди, до котрой не прийшло лише зъ вини підпримствіа. Правительство не має права хотати ся за соціально-політичну комісію, бо не поспирало выдатно праць сего комісії. Бесѣдникъ критикує постанове властителей копалень и властей супротивъ робітниківъ и обговорює широко положене углекопѣвъ въ копальняхъ архикнязя Фрідріха. Сли 7000 упокоренныхъ робітниківъ буде мусѣло зновъ стати до праць, то легко може стати ся, що замѣсть спокійной організації виступлять анархістичній амаганя. Соціально-політична комісія повинна звольнати зъ проктомъ закона, абы робітникамъ показати бодай добру волю парламенту. Бесѣдникъ оновѣдає про нелюдске поступоване старосты Шалера въ Шлемѣ, котрий заборонивъ громадамъ выставляти бѣднымъ недужимъ робітникамъ свѣдоцтва убожества, на подставѣ котрыхъ могли бы одержувати безплатній лѣки. Сей панъ староста свою нелюдскость посунувъ такъ далеко, що не позовливъ громадамъ давати малыхъ домыннъ помершимъ дѣтямъ робітниківъ и заборонивъ кликати акушерки до робітницъ. «Отже того старосту — мовивъ Дашинскій — тую бестію въ людокѣмъ тѣлѣ затамимъ собѣ, коли бы про него мавъ забути міністеръ внутрѣшнихъ справъ».

Господарка въ «братскихъ» касакъ и найбѣльшимъ обманствомъ. Она доказує, якъ можна гуманитарій заряджена перемѣнити въ бичъ противъ працюющей клясы. Бесѣдникъ оновѣдає, що въ Остравъ увязнено одного робітника и выточено ему свѣдоцтво о обиду членѣвъ цѣсарского дому, бо сей робітникъ ужинъ острыхъ слѣвъ противъ властителя фабрикъ на Шлезку. Слѣ архикнязя Фрідріха потрапятъ загортати міліоны зъ тяжкою праць робітниківъ, сли вѣвъ е на се, абы для него працювали тысячѣ и тысячѣ робітниківъ, то чому не поспиралъ его на одной высотѣ въ економічній борбѣ. Страйку противъ архикнязя Фрідріха, яко властителя копалень, не можъ уважати за обиду членѣвъ цѣсарского дому. Правительство повинно уеихъ силъ ужити, абы члены цѣсарской родины, котры въ страйку суть лично ангажовані а въ тѣмъ случаю знаходять ся въ найгѣршій товариствѣ, схотѣли разъ вже звернути на се свою увагу и зрозумѣти, що се не дуже безпечно въ борбѣ о приватній интєресы покинувати ся нагло на «великопанскую шляхотнѣсть». Таку «ноблєсу» полагаючи въ водносинахъ до робітниківъ въ недавню нѣчого, а лише въ браню, вже давно водповѣдно оцѣнено. Може бути, що черезъ впливъ соціальной демократіи робітники Шлезка будутъ мусѣли троха ослабити свои династичній чувства. Лише жалувати треба, коли члены цѣсарского дому знаходять ся въ товариствѣ такихъ замаскованныхъ раубітерѣвъ, якъ Дарішъ, Ротшильдъ, Гутманъ.

Промова Дашинского выкликала велике недоволене на лавцѣхъ міністрѣвъ. Керберъ звернувъ ся до віцєпрезидента Прадого, и зажадавъ, абы сей прикликавъ бесѣдника до порядку. Коли не зробивъ того, Керберъ звернувъ ся до президента Фукса и доперва сей сповинавъ бажанє президента міністрѣвъ. Прикликанє Дашинского до порядку, выкликала въ палатѣ малу бучу. Шенереръ кричить: Васѣ тутъ цѣлкомъ не було, коли Дашинскій говоривъ. Лише президуюцій мавъ право упомнути бесѣдника. Д-ръ Фуксъ: «Смѣлобѣ, въ якій говоривъ п. Дашинскій, е просто нечуваний». Противъ упомненія Дашинского, протєстувавъ такожъ въ своій промѣ п. Грегориѣ.

П. Леопольдъ Штайнеръ твердить, що робітники заслугоють на признание, бо заховають ся спокійно. Нужда робітниківъ въ карвиньско-остравскѣмъ ревірѣ е результатомъ пачества. [Мѣжъ соціалістами сильній протєсты и крики: такъ може говорити заплачений шпѣгуль. Штайнеръ обуренній підходить до Вернера. Вернеръ заявляє, що не мавъ на думцѣ Штайнера, коли говоривъ о заплаченыхъ шпѣгулахъ]. Штайнеръ высказує дальше бажанє, абы ще въ тѣй сесіи адвокаты оправданъ бажаня робітниківъ. П. Беррайтеръ заявивъ ся за полюбоннымъ полагодженемъ справы и остерѣгає, абы не вступати на дорогу законодавства, котру уважає за невѣдоповідну. П. Прімавєаі думає, що найлѣьше було бы урядити рѣдъ ревіровъ палатъ зложенихъ въ части зъ робіт-

никівъ, въ части зъ властителей копалень, а въ части зъ державныхъ урядниківъ, котры спеціально мали бы займатися справою страйковъ.

На тѣмъ дискусію замкнута. Генеральний бесѣдникъ гр. Дѣдушицій складає зъ припорученя кола польского зааву, що его сторонництво буде голосувати за внесенємъ. По промовѣ другого генерального бесѣдника п. Слимъ принято односторонне внесенє Слимъ, вызывающе правительство, абы всѣми средствами старало ся о забиченє страйку. Ухвалено такожъ односторонне резолюцію п. Заххерта, вызывающую правительство, абы заборонило працювати въ копальняхъ жѣнкамъ вагалъ и мужчинамъ, котры не скбичали 19 ого року жати.

Зъ черги приняла палата до вѣдомости сировозданє коміи въ справѣ розрухѣвъ на Моравѣ и Граслицяхъ и ухвалила вѣнати правительство, абы тѣй комісії предложило судовій акты о перевезеныхъ карныхъ розправахъ. Комісія переведе при участіи правительства докладне слѣдство надъ сими розрухами, ихъ причинами и наслѣдками.

Переглядъ політичній.

Скорє и остаточне полагодженє справы рекрутѣвъ, можна уважати за кульмінаційну точку способності до законодатной праць мертвого парламенту. Теперь высюка палата вже не знає, що має зъ собою зроби-ти. Здає ся, що водбудуть ся найбѣльше ще два засѣданя. На одиѣмъ въ нихъ водбудуть ся выборы до спѣльныхъ делегацій. Говорять, що вже въ субботу рада державна буде водрочена. Президіи палаты вже одержала швємо д-ра Кербера въ просьбѣ о выборѣ делегацій. Се водбуде ся въ пятницу и на тѣмъ мабуть скбичить ся передвѣлководна сесія.

Угодова конференція має бути скликана мѣжъ 20 а 26 марта. Водбуде ся колька засѣдань, на котрыхъ правительство буде старати ся довести до згоды въ справѣ куріи, въ справѣ veto, а передовѣмъ въ справѣ урядового языка. Президентъ кабінету ще разъ хоче выслушати обѣ стороны а водтакъ по свѣтахъ предложитъ водповідній законъ и не згодитъ ся на нѣякій смѣнъ, хибѣ що зажадають сего обѣ стороны. Се буде послѣдняя проба. Сли сей законъ стрѣтитъ ся въ палатѣ зъ оппозицію, покаже ся, що парламентъ неспособній до праць.

На робітничыхъ зборахъ водъ голымъ небомъ въ Остравъ при участіи 12.000 особѣвъ, въ Орловѣ до 8.000 особѣвъ ухвалено односторонне удержати страйкъ такъ довго, якъ довго не увѣдѣ въ житє законъ обмежачій день праць въ копальняхъ на 8 годинъ. Зборы водбули ся спокійно. Число аголошующихъ ся до праць робітниківъ и все бѣльше менше однаке.

Въ наслѣдствѣ масового наплыву замѣщеныхъ страйкуючихъ робітниківъ, пришло въ Брікѣ до збѣговискѣ и бѣльшихъ демонстрацій. Найбѣльше збѣговиско було передъ братською касою, де товпа домагала ся звороту вкладокъ. Въ бійцѣ зъ органами власти водбито одного арештованого. Зарєкнєровано вѣйско, котре однакъ вже не мало причины интервеніювати.

Osterr. Volksztg. оголошує розмову зъ міністромъ рѣльництва Джіованеллімъ въ справѣ страйку углекопѣвъ. Міністеръ заявивъ, що не е противникомъ 8-годинного дня праць. Однакъ сего реформы не можъ водразу перевести у всѣхъ галузяхъ промыслу и дѣятого робітники мусять ще заждати.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Зъ Бережанщины пишутъ намъ: Два 11 лютого с. р. водбули ся загалній зборъ читальнѣвъ въ Курянахъ. На запрошены головы о. І. Федюка аббрало ся въ домѣ громадского начальника Григорія Комарнянского [выбраного на заг. зборѣ «Селяньска Рада» въ Бережанахъ заступникомъ головы сего політичного товариства — Ред.] звыжъ 50 членѣвъ читальнѣвъ самыхъ пореярныхъ господарѣвъ, а явили ся такожъ гости: п. Бронъ Вольфартъ властитель Курянь, о. Корнъ Лотоцкій зъ Рогачина, п. Загурскій, знавый патріотъ Тимотей Старухъ зъ Слободы и пп. учителя Ник. Дозорскій зъ Рогачина та Іос. Витвицкій зъ Курянь.

Зборы отворявъ гарною промовою о. Федюкъ, а водтакъ на его предложєне читальнѣвъ воддали провѣдъ зборѣвъ п. Вольфарту, а секретарство п. Дозорскому. П. Вольфартъ подкывавъ рускою мовою за честь и всѣхъ часъ говоривъ по руски. По выборѣ нового выдѣлу [до котрого выбрано о. Федюка, начальника Комарнянского и ще 5 господарѣвъ] наступили внесенія членѣвъ.

1) Нач. Комарнянскій поставивъ внесенє, абы водбудувати власный домъ читальнѣвъ

«Просвѣты». Вызывала ся широка дискусія, якій мавъ бы бути сей домъ? Отже мурованый, крытый гонтою. Тамъ могла бы мѣстити ся и христіянська крамница, а въ комѣриѣ и канцелярія громадска. Тутъ показавъ свою добру охоту и щедрѣсть п. Вольфартъ, заохотивши читальнѣвъ до будовы того дому и обѣщючи водѣ себе помѣчь, и меншо потрібный твердый матеріалъ. Вѣдѣщи зборы выбрали комітетъ, котрый має заняти ся сего будовою.

2) О. Федюкъ поставивъ внесенє: оснувати касу Райфайзена въ громадѣ. Зъ початку читальнѣвъ приняли сей проектъ досить недовѣрчиво, побоюючи ся поруки цѣлымъ майномъ каждого члена спѣлки, однакѣмъ коли п. Тимъ Старухъ красво и основно аргєнтувавъ сєю справу и заохотивъ, выисало ся заразъ 22 членѣвъ-оснувателей касы Райфайзена, а примѣръ дали о. Федюкъ, п. Вольфартъ и нач. Комарнянскій.

По зборахъ почало ся ширє приняте готѣй и при поговорѣхъ та при сѣдѣхъ пѣсенъ гостина протягула ся до вѣдѣмъ вѣдѣ.

Водъ конецъ годить ся зазначити, що Куряны — село въ красной околєцѣ при готѣици — водѣ часу, якъ прийшовъ на парохѣ о. Федюкъ, значно поднєсли ся морально и матеріалъно, а множи теперь такого начальника, якъ Гритъ Комарнянскій, членѣвъ водданный цѣлымъ сердцемъ добру громады та народий руской справѣ, и при такѣмъ дѣдичу, якъ п. Вольфартъ, стали першимъ селомъ, що має вже дуже гарну муровану церковь и величаву школу, а коли ще стане и мурованый домъ читальнѣвъ «Просвѣты», то будуть збраницею въ бережаньскѣмъ повѣтѣ. — К. А. — кій.

Зъ Львѣского пишутъ намъ:

Въ недѣлю 25-ого лютого с. р. водбуло ся отворєне читальнѣвъ «Просвѣты» въ Стежениці адъ Балгородѣ. На означеную годину аббрало ся оснувателей читальнѣвъ въ домѣ одного честного господаря. Изъ замѣщеныхъ явили ся: оо. Стукачъ зъ Тѣшено, Гиндєвичъ зъ Волковыя и Гукєвичъ зъ Полянчина та начальнѣвъ балгородского суду радникъ Іосифъ Вилиньскій. Домъ заповнивъ ся биткомъ селянныи. О. Киприанъ Ясеницкій [парохъ Балгорода, до котрого палєжить Стеженица яко філія] поспинивъ селанамъ цѣль и користи читальнѣвъ та заохотивъ ихъ до просвѣты. Обѣли выбрано выдѣль, а тѣй уновѣстувувать ся въ аргєтуочи головою о. Ясеницкого. Выисало ся 9 новыхъ членѣвъ [кромѣ оснувателей], а загалній зборъ ухваливъ рѣшунъ вкладку 2 кор. и 8 сот. на потреби читальнѣвъ. О. Ясеницкій обѣщавъ водвѣстувати читальнѣвъ даромъ «Дѣло» а Вилиньскій «Свободу». По полагодженю всѣхъ формальностей державъ радникъ п. Вилиньскій водвѣтъ на тематъ «vigilantibus jura»; дуже популярно пояснивъ богато правныхъ приписѣвъ, о якихъ селанє немали поанія. Межи слушачами була велика утѣха и одушевленє, бо [якъ звычайно] були людцѣ, котрыхъ не на руку отворєна читальнѣвъ, а въ тѣмъ и просвѣта масъ руского народу. Тѣмъ честѣ такимъ людямъ, що старають ся поднєсєня просвѣты своего народу!

До введеня въ житѣ тѣхъ читальнѣвъ въ сѣмъ глухомъ кутку, являвъ е нашъ судовой округъ балгородскій, найбѣльше причинивъ ся поважаний всѣма парохѣ о. К. Ясеницкій, бо вѣвъ тутъ по батьковскіи опѣкує ея рускимъ народомъ зъ каждого огляду. Признанє належить ся и радникѣви п. Вилиньскому, шє не пожалувать труда, прибывъ зъ водѣстомъ и теплымъ словомъ загравъ селянъ до стереженя своихъ правъ. Желанно, чтобы се розпочатє дѣло найкрасше развивало ся и було примѣромъ для другихъ сѣлъ. А вже часъ розбудити ся въ лєтаріичного сну та взяти ся всѣми силами до праць и просвѣтою будити свой народъ до повного жатя! — В. Г. — тичє.

Справы церковній.

Зъ Мѣльниччини пишутъ намъ:

Въ днѣхъ водѣ 26 лютого до 1 марта с. р. выключно водбували ся въ Михалѣвцѣхъ коло Мѣльниччѣ [въ повѣтѣ борщевскѣмъ] въ монастири оо. Василіанъ духовній реколекціи для священникѣвъ водъ проводомъ самого Преосв. владыки станицьславского Андрея. Въ реколекціяхъ вяло участъ 22 священникѣвъ зъ курдиньского деваната и 6 изъ сусѣдного скальского. О потрібѣ такихъ реколекцій нема що богато говорити, бо се стара правда, що хто хоче другихъ учить, мусить часъ водѣ часу водновляти въ собѣ засѣбѣ науки св. вѣры и норовствєнности, а не менше и то правда, що ничто безъ грѣха, токмо одинъ Богъ...»

Нашъ Преосв. владыка просто мислєць въ удѣляваню реколекційныхъ наукъ. Слово его, поручѣ несравняной теоретичной ерудиціи, повне такъ теплого сердца, що въ сердце слушача передиває неописану радѣсть, а роумъ розясненє на-скрѣзь ясною, въ доступности просто вытонченною наукою. Трудий до поанія, якъ дехто каже «сухъ» догматичній правды стають для тебе яснѣ та прїєстунній; — скрутий, а неразъ въ практичніймъ приложєню до жатя па око майже неможлий правни христіянскѣмъ морали [етики] бачишь легкими, арозумѣлыми и конечными для живого жатя христіянина. коли почувшь, якъ практично стѣйбѣсть тѣхъ правилъ незбитыми аргументами зъ вѣры и роуму доказує незыблемый въ аргументаціи нашъ Преосв. провѣдникъ реколекцій. И не диво! Де по-присуду аргументовъ самыхъ зъ себе бѣзачныи, якъ тѣй учитель Христового закона та жатя кождє свое слово въ душі выисавъ, тамъ переставъ всякій сумѣль. Слушаешь и неслухаешь ся, довѣй ея науки въ крыты не му-

чать тебе. Треба додати, що владыка Андрей не полохавъ слушачѣхъ перєседею. На голову грѣшника не сыпле граду громѣвъ гибну Богомого, не клєне его жестокии угрозами, та тѣмъ береже водѣ грѣшникомъ розуки. Не судитъ передвѣсно, але якъ люблячій батько просить о покаянє вытєрєвало, безнаестно, а коли у грѣшника побачить хочъ-бы промѣнчикъ доброй воли до поправы, раздуває некру жалю до покаянє цѣлководного розкаянє та сєйчасъ голубить и пригортає розкаяного блудного сына до своего люблячого батьковского сердца. Зъ его безперечною ученостію иде въ парѣ несравняная нѣжидєть, що такъ скажу: выключєно узѣла легкѣсть въ дотыку раи грѣшникомъ душѣ, якъ берєсь гонти. Такій водѣ де ходитъ о осудѣ и розбѣрѣ грѣхѣвъ, порокиѣ та блудѣвъ священника та чловѣка. Але де иде рѣчь о аносности того священника зъ простымъ народомъ, разъ-у-разъ водѣ вѣдѣвъ неодолею битымъ, гиблимымъ, рѣвно темнымъ, якъ сердечнымъ, — тамъ нашъ владыка отавъ безопаданымъ, чисто объективнымъ критикомъ и судєю строгимъ.

«Священникъ для народа» — се его принципъ. А хто его [владыку] практично зобидитъ въ тѣмъ неохотѣмъ принципѣ — того водѣ судитъ строго и безопадно, тому водѣ не прощає такъ легко. И рѣчь ясна, бо «Христеосъ» покинувъ небо та вѣйшовъ на землю ради спасєня міліонѣвъ душъ — якъ-разъ тѣхъ темныхъ, закрѣпощєныхъ, бѣдныхъ та скорбныхъ, а не ради выгоды немногихъ набранныхъ».

«На першѣмъ мѣстѣ церковѣ, за нею школа, чаталия, шпѣхлѣры громадскій, крамници христіянська и т. и. институтіи народий — се все [по словамъ владыки] не може, не смѣвъ бути лишєне уваги, оныи та горичи печальности доброго руского душпастиря».

«Хата священника доброго — се домъ потѣхи та порады для всѣхъ тѣхъ, що ихъ бѣ лиха доля, що ихъ мучать поганій люде».

«Въ хатѣ священника повинна радо шукати и легко найти розраду кождѣ плачущѣ вдова та сирѣта; тутъ повинній бути отєртѣ ихъ слѣзыи гора та розуки».

«Смерть такого священника-душпастиря, котрой хочъ-бы на хвилю забуть, що его Богъ поставивъ не лишь учителемъ, але и потѣшителемъ та оборонцемъ найменшого брата, — черезъ котрого той наимєнчій братъ хочъ-бы разъ заплакавъ, заставляючи за-дѣ коштовъ тѣмъ церковникомъ свой драный лѣхмѣль у жидѣ, — смерть такого священника буде люта и страшна, хочъ-бы вѣвъ впрѣчѣмъ буювъ у церковѣ примѣрный та ревнѣль».

Оттакъ говоритъ нашъ владыка, а говорить се зъ незыблемою силою глубокого перєсѣдєния, а на очахъ его дрожить чистѣ мовѣ крипталѣ слѣзыи сочувства для нужденной долѣ, чорной хлопцєскѣ мизєри.

Чотири разы денно, а кождымъ разомъ бѣльше якъ годину говоривъ Преосвященный, а священники слушали тѣхъ зъ горячего сердца пливучихъ свѣтлыхъ наукъ-порадъ — и диво дивное! — Люде старѣ, вѣкомъ и трудами знесилєній, радѣ були слушати и слухати, забуть на хѣдъ часу. При тѣмъ кождый нитавъ себе: зъ водѣки у нашего владыки — у дитини выгѣдѣ графєского роду вяло ся стѣлѣю силы такъ тяжко трудити ся? зъ-водѣки у него та горяча и порывающѣ любовь до нашего простєдєдѣ?...

Реколекціи закончили ся загалною спѣвѣдою всѣхъ участниківъ. Спѣвѣди слушавъ и самъ архієрєвъ и оба оо. Василіанє Чаплицьскій и Ортиньскій. Обѣла по спѣвѣдѣи вѣчѣрній молитви промовивъ до священникѣвъ владыка ще разъ, вже яко спиекопъ, одѣтый въ архієрєвскій ризѣ зъ жєзломъ въ рукахъ. О сѣй промовѣ не треба богато говорити, бо яка она могла бути, догадає ся кождый зъ попередного опису владыки. Ясна, проста, а така тепла и шира, якъ родного старшого брата до братѣвъ. Нѣ слѣду аконоє зарозумѣлости, нѣ прыхты накидували поваги зєрхника, — та ба! на що сего, коли владыка читавъ у очахъ священникѣвъ высєке та ширє поважанє, до якого знесиливъ ихъ якъ-разъ доступностью та вѣжною добротою. Въ розмѣрно короткой, але аджерній та ясѣй промовѣ обрѣвнѣвъ той величєвнѣй матеріалъ, котрый становлять суми обовязкѣвъ священника для Бога, вѣры та для народу повѣреного его пастѣй. Обѣла завернувши на водносинє епископа до водѣдѣнного ему клира сказавъ ясно и досадно: «Сѣй водносинѣ мусять опиратѣся на чистѣй, ясѣй, правдиѣй а взаимній приязни. Не смѣю домагати ся у васѣ той приязни, бо вы що не пѣзнали мене, але о сѣю приязни, а перше всего о абсолютну ширѣсть прошу васѣ горячо. Про всѣ хибѣ, про всѣ браки у своихъ парохіанѣхъ информуйте мене ширѣ вы самѣ, бо було бы менѣ дуже прикро, доивѣдувати ся о тѣмъ у кого другого. Однакъ успєсно васѣ, що а мущу апати точно вѣрній епѣкъ нашихъ парохій и буду знати напєвно, епѣкъ чѣ такъ, значить ся: якъ не водѣ васѣ, то зъ чужон вѣрной информации. Увѣваю васѣ ще и тѣмъ, що а вже нинѣ люблю васѣ, а всѣ родины вашѣй дорогѣ менѣ и любовію родий...» А що сѣй высказъ нашого владыки не пуста фраза, докажемъ сего було, що черезъ цѣлый часъ реколекцій въ кождѣмъ вѣдѣльмѣ перестану дѣрѣть его коли стояли для священникѣвъ отворѣмъ. Въ тѣй кєли они почували себе якъ дома. Хто коли хотѣвъ, заходивъ до архієрєа и говоривъ до ехочу про все, а архієрєвъ бувъ для всѣхъ однаково прїєстунній и значливый. Богословіє, справы церковній, політика, справы громадскій, ба и справы чисто роднай — все було предметомъ широго розговору священникѣвъ наъ своимъ владыкомъ.

Въ пятницу 1-ого марта водбуло ся для множества народу, начѣвъ зъ подальшихъ сторѣвъ, архієрєвскє богослужєня на дворѣ. До вслѣдєня сего торжєства немало прич-

нивая ся истный хоръ Ви. 6. Смольного въ Павловецъ [що сѣвавъ дуже гарно], численна асета духовенства при чудово украшенѣи о. Василия претолъ, а вже вѣдѣиъ усего була популярна проповѣдь Пресвященнаго, въ котрой вѣиъ въ сотни сердецъ збѣлѣлыхъ, житѣею мукою викувавъ дуче любви, потѣхи та надѣѣ. До св. причастія клѣкло богато сотокъ люду а шѣлѣ нимъ в колѣка жѣнъ священниковъ изъ сусѣдства.

За весь час реколекцій шару вдячливістю відчували агромазаний священники для оо. Василіянів: игумена Чаплинського і мисіонаря Оргинського. Они не тільки прийняли священників у своїй тихій монастир, але і радій, коли треба було, спійшали заступити їх в парохіях у плояду негоді. Коли-ж разь дучило ся, що в час реколекцій обо оо. Василіине були заняті по-за монастирем, а треба було що висповідати двоох хорихъ въ Курдинцахъ, то самъ Преосвященный поїхавъ тудя, висповідавъ хорихъ і потїшавъ. А [милоходомъ кажучи] загостивши на коротко до Борцева відвідавъ читальню і не поминувъ хаты нашого народолюбця-дѣятеля д-ра Доруняка.

Однимъ словомъ — гостина Виреевъ.
 Андрея полишила по собѣй наикрасшій згадки.
 О. М.

Справы господарскій.

(Справа ліцензованих бугаїв громадських, —
Осторожно при купівлі штучних наловбів! —
Замітка в справі тов-а „Одеський Господар“
в Одеську.]

Зъ фонду призначено на безпроцентну позичку въ пълн закупна бугавъ громадскихъ лежить 50.000 злр. бо громады нашъ не хотять зъ него корастати. Справа таа була поднесена на загалный радъ ц. к. Галицкого товариства господарчого у Львовѣ д. 6 марта с. р. п. Федоровичемъ при рефератѣ о лицѣ пованю бугавъ и выдкликашироу дискусію.

П. Федорович підписав три записки, якими звичайно громади оправдують ся, що не мають ліценціозного бугая, а іменно: 1) „нема за що купати“; 2) „нема кому утримувати“; 3) „нема де кувити“. На ті записки подає п. Федорович раду таку:

1) Бать же 50.000 злр. и видеоки вѣдъ нихъ назначенъ на безпроцентову позичку въ тѣй цѣли, а кожда громада кождого часу може же дѣстати 150 злр. ако безпроцентову позичку на оплату въ пять рѣчныхъ ратахъ. Отже и найбѣднѣйша громада може стягнута ея на рату 30 зр. рѣчно на оплату за бугая, чи то вставляючи сю квоту въ бюджетъ громадскій, чи стягнючи певный датокъ водъ властителейъ коровъ и яловокъ або въ горы або при уживанню бугая. Такъ беручи вѣдъ коровъ 30 кр., збѣралось бы за 100 коровъ 30 зр. значить одна рата.

2) Ц. к. Галицке товариство господарске
обов'язує ся менше-більше за ту ю квоту до
статисти громаднх бугаїв расы відповідно
до обов'язк.

3) Покупая бугай потребуем ежемесячно около 150 литров овса, тоже не великий таягр, поноводы бы властители коров, могли бы достачали повтора литры овса ежемесячно, если бы их было прим. 100, та одытны порцию наш. Кроме того дозорець бугая побираваць бы крмѣ 30 кр. признаваемых на сплату понычкы, ще для себе 30 кр. разамъ 60 кр.

Такъ упадаютъ все три закиды.

Въ дискуссіи надъ тою справкою выринули же нашъ трудности до закупки бугаѣвъ громадскихъ, аде тѣхъ не буде, ели законъ о ліценцірованіи бугаѣвъ буде належито выкованъ; тому ухвалено резолюцію до правитель-ства, чтобы оно той законъ вновьъ ввело въ-жте.

Зъ того всего виходить, що одного красного рынка можуть громады остати цѣлкомъ безъ бугалявъ, а въ додатку не одинъ властитель бычка на доносъ ц. к. жандармеріи опинить ся въ Ивановѣ хатѣ або заплатить нару, що и бьомокъ не выстане. Длятого звертаю увагу господарствъ, а въ першомъ рядѣ начальників и радныхъ громадських, чтобы сен справи не легковажили.

Часописи Rolnik и Tygodnik rolniczy подали цікаву справу обманства при сарадокці штучнихх навозів. В Вадовичах обжалувала державна прокуратура одного агента, що продаючи товар під назвою „штучний навоз“ по ціні 8 злр. за 100 кіло, давав продукт вартости 1 злр. 50 кр., як то вказала аналіза хемія. Судь увільнив агента, бо показало ся, що він купував сей товар від фабриканта за 6 злр. 50 кр.; також не казав на свій товар, що то єспітрьом мукі кістниа, суперфосфат и т. п., а ще й заявив, що приймає товар назад, скоро кому не подобав ся, отже не сповнив обманства.

Объ наведеній часописъ доносить, що въ заходній Галичинѣ повстало въ новѣйшихъ часахъ больше такихъ фабрикъ стучучихъ навозъ. То шны, де мѣшае ся псекомъ, іінеъ въ малымъ процентомъ рѣзныхъ игре дѣнцѣ и оно йде въ свѣтъ подъ загальною назвою стучучій навозъ".

Отже остерігаю госп дарівц перед за купном подібного товару! Господарі повин нєть знати, чого зго рбля потребує и що є цує; так само повиннєть обчислити ся, чи єсенціальне узятих штучных и ввозєть даєть єму правдує користи, звертаючи наклады єть процентомь. Вє тєй цєль повиннєть закладати ся по цєльомь краю стацїє досвєдєнь. Єсть вих вє майже 70; справозданє зє них подаєть п. Мєморєскї, профєсорє школи Дубльнєскє, де можна достати и инструпцїю о закладаннє стацїє досвєдєнь на рбляхє и євножєнєхє. Також певно и нашє о. Ант. Глодзєнєскї

— Товариство празничне лъвовете [секция правнича] оповестува: Дня 15 я. ст. марта с. г. (въ четвъртък) о 7.00 годния вечеромъ вбъ-буде ся въ лъвоката товариства (ул. Карола Людвигя ч. 3) Ш. выкладъ д. ра. Стан. Ан-стральского „О доживоту мужа“. На сей вы-

Выказъ складаныхъ жертвъ

Для бѣдн. учителей П. Н. изъ селъ П. жертвовали Р. Т. павлове: Волод. Черный изъ Золочева 5 к.; о. Ю. Константиновичъ изъ Лоса 4 к.; Мих. Тонъ изъ Шавного 2 к.; о. І. Гургалъ изъ Золочева 2 к.; Волод. Курловичъ изъ Раманова 4 к.; о. В. Елизаревичъ изъ Гуменица 4 к.; М. Лисакъ изъ Святина 2 к.; о. Витомовскій изъ Гнилицъ 1 к.; Н. Шахновичъ изъ Станиславова 2 к.; о. Раковскій изъ Боднарова 3 к.; В. Яворскій изъ Нового Санча 5 к.; о. Герасимовичъ изъ Тура 2 к.; о. П. Стучакъ изъ Тиснон 10 к.; Ал. Макухова изъ Старой Соли 4 к.; Желеховскій изъ Берганъ 4 к.; М. Лучаківска изъ Львова 2 к.; П. Скопинскій изъ Долины 2 к.; Кмицикевичъ изъ Сянока 1 к.; о. Нв. Писецкій изъ Монастирища 1 к.; С. Хоминъ изъ Шульгановки 2 к.; П. Чубатый изъ Тернополя 3 к.; І. І. изъ Любачева 2 к.; о. П. Гариновичъ изъ Остоловца 2 к.; о. Г. Панчишинъ изъ Берлина 1 к.; Урядъ парох. изъ Чижикова 1 к.; Генія Чеховичъ изъ Комарна 5 к.; А. Маланюкъ изъ Паушівки 2 к.; Ольга Матюковна и Ем. Богачевскій изъ Маріамполя 4 к.; о. Зенонъ Шухевичъ изъ Ташковецъ 2 к.; Л. Гаваньска изъ Нагорянъ 1 к.; М. Каратницка изъ Ворохты 2 к.; о. І. Бабій изъ Церковнон 2 к.; М. Зазулякъ изъ Рожисъ 4 к.; В. Годинатый изъ Шельпакъ 2 к.; о. Л. Набакъ изъ Варяжа 2 к.; о. Кочиркевичъ изъ Вислока 10 к.; Урядъ парох. изъ Борчокъ великихъ 2 к.; о. А. Волянскій изъ Криворівня 4 к.; о. Ем. Константиновичъ изъ Сянока 4 к.; Н. Н. изъ Веніков 2 к.; о. Николай Писецкій изъ Камениброта 2 к.; о. Ем. Воберскій изъ Суходолу 2 к.; о. М. Юзвякъ изъ Самбора (складка) 6 к.; А. Слоньскій изъ Грушова 1 к.; о. В. Молчко изъ Сервири 1 к.; о. Н. Рудинскій изъ Яблони (складка) 6 к.; о. Гошовскій изъ Крилока 2 к.; о. П. Гукъ изъ Порхонон (складка) 4 к.; І. Иванчишъ изъ Нов. Санча (складка) 13 к. 10 сот.; о. І. Каратницкій изъ Долгого 2 к. 60 сот.; о. С. Теодоровичъ изъ Ракова 2 к.; о. П. Синьстунъ изъ Козови 4 к.; о. Т. Дуткевичъ изъ Цѣмохъ 2 к.; Ст. Савула изъ Неговицъ 3 к.; Нв. Калинакъ изъ Староміщини 2 к.; В. К. Т. 2 к.; Нл. Михалевицъ изъ Лончина 4 к.; І. О. Машакъ изъ Потурты 2 к.; о. Иги. Левинскій изъ Сушина 2 к.; о. І. Домбчевскій изъ Викторова 2 к.; о. І. Гомза изъ Молодича 4 к.; о. І. Пасернатъ изъ Тиславъ 10 к.; о. В. Ювичинскій изъ Острова 4 к.; о. Евг. Омелянскій изъ Пристанъ 2 к.; о. Теод. Косевичъ изъ Опришовець 6 к.; о. Телиховскій изъ Бурштина 10 к.; о. Юстинъ изъ Дрогобича 2 к.; Мих. Тиндштъ 1 к.; Н. Гаваньскій изъ Вишневце 3 к.; Нв. Товарищскій изъ Сянока 4 к.; о. Кол. изъ Канчуги 1 к.; о. Дев. Шуровскій изъ Ивнева дол. 3 к.; о. Н. Н. 5 к.; Урядъ парох. изъ Яблоницъ (складка) 5 к.; о. І. Гордівскій изъ Ш. 2 к.; В. Давидчакъ изъ Воеши 3 к.; о. крил. Е. Вилинскій изъ Львова 4 к.; о. Теод. Мерепа изъ Ривника 4 к.; о. Он. Кончевичъ изъ Иванчанъ 2 к.; Илевичъ изъ Иванівки 6 к.; о. Д. Ходоровскій изъ Иванчанъ 4 к.; А. Т. 50 к.; В. Шанковска изъ Чернополь 2 к.; о. К. Криловскій 2 к.; Юл. Красинскій изъ Саджавки 3 к.; о. І. Вірещкій изъ Леска 4 к.; Вол. Пер-

ещей водъ В. М. изъ Камѣни Липицъ 1 к.; Ол. Борисова изъ Хитляхъ 2 к.; Мих. Касюракъ изъ Любичи 2 к.; о. В. Фидикъ изъ Розлуча 2 к.; Е. І. М. изъ П. 4 к.; З. Пеглинска водъ Товариства рускихъ женщинъ изъ Прошова 2 к.; о. П. Коцуба изъ Высочки 2 к.; о. Юв. Луцкй изъ Іванчанъ 4 к.; М. Романовскій изъ Товмачика 3 к.; о. І. Маркеничъ изъ Доброводъ 2 к.; о. І. Москаликъ изъ Сянока 2 к.; Евг. Курчиньска изъ Керницъ 2 к.; о. С. Лонцкій изъ Волидъ Ком. 3 к.; д-ръ Л. Гумецкій изъ Самбора 30 к. — За тѣ всѣ великодушныя жертвы складаю въ имени несчастной вдовы-учительки пиере „Богъ заплатитъ“ а при „Бескровной“ жертвѣ поману всѣхъ Вп. Жертвовать, чтобы имъ Богъ кождо денгу сторицею надгородивъ! Петро Мексима парохъ изъ Сяночку.

Надѣслане.

АТЕЛІЕ ДЕНТИСТИЧНЕ

Львѣвъ Гетьманьска ч. 6

зложенъ въ колыкохъ водѣловъ въ которыхъ выко-
нуе са: пльомоване, вытатане зубѣвъ безъ боли,
встановлене штучныхъ зубѣвъ.

Для провинциі заведено тую выгоду, що надѣсланъ
почтою лужинъ, зломанъ и т. д. штучный зубъ выно-
силе ся и высылалъ водворогною почтою. — Ателіе
отворене черезъ цѣлый день.

84 14—52 А-ръ дентистъ Вікторъ Янковскій.

Всякі купоны

и выльсовані паперы варто-

стній 874 [1]

выплачуе безъ потрученя провізіи або коштовъ

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

Ц. к. уприв. Галицкого акціонного

Банку гіпотечного.

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механики у Львѣвъ площа Гаа-
лицка ч. 1., противъ Банку Гипотечного и
платиціицъ площади Галицкой

поручае въ великомъ выборѣ и по
цѣнахъ издѣлешныхъ:
окулярны, цѣкеры, злоренны, бин-
окль, дальнозиды, барометры, тер-
мометры, мѣрокопны, лопы, ком-
пасы, рѣсцалы, тасмы мѣричнй,
плосы, лібелъ, манометры и т. я.
Уряджене давидковъ электричнхъ.

Всѣмъ направила пода годжуютъ ся якъ най-
скорше и найдешенше. 4815

Климентій Федуньо

переплетникъ бібліотеки ц. к. львѣвск. университету

поручае

своє переплетниче и галитеріине заведе-

у Львѣвъ ул. Академічна ч. 8.

866

Подоймае ся всякыя робѣты, особливо переплету Служебни-
цѣвъ, Евангелій, Мелитоникѣвъ, Бібліотечныхъ книгъ Альбу-
мѣвъ, Мамъ, Диналомѣвъ и т. ин. по убрѣннхъ цѣнахъ.

Львѣвскій акціонный

ЗАСТАВНИЧІЙ ЗАКЛАДЪ

Кароля Людвика ч. 3, 1 поверхъ

Удѣлае позички на заставы:

Дорогобѣности всякого рода,

Паперѣвъ вартѣстныхъ и

Предметѣвъ цѣнныхъ всагалъ.

Процентъ умѣренный знижаеъ въ мѣру вы-
сокости позички. 185 6—8

Бюро отворене водъ 9—1 и 3—6.

Хто хоче 400 марокъ

подъ гарантією мѣсячно, легко
честно безъ ризика заробити?
Нехай пошле адресъ въ воль-
ною жаркою водъ V 21 An-
ноушен-Експр. K. F. Wojtan,
Липскъ-Линденъ (Leipzig-
Lindenau) 446

ТОРГОВЛЯ и РУКОДѢЛЬНЯ

ПЕТРА ДУТКЕВИЧА

въ СТАНИСЛАВѢ

улиця Бельведерска ч. 2

поручае по цѣнахъ дуже приступ-
ныхъ чашѣ, лѣхтарѣ, павуки, пате-
рицѣ, хресты и т. п., золотить огне-
во дуже тревало стары чашѣ, пушки
и дае самъ до посвященя.

Поручае ся ласкавымъ замовле-
намъ! 144 5—?

Quaker Oats

Всюды можна достати въ пачкахъ по 1 фунтъ и по
1/2 фунта (зѣ приписомъ вареня).

Скрѣпляетъ и эмѣцнон дѣти, якъ жадеъ ншій кормъ. —
Не справляе запору, а таки не допускае до нежитѣвъ
жолудка.

Для кушнѣ всагалъ

дае Quaker Oats (америк. опыханый овесъ) отой ко-
ристи: варить ся швидко (за 15—30 минутъ); дуже
добре розклеиве ся на самѣй водѣ, длатого не потрѣб-
но при такъ званныхъ фальшивыхъ сосахъ и аупахъ
жаднон заприжнѣ. Всѣ страны, варенъ зѣ америк. опы-
ханого вѣвса, мають дуже добрый смакъ; Quaker Oats
е дуже выдатный, длатого й дешевый. 431 IV.

ОПОВѢЩЕНЕ

для Всечестного Духовенства и Комите-
товъ церковныхъ.

Симъ маю честь пригладати Всечестному Духо-
венству и Комитетамъ церковнымъ, що въ часѣ Ве-
ликого посту есть найводповідѣйша пора надсмлати
до переплету и водновленя СТАРЫ ЕВАНГЕЛІЯ якъ
такожъ СЛУЖЕБНИКИ, до которыхъ вставляе ся нова
Літургія свинодальна Іоанна Златоустого и прочій амъ-
ны. Роботу выготовляе ся зѣ дуже короткѣмъ часѣ.
Рѣвночасно поручае ся изъ складу:

Нове хороше видане малого формата

Евангелія въ переплетѣ по цѣнѣ зр. 30, 45, 50,
65, 70, 85, 100, 110 и выше.

Всякого рода книги церковной.

Друки метричальны и пр. до всякого веденя.

Молитво-ловы Герейскій, для женщинъ, мѣриць и дѣтей.

Книги братства церковного, тверезости и Насвѣят.

Таинъ.

Поминники душѣ усопшихъ.

Рамы дв обрѣзѣвъ, якъ такожъ принимае ся всяко-
го рода замовленя входячій въ округъ переплет-
ничого заведеія подъ фирмою

ЕВГЕНІЯ СПОЖАРСКОГО

давнѣйше 182 7—14

Михаила Спожарского и Сына у Львѣвъ, улиця

Руска ч. І. въ каменниці Тов. Просвѣта.

Рѣкъ заснованя 1892

ТОВАРИСТВО ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ „ДНѢСТЕРЪ“

Львѣвъ, Ринокъ ч. 10 (домъ „Просвѣты“)

перше и одинокое руское товариство ассураціи, припро-
учене Всч. Духовенству и всѣмъ вѣрнымъ Впроев. Митроп.
и Преосв. Еп. Ординариатами всѣхъ трехъ епархій, обезпечае
будущи, уряджене домашне, скотъ, господарскій знаряды,
зобже въ зернѣ и солодѣ, сѣно въ стогахъ и будицкахъ
протѣвъ шнѣдъ огневыхъ.

Станъ фондѣвъ іваранційныхъ зѣ двема 31

грудня 1899 выносеть:

Фондъ резервовый 245.814 к. 52 с.

Резерва премій 148.480 „ „

Резерва спеціальна 1.684 „ 80 „ 486.145 к. 92 с.

Фондъ основный 72.000 „ „

Фондъ смертальн. 18.166 „ 80 „

Тариемъ „Днѣстра“ дуже умѣренный, услѣва обезпе-
ченъ користи, а шкѣды ліквидуютъ ся безпрѣводочно. До
кѣнця 1899 року выносили выплаченъ шкѣды 1,680,565 кор.
38 сот. Полемъ „Днѣстра“ принимае банъ красевый при по-
мичнахъ ипотечныхъ.

На житѣ можна обезпечити ся черезъ „Днѣ-
стеръ“ въ Товариствѣ взаимныхъ обезпечень въ Кра-
ковѣ, котре дае найкористѣйшій услѣва, представляе
своими значными фондами найбільшу гарантію, и ви-
дае полемъ и кѣнты въ рускомъ языкѣ. 34

НА СВЯТА!

Вытягъ зѣ цѣпицка винъ, коняковъ, портеру, горѣвокъ и медѣвъ
зѣ пивницъ

НАРОДНОИ ТОРГОВЛѢ

А. ВИНА.

Б. КОНЯКИ.

Назва	ед.	Цѣна въ коронахъ	Назва	ед.	Цѣна въ коронахъ
Зеленая	1/2	1 00	Коняки	1/2	3 00, 3 50, 4 40 и 5 20
Григелайска	1/2	1 20, 1 40	„	1/2	5 40, 6 40, 8 00 и 10 10
Самородне	1/2	1 60, 1 80, 2 00, 2 20, 2 40			
„ мушкат.	1/2	2 60, 2 80, 3 20			
Семигородска	1/2	2 60, 2 80			
Клястерскайбургеръ	1/2	1 20			
Рустеръ	1/2	1 20			
Бургундска	1/2	1 20			
Григелайска	1/2	1 20			
Федельска	1/2	2 00			
„ Goldsch.	1/2	2 60			
Спр-куска	1/2	1 60			
Роско дв Лѣва	1/2	1 10, 1 1/2, 2 00 и 2 60			
Токай елодскій	1/2	4 00 и 5 00			
„ вытравный	1/2	4 00 и 6 00			

В. ПОРТЕРЪ.

Портеръ англ. 1 1/2 1 36, 1/2 0 70

Г. ГОРѢВКИ.

Гр. Дрогобического 1/2 водъ 2 00 до 3 60

„ „ 1/2 „ 1 00 „ 1 90

Издѣлнцъ 1/2 „ 2 20

„ „ 1/2 „ 1 20

Кромѣ того стары горѣвки и лікеры по розлич цѣнахъ.

Д. МЕДЫ.

знаменитон яקותи: солодий, мѣриць, стары и ово-
чей въ 1/2 и 1/4 ед. водъ 0 90, до 2 40.

УВАГА! Меды повинны мати первенство передъ ишмика налиткомъ и находитъ ся въ кождѣй хатѣ

І. ПСЕРГОФЕРА прочищующі пігулки

лише правдивы зѣ червоною наппеію

„J. Pserhofer“ на накрывцѣ кождо коробки.

Найстарше водъ богато лѣтъ численными лѣкарями публицъ поручуване
домашне средство противъ запору и всѣхъ наслѣдковъ злого травленя.

1 пачка зѣ 15 пігулками — зр. 21 кр.

1 валокъ зѣ 6 пачками 1 зр. 05 кр.

Тѣ пігулки суть тѣ самы, що водъ многихъ десятокъ лѣтъ знаній
публицъ подъ назвою пігулокъ Псергофера або І Псергофера пі-
гулки прочищующі кровь и правдивы вироблюють ся лише въ 137 3 10

І. Псергофера антицѣ, Вѣденъ І. Singerstrasse 15.

При закупнѣ товаровъ про имо пок икуватисъ на нашу часѣнись

Выдавец и одѣвчальны редакторъ Иванъ Белей.

Папѣръ зѣ фабрики Черлнськом.

Зѣ друкарнѣ Институту Отавропійскаго подъ заародомъ Іосифа Данилюка

Передплата на „ДВЛО“ и наложеността за ниско ценен издател у Львов.

въ Австрия: за границею:
на цѣлый роукъ . . 16 ар. на цѣлый роукъ . . 32 ар.
на поѣв роукъ . . 8 ар. на поѣв роукъ . . 11 ар.

у Янкой:
на цѣлый роукъ . . 14 ар. на поѣв роукъ . . 7 ар.
на черевт роукъ . 8-10 ар. на яблоску 1 ар. 20 ар.

Редикция, Администрація и Експедиція подь ч. 24
ул. Саторія. — Рукописи извѣстятъ са диме на пе-
редное застереженіе. — Рекламация неопознатий
воляй зодь порта.

Несиджонче число виступе 6 ар. на пров. 7 ар.
Огледеніемъ вышій прикинуаю са по дѣтъ 19 ар
зодь однокъ срочникъ лкворатовомъ тбо си ждоче а въ
эферидѣ "Надоболане" по 15 ар. а. а.

Подданъ и кинди доносене приватий тлоданъ са пе
6 ар. зодь етчина.

Въ дискусію міністеръ Керберъ заявивъ, що правительство вже не разъ съ власной иніціативы хотѣло завести скорочене часу праці въ копальняхъ. На засѣданіи палаты дня 12 марта правительство заповѣло, що въ повелікодій сесіи поставити відповідне внесення. Сесе жадане є оправдане, а въ натурѣ рѣши виходить, що справа такъ глубокого значення не може бути поладжена пѣдъ напоромъ хвилѣ, але wymaga спокою и namysлу. Становиско правительства згѣдне зъ иніціативою підкомітету, которого внесення такожъ амбрає до уложення проекту передъ новымъ збраннямъ рады державной. Міністеръ протестує противъ підозрѣня, що правительство при поимоті скорого відорочення рады державной намѣряє спинити працю въ поодинокихъ комісіяхъ. Відорочене наступити виключно въ тѣхъ ціляхъ, аби сойматъ правымъ дати часъ до поладженія делкихъ справъ. Коли бы навѣтъ рада державна була ще кілька днівъ збрана, то се не рѣшило бы судьбы предложення. Бесѣданнѣ кончатъ зазначуючи, що разъ, що правительство въ часѣ парламентарной павзы возьме ся до скороченя часу праці въ копальняхъ. Міністеръ думає, що ухваленє відповідного предложення въ повелікодій сесіи буде можъ уважати за удовлетворяюче розвязаніє справи.

Свѣжимъ, теплымъ, яснымъ днемъ мартовымъ
осмѣхалась вже весна въ подѣ неба.
Плѣзанный промѣнь солнца золотого
Залицаясь до цвѣту анемоны,
Въ тихомъ паркѣ короля Ирѣда
блѣлымъ цвѣтомъ дерева блѣднѣсь.
Та еще блѣднѣющимъ цвѣтомъ сызла
борода въ старого Завулѣона.
Сѣмдесята ся весна у него
сѣмдесята загадокъ въ души збудила,
сѣмдесята думокъ, а кожда думка,
якъ той камѣнь, що вѣнъ сѣвъ на него.

133 4-6

Галицький і буковинсько-руський справи в в'єднеському парламенті.

IV.

П. Дашинський в тій частині своєї бесіди, котра була посвячена справам галицької адміністрації, так говорив:

„Правительство — се и по́дшоу вь признамъ — выдало, оббываючи свой урядъ, розпоряджене звучаче гуманно и модерно, а се розпоряджене потышло не одного наивного и неодиного вѣрующего, що яке такъ прийшовъ разъ частъ, де понекае ся давна практика ломаня права зб стороны административныхъ органовъ. Я слушаю дуже уважно, коли п. президентъ министровъ бравъ вь оборону свои подвластныхъ органы. Вонъ сказавъ, що має добрый силы на урядовыхъ посадахъ та шо буде старати ся, чтобы тѣ добрый силы были зъужитковуваний, чтобы шо и шого выходило на поверхность, якъ теперь. Вонъ и заризакувавъ тверджене, шо то лашь поодинокій случай трафляють ся, де урядники хибить.

„Але я самъ п. д-ру Кербереву подавъ безчислений нагоды поинформувати ся не о поодинокихъ случаяхъ политическихъ урядниковъ вь Галичинѣ, але о цѣлой системѣ, и я чувъ навѣть, шо вѣ министративъ пришла разъ рѣшаюча хвиля, де сказано собѣ: „мы пошлемо министерского урядника до Галичины, чтобы переубѣдичи ся, чи правда то, чи правдивый тѣ страшный рѣчи, якъ тутъ розкажутъ социальный демократы, людозвѣцъ и Стояловъ“. Однакъ, моя панове, на се не потребуе министерскихъ секретарѣвъ; ей и такъ нѣчого не учують и не побачутъ, они-жъ будутъ почувати себе вь краю цѣлкомъ чужими, сего намъ и не треба. Мы подаемо Вамъ факты, а Вы повинны мати досыть силъ тутъ вь Вѣднѣ, чтобы тѣ факты розслѣдити, не больше и не меньше, якъ чтобы розвѣдати и сконстатувати, чи правда се, шо мы говоримо, чи нѣ. Зѣ той для наукозыхъ користностей легенды, зѣ того сумнѣву, чи правда все то, шо мы говоримо, мы мусимо выдѣстати ся черезъ якусь власть, а якъ нею не буде власть вѣднеська, то будемо старати ся вь самбѣмъ краю зработати ладъ, але тогды пенне не на Вашу користь, моя панове вь центрѣ правительства.

Якъ агожджъ ся такъ гуманне, такъ модерно розпоряджене зѣ фактами, якъ я тутъ вь послѣднихъ тыждиняхъ навѣвъ вь интерпелляціяхъ? Я вамъ, мои пп., вь трохъ интерпелляціяхъ представивъ старосту, о котрымъ я выказавъ, шо вонъ займае ся лихою, шо вѣмъ круглыми дорогами зивавъ на себе лѣверунки для войска, шо его агенты ошахровують и обкрадають зельзаницѣ. Я навѣвъ тутъ безчислений факты розличныхъ незаконностей, а той чоловікъ все что есть на своей посадѣ, ему не выточено дисциплинарки, вѣмъ вышывъ безкарно и проходжуе ся по Подугу и смѣе ся и кинуть собѣ зб всѣхъ властей. А чому? Бо отецъ того чоловіка мавъ бути австрійскимъ патриотомъ, бо вѣмъ мавъ своимъ коштомъ поставити полкъ чи вѣдѣль кбнищѣ для австрійской арміи вь 1866 році. Отже сынъ его може яко ц. к. староста займати ся лихою, може ошахровувати войско, отже агенты его можуть обкрадати зельзаницѣ.

„Возмѣтъ, мои пп., инший случай. П. графъ Дѣушицкій, староста вь Березовѣ, вь розпудѣ народу дѣставъ публично вь лице [Голосы: Слушайте! слушайте!], але его такъ не можна усунути. Чому? Бо зновъ оповѣдають собѣ, шо вѣмъ бувъ колись инструкторомъ одного молодого принца. Той чоловікъ вь ненарушимый и безопасный, навѣтъ

Вже вь своихъ хлопачихъ мрѣяхъ бачивъ вѣмъ себе проводникомъ народа избраного, шо проводъ мавъ дати всѣмъ народамъ зѣ приходомъ Мессіи. Про Мессію мати вже малому повѣдала й батько вчавъ про него, той же батько, шо колись вь народѣ бувъ любимцемъ, ворогомъ у Римѣ, шо зѣ рукъ римскихъ смерть приймивъ на мукахъ.

Завулонъ на трупѣ батька своего присягавъ на ворогахъ блгмтити смерть его. А мѣсть та благородна мала бути вызволомъ народа зѣ путѣ, зѣ кайданбѣвъ, зѣ римской неволѣ. И росло зѣ нимъ разомъ те бажане, и зѣ числомъ товарищѣвъ зростало, поки ажъ не завелъ вь вѣзницю, а зѣ вѣзницѣ зновъ на дѣбрѣ Ирѣда, шо для удачѣ лицареской аяны вызволивъ его зѣ тюрьмы и поставивъ капитаномъ власной сторожѣ. Вь задушевныхъ намѣрахъ, стремлѣныхъ пана своего Завулонъ добачивъ цѣль, яка була и вь него цѣлью: несазержность вѣдѣ Римляны, вѣдѣ Риму. Той корольникъ зѣ ласки Риму выдасъ Завулоновъ орудемъ Божиимъ, шо ему само втискалось вь руки. Вѣмъ прилягъ и сердцемъ и душею до Ирѣда. Для Ирѣда цѣлей якъ для власныхъ скрѣвъ вѣмъ ставъ єднати спблнннѣвъ. Вѣдѣ рау Садукѣи при Ирѣдѣ якъ оденъ мужъ стали. И вь Юдеѣ рухъ начавъ. Шо динны то тутъ сходили, то тамъ нарады. Скрѣвъ западъ будивъ, росли надѣвъ тысячній — єдина-жъ надѣвъ усѣмъ

супротивъ ударбѣвъ по лицу (всеслѣдствѣ), супротивъ всего, шо противъ него робить ся.

„Мои пп.! Я вамъ показавъ систему, котра по просту есть страшна. Повѣтовъ насъ хорыхъ вь Галичинѣ, котры суть доброточною институцію а вь рукахъ роббтнннѣвъ могли бы вь томъ краю дѣйство до чогого допродати, тѣ касъ стаютъ ся черезъ политику старостѣвъ по-просту гнѣздами коррупціи (Г.: слушайте!), грошѣ роббтнннѣвъ розкрадають ся, такъ богатѣ паны, якъ и. пр. оденъ вь насѣхъ товарищѣвъ вь колѣ польскѣмъ, роббтнннѣвъ касѣ хорыхъ вѣмъ тысячѣ и не платѣтъ, бо нѣхъ нѣколи не екзекуе ся. Иншій несправильности кличуть до неба.

„Тѣ факты зѣ поданемъ именъ, мѣсци, часу и т. д. я вь широкой интерпелляціи передавъ п. президенту министровъ вь падоласть чи вь грудна. Вѣдѣ сего часу нѣчого вь той справѣ не зроблено, лихѣ остае ся, яке було.

„Я п. президенту министровъ донѣсъ о такѣмъ фактѣ: Комисаръ повѣтовый вь Дрогобычѣ — вѣмъ называе ся Нападѣвичъ — приходитъ на збрание социальныхъ демократѣвъ, де мали явити ся такожѣ горничій роббтнннѣвъ зѣ Борислава. День передъ-тымъ клѣка мѣскон пропашаціи тримала збранныхъ черезъ цѣлу вѣдѣ запитыхъ, ан нѣхъ злѣдѣвъ, шо бы вѣдѣли ся на социальнѣ-демократичне збрание. Социальный демократы о томъ доивѣдали ся и поставили сторожу при дверехъ. Вѣмъ приходитъ п. комисаръ яко заступникъ правительства на збрание и застае тыхъ пѣныхъ злѣдѣвъ и иншій такій индивідуа передъ дверми льокалю збробѣвъ. Тѣ люде жалуютъ ся ему, шо не хочутъ ихъ вѣпустити, а роббтнннѣвъ кажуть, шо не можуть вѣпустити людей збробѣныхъ вь буки, котры ше до того пѣны. Тогды п. комисаръ Нападѣвичъ стае на передѣ голодѣ, на передѣ пѣныхъ злѣдѣвъ и каже: „Дѣти, нинѣ каждому вѣольный вѣступъ, ходѣтъ лише сюды!“ [Голосы: Слушайте! слушайте!] И вымущуе жандармами вѣступъ для себе и для голодѣ. Вѣ десяти минутахъ збробѣ розвѣдѣ. Жандармы звертають свои багеты противъ роббтнннѣвъ, а пѣній злѣдѣвъ и инша голодѣ дрогобычка вышлѣли безкарно.

„Я пытае Васъ, пане президентъ министровъ: Шо має посолъ на се сказати, коли Вамъ то все донѣсъ, коли Васъ поинформувъ, а поинмо того не дѣставъ навѣтъ вѣдѣвъ, шо властиво стало ся зѣ тымъ п. Нападѣвичемъ?

„Коли п. президентъ министровъ оголошуе вь цѣлой державѣ модерай, гуманий и разумный розпоряджене, то нехай се не лишитъ ся тѣлько на паперѣ, але министерскій приказъ повиненъ дѣстати ся ажъ до остатного полицѣвъ, той повиненъ повинувати ся, повиненъ предѣвъ разъ по-доброму, по людски поступати противъ єдного народу, а передъ-вѣмъ повиненъ поступати пѣбѣла законѣвъ.“

Тую бесѣду доповняе дуже добре важна интерпелляціи д-ра Окуневского, котру мы подали вь позачерашнимъ числѣ.

Переглядъ політичний.

Министеръ просвѣты д-ръ Гартель выдавъ новій инструкціи для гимназійныхъ наукъ, зѣ котрыхъ спеціальна вага положена на конечицѣ вычерпуючихъ выкладѣвъ зѣ новочасной исторіи. Домашній праць ученикѣвъ мають бути обмеженѣ. Инструкціи по-дробно означують, вь якихъ розмѣрахъ мають бути выкладанъ природничій науки и кля-

та надѣвъ, шо ось ось Мессіа появѣтъ ся, бо вже часъ найвысшій. Ажъ самому королевѣ лично стало нагло розоруху вь народѣ. Чи вѣмъ думавъ зѣ-разу, шо Мессію вѣмъ вѣмъ народѣ уздрѣти, и обманувъ ся, чи шо нѣше стало ся, не знати. Вѣмъ звернувъ до спблнннѣвъ плечима. Двохъ проводникѣвъ народа кату передавшѣ, Юду и Матѣвъ, розбѣгавъ юдейскую сторожу зѣ замку своего, а спровадивъ зѣ Риму жоивѣвъ и окруживъ ся ними, и лютити ся почавъ невѣмѣру. Замѣнила ся вь тюрьму Юдеа. Завулонъ оденъ не втрацавъ ласки вь короля, мабутъ для того только, шо оденъ вѣмъ бувъ его душею, — душу хто-жъ обѣжати вѣдѣваю? И якъ-разъ та королевська ласка выкопала пронасть мѣжъ народомъ а его любимцемъ Завулономъ. И якъ-разъ та королевська ласка, шо дѣлѣ ему у руки надѣвъ надѣвъ одною частію палаты, де жила дочка Ирѣда Лілітъ, та ласка навѣжѣла на сердце Завулона, на его всѣхъ думкахъ, якъ той камѣвъ, на якомъ сидѣвъ вѣмъ. Охъ, та ласка, шо вѣмъ краснѣмъ ласкамъ, якъ бравъ колись вѣмъ зѣ рукъ народа, грѣбѣвъ конала! Днесъ вона копае грѣбѣвъ и мрѣмъ вѣмъ его несаянимъ, мрѣмъ вѣмъ и той одиѣв єдинѣвъ, адѣшенѣвъ, одиѣвъ найкрашѣй мрѣвъ, днесъ вона копае грѣбѣвъ Мессіи...

(Далѣе буде.)

сичай языки, пѣдносячи, шо учитель не повиненъ обѣжати памяти ученика непотрѣбнымъ баластомъ. Вь науковѣмъ матеріалѣмъ має вѣдрѣжати ся важѣйшій справы вѣдѣ менше важныхъ и вь першѣмъ рядѣ зважати на способности и силу памяти ученика. Вѣдѣ инструкціи вѣзгалѣ вѣе реформаторскій духъ, бо они уважляють новочасей погляды педагогѣвъ на школьную науку.

Европу зачинають шо разъ бѣльше алярмувати вѣсти зѣ Болгаріи. Вже вѣдѣ довшого часу говорятъ, шо болгарске правительство намірѣе вь найбѣльшѣмъ частѣ оголошѣти цѣлковиту независимость Болгаріи и надати князю титулъ короля. Болгарскій офіціальный кругъ дѣментуе сего вѣстѣ, але вь Царгородѣ мають мати доказы, шо такій намірѣвъ дѣйствѣно истнуе. Пѣний сей має пѣдѣкрати Россія, котра Австрію хоче зацѣтити такъ, о лишити вѣ вѣольну руку зѣ Сербіи. Абы Австрія не кирнула Россіи вь Болгаріи, російске правительство рѣшило назавѣдъ навѣзати зѣ Сербію дипломатичный эносисы. Болгарске правительство мало рѣшити ся на пѣний оголошене независимости Болгаріи на се, абы позыскати собѣ населене якимъ великимъ политическимъ успехомъ и зѣ той способѣ одержати вѣдѣ него дозволѣ на новій тягаръ вь цѣли санаціи зруйнованыхъ фінансовѣ державы. Оголошене независимости Болгаріи, скрѣвило бы такожѣ становиско династіи. Россія такожѣ скорстала бы на той змѣнѣ, бо станѣла бы сильною ногою на балканскѣмъ пѣостровѣ. Русификаціи болгарской арміи я вже рѣчею порѣшеною. Потверджуе ся вѣстѣ про спенсѣноване сорокъ высшихъ офіцѣровъ, котры были противниками Россіи. Дуже правдоподобно рѣчею е такожѣ засноване російской пристаи вь Бургасѣ. Вѣдѣнь такожѣ не е противникомъ надѣвъ королевского титулу болгарскому князю.

Мимо впливу Россіи, оголошене Болгаріи королевствомъ, стрѣтитъ ся зѣ великими трудностями, бо се буде наруше ємъ берлинского договора, котрого не вѣольно нарушити безъ дозволу всѣхъ державъ, отже и Туреччинѣ. Сего змѣна выкли е вь Европѣ сильную оппозицію, бо зѣ нею суть зиванъ важній фінансовій справы Туреччинѣ. Вѣхдѣвъ Румѣліи платила Портѣ великій гарачѣ, котрый вь турецкихъ доходахъ становѣтъ важную позицію и интересе иншій державы зѣ причѣны поимеченыхъ Туреччинѣ великихъ капиталѣвъ. Окромъ того перемѣна Болгаріи на королевство не лишитъ ся безъ впливу на македонскихъ Болгарѣвъ. Коли бы тамъ прийшло до якого непорозумѣня, война мѣжъ Болгарію а Сербію була бы цѣлкомъ пѣвна.

Вь вѣмѣцкѣмъ парламентѣ вѣдѣ-було ся третѣ читанѣ lex Heinze. По довѣшій дискусіи скерчено §. 181 о продовжене охоронныхъ лѣтъ дѣвчатъ зѣ 16 на 18; §. 182 о працьодавцѣхъ по мысли компромісу. Безъ дискусіи принято §. 181 о куплетѣвъ и §. 182 о удержуваню. Компромисове внесенѣе пѣдѣна-сѣе 205 послани звучить: 1) Параграфъ про-водняймлована мешканы пѣдоарѣмъ особамъ скеркуе ся. 2) Граница спеціальной охоронны дѣвчатъ пѣдносятъ ся до 19 року житя. 3) Параграфъ про надужити працьодавцѣвъ вь вѣдѣносинахъ до роббтннѣвъ скеркуе ся. 4) Розширюване несприличныхъ друковѣвъ и образовѣе особамъ назѣе шѣснапѣта лѣтъ, а заборонене. „Параграфъ артистѣвъ“ має звучати: Кто дру-ки або образы, хоч бы не неморальный, але вра-жающій соромливѣсть: а) для торговельныхъ цѣлей выставѣе на публичныхъ мѣсцахъ и б) спродае особамъ нѣше 17 лѣтъ — пѣдѣла-гае карѣ вѣзницѣ до 6 мѣсѣцѣвъ, або карѣ до 600 марокъ. „Театральный параграфъ“ має звучати: „кто на публичныхъ представлѣняхъ, вь сѣвѣвахъ або вѣдѣчѣтахъ, поступованемъ на-рушающимъ соромливѣсть, выликае публично иѣбрѣшене, буде каравый вѣзницею до 1 року або грошевою кзарѣю до 1000 марокъ.“

Зѣ театру войны.

Лордъ Робертъ телеграфувавъ оногды до Лондона, шо его маршъ на Вѣмфонтенъ не стрѣтитъ ся зѣ нѣякимъ опоромъ. Генералъ Френчъ одержавъ наказъ, абы о скѣлко се буде возможно, передъ почею обсадивъ вѣльзвичу стацию Вѣмфонтенъ. Френчъ до-нѣсъ о пѣвнѣ, шо до значѣмъ опорѣ об-садивъ два горбы положений коло самой ста-ціи и доминуючій надъ мѣстомъ. Мѣжъ поло-женымъ находѣтъ ся такожѣ братъ прези-дента Штайна. Телеграфичный дроты на пѣв-нѣ прѣтѣтъ. Зельзаница зивѣшена. Самъ Ро-бертъ вырешивъ скрѣпити Френча зѣ бри-гадою кбниоты и кбниными стрѣльцями. Стратѣ вѣдѣ Дрѣфонтеномъ выносятся: 320 ранѣ-

ныхъ, 70 убитыхъ и пропавшихъ. Буры по-слугуютъ ся експлодуючими кулями, котры дуже ранѣтъ. Дня 13 с. м. Робертъ телегра-фувавъ, шо обсадивъ Вѣмфонтенъ, и на уря-довѣмъ будинкахъ вывѣсивъ англійскую хо-руговѣ. Ворогъ цѣнуе ся а мешканцѣ мѣ-ста приняи Англійцѣвъ дуже прияно.

Депеша Бурбѣвъ зѣ Вѣмфонтену донесла була, шо зѣ огляду на позиціи англійскихъ войскъ, осѣдокъ правительства буде перене-сеный, зѣдѣтъ ся до Кропштаду. Про битву вѣдѣ Абрагамскралемъ дня 10 с. м. Деларѣвъ доносѣтъ, шо 40.000 Англійцѣвъ пѣдѣсунуло ся зѣ двохъ сторѣвъ до позиціи Бурбѣвъ. Насам-перѣтъ бомбардовано позицію генерала Козі-ера. Вѣдѣтъ наступила пѣльба зѣ карабі-нѣвъ при котрой ранено двохъ Бурбѣвъ. Вачу-чи, шо всякій захѣдѣвъ, абы пробити вь томъ мѣ-сци позиціи нѣнащо быне придалѣся, Англійцѣ заатакували лѣве крыло, котре опановувало тамъ колька горбѣвъ. Тѣ горбы мали певне стратегичне значенѣе, а борба о нихъ тревала вѣдѣ 9 ой рано ажъ до вечера. Буры бороли ся хоробро и три разы вѣдѣкнули Англій-цѣвъ. Ихъ страты великій; страты Бурбѣвъ же не обчисленѣй.

На засѣданю англійской палаты лордѣвъ Сельсберѣ вѣдѣчитавъ вь вѣвторѣмъ заяву Штайна и Крѣгера, зѣ торжественнымъ за-пенненемъ, шо войну розпочато лише зѣ цѣ-ли обороны независимости обохъ республикъ. Бажанемъ обохъ республикъ е принернене мира пѣдѣ условѣмъ, шо буде удержана ихъ независимость. Коли бы однакъ англійске правительство тревало вь постановѣ зивѣщени сего независимости, народова не лишѣло бы ся нѣщо инше, якъ вытрѣвати вь борбѣ до кбнѣца. Доки военне частѣе було по сторѣвъ Трансвалю, президенты не могли рѣшити ся на зложене наведенѣи заявы. Теперѣ, коли повагу англійского правительства можѣ ува-жати за ампенену, уважають за свой обо-вязокъ предложити ясно англійскому прави-тельству передъ цѣлымъ цивѣлизованнымъ свѣ-томъ, чому Буры вѣдѣтъ войну и пѣдѣ акции условѣми могли бы агодити ся на привѣрнене мира.

Депеша лорда Сельсберѣго зѣ вѣдѣ-вѣдею на сесію заяву вѣказуе на се, шо Транс-валѣ вѣже вѣдѣ 7 лѣтъ робѣвъ пригитовани до войны; далѣе на ультиматумѣ, котрымъ розпочавъ войну и на нападѣ трансвалскихъ и оранскихъ войскъ на англійскую територію. Супротивъ нещастѣ, якъ спровадила на тер-иторіи королевѣи вѣчимъ не спровокована на-пасть республикѣ, правительство можѣ повѣ-домити, шо не має охоты агодити ся на удер-жане независимости полудіево африканскихъ республикѣ. Оба докумѣнты вѣдѣчитано такожѣ вь палатѣ посѣловъ. Дневники голосѣтъ, шо правительство поставило Бурамъ слѣдуючій условѣи мира: 1) цѣлковите пѣдѣнае безъ нѣ-якихъ далѣшихъ переговоровъ; 2) утрата не-зависимости; 3) перемѣна обохъ республикъ вь державный колоніи; 4) хвилене заведе-нѣе вь нихъ войсковѣи администраціи; 5) уста-новленѣе мѣсѣцевого правительства на вѣбрѣ истнующихъ вь Англіи, т. е. взагалѣ перемѣ-на обохъ республикѣ вь англійскую територію.

Письма зѣ краю.

Зѣ Боратина вь сокальскѣмъ повѣтѣ [Про господарку громадѣу вь Боратинѣ].

Якъ неоди село вь нашѣй „Скандальціи“, такъ и Боратинъ має цѣкаву исторію зѣ своимъ вѣйтомъ Дмитромъ Федунѣмъ. Нада-ный громадѣ властями яко управѣтель гро-мады почавъ вѣмъ вь томъ характерѣ вѣсти урадованѣе вь цѣтніи 1898 р., а вь осени то-го-жъ року ставъ вѣйтомъ вь такій способѣ: Прибувъ до села окружній писарѣ громад-скій Антонъ Горахъ и вразѣ зѣ Федунѣмъ скликали щѣе шѣстьохъ радныхъ и зачитали ихъ: „чи хочете абы вь громадѣ бувъ вѣйтѣ, чи абы на далѣше бувъ управѣтель?“ Тѣ радній сказали, что лише, якъ бы бувъ вѣйтѣ. Тогдѣ писарѣ: „ну, то пѣдѣдѣшитъ ся!“ Тѣ пѣдѣписали ся, а писарѣ каже: „отже маєте вѣйтѣ, Дмитра Федунѣ!“ Тѣ радній, что правда, не були тому противній, бо то була Федунѣи прихильники; але другій радній, шо не были при томъ, спротивили ся, бо то стало ся про-тивъ закона, бо рада громадѣи складалѣ ся зѣ 18 членѣвъ. Отже бѣльшѣсть радныхъ инесла прѣтѣстъ противъ того поступку, але й до нѣвнѣшого дня нѣхѣто не знаѣ, шо стало ся зѣ тымъ прѣтѣстомъ — аничайно, якъ вь „Скандальціи“! Тымчасѣмъ Федунѣ далѣше урядувѣвъ яко вѣйтѣ и яко касѣръ до касѣи администраціиной и до банковѣи, котру вѣвъ уже вѣдѣ 1895 року. Але по описанѣмъ вы-борѣ его на вѣйтѣ членѣи громадѣи, видѣчи, якъ вѣмъ ачавъ урядувѣти на свѣй ладѣ, у-дали ся до маршала повѣтѣного и до ста-рѣства, абы его усунули зѣ вѣйтовства а бо-давъ зарѣдали перевѣдене лѣостраціи и вѣ-добрали вѣдѣ него касѣи. Однакъ до того не прийшло: зѣ-разу обѣдѣли были, але вѣдѣтъ сказѣли, шо не можна такъ скоро змѣняти урядника... Тогдѣ три членѣи громадѣи пѣхѣ-ли до Львова до Банку краєвого переконати ся, чи Федунѣ вѣдѣсыласъ грошѣ узиранѣй вѣдѣ

Керберъ намѣравъ найбѣльшше въ субботу замкнути палату и скликати сейми. — Ческо-німецька конференція має збратися въ понедѣлокъ.

Кольонія 15 марта. Царскій указъ змінивъ службову присягу філіандонихъ урядниківъ въ той способъ, що урядники вже не мають присягати на конституцію В. княжества.

Гага 15 марта. Правительство вынаймало великій дімъ, въ котрѣмъ умістити естале бюро міжнародного полюбовного суду.

Парижъ 15 марта. Комісія сенату для обговорення амністії переслухувала Райнаха, Пікарта и Золю, котрі заперечували прогнати всякою амністією.

Лондонъ 15 марта. „Таймсъ“ доносить, що посольство Вурбъ вложено въ трѣхъ особъ відѣхало до Європи въ цѣли освѣженія мира. Крімъ въ полоненніи підъ Пардебертомъ Бурамы буде нині відвезений на островъ св. Олена.

Варшава 15 марта. Зъ Петербурга прийшло тутъ тайне розпоряджене, аби въ зельничнихъ магазинахъ Прушкова стояло 300 зельничнихъ вагонівъ, готовихъ въ кождій хвили до перевезення вѣлика. Прушківъ впершу естацію вѣденської зельничниці за Варшавою.

Відень 15 марта. Завтра відбудуться вибори до спільнихъ делегацій. Молодеческій клубъ ухваливъ не робити при снхъ виборахъ ніякихъ труднощостей.

Д-ръ дентистъ М. Вікторъ

при ул. Коперника ч. 4. vis a vis Понажанаго П. Мі коліна виконує пильованне и рванне зубівъ бѣлою, штучній зуби способомъ вѣденськимъ, дѣлать хоробу устол и мѣ, горла и ушей. — Отвореній цѣлий день. — Репарація приймає поштою.
25-156

Перна въ Австрій ручна шведска лѣчниця іми, масажъ и електрика

Д-ра Іосифа Дукета

въ скривленяхъ, угадй будовѣ, ревматизмъ, артритизмъ, невроболіяхъ (ischias), пораженьяхъ, нечинности кишокъ, бѣдачцѣ, старечомъ ослабленю, особливо въ недугахъ сердца и артерій и т. п.

Пропсєнты на бажанє.

82 4-4 Львівъ, Словацького 16.

ЗМѢНА МЕШКАНЬ.

Водъ 10-лѣтє потнуєчє ЗАВЕДЕНЕ ДЕНТИСТИЧНО-ТЕХНІЧНЕ Б. БЕРГЕРА перенесено до пассажу Гавсманъ ч. 8. Тамже выготавляє са штучній зуби и цѣли пѣла найновѣйшихъ системъ въ лѣчуку и золотъ бѣгъ підвѣшеня, такожъ великі репарації, вхождя въ кругъ дентистическіи техніки. При помочи найвытравнѣйшихъ лѣмбичнихъ силъ заграничныхъ выготавляє всякі работы підъ гарантією по дуже лѣвнихъ цѣнахъ.
110 10-144

Заведене отворене цѣлий день.

ПЕРЕКАЗЫ

на Варшаву, Берлинъ, Парижъ, Лондонъ
выдає

СОКАЛЬ и ЛІЛЕНЪ

банковий Дѣмъ и контора вымѣны у Львовѣ.

Порученя въ провинціи выконують ся відворотною поштою.
7 (1.)

КОПЕРНИКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механики у Львовѣ площа Гаглицька ч. 1., противъ Банку Гипотечного и пилнатицѣхъ площі Галицкой

поручає въ великомъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ: окуляры, цѣпери, лорнети, бінокль, дальнозрѣды, барометры, термометры, мікрокопи, ясны, компасы, райсдагги, таксы мірички, піюлы, лібелѣ, манометры и т. п. Уряджене дѣлать електричнхъ. Всякі направики полагоджують ся якъ найскорше и найдешевше.
4815

Quaker Oats

Всюды можна дѣстати въ пачкахъ по 1 фунтѣ и по 1/2 фунта (зъ приписами вареня).

До кормленя дѣтей:

При недостаточной або кѣпской поживѣ стають дѣти первоні, сварливий и не свои. Подчасъ скорого зросту потребують дѣти розматѣн а доброн поживы.

За богато мяса або за богато солодоцѣхъ шкодитъ. Зъ опыханого американскаго вѣвса (Quaker Oats) стають дѣти здоровы и сильны, а зъ сего приходить вже опѣсля добра вдача сама зъ себе. Вѣвмъ матерямъ можна порадити, чтобы варили сю знамениту страву.
481 I.

Найзнаменитшихъ

- 1/2 кл. цукровъ десероныхъ, имено: помадка, чоколадки етс. зр. 1-20.
- 1/2 кл. Бисквитовъ англійск. и Гербаиниковъ зр. 1-10.
- 1/2 кл. кармелюковъ зѣмшаныхъ зр. 75.

поручає що дня собѣй

Г. ТРЕТЕРЪ

выготавитель папировъ фабрики чоноладъ и цукровъ

Львовъ, пл. Маріяцкій ч. 7
рогъ ул. Коперника.

Купуймо знаменитыя выробы власны, прачъ зъ сараваджуваню тандитомъ!

Папка а лішого дому, уміюча краєцтво, пошукъ занятя приватно: Уділіє такожъ початків науки для дѣтей. Вѣдѣна відомість: М. Н. А., Львів [головна почта] poste restante. 169 3-8

ТРОФИЛЬ КОПИСТИНСКІЙ

АРТІСТЪ-НАКРЪ

мешкає 20 лѣтъ у Львовѣ, приймає загальна, що входить въ украєу церковну и просить угоднио Выс. Пр. Дух. вѣдѣство о зинотаваніи адресы до дальшихъ услугъ на искусствѣ
Львовъ, улица Краковска число 20. 205

„STELLA“

ново отворене підприємство похоронне у Львовѣ при улиці Валовой число 11 уладжує похорони водъ найвеличавѣйшихъ до найскромнѣйшихъ по дуже приступныхъ цѣнахъ. Занимає ся такожъ похоронами на провинціи. На складѣ має заведѣды домовины металевы и деревляны, кресты, вѣнцѣ и всякі потреби до похоронивъ.
КАРАВАНЫ ЗОВСѢМЪ НОВІ 127 3-11

АДОЛЬФЪ КИПЕРТЪ

ФАБРИКА

выробовъ бетоновыхъ и гіпсовыхъ
Складъ всякихъ матеріаловъ будовляныхъ
Львовѣ, ул. Городецька ч. 3.

Репрезентация Австрійскаго Товариства акціоннаго фабрики Портландъ-цементу въ Шаковій
Томъ акці. фабрики вяла гідралічнѣго для еноадъ въ Kallenleutgeben.
Фабрика ц. е. патентованого поместу кочалѣтѣвого бѣлѣ зугѣвъ Zboril, Miksch и Сибѣжъ въ Шахатъ.
Складъ бетоновыхъ руръ и цементовыхъ поместѣвъ власного выробу; такожъ Портландъ-цементъ, вяло гідралічнѣ, вяло скалѣте, гіпсъ, палу дахову, плиты вялѣцѣй, руръ штѣйнутѣй и бетоновъ підлоги штѣйнутѣй цементѣй, и комъолѣтѣй, цѣглы, огнетрѣвалу дахѣвку, дунокъ а такожъ вялазъ всякі матеріалы будовляны.
Підприємство робить бетоновыхъ, укладаня підлогъ и крытѣ даховъ дахѣвомъ, дуномъ, вяло огнетрѣваломъ по умѣрѣваныхъ цѣнахъ.
ТЕЛЕФОНЪ ч. 460. 121

КАВУ

лучшу въ тонкихъ ворочкахъ 5-міловыхъ по цѣнахъ 11 ар., 10 ар. 50 кр., 10 ар., 9 ар. франко и нѣше.

Токай кураційный

въ флашкахъ 1/2, літровыхъ по 3 ар. и 2 ар. Само-родный по 1 ар. 20 кр.

Конякъ французскій

въ флашкахъ 1/2, літровыхъ по 5 ар. 4 ар. 20 кр.

Мѣдъ питный

по 80 кр. за флашку 1/2, літрову

поручає

Народна Торговля.

20 55-0

НА СВЯТА!

Що день свѣжій, перворядный

ДРОЖДЖЪ

поручає зъ своихъ складѣвъ въ

Львовѣ, Станиславѣ, Перемишлѣ, Тернополѣ, Дрогобичѣ, Коломыѣ, Стрию, Снятинѣ, Самборѣ, Рогатинѣ, Бродѣхъ, Синоцѣ, Борщевѣ и Золочевѣ и просить о вчасній замовленія зъ точнымъ поданемъ дня высылки
153 3-6

Народна Торговля.

ПЕРІІА РУСКА

Торговля парамѣнтовъ церковныхъ и власна робѣтня бронзовица

підъ кірмою

СПОЖАРСКІЙ и УСТЕНЬСКІЙ

у Львовѣ, улица Руска ч. 1. (въ каменни Товариства „Просвѣта“.)

Руководящая бронзовица

поручає власній выробы, павуки церковній въѣлѣкон величины, котрі суть дешевѣй водъ заграничныхъ зъ огляду на цѣю и транспортъ. Чашѣ, дарохранительницѣ, дароносницѣ, огнево золоченій кресты ручий, процесіональній, патеріцѣ, кадильницѣ, лѣхтарѣ передъ образы намѣстній, на престолѣ и прочі предмети зъ бронзы, серебра и золота — выготавляє ся пѣсля взорѣвъ и възѣвокъ сторѣнъ. — Приймає ся старі сосуды до відновленя, золоченя, серебленя, нікельованя, якъ такожъ вымѣняє ся старій бронзы за новій.

156 3-14

Вѣвлякого рода замовленія полагоджують ся скоро а готові предмети відворотною поштою. Цѣны умѣрковані. Робота солідна и совѣтна.

Гармоніюмъ до науки свѣту

дуже тревалон конструкція

поручає

ИВАНЪ СЛИВИНСКІЙ

у Львовѣ. 94

СВОБОДА

письмо політичне, просвѣтне и господарне для народу.

Выдѣ и за редакцію відповѣдає: Володим. Охримовичъ. — Редакторъ просвѣтно-господарскаго части: Василь Король, урядѣль господарства.

Цѣлорѣчна передплата выносить 2 ар., на пѣвъ року 1 ар. Редакція и адміністрація: Львовъ, улица Вічна Крижѣва ч. 5.

Водъ 1 (13) свѣтъ 1897 выхѣдѣтъ у Львовѣ що четвертъ (на вѣдѣцѣ популярныхъ газетѣхъ: „Батьківщина“ и „Четвертъ“) тѣмъ жє поу-ларна газетѣ.

Linimet. Capsici comp.

зъ антикѣ Ріхтера въ Прагѣ.

При купнѣ сего загальнознаменитого, бѣдъ усми-рѣющаго вѣтрика, котрій є до павути у всѣхъ ли-тѣсахъ, треба все уважа-ти на марку: „Янѣръ“.

Выходитъ у Львова що дни (крѣмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-той годикѣ по полудни. Литературный додатокъ „Вѣстникъ найинимѣннѣйшихъ новителъ“ выходитъ во вторникъ, а во вторникъ и пятницу на перемену разокъ въ Дѣло.

Передплата и засраты приймають у Львовѣ администрація „Вѣстникъ“ в. Баторія ч. 24. Центральное бюро отозвано ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людовика 9, и А. Ольшавского ул. Килин-Вского 2; — въ Бродяжкахъ: Д. Крижановскій; — у Бѣли: М. Дука, I. Selterstätt; — у Бѣли: H. Schalek I. Wolfsteil 11; Hassenstein & Vogler I. Wallischgasse 10; 87 Франкенуртъ в. Гамбургъ; М. Hassenstein & Vogler.

Передплата на „Дѣло“ и напечатанъ въ немъ — и платитъ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ въ литер. додатокъ

въ Австріи: за границей: на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на цѣлый рокъ . . . 22 зр. на полъ року . . . 8 зр. на полъ року . . . 11 зр. у Львовѣ: на цѣлый рокъ . . . 14 зр. на полъ року . . . 7 зр. на чверть року . . . 3-50 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 20 зр. Редакция, администрация и Экспедиция подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи закупаютъ ся лѣшо на по-передне застереженіе. — Роклямація неопечатанъ въльшій водъ порта. Неодиноке члене коштую 6 зр. на проз. 7 зр. Огоселени змѣни приймають ся по цѣнѣ 10 зр. водъ одной стрѣчки писаратова або въ мѣсяцъ а въ рубрикѣ „Надбѣлажъ“ по 25 зр. а. в. Подани и киши домосена призывають членовъ ся по 15 зр. водъ ениши.

Надуживане войска до невла- стивыхъ цѣлей.

[Бесѣда п. д. ра Окулевского, выголошена въ радѣ державной дѣла 12. с. м. при дебѣтѣ надъ закономъ о контингентѣ рекрутствѣ на рокъ 1900.]

Высока палата! При сѣбѣ дебѣтъ дѣний приходить менѣ гадки. Разъ въ разъ кажуть намѣ, що властиво члены парламенту самѣ себе не поважуютъ и длѣтого такожъ члены правительствѣ не уважуютъ за рѣчь пострѣну его слухати, а протѣмъ и, министръ кравон оборонѣ занимають ся тѣмъ часомъ вѣщи и рѣчами. Коли правительство такъ по-ступаетъ собѣ съ нами, то не дивота, що о-побѣди бесѣды выпадаютъ въ острѣйшій тонъ, а наслѣдкомъ того обличаютъ ся зачѣтна сен палаты и самѣ послы у властныхъ очахъ тра-тѣть на вартости.

Мои панове! Я записавъ ся до голосу протѣвъ закону и то цѣлкомъ совѣстно, хочъ я е заступникомъ руского народа, що еще недавно уходивъ за Тарольцѣвъ исходу та въ душою и тѣломъ заведѣвъ голосуванъ за армію. Але мушу замѣтити, що мѣ супро-тивленіе не звертае ся протѣвъ бравон арміи, протѣвъ жовнѣрѣвъ, а едѣно протѣвъ управы арміи, котра нашихъ бравыхъ жовнѣрѣвъ тамъ высмѣлае и тамъ имъ показуе непри-ятеля, де его властиво нема, и велитъ имъ бити ся за идею, котра имъ не приноситъ чести. Коли глянути на 50 лѣтъ нашою ми-нушности и, якъ въ тѣмъ часѣ уживано на-шю армію, то побачимо на жалѣ, що нашѣ жовнѣрѣ въ 1848. року разъ въ разъ му-сѣли воювати протѣвъ пробудившю ся въ цѣлѣй сѣредушѣй Европѣ идѣѣ повставаша державъ на пѣдѣтавъ національной свѣдо-мости. Высмѣлаю наше войско протѣвъ Ма-

дарѣвъ, обѣла протѣвъ Италиі, а въ якимъ успѣхомъ, — се всѣ знаємо. Якъ сильною була тамъ идѣя національности и національ-ной свободы, се можемо сегодня вже осудити спокѣно, коли мы Австрійцѣ самого тѣлько угорского повстанія не були годѣй поконати. Мусѣвъ ажъ російскій царъ прийти, чтобы помогти Австріи протѣвъ Угорци.м.

Незадовго потѣмъ мусѣли мы вѣдѣдати ся и поставити наше войско на границѣ у вѣсѣдѣй Галичинѣ и въ Семитгородѣ та здо-були собѣ тѣмъ чести, водѣ котрой справдѣ чоловѣкъ червонѣтъ мусѣтъ въ сорому. Прий-шовъ рокъ 1859, и зновъ высмѣлаю нашихъ бѣднѣхъ жовнѣрѣвъ воювати идею вѣдѣненія національной италийской державы, а на-слѣдкомъ була Вѣлафранка и утрата Лѣом-бардіи мимо хорообрости, въ якою било ся наше войско. Але тѣ удары, что насѣ не по-учили. Въ рр. 1864 и 1866 зновъ хотѣли мы воювати протѣвъ сполучающѣхъ ся нѣмѣцкихъ державъ и повставшюи вѣдѣненіи нѣмѣцки-и державы, а наслѣдкомъ бувъ Кралевскій Гра-дець та обѣла утрата Венеціи мимо побѣдъ нашою войска на полудни.

Вѣйна въ Босніи такожъ выпала не лѣнше. Теперь по тѣхъ ударахъ австрійскѣ члѣнѣмъ сказади, угорскѣ правительство не хоче тамъ признавати Сербѣвъ, угорскій жидѣ гнобитъ сербскѣ народѣмъ, ушасливляе и цинѣлізуе Сараево тѣмъ-та-мъ; глухѣ жидѣ при-ходить сюды въ Сараево водѣ сербского насе-ленія, а у Вѣднѣ запирають передѣ ними дѣрѣвъ. Але нашѣ жовнѣрѣ такіи мусѣли и тамъ про-ливати свою кровь; а на что? — пытаю ся.

Повтарюю ще разъ: не протѣвъ бравыхъ жовнѣрѣвъ выступаю отѣе, а протѣвъ высокои политики, котра тручае жовнѣрѣвъ въ нещастѣ и велитъ имъ бити ся за такѣ неидѣачну идею. А що се не тѣлько моя гадка, то наведу слова така самого цесаря нашою, котрый въ р. 1859, коли мусѣвъ позбутися Лѣомбардіи, оттакъ окаявъ (читаетъ):

„Безъ союзникоу уступаю лише передѣ неприхильными обѣтаваніи политики, середѣ котрыхъ уважю передовѣиѣмъ за своѣй обовя-зокъ, не жадади безъ успѣху крови своихъ

жовнѣрѣвъ и жертвъ Мюнхъ народѣвъ. Заклю-чаю миръ, приймаючи за пѣдѣтаву границу Мюнхъ“.

Що управѣ нашою арміи не розумѣе на-прямѣвъ и повертае жовнѣрѣвъ туды, куды не слѣдѣ, — се е нещастѣмъ, котре обѣла метитъ ся. И треба справдѣ признати, що нашѣ жовнѣрѣ мусѣтъ сегодня бути славыи, скоро ще вѣ теперѣ такую нашоувагу въ Австріи хочъ его пѣдѣ столѣтъ уживано до такихъ рѣ-чей. Отѣе велика політика.

А теперѣ, мои панове, про малу кравѣу політику. Тутъ уживаютъ у насѣ жовнѣрѣвъ до такихъ цѣлей, что имѣтъ Богъ знае якъ е далекѣ. Мы неразъ вже жалували ся у Вѣд-нѣ, що въ Галичинѣ высмѣлають жовнѣрѣвъ для погамованія низшихъ верѣстѣ, чтобы боро-нѣти неладу, якого нема въ жадѣмъ ви-шѣмъ краю. Мы зазначували се, але намѣ не давано вѣрѣ. Ажъ теперѣ, коли дефравдаціи выкрывають ся одна за другою, самоубѣйства наступають одно за другимъ, — ажъ теперѣ бачать, що лихо дѣе ся, бачать вѣбѣци у Вѣднѣ и въ цѣлѣй Европѣ, въ якой руки насѣ вѣдѣдано; а такіи австрійскіи жовнѣрѣ мусѣли и до того служити, чтобы хоронити того Ва-дѣнѣвского гѣду. Высмѣлаю компанія и шва-дроны, чтобы держати той ладѣ въ Галичи-нѣ, чтобы лише народѣ тримати въ зависѣмо-сти водѣ напущѣни клѣки. Наведу лише два выпадаки.

Пѣдѣчасъ послѣднихъ выбѣрѣвъ до рады державной высмѣлаю въ вѣйшѣмъ гѣдуль-скій громады въ Косѣщину компанію 24-го-го полку, — отѣе того самого полку, що ре-крутуе ся въ того потѣту, — и то тѣмъ то, чтобы стерегѣти законного ладу при выбѣрахъ. Нѣкому и на гадуе не приходило побѣдѣрува-ти найвѣдѣнѣйшѣмъ въ свѣтѣ населеніе того потѣту до якого-небудь опорѣ. Жовнѣрѣмъ и оѣдѣрѣмъ було по просту ажъ стыдно, коли, пройшовши 4 милѣ въ погану мартову пого-ду, мусѣли стояти въ болѣтѣ въ насажденѣ-ми бѣгѣчѣми протѣвъ неприятеля, котрого нѣгде не було. Стыдно се було для австрій-ской арміи тѣмъ бѣльшѣ, что се были ажъ разъ сыны тахъ добрыхъ Гуцулѣвъ, протѣвъ

котрыхъ ихъ вѣдѣкомендеровано, чтобы стрѣ-ляли на своихъ батькѣвъ, коли бы они захо-тѣли никакѣе голосувати, нѣжѣ было любо па-нующею въ Галичинѣ сторонништу.

Другій випадокъ: Передѣ вѣльшѣмъ ро-ками подавъ я въ собѣтъ прямо нечуванный случай. Селяне въ Гѣбѣдѣ, малѣмъ мѣсцевѣ-сти въ Коломыйщинѣ, разбили жидѣмъ на ринку вѣльшѣ горшѣвъ. Се спонукало нашѣ ц. к. правительственный органы для „поконанія повстанія“ высмѣлаи туды пѣвъ баталіона во-якоу. На чѣлѣ той половинѣ баталіона ста-нувъ правительственный комисарѣ Вѣйдѣвичъ и высмѣлавъ до селянъ въ Остапѣвѣдѣхъ такую промову: „Якъ не будете свѣдѣли, то заатакуе васѣ до арѣшту а воякоу пѣблию до вашихъ жѣноу“. Сей комисарѣ авансувавъ обѣла на старосту и давъ ся ибанити торѣвъ при розрухахъ въ захѣдѣй Галичинѣ. Отѣе протѣвъ тон нещасной кравѣой політики и тон высокои політики выступаю, коли голо-сую протѣвъ контингенту рекрутѣвъ, а не протѣвъ австрійского вояка, котрый мусѣтъ слухати и се робити, что ему наказые стар-шина.

Теперѣ приходжу до культурного ви-бразованія воякоу въ часѣ ихъ службы. Оденъ учитель въ Коломыѣ Пѣотровскій за-дозволомъ вѣйшѣмъ властѣй выкладавъ во-якамъ въ дѣмъ добрымъ успѣхомъ про куль-туру овочевыхъ деревъ. Тамъ, де сеся куль-тура стоить ще дуже низько, такѣ выклады въ практичными демонстраціями и возможностью взяти собѣ до дому вѣльшѣ молодыхъ деревъ, е правдивою культурною роботою. Зазначую тутѣ честнѣ змаганія молодого учителя и про-шу министра кравѣой оборонѣ, абы схѣтѣвъ звернути на се свою увагу. Нашѣ наѣвѣстникъ змѣдѣвъ школу и чудувавъ ся працѣ учителя и поступаюмъ воякоу.

(Конецъ буде.)

Зѣ рады державной.

На початку вѣчерашного засѣданія прези-дентъ заявляе, что пришло писѣмо водѣ пра-вительствѣ въ просьбѣю и перевѣдена вы-

В. Щуратъ.

ЛИЛИТЪ.

(Подѣвъ въ часѣвъ Христа“).

(Дальше.)

Призадѣумавѣ Завулѣвъ и навѣтъ самѣ не стѣмивѣвъ, якъ зѣхнувъ глыбоко. Коли гляне, а напротивѣ него Лилитъ стала — сонѣе заступила. „Вѣдѣи, друже, та задѣма въ тебе, те вѣтѣхѣе? Чи не задѣужавъ?“ запытала и осѣмѣхнулася любо бѣду ручѣу на плѣчѣ старѣму, кладучѣ. Якъ той скупарѣ, що грошѣ лѣбитъ и пѣдѣлѣниутѣсь позволѣиѣ мѣмѣволѣ, — Завулѣвъ жажнувъ ся. Вѣже на дѣи душѣ хотѣвъ укрѣтити всѣ тѣ думы, що томѣли сердце, та не змогѣ. Бо Лилитъ зновъ такъ мило осѣмѣхнулася, зновъ защебетала: „Тѣмъ недужѣи! бѣднѣи тѣ мой друже!“ — Нѣ, голубѣи! — Завулѣвъ тѣмъ каже. — Я здоровѣ, а то душа недужа, сердце мѣвъ. Завтра въ Вѣлѣсѣмъ. „Щѣ такѣ? — сытала Лилитъ живо. — То вернувшись тѣмъ мудрѣвъ въ Вѣстока? — Що-жѣ казади? Бачѣли Мессію?“ — Нѣ, дѣтино! Вся бѣда йде водѣи, что нема ихъ досѣ и не буде. Батько ждавъ ихъ, не дѣждавъ, олютивѣвъ, приказѣ давѣ, чтобы завтра въ Вѣлѣсѣмъ вырѣзати всѣ малѣнькѣ дѣти, чтобы мѣжѣ ними и Мессію вѣбѣти. Що-жѣ вѣбѣтѣ винѣтъ?!

„Щѣ Мессіа винѣтъ?!

Щѣ вѣбѣтѣ винѣтъ? Батьковѣи не бути королѣмъ, коли Мессіа буде!

Самѣ вѣбѣтѣ стане королѣмъ въ Юдеи, прожѣне вѣбѣтѣ и мене зѣ палаты, мы пѣйдемъ по свѣту жѣбраками. Скоро-жѣ я не буду вже въ палатѣ, то не буде въ мене вѣ прислугѣ, нѣ коверѣвъ гарныхъ, нѣ одежѣ, дѣдѣмѣвъ, заушницѣ, перѣстѣвъ. Все, а все намѣ забѣрѣ Мессіа!“ — Нѣ, дѣти! еще той часѣ далеко. Днесъ еще Мессіа немѣзлѣтко. Скоро въ него буде властѣ и сила, вѣбѣтѣ не стане крѣвѣдѣти нѣкого. Може въ тебе, Лилитъ, дѣниа буде; може донѣчку твою Мессіа за жену вѣбѣмѣ. А хто-жѣ се знае? — „Та чи справдѣ вѣбѣтѣ такии Мессіа?“ — Справдѣ, Лилитъ. Вѣже не дѣромъ маѣи бачѣли звѣду надѣ Вѣлѣсѣмъ, ту звѣду, что е знакомѣ Мессіи. „То, мусѣтъ, вѣбѣтѣ буде дуже гарный?“ — Дуже гарный! надѣ усѣхъ найкрасѣи! Въ книгахъ се напѣсано вже въ-дѣвна. „Красѣи нѣжѣ мой Гѣзаель? О, Боже! — Якъ же я могла се такъ забѣти! То и моего Гѣзаеля забѣтѣ завтра рано жовнѣрѣ недѣбѣрѣ! Що-жѣ я вѣбѣю?“

— Иди до батька, Лилитъ

Попроси пощадѣи для дѣтѣи. „Але-жѣ батько — вѣбѣтѣ такии суворѣи!“ — То сама вѣбѣи его въ палату. Але заразѣ. Я тобѣ поможу. „И не скажѣшь батьковѣи?“

— Нѣкому!

Та спѣши, бо часѣ наймѣшѣи, Лилитъ! „Добре, добре! Вѣже вѣбѣтъ готовѣи. Заразѣ вѣду. Будь здоровѣ мой друже!“ — „Вѣдѣ здорова и вертай щасливо, але, Лилитъ!“

„Щѣ?“

— Дѣтино любѣ,

най-жѣ-жѣ трохи сердца для Мессіи. — Зѣ осѣмѣхомъ полѣнула въ палату Якъ весѣйна лѣстѣвѣчка — Лилитъ.

III.

Надѣ просторѣмъ Рѣфѣимѣскимъ полѣмъ, надѣ верѣхами сѣрыхъ гѣръ Юдеѣскихъ спѣвила ся нѣчь у темѣи тѣни, въ темѣи тѣни спѣвила ся въ рѣзу, вѣзѣши мѣсяцѣ замѣтъ дѣдѣма, ясенѣи вѣрѣ замѣтъ дѣлѣмѣтъ, за сѣрѣмѣмъ мѣсяцѣе промѣиѣи. Спѣвила ся у черну рѣзу Лилитъ, въ черну рѣзу мѣвъ у тѣни нѣчи. Начѣ вѣрѣ на блѣкѣтѣ темѣомъ блискомъ яснымъ сѣяли бравѣолѣты, ожѣрѣла и дорогѣи перѣстѣиѣ. Лишько лѣне въ-пѣдѣ сѣрѣмѣмъ сѣяло Начѣ сѣрѣмѣмъ мѣсяцѣ вѣзѣ-за хмарѣ, а чѣло пѣдѣ дѣдѣмомъ, начѣ скѣмѣ Моабѣ въ мѣсячѣмъ промѣиѣи!

Скрипѣи вѣзка, якѣи тагли два мулы, сѣредѣ нѣчи побудѣвъ зѣ просѣиѣи Вѣйтѣ-Саурѣмѣскихъ пастѣрѣвъ убогѣхъ. Вѣи при вѣтрахъ стали и згладѣли ся на вѣбѣну невѣданѣу появу. И приходѣла имѣ на гадѣу заразѣ каравѣана трѣхъ царѣвъ въ Вѣстока, что еи недавно проѣзжали. Чи не зновъ се гѣстѣ до Мессіи? И приходѣла имѣ на гадѣу гарна Моабѣнка Рутъ, що пѣдѣчасъ жѣнѣи колѣски абѣираючи по нѣважѣ, пѣлѣиѣ все за жѣнѣми ходѣла. Лишь одно имѣ не пришло на гадѣу, что дѣвѣа, якъ нѣчь весѣйна красѣе, авѣтъ ся такъ, якъ нѣчь вѣни по своему.

по еврейски называютъ — Лилитъ, что се Лилитъ, дѣвѣчка Ирѣда.

И мѣнавѣ вѣбѣмъ пастѣрѣскѣи вѣтры, що на бѣльшѣ, довѣиѣи шляхъ выдѣли червѣнаѣи пѣлѣиѣи. Корѣлѣиѣи крѣвъ задѣму бачѣла въ тѣхъ пѣлѣиѣхъ крѣвъ дѣиѣи убитѣхъ, крѣвъ Мессіи. „Вѣи слѣзѣа зрѣсила темѣи вѣи. „А се что? Моя кѣхѣана пѣнѣи плаче? — запытала Нѣну. — Вѣтри слѣзѣи! Ось вже и дѣмѣи Зѣбудѣи. Вѣтри слѣзѣи, бо Гѣзаель твоѣи буде плакати, коли твоѣи плачѣ побачѣтъ.“

Мулы стали. Жѣнѣиѣи зѣ вѣбѣчка повѣсѣдали и вѣишли у хѣту. „Радѣи ся, Зѣбудѣи!“ — повѣтали матѣрѣ, что до сѣну тулила сѣна. „Не лѣкаѣи ся, что въ нѣчи прихѣдѣиѣи, — каже Лилитъ, — мы по Гѣзаеля лишь приѣшли. Вѣзѣмѣмъ его зѣ собою. Та не бѣи ся! Успокоѣсь, Зѣбудѣи!“ — додалѣа, побачѣиѣи трѣвогу на лицѣ въ Зѣбудѣи. — „Гѣзаеля я любѣю, любѣю его неамѣрно. А мой батько приказѣвъ убитѣи завтра рано, досѣвѣа, вѣи дѣти, всѣ, якѣи лишь е у Вѣлѣсѣмъ.“ — И Мессію! — скрикнула Зѣбудѣа, Гѣзаеля вѣхѣиѣи въ обѣиѣи. „И Мессію! голѣвно Мессію. Бо коли-бѣ не вѣбѣтѣ, то батько певно не вѣбѣвавѣ бы немѣвѣлѣтъ невѣиѣнѣхъ.“ — Бѣднѣи вѣбѣтѣ! — промѣвила Зѣбудѣа. „А хѣба-жѣ ты бачѣла Мессію? Чи вѣбѣтѣ гарный? Чи такии, якъ кажѣтъ?“ — Мужѣи мой бачѣвъ. Чудо не дѣтиѣа. Чудѣса что дѣи тамѣ бачѣтъ люде коло него. Мѣти-жѣ повѣдаѣ

Quaker Oats

(амер. товченый овесъ) на замѣшѣу або зѣпу; стравы тѣи, здоровѣи и смѣиѣи можна кождѣи хвилѣ за 10—15 минутѣ зварѣти на горячѣи водѣ.

„Quaker Oats“ можна всюдѣи достѣти.

Зъ ц. н. Дирекції держ. залізниць.

З днем 15. марта 1900 входить в жите до-
датою VI до обов'язуючих від 1. січня 1898 та-
рifo для перевозу осіб пакунків подорожних,
посилок експресових і осіб на залізничних зо-
пальних в Галичині і на Буковині, остачу в
заряді державним. — Ціна додатку 10 сотників.

Уражений до тепер тільки для руху осо-
бового переставляю Ахтирабів, на шляху Відень
дворець західний- Амштетен в окрузі ц. н. Ди-
рекції залізниць держ. у Відні, буде отворений
з днем 1. цвітня 1900 також для руху напу-
кового.

Выказъ складанихъ жертвъ

На церкві в Мриголоді жертвували Р. Т.
д-ръ Мишковскій до Львова 1 ар., Урядъ парох.
в Байковій 1-50 ар., церковь в Тарнавці
50 ар., о. Коперницькій в Перемишляні 1 ар.,
о. В. Юзичинскій в Острова 1 ар., о. Люб-
ненскій в Сорок 1 ар., о. І. Каратинскій в
Долгого 50 ар., о. Гр. Чвартакскій 50 ар.; гро-
мада Язбів поимъ 2 ар. 26 ар.; о. Ант. Варно-
нич в Лукового 1 ар.; о. К. Р. Глибоникскій в
Бразь 50 ар.; о. І. Любонич в Острова 1 ар.;
Урядъ парох. в Луць малой 50 ар.; І. Гера-
симович в Кривого 1 ар.; о. Гр. Чайковскій
в Ботат 1-50 ар.; о. М. Жарскій в Стронати-
на 2 ар.; Урядъ парох. в Лашиці 2 ар.; о.
Я. Зробек в Вителі 50 ар.; о. І. Дакіа в
Перемишляні 3 ар.; о. М. Тиндич в Яленкова-
того 50 ар.; о. Епиф. Роздольскій 1-45 ар.; о.
Ст. Ковенка в Мацькович 1 ар.; парохіальне в
Чижикова 1 ар.; о. Вас. Чернецкій в Сьвѣца
белого 1-50 ар.; о. Ф. Ортинскій в Топіль-
ницѣ 1 ар.; о. І. Студинскій в Княчачи 50
ар.; церковь в Бурштині 2 ар.; о. Дан. Роз-
дольскій в Валяч подорожнихъ 2 ар.; о. І.
Ревакович в Хмелівці 4 ар. 20 ар.; о. Игн.
Левицкій в Суцини 3 ар.; о. Еліашевскій в
Гумени 1-50 ар.; Урядъ парохіальний в Да-
шаві 2-50 ар.; Урядъ парох. в Омидній 75 ар.;
о. Н. Видинкевич парохъ Звенигорода 2-25 ар.;
о. М. Кинаш сотр. в Дидилова 1 ар.; о. крил.
Теоф. Павличков в парохіальні 21 ар. 6 ар.,
вдѣ себе 2 ар. и вѣдѣ о. Т. Луцка 4 ар.; о.
парохъ Чертежа коло Журавна 60 ар. и о. Ма-
рианъ Повхъ Ч. С. В. в складу вѣдѣ парохіаль-
нѣ в Дорогичині 6-50 ар. — всего 82 ар. 7 ар. —
Осладаючи сердечну подяку Жертводавцямъ за

ихъ память и за слова заохоти до наміреного
дѣла, упрямую ласкаво тихъ Веч. Отцівъ, ко-
трій отержали більше якъ одинъ примѣрникъ
водою, аби звалили той збуваючий примѣр-
никъ у дѣлѣ до прочитання парохіальнѣ або
своими сотрудниками. — Алекс. Виконичъ.

Надослане

Нотар в Золотім Потоці
пошуку

рутинованого писаря-помічника
і просит о оферти. 162 2-4

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механики у Львовѣ площі Гали-
лиця ч. 1., противъ Банку Гіпотечного и
платиціи площі Галилиці
поручає вь великій выборъ вь по-
дѣлахъ найдемешихъ:
окулярны, цисеры, лорнеты, бисо-
кль, телескопы, барометры, тер-
мометры, микроскопы, лупы, ком-
пасы, райсфайты, тасмы ифранжы,
пюны, дѣлѣ, манометры и т. п.
Уряджене давнѣмъ електричнѣмъ.
Всякія направины полагоджують ся ахъ най-
скорѣе и найдешевѣе. 4815

и реставрація ПЛАТУЛЫ ТЕПФЕРА, улича Трабу
важкоє. 12 дѣлѣ аласны, можна дѣлѣти подемѣ
иже о годѣ 8-ой рано горѣть сѣдѣла.

ЦѢННИКЪ.

Печеня вѣрова вь калустою	15 ар.
Сѣкай легка	12 "
Фалачи	12 "
Помѣла тѣлача вь хрѣмѣ	10 "
Ковѣлка вь хрѣмѣ	5 "
Базаръ	15 "
Обѣдѣ вь абаментѣ	40 "

Всякія калусты вь найлучшій родѣхъ по най-
устрѣдѣншій цѣнахъ; для полнотѣ, що похотѣти
вь мѣстѣ реставрація, даю добѣрѣмъ маркѣ. —
Найлучшій аласъ по найдемешій цѣнахъ похотѣти
вѣдѣ 40 ар. лѣта.

По театрѣ все оживѣ, вь великій выборъ стра-
нъ нахитѣлѣхъ аласотѣхъ тѣхъ.

79 171-2

Зъ зысокимъ поважаніемъ
НАСТУЛЯ ТЕПФЕРЪ.

Подяка.

Всевишньому подобалося поклукати передъ свѣй Пре-
столъ по довгій тяжкій недуѣ моего мужа Іоана. Мил-
новского, управителя школы в Мостахъ великихъ. Прийма-
ючи вь хрѣстіанському похорою сей тяжкій удар, довжна
всемъ сею дорогою зложити подяку тѣмъ, котрі вь тѣмъ ве-
ликій моимъ горю були відрадою для оставшихъ, або своєю
безкористовностію причинились до звеличання обряду
похоронного.

Найперше дякую Д-рамъ мед. Виов. Панамъ Невестю-
кови і Олішакѣ за їхъ труды вь часѣ ліченя сеї тяжкой
недуѣ. Дякую Всей. Отцамъ Дідницкому, Ляушчѣ, Гу-
мецькому (за красну проповідь) і Веч. Отцю з Дворецъ
за провідъ похоронний і за службу Божі. Дякую Ви. ін-
спекторови шкільному Гофманови і Учителству жовків-
ському і куликівському, що хотѣ з дальшої стороны вали
участь вь похоронахъ. Дякую всему Учителству міщевому
і управителю школы Ви. Пану Яворскому — і То-
бі, молодіжи шкільній, дякую, що зібрала ся попоручати
вь послѣднѣ свого проводира. Дякую міщевій Сторожі о-
гневій за удержуванѣ ладу підчасъ похорону, Брацтву
церковному, всемъ приятелямъ і знакомимъ покійного, а
наконѣцъ і тій тасчавій громаді вароуду, що товаришила
его моимъ на мѣстѣ вічного спочинку. Нехай Вамъ всімъ
Богъ се нагородить, бо я не вь силѣ!

Вдова Анеля Милновска є родивою.

КОМАР

двохтижневникъ гумористич-
но сатиричний.

Однотомний гумористичний
ілюстрований органъ на Русь Ви-
дає і за редакцію одѣлає: Іванъ
Кунцевичъ.

Ціаорічна передѣлата 4 ар.,
на пів року 2 ар., чвертьрічно
1 ар. Редакція і адміністрація:
Львів, ул. Чарнецкого ч. 6.

Запрошене до переїзлати на дѣло

ПРИКАРПАТСКА РУСЬ

вѣ XIX-омъ вѣкѣ

вѣ біографіяхъ і портретахъ

ей дѣятели

сѣ уваженіемъ замѣчательныхъ

людей, котрихъ 177 ар. заставѣ при-
знана.

матеріалъ на підставѣ автобіографич-
ныхъ записокъ і архивно-библіотеч-
ныхъ матеріалѣхъ

ИВАНЪ Е. ЛЕВИЦКІЙ.

„Прикарпатска Русь“ буде

появлятися, по можности вь най-
коротшійхъ промежуткахъ часу

выпусками по 7 листѣхъ печатѣ

вь портретахъ замѣчательныхъ

дѣятели. Кождий 10 выпусковъ

буде становити томѣ, а всѣхъ

томѣхъ буде шість.

Пренумерата на 10 выпус-
ковъ вынеситъ 10 коронъ; на

5 выпусковъ 6 коронъ. Выпуски

поодинокі не будутъ продава-
тися.

Пренумерату належить при-
сылати вьключно на адресу: п

Антонъ Хуляничъ, управитель

книгарни Ставропііського Ін-
ститута у Львовѣ, Руска улича

число 3.

Второй выпускъ вже поя-
вился а третий печатѣся

и нахѣдѣ кождого выпуска

буде оповѣщеніи вь га-
зетахъ.

Мимо того, що вѣвна вь
рогартъ подорожѣли о 30%,
продѣе ковѣды и матеріацы по
давнѣмъ вѣзвѣхъ цѣнахъ лѣ-
ше спеціально робѣтѣ и мага-
зинѣ постелей ІСИСИФЪ ШУС-
ТЕРЪ, Львѣвъ, Коперника ч. 5.
Цѣныны gratis.

100 до 300 ар. МѢСІЧНО

можуть заробити особы вся-
кого стану вь кождій мѣсе-
цѣ невинно и честно, безъ ка-
піталу и рѣзка, керѣтъ про-
дѣжѣ законно дозволеныхъ па-
перѣхъ державныхъ и лѣсо-
бѣхъ. Зголошеня до: LUDWIG
QUESTENREISNER, VIII Deutsch-
hof gasse 8, BUDAPEST. 7-10

СВѢТАО ЦЕРКОВНЕ вь фабрики
Анолѣ по цѣнѣ фабрикѣхъ,
Вина угорскій и австрійскій по-
чавши вѣдѣ 60 геллерѣхъ за лі-
тру; Выробы вь хиньского и
правдѣного сѣбѣла по цѣнѣ фа-
бричѣхъ поручає горячо Р. Т.
Роднѣмъ.

Михайло Петрицкій

Львѣвъ, Театиньска ч. 14
вѣ тою увагою, що выробы
сѣбѣлы лѣше за годѣну; до-
перва при замовленѣхъ выше
100 коронъ допускає ся спла-
ту ратами. 168

Хто хоче 400 марокъ

підъ гарантією мѣсично, легко
честно безъ рѣзка заробити?
Нехай поимѣ адресъ вь обѣ-
нѣ маркою по 21 Ар-
ноповѣ-Exped. K. F. Wojtan
Лисекъ-Младенцъ (Leipzig-
Lindenau) 448

СВОБОДА

письмо політичне, просвѣтне и
господарске для народу.

Выдає и за редакцію відповѣдає:
Володим. Охримовичъ. — Редакторъ
арестовно-господарске части Па-
скаль Король, учитель господарства.

Ціаорічна передѣлата вынескѣ
2 ар., на пів року 1 ар. Редакція і
адміністрація: Львѣвъ, улича Бѣни
Крижова ч. 5

Вѣдѣ 1 (18) вѣдѣ 1897 выхѣдѣ
у Львовѣ що чѣлѣрѣ (на мѣсцѣ
популярныхъ газетѣхъ Вѣдѣвѣ-
ниѣ и Читальниѣ) тѣмъ іже по-
пулярна газѣта.

Прѣе. Д-ра Александра Ого-
новского СИСТЕМЪ АВСТРІЙ-
СКОГО ПРАВА ПРИВАТНОГО
выдѣлѣнъ Д-ромъ Петромъ Сте-
бельникомъ томъ І. Загальні на-
уки і право річене; томъ ІІ
Право обѣдачѣны і право
спадковѣе — повнѣсь ся вже вь
книгарскійхъ торговлѣхъ і можна
его набути вь книгарнѣ Чукъ
товариства Ім. Шевченка і вь
Ставропііскійхъ. Кождий томъ
по 3 ар. 50 ар.

Розкладъ бѣды поѣздѣхъ залізничныхъ важныхъ вѣдѣ 1 мая 1899.

пѣла часу середно-европейского (пѣхѣйшого о 36 минутъ вѣдѣ часу лѣтѣского.)

посп. осѣб.	до Львова	посп. осѣб.	зъ Львова
прихѣдѣти о		вѣхѣдѣти о	
Дѣнь			
6:10	Зъ Черновѣцъ, Іцѣанъ, Станиславѣна	6:20	до Львового, Пешту, Боршѣлава
6:50	Бруховичъ вѣдѣ 3/4 до 1/2	6:15	Подѣлѣчскѣхъ, Одѣсы, Колозѣ, г. д.
7:10	Замковѣды	6:30	Іцѣанъ, Букарѣшту, Радѣвѣцѣхъ
7:40	Янова (гол. дворѣцѣ)	6:30	Подѣлѣчскѣхъ вѣдѣ 1/2 до 1/4
7:50	Лѣвѣчского		Кракова, Любѣчѣна, Орѣзова, Вѣдѣни
7:44	Тернополя на Подѣлѣчѣ		Вѣдѣни, Хирѣва, Стружѣ
8:06	" гол. дворѣцѣ	8:45	Сколького, до Львового 1/4 до 1/2
8:15	Сѣкала, Равы рускои	9:10	Янова
9- "	Кракова, Вѣдѣни, Орѣзова	9:25	Подѣлѣчскѣхъ вѣдѣ гол. дѣлѣрѣ
11:15	Ясѣслава, Любѣчѣна	9:45	Іцѣанъ, Сѣкала, Барѣгомѣту
11:55	Іцѣанъ, Черѣво, Станиславъ	9:55	Подѣлѣчскѣхъ вѣдѣ Подѣлѣчѣ
1:01	Янова на гол. дворѣцѣ	10:10	Вѣдѣни, Равы, Любѣчѣна
	Кракова, Вѣдѣни	12:50	Янова 1/4 до 1/2 недѣлѣ вь свѣтѣ
1:40	Сколького, Хирѣва, а вѣдѣ Львовѣ- го вѣдѣ 1/4 до 1/2	1:55	Подѣлѣчскѣхъ вѣдѣ гол. дѣлѣрѣ
	Іцѣанъ, Станиславѣна	2:05	Подѣлѣчѣ
1:50	Подѣлѣчскѣхъ на Подѣлѣчѣ	2:15	Бруховичъ 1/4 до 1/2 недѣлѣ вь свѣтѣ
2:20	" гол. дворѣцѣ	2:45	Іцѣанъ, Гусѣтина, Керѣмѣзовѣ
2:35	" Подѣлѣчѣ	2:55	Кракова, Вѣдѣни, Хабѣлка
5:15	" " Подѣлѣчѣ	3:05	Стружѣ, Сколького лѣше 1/4 до 1/2
5:40	" " гол. дворѣцѣ	3:15	Янова, вѣдѣ 1/4 до 1/2
5:55	Сѣкала	3:25	Зинковѣ вѣдѣ 1/4 до 1/2
		5:25	Бруховичъ " " "
			Ясѣслава
Нѣчѣ			
12:50	Зъ Сколького, Калѣша, Боршѣлава	12:50	до Кракова, Вѣдѣни, Берѣзѣна
2:10	Черновѣцѣ, Букарѣшту	2:30	Іцѣанъ, Конѣстанціѣ, Букарѣшту
3:05	Кракова, Вѣдѣни, Орѣзова	4:10	Кракова, Хирѣва, Корѣсна
3:30	Подѣлѣчскѣхъ на Подѣлѣчѣ	5:50	Бруховичъ вѣдѣ 1/4 до 1/2
6:10	" гол. дворѣцѣ	6:25	Іцѣанъ, Радѣвѣцѣ, Кимѣлюшту
6:30	Кракова, Вѣдѣни, Самѣбора, Янова	6:40	Кракова, Вѣдѣни, Борѣна, Варѣшѣ
7:55	Іцѣанъ, Подѣлѣчскѣхъ, Колозѣ	6:50	а Орѣзова вѣдѣ 1/4 до 1/2
	Янова вѣдѣ 1/4 до 1/2, а вѣдѣ 1/2 до 1/4		Янова вѣдѣ 1/4 до 1/2, вѣдѣ будѣи дѣи
8:15	Бруховичъ вѣдѣ 1/4 до 1/2, а вѣдѣ 1/2 до 1/4	7:00	Лѣвѣчского, Мунѣкача, Хирѣва
8:30	Бруховичъ вѣдѣ 1/4 до 1/2, а вѣдѣ 1/2 до 1/4	7:10	Сѣкала, Равы рускои
9:21	Кракова, Вѣдѣни, Любѣчѣна	7:20	Тернополя вѣдѣ гол. дѣлѣрѣ
9:45	Янова вѣдѣ 1/4 до 1/2	7:42	Подѣлѣчѣ
10:10	Кракова, Вѣдѣни, Пешту, Ясѣслава	7:47	Янова 1/4 до 1/2, 1/4 до 1/2, 1/4 до 1/2
10:40	Іцѣанъ, Колозѣ, Подѣлѣчскѣхъ	8:35	" " " " "
10:45	Подѣлѣчскѣхъ, Бро. Конѣчанѣ	9:11	" " " " "
10:25	" на гол. дворѣцѣ	10:40	Іцѣанъ, Гусѣтина, Радѣвѣцѣ
10:30	Лѣвѣчского, Хирѣва, Пешту	10:50	Кракова, Вѣдѣни, Пешту
		11:10	Подѣлѣчскѣхъ, Бродѣвѣ г. дѣлѣрѣ
		11:32	Грижѣлава Подѣла

ЗАМѢТНА: Лѣра нѣчна числитъ ся вѣдѣ 6 гонны вѣчерѣмъ до 3 годѣны 59 минутъ рано. — Бюро вѣнѣр-
маціеи ц. н. залізничъ державной при ул. Кредѣчѣхъ ч. 5.

Подяка.

Якъ тяжкій і печальний удар навістив мене, зби-
раючи мені мій дорогий скарб, годі повірити. Ого
подобалося Всевишньому поклукати до себе найдорож-
шого і печального батька Володимира, лишаючи неща-
ну і немічну вдовою та й троє сиріт. В моїй нещасті
і горю було ласкою розрадою загальне співчуття. Позаяк
не могу ласкою зложити подяку співзвучному і моїмъ
тяжкій горю, нехай мені буде вісно сею дорогою спо-
вѣдѣ мій сьвѣтлий обов'язок. Нехай передѣлѣ Васъ Виов.
Панъ-Отчѣ шамбеліе Алексѣандре Чесеринскій Гос-
подаръ щедро нагородить за Вашъ величавий а безкорист-
ний провідъ вь моїхъ похороннихъ. Дякую і Вамъ Виов.
Панъ-Отчѣмъ Матковскій, що помимѣ неділі звалили
ласкаво прибути із Сновѣча, довершуючи своїмъ співуді-
лствомъ вь похороні і вь трогачихъ молебнахъ посилѣти при-
слугу покійному. Завдяю рівножъ прилюдно свою подя-
ку Виов. Панъ-Отцѣмъ Коєскави, ісуи-нова Ч. С. В. В.
и Нв. Гурсѣвѣ, сотрудникамъ міщевому, що своєю
присутностію і співзвучністю вь свѣтѣ похороннійхъ причи-
нились до звеличання нашого руского обряду похорон-
ного. Дякую П. Юліановѣ Чесеринскому, ц. н. урядни-
кови податковому, що зявѣ ся похорономъ і за потѣху
вь горю. Вѣдѣни складаю подяку участникамъ хорѣ ми-
нѣчского підъ вѣрною дирѣгентурою П. Гриценка за
прекрасні і трогачіє співи. І Тобі сьвѣтѣ Ісусѣ Христе,
Вамъ руске Міщанство і Вамъ Товаришѣ покійного сьвѣ-
тѣ за такъ численну участь, почитаючи память покійни-
ка. Нехай Васъ всѣхъ Всевишній охорѣняє відъ подѣбно-
го нещастя і тяжкого горя.

В Золочѣні 14 п. ст. марта 1900.

Людмила Гойдан жена покійника, і діти сирѣти.

ТОВАРИСТВО

ДЛЯ РОЗВОЮ РУСКОГО ШТУКИ

стѣваріиство зарѣстрованѣ вь ограниченѣмъ перуѣмъ
у Львовѣ, ул. Чарнецкого ч. 26,

выконує поимѣ працѣ вь обѣсѣхъ артѣстичного малярства, рѣз-
барства и золотѣрства пѣла композиціи сѣмѣхъ членѣхъ, а
вѣснѣю: образы рѣлігійні до иконостѣсѣхъ, олтарѣхъ, хорѣ-
говъ, на тетрѣлахъ, плацѣнахъ и пр. и тѣмъ образѣхъ до
комнатѣхъ, образы сѣвѣтскі: истѣричній, портрѣты ахъ натуры і
фотографіѣхъ, драмѣхъ, побутовъ и ар.; вь деревѣхъ: иконо-
стѣсѣхъ, олтарѣхъ, образы и крѣсты процесійні, сѣмѣдѣлѣнѣхъ
и т. д. и вѣснѣхъ працѣхъ золотѣрскіхъ; рівножъ украшає внутрѣ цер-
ковѣхъ, выгѣтовѣлає аласны церковѣхъ, каплицѣхъ и пр. и утрѣмѣ на
складѣ фотографіѣхъ репродукціи образѣхъ рускихъ артѣстѣхъ.

Товариство рѣшитъ за стѣльѣе, стараніє
и сѣвѣтѣе выконанѣ.

Цѣлю Товариства є: поимѣсти нашу штуку и вытвори-
ти руску школу штукѣхъ красныхъ. Поручаючи прѣте се чисто
руску Товариство патріотичній опѣдѣ нашѣ П. Т. Публѣка
духовнои и сѣвѣтскои надѣмо ся, що зводѣти Олѣа причинѣти
ся до осѣгнѣня сѣи цѣли численными замѣвленіями, котрѣ
пріймає выключно лѣше Дирѣкція Товариства. 400 5-2

Зъ глубокимъ поважаніемъ ДИРЕКЦІЯ.

Товариство не послугѣє ся агѣнтами.

Перше галицке Товариство акцієне для про-

мысла хемічного

[перѣдѣ тѣмъ Сѣвѣтѣхъ компаніи Юліана Банѣ] у Львовѣ

ул. Кестѣмѣна ч.

ДѢЛО

Выходитъ у Львовъ шо дѣм (крѣмъ модѣи и рускѣхъ свѣтъ) о 5-той годикѣ по полудни. Литературный додатокъ „Библиотека найзнаменитѣйшихъ писателей“ выходитъ во второкъ, а во второкъ и пятницѣ на порѣшкѣ разомъ въ Дѣломъ.

Передплата и нѣсраты принимаютъ: у Львовъ администраціи „Дѣло“ д. Ваторія ч. 24. Центральное бюро оголошеній ул. Кооператива ч. 11, и Бюро газетъ д. Кароля Людвика 9, и А. Ольшеского ул. Килин-Бого 2; — въ Австрію: Д. Крижановскій; — у Вѣны: М. Дукел, I. Seilerstraße; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Haasestein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Вѣ Франкфуртѣ в Гамбургѣ: M. Haasestein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и нѣсраты за нѣсраты платитъ у Львовъ.

Передплата на „ДѢЛО“ въ лѣтѣ додаткомъ

въ Австрію: за границею:
на цѣлый рокъ . . . 16 зр. на цѣлый рокъ . . . 22 зр.
на полъ року . . . 8 зр. на полъ року . . . 11 зр.
у Львовъ:
на цѣлый рокъ . . . 14 зр. на полъ року . . . 7 зр.
на чверть року . . . 8-50 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 20 зр.
Редакція, Админістрація и Експедиція подъ ч. 24 ул. Ваторія. — Рукописи вѣрствуютъ ся лише на по-порожнѣ застереженіи. — Рекламация неоплатити модѣи въ портъ.
Неодиноке число нѣсрате 6 зр. на проз. 7 зр.
Оголошенія вѣнны принимаютъ ся по цѣнѣ 10 зр. въ одѣмъ ефронѣмъ нѣсрате или ся нѣсрате а въ рубрикѣ „Надобама“ по 25 зр. а. в.
Подати и нѣмъ доноска прикати чекати ся по 15 зр. въ одѣмъ ефронѣмъ.

Господарка п. Бобжиньского въ народныхъ школахъ гал. Русп.

Господаркою п. Бобжиньского, котроп нѣта в польскій рускій народъ або бодай не дати ему користати въ науку школьной, мусимо заняты ся разъ основныи възъ доси. Тутъ констатируемо на разъ лише коротко: 1) мы не маемо найменшого повѣдѣннѣ, кѣлько въ краю т. зв. рускѣхъ школъ и въ котрыхъ громадахъ они е; 2) такъ само не знаемо, кѣлько рускѣхъ дѣтей е обовязанныхъ до школьной науки, а кѣлько ихъ справдѣ ходять до школы. За те знаемо, хочъ лише вѣсгалъ, що: 3) властиво у насъ нема ани однои справдѣ рускои школы, бо особливо побѣда новыхъ плѣновъ наукъ, уведены въ народныхъ школахъ п. Бобжиньскимъ въ р. 1893, у всѣхъ школахъ, до котрыхъ ходять дѣти рускои и польскои народности, рѣднѣй языкъ меншости мусить бути предметомъ обовязковъ науки для всѣхъ дѣтвортъ. Де національною меншостию въ школь, хочъ бы на-вѣтъ зникающе малюмо або лише „можливо“ е Поляки, тамъ рускій языкъ выкладовый ставъ ся нѣзаконнѣ, бо коли не переважно то бодай на рѣвни въ рускѣхъ ужинае ся при-научѣннѣ языка польского, — тымъ болѣе, що дѣти котры натискають на порганѣ wy-stawienie się działu w języku polskim и цю множество учителей та учителей въ рус-скихъ школахъ належить до польскои народности и учить ся рускои мовы ажъ згодомъ въ дѣтвортъ. 4) Який процентъ національна меншость має въ громадахъ чи въ школь вы-носати, чтобы наука рѣднѣй мовы меншости була обовязковою, сего не означено нѣгде жаднымъ закономъ ани розпорядженіемъ. Та-кимъ чинномъ дѣе ся, що въ школахъ, де Ру-сини е въ меншости, руского языка або зов-сѣмъ не учать або дуже мало. Въ нѣмец-кихъ школахъ (въ нѣмецкихъ колоніяхъ) въ Руси другимъ краевымъ языкомъ назначено языкъ польскій (!), а руского не учать зов-сѣмъ. 5) Въ громадахъ, де общѣ Русинѣвъ та жидѣ въ корчмѣ латинявъ або зовсѣмъ не-ма або е ихъ зникающе число, въ школь чи-

сто святкуе-ся и рускій и латинскій свѣтъ. 7) Якъ уже загадаво пѣдъ 3), а повѣтъ чѣсто ру-скѣхъ, якъ пр. судовый балгородскій, де пе-реважна часть учителей и учителей нале-жить до польскои народности и зовсѣмъ по руски не умѣе говорити.

До сѣи справы мы ще вернемо неразъ. Тенерь подаемо интерполяцію п. д-ра Окунен-ского и тов., внесену въ радѣ державной до-министра просвѣты въ справѣ статистичныхъ выказѣвъ, выдаваемыхъ гал. краевомъ радою школьною про галицкѣ школьницѣ:

Интерполяція посла д-ра Окуненского и тов. внесена дня 12 марта с. г.

Изъ справозданъ краевыхъ радѣ школь-ныхъ всѣхъ коронныхъ краѣвъ де населенъ е мѣшане, бачимо, що тѣ рады школьнѣй ста-рають ся подати въ своихъ статистичныхъ вы-казахъ докладный образъ школьницѣвъ ко-ждон народности, заселяющою край; при тѣмъ вы-казуютъ не лише вѣсгалъ число народныхъ школъ кождон народности побѣла выкладового языка, але такожъ вѣсгалъ побѣла народности число обовязанныхъ до школьной науки дѣтей и число дѣтей, котры справдѣ ходять до шко-лы; далѣе не только число чинныхъ и не-чинныхъ школъ, але и число класѣвъ въ ко-ждѣй школѣ та число учителей, въ нѣхъ за-нятыхъ, а вѣсгалъ суму публичныхъ грошей, ложенныхъ на дѣтвортъ школы. Такимъ чи-номъ не може тамъ бути нѣякои несправдѣ, що-до того, де е школа, а е кожда зъ нихъ и якимъ силами она обсаджена.

Давно выныкнуло зъ сѣго огляду в Гали-чина зъ своимъ справозданіямъ про руске на-родне школьницѣво.

Мимо кѣлькократныхъ усиленныхъ зазы-вовъ галицка ц. к. краева рада школьна не-хочѣе заложити публичного катастру народно-го школьницѣва, такъ що сегодня зовсѣмъ не-можлива рѣчь доведатися напѣсно, котра шко-ла е польска, а котра руска. Запытуванъ о сѣ приватно референты львовскои краевой рады школьной оправдуютъ ся, що они „на разѣ не-мають побѣла рукою“ потрібныхъ выказѣвъ.

Въ р. 1869 галицка ц. к. краева рада-школьнѣй переняла въ одѣмъ консенсоріи о 238 рускѣхъ школъ болѣе нѣжъ польскѣхъ. Бу-ло тогдѣ 1293 школъ рускѣхъ, а лише 1055 польскѣхъ. Въ р. 1871 зробѣла гал. кр. рада-школьнѣй зъ тѣхъ 1293 чѣсто рускѣхъ школъ вже-только 572 (!) рускѣхъ, а 903 утравѣнскѣхъ! Коли той наглый скоръ навѣтъ вѣдѣн-скому центральному правительству выдавъ ся

занадто великимъ, выказала рада школьна за-разъ въ р. 1873 въ своихъ урядовѣмъ спра-визданіи 1537 „чѣсто рускѣхъ народныхъ школъ“, але заразъ опѣла въ р. 1875 звѣла ихъ знову на 1340; тенерь маемо вже о 65 рускѣхъ школъ менше нѣжъ польскѣхъ, а рѣзниця въ числѣ класѣвъ выходитъ вже на ти-сячѣ на користь польскѣхъ.

Такъ то галицка кр. рада школьна ска-зала числами рускѣхъ школъ, не загалючы при тѣмъ у своихъ выказахъ ани словечкомъ на те, въ котрыхъ то громадахъ первѣстно рускій школы замѣнено на утравѣнскій, а опѣла назавъ на „чѣсто рускій“ и зновъ на утравѣнскій, поки вѣсгалъ не показовано въ утравѣнскій.

Въ одѣмъ одинокѣмъ урядовѣмъ спра-визданіи въ р. 1880 подѣла гал. ц. к. кр. рада-школьнѣй, число дѣтей обовязанныхъ до школь-ной науки и число тѣхъ, що справдѣ ходили до школы — побѣла ихъ рѣднѣй мовы. А въ того урядового выказу показуе ся, що въ польскѣхъ дѣтвортъ, обовязанъ до школь-ной науки, ходило тогдѣ до школы 40, 50, 60, а навѣтъ 70%, а те процентъ рускѣхъ дѣтей, побѣрающихъ школьну науку, зѣбѣшовъ побѣла урядовѣмъ гал. ц. к. рады шк. на 30, 20, 17, 9, а у Львовѣ навѣтъ на 4%! И се стало ся побѣла факту, що въ частѣ, коли гал. кр. рада-школьнѣй переняла школы въ одѣмъ консенсоріи, въ рускѣхъ преподавѣи учителей у Львовѣ було 82 учительскѣхъ кандидатѣвъ, а въ польскѣхъ лише 45, а цѣе незадолго цѣе по-добѣ завѣдѣи ревности и замѣлованю руского духовенства до руского школьницѣва въ по-бѣтахъ золотѣвскѣмъ, жовтѣвскѣмъ и рус-скимъ школьнѣмъ было 5—7 громадъ на цѣлый школьнѣй округъ безъ народныхъ школы.

Вѣдъ р. 1880 гал. кр. рада школьнѣй за-дѣла въ своихъ справозданіяхъ оголошувати побѣла рѣднѣй мовы число дѣтей обовязанныхъ до школь-ной науки и дѣтей справдѣ науку побѣрающихъ, такъ що рускій народъ не-маѣе особу доведатися ся, кѣлько рускѣхъ дѣтей завѣдѣи полѣтицѣ гал. ц. к. кр. рады шк. по-бѣвѣннѣхъ е просвѣты.

До р. 1885 оголошувала гал. кр. рада-школьнѣй, яку роздѣлованю мѣжъ поодинокѣхъ повѣтъ на школьнѣй цѣли. Зъ тѣхъ справо-зданъ доведатися мы бодѣи, що захѣднѣй поль-скѣхъ повѣтъ дѣстали въ публичныхъ фондѣвъ н. пр. ряшѣвскій 15,494 зр., асѣльскій 11,050, вѣдовѣнскій 15,455 зр., а те рускій повѣтъ пр. горѣдѣнскій 1,090 зр., жовтѣвскій 1,630, бере-жанскій 1,920, залѣцѣнскій 1,500 зр. и т. д. Вѣдъ р. 1885/6 нема вже и сѣго выказу въ

урядовыхъ справозданіяхъ гал. ц. к. кр. ра-ды шк.

Рускій народъ не може изъ справозданъ гал. кр. рады шк. навѣтъ сѣго доведатися ся, де и кѣлько е въ Галичинѣ болѣе-класовыхъ рускѣхъ школъ и кѣй въ нихъ е учитель, въ-якою квалификация, чи отало чи тымчасово настановленъ.

При такѣмъ станѣ рѣчи, при цѣлкомъ-тѣмъ браку женскихъ семинарій учитель-скихъ для рускѣхъ дѣтвортъ, лучае ся ажъ надто часто, що рускій школы народный поль-скѣхъ учителей, не знаючи рускои мовы, пе-ремѣняютъ фактично на польскій. Лучило ся навѣтъ, що рускій священикъ въ рускѣхъ шко-лахъ (въ Збѣвѣхъ побѣла Львовѣ), хочъ самъ особисто хотѣвъ доведатися въ гал. кр. радѣ шк., не мѣгъ доведатися, чи народна школа въ его громадѣ урядовѣмъ занесена на польску чи на руску.

Коли въ галицкѣмъ соймѣ прилюдно вызывано вице-президента кр. рады шк. п. Бо-бжиньского, чтобы зарѣвѣи сѣму лихови, то вѣтъ вѣдѣновѣвъ на 9 засѣданіи сойму д. 6 марта 1899 безъ обѣннѣвъ, що „цѣквѣности рускѣхъ послѣвъ не хочѣе засновати и не за-споконѣи и цѣе вѣтъ розрѣшѣнѣи Русинѣвъ вѣдѣ Полякѣвъ не потребуе, бо такѣе розрѣ-шѣнѣи мусѣло бы вѣсѣи до національного антаго-низму“ — ажъ коли бы тѣ статистичный рубрики писало ся для дѣтвортъ народныхъ школъ и ажъ коли бы тѣ краевѣй рады школь-нѣй въ краяхъ зъ мѣшаныхъ населеніемъ, що-ведѣтъ такѣе рубрики въ своихъ статистичныхъ выказахъ, попирали національный антаго-низмъ.

Зъ причины, що въ Галичинѣ сѣму ли-хови годѣ зарѣдѣи, подѣннѣи запытують:

Чи се лежить такожъ въ интересѣ цен-трального правительства, чтобы въ статистич-ныхъ выказахъ гал. краевой рады школьной затаювано, кѣлько рускѣхъ дѣтей е обовяз-ныхъ до школь-ной науки, а кѣлько зъ нихъ въ кождѣй громадѣ справдѣ побѣрае науку?

Чи се лежить въ интересѣ централь-ного правительства, чтобы Русины въ урядо-выхъ выказахъ не доведували ся, де е школа руска, а де польска?

Чи се лежить въ интересѣ центрального правительства, чтобы рускій народъ не знаѣвъ навѣтъ, де е болѣе класова руска школа и якимъ учителями она обсаджена?

А коли не се лежить въ интересѣ цен-трального правительства, только противне се-му, то цѣе гадае центральне правительство зрѣбити, чтобы спонукати галицку краеву ра-

В. Щуратъ.

ЛІЛІТЪ

(Подѣла въ часѣхъ Христа.)

(Докличеніи.)

Вѣдѣвшихъ въ грудѣхъ стримуючи, Лілітѣ слухала; Зѣбуда променѣла; Нону всѣ у слухѣ перемѣнялась. А убогий Метуель, неначе у натхнѣннѣи, говоривъ зрадѣвши: „Череду лишивши не долини, зѣ пастириномъ бувъ я тамъ и нинѣ въ вечера. И ановъ побачивъ чудо. Слушайте лишь! уважай, Зѣбудо!

Коли Исусъ навѣтъ спати йти, ангѣлы въ неба, зъ высоты сходили, — кождѣй бравъ вѣзѣду, надѣ лѣжечкомъ свѣтивъ Христу. Коли-жѣ дѣти вже уляглись, ставали ближе, ажъ ялюбѣ, ва руки взявши ея тѣхцемъ, довкола лѣжечка вѣнцѣмъ. Брѣвши тихъ ихъ пѣснѣи, ажъ соловейкѣвъ на веснѣ. Лишь очи склѣвѣвъ Христу, кождѣй гасѣвъ свою вѣзѣду и въ хатѣ Исуса, де мѣгъ, примѣшувѣвъ ся на нѣчлѣгѣ. Зелѣній два, ажъ моря шляхъ, стають въ ногахъ и въ годовѣхъ. А зъ двоухъ бѣдѣвъ посередѣ нихъ стають два въ одѣгахъ свѣжѣхъ. А два вкрывають — шаты въ нихъ, ажъ небо почѣи липнѣхъ. Два, цѣлуютъ побѣла сну, прибрались въ шату зорянѣ.

Два вѣжю крылечка надѣвъ намъ прѣстѣли нѣбѣмъ балдахѣмъ. Въ нихъ одѣтъ начѣ сонѣи сѣдѣ, а лица, ажъ рожевыи цвѣтъ. А въ кождѣго бувъ капелюхъ въ рожѣ ясныхъ, лескій нѣбѣмъ цухъ. Одѣвъ-одѣвскій зъ боку ставъ. Оденъ до всѣхъ нихъ не приставъ. Мавъ на чолѣ вѣжю зъ терѣбѣи, кровь зъ рукъ и зъ ногъ плыла долѣвъ.

Тѣсла Исусѣвъ и Марія зъ разѣ плакали на радѣшѣхъ, та побѣмъ плакали стрѣвѣжѣннѣи въ сердѣи. Ворожба се для дѣтвортъ прикра*. — Знаѣшь ты, — озвала ся Зѣбуда, — вона завтра зѣбѣстѣнѣи ся мавъ. Завтра рано — бо король всѣ дѣти завтра рано приказавъ убити въ Вѣжѣхъ. Тѣлько Гозаель добра Лілітѣ забере до себе! — „Завтра рано!“ — Метуель зѣлкавъ ся. „А чѣму-жѣ бы не взѣти и Мессіи? Чи-жѣ вѣтъ завтра гинути вже мусить?“ Метуель до нѣгъ знаѣвъ корѣвѣвъ: „Збавъ его! Не дай его убити!“ — Збавъ его! — благала и Зѣбуда. — Збавъ его! — благодѣи стала Нону.

IV.

У печерѣ скѣльнѣй близъ Гебруну, въ камяному жолобѣ на снѣгѣ спочивавъ Мессіи. Надѣ дѣтвортѣмъ богѣвѣннѣи Лілітѣ похилилась, цѣлѣвала рученьки дробѣнскѣхъ, цѣлѣвала ту малу головку, що надѣ нею вѣсѣвъ мечъ Прѣда. Пастирь, цѣе ихъ застала Лілітѣ у печерѣ, свѣшно розходѣлѣвъ по домахъ въ грозою-новнѣи.

У печерѣ лишь остались Нону, Метуель, Зѣбуда зъ Гозаельмъ и Марія зъ Исусѣмъ старѣннѣмъ. Исусѣвъ ставъ собѣ по серединѣ, скѣпкою освѣщувѣвъ печеру, а Марія — начѣ на молитѣвъ. На устахъ тремѣвъ лишь осмѣхъ нѣжнѣй, цѣе краевѣи нѣхъ непорочнѣмъ цвѣтомъ рожѣ весѣннѣхъ. Марія очи сѣлаи добротѣю, щѣрѣстю яснѣйше, нѣжѣ лилея ранню росѣю. Сѣлави рука бѣли на грудѣхъ, цѣе ихъ вѣдѣвшихъ обѣннѣмъ спѣкѣи, зъ боку стала біла корѣвѣи, спѣгѣдала прикѣи и любѣ разѣ на сына, разѣ на тѣхъ, цѣе цѣро окружали все его въ любови. Богѣвѣннѣи похилившись Лілітѣ надѣ Исусѣмъ, мовѣла спѣкѣи: „Такъ се буде той корѣвъ Мессіи, цѣе на мѣсѣе мого батька стане, цѣе вѣбѣи свѣтъ цѣлый зворушѣтъ, ажъ слаѣвъ стане на ворожѣхъ трупахъ“... И Марія мовѣла спѣкѣи: — Нѣ, не въ сѣго свѣта царѣ вѣтъ буде. И палѣтъ не мати-мѣ, нѣ вѣтъ; и не буде вѣтъ зѣводити бѣвъ; и не братѣ-мѣ даннѣи-подѣтѣвъ. Але жити-мѣ ажъ найбѣдѣннѣишѣи рѣбѣловѣвъ надѣ Гезаельмъ. Слугѣ слугѣи буде. Будѣ хорѣмъ помѣвъ нѣсѣи и смутнѣмъ вѣдѣраду. Будѣ правдѣ вѣнѣи. Власть добудѣ не надѣ тѣломъ, а надѣ духѣмъ людѣскѣмъ. И терѣтъ будѣ, цѣе побѣнѣи всѣ вагу, достѣннѣиство терѣнѣи. Царѣ вѣтъ будѣ сѣвъ и милосердѣи. Всѣхъ людѣвъ любовию огорнѣи. И всѣмъ тѣмъ, цѣе любѣи прагнѣи, и всѣмъ тѣмъ, цѣе нѣтъ на тѣсно въ свѣтъ,

дѣвъ вѣтъ спѣсѣвъ сердце вѣдѣннѣи, вѣкаже шляхъ до радѣшѣи надѣннѣхъ. Будѣ въ него спѣвѣтъ безѣмѣи для всѣхъ тѣхъ, цѣе чѣснѣи посѣдѣтъ, цѣе у ближѣмъ бачѣи-мѣтъ брата и ажъ брата ближнѣи полюбѣтъ, вывѣсѣннѣи по-надѣ нимъ не станѣтъ. И прѣстѣлъ вѣтъ мати-мѣ...

„А бачѣишъ!“

перѣбѣла въ-мѣтъ Марія Лілітѣ. „А такѣи вѣтъ корѣлемъ зѣстане!“ — Такъ, зѣстане корѣлемъ терѣнѣи. И прѣстѣлъ вѣтъ мати-мѣ. Прѣстѣломъ будѣ въ него хрѣстѣ. Ему прийдѣтъ ся на хрѣстѣ всѣ тѣ грѣхѣи амывати, цѣе ихъ людѣ гордѣи нагрѣнѣи, кровио сердѣчною амывати, цѣе вѣтъ Богъ прѣставѣтъ для Сына своего.

У.

На дворѣ лѣдѣи на свѣтъ займѣлось. По крутѣи, гѣрѣскѣи стѣнѣи зъ-вѣльнѣи ашовъ осѣлъ, нѣжѣи жѣнѣицу на собѣ, цѣе дѣтъ, до груди прѣтѣнѣи, держала въ своихъ обѣннѣхъ нѣжнѣи. Побѣвъ неи тихою ходѣю тѣсла йшовъ, бо зъ мѣха за плѣчи на вывѣрѣи долѣта и гѣлѣвъ, а въ рукахъ: въ одѣи пѣлѣи трѣмѣла, другою осѣла провадѣи старѣи. Тихою ходѣю побѣвъ него поѣстѣвала корѣвѣи Лілітѣ. А зъ рукъ Нону осѣмѣхѣвъ до неи Гозаель. Такъ голосѣи хлопѣица

ду школьну до заведення дотичних рубрик в своїх урядових справозданнях?

Зъ рады державной.

На початку вчерашнього засідання палати послів міністерство рільництва предложило закон о рільничих корпораціях. Проект сей в справі творення заводських сплуків рільників звучить в засаді так само, як останній проект. Вислімовано з него на підставі ухвал рільничої ради постанову о творенні складових домів і счеркнено постанову в справі підприємств заводських сплуків. Зъ той причини не треба було також установити окремих податкових улекшень для заводських сплуків.

П. Гофманъ Веленгофъ заявляє, що аго сторонництво занепокоєне розписанем делегаційних виборів. Выглядає се так, як бы правительство сказало: Парламентъ зробив своє, вже аго більше не потребуємо. Въ той спосіб парламент не повинен бути трактований. Бесідник хотів бы знати, чи правительство серіозно думає скликати раду державну в маю.

Міністеръ Керберъ відповідає: Правительство просить палату о виборі делегацій тому, бо хоче вернути до давнішої практики, після котрої делегаційна сесія відбувала ся в першій половині року. Въ той спосіб можна оминуть провізорію в спільнім бюджеті. Окрім того треба також числити ся з скликанем сесії сесії. Правительство числить на се, що делегації безпроблемно по святках зберуть ся для ухвалення спільного бюджету, а відтак могли бы радити рівночасно з парламентом.

Велику бучу викликала відповідь президента Фукса на інтерпеляцію Шенереря чому не відчитано одной, внесеней п. Промъ інтерпеляції. Президентъ заявляє, що стало ся се тому, що інтерпеляція була конгломератом сконфіскованих статей, а не мала достаточного числа підписів. Шенереръ заявляє, що своє питання звертає до обох віцепрезидентів, бо президентъ внаслідок закону і справедливості. Президентъ спровадив зъ Абрагамовичем до палати поліцію; впрочім місяць президента, ако злочинця в криміналі; ако клерикал все коноспірує против законів. Зъ той причини бесідник поинішав бы власну гідність, коли бы звертав ся до него з інтерпеляціями. Бесідник запитує віцепрезидентів, чи годять ся зъ відповіддю президента, котрий заявив, що інтерпеляція не втягнув до протоколу, бо в ній знаходять ся сконфісковані прокураторомъ статті, котрих він навіть відчитати не позволить. Окрім того Шенереръ закидає д-рови Фуксови, що два послы цюнули свои підписи під прецією президента. П. Иро кричить: Се президентъ поліції, не парламенту. Шенереръ: Він

лепетав, що аж мале дитячко пробудило ся в руках в Маріи і озвалось, закрило зъ тиха. Та лиш вчує се Гозаель маленькій, ще дужше лепетав, став рватись до дитяти. Рад-не-рад спавив ся старец Іосиф і осла затримав, щоб могла на хвильку приступити до дитяти Нова зъ Гозаселем. Не стрівав ся зъ королем підданий так, як стрів ся Гозаель зъ Ісусомъ. Свѣтомъ неба нѣ очей дитятих в мить засяло. Глянув на Ісуса Гозаель і вмовк, притих вѣд-рау. И дивив ся так поважно і цвѣло, мов-бы і він пбавъ у нѣмъ Мессію. Аж взяла его на руки Ліліт і на руки взявши вѣдувала. А тогд Ісусъ на нихъ дивив ся такъ сердечно, такъ якось прихильно, мов-бы і він уже в тѣхъ двоох особахъ пбавъ першихъ, найщирѣйшихъ друзѣв: вѣ Гозаели — ученика свого, вѣ корольви — першу новѣсту, першу зъ тѣхъ, що зъ многими вѣ-останне мали йти зъ нимъ хрестними шляхами.

„Сонце сходить! Вѣдѣ-жъ мирно дальше, якъ найдалше вѣдас, хоч вѣ Гнигѣт. Намъ вертатись часъ, — озвалась Ліліт. — У Гнигѣт вы мене згадайте, а згадавши, що я вамъ вчинила, не вѣдайте на вѣця проклѣномъ. Бачите? Тамъ вже блищать ся сѣмъ, конѣ ржуть, земля дудить пѣдъ нами. Вѣ військо короля Ірѣда. За хвилину потече рѣками кровь невинна вѣ мѣстѣ Вѣдѣсѣмъ. Вѣдѣ-жъ мирно, вѣдѣ. Сонце сходить!“

Старья 11 марта, 1900.

слушає лише прокуратора, що такій оселѣ каже ему робити, вінъ робить!

Палата приступає до порядку денного і ухвалює договори зъ Испанією в справі охорони патентів і винаходів і надане паперамъ краковскихъ водопроводів пупілярний характер. Дальше наступила дискусія надъ закономъ в справі статистичи праці і надъ промисловимъ закономъ, котру по кількохъ промовахъ перервано.

П. Кайзеръ зновъ вертає до відповіди президента в справі інтерпеляції п. Ира і питає, чи президентъ обстає при тѣмъ, що конфіската статей прокураторією є такожъ мѣрдатія для президента палаты. П. Дашиньскій заявляє, що сѣя справа обходить не лише п. Ира або Шенерера, але цѣлу палату. П. Вольфъ заявляє, що право інтерпеляції є одинакимъ правомъ палаты противъ ославленой і брутальной конфіскаційной мѣтѣды прокураторів. Бесідникъ ставить внесенє, аби надъ відповіддю президента отворити дискусію. Внесенє упало.

Выборы до делегацій переведено на вечірній засіданню. Мѣжъ иншими выбрано такожъ деситиованого коломъ польскимъ п. Вахнянина.

На жаданя товариства галицкихъ ексекутивівъ податковихъ „Самомомѣчъ“ п. Стаишскій інтерпелювавъ на вчерашнімъ засіданню палаты міністра фінансовъ, якє вінъ займає становищу супротивъ управліненя платівъ податковихъ ексекутивівъ і стабілізації ихъ посадъ. Бесідникъ додавъ вѣдъ себе, що галицке населенє вѣ власнімъ інтересѣ бажавъ собѣ стабілізації ихъ посадъ, аби охоронити ся вѣдъ самоволѣ і надужитъ тѣхъ органівъ. Сѣя реформа надає ся до переведеня тѣмъ болше, що не потягне за собою для правительствѣ нѣякихъ коштѣв. Міністеръ відповівъ, що досі не може сказати про се нѣчого певного. На всякій случай навѣть опінія вѣ правительственныхъ кругахъ важить ся теперъ на одну і другу сторону.

Предложенный правительствомъ новій законъ в справі похатництва рѣшає, що вѣ мѣстахъ о власнімъ статутѣ і замкненыхъ мѣсцевостяхъ о болше якъ 5000 мешканцівъ, похатництво може бути заборонєне ухвалою болшеости громадской репрезентації. Однакъ до важности ухвалы потрібне буде затвердженє міністерства торговлѣ, котре зновъ буде пытати о гадку дотичній промислово-торговельній палаты. Що до заборони похатництва вѣ купельныхъ мѣсцевостяхъ, послѣднюю инстанцію в міністерство справъ интрьнихъ, котре вѣ давнімъ случаю має выслуhati гадку найвысшей рады санітарной.

Цѣлий законъ є дуже строгій. По установленю понятія похатництва яко торговлѣ зъ мѣста и вѣдъ хаты, §. 1 констатує вынати, а то торговлю худобою і кбными. Мѣжъ уелбными одержаня концесіи на похатництво законъ вычисляє: оплачуване зъ горы податківъ зъ додатками, австрійске підданство, 33 рѣкъ житя і осѣлѣсть що найменше черезъ рѣкъ вѣ оурау, на котрый має бути удѣлена жадана концесія. Похатникъ не може мати нѣякой заразливой хворѣи і муєть бути морально безъ плямы. Полученя похатництва зѣ сталою торговлею не допускає ся не лиш вѣ одній особѣ, але навѣть вѣ одній родинѣ. Дозвѣль буде давати ся на одній рѣкѣ і буде що року продовжуваний. Вѣдъ похатництва будуть выключені: мясо, мясній выробы, молоко, лѣви, косметики [зъ вынатиомъ мыла], оружїє, експлодуючї матеріали, карты, товары противній моральности, зношена одѣжъ і постѣль, напѣтки, одѣть, корѣнній товары, мінеральній олій, золотї і сѣрбїй выробы, годяниини, церковній предмети, лѣсты, промыслы і т. д.

Хибы и кривды у войску.

[Бесѣда п. д-ра Окуневского, выголошена вѣ радѣ державной днѣ 12. с. м. при дебѣтѣ надъ закономъ о контингентѣ рекрутѣв на рѣкѣ 1900.]

Перехожу до иншой темы.

Якъ знаю, при обговорюваню спосѣбно-сти до службѣ нашихъ войковъ нѣколи не уваглядиовано закона, про котрый по моѣй думцѣ треба тутъ поговорити. Маю на гадцѣ ловецкій законъ і аго выконуванє у насъ вѣ Галичинѣ.

Панове! Ловецкій законъ треба бы вла-стно все вѣзати зъ войсковымъ предложє-немъ, бо нѣгдє войкъ не може притоготити ся до цѣльного стрѣляня такъ, якъ при польованю. Се-жъ ясно, що вѣ годинѣ небез-печенствѣ добрый стрѣлецъ мѣгъ бы держа-ти дати неоцѣненїи услуги. Я про се неравъ говоривъ вѣ галицкомъ соймѣ, бо я яко во-лакъ мусѣвъ, на жалѣ, бачити, що наша пѣхо-

та при полевѣй пальбѣ до цѣли осѣгавъ лѣдово 5% процентъ трафныхъ стрѣлѣвъ, коли вѣ Швайцарїи, якъ і изъ австрийскимъ доивдавъ ся, на сто стрѣлѣвъ трафляє 70 до 80. Прав-да, менѣ все вѣдповѣдають: „Але тогды не будемо мати вѣ краю заяцѣвъ, а заяцъ і ди-чина такожъ складають ся на нашъ нацѣ-ональній мѣстоу!“ О такъ, сѣя пѣльскій двѣр, сѣя забавка великахъ пѣльѣвъ — ка-завъ я неравъ — коштує нашъ край дуже богато, та ще вѣ годинѣ небезпеченствѣ бу-де коштувати дуже богато, богато людской крови. Панове! Хлопъ мучить ся і мусить неравъ цѣлыми нѣчами пѣльнувати, аби дики не порыли плоду аго засѣву, аго праці. Вѣсѣ представлєня зъ нашего боку не помагють нѣчого. Староста не дає хлопцѣмъ стрѣлѣвъ, а результомъ того, що вѣ Галичинѣ вѣдда-ють старостѣ рѣшенє, чи вѣнъ має дати кому право польованя чи вѣ, вѣ се, що не можна вѣддѣляти ся до админістраційной трибуна-лу і все лишавъ ся по старому, що нашъ хло-пы нѣколи не можуть дѣстати стрѣлѣвъ вѣ руку. Нашъ ловецкій законъ є выключно для забавки панѣвъ, а хлопъ мусить терѣть шко-ду. Я подѣлю се выразно зъ той причини, бо знаю зъ досѣду, що коли тутъ нашѣ админістрації не потягне войсковой зарѣдъ, то нѣчого не зроблять; народна репрезентація може за сѣмъ розпнати ся якъ хоче, инакше не буде, — хѣба коли міністеръ кравовъ обо-роны заявить, що се ему потрібне. До того дѣйшло вже вѣ нашѣй Австрїи!

Що-до аправъ міністеръ кравовъ обо-роны заявлять тутъ, що войки не спочивають на рожахъ. Я признаю се, але хочу звернути увагу, чи не выпало бы пѣхотинцѣмъ обуча-ти, що-найменше зъ такими взглядами і зъ такимъ спокоємъ, якъ се робить ся зъ ко-де-немъ. При тресованю коня старшина пѣльнує строго, аби аго не аденервувати; але не аде-нервувати войка, сѣго наша старшина не виѣ. [Живє признає.]

Стѣлько самоубійствъ, кѣлько лучавъ ся зъ нашими вытравляемыми хлопцами, певно не є наслѣдкомъ справедливого трактованя чоло-вѣка, лишє снєатурѣ! [Потакуванє.] Я самъ, коли служивъ вѣ войску, бувъ свѣдкомъ, якъ товаришъ застрѣливъ ся лишє черезъ снєатуру капітана. Коли я яко капраль за-мельдувавъ се капітанови, вѣнъ принявъ вѣсть такъ спѣшно, якъ бы я ему адававъ рапортъ про застрѣшну мѣнажу. Парубокъ стогнавъ, кровь жѣхнула зъ аго груди, але на лицѣ мого капітана годѣ було доглянути і тѣни сѣвѣсти, хочъ знавъ, що се бувъ оди-накъ бѣдѣной жѣнки зъ Чернѣвцѣвъ. А те безнастанє лаяє! Мѣй Боже, се-жъ не до-кончє потрібне до „абрахуунку“! [Живє по-такуванє.]

Треба-жъ уваглядити се, що теперъ учить насъ война зъ Бурами: не такъ ека-цѣрка і машированє, простє вытѣганє нѣгъ, якъ у насъ, має вагу, але то, аби войкъ, ко-ли буде аданый на себє, самъ собѣ давъ раду, розумно выкориставъ свое положєнє і терєвъ а ворогови наробивъ якъ выболѣше шкоды. До сѣго можна надати лишє спѣшною нау-кою, а не безнастаннымъ крикомъ і прокло-нами, котрї войско лишє денервуютъ, а нѣ-чого не осѣгаютъ. Але у насъ головною рѣ-чею є: разъ-по-разъ робити „тевергріфъ“, остро машировати і вытѣгати ноги. Я ще разъ повторю: бѣдай такой спѣкой, який при бѣдѣнѣхъ дають конєви, треба дати чолові-кови!

Щє одну рѣчь мушу тутъ порушити — признаюсь, дуже нерадо, але мене силуютъ вѣдѣсно мого округа wyborчого.

Мѣй народъ дає рекрута, бо муєть да-ти, але за се вѣнъ має право домагати ся, аби войкъ, бѣдай вѣ часѣ мира вернувъ до дому адоровѣи. А я, на жалѣ, мушу тутъ поднести, що, якъ лѣкарѣ сконстатували, урѣлований войки полпривосили до дому хворѣи, котрыми позаражували цѣлї околицѣ дѣлятинского и жабыньского повѣту. Маємо тамъ родину вѣдъ 70-лѣтнього старца до двѣлѣтній дѣтныи зара-женъ страшною хворѣю. Я про се говоривъ уже зъ соймѣ, а тутъ ще разъ повторю, бо справа дѣйстно дуже поважна.

Товаришъ Танякевичъ бувъ такъ до-брый, що яко другій бесѣдникъ contra вѣд-стувивъ менѣ слово и я уважаю за свой обя-вѣзокъ порушити кѣлько справъ зъ аго ду-ховного становиска. Отже вѣдѣношу, що у вѣй-ску не уваглядиавъ ся русскихъ свѣтъ. Вѣнъ самъ бачивъ вѣ Золочевѣ ескадрѣну зложеноу зъ рускихъ войковъ, якъ на Великденѣ маш-ировала по-при церкѣ на виправы. Вѣ Город-ку рускї войки мусѣли ексцедировати вѣ дру-гїй дѣнь Зелєныхъ свѣтъ. Коли п. Таняке-вичъ зъ той причини вѣвѣ жалѣбу до міні-стерства кравовъ обороны, одержавъ вѣдѣ-вѣдѣ, котра абсолютно не годила ся зъ тѣмъ, що нашъ міністеръ кравовъ обороны говоривъ тутъ про „духовѣ оружѣ“. Рѣкѣ-вѣ-рѣкѣ жа-дуютъ ся нослы на контрольный зѣбѣры вѣ рус-

кї свѣтъ. Се нѣчого не помагє! — П. Та-някевичъ повѣдомивъ такожъ міністерство про случай, де войкъ агодосивъ ся яко недуж-ий, лѣкарѣ узнавъ аго симулянтѣмъ, а во-лакъ за кѣлько днѣвъ померъ. Зъ недомагаю-чимъ войками повинно ся поступати зъ пев-ною прихильностю.

Кѣнчу. Проблєски, що розбуджують свѣ-домѣсть поодинокихъ народѣвъ Австрїи, вѣ-щуютъ силы, котрыхъ нѣчимъ не адавишь. Чи управляючїи круги потрафлять присвоити собѣ тѣ силы національно самосвѣдомости? Се було бы щастємъ для Австрїи. Але горе, ко-ли они се але арозумѣють, а тѣмъ зробили они се вѣ минушымъ повѣстѣлѣтѣ, опершись на „историчній права“. Але надѣймо ся лѣн-шахъ часѣвъ і бажаймо собѣ, аби наша ар-мїя вѣ будучности борѣла ся за цѣсари, вѣт-чину и за идеалы свого народу. [Живѣ отпѣски.]

Переглядъ політичний.

Чєхы утворили собѣ національну раду аложеноу зъ чєскихъ послѣвъ до соймѣвъ: прагского, моравского и шлєского, предста-вительствѣ палаты панѣвъ [молодо и старо-Чє-хѣвъ], радикалѣвъ стоячихъ на становищу державного чєского права, кат. національной партїи, промисловцѣвъ, аграристѣвъ, пред-ставительствѣ дѣсянѣвъ стоячихъ на стано-вѣску державного права, громады Праги, на-рѣштѣ азъ трѣхъ курїи чєскихъ меншостей вѣ нѣмєцкомъ языковѣмъ оурау. Тѣ репрезєн-танты рѣзныхъ чєскихъ сторонницѣвъ мають вѣ противствѣнє до нѣмєцкой Gemeinbarg-schaft, такую саму спѣльнѣсть Чєхѣвъ. До обе-сѣгу дѣляни сѣи чєской національной рады бу-де належати мѣжъ иншимъ: пѣльнувати ин-тересѣвъ чєскихъ меншостей вѣ нѣмєцкомъ языковѣмъ оурау и утворєнє чєского корєс-пондєнційного и телеграфічного бюро для ин-формованя заграницѣ про чєскї вѣдѣсноны.

Великє число страйкуючихъ ро-бѣтниківъ агодосило ся вѣ Пѣршавѣ до праці на нѣмъ и на понедѣлокъ. Нѣнѣ вѣд-бує ся засѣданє полюбовного суду вѣ Шац-лярѣ, зъ причини дѣльжѣваня страйкуючого робѣтника зъ мешканя дому належачого до копальняного підприємства. Зъ той причини вже вѣчера громадили ся масы робѣтниківъ, мѣжъ котрыми панувало великє зворушенє. Жандармерїя розѣгнала товпу.

Зъ народного школьництва.

Наводимо поки-що два розпорядженя школьныхъ властей, який, по нашѣй думцѣ, можуть неодному придати ся вѣ практицѣ. Беремо ихъ зъ книжки „Zbiór najważn. okół-ników i rozporządzeń c. k. Rady szk. krajowej. Lwów 1889“. Вѣ деякихъ повѣтъхъ вѣхѣдній Галичины уоушло вѣ звичай, що по польского священника, коли хоче прїѣхати на катихиза-цію, посылають громадианє фѣру по черѣ, безъ огляду чи то латинникъ, чи греко-като-ликъ, а зновъ вѣ иншихъ, якъ пр. вѣ Тере-бовельщинѣ, рада мѣсцєва вѣставляє 10 чи 15 ар. вѣ бюджетѣ школьній, урядъ податковий тѣ грошѣ стѣгавъ вѣдъ вѣсѣхъ покомѣтъ, а рада мѣсцєва выплачує кождымъ разомъ лат. ка-тєхетѣмъ „подорожнє“. У мене пѣдъ рукою урядѣво письмо мѣсцєвой рады вѣ сѣлѣ Г. котра зъ того титулу выплатила минушого року за сѣмъ разѣвъ квѣту 7 ар. 35 кр.

Щѣ авѣ першого авѣ другого звичаю нѣ оправдати нѣ толєрувати не можна, вѣдно зъ наведеного обѣжника.

Обѣжникъ зъ 13/10 1874 ч. 8.836. [ор. сѣт. pag. 95:]

„Дѣйшло до вѣдомости Рады кравовъ, що зъ многихъ школахъ народныхъ де нема окремихъ катихизѣвъ, не удѣляє ся правильно науки релїгїи того обряду, якого душпастирь не мешкає вѣ тѣй самѣй мѣсцевості, а то по причинѣ, що священникъ не вѣ сѣлѣ повѣсити коштѣвъ подорожнє до тѣхъ мѣсцевостей, де єсть школа. А що наука релїгїи вѣ школахъ народныхъ належить до обовѣязковѣхъ предме-тѣвъ і тому має бути правильно удѣлявана, та що дѣанє про се, якъ и вѣзгалѣ про релї-гїйне выхованє молодежи належить такъ до церкви якъ и єи парохїанѣ, за-дѣла того за-радити ц. к. Рада окружна, щобъ вѣсюда, де до школы народной, що не має окремого ка-тихиза, вѣзачѣ дѣтѣвѣ того обряду, якого душпастирь не мешкає вѣ мѣсцѣ, тамъ за-мѣшкали парѣхїанє того обряду посы-лалъ по него фѣру вѣ такѣмъ рѣчинцѣ, який авѣ вѣ порозумѣнїю зъ учителемъ означать“.

Коротко сѣкавши, по латиньского катихиза мають тѣлько латинники высылати фѣру або платити ему, сѣи прїѣздитъ своимъ кбнымъ.

Позаякъ богато мѣсцевыхъ радѣ шкѣль-ныхъ на Руси переписувъ ся зъ властями по полєски, для тѣхъ панѣвъ наводжу другій обѣжникъ, який ихъ поучить, що мають повнє право писати до властей по руски.

Обѣжникъ зъ 22/7 1877 ч. 4.508. [ор. сѣт. pag. 142:]

„Панъ Міністеръ вѣроисповѣданъ и про-сѣвъ заявивъ рескриптомъ зъ днѣ 9/5 1877 ч. 257, що лишє ц. к. Рада окружній державнымъ властями, а мѣсцєвой радѣ є-

інституціями автономічними до підписання і безпосереднього нагляду школярства, а длатого не мають обов'язку послужувати як в кореспонденціях урядовою мовою, але мають право писати кождою мовою кращою.

Повідомлюючи про сей рескрипт Пана Міністра ц. к. Раду окружу припоручає ся їм, щоби на будуче приміняла ся до сего рескрипту.

Въ наслідок сего перестав обов'язувати тутешне розпоряджене зъ 5/11 1868 ч. 8.883, о скільки постановляе, що місяцеві ради школярства повинні послужувати ся въ кореспонденціях зъ вищими властями мовою урядовою тыхъ властей.

Обходи въ память Т. Шевченка.

Зъ Львського пишуть намъ:

Намъ Шевченківскій нечерокъ въ Львську удавъ ся знаменито. Ехъ, кобы такъ де-що удало ся! Ну, але комітетъ прівъ, то мусѣло удало ся. Пишуть по радѣ!

День 22. лютого с. р. — болото и мала хляпаница. Мимо того о 8 год. вечеромъ сѣла въ ратуши набита. Мѣсцеві интелігенція руска, ба и польска явила ся. Изъ заможныхъ Русинѣвъ прибуло такожъ много, але деиной молоді, ба и старі подекуды, вже выслужені, але „не арихтовані“ гараздъ „рекруты“ — забавлялись въ астеніенцію хочъ Львсько або вѣдѣнція побѣ носомъ. Гей! чи знаєте вы, люде, що то е дисциплина? „Она! скажете: говори ты такъ, якъ самъ...“ „мы! (чи не зъ „Зеркала“?) маємо своє благорауміе“. Добро, лишъ прошу васъ, будьте консервативні и... не обиджайте ся за правду.

Привѣтне слово голосить д-ръ Струтинскій. То не ерзы, не погоня за ефектомъ; то рѣчь, де кожде слово має свою вагу, въ ній зображена доля Русинъ до Шевченка и по ній. Промова сего симпатичного чоловіка зробила на тамушихъ людей велике вражѣне. — Потѣмъ явився на естрадѣ мѣщанскій хоръ мѣшаній зъ своимъ директоромъ п. Савковичемъ. Сей рѣдкій, неоцѣненний чоловікъ сотворивъ зъ сырого матеріалу чисте чудо. Такомъ, якъ бовко каже „пратинка“ мы не сподѣвали ся побачити. „Съу то піе сугайтѣво якіе?“ каже до мене потаръ зъ Устрѣвѣ. „На, кажу я, се питоменній мѣщане зъ Львска“. — А то сї, рани, газ зрѣваѣ! И спѣвали, що ся зѣв! „Завѣнѣмо“ Воробкевича, „Гей на Иванѣ Вахнянина, Визанку пісень народныхъ“ Кумановского, а пакъ ще й „На берѣжку у ставка“ Лисенка. Не даромъ церковь Львска у недѣлю и свята не годна помѣстити християнъ; бо тамъ п. Савковичъ зъ своимъ хоромъ спѣває. — Бувъ и спѣвавъ намъ такожъ „Перемьскій Воинъ“. Та Воинъ має вже свою славу и въ ній кохасе, стоить по-надъ оцѣнкою. Продукція его оплескувати „мусѣ“, але въ друку надъ тымъ розводити анъ рускі! — П. Мощенська зъ Львска відгортала „романсѣ“ Рубинштейна прегарно, то и оплескивъ було безъ ибиди. — А потѣмъ наступило — Полякъ сказавъ „саско“ — польонезъ композиціи п. Бородинъ зъ Львска. Самъ композиторъ и ш. дѣр. Декертъ та Виновский на скрипкахъ, п. Савковичъ на басѣ а пп. Кмицикевичева и Моцаньска на фортепьянѣ и гармоніумѣ. Сей квітѣтъ бувъ выведенный такъ складно и артистично, що очарована публіка вслухувала повторити. — Зъ відбитомъ выступивъ парохъ Балгородѣ о. Кипр. Ясвинскій, той духъ непосидючий, якъ зачне ся проє якъ слѣдъ робити. Обширный тематъ про Шевченка обробивъ дуже інтересно и пристоупно, а орудуючи хорошо дикцією, умѣвъ прикувати слухачѣвъ, такъ що въ сѣли було тихо, хочъ макъ сѣй. — Декламувала панна Ладженська, однимъ словомъ, криво. Уже при самѣй еи появи на естрадѣ стрѣчає ся буря оплесковъ. Красавица въ прегарнѣмъ народнѣмъ строю егаа и нѣбъ дивуєсь, чому еи такъ антають. Сѣла утахомирюєсь и декламаторка, починає декламувати. Зъ-разу майже монотонно, відтѣка акцентуа, кольорирує, впливає чувство, въ середнѣй падуть слова мовъ каскады, конецъ, амфигней въ нѣжливѣ, закончуєсь гарно выголосенимъ поклонкомъ до згоди въ сѣмѣ-громадѣ. Дай то Господику! — Бувъ що и дуетъ пп. Липецкого, директора „Народной Торговлѣ“ зъ Перемьшля, и Подольского зъ Санока. „Люблю дивити“ Нижанковського вышпъ въ ихъ интерпретаціи чудово. Не даромъ по скіпчаню артистичной части вечорка сердечный а до обряду руского ширѣ привязанный голова мѣста п. Бѣлякъ хотѣвъ въ радости затагнути „Слава во вѣншихъ Богу“.

Зъ ратуша потягла мы до касиновои сѣли на комерецъ. Ну, що тутъ мы покрывали тѣло а пакъ ще й душу, сего чей не треба казати. Середъ розговѣвъ, бесѣдъ, спѣвавъ и гутѣрки провело около 60 особѣ чась до бѣлого майже ранку. — Учасники.

Краків], то про 2138 зорганізованихъ рускихъ школярства ц. к. правительство въ 10мъ взглядѣ зовѣмъ не дѣла. Тѣмъ про око называє ся женскій учительскій семинаріи въ Перемьшля и Львовѣ утравіенічними, хочъ тамъ усе выкладає ся по польски, зъ нимъ-комъ хибѣ кѣлькихъ слѣвъ рускою термінологіи, религій для рускихъ дѣвчатъ та руского языка. А наслідокъ сего такий, що въ послѣднѣмъ році на 583 Польонъ лише 9. рускихъ дѣвчатъ въ цѣлѣй Галичинѣ скіпчаніи семинарію учительску; дальше, що 250 рускихъ школярства, котрі на паперѣ нѣбъ зорганізовани, були необсѣджені; ибиди, що до богато рускихъ громадъ зъ рускими школами народными назначують ся на учительскѣ Польки, котрі, анъ крыты не знають рускою мовы выкладован, самовѣльно перемѣняють рускій школы на польскі. А позаякъ ставленій водъ рокѣвъ въ галицкѣмъ соймаъ внесеніи о напуравъ такого стану оставсь безъ успѣху, то підписаній ставлять населе: Взяває ся ц. к. правительство, щоби у вѣсходѣй Галичинѣ, по змѣстѣ въ Коломиѣ, яко въ найбільшѣмъ на вѣсходѣ высуненѣмъ мѣстѣ зъ чисто рускимъ населенѣмъ навкруги, основувало руску женску семинарію учительску зъ рускимъ языкомъ выкладованъ. Сегоу петицію, передану пѣбѣ жаданя вискодаваці бюджетовой комисіи підписали и кромѣ вискодаваці: рускій послы о. Талячкѣвичъ, Винницкій и д-ръ Гладиневскій та Ярославичъ, зъ Поляковъ сѣляне Цена та Шаєръ и Дашинскій и кѣльканадѣть послѣвъ иншихъ народностей.

Въ справѣ підвишеномъ а и доси не выплачуваномъ галицко-рускому духовенству контрѣ, вышѣ бувъ, якъ вѣдомо, пос. о. Талячкѣвичъ въ радѣ державной днѣ 1 марта с. р. птерпелачию до министра вѣронсповѣданъ и прѣсѣвъ: чи вѣстъ ехоче запорядити, що потрібно, абы руске духовенство якъ найскорше дѣстало підвишеня контрѣ, постановлене закономъ зъ 19 переня 1895 (В. з. д. ч. 176). Отже на засѣданіи палаты посѣбъ зъ д. 15 с. м. відповѣвъ міністеръ Гартель: „Маю честь відповѣсти, що я рѣзюмьно выдавъ розпорядженя до п. намістника Галичинѣ, въ котрѣмъ припоручено ему дѣлати въ цѣлѣмъ натискомъ, щоби залагаючи ще доходовѣй фактѣ духовенства можливо якъ найскорше поладжено окончено. Дальше маю честь піднести, що поступъ дотычныхъ агентовъ галицкой намістнической удержує ся въ министерствѣ на основѣ мѣсячныхъ выказѣвъ боастанно въ евиденціи и на основѣ дѣтъ въ тыхъ выказахъ могу ствердити, що залеглобѣ исполдженыхъ фактѣ греко-кат. духовенства, котра ще въ сѣчнѣ с. р. выносила 741 штукъ, доси зменшила ся на 299 штукъ“.

Зъ Стрыя. Програма торжественного вечера, якій відбуде ся въ Стрыѣ д. 22 н. ст. марта заходомъ товариствъ руско народныхъ: 1) Вступне слово. 2) Ф. Колесса: „Обижики“ хоръ мѣш. Стрыского Бояна. 3) Артемявъ: „Фантазія въ „Наталки Полтавнѣ“. 4) П. Лисенко: а) „Ой легѣла горлиця“, в) „Та туманъ прѣмѣ котить ся“ хоръ муж. въ супр. фортепьяна. 5) Шевченко: „Кавказъ“ декламация. 6) Сольо басовѣ. 7) Бортинскій: поэмѣ „Услыши Боже глазѣ мой“ хоръ мѣш. 8) Сольо скрипковѣ. 9) Н. Вахнянинъ: „Урра у бѣн“ хоръ муж. въ супр. фортепьяна. — Початокъ точно о 8 год. Кресло 70 кр., вступъ на сѣлю 40 кр. для учениковъ, мѣшанѣ и сѣлянѣ 20 кр. по концерту відбуде ся въ львѣмъ Касина комерецъ.

Головний выдѣлъ Руского неагитачіонного товариства у Львовѣ яросить повново всѣ п. Веч. уряды парохіальный и громадскій, котрі до сего часу се анъ не эволюли прислѣти наложитости за Сѣвнѣй Календарѣ [15 кр.], анъ не звернули назадъ того Календаря не желяючи собѣ робити выдѣтку на Бурсу рускихъ свѣтъ школярѣвъ, щоби эволюли, для вырѣшанія рахункѣвъ передъ загальными зборами товариства, якъ найскорше поладити высылку або грошевою лепты або Календаря. На 3000 высланныхъ Календарѣвъ до всѣхъ Веч. урядѣвъ парохіальныхъ Урядѣвъ и громадскихъ не прийшло доси 2500 жадныхъ поладженѣмъ. Можна оцѣнкѣ сподѣватись, що тыхъ 2500 Календарѣвъ не пропало безъ вѣстои! Вѣмъ Вд. Добродѣвъ що радо повитали нашъ Календарѣ та е великою надѣжкою надѣ властину належитѣсть прийшли въ помѣчь товариству складамѣ ширѣ-рускои енаибѣтъ, а новыхъ членѣвъ сердечно вѣтаемо! — За Выдѣлъ товариства Д-ръ Пачовскій.

Вѣнчане архим. Стефаній вновь відволяє ся — сѣмъ разомъ въ причины простон „милосерціи“, на котру зацѣляє гр. Елемѣръ Львовъ, перебуваючи въ Венеціи. На вѣстку о недугѣ гр. Львовъ архим. Стефаній выслала до Венеціи своего домового дѣлѣря, а той орѣкъ, що гр. Львовъ мусить зѣвѣнѣти подемѣ и поручити ему безпозволочно перенести ся до Горіціи. Отже сразу телеграфично замовлено для него мешкане въ Горіціи.

Въ справѣ реформы календаря въ Россіи. Якъ доносятъ „Биржевыя Вѣдомости“ комисіи вынѣчена до справы реформы календаря въ Россіи скіпчала сими дѣлами свою чинность зъ такимъ выслѣдомъ: Она заняла ся противъ принята григорианского календаря, бо вѣдѣ не цѣлкомъ точный, ще 1830 р. царъ Николай I. высказавъ ся противъ такого прояку и закладала протестъ противъ того не разъ державѣ православной. Отже комисія думѣ, що треба приимити такий календарѣ, що бувъ бы стрѣго точный и давъ бы примѣнѣти еи до рахубы часу уживаномъ теперь въ Россіи. Окончено рѣшила комисія, що принята нового календаря въ Россіи естъ возможно на такихъ засадахъ: 1) Замѣчайный рокъ мають 365 днѣвъ, а переступный 366 днѣвъ; 2) Роками переступными має ся уважати всѣ тѣ роки, котрыхъ число подѣльное на 4 безъ рѣшты, кромѣ тыхъ, котрыхъ число дѣлѣтъ ся безъ рѣшты на 128

(тѣ роки треба уважати анычальными); 3) Відкнѣтти 14 днѣвъ зъ принята дотеперь рахубы чачу. 4) Предложити представителѣмъ православной церкви и державѣ, котрі придержуютъ ся старого стили, розважити справу принята нового календаря церковно, а рѣзюмьно эміненія такои свѣтъ Великоднихъ.

О. Аіонскій Добрянскій, парохъ въ Ждѣни и деканъ бѣдкій, именованый — якъ до сѣтъ Wiener Zig. — почестнымъ крѣтотаміонѣмъ руско-кат. капітулы въ Перемьшля.

Вчера відбуду ся въ краковѣмъ университетѣ промоція панѣ Окуневской-Морачевской на докторатѣ всѣхъ звѣрскихъ наукъ. Се перша въ Галичинѣ промоція женщины на университетскій степенѣ доктора. Панѣ Софія Окуневска-Морачевска мала дипломъ доктора медицины, выставленый университетомъ въ Царху, але зъ наказу министерства мусѣла ась риторы зѣдѣти на ново Д-ръ Окуневска, замужна Морачевска естъ дочкою повѣтового дѣлѣря въ Сторожыціи на Буковинѣ, а стрѣжною сестрою посла Т. Окуневского. Небувала ще въ Галичинѣ промоція відбуду ся торжественно при участіи ректора гр. Тарновского, декана Якубовского и промотора Кадера та численныхъ гостей.

Д-ръ Казиміръ гр. Шенцицкій [братъ етиславовского епископа] выбранный вчера посломъ до рады державной зъ куріи бѣльшомъ пѣбѣлости округа Ярославъ-Перемьшля на мѣсце члена крайного выдѣлу д-ра Домбского. Голосуючихъ було 41 выборѣвъ а всѣ віддали голоса на гр. Шенцицкого.

Выбѣръ посла зъ м. Станиславова до рады державной [на мѣсце д-ра Вѣльшеского] мая бути розписанный на 15 н. ст. мая с. р. Новымъ кандидатомъ до сего мандату ливѣтъ ся Брониславъ Лозинскій зъ Львова, бувшій радникъ намістнической.

Зъ Тернополью одержуемо такѣ письмо: Въ 46 числѣ „Дѣла“ въ новинахъ п. зар. „Косаѣмъ сѣ“ подано два случая, якій мали бы свѣдѣти о нетерпимости супротивъ Русинѣвъ въ тутешній семинаріи учительскій. Фактъ злосливого ушкодження образа Костюшка, що зайшовъ передъ двома лѣтами, естъ о сѣбѣлю неправдливый, що виновника не выслѣджено и що жаденъ ученикъ Русинъ за дѣла того не бувъ выключеный. Друга справа: се неумѣстный выказъ, однакъ ето п. дописуватель такожъ не зовѣмъ вѣрно навѣвъ. Намъ обидѣвъ ученикъ Полякъ руску мову — се правда, однакъ хотѣтъ то сталося по-за зѣведенѣмъ, въ „Соколѣ“, Дирекція справу провѣрила и дотычного ученика укарала. — Тернополь 16 марта 1900. Свѣщ. Яковъ Вацкѣ катихизѣт учѣтъ семинаріи.

Арѣбнй вѣсти. Въ Короснѣ обѣкрали не-выслѣдженій злочинѣвъ старинный костель. — Говячѣ листы розписавъ оудъ въ Ворсѣвъ за Срулемъ Лебѣмъ Фаєрбертомъ и И-савкомъ Дремеромъ та Зісѣлю и Ша-лю Бухбіндерами, котрі торѣкъ подчасъ пожару въ Скалѣ допустили ся многихъ крадежей. — На Буковинѣ коло Местеканешті напади три нестыдженій доси розбѣшанъ на почту и, зранивши почтѣлюна, зрабурли мѣшокъ зъ квотою 6.000 коронъ. — Въ Перемьшлѣ волочатъ ся якісь проворный жидѣкъ и зѣрѣбу охотникѣвъ до Трансильваніи, при чѣмъ „вадуває“ ихъ въ сѣй способѣ, що побирає водѣ кождого охотника по три короны на „заховане урядовою тайны“. — Відбудуваєця ся у Вѣднѣ конференція епископѣвъ, нараджує ся надъ реформою богословскихъ наукъ. — Зъ м. Ясѣвъ въ Румуніи 500 жидѣвскихъ родинъ переселиє ся до Туреччинѣ.

Господарство, промыслъ и торговля.

Зъ „Народной Торговлѣ“. Подѣаемо до вѣдомости Вд. відбирательѣвъ нашихъ, що пѣбѣ депешѣ, одержанѣ нами, першій транспортъ вина въ двоухъ вагонахъ выхѣдитъ сими дѣлами зъ мѣсця продукціи. Передъ концѣмъ сего мѣсяца повнѣзѣтъ той транспортъ насѣпѣ въ Львова, а тутъ сейчасъ порозсылаемо зъ вагоновъ. — Заразомъ повѣдомляемо, що примѣнаемо дальшій замовленя на такѣ самовино 1-а по кор. 1.00 (1.04, 1.08) а 2-а по сот. 80 (84, 88) въ барилкахъ около 100, 50, 25 літеръ, та доставу его обѣцаемо на концѣ мѣсяця мал. Дѣкуючи за дотепершій многочисленній замовленя просимо и о дальшій: Дирекція.

Наука, штука и література.

Вѣдѣнскій тыждневникъ „Die Zeit“ по-явивъ ся 284-ый зошитъ зъ такимъ зѣмѣстомъ: Die alte Geschichte. Von K. — Der Herd er Reaction in Deutschland Von H. v. Gerlach. — Aggressiver Imperialismus. Von Francis W. Hirst. — Eine englische Parlamentsdebatte über den Achtstundentag im Bergbau. Von Dr. Emil Loew. — Schnellfeuer-Feldkanonen. Von Major a. D. Schott. — Ueber Hugo Wolf und seine Oper. Von Rosa Mayreder. — Gurlitt und ich. Von Richard Muther. — Jugend von heute. Von Max Burekhard. — Die Woche: Politische Notizen; Volkswirtschaftliches; Kunst und Leben. — Bücher. — Revue der Revuen. — Der Letzte. Von Hans v. Kahlenberg.

Передилату на сѣй тыждневникъ четверѣчно 3 ар. приймають почта, всѣ книгарні и администрація: Wien, IX/3, Günthergasse I. Числа на показъ даромъ и оплатно.

Телеграммы.

Вѣдѣн 17 марта. Справоздана зъ вчерашного засѣданія кола польского доносятъ, що зъ польскихъ послѣвъ стрѣчныхъ поза ко-

ломъ не выбрано на кандидатѣвъ до делегаций нѣкого. Выбрано лише самыхъ членѣвъ кола а мѣжъ ними такожъ п. Вахнянина, котрый по Яворскѣмъ и Дѣдушнѣмъ одержавъ болѣе голосѣвъ. Палата выбрала всѣхъ делегованныхъ колѣмъ кандидатѣвъ. — Правительство вже розбѣдало запросины на поведѣлку вѣсѣдане угодовѣ конференціи, на котрій предложитъ проектъ засѣданія управлѣнѣна внутрѣшного языка въ державныхъ урѣдахъ въ Чехіи.

Лондонъ 17 марта. Генералъ Гатеръ перѣйшовъ Оранію. Генералъ Полсварѣвъ на чолѣ 2000 гвардіи и відѣлу кѣнныхъ стрѣльцѣвъ відѣлѣхъ вѣдѣнцією въ Блѣмѣонтену абы получить еи въ Гатерѣмъ и Клемѣнтѣмъ.

Блѣмѣонтенъ 17 марта. Англійскій генералъ установленый губернаторомъ Блѣмѣонтена выдавъ прокламацію, абы всѣ горожанѣ въ окрѣвъ 10 миль відѣ-Блѣмѣонтена выдали оружїе подѣ загрозою конфіскацыи мѣстѣвъ. Мѣжъ голѣндерскимъ населенѣмъ велике зѣнепокоєнѣ.

Царгородъ 17 марта. Заступники награвичныхъ державъ одержали вѣсто, що въ полуднѣвой Россіи переводить ся часткова мобілізація арміи и военный прѣготованя.

Надѣслане.

Д-ръ дентистъ М. Вікторъ

при ул. Коперника ч. 4. vis a vis Поважаного П. Мікоша выконує пломбованя и рѣзане зубѣвъ безъ боли, штучнѣ зубы способѣмъ вѣдѣнскимъ, зѣвѣтъ хоробѣ устѣмъ языка, носа, горла и ушѣй. — Отворѣнный цѣлѣй день. — Репараціи прїймає почтою. 72 26-156

Д-ръ Антоній Роицкій

(Берѣръ)

Спеціалістъ для подѣвъ шѣрныхъ и вѣнеричныхъ, недугѣ ибичныхъ и мѣхуровыхъ, зѣвѣтъ методомъ до-свідченѣмъ, довѣстѣмъ. Такожъ Панѣвъ на вѣзѣръ Lindqvistъ парю. Ординує водѣ 9-11 рано полудни въ дѣд. 4-5. На жаданя дѣла можуть бути выдѣнѣ въ анти-ки въ дѣскрѣтнѣй способѣ. — Порадины почтою 1 ар. 20 кр. — Львовъ ул. Замороча ч. 5. 167

Уважаєте випалений на сей ізъ КОРОКЪ! 70-582

АТЕЛЕ ДЕНТИСТИЧНЕ

Львѣвъ Гетьманьска ч. 6

вложено зъ кѣлькихъ відѣлѣвъ въ котрыхъ выконує ся: пломбованя, вытѣтане зубѣвъ безъ боли, вѣстановленя штучныхъ зубѣвъ.

Для провинціи зѣведено тую выгоду, що надѣсланій почтою лускѣй, эломанѣй и т. д. штучнѣ зубы направлѣня ся и выконуєсь відвѣржною почтою. — Ателѣе отворѣне черезъ цѣлѣй день.

84 15-82 Д-ръ дентистъ Вікторъ Янковскій.

ЗМѢНА МЕШКАНІЯ.

Водѣ 10 дѣтъ потнуєще ЗАВЕДЕНЕ ДЕНТИСТИЧНО-ТЕХНИЧНЕ Б. БЕРѢРА перенесено до пасажу Гавсманъ ч. 8. Также выготѣлає ся штучнѣ зубы и щѣки пѣбѣмъ найновѣйшихъ системѣвъ въ науку и златѣ безъ алѣдѣнѣи, такоиже вѣнскій репараціи, зѣходячѣ въ кругъ дентистичнѣй техничѣмъ. При помѣчи найвытратѣнѣйшихъ помѣщичныхъ силъ заграничныхъ выготѣлає всѣмъ работѣмъ подѣ гарантією по дуже дѣльнѣмъ цѣнахъ. 110 11-144

Заведѣне отворѣне цѣлѣй день.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. упрѣв. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купує и продає

всѣякі паперы цѣнны и монеты

по найдѣшевѣшѣмъ курсѣ деннѣмъ не числячи нѣяномъ провизіи. 874 (4)

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механики у Львовѣ площа Гаа-лицка ч. 1, противъ Банку Ипотечного и-плантацийѣвъ площади Галицкой

поручає въ великомъ выборѣ и по цѣнахъ надѣловныхъ: окуляры, цѣркѣмъ, зѣрнѣты, бінокль, далѣковидѣмъ, барометры, термометры, мѣхрометры, ямѣи, компасъ, райсѣаѣтъ, тѣсѣмъ мѣричѣи, піомѣ, лібѣлъ, манометры и т. и. Уряджене дѣлѣнѣвъ электрѣичныхъ.

Вѣсній направка поладжуютъ ся ихъ найскорше и надѣшевѣше. 4816

ЛИПШЕ

въ рѣстѣраціи ІАГОУЛЪ ТЕНФЕРЪ, улицы Трибу-льска ч. 12 дѣтъ элѣксиръ, можна дѣстѣтъ щѣденно иже о годнѣ 8-ой рано горячѣй сѣдѣла.

ЦѢННИКЪ.

Печѣла копрова зъ напѣстою	15 кр.
Ошѣлѣй лѣгки	12 "
Флишѣи	12 "
Нѣбѣмъ тозѣмъ зъ хрѣмомъ	10 "
Косѣмъ зъ хрѣмомъ	5 "
Калѣръ	15 "
Обѣдъ зъ абакаментѣ	40 "

Вѣсній напѣтки въ найзѣвѣнѣшихъ родахъ по най-устрѣвѣнѣнѣмъ цѣнахъ: для невоности, що похѣдѣтъ зъ мѣси рѣстѣраціи, даю відображѣнѣмъ маркіи. — Найзѣвѣнѣи иже по найдѣшевѣшѣмъ цѣнахъ початѣмъ водѣ 40 кр. літра.

По театрѣ вѣснѣмъ, зъ великій выборѣмъ стравъ и напѣтѣмъ заосмотрѣна кухня.

79 172-7 Зъ выконѣмъ повѣжанѣмъ НАФУЛА ТЕНФЕРЪ.

НОВИНКИ.

Посолъ д-ръ Окуневскій, якъ мы вже доносили, поставивъ сими дѣлами въ радѣ державной внесеніи о основане рускомъ учительскомъ семинаріи женской у вѣсходѣй Галичинѣ. Нинѣ наводимо пѣбѣла етенографічнѣмъ протоколу се внесеніи въ повнѣбѣ основѣ. Цѣлѣмъ край Галичинѣ зъ тремя мѣлѣнами руского населѣна не має доси анъ одної женской семинаріи учительской. Коли для 2074 зорганізованихъ польскихъ школярства народныхъ ибичнуєтъ три публічній и майже въ кождѣмъ бѣльшѣмъ мѣстѣ принята женская семинарія учительска [тамого року дозволено навѣтъ заведе-ти другу женску семинарію учительску въ

ВАЛЕНТИНЪ

певне средство противъ выпаданя и на поробѣтъ
волоса, цѣна 6 кор., повѣ флакона 3 к. 10 сот.

[ИВАНЪ] ИГНАТОВИЧЪ
Львѣв: складъ власнй: ул. Савчука 26, ул. Галицка
ч. 11. Кранокъ: Суливицъ ч. 20, Червоцъ: Рибокъ
ч. 2, Перемышль: Францисканска ч. 24.

Товариство взаимного кредиту „ДНѢСТЕРЪ“

стопарищеня въ обмеженомъ порукомъ удѣлае по-
жични за оплатомъ 5 1/2% и 1% додатку на комиты
административнй за нитабуляцією або порукомъ двохъ
вѣдѣвшихъ ручителѣвъ, до снлати въ рѣтахъ на
3 до 10 лѣтъ и приймае вкладимъ до опростованя
вѣдѣ членѣвъ и третихъ особѣ по 4%. Удѣлъ член-
скій выносите 50 кор., выносе 2 кор. Членомъ бути
и пожичку дѣстати може толькы членъ обезпеченый
въ „Днѣстрѣ“. Информациа удѣлае Дирекція ли-
стоуно. 34

Зголошеня о удѣленя агенцій въ охрестовостяхъ,
де нема близько агенциѣвъ „Днѣстра“, приймають ся.
Львѣв, рынокъ ч. 10. (домъ „Просвѣта“)

НА СВЯТА

порукае „НАРОДНА ТОРГОВЛЯ“ въ 15 сезонѣ складѣвъ аямен-
но у Львѣвѣ, Станиславѣвѣ, Перемышлѣ, Тернополѣ, Дрого-
бачѣ, Коломыѣ, Стрыѣ, Снитинѣ, Самборѣ, Рогатинѣ, Бродѣхъ,
Синоцѣ, Городенцѣ, Борщевѣ и Золочевѣ

зб сезимхъ транспортѣвъ доборо асортванй товары по слѣдуючыхъ цѣнахъ:

Мислалы Іа	І К ^о кор.	2.70	Джундл Сайнат ІК ^о кор.	1.40
„Па“	„	2.82	Передѣ прост.	2.40
Султанка Іа	„	1.48	„ англ.	2.40
„Па“	„	1.28	Цинамонъ	2.80
Розанки чернй	„	1.12	Гвоздики	4.00
Елеме	„	1.48	Муншат цѣтъ	10.00
Повилы	„	0.64	„ галла	10.00
Орѣхъ водоскй	„	0.72	Шазранъ І К ^о 120 00, 140 00, 160 00	10.00
Мѣдѣ патока	„	1.40	Ванілія	140 00
Цаната	„	3.40	Кадилло	1.40
Аранція	„	2.40	Воскъ	кор. 3.20 и 4.00
Чоколада ІК ^о 2.00, 2.80, 3.20	„	3.80	Олива	3.20
„ 3.70, 4.10, 4.80, 5.60, 7.60	„	8.00	Мука	„ 0.82, 86
Філа вѣнцелъ І К ^о кор.	„	0.60	Мунгарда І К ^о кор. 1.60	6.40
Дактилъ Алеко.	„	1.60	„ въ скѣ 0.40, 0.50, 0.70	1.20
			Цѣнты до свѣ. пара 0.50 до	3.20

Все въ наилучшій якості. Услуга добра и скоро. Урашае са
въ уснхъ и ишѣмненнхъ замовленнхъ поскорити, щобы улещити
якъ найточѣйше ихъ выканане. 148 2-6

Народна Торговля.

„STELLA“

ново отворене підприємство похоронне
у Львѣвѣ при улицѣ Валовой число 11

уладжуе похороны вѣдѣ найвеличавѣйшихъ до найскром-
нѣйшихъ по дуже прступныхъ цѣнахъ. Заннмае ся та-
кожъ похоронами на провинціи.

На складѣ мае заасбѣды домовныя металевы и де-
ревяныя, кресты, вѣнцы и всякыя потребности до похоронѣвъ.

КАРАВАНЫ ЗОВСѢМЪ НОВІ. 127 4-10

Вѣдѣ року 1868

БЕРГЕРА ЛѢЧНИЧЕ

МЫЛО СМОЛЯНЕ

выпробоване на клѣлахъ и многими практичными лѣкарями
уживае ся не лише въ Австро-Угорщинѣ, але такожъ и въ
Нѣмечинѣ, Франціи, Россіи, на пѣвостровѣ Балканскомъ, въ
Швейцаріи и т. д. на пѣдуги ширій, особливо противъ

выкидѣвъ шкурныхъ рѣзного рода
въ наилучшій уснхъ. Дѣлана Бергерова мыла смоля-
ного яко рѣшѣнію средства до уснхъя порадѣвъ, до чи-
щеня и дезинфекціи шкуръ есть рѣшѣнію загално признано.
Бергера мыло смоляное мае 40% смолы деревной
и рѣзати ся значно вѣдѣ лишнихъ родовъ
мыла смоляного въ торговлѣ. — За-дѣла охороня
передѣ фальшоваменъ треба ждати выразно
Бергера мыла смоляного и уважати на побѣхъ
пожѣтний знакъ охоронный.

Въ увертхъ недухѣхъ шкурныхъ уживае ся заштѣтъ
мыла смоляного уснхъно

Бергера лѣчинного мыла смоляно-сѣрчаного

Яко лагодѣйше мыло смоляное до уснхъя всякомъ
нечистотѣ шкурѣ

на выкиды шкурѣ и на годовѣхъ у дѣтей, такожъ яко неорѣ-
нано мыло до мыти и кушѣннхъ длящѣденного ужитку слу-
житъ, обѣймающе 35% глицеринъ и пахуче

Бергера глицериново мыло смоляное.

Цѣна штуки кожного рода 35 кр. вразѣ зъ приписомъ уживаня.

Зъ лишнихъ родовъ мыла Бергера поручае ся слѣдуючй
заслужуючй на увагу: Мыло бѣлоусое для ишѣтности шкурѣ;
мыло бѣлоусое противъ прищѣвъ; мыло карболовое до вы-
сѣдженя шкурѣ и знакъ по вѣсѣ и яко мыло дезинфе-
кційе; Бергера мыло до купаня въ смѣрковнхъ шнѣлѣхъ;
и такожъ мыло туалетное, Бергера мыло для дѣтей, для
маленькихъ дѣтей (25 кр.).

Бергера мыло петровульфовѣ
противъ вышнѣго лѣдѣ, вышнѣго носа, вышнѣго и сѣр-
бѣдѣ на шкурѣ; мыло на веснѣхъ дуже уснхъно; мыло сѣр-
чано мыло на нечистѣхъ лицѣ; мыло таніновѣ на почтѣ и вы-
падѣ волоса.

Бергера зубна паста въ тубѣхъ
наилучше средство до чищеня зубѣвъ Нр. 1 на нормальнй
зубы, Нр. 2 для курѣннхъ. Цѣна 80 кр. Що до прочихъ мылъ
Бергера вѣдѣмыма до прищѣвъ ужити. Ждати все Бергера
мыла, бо вѣ много безуспѣшныхъ наслѣдуванъ.

Мѣсто продажн для Львѣва въ анти. ахъ: пп.: І. Байзера,
Г. Влохоневскаго, К. Мисюлина, З. Рукера, К. Селевнхъского,
Вензевскаго, д-ра Заричко и фрмахъ А. Ербара, Гайсма,
Буллеса и А. Галапорта. Далѣше въ антикахъ въ Бродѣхъ Кри-
сто, Ландберга; въ Борщевѣ Ал. Пѣтровскаго; въ Бердѣ-
мѣ А. Дурета, І. Натанка; въ Бердѣ Галамѣ, Ербана;
въ Хирѣ Левинскаго; въ Дрогобичѣ А. Книжановскаго, І.
Тобинска; въ Дрогобичѣ І. Антермана, І. Рона; въ Коломыѣ
Павловскаго, Шенцля, Виктославскаго; въ Коломыѣ Пале-
скаго; въ Перемышлѣ у вѣхъ 4 антика; въ Рибѣ Кар-
пильскаго, Рона; въ Скольѣ Лаховскаго; въ Самборѣ І. А.
дѣ-сеняча и Гердича наслѣднѣхъ; въ Станиславѣ у вѣхъ
трѣхъ антикахъ; далѣше въ антикахъ въ Стрыѣ, Тернополѣ
и у вѣхъ антикахъ большыхъ мѣстъ Галичинъ. 165 1-24

Гармоніомъ
до
науки свѣву
дуже тревалон конструкція
порукае
ИВАНЪ СЛИВИНСКІЙ
у Львѣвѣ. 94

4^я кильо кавы
netto безъ оплати порта за послѣ-
платомъ або за передплатомъ, гарант.
найдѣшій товаръ.
Африка Монка, пера. 370
Сантошъ знамен. 870
Сальвадоръ, зелена знамен. 420
Цейлонъ силано-вед. знам. 580
Золота Ява жовтава, знам. 530
Перлава знаменита 520
Араб-Минка найзнам., аром. 635
Цѣны и тарифа цѣнова gratis.
Ettlinger et Co. Hamburg.
107 4-10

Quaker Oats

Всюды дѣстане въ пачкахъ по 1 фунтови и по 1/2 фун-
та (зѣ приписомъ вареня).

Всѣ лѣкарѣ знаютъ, що отравы въ вѣвса належать
до наилучшихъ въ уснхъ поживы; въ сѣй справѣ
нема двохъ гадокъ. Але невычайно важна е рѣчь,
якожъ уживае ся отравы въ вѣвса,
коли лѣкаръ припише въ дитинѣ, хорому або не-
дужому. Отже коли о се ходитъ, то практична
господина може оминуты всяку неспѣвнѣсть и за-
побѣгти всякому розчарованю и всякой невдачѣ
коли въ довѣрѣмъ выбере Quaker Oats.

Охоронна марка: ЯКОРЪ.
LINIMENT. CAPSICI COMP.
въ антикахъ РИХТЕРА въ Прагѣ,
прняно за знаменитѣ, утикомарноче бѣвъ натиране; по
цѣнѣ 40 кр., 70 кр. и 1 зр. на складѣ у вѣхъ антикахъ.
Просимо ждати того
загално лѣчинного средства домовного
все лишь въ оригинальныхъ флажкахъ зѣ нашою мар-
кою охоронною „ЯКОРЪ“ зѣ антика Рихтера и для
осторожности приймаѣ лишне флажки зѣ ток маркою
охоронною яко вырѣбъ оригинальный.
Рихтера антика подѣ Золотымъ Львомъ
въ Прагѣ, Elisabethstrasse 5. 424 2-37

ПЕРША БУКОВИНСКА ФАБРИКА
Портландъ и Романъ цементу
ЕМАУИЛА АКСЕЛЬРАДА
въ Путиѣ.

Симъ подаю до вѣдомости П. Т. Интересантѣвъ, що
крѣмъ дотеперѣшного Романъ-цементу вырабляю теперь
въ моѣй фабрикѣ въ Путиѣ

І. Портландъ-цементъ,

котрый за-дѣла знаменитыхъ его приметъ вѣданацѣло
Тов. инжѣнерѣвъ и архітектѣвъ у Вѣднѣ.

Заступникомъ моѣй фабрики для Галичинъ полишае ся на
далѣше пѣтъ

С. ЛІЛЕНТАЛЬ (S. Lilienthal)

у Львѣвѣ, ул. Крашевскаго ч. 1.

що удержуе значнй складъ у Львѣвѣ и выковуе замо-
вленя вразѣ такъ у Львѣвѣ, якъ и на провинціи.

Прому П. Т. Интересантѣвъ о ласкаве пересвѣдче-
не ся про высоку вартѣсть и наилучшу якѣсть моѣго
фабрикату.

Цишу ся въ высокымъ поважанемъ

ЕМАУИЛА АКСЕЛЬРАДА.

Адреса: „Емануилъ Аксельрадъ“, Радовѣцъ (Radautz)
Буковина 160 2-20

Полотна, бѣле столове
рушники, хусточки, дре-
лѣхи и т. п. власнй вырѣбъ

порукае по цѣнахъ умѣренныхъ

Красе товариство ткацѣ
„ПРЯХА“ зѣ Кросна

Замовленя въ провинціи просимо
насылати до Кросна.

Почта, телеграфъ и стация зе-
лѣвнѣвъ въ мѣсцѣ. — Пробки
и цѣвинки прицѣлаемо на жа-
данѣ даромъ и оплатно.

Заразомъ остерѣгаемо, що ре-
презентантомъ нашою фирмо, подо-
рожуючимъ по Галичинѣ и Буко-
винѣ, е п. А. ДЬОХЕРЪ, а лишнѣхъ
агентѣвъ анѣ похатинѣвъ не выси-
лаемо. 2 52-52

ПАСАЖЪ ГАВМАНА

І. ЛЬВОВСКЕ

Photo-Plasticon

(46 разѣвъ преміоване.)

Въ сѣмъ тѣждѣ до побаченя:
Замокъ цѣсарскій Міра-
маре и Триестъ.

Вступъ 10 кр. 50

Лікія Голандія-Америка Роттердамъ-Ню-Йоркъ.
Найдѣшнй вѣдѣдѣ:
Найбѣзпѣшнй вѣдѣдѣ: 22 марта „Роттердамъ“ 5 по пол. — 29 марта
„Мадамъ“ 12 марта въ пол. — 5 дѣвнѣ „Амстердамъ“ 5 по пол.
12 дѣвнѣ „Статендамъ“ 12 въ пол.
Новѣй пароходы зѣ лѣдѣбннхъ трубами:
Роттердамъ 8302 тоннъ, Статендамъ 10320 тоннъ, Потсдамъ 12500 т.
Цѣны першихъ каютъ: вѣдѣ 250 кронъ и выше) зѣ
другихъ каютъ 215 к. 50 с.) при-
III. каюты 185 к. 40 с. зѣ Вѣднѣ) стами.
Бюро у Вѣднѣ: Для каютъ: I. Kalfwatring 10' для III. класъ:
IV. Weyringergasse 7 A
Австрійскй едіа въ Вѣднѣ, Инсбруку и Т. вѣдѣ. 59

Товариство задатковѣ
„ДОБРОБЫТЬ“
общество зарѣ. въ обмеж. порукою
въ САМБОРѢ.
принймае вкладимъ щадничй на 5%, удѣлае позички гіпо-
течнй, на записъ довговѣй на 7% и гекседнй на 8%.
Одѣнь удѣлъ 25 зр. снлата ратами.
Канцеларія Товариства противъ лат. прих. ко-
стела.
420 19-7
ДИРЕКЦІЯ

Найдѣвше!
Петрѣвати можуть гардерѣбы
якъ суть хѣмічно чнщѣнй, вѣд-
новленй а прасованй и выгла-
даютъ якъ новй
въ першѣмъ вѣдѣнскѣмъ за-
ведѣню хѣмічнѣмъ
ЧИЩЕНЯ ПЛѢМЪ
СИМЕОНА ВАЙСА
ЛИПЕ
улицѣ Коперника ч. 12.
Листы похвалѣнй зѣ вѣхъ
сторѣвъ.
— На бажана чищу убрана
въ протягу кѣльхохъ го-
динѣ. 157 2-10

ПЕРША РУСКА
Торговля парамѣнтѣвъ церковныхъ и власна робѣтня бронзѣвнча
подѣ фирмо
СПОЖАРСКІЙ и УСТЕНЬСКІЙ
у Львѣвѣ, улицѣ Руска ч. 1. (въ камениці Товариства „Просвѣта“.)

Рукодельня бронзѣвнча

порукае власнй вырѣбъ, науки церковнй вѣдѣ-
лѣхъ величинъ, котры суть дешѣвѣй вѣдѣ загранич-
ныхъ зѣ огляду на цѣло и транспортъ. Чашѣ, да-
рохранительнѣхъ, дарѣвѣснѣхъ, огнево золочѣнй
кресты ручнй, процесіональнй, патернѣхъ, кадилъ-
нѣхъ, лѣхтарѣхъ передѣ образы намѣстнй, на пре-
столахъ и прочй предмѣты зѣ бронзу, серебра и зо-
лота — выготовляе ся пѣсѣля взорѣвъ и вказѣвѣхъ
сторѣвъ. — Принймае ся старй сосуды до вѣдно-
вленя, золоченя, серебленя, нѣкльованя, якъ та-
кожъ вымѣняе ся старй бронзы за новй.

Вѣдѣлаго рода замовленя полагѣжуе ся скоро а готовй предмѣты вѣдворотною
почтою. Цѣны умѣркованй. Робѣта солідна и довѣрна.

ТОРГОВЛЯ
порукае изъ складу готовй пред-
мѣты
Альбы, Ампулки, Антипѣдн и
рамы до антип., Артосы
БАЛѢДАХИНЫ
Вѣнѣхъ брачнй, Вѣдѣвѣснѣхъ, Дарѣ-
вѣснѣхъ, Дарѣвѣснѣхъ, Дарѣвѣснѣхъ,
зѣвѣдѣхъ зѣвѣнѣхъ гармоніи.
СВАНГЕЛІЯ
ИКОНЫ (ОБРАЗЫ), Кадильнѣхъ,
Книжъ церковнй, Кознажъ, Кронжъ
Кресты, Лѣхтарѣ МОЛІТВОСЛОВІЯ
Матеріи церковнй на сезоны и пр-
отварнѣхъ процесіональнй, Обойчъ,
Образы, Патернѣхъ, Полнѣандръ,
Подставнѣхъ до Служѣвъ, Пѣвѣн-
нѣхъ, Полеы, Подушкѣхъ (подѣ служъ)
Пудлы, Свѣчнѣхъ (Вѣдѣлѣхъ),
Служѣвнѣхъ, (Літургіконы), Су-
коннѣхъ до дарѣвѣснѣхъ, Стѣнжъ, Та-
кѣхъ рѣжнѣхъ вѣлѣхъ, Фелѣхъ, Хѣ-
бѣхъ, Хоругъ, Цѣвѣхъ, Чашѣхъ, Шѣлѣхъ,
Шмухѣвскй вырѣбъ, Церковнй
книжъ и проч. СГВѢДО СГОЛОВѢ
(Сервѣхъ) зѣ хѣмѣского и правѣво-
го ерѣбѣ по найбѣзпѣшнй цѣнѣ.
[Замовленя вѣдворотною почтою.]

При закупнѣ товаровъ просимо покуватись на нашу часописъ

ДѢЛО

Виходить у Львові ще два (крімь модаль і руськихъ свѣтъ) о 5-тій годикъ по полудні. Літературний додатокъ „Вісникъ навінаментальнихъ новістей“ виходить въ второкъ, а въ второкъ і п'ятницю на переміну разомъ зъ „Дѣломъ“.

Передплата і іскерати приймають: у Львові адміністрація, — у Баторія ч. 24, Центральне бюро оголошенъ, ул. Коopersка ч. 11, і Бюро газетъ Ал. Кароля Людина 9, і А. Олшевського ул. Килинь-Вого 2; — въ Ярославі: Л. Крижановскій; — у Вігні: М. Dukas, I. Seilerstätt; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Hachstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; 8/з Франкфурт і Гамбург: М. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ і наслідки за неоплату платит у Львові.

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австрій: за границею: на цілий рікъ . . . 16 ар. на цілий рікъ . . . 22 ар. на пів рікъ . . . 8 ар. на пів рікъ . . . 11 ар. у Львові: на цілий рікъ . . . 14 ар. на пів рікъ . . . 7 ар. на чверть року . . . 8 ар. на місяць . . . 1 ар. 20 гр. Редакція, Адміністрація і Експедиція підъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вносять ся лише на попередню застеріжку. — Редакція неоплачує вільний вѣдъ порта. Неодержане число виходить 6 ар. на проз. 7 ар. Оголошенія виходять приймають ся по ціні 10 ар. вѣдъ одної сторінки іскератомъ або въ місяць а въ рубриці „Надобне“ по 25 ар. а. в. Подана і інші доноска призначені членівъ ся по 15 ар. вѣдъ сторінки.

Борба о рускій обрядъ въ Канаді

[Письмо о. Дамаскиа Поліека Ч. С. В. В.]

Въ недавньому писемъ моємъ [уміщенемъ п. заг. „Рускій колонія въ Канаді“ въ ч. 30 і 31 „Дѣла“ зъ сего року] і лише коротко натягнувъ про відносини въ Канаді між нашимъ народомъ і латинськимъ духовенствомъ. Нині уважаю за konieczне рѣчь сю ширше викласти, бо она дуже важна тай цікава. Тутъ заразъ зазначу, що латинське духовенство, зъ котримъ Русини въ Канаді мають дѣло — то французскій єпископъ і священники, а особливо два западені апостоли латинізації священники-Поляки.

Народъ рускій, якъ все любивъ свій обрядъ, такъ і тутъ его любить. А по справе дивности і кожний Славянинъ повиненъ любити той обрядъ; ворогувати противъ него і противъ церковнон славянцямъ можуть зъ межъ Славянъ тільки лицеміри, перекупленіки або абаламучені фанатики, а не щирі Славяне...

Вже заразъ, якъ тільки народъ нашъ почавъ наближатися до Канади і скоро лишъ побачивъ, що вінъ не латинського обряду, зачали латинники роздумувати, якъ би его на своєму привернути. Одинъ французскій священникъ казавъ мені, що єсть писмо: „In Canada ullus agnoscitur ritus praeter ritum latinum“ — і зъ той бѣди пробовано зъ нашимъ народомъ. Однакъ даремна робота! — Русини не хоче узнати иншого обряду, якъ свій, матерній, що єму зацепеный та перейшовъ у его кровъ і кость. Отже межъ рускимъ народомъ і латинськимъ єпископами та священниками розгорѣла велика борба. І єпископи вже побачили, що не вѣрять нічого вѣдати, бо нашъ народъ твердо стоить при своїмъ, ба що бѣльше — вінъ, такъ мучений латинниками, аби нимъ подбавъ ся, дивить ся вже зъ певною ненавистю на своїхъ нелегальнихъ і неробочихъ настоятельствъ; а хочъ-би ті вѣдники хотѣли може часомъ і що доброго зробити, нашъ народъ нимъ вже не повірять. Оттакє відношеня, якъ въ краю Василіане і ихъ реформатори ojcowie Towarzystwa Jezusowego.

Побла писма вѣдъ нашихъ людей зъ

Канади до мене і писма канадійськихъ єпископівъ до о. Тимкевича і до мене — заявлено зъ сторони католицькихъ єпископівъ латинського обряду такі вимоги вѣдъ нашого католицького народу обряду грецького:

1) Місце вѣдъ церковъ, фарма, церковъ... взагалі всяке майно церковне, яке-небудь оно єсть, мусить бути занятабульоване яко майно латинського єпископа [хочъ-би єпископъ не вложивъ анъ вломаного цента] і его наслідниківъ того вікарія, де Русини мешкають.

2) Будова церкви, єї структура [sic], місце, водправа, посвящене, рахунки церковні — все належить підъ компетенцію латинського єпископа або его делегатівъ.

3) Жаденъ священникъ рускій въ Канаді не смѣ похвалюватися на своїхъ єпископівъ въ краю, але єсть цѣлковито підданнымъ латинському єпископові канадійському: у всьмъ мусить єму одному бути послухний, навіть що-де відправы! Жадного жоватого священника до Канади не приймає ся. Коли бы рускій священникъ не хотѣвъ робити побла вище наведеныхъ вимогъ латинського єпископа, коли-бъ не примушувавъ народу до занятабульованя церкви та всего церковного майна на латинського єпископа і народъ сего не зробивъ бы, — тогдѣ єпископъ заборонить священникови всяке священодѣйство, поки народъ не повинує ся єпископови!

Зъ усього того видно, що тутъ magis agitur de materialibus, quam spiritualibus [бѣльше ходять о рѣчи дочасні, нѣжъ духовні].

А теперъ причина: чому нашъ народъ тымъ вимагамъ латинниківъ противить ся?

Хочъ вінъ неучений, але знає добре рахувати єя. І такъ:

1) Коли церковь занятабульована на єпископа, то вінъ може єя продати [бо такъ учить досвідъ!], а зъ найбѣльшимъ випадку замкнути, коли-би вінъ и. пр. въ недостатку руского священника, поставивъ латинського, або руского не допустивъ, або не жадавъ руского священника, а народъ не приставъ бы на священника латинського — і такъ рег vim [насилля] впроваджувано бы латинізацію.

2) Коли церковь була бы занята на єпископа, то мусѣла бы платити єпископови рѣчну данину — зъ всякого доходу 10%.

[Дятого то ставитъ ся такожъ жадане, щобъ предкласти церковні рахунки єпископови або его делегатамъ.]

3) Коли руска церковь буде занята на латинського єпископа, а колись, давъ бы Бѣгъ, буде єпископъ рускій на Америку, — тогдѣ рускій єпископъ не буде мати вѣдъ тою церквою вѣдкомъ юрисдикції. [А чи то мало въ исторіи такихъ випадківъ, процесівъ?]

Ось чого народъ бить ся!

Теперъ польскій священникъ Кулавый вѣдѣть по рускихъ колоніяхъ зъ писемми вѣдъ латинськихъ єпископівъ і впрає въ Русинівъ, що они мусять дати записати церковне майно на єпископа, бо инакше жадному рускому священникови не буде позволено правити. Зъ одної колоніи пишуть мені, що коли нимъ той польскій священникъ прочитає таке писмо, рускій хлопъ взявъ за колы та тили его, а якъ бы бувъ не скопивъ на вѣдъ і не утікъ, то хто знає, чи не були бы его вбили.

Коли-жъ латинскій єпископъ зъ Едмонтонъ нелегально казавъ на себе занятабульовати весь маєтокъ церковный, то Русини внесли на него жалобу, але перше відгнала ся паскудна сцена. Рѣчь була така: Прибравъ суфраганъ ще зъ иншими на місце будовы церкви, коли нашъ люде робили коло дерева — клали вже фундаменти підъ церквою. Єпископъ давъ приказъ, що оно такъ не має бути, бо такій костель [зъ вѣдъ хреста] тамъ не въ звичаю; приказувавъ ще и инші рѣчи. Зъ того прийшло нѣжъ нашимъ людьми а суфраганомъ и его товаришами до великої сварѣ. Вѣдники поставивъ ся до нашихъ людей остро: „Я, каже, тутъ панъ, а не вы, хлопцы; Я, каже, маю на то паперы!“ Се такъ розвинуло нашихъ людей, що гостѣ мусѣли чимъ скорше утікати. Русини внесли жалобу і єпископъ мусѣвъ черезъ полісмена выдати исправно набуті паперы. І вѣдъ тогдѣ страшна запанувала ненависть. Народъ навіть не хоче бачити у себе такого священника, котрий бы належавъ підъ французского єпископа. [Коли о. Тимкевичъ бувъ въ Едм., єпископъ направивъ на него, щобъ перевести записъ церкв на него (єпископа). Однакъ о. Тимкевичъ не смѣвъ о тѣмъ нашимъ людямъ анъ агадати.]

Старый єпископъ самъ про себе святий чоловікъ, але его окружене выкликє всю неволю. Єпископъ ібславъ бувъ на помирєнє 50 долларівъ на церковь, однакъ нашъ люде не признали, хочъ якъ потребували гроша, а відбослали назадъ єпископови.

Коли мене питано: чи я запишу церковь на латинського єпископа, я відповѣвъ такъ:

— Сурдуть, що маю на собі, єсть мояю власностію і можу его подарувати, записати або подерти; до того нікому нѣчо; бо то мій! Але церковь не моя, але народу: вінъ єя будувъ зъ свого гроша, отже я не маю ніякого права записувати єя, анъ такожъ не можу амушувати народъ до запнеу. Говорить зъ народомъ!

На сєєю мою відповѣдь выповѣджено мені місце въ вікаріятѣ, а я, не хотючи мати великихъ неприємностей, перехрестивъ себе і народъ та і зъ вѣдти виѣхавъ. Що дальше буде, не знаю. Я заборонивъ народови платити данину на польскій костель, а казанъ-ємъ будувати церковь та збирати складки і самъ зложивъ-ємъ першій грѣбъ, въ значній на мене бѣдного сумѣ. Теперъ зновъ высланъ-ємъ 150 ар. на церковь, именно на выплату за місце. Я зъ-вѣдєи можу писемми працювати, потѣшати народъ, що все буде добре, що мы виробимъ собі право... Якъ бы не удержувати въ народѣ той надѣй, то всего готово перейти на православіє... А хто въ такѣмъ випадку буде відповѣдати? Се побачимо на другімъ свѣтѣ!

Все те подаю до вѣдомости, бо то важна рѣчь. Нашъ преосвященній Єпископъ галицкій зволавъ доконечно удати ся въ тѣй справѣ до Риму, щобъ зробити тамъ угоду: поставити услѣва канадійскимъ єпископамъ, а тамъ зновъ найпоставлять нашихъ. Бо такъ якъ нині є — нашъ священникъ мали і будувати вѣдъ Канаді великій неприємности. Побѣде нашъ священникъ зъ народомъ, то тамашна власть духовна буде его переслѣдувати; а побѣде зъ властію, то народъ его не прийме!..

О. Дамаскиа Поліека.
North America, Plymouth Pa.

ОСЕНЬ Ю.

(Споминъ.)

Се було осенью. Кѣнець вересня. Днина була ясна, погідна, одна зъ тыхъ, що останніми, веселими проблемами яєтья весняною красою, немовъ-би прощалии лѣтній спеки та ярку яснѣсть погідною порою. І небо було чисто, безхмарне, і сонце свѣтило ясно, і пѣний цвѣтъ ище цвѣли і трави зеленѣли свѣжою зеленію, а дерева выривали одностайна зеленъ. І ледєн чи можна було доглядити на цѣлыхъ просторахъ, що вкривались довгимъ і широкимъ покровомъ травъ, хочъ одну замѣтну збаву бадиллику, а на зеленыхъ деревахъ хочъ оденъ пожовклый листъ. Лишь де не-де відцѣлѣли весняні цвѣты виглядали сухимъ бадиллемъ, обнаженъ зъ цѣловъ своєї краси, сумно схилили похорѣлѣ корони та вказували на спѣшену пору року.

Въ тану пору вже цѣлкомъ зъ полудня улицями мѣста поступавъ повѣльно похоронный похідъ. Разомъ зъ нимъ якісь таємничій сумъ розливавъ ся широкою филою по улицяхъ. Придорожній лѣхтарій повѣзали чорною крепкою та блимали сумними жовтими огниками, що такъ и відбивались вѣдъ яснихъ промѣнівъ сонця. Великій повѣвъ тягнуло три пари прибранныхъ коней, а по обохъ бокахъ поступали два ряди дивныхъ постатей, зъ великими свѣчами въ рукахъ, а самі прибрали въ таємничій, чудачий одягъ. Похідъ супроводжували масы рѣбаного народу.

Вѣдироваджувано на вѣчний упокій молоду, сьмнатилитивно дівчану. То якъ ча-

сомъ весною загуде сильними, холодними вѣтрами страшна буря та звалить, зничить молоденьку, нерозвинену ище цѣтку, такъ неумолима смерть підкосила хоробою молодий організмъ, холоднимъ трупомъ положила повну надѣй та мрѣй любовныхъ истоту, що цѣлкомъ ище не нажила ся, не зазнала всѣхъ радощівъ и утѣхъ, що рвала ся до життя і любила. І тому кожний, въ кого серце чутиве, въ кого не выгасли ище свѣтѣ чутя молодости въ грудяхъ, кожний відчувавъ щирый, глубокий жалъ надъ холоднимъ тѣломъ помершомъ, а не зъ одного, ока скотилась щира, горяча сльоза на чорну домовину, відироваджувочи останки людини на місце єї відпочинку — до холодної могили.

Заразъ за домовиною йшла, звичайно, родичѣ помершомъ і рѣднѣ. А тамъ трохи дальше одинокій поступавъ якийсь гарний молодий мужчина, въ жалобѣ, зъ бѣднимъ обличчємъ, зъ выразомъ сумного розпуки та гітмомъ безнадѣйности. Що дѣяло ся у його внутрь, се чувъ хибѣ вінъ самъ, але видно було, на кѣлько сили волѣ мусѣвъ адобути ся, щобъ те все прикрити для окруженя зимною поверховностію. А зъ цѣлого його вигляду можна було судити, що вінъ потерпѣвъ найбільшу страту, дѣнавъ найстрашнѣйшого удару, коли взагалі не стративъ ище всего.

Похідъ посувавъ ся повѣльно. Свѣтъ блимали сумовито. Всѣ поступали мовчки, зъ нѣмою поборжностію. Сумній звуки похоронной пѣснѣ розносились болѣзнями відгомонами та проймали до глубины сумовитою таємничностію. Сумними вѣржнями наповнялась душа кож-

ного зближавъ ся до цѣли. Перейшовъ ище довгою, зеленою алеєю і за хвили станувъ на мѣсто.

На зеленому тлѣ чорнѣла свѣжа могила. По обохъ бокахъ два налы свѣжон, пухкомъ землѣ, рождѣлений темною, глубокою алою, стояли наче розтворені, могутні рамена, готові кожнов хвилѣ взяти въ свои ведитні обѣмѣ кожну нову жертву, втиснути въ свое страшне нутро та важнимъ тягаромъ приспати на вѣки.

Священники відправляли похоронний обрядъ, оденъ славивъ пращальне єлово і — домовину спущено въ могилу. Роздавъ ся горечевый плачъ і сильний крикъ розпуки, а рѣвночасно загуркотѣла по домовинѣ груды землѣ. А свѣдній могили і памятники гляділи на свою нову товаришину та шумѣли листємъ своихъ деревъ. Они не пращали а витали помершихъ.

Молодий мужчина въ жалобѣ стоявъ нѣмо, непорочно. Нѣ оденъ суставъ, нѣ оденъ мускулъ не задрожавъ у нього підчасъ цѣлой церемоніи. Тільки лице ище бѣльше побѣдѣло. Коли зъ-останє залунало сумовито „Вѣчна памѣть“, разѣ тільки задрожавъ цѣлымъ тѣломъ немовъ бы вѣдъ сильномъ електричномъ струѣ, а въ очахъ заблєсли сльозы. А обѣля стоявъ зновъ нѣмо, неподвижно.

„Вѣдний!“ жалували його люде, зауважавши його розпуку.

„Се його суджена“ поясняли другі.

„Се слѣдуючу недѣлю мало відбутись ихъ вѣчанє“ додали треті.

„Що-жъ то за оденъ“ пытавъ лєхто.

„Якъ то? не знаєте? Адже-жъ учитель гімназіи!“ пояснювано.

„Якъ-жъ вінъ мусѣвъ єя любити!“ говорили всѣ.

„Вѣдний! бѣдний!“ — повторили инші.

І священники відѣхали і люде почали розходитися, що-разъ пустѣйше почало робитися на кладовищі. А вінъ все стоявъ тихо, непорочно, немовъ бы не бачивъ, иъ адававъ собі справу зъ того, що вколо нього дѣяло ся. Досерва коли всѣ алевъ иже опустили, кинувъ ся на свѣжу могилу і почавъ єя обнимати і цѣлувати. Зъ очей пустились горячі струѣ сльозъ. Але небагомъ вставъ і успокоивъ ся. Тільки тяжкій, страшный стогѣвъ добувъ ся зъ його збогѣлан душі. Вѣдѣвъ очі до неба, ище разѣ поглянувъ повнимъ розпуки поглядомъ на чорну могилу і поїшовъ тихою дорогою зъ кладовища.

Вєрнувъ до себе.

Тимчасомъ стемнѣло. Небо вкривло ся чорними хмарами. Зорвавъ ся сильний, холодный вѣтеръ. Дошъ почавъ падати густими, великими краплями. Въ кімнатѣ було вже цѣлкомъ темно. Зъ надвору доходивъ сильний шумъ вѣтру, голосний лєскѣтъ дощу по блєсѣ, що и дѣвонивъ і гуркотѣвъ по дахахъ та ринавахъ.

Вѣдъ сидѣвъ у кутку, въ темнотѣ, і не ворухнувъ ся. А серце болѣло і шемѣло тяжкимъ болємъ. Душу його пригѣтнѣвъ якийсь страшный, величезный тигаръ. Хотѣ сльозы не ллєлись, а цѣла його истота плакала, ажъ

Письмо зъ Вѣднѣ.

Дѣлю ся зъ Вами пару новинками, які вивѣдавъ я зъ круговъ рускихъ посольствъ.

Недавно поднесли вы въ „Дѣль“ проектъ, щоби рускій посолъ ради державнои, стоячи по-за полуднево-славянскимъ союзомъ, т. е. галицкѣй независимѣй [о. Танаичкевичъ, д-ръ Окуневскій и д-ръ Яросевичъ] та два послы буковинскій [Виницкій, що выступивъ изъ славянскаго союза, и Николай Василько] алучили ся въ одну групу. Властиво може бути бесѣда лише о чотирохъ послахъ, бо д-ръ Яросевичъ належить до клубу соціалістичнаго и не гадає зъ него выступати. Отже и справдѣ тѣ чотирѣ наши послы заговорили о тѣмъ мѣжъ собою підъ конецъ сен сесіи. На всякій спосбъ була бы то велика благодать, якъ бы на слѣдуючу сесію ради державнои тѣ чотирѣ послы алучили ся въ одну групу...

Посолъ Яросевичъ зробивъ міністрови-президентови Керберови представлєня, що въ Галичинѣ старосты не розписують выборовъ новыхъ радъ громадскихъ, снѣ старѣ рады и ними выбранѣ вѣнты идуць старостамъ на руку въ дѣлахъ выборовъ, а лишаютъ такіѣ рады въ урядованію по-за приписанє шестилѣтє, або въ разѣ розписаня и переведєня новыхъ выборовъ не затверджують новыхъ радъ и не вводятъ ихъ въ урядованє, коли выборы выпадуць не по ихъ думцѣ.

Бєть се обливъ загальний, и вѣдносьть ся до цѣлои Галичини и до вѣсхъ старостѣвъ, а въ дужє численнихъ интерпеляціяхъ наведено множество фактѣвъ. А може нѣчо такъ живо не дотыкає народонаселєня Галичини, якъ та незаконность, особливо зъ тѣхъ причинъ, що тутъ розходять ся такожъ о пытанє економічнѣи патуры [wirtschaftliche Frage], бо такіѣ старосты протєгованѣ вѣнты, хочъ-бы передъ тымъ були найпоряднѣйшіи людє, деморалізують ся черезъ старостинську протекцію и наконецъ змычайно закрадають громадскє добро. Яко примѣръ вказувавъ посолъ на вѣнта Глинського въ Вышатицахъ перемыскаго повѣта. Противъ урядованя того вѣнта вношено кѣлька разъ интерпеляціи бєзъ успѣху, ажъ скѣнчило ся арештованємъ его за сировєстрєнє громадскихъ грошей.

Міністеръ вѣдповѣвъ, що зъ причинъ навалу працѣ не мавъ часу до теперъ заняты ся тымъ дѣломъ, однакжъ признає его вагу и, користаючи зъ вѣльного часу въ порѣ вѣдрочєня парламенту, скаже собѣ вѣсѣ интерпеляціи предложити и тымъ дѣломъ на серію займє ся.

Дай то Боже!

Рѣвно-жъ говорятъ, що міністеръ провѣнты Гартель дужє заинтересувавъ ся интерпеляцію посла Окуневскаго, внесєною дня 12 с. м. въ справѣ рускаго шкѣльництва въ Галичинѣ и певно займє ся провѣренємъ поднесеныхъ въ тѣй интерпеляціи кривдъ рускаго народу.

заходила ся, та трясла ся, невидимо на вѣтѣ, вѣдъ корчевого риданя!

Рознука рвала йому душу, розривала сердце, росадижує мозокъ и нервы.

„Що-жъ то за страшна фатальность судьбы, — думавъ вѣнтъ, — чи може безпощаднєе призначєнє мои долѣ, що навѣщує мене такъ страшнымъ ударомъ! Кидаетъ мене въ пропасть розпуки, вѣднинає у мене все, що менѣ було найдорожше, що я любивъ горячо, чистою любовію, вѣсѣ мои яєні хвилѣ и золотѣ надѣѣ. Що-жъ то за неумолимѣй законы, що за страшнѣй заряджєня тѣхъ неспєвнѣи, неколкои судьбы, що бєзъ найменшого взгляду, бєзъ пощады нищать все въ цѣлѣ житя, або и не розцѣвѣлє. Пѣдрыває все своєю алочиною рукою. Нищать бєзъ жалю найвеличѣйшіи таланты, вѣднинає у чоловіка найкраснѣй хвилѣ, найбільше щастя, которѣ вѣдтакъ вѣнтъ не мавъ вже заняти нѣколи. Пѣдтинає цѣлѣ щастя, непорочно вѣру и рожеві надѣѣ своєю тираникою, всевластною рукою та страшною безпощадностью и неумолимостью!

„Чи-жъ варто родитись на свѣтѣ для — мыльныхъ баньокъ, що кожнои хвилѣ розпукає ся кожна зъ нихъ та розбѣлє ся безповоротно? Чи варто надѣятись, вѣрнѣи у красоту, справедливѣсть и вєнеслѣсть цѣлого устрою? Чи мы богато рѣзнимѣи ся вѣдъ маленькои мухи, що кожнои хвилѣ може впасть въ сѣтку павука, вѣдъ слабєнького мотыла, що буває въ чистѣмъ повѣтрѣ, рококує по гарнѣхъ цѣвѣтахъ, а кожна слотлива хвилінка, кожнои зимнѣй вѣтерець може спровадити йому смерть? Мы — паны и головы сотворѣ-

Справедливо поднесли вы въ „Дѣль“ за службу посла Золочевскаго о. Танаичкевича въ справѣ перенєсєня „русинѣнависѣтника“ проф. Сендзімира изъ Золочева до захѣднѣи Галичини. Я-жъ пригадаю щє одну справу, за ко-тру належить ся д-ру Окуневскому и о. Танаичкевичу щирєе признанє, а то справу помилованя цѣсаремъ бѣдай шѣстохъ Комарнянцѣвъ, дарувавши имъ щє одномоментну вѣзачію. Правда, одинъ мѣсяць не надѣто довгѣй часть тѣхъ дванадцѣти Комарнянцѣвъ щє томить ся у вѣзачіи, але се вже не вина нашихъ сердєчныхъ посольствъ, що якісь разъ тошталі сходы до трєхъ міністрѣвъ судѣбництва!...

Зъ рады державнои.

На засѣданіи палаты посольствъ въ субботу передъ прѣступленємъ до порядку дневного ухвалєно бєзъ першого читаня вѣдѣслати до комісії внесєнє п. Дейма въ справѣ вѣзачіи тарифы за перевѣзъ угля на державныхъ зѣлѣзницяхъ. Принято въ другѣхъ и третѣхъ читаніи увѣднєнє вѣдъ податковъ тридцѣти мѣліонову позичку мѣста Вѣднѣ, затягнєну на будову зѣлѣзничнѣи стациі. Вѣдтакъ прѣступлєнє далѣйшѣи дискусіи надѣ прѣсикомъ вѣзачіи и доповнєнє §§ 59 и 60 промысловаго закона. Міністеръ торговлѣ Каль заявилъ, що уважає въ тѣй справѣ торговельнѣи и промысловай палаты за найкомпетентнѣйшѣи репрезентациі интересованныхъ чинниківъ. Длѣтого правитель-ство розбѣлало наведенѣи проектъ закона вѣсѣмъ торговельнымъ палатамъ, але богато палатѣ щє доси не прислало свои оцѣнѣи. Длѣ того міністеръ бажавъ бы собѣ, aby дискусію надѣ снѣмъ предметѣмъ вѣдложено до пѣвнѣйшого рєчища. При тѣмъ міністеръ замѣчує, що тутъ до певнѣи стєпени розходять ся о погоджєнє певнѣи стєпени интересѣвъ великого промысла и капиталу зъ интересами дробного промысла и консументѣвъ.

П. Кровавєтеръ промовѣлє противъ провѣтованыхъ вѣзачіи промысловаго закона, котрѣ въ высѣкой стєпени кривдѣтъ ширѣи массы консументѣвъ. П. Ерѣ боронить провѣтованѣй законъ и доказує, що похатництво не лишѣ промысловацѣмъ, але и консументѣмъ приносить шкѣду. По замкнєнѣи дискусіи выбранѣ генеральныхъ бѣсѣдникѣвъ и законѣченє дискусіи вѣдложено до далѣйшого засѣданя. По вѣдповѣдахъ міністра судѣбництва и міністра зѣлѣзницѣ на кѣлька интерпеляціи, засѣданє замкнєно.

Въ палатѣ кружили поголоски, що незабарѣмъ наступить замкнєнє палаты. Коли бы до понедѣлка не прѣйшло до чєско-нѣмєцкѣи угоды, розвазанє палаты наступило бы за кѣлька днѣвъ.

Мобілізація въ Россіи.

Европу зачинають що-разъ бѣльше алярмувати вѣсти про военнѣи приготѣваня въ

Россіи. Корєспѣдєнтѣ, котрѣй донѣсѣ, що въ Петербургѣ прѣйшло до Варшавѣ розпорѣдженє, aby въ Прушковѣ стояло 300 вѣзѣнѣвъ для перевѣзу вѣйска, допѣсѣтъ, що въ послѣднѣхъ днѣхъ прѣйшло до варшавскаго губерніи 100.000 вѣйска въ далѣйшихъ околицѣ Россіи. До Вѣднѣ доносѣтъ, що російскєе міністерство вѣзачіи выдалѣо наказъ мобілізаціи вѣйска въ полуднєвѣи Россіи. Тѣ, котрѣ твердѣтъ, що черезъ сѣй фактъ не треба бѣяти ся о европейскѣи мирѣ говорятъ, що змобілізованѣй вѣйска зъ полуднєвѣи Россіи мають бути высланы лишь до сєреднѣи Азії. Россія мавъ ставѣти до Турєччинѣи що-разъ бѣдѣйшѣи жадає. До „Таймєу“ доносѣтъ зъ Царгороду, що Россія намѣряє зажадати aby Турєччина вѣдступила тѣхъ мѣсцє на одну углєву стацию або на островѣ Лємнось або на Ипарѣсь, або Митіланє. Далєко щє такожъ до порозумѣнѣи Россіи зъ Турєччиною въ справѣ концесіи на будову зѣлѣзницѣ въ Малѣй Азії. Въ тѣй справѣ бюро Райтера телеграфує зъ Царгородѣ: Порѣблєнѣй Турєччиною зъ Петербургѣ кроки въ цѣлѣ обниженя російскихъ жадаєвъ, скѣнчили ся бєзъ успѣху. Російскѣи міністеръ зъ гравичныхъ справъ заявилъ, що правительство не може подѣ вѣзачіи услѣбѣмъ змодѣнѣкувати своиѣ жадаєи я бувъ бы дужє адовоанѣй опѣромъ Турєччинѣи, бо тѣ жадаєи поставлєнѣи въ єи интересѣ державна-и, пѣдспираючи розвѣи Турєччинѣи и пона-гу султана. Султанъ спытавъ своиѣхъ міністрѣвъ, котрѣхъ зъ услѣбѣи поставлєнѣхъ Россією уважають за немѣжливѣи. Зажадаєтъ такожъ, aby военна рада высказала свою гадку про стратегічнѣи сторону сен справѣ. Она мавъ прѣйти щє подѣ наряду кабинету и доперва вѣдтакъ буде предложєна султанѣи.

Правительствєннѣи круги дужє заєспокоєнѣи російскими жадаєи, тымъ бѣдѣше, що майже нема выходу зъ тѣхъ запутанѣи ситуаціи. Рѣвночасно надходѣтъ що-разъ пѣвнѣйшѣи вѣсти про мобілізацію вѣйска въ Россіи, що доказує, що Россія на случай потреби намѣряє навѣтъ силою переперѣти свои жадаєи. До „Таймєу“ доносѣтъ зъ Петербурга про новѣи алярмуєчѣи вѣсти и пѣдозѣрѣи рухѣи вѣйска въ полуднєвѣи Россіи. Въ Одєсѣ сконцентрують ся вѣйска полуднєвыхъ округѣвъ. Далѣше оповѣдають, що правительство рѣшило змобілізувати одну дивізію резервы на Кавказѣ, а два батальѣи резервы перекинєно до Андітанѣи, кѣнцевѣи стациі центрально-азійскаго зѣлѣзницѣ. Жадаєи Россіи полагаєи на тѣмъ, aby турєцкєе правительство не давало вѣзачіи далѣйшихъ концесіи на будову зѣлѣзницѣ въ Малѣй Азії на пѣвнѣчѣи вѣдъ провѣтованѣи головнѣи нѣмєцкѣи зѣлѣзницѣ. Англієи сєєи справѣ нѣчо не обходѣтъ. Слѣи Нѣмєччина побачитѣ, що сєєе жадаєи загрожує єи интересѣи, то певно сѣйчасъ порѣблѣтъ дипломатичнѣи кроки. Англієи може спѣкнѣио прѣдвѣзѣти ся розвѣзѣи снѣхъ подѣѣи.

Вѣсѣ тѣхъ доносєи выкликаєи мѣжъ европейскими політиками великѣи неспокоєи, бо єли Россія рѣшучѣио буде стояти при своиѣхъ

мѣмъ лягти въ могилу або закопати ся въ глухѣхъ мурахъ, далєко вѣдъ свѣта, та супѣкнѣио отѣкувати далѣйшихъ ударѣвъ судьбы?..

Такъ прѣсидѣтъ цѣлу нѣчъ. Доперва, коли почало свѣтѣти, а свѣтѣло дєннєе розбѣгло темнѣиоту въ кѣмнатѣ, вѣнѣ трохи вѣбѣи потѣшнѣвъ ся, а обличє його розѣяснѣлось. Въ душѣ повєтавъ якісь твердѣи намѣръ, що зѣгнаєтъ хмарѣи зъ його чѣла та мавъ його цѣлѣкомъ потѣшнѣи.

Обязанки свои спѣвнѣвъ зъ давнѣиою точнѣиоту, а зъ своиѣи намѣрами передѣи вѣзачіи не зрадиѣвъ ся. Доперва по якомѣсъ часѣ довѣдали ся вѣсѣ, що вѣнѣ постановѣвъ. Одного дня абѣравъ въ одѣи класѣ своиѣхъ ученикѣвъ, щѣбы зъ ними попрѣсѣтись. „Случай судьбы змущує мене перенєсѣтись до нишѣиго заводу...“ зачѣвъ вѣнѣ. Обѣлєи сердєчными словами попрѣсѣвъ вѣсѣхъ — и зъ словами въ очѣхъ вѣдъ великого зворѣшеня вышѣвъ зъ класѣи.

Учителѣ, його товаришѣ, выпровадѣли його на дворєцъ зѣлѣзницѣи.

Не мало зѣвнувались його зѣнаєи въ столицѣ, коли побачили його въ кѣлька днѣвъ пѣвнѣйшєи въ духовнѣи реверєндѣ, у темнѣи червѣиномъ поєсѣ мѣжъ питомцами духовнѣи семинаріи, яко слухача першого року теологіи.

Алє мѣнѣ довелѣсь зѣзнати щє бѣльшого зачудѣваня. Будучи въ кѣлька лѣтъ пѣвнѣйшєи въ столицѣ стрѣтнѣвъ я його цѣлѣкомъ случайнѣио на улицѣ. Зѣвнѣнѣи бувъ не до пѣзнаня. Обличє худє, блѣдє, ажъ жѣвтє. А вѣнѣ самѣ, на превєликє мое зѣдивѣванє, убраннѣи бувъ въ скромну, убогѣи рѣсу Fratrum minorum.

Въ Вєсєлѣи 10. III. 1900.

М. С.

Ратуємо руску народну школу!

[Письмо изъ Эбараччини.]

Дня 10 с. м. на на народнѣи вѣчу въ Тарнѣбжегу на Мазурахъ дебѣтовано надѣ народными школами и постановлєно: домагѣти ся реформѣи въ провѣдѣи справѣ шкѣльныхъ, т. е. усунєнѣи д-ра Вѣзачіи вѣи правѣио ради шкѣльнѣи, а то зъ причинѣи, що рєзулѣтѣи народныхъ шкѣль такѣи марнѣи, що скорѣше назѣвати ихъ треба приголошєнємъ и зѣнохѣченємъ людѣи до школы, нѣжъ просвѣтѣио. [Гляди: Kurjer lwowski ч. 72].

Кѣли-жъ така ухвала запала на Мазуранѣи, де учѣтъ тѣлькѣи на польскѣи мѣвѣи и де будѣ-що-будѣ докладають старѣи и немѣло рускаго гроша, щѣбы бѣдай сєреднѣишнѣи просвѣтѣи помѣжи людѣи розширѣвати, — то що-жъ уже говорити о рєзулѣтатахъ народнѣи школы у насѣ, на Руси, де противзакѣионо мѣрѣчѣи головы рускимъ дѣтѣмъ польскѣи мѣвою и де тымъ самымъ дѣбає ся о тѣе, aby рускѣи народѣи найменшого хѣбѣи не зѣдобуѣтъ своиѣхъ шкѣль и въ темнѣиотѣи зъ нужды така въ дома або въ Америкѣи гибуѣтъ, бо на опѣроженє по рускимъ людѣи мѣсцє наставляѣи вѣлѣиотѣи Мазуранѣи. Выучѣванє сѣльскихъ дѣтѣи польскѣи мѣвы и перешкѣионо въ поступѣи науки и о сѣе польскѣи „hierarchii społecznej“ розходѣтъ ся. Она перєкована, що рускаго людѣи не спѣлѣтитѣ, але зѣнає она и сѣе, що при тѣиованіи поступѣи въ науцѣи удасть ся вѣи дѣлѣи зѣниченя рускаго людѣи.

Пѣслѣи закона зъ 22 червня 1867 арт. 3. при выкладѣи рускимъ языкѣи мѣеи быти въ школахъ народныхъ польскѣи языкъ тѣмѣи о бѣязѣиномъ предметѣи науки, коли чѣсть шкѣльнѣи молодежи уживѣає польскѣи языка. Вѣжєи така постановѣиа вымѣтрєна єдино на шкѣду рускаго народу, але бо у насѣи въ Эбараччинѣи, а пѣвнѣио и всюда на Руси дѣбає такѣи, що хотѣи въ народнѣи школахъ нема анѣи однѣи дѣтѣи, щѣбы уживѣала польскѣи языка то мимо того польскѣи языкъ и обѣязѣиномъ предметѣи науки. Законъ лишѣає ся на мѣпєрѣи, а дєструктивна работа вєдєи ся своиѣи порядкомъ.

Въ тѣй справѣи повиннѣи запрѣтєстувѣати мѣсцевѣи рады шкѣльнѣи по мысли §. 9 закона зъ 25 червня 1873, а такожѣи и родѣишѣи школярѣвъ [арт. 8 закона зъ 22 червня 1867]. Рѣдѣчѣиъ о сѣи нѣхѣи не пытає, а єи о тѣмъ приписѣи и не зѣнають, тѣлькѣи нарькають, що дѣтѣи по шєсти рокахъ науки не мѣвѣи анѣи читѣти анѣи писѣти, отжєи не видѣти причинѣи марнѣио поступѣи въ науцѣи. Жадаєи-жъ усунєнѣи польскѣи мѣвы зъ народныхъ шкѣль, закнѣиъ дѣи сѣкциіи въ краєвѣи радѣи шкѣльнѣи будѣи утворѣи. Сѣе жадаєи усеаєднєиєи зъ законѣиъ повѣсѣи наведенѣихъ. Коли сѣе стане ся, будѣи поступѣи въ науцѣи и вѣдѣиудѣи для сѣлянѣи выдѣтѣи на польскѣи книжкѣи и т. п.

Мѣже бы наше Товариство педагогічнєи сѣхѣтѣио въ сѣи справѣи забрати голоєи и подѣи вѣдѣиѣи дѣи поучєнєи.

Переглядъ політичний.

Зъ Будапєшту доносѣтъ, що рєчнѣицѣи скликаня дѣлєгѣиціи доси щєи не єиначєнѣи. На всякѣи случай дѣлєгѣиціи зѣберуть ся въ мѣио въ Будапєштѣи. Угорскѣи соєиъ, вѣдпѣиѣи до принѣиого зѣмѣчѣии выбѣрєи члєнѣи дѣлєгѣиціи доперва по оголошєніи въ соєиъ корѣиѣиьского писѣма скликуєчѣи дѣлєгѣиціи Кѣиѣиѣи дѣлєгѣиціи зѣберуть ся бѣзъусловнѣио щєи передѣи сѣсѣио дѣлєгѣиціи и зѣдѣєи въ цѣлѣии закнѣиѣи чѣи працѣи. Зъ Вѣднѣи доносѣтъ, що дѣлєгѣиціи будѣи скликанѣи на дєнь 6 мая, парламентъ на 20 мая.

Нѣиѣи вѣдѣиудѣи сѣи щєи засѣданєи угодою и конференціи. На тѣмъ засѣданіи прѣзидѣитъ Керберѣи, котрѣи въ субботу бувъ на довѣишѣи аудієнціи у цѣсѣи, намѣряєи предложѣити начєрѣи закона въ справѣи уживѣианя языка въ краєвѣихъ урядѣи.

Цєнтрѣиъ комѣиѣи страйкуєчѣихъ и братєиѣи комѣиѣи выдѣли вѣдѣиѣи зѣмѣчѣию робѣтнѣиѣи, aby станули назадѣи до работѣи. Въ вѣдѣиѣи поднєсєно, що соціѣиѣи-полѣиѣиѣи комѣиѣи палаты посольствъ заявилѣи ся за вѣвєдєнєи въ дѣиѣи закона 3-годиннѣи працѣи въ кѣпальнѣи. Въ наслѣдѣиѣи того мѣжна надѣятѣи ся, що невадогѣи наступѣи

Позолотнича робѣтнѣи ПЕТРА КУХАРСКОГО

Ы ДО ПРЕМІЙ

въ Львѣи улицѣи Ягайлоньска ч. 23. Выконуєи всякѣи работѣи вѣхѣиѣи въ сѣи обѣлѣи, а именнѣи Золѣчєи и вѣдѣиѣи прѣстѣиѣи, иконостѣиѣи та процесіѣиѣи вѣлѣиѣиѣи. — Зѣмѣиѣи зъ провінціи полагѣиѣи въ якѣи найкорѣиѣишѣи часѣи.

скороchrome чаю праць. З огляду на се, що парламенті тепер відпочиває, средства самодомочни вычерпані, дальшій заможности немыслим, а число робітників, що хочуть вернути до праць що разь більше, не лишає ся иншім виходу, як закончить страйк спільно і на цїлій лінії. Правда, що робітники не суть побідителями, але також не побіджено их.

Положення в копальнях незмінне. В Фальковій видобуто онгоды 200 вагонів угля. Розпочали ся нові переговори між робітниками і властителями копалень. В околиці Вріску багато робітників наміряє вернути до праць. Тамтого тиждня видобуто 500 вагонів угля. З причини напливу чужих робітників прийшло в кількох місцевостях до малих демонстрацій. Кілька осіб арештовано.

Жандарми при „бунті“ в Бабинцях.

В Бабинцях коло Кривча, в Галичій повіт борщівський, живе дуже заможний дідич Корніло Миколаєвич. В цїлій околиці вславились ся він тым, що незвичайным способом викинув при польних і взагалі господарських роботах біднийшій веретув місяцями селян, змущено жити переважно з зарбкы. Так платив він косарям або женьцям в лїт за найменше 14 годич праць (вдї 6 годичи арена до 8-ого вечера) при власнім харчі робітника 25, а найбільше 30 кр. а. в. (30—60 сот.); в зимі платив дорослому наемникови за найменше 10 годич праць (вдї 7 год. арена до 5-ого вечера) при молотїльни, при можено обдїрнї або иншій роботі, при власнім харчі робітника, 15—18 кр. (30—36 сот.); а погоничеві 12—15-лїтньому платив 12 кр. (24 сотинки). При копаню бульб в осєні платив дорослому робітнику, засїдї при власнім харчі робітника, 25—30 кр. (50—60 сот.); а коли платив умовлено в плодах, то дає робітникам десятку мїрку викопаних ним бульб.

У всїх тїх випадках виносить робітників харч з дому і не разь мусять доросла особа з родины робітника носити страпу далеко на поле та багато чаю на тїм траїти, так що властиво ту смїшно малу платню треба числити на дві особи.

Коли платив умовлено в плодах, то робітників дбає вдї п. Миколаєвича 14-ий свїдї вижатої і повязаного жита, 15-ий свїдї пшеницї, 12-ий скошеної пашї, а 4-ту шуклу кукурудї.

Та платив у п. Миколаєвича аж тогдї покаже ся у властивім свїдї, коли зважити, що свїдї дїдич (як в Пилипчу, в Кривчу) платив робітникам в лїт найменше по 40 кр., в зимі по 25—30 кр., погоничеві по 18—20 кр., при копаню бульб по 50—65 кр., а в плодах дають 13-ий або 12-ий свїдї жита або пшеницї в 3-ту шуклу кукурудї. Ся різниця платї окаже ся ще більшою, коли взяти на увагу, що при зборах кукурудї, на котрї бїдї селяне найбільше хочуть, мусять робітники вдї кожного мїрки кукурудї робити п. Миколаєвичеві 6 дївї задром, коли хочуть дбаєти четверту шуклу; сї надвїшну робітників дївї выкористує дїдич цїлком пбїла своєї угодї в найгорячїшій роботі лїтї і осєні, а коли би робітників не явив ся до роботи на кожній зямї дїдича, то уважав ся его за збравшого умову і не допускає ся его вже до жадної роботи во дворї.

Крім сего управитель, економ, полевий і инші слуги п. Миколаєвича викинують ще робітників тым, що у всїх разях, коли платив умовлено в плодах, робітників мусять передовсім обробити і упратити цїлком даремно поля тїх панських слуг, бо в противнї разї наразив бы ся на всїлякі накости і звичайно не доущено бы его вже до роботи в дворї.

Всїм треба замїтити, що згадану смїшно низку платню, за котру бїдї люди мусять ще відбувати справдїшну панщину, выдїляють лише раз на тиждень в суботу; тон дини має робітників дбаєти платню за цїлий тиждень своєї роботи, пр. в зимі 90—108 кр. Але не кожній буває так щасливий, що дбаєне всю платню; бо коли котрий робітник нелюбий наєброви чи кому иншому в панських слуг, то при выплатї закинуть ему, що дєсь пропала, панська лопата або що дївча робітница в панському лївї придбано на грибах або що худоба робітника шкоду зробила на панському полі, і тогдї робітників або зовсім нічого не выплатять або обкрїють ему платню, хочь вини ему не докажуть.

З уваги, що у всїх сусїдських сєлах лїше платять робітникам і вгдє их так не кривдять, бїдїшїе населєне сєла вже передь двома роками не хотїло ити до п. Миколаєвича в живна на роботу і домагало ся лїшїю платї. Але тогдї, не являє ся чїго приказу, вдала ся в справу ц. к. жандармерія і попросту змусила сєлян ити на роботу до п. Миколаєвича безь підвищення платї, а деяких робітників збїрала навїть з власного поля і завернула на панський лан.

Те саме повторило ся знову в послїдїмї часї. П. Миколаєвич в останнїх зимових місяцях обїняв декотрым дорослим робітникам платню на 12 кр. Тогдї вє сєляне з власної понукї безь змови постановили не ходити на роботу до двора в вдї д. 26 лютого с. р. справдї перестали ходити на роботу. Отже, не знати з чїго

приказу, знов вдала ся ц. к. жандармерія в справу і цїлий тиждень вдї 26 лютого до 4 марта патрулювало по сєлї чотирох жандармів з Уєї єпископского. Они допитували декотрых людей, якь Вас. Гутєя, Якова Дребота, Катєрину Гуску, Андрїя Пшварка, чому не хотять роботи у двора; а коли сї им відповіли, що годї имь робити за таку малу платню та що у найбїдїшїго хлопа більше можуть заробити, скавали имь жандарми з наругою, що нехай повїсь ся, коли не хотять роботи у пана, і т. и.

Хочь цїле сєло заховувало ся цїлком спокївно, то ц. к. жандармерія заборонила людям сходити ся навїть для найспїбїшїх справ; не позволено сходити ся, якь є звичай, в недїлю вдї церквою і в читальнї, і обмежено заповучено конституцію особисту свободу, а всємь підозрївано змову до страйку.

А коли вє тї добрі радї і способи не могли спонукати сєлян, щоб працювали у пана за 12 кр. на день, взяла ся жандармерія до острїйшїх способів. Д 3 марта с. р. узавнено Петра Крива, Артема Андрїйчука і вїта Гната Гуску та відставлено пбїм водирєвї страйку до суду в Мїльниці; першїх двоєх підозрївано, що они двоєх чужих робітників, в котрым мали євєречку, відмовили вдї роботи на панському ланї, а вїтові закидано, що вїт передь двома недїлями читав сєлянам в читальнї якусь газету і тым их наклонив до страйку.

Узавнено вїта выкликано в Бабинцях велике заворушення, і того самого дня явила ся в суд в Мїльниці майже половина сєла в жынками і дїтьми, щоб посвідчити, що вїт цїлком не являє, бо бїдїшї сєляне самї залишили роботу і нїхто их до сего не намазав; а вїт — кажут — читав, що правда, передь двома недїлями в читальнї ч. 3 газету „Свобода“, але там було лише загальне знає „Писмо міністра д-ра Керберга“, в котрїм президент міністрів зывав вє ц. к. уряди, щоб строго тримали ся законів та щоб з всєю готовостю задоволювали вє оправданї бажаня і потреби населєни. Те писмо міністра — назвали сєляне в суд — справдї дуже имь подобало ся і гїба посередю утвердили их в гадцї, що вєстї ц. к. властї онїкують ся народом і не дозволять незаконно силувати людей робити дїдичеві за платню по 12 кр. за день.

По переслуханю свїдїб в ц. к. суд в Мїльниці показало ся, що дон сє ц. к. жандармерія був цїлком безпідставний і що нема причини анї до вєзвєня анї до карного свїдїства; дїляго зараз д. 4 марта с. р. пушено вїта Гната Гуску разом з тамтїшїм двома на волю і тым способом задоволено громаду, заворушену безпідставным і незаконным увязєнєм вїта.

Вє надєждї, що общїй факту можуть потвердити отєї свїдї в Бабинцї (інтервєляція наводїть имена 25 свїдїб).

З уваги, що узавнено вїта Гната Гуску не мало потрібної законної підстави, а тільки в інтерєс дїдича Корніла Миколаєвича мало наполохати громаду і спонукати бїдїшїх сєлян до принятя неможливо низької платї у того пана, підписанї записують их Експєляція п. президента міністрів і п. міністра кравової оборони.

І. Чи п. президентова міністрів відомї є цїм наемном роботы господарскон в сєлї Бабинцях коло Кривча в борщівському повітї?

П. Ч. В. Експ. вєт відомо, що ц. к. жандармерія незаконно став в оборонї приватных інтерєсів дїдича і сєлян змущє приймати неможливо малу платню за роботу?

П. Ш. Що гадаєте Вашї Експ. почати, щоб покласти конець такому незаконному поведєню ц. к. жандармеріи і, коли жандармерія мала наказ вдї яков адміністратіонної властї, також і тон властї?

НОВИНКИ.

— В справї петиції Русинів из Станіславовици о основанє руских парасельон в тамошній гімназії надїшла на руки п. Романа Заклинского в Станіславовї така відповідь вдї кравової ради школьон:

„Ч. 34.139. Лїви д. 13 лютого 1900.

На поданє Ваше і товаришів з дня 31 серпня 1899 внесєне до ц. к. кравової Ради школьон в дїлї заснованя рівноправних клас руских в ц. к. гімназії в Станіславовї на основї арт. V. кравового закона з дня 22 червня 1867 подає ся до відомости Панів чєстєстї, що ц. к. кравє Радя школьон не може сєго внесєня уважидити тому, що о заведєню рускої мови викладовї в рівноправних класах гімназіяльних становить — після постанови артикулу VII. поклаканого закона — Сойм кравовий по вислуханю Рад повітових.

Наведєний III. пєтєнтами артикул V. В. мїстїть в собі лєшенє постановлєнє, що до заведєня рускої мови викладовї по при мову польску тільки в подинних предметах, а нї що до загального заведєня мови рускої, якь викладовї в класах рівноправних.

Ц. к. Намістник Пінський в. р.

— Галицій сойм скликаний на 26 н. ст. марта на дошву сєсїю.

— В справї суфрагана для львівського митрополита голосать, що вже навїть відїшла до Вїднї пропозиція. Пбїла одно вїсти мав митрополит уложити такє терно: 1) д-р І. Комарницький проф. універс. у Львові, 2) д-р М. Людкевич проф. вє семинари дух. в Черемислї і 3) Плятонь Фїлякс Васи-

ліниць, игумен в Дрогобичі (вдї якогось часу игуменство у Львові на місце о. Фїлакса вєдє о. Давида). Пбїла другон вїсти на перше мїсє (замість д-ра Комарницького) поставлєний д-р І. Бартошевський проф. універс. у Львові. За д-ром Людкевичем в Черемислї стоїть сам митрополит, пбїнашїе его же в часях, якь бувє крилошанином в Черемислї.

— Загальні збори „Кравового Союза кредитового“ відбууть ся завтра [в-второк] у Львові в сали засїданя товариства „Днїстер“ о 4 годинї пополудни.

— Концерт в памяті XXXIX. роковин смерті Тараса Шевченка у Львові відбує ся в-второк 27-ого н. ст. марта. Вїзвух програму подамо завтра.

— З Львівського Бюна. Надвїчайний перед-концертів вправу хору мїшаного відбууть ся завтра в-второк, о год. 7½, вечером. З огляду на близький концерт [27 с. м.] зывавє выдїлє всїх своих члєнов льв. Бюна, щоб точно і в комплектї явили ся, при чомь звертає увагу на постанову, пбїла яков нїхто з члєнов не смїє выступити на естрадї, хто би хотїв отнє з трєх послїдних проб; [а ввїрїши в власнє першю з тїх трєх] спустити і що выдїлє буде сєго держати ся вє усєю строгостю і точностю, тым певнїше, що сє вє постанова загальних зборів. — Вол. Шухевич.

— Обходи памяті Т. Шевченка в школах. В суботу відбули ся у Львові в сали реального школи вечернїцї устроєні рускою молодежію II, III і IV гімназії та школи реальн. [Справозданє з тїх вечернїцї подамо завтра.] А инї відбували ся музично-вокальний вечеронь молодежі учительскон семинарії в Сокалі. В програмї вечерї є: вступнє слово, вїдчитє, декламация „Посланїє“ Шевченка і „Reduta Orfona“ Мидкевича, хоры мужєскї, соля баритоновї і оркєстр.

— Изь Золочева. З причини незалежних вдї комітету вечеронь в чєстї Шевченка відбує тї не 22-ого, якь було перше оголошено, а в свїдїний четвєр, с. в. 29-ого с. м.

— П. Андрей Сєнєвичко, котаря изь Застанови [царого Русина] перєнїє міністрє судобництва до Чернівцїв. [На его мїсє перєнесєно Ад Рупрехта изь Станіславїцї.]

В львівській політехніцї все ще старт неамтїшний. Выклады все ще завішєні. Онгоды збрала ся було колегія профессорів на нараду, та нічого не могла урядити. Дїждїють повороту намїстника з Вїднї, бо вїт мабуть привєдє порїшенє справ.

— Депутация учительскїх школь вправ в ц. к. м. учительскїх семинаріях з цїлю до-лативанїи була в днїях 9. 10 і 11. с. м. у Вїднї у компетентных сєрї правительственных і парламентарных в цїлі представлєня имь службовых бажан тїх учительів і дїзвала всюду якь наїлїшого приняти. В депутатїи тї брали участь і учительи школь вправ в Галичїї через свого вїдпоручника п. Гри. Заридкого з Львова.

— Продавайте старі монети! Міністрє скарбу рескриптом з д. 6 лютого зарядило, щоб головна державна каса кравє у Львові і філіальна в Кракові приймали цїлий рїк вдї дня оголошеня сєго розпорядженя старї монети єрїбїи по 20, 10 і 5 крейцєрї вь дорожї выкупу за половину цїны номінальнон их вартості.

— Одноразовою запомогою вь висотї 160 корон з фондї патриотично-свєщенна, що не бажав сїбї, абы имь его вывїтити, надїлав євєт львівського „Народного Дому“ Василя Пачовского, студєнта I. року медицины на університєт у Львові.

— Примусовий хрєст. Адміністратіонний трибунал у Вїднї займаєт ся онгоды рекурсом рїзбаря Алєксїя Хрїстіана, що рекурсував противь зарядженя вїдєнского магїстрату і міністрєства вїрєисповїданя і просвєтї, котрї наказали ему охрєстити і вє основях католической вїры выховувати 12-лїтню свою дочку Брунґіладу. Хрїстіан и его жєнєна безвїрєисповїдїи і они рїшили выховувати свою дочку безь нїяких основ вїры. Трибунал адміністратіонний, выходячи зь основ, що дїтєна мусять бутї вь якбїс вїрї вывала, вїдкнєнув рекурєс і наказав охрєстити дївчєну вь римо-кат. обрядї, а то тому, що вї матї була колїсє лат. обряду. Процєс сєй тягавєт ся чотирі роки.

— Дрїбні вїстї. Цєсарь отворив вь суботу у Вїднї рїчну выставу вь Künstlerhaus.

— Бюджет товариства оціалїстєв приватных у Львові на рїк 1900 выносїть вь роках 178 781 ар., а 200.000 вь доходах. — До полудневого бїгуна выїдуть вь червнї сєго року шєдєка виправ пбїлє проводомь Отгонь Норденшїльда; протєкторат обїнавь король Оскар; кошты обїчєленє на 100.000 корон. — Прєзидєнт Львово д-р Малаховскїй і дєлєгат мїсєскон ради д-р Марїанскїй посвєрали вчєра вь Вїднї, кудь вїзали вь справї позички 6½ мїліона корон. Вєтупай кроки вєжє порєбєно і в надї, що справа буде полагождєна пбїлє корєтными для мїстє услїями. — Вь пятницю рано перєїхало черєз зєлєвнїчїй двірєц вь Краковї понад 1.500 галицких робітників до Прус.

— Стрєйк робітників вь кравовских фабрїках холїонєв трєває дальше; фабрїканти валилє назадь свои обїцянкї деяких уступєтє, а робітники не відступают вдї первїстных своих жадан. — Вь Ольшанцї [вдї Тєсьменїцє] убивє парубокь Вас. Полковникь своего господа Кук. Палковича ударивши его правнїкомь по головї; убїйцїна в его спбїлєнїє, другого та бабу, арештовано і вїдєствєлено до Тєсьменїцї. — У Львові помер 75 лїтний Ем. Гєрголевскїй, бувшїй маршалокь дому Гр. Юл. Дїдушнїцко, і записавє своє тяжко зарєбєне майно вь квот 20.000 коронь мужєскому

товариству св. Вїкентїя і Павло у Львові. — Єпископ Пузїна зь Кракова вїдїв єнїм дїлами до Вїднї вь справї утворєня суфраганїи при латїнськой конєсторїи вь Кракові і повернув вь добрым успїхами.

Посмертний оновїстїи.

Фотїя Шевчук, жєна складача „Дїла“ померла днї 18 с. м., проживши 31 лїт. Похоронє відбує ся днї 20 с. р. В. в. п!

Добра рада є дорога. На сєй разь всьмо вє сєлї, нашімь позажаным читатєльскым дати добру раду, котра вєзвємє є дешєва. Возмїть у сєго купцї пачку Quaker Oats — амерїканськой лїцїонї овєс — і приєсєбїть таку позичку: „До ½ літра заварєно, трєх посєдєно водї вєнїть 12 дїр. Quaker Oats і варїть сє 10 до 15 мїнут, ажь потрава згуєнє [пбїтєсь наренє колотєтї і поплїтє сє змїшаным молокомь і трєшка товчєным цукромь]. Правильно уживанє сєй позичкї, такє на сїдєнє якь і на вєчєру вїдєє на здровлє цїлой вашої родїни, особлїво жь дїтям єстє незвичайно корєстє.

Seiden-Blousen

fl. 2-40

und höher! — 4 Meter! porto- und zollfrei zugesandt! Muster umgehend; ebenso von schwarzer, weisser u. farbiger „Henneberg-Seide“ v. 45 Kreuz. bis d. 14.65 p. Met. G. Henneberg's Seiden-Fabriken (k. u. k. Hofl.) Zürich. 58 [6]

Наука, штука і література.

— „Україна irredenta“ Юліана Бачинського вышла сїмь дїлами другимь выданєм [закладомь автора зь друкарї В. А. Шийковського у Львові, 1900—185 сторїб вїсїмї], а вь додатку до „України irredenta“ выїшла рєвночасно друга книжка п. заг. „Перєписє Юліана Бачинського з Мїхалєм Драгомановом“ [72 сторїб вїсїмї]. Цїна „України irredenta“ 1 кор. 60 сот [зь справ 2 кор.] а цїна додатку „Перєписє...“ 60 сот. Обї книжки набути можна вь руских книгарнях у Львові.

— „Комар“ ч. 4. выїшло зь друку вь суботу [19 с. м.] і мїстєть богатїй і рєзно-роднїй матєріал. Замїтїй статї: вступнїй євїт „Бурї а Русїн“, гумористичний нарїс; „Злука всїх Русїн“, дальше стїхь польскїй „Проф. Сєндзімїрови в дорогу!“ а цїкавї і медїтаціи „Kroń z Bajek“. Зь иллюстраціи мїстєть сє число перєлїцованє Шевченковї поємї „Гамалїя“ і инші.

— Редактор „Богословского Вїстника“ просїть нас о ужїшенє отсєн его оновїстїи: Другїй выпуск „Богословского Вїстїяна“ выїде при кнїцї сєго мїсєца і вь першїх днїях цївїтя будє розбєлєний перєдїлатнїкамь. Позажєт сє число будє печатанє лишь вь стбїлє примїрєнах, свїдїкодо 20-го с. м. зголосїть ся перєдїлатнїк, адміністратїя сєй часопїсє просїть поскорїти вь надбєслєнємь перєдїлати (4 кор. на рїк).

Телеґрамы.

Вїдєнє 19 марта. Пбїдє проводомь д-ра Фунґо уковєстїтуованє ся вольнїй союз адвокатів, члєнов обох палат парламенту. До союзу приступило 49 посбїлє. Цїлю союзу боронїти адвокатїкї стан вьдї небєзпєчєнств, якь ему грозят.

Бєрлїн 18 марта. Трєтє читанє Lex Heinze перєрвано і відложено на пбїзвїше, бо протївнїкї прєдложєна деконїлєтували заєдєно.

Лїсбона 19 марта. Вїдїлєт португальского вїйска зложєний зь 712 людей і 70 оїфірїв вїдїїхавє вь Лізбонь до Лїорєнцїо Маркїал.

Бєтулія 19 марта. Крїєрє оголосїв прєкламацію, на пбїдєствї котрон Ораціо прилучїв до Травєсвалю.

Лондон 19 марта. Зь Наталю доносїть, що Бурї выбїчили новї окопї здовжь гїр Бїгарь вь пбїзвїчїмь Наталю. Бурї перєкопав, що ихь становїєтє не потрафят взятї нїяка сила. Богато оранськых Бурїв пбїдало ся. Бурїєрї вертають до своих євїрї. Травєсвалєскї уряднїкї понїнули англїйскї вїстєта Таунїєт і Врїбуртї на вєлїанчїй дїлї мїжє Кїмбєрлєйомь а Маєкїн-тємь.

Капштадт 19 марта. Перєвєзєне полонєных Бурїв на островь св. Олєнє відложено на пбїзвїше, бо 70 зь нихь занєдужало. Мїжє нїмь повїзали ся взагалї рїзні заразливї хоробы.

Прєторїя 19 марта. Урядово заперєчуют вїстє, що Бурї вїдєтупали вїдєт облогї Маєкїнїа.

Дублїн 19 марта. Товпа Ирлїдїцїв обїнувала пбїзвєт лїорда мїстє в пбїзвїчїлє вь нїмь вїкна. Богато осіб арештовано. Осєба лїорда стала ся вь мїстєт дужє несїмпатично, бо вїтє намірїань прїязнати корєлює вь именї мїстєта адресую, і такожь зь причини его становїска супротївї вїйнї.

— Зь наукового Товариства им. Шевченка Наукова читальня при бібліотєцї Товариства отворєна для вдї год. 2—6 пополуднї і вь тїмь часї може кожній зь неп корїєстатї. До дому выношєчють ся книжкї лише за кавїєю. — Канцєлярїя товариства отворєна вдї год. 9—1 рано а вдї 3—6 пополуднї. Вь недїлї і свїята лїюкал Товариства зачинєний. Адреса: Львів ул. Чарнєцкоґо ч. 26.

зарядомъ Юсипа Даниловича

Зъ друкарни Институту Ставропільського підъ зарядомъ Іосифа Данилюка

кого, Поповича, Пигуляка и и. Не богато их было, не въ міру менше, якъ давнихъ паламарівъ, але справа, яку они боролися, була жива, арозуміла, ясна, була така, що могла одушевляти людей. И одушевляе справді щоразъ більше й більше. А наслідокъ того такі, що ось дивись: ті потурчені и побісурменені Русини, що перше лаяли ся або в такъ таки, не знаючи народу, не мали охоты признавати ся до Русинівъ, теперъ визнають несомнівно те изъ-за сего то изъ-за того угла, дивлять ся на руске жите и дивуютъ ся: „Невже таки се Русини? Теперъ не соромъ и признали ся до нихъ. Пощо й не признали? Адже тому зо трийцять лѣтъ и я говоривъ по руски...“ И ось претас чоловікъ до Русинівъ, признає ся наново.

Начинъ начинъ, лише яснимъ и свѣдомимъ розвоємъ можна пояснити такі обставини, якъ ось и наперотъ Василька до Русинівъ. Бувъ вѣтъ Нѣмецъ и Волохъ, а тамъ побачивъ, що не соромъ бути послѣднѣмъ Русинівъ — такъ чому-жъ бы не бути? По руски, хочъ кепко, говорити, підписати ся вмѣя, — поки-що для наперного Волоха и сего доволѣ. Въ парламентѣ и въ буковиньскѣмъ сеймі и такъ не говорять по руски; можна бути Русиномъ и зъ тымъ, що знає ся. Историю Русин, видко, вже читає; помалу побінає и больше... се одинокій способъ, якимъ можна стати наново Русиномъ. Та не лаше Васильку, уже й инші „Івани Молдовани“ пригадуютъ собі, мовъ крѣзь сонъ, що й они колись були Русинами. Загулюючи за митрополита Морара рускій священникъ, котрѣ перше казали: „я имъ Волоха“, теперъ кажуть: „я имъ Русинъ“. Чому? Бо побачили, що и въ Русинівъ зростає сила, що и Русини можуть бути и „salonfähig“.

А чому не було чогось такого за часѣвъ паламарини? Чому тогдѣ волохскі интелігенціи притягала руску? Нѣчого дивного, бо Волохи мали вже свои ясні національнѣ идеалы, давали роботу дома, въ краю, казали працювати не для Петербурга надъ Невою, тільки для Чернівцівъ надъ Прутомъ або для Сучавы, Радвицѣвъ и т. д. Людека душа може обнимати свѣтъ, але дійсно подюбити може тільки свою тѣсну батьківщину. Чимъ больше приложити се правило до загалу, то тымъ больше оно певне. И ось тому, коли народѣвъ заняли ся буковиньскѣмъ народомъ, звернули увагу интелігенціи на него и спонукали другихъ займатися нимъ, то справа зовсѣмъ инше обернула ся: паламаръ зъ довіками пощезавъ, ще лишъ Козаркевичъ коптить свою „Православную Буковину“; Купчанко зовсѣмъ стративъ грунтъ підъ ногами; Крушинскій, що видававъ „Буковинскій Вѣдомости“, теперъ мабуть лѣпить почтовѣ марки въ администраціи „Slavisches Echo“; москвофильскі „Народная Рада“ на Буковинѣ просто може импонувати зборомъ недотепныхъ людей; Тиминскій зовсѣмъ усунувъ ся зъ політичного поля; инші вымерли — прийшло ся заспівати паламарини вѣчная память! Ну, и заспіваймо мы їй, бо „добра була небжжя, хочъ и дурна“...

Галицкихъ народѣвъ, що часомъ у розпуцѣ придумуютъ рѣжні союзы зъ „паламарями“ — зъ горя чого то часомъ не чинить ся! — може прикладъ Буковиньской Руси навчити, що національна идея має справді величезну силу и безъ нѣякихъ союзѣвъ. Вона сама и побѣджая.

Буковиньскі.

Переглядъ політичний.

Угода конференція розпочала вчера наново свои праці. На відбутіи вчера засѣданню підкомітету для упралывленія языковен справъ въ автономичныхъ урядѣхъ Чехіи, обговорено кілька досі не поладженихъ постановѣвъ. При тѣмъ прийшло до згоди обохъ сторѣвъ зъ виняткомъ двохъ точокъ. На планаріи засѣданню чеського віддѣлу президента міністрѣвъ заявивъ, що дотепрѣшній хѣдъ конференціи въ справѣ виборчон реформи до сейму якъ такожъ въ справѣ упралывленія языковѣхъ відносинъ у автономичныхъ властяхъ дозвѣвъ, хочъ не до цѣлковитого порозумѣня, то бодай до дѣйстнаго зближенія поглядѣвъ. Се дає оправдану надію, що и дальшій трудности дадутъ ся побороти, очевидно, сли всесторонне бажане осягненя остаточного твѣрдаго мира усуне розгорячене и дальшій нарады будуть такъ якъ досі відбувати ся спокійно и рѣчево.

Відтакъ наступила дискусія надъ справами владаріи підкомітету въ справѣ упралывленія языковен справъ въ автономичныхъ урядѣхъ и відносинахъ ся головни лише до спѣрнихъ точокъ. Въ підкомітетѣ прийшло до цѣлковитого порозумѣня що-до одиномыковѣхъ громадахъ и округѣхъ. Подана въ тѣхъ громадахъ и округѣхъ внесеній въ иншімъ языцѣ, мають бути въ означенѣмъ речинци переложені въ Видѣлѣ краєвѣмъ и на підставѣ перекладу наступитъ порѣшене автономичной властью. Параграфъ, підлягаючого переписку автономичной властью зъ правительственою має відбувати ся въ языцѣ автономичной властью, стрѣтивъ ся зъ опозицію Нѣмцѣвъ. Рѣшене полишено правительству.

Страйкующі робѣтники въ Остравѣ урядили вчера два величезні мѣча. На однімъ зъ нихъ промовлявъ соціалістичный посолъ Бернеръ. Его промова выкликла дуже бурливы сцени. Бернерови и иншимъ провѣдникамъ соціалістѣвъ угрожувано навіть палками. Бернеръ выказувавъ звачий концесіи, якій осягнено въ соціально-політичній комісії рады державной, твердивъ, що заведе 9-годинного дня праці супротивъ прихильного становиска правительства, можна уважати за рѣчь певну. Весѣдникъ взымавъ робѣтниківъ, абы супротивъ того залишили страйкъ. Однакъ робѣтники не хотѣли навіть слухати бесѣдника, абы обговорювати предложеня резолюціи. Страйкующі закидали соціалістичнымъ посламъ, що дали ся підкупити. Двохъ робѣтниківъ провѣдниківъ выкинули збораніи зъ зборѣвъ. Радикальнѣ бесѣдники взымали, абы вытравали въ страйку. Зборы ухвалили одностайно не приймати услѣвий предложеныхъ страйковимъ комитетомъ, підъ котримъ страйкующі мають вернути до праці. Ситуаціи въ цѣлѣмъ тѣмъ ревірѣ ще невьяснена. Відповідь властителейъ копалень на жадаєе приняти всѣхъ до праці, ще досі не надійшла. Одні робѣтники хочуть абы вытравали дальше въ змовѣ, инші зновъ радять вернути до праці.

Въ карышкѣмъ ревірѣ, де промовляли ин. Даминскій и Ретеръ, зборы відбули ся спокійнѣйше. Тутъ здає ся, робѣтники вернуть до праці. Въ деякихъ ревірахъ вже воі робѣтники залишили страйкъ. Въ Ниршавѣ страйкъ закѣдиченый. Робѣтники оголосили, що вертають до праці. Въ ревірѣ Усте-Комотовѣ працює вже 55 процентъ робѣтниківъ, решта має оголосити ся инѣ. Въ Шацларѣ по оголошеню генеральнаго пардону, страйкующі заявиви, що безусловно вертають до праці.

Внаслідокъ довшого страйку показало

ся, що въ копальняхъ треба буде поробити богато направъ и завести нові урядженя, бо деякі законы цѣлкомъ аруйновані. Тѣ направы потребують довгий часъ, такъ що нормальнѣ рухъ въ копальняхъ буде мѣгъ розпочати ся доперва за кілька тиждѣвъ. Въ остравскѣмъ окрузѣ оцінюють аменшеня продукціи въ наслідокъ страйку, на 8—9 мільонѣвъ сотнарѣвъ угля.

Зъ театру вѣины.

Робертъ телеграфує зъ Блемфонтена, що Англіицѣ аналжили въ Бельмонтѣ одну мітрайлау и девятьсунтову армату. Кілька віддѣлѣвъ кѣнноты выслано въ рѣзні доохрестіи мѣстечкѣ, абы успокоити населене и роздати прокламацію. Дня 19-ого с. м. буде отвореный зельзничній рухъ на лінії Блемфонтенъ Капштадт. Бюро Райтера доносить, що Англіицѣмъ віддано ся 800 оральскыхъ Вурѣвъ.

Генераль Жуберъ прихавъ до новихъ естаціи Ораніи Кронштадта, абы оглянути фортификаціи работы. Въ Кронштадтѣ має стояти 25,000 Вурѣвъ для обороны сего мѣста передъ Робертсомъ. Бурѣ вынчили самі зельзничниці до Кронштадта. Командантъ повстанцѣвъ Оліверъ манъ такожъ цѣфнути ся до Кронштадта, забравши по дорогѣ весь провантъ.

Зъ Кімберлею доносятъ, що въ тѣй хвилѣ лежить тамъ 1000 недужихъ и раненихъ. У всѣхъ шпиталѣхъ полуднесон Африки знаходить ся 17,000 раненихъ и недужихъ.

Посольство Ораніи въ Гагѣ розбѣлало державамъ протестъ противъ англійской прокламаціи грозячон конфіскацію маетковъ. Протестъ называє се яркимъ нарушеніемъ мѣжнародныхъ правъ. Трансвалскѣ правительствѣ має бути дуже вдоволене зъ відповѣди американской Уніи, котра дозволяе надѣяти ся, що вашингтонскѣ правительство зробить все, абы лише вырвати Трансвалъ зъ его теперѣшного положеня.

Англіицкі дисеники доносятъ, що выслано корабель, абы переловити трансвалскыхъ делегатѣвъ, котрі їдутъ до Европы на нѣмецкѣмъ почтовѣмъ кораблі „Kaiser“.

Письма зъ краю.

Зъ підѣвъ Березжанъ. [Гей наново патриотично Березжанцями].

Зъ княжачю 2381900 выдаництва товариства „Просвѣты“ розбѣлано межѣ членѣвъ въ приложѣ такоже табѣлоу обшарую выказъ читальнѣ „Просвѣты“ въ роцѣ 1899. Зъ топ табѣлѣ по числѣ порядковѣмъ на 51 повѣтѣвъ видко, що Березжани займають по ариѣметичнымъ вуставѣмъ о що-до числа читальнѣхъ ледѣ 29-те мѣсце, — отже на нашѣ повѣтъ выхѣдитъ менше, якъ Сенска середина.

То несумно, але соромъ для насъ, щобъ окружну Березжанцями зъ 14 читальнѣхъ, напередили сусѣдній повѣтѣвъ — дуже патриотична Ратиницѣвъ зъ 37 и Перемѣлянцѣвъ зъ 16 читальнѣхъ! Якъ же то? Чи може въ нашѣмъ повѣтѣ нестие такѣ значне число читальнѣхъ „общества им. Качковскаго“, що могло бы зивѣчати нашу дѣяльнѣсть?

Гей Козаче въ имѣ Бога! вже голѣсь въ церквѣ дѣвѣмъ! Закладаймо читальнѣ для нашего бѣднаго [и ще нѣмъ опусканого!] народу, для морально и матеріально бѣднаго селянина, бо пр свѣтъ для него и для насъ конче потреба. Розумѣмъ ся, закладаймо читальнѣ безъ блинѣ, не на те, щобъ они иждѣли, але щобъ розвивались хорошо и хосенно. Менше намъ бы грати ся въ псевдоаристократію, въ люксовый ефектъ, любовати ся въ

княхъ „цуговыхъ“, а больше показати щирон прихвѣтъ до народнаго дѣла.

У насъ немало ревнѣхъ дѣлѣвъ, але загальномъ, соблыномъ зорганізованомъ работѣ нема. Та чѣй нарѣштѣ перестанемо познати патриотизму водѣ Старухѣвъ-патриотѣвъ або выписувати его зъ рѣзкого та славнаго Колоколѣна. Нужѣ братѣ врать! засвѣяймо нѣмъку цѣсту, бо въ пустѣи цѣсте буде и для и сѣ, интелігенціи. Людѣ — то підвалина наша. Покажѣмъ водѣрну силу и самопомѣчъ! больше самінізму, инициативы, и консеквентной выдержаности! — бо инакше на похилѣ деревѣ и козы скакати-муть!

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Про отворене читальнѣ и крамницѣвъ въ Олеську пишуть намъ:

Дня 25 лютого с. р. відбуло ся въ нашѣмъ мѣстечку Олеську [въ Золотѣвщинѣ] подѣбнѣе свѣтѣ: отворено читальнѣ „Просвѣты“ и крамницю водѣ давна иетеріально дождану. Обставини въ сѣмъ мѣстечку були досѣ дуже сумніи. Мѣщане олеські — малоземельнѣй наредѣ; у нихъ головнымъ занятіемъ плекає садовѣ и зарѣбѣтки, на котрѣ розходять ся по цѣлѣй Галичинѣ, головни мулярѣ та теслѣ. Зѣ „свѣта“ приносять они все-таки одробини просвѣты, та давнѣйше не було кому займатися ихъ доброю охотою до просвѣты й науки и выкористати ихъ добру волю та сполучити ихъ въ товариство просвѣты. Ажѣ ось передъ трома роками прийшовъ сюда новий, вытравалій въ праці о. оло підвигненя народу труженникъ о. Александръ Левицкій, парохъ мѣстечкѣ. И ему то треба завдячити, що сполучивъ мѣщанѣвъ разомъ въ громаду читальняну и давъ имъ спроможнѣсть роскошуватися наукою и ати слѣдкомъ иншихъ просвѣтѣхъ народѣвъ ба и нашихъ братѣвъ мѣщанѣвъ по иншихъ мѣстечкахъ, за котрими Олеську много позаду полишилось. Зовсѣмъ справедливо належить ся о. парохови подяка за труды и заходы коло заложеня читальнѣхъ и крамницѣвъ, котрѣмъ доходы, мимоходомъ сказавши, призначеніи на внутрѣшнѣе приукрашене церкви замѣсть конкуренціи въ теперѣшнихъ часахъ такъ страшною.

По вечерни удавъ ся весь народѣ, мѣщанѣ и мѣщанки, та й молодѣжъ — тысячѣ народу — на посвячене крамницѣ, на-разѣ у мѣщанѣвъ въ малѣй хатѣ побѣтъ церкви. Обрядъ посвяченя довершивъ о. парохъ, сказавши при тѣмъ коротке слово до народу. Підѣвъ горячими словами вагу и значѣне крамницѣ, стараючисъ зведнати їй найбільше число удѣловыхъ членѣвъ, и відтакъ віддавъ зарѣдъ крамницѣ братствѣ церковному и назначивъ на торговельника мѣщанина Кокора. Розумѣє ся, товары и дѣмъ [за-дѣла недовнаго факту въ Старѣй-соли] обезпечено въ нашѣмъ „Дѣвѣрѣ“.

Обѣла дивувать ся похѣдъ до читальнѣхъ котра рѣвножѣ мѣстѣтъ ся въ комбрѣмъ. На отворене читальнѣхъ прибули посолѣ о. Тавичевскій, о. Цѣбровскій, делегатъ „Просвѣты“ п. Вас. Король зъ Львова и п. Ив. Петриницѣвъ учитель зъ Кутѣвъ, а зъ мѣстечкѣ интелігенціи судья п. Розауцѣвъ; явилось такожъ водѣпоручники зъ сусѣднихъ читальнѣхъ, а то зъ Кутѣвъ, зъ Юськовичѣвъ и зъ Хватова. По посвяченю читальнянаго дому выбрано одностайно председателемъ зборѣвъ о. Левицкаго, и абы удѣлили голосу делегатови п. Королевѣ. П. Король зазначивъ свою утѣху зъ того, що подобно одушевленя и такоу масѣ народу ще не видѣвъ на отвореню читальнѣхъ. Потѣмъ пояснивъ значѣне просвѣты взагалѣ и читальнѣхъ зъ-окрема и звернувъ увагу, що при читальнѣхъ можуть закладатися економічній товариства або спѣлки, а въ Олеську гарно могла бы розвивати ся спѣлка садѣвничѣ. Така спѣлка мала бы задачу побудувати лѣхѣ, де бы поано въ зиму могла переходуватися овочѣ, а такожъ выробляти нѣмѣ овочѣвъ. Дѣлѣгѣтъ ясно выложивъ, якими дорогами мандрує грѣшь наного народа въ чужій кишень и кѣлько то зъ него жне чужихъ людей, та доказавъ, що само Олеську рѣчно майже 30,000 добровѣльно дає зарѣбѣти иншимъ торговельникамъ, отже завбавѣвъ до соблыномъ праці надъ економічнымъ підвигненіемъ мѣстечка. Відѣнци въ имени Головного віддѣлу „Просвѣты“ подякувавъ о. Левицкому за труды около заложеня читальнѣхъ. — Обѣла п. Петриницѣвъ популярно и дотенно пояснивъ статутъ читальнѣхъ. Потѣмъ забравъ слово посолѣ о. Тавичевскій и въ прѣгарній та краснѣрчивѣй бесѣдѣ вказавъ, що олеська читальня отворѣє ся случайно въ недѣлю мясопусту, коли читѣтѣсь евангеліє о страшиномъ судѣ. А судѣ сей не буде зовсѣмъ страшній тымъ, що зъ темноты будутъ сѣйшати до свѣтла правды, котроу ре-някомъ бувъ Христѣсъ. Читальня має не лишъ просвѣтити, але и накормити голодного та напѣити жаждучого, якъ сказано въ евангелію. О. посолѣ додавъ водѣгати читальникамъ и выказавъ крѣпку надѣю, що невдовѣжъ Олесьчане побудуютъ собѣ величавый Народный Дѣмъ, въ котрѣмъ буде могла мѣстѣтисѣ читальня и крамницѣ та спѣлка садѣвничѣ, а закѣдичѣвъ словами евангелія: „нехай свѣтло наше свѣтитъ міру!“

Мѣжѣ поодинокими бесѣдами сѣйшали одушевляющаго мѣщанѣ народній пѣснѣ, а при ікѣци віддекламувѣвъ молодой мѣщанинъ Василь Мандюкъ дуже удачно відповѣдній торжествену статю. — П. Король відозвавъ ся ще до жѣнноты и змѣочувавъ найчисленнѣйше выговувати ся до читальнѣхъ. Сейчасъ чиселось 89 членѣвъ и зложили 14 ар. вкладѣкъ членѣвскихъ. Розмѣрно же малѣ число членѣвъ пояснюєтъ тымъ, що много народу, котрѣй не мѣгъ помѣстити ся въ читальнѣ, відѣшло домы. Рѣвно-жѣ до крамницѣвъ приотулило 21 удѣловыхъ членѣвъ. До віддѣлу

жѣ... Я и самѣ не хотѣвъ бути вѣйтомъ. Або я знаю, що громадѣ стало ся, що мене выбрали? Нехай панъ „канциларжъ“ заразѣ мене „спѣдинують“, то я ще й подякую. Отѣ хлопѣтъ на мою голову!

— Правда, що хлопѣтъ и менѣ и пану старостѣ мати такого вѣйта! Я замѣтъ годины, сиджу ту вже три годины!

Лѣкаръ вылаявъ вѣйта, вылаявъ, казавъ прибити печатку на „панери“ та й сѣвъ на брычку и погнавъ на другѣ село.

„А чтобы де перевернувъ ся той грубій щѣпѣръ! — наже Олекса до себе. — Тѣфу! наганѣвъ, наганѣвъ та ще й при бабахъ! Ажѣ теперъ мене и „за ницѣ“ будутъ мати... Тѣфу! не хочу бути вѣйтомъ... Скличу ще пѣнѣ „враду“, нехай выбирають собѣ начого! За жадай грошѣ не хочу того „онору“...“

Такъ говоривъ самѣ до себе, идучи дорогого домѣвъ, и мимохѣтъ поширѣвъ ся въ голову, якъ звычайно, черѣвъ дѣру у шапцѣ.

„Отѣ и шапку не треба купувати... Або она зла? Ще пошивую и буде добра... И на що новѣ купувати? Я собѣ и такъ бувъ господарѣмъ и далѣ буду... Ото ми щѣпѣръ! Тѣфу!“

Корѣдѣтъ 17. III. 1900.

Михайло Ризницкій.

Кого поступъ часу поминає?

Для всѣхъ верствъ суспѣльности часъ приносить зъ собою нові порядки и змѣны, по-найбольше хосенніи. Для одного селянина не приносить нѣчого, все лашає ся при давнѣмъ.

Часто читаемо про жалѣ, що робѣтничі робѣтники дѣбѣтѣтъ 10 крейцѣрѣвъ заплата за день работы. Таку саму платню вызначило было правительство за день же въ роцѣ 1827. Се показує слѣдующѣе писмо:

„N o 909. W Cyrkule Samborskim, oznaczone w roku przeszłym za dnia pomocnicze w czasie Sianożęcia i Żniwa Ceny, sa także na Rok 1827 utrzymane, a to:

1. Za ieden dzień roboczy z Sierpem . 10 kr.
2. „ „ „ z kosą . 15 kr.
3. „ „ „ dwusprężny pociągny . 30 kr.
4. „ „ czworosprężny pociągny o iednym człowieku 40 kr.
5. „ „ o dwóch ludziach 1 fl.

w Walucie wiedeńskiej.
Co dusz Starownicy poddanym w Moc wezwania Wysockich c. k. krajowych Rządów z dnia 2-a Czerwca r. b. do Liczby 33350 zwykłym sposobem ogłosić maia.

Przewielebny IX Dziekan takowe Zarządzenie dusz Starownikom dla uskutecznienia bez zwłoki przesła.

w Przemyślu dnia 13 o Czerwca 1827.

Jan Biskup — Sielecki“.

Майже всѣ села въ самѣбрѣмъ окрѣзѣ були камеральнѣ. Камера жадала водѣ подѣвшихъ, чтобы певне число дѣвъ відробляли въ ен хосенъ бесплатно; але и жадала, чтобы такожъ якѣсь означене число дѣвъ відроблювали за грошѣ. Длѣтого сѣсю платню выначували вже напередѣ для всѣхъ сѣлъ округа. Тавимъ чинѣмъ сѣляне були таки привнѣзлені тѣмъ відробити, а однакъ правительство выначувало имъ платню по 10, 15, 30, 40 кр. и 1 р. вал. вѣд.

Въ инѣшнихъ часахъ, прада, въ сѣвно-кося и въ жинѣвъ платѣтъ больше, але въ инѣшѣй порѣ дають и по 10 кр. робѣтничѣмъ при господарѣхъ.

Кѣли зважати, що урядникъ, якій въ тыхъ часахъ бравъ 300 р. платнѣ, теперъ дѣстає 1400, 1600 зр., то бачимо, якъ людскѣ потребы абѣльшались и якъ грѣшь стративъ на вартѣсти, а средства до жита подорожѣли.

Одного сѣлянина поступъ часу не хоче уважливѣти — мабуть черѣвъ те, що самѣ мужикъ того не домагає ся! М. З.—кій.

— Убийства и самоубийства. За Дужка добногого въ Дрогобиччинѣ пишутъ: Василия Котика Задорожного выбрано сего року радчынѣмъ и вѣсти въ той радости ставъ запива- нись и пересиджувати въ коршнѣ. Розпѣванъ ся зъ одною здовцею на сусѣднѣмъ селѣ Медвежи и запивавъ ся тамъ одного разу че- резъ три днѣ. Коли прийшовъ до дому, до своєї жінки и дитини, почала жінка сварити на него. Бѣвъ тогдѣ хвилювъ сокиру зъ- бѣдъ лавы и вдаривъ нею жінку два рази въ голову а чотыри рази въ плечѣ вѣстрѣмъ такъ, що она заразъ нѣдѣ ружами сконала. На то прайбѣвъ жѣвчичъ братъ и крикнувъ до него: «Бѣй ся Бога, шватре, що ты зробивъ!» Василь тогды, не кажучи нічого, при- ступивъ до дитини, що лежала на записку, и ударивъ въ ногу по колѣно, та й дитина зан- разъ закричала жито, а вѣвъ самъ вѣбѣвъ

Виходить у Львові ще один (крім надій і руських свят) о 5-й годі по полудні. Літературні додатки „Бібліотека найважливіших пест-етей“ виходить в другому, а в другому в п'ятницю за першою разом з „Дзвіном“.

Передплату в ієраті приймають: у Львові адміністрація „Дзвіна“ в Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, в Бюро газети „А. Кароля Людвіка“ в А. Озольського ул. Каліш-Вілого 2; — в Яселеві: Д. Крижановскій; — у В-уни: М. Дукан, I. Seilerstraße; F. A. Richter, Nibelungenstraße 4; H. Schalek I. Wolfstraße 11; Haasensteins & Vogler I. Wallischstraße 10; в Франкфурті в Гамбург-і: M. Haasensteins & Vogler.

Передплата на „Дзвіно“ в намісництві за книжки п'ятки у Львові.

ДЗВІНО

Передплата на „ДЗВІНО“ з літер. додатком

в Австрії: за границею:
на цілий рік . . . 16 зр. на цілий рік . . . 22 зр.
на пів рік . . . 8 зр. на пів рік . . . 11 зр.
у Львові:
на цілий рік . . . 14 зр. на пів рік . . . 7 зр.
на чверть року . . . 8 зр. на місяць . . . 1 зр. 20 кр.
Редакція, Адміністрація в Києві під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають на літо на по-порядку застереження. — Редакція неоплачує від-від порт.
Єдине членство коштує 6 зр. на пров. 7 зр.
Оголошення вийшли приймають на цілий рік 10 зр. в одній сторінці ієратом або за місяць в одній сторінці „Надбачення“ по 25 зр. в. з.
Подати в книжку до редакції призначити членів на 15 зр. в одній сторінці.

Мачоха для руского школярства.

Школа — то будучість народу. Школа, де молоде наше покоління учить ся говорити, мислити і любити, повинна нам бути все на оці і ми з найбільшою увагою повинні стежити за кожним об'явленням школярства, а то тим більше, що управа сен так важно галузі культури нашого вільного — мови-м на глузі — тим, що радий руского сло-ва і писма на очі не видіти, що ува-жають руску мову за „хлопську“, а хоч умі-ють, встигають ся і не хотять нею говорити.

В невідомостях відносинах знаходити ся тепер наше школярство!

Возьмемо примір: Маємо два тисячі і кілька соть шкіл народних руских — однак дивинки школяр, записки заряду школи і перепику урядову мусить ся про-вадити по польськи, бо так наказує „крайова“ рада школяр. Чи не виглядає сепаратизм школярства так, як би хто на нашого мужика замість кучми наложив конфедератку? Чи може учитель народний мати поважане і за-милуване до науки рускою мовою, видати, як влади школяр сепаратизм мову так не шанують, ба і кривдять!

А далі — чи дійсно ми можемо на-звати ті школи нашими рускими школами, коли в дійсності учитель мусить дбати всіма силами, щоб руский діти висловляли ся поправно в „польськом мові“, котрого зовсім не знають, аби его града перед польськими властями школярними була „оку-течна“, — та коли в практиці показує ся, що до шкіл руских дають сталих учите-лів без кваліфікації з руского языка, так мало на науку языка руского уважають влади школяр! В виду сего єсть тайною загально відомою, що тепершня система школярства веде до оглушення нашого народу. Часто лучає ся, що ученик по шести-літній на-уці виходить з рускою школи аналіфетом, бо там завадять дбали, щоб він поправно по польськи виражав ся...

Справді се не руский, а якийсь утраві-стичний школяр, котрий наш народ не освідо-млює, а оглушає, і котрий краєва рада школяр хоче поводити та поступово зовсім на польський перемішати. Бо-ж якийсь се пра-вом стало ся, що в школах руских, в громадах, де нема і на ліві Поляків а хоч-би в Русинів обряду латинського, при-мушує ся, і то заради в другім році науки дитину учити ся другого языка краєвого су-противля постанові основних законів дер-жави? Ба, якийсь правом і для кого сяку-ють ся там польськи свята? Чому-ж в за-хідній Галичині того нема? чому там лише в ріднім языкі учать народ польський? — а через те вбач справді приходять до про-світ і оглушення.

Далі — чому нема у нас в одній семінарії рускою? чому нема в одній рускою школи виділов, коли поль-ських так намножило ся? чому так мало школяр більшешлях з руским языком викладають? — На се відповіди легка: Во краєва рада школяр дбає лише за польське школярство, а руске їй байдуже! — звичайно, не своя дитина...

Факт се стверджений, що краєва рада школяр сепаратизм в ореченнях реорганізаційних шкіл руских [писаних, мов на глузі, по польськи] наумиє „забути“ згадати про рус-кий язык викладовий — і то ще раз під-носимо: у всіх своїх ореченнях! Се факт важний і годить ся нашим послан-нам нагадувати его як слід при школярній де-бать в сесії. Було вже піднесено в „Дз-віно“, що сей факт виказав нашу руску бай-душність — ми полагали ся в тій справі трохи пізно, — однак не за пізно! Перед-всім, знаючи вже тепер сепаратизм вла-стей школярних, повинні ми пізнати в сред-ства, як тому запобігти. Ще організують ся школи, а коли якийсь місцевий радий школяр прайде таке оречення, то [на мою гадку] на-лежить внести рекурс до міністерства про-світ і жадати в ньому, щоб оречення ор-ганізаційне було стилізоване в руский мові і щоб виражено так, що язык викладовий

руский. За далеко би довело друкувати далі в „Дзвіно“ всі оречення, де поминено руский язык викладовий, то я предлагаю відво-ротну пробу і віддаю до патріотів, щоб подали до прилюдної відомості: в котрій місцевості в акт організації краєва рада школяр подає руский язык викладовий. Сепаратизм скорше доведе до цілі, хоч я в тій вбачаю песиміст і не вірю, щоб де таке було...

Але-ж бо у властей школярних справді нетує система кривдяти наше школярство!

Возьмемо в руки „Dziennik urzędowy c. k. Rady szkolnej krajowej w Galicyi w zakresie szkół ludowych rocznik III r. 1899“. Се писмо урядове, розслане до всіх урядів шкіл народних, виходить лише в польськом языкі [чому тут на утравістично забуто?], а м'єстять розпорядження властей школярних, організації шкіл, іменования, конкурси, а де-куди і дані статистичні. Однак статистич-ні дані там подають ся дуже суко і з острахом, щоб не робити різниці, а навіть згадки в справі шкіл або дітей руских чи польських. Редактори боять ся „сепара-тизму“ навіть в цифрах... А все-ж сей Дневник урядовий де-що нам розкриває і єсть ревіляція урядовий досить цікавий.

Перейдіть оголошені конкурси окру-жних рад школярних в рускій часті краю на опорожнені посади учительські в шко-лах народних за рік 1899 [для скрочення подаю лише число дотичної окр. ради]. И так:

Окружна рада школярна в Косові ого-лошує ч. 166, 960 а 1962 конкурс на мно-гі посади, однак не подає, що язык ви-кладовий в тих школах руский. Так са-мо окр. рада шк. в Збараж ч. 583 а 1073, в Стрию ч. 388 а 1733, в Станиславові ч. 161 а 1365, в Золочеві ч. 298 а 1684, в Скалаті ч. 330 а 985, в Борщеві ч. 1034 а 1191, в Коломиї ч. 370 а 1258, в Перемишлі ч. 760, у Львові ч. 1657, в Ро-гатині ч. 538 а в Турці ч. 184. У всіх цих конкурсах, оголошених в згаданім Дневнику урядовім в 1899 року, кожда ра-

да окружна вичисляє кільканих шкіл народних, однак всюди дискретно замовчує, що там викладовий язык руский! А чому, легко відгадати. Прецінь краєва рада школярна в ореченнях організаційних не згадує за викладовий язык школи, тож за „rapia matka“ побішли і ради окружні, а все „ad majorem Poloniae gloriam“, щоб не треба оглядати ся за кваліфікованим до руского языка учителем-Русиним, але щоб ті „twierdze na kresach“ можна повірять і По-лякам без кваліфікації з руского языка — а то кваліфікований учитель ще би навчав руский діти чого по руски, а се не лежить в интенції школярних верховодів.

Інші ради окружні, як прим. в До-лині, Калуші, Дрогобичі і в. вправді пода-ють в конкурсах, де в викладовий язык руский, однак в практиці розділяючи по-сади зовсім не уважають на се, чи компе-тент має кваліфікацію з руского языка до школи в язык руский. От прим. в Дрогобичі окружна рада не перешкодила на-данню сталон посади управителя 2-класової школи в Летні і 1-класової в Опарах силам без кваліфікації з руского языка, а в тих школах язык викладовий рус-кий! І таких сталих посад багато розда-но учителям без кваліфікації з руского языка також по інших повітах. [Було би дуже пожадано, щоб патріоти подавали та-кий випадок до прилюдної відомості; оно д-же придалось би знати нашим послан-цям!]

Перейдіть до статистичних даних! Тут треба зазначити, що краєва рада школярна статистичні дані дуже обиває в бавовну. Особливо де треба би показати, як розділяло ся приміром стипендіи або датки між Поляків а Русинів, там певно ніхто того не дочитає ся. Але нам би о тій-нишню дорогою довідатись і розкрити.

В 24 числі в 1899 року Дневника уря-дового краєвої ради шк. вичислено: кілько з фонду краєвого а кілько з фондів дер-жавних розділено на стипендіи для учени-ків і учениць семінарії учительських [ра-зом 130.000 зр.]. Цікаво би знати, кілько

Liber tristium. (Книга горя.)

О, горе, горе, сонні брати!
Коли тра день-ноч важко сторожити,
Коли тра народ з заморозь будити —
Важкий нам наш очі з дрімоті...

И неспящих нам у сні весті
Із голоду в повую днину сити?
Нам хочеть хот-би сонно добре вжити,
Не бачучи мізерії глоті?...
*

О горе, братя, хто бере провід
У дїлах людських, а без знаня дїл...
А ще страшніше — знине як-би лід
Ватажків серце, що мов чорний віль
Роботу тягне, — де душа дрімая,
Де зиск дух-серце в пута замкає...

Бездольні! Ви в неволі народились!
Ваш хліб одна тюремная отрута,
Що в кров веде неволю злого кнута,
Щоб катом зневолені корчили...

П'ять ліх в вєсі люте розвранились,
Сини неволі! У каблук згнути
Душа, а честь і совість позабута...
З рабів раби, щоб сорому хилились!

Коли-ж, о Боже, збудить сих рабів
Зб сну невольного, як смерть страшного?
Коли-ж вбд Твоих животворних слів
Вмерц народ до життя нового
Прокапати ся? Чи є вмерц ніколи
Не стануть вже для нас людьми на волі?

З напінками де дівонати густо чарка,
Де воліде народом танець,

Де дїло йде з самих пустих слів,
Там патріотів тягне довга хмарка.

Але як вкажесь небом чорна хмарка,
Утїх і житку ненаситний жрець
Дав гаеть курка... Втеч йде танець
И недоладна хрипів господарка.

И відцурась братчик свого брата,
И відцурась братних всіх ідей,
А то щоб тільки Юдина заплата
Вас не минула!... Даром Прометей
За світло душу вільну покладав...
Даром для зрадників сам Бог конав...

За невеличку миску сочевиць
Запродают ся народні Юди!
Голодні серця виривають з груди
У неськи Руси — в неськи-удовиць.

За невеличку миску сочевиць
Майстри вбд зради, чорном облуды,
Мов пем на ланці сковані до буди
Жеруть свій рід без сорому-журиць...

За невеличку миску сочевиць
Стадо худоб в найми злиднати прес...
Марнать люде без людей подобу,
Внижачь людськість до грїхів худобу...
Горе вам! Народ присудом озвєс
Без слів для вас, без істини-жалобниц...

Тюремний час, бо людський тюремний
Зросли в кайданах і цілють кнут;
Бо сироданий, всею радо спродают
За пале щастя, за добра корчемий...

Тюремний час, бо людський тюремний
У безвисті вєселу стежку йдуть —

У золоті вони гинуть и мрут,
Бже велично — людський тюремний.

И світ стає велика тюрьма:
Невольник гордо вольних сторожує!
И світ невольний и людська сьмі! —
В почестях Юда — з честі вбд глузує.
О! прийде час и волі и чудес!
Тюрьму упадуть вбд пїсен з небес!

Премудрі! та чого-ж крадцєм так глумно
Стріляє в нас критичний ваш усьміх?
Не все великий — вже смачний горіх,
Не все и правда, що кричать розумно...

Коби вам раз прийшло заглянути в
[грумно,
У власне, в натові щоденних втїх!
Коби у трумні золотих усьміх
Надї забилось серце лично-сумно! —

О, може-б вы — хот-би не запроданд —
Звернули ся ще на народну путі!
Може би пута, мов колишній бранець,
Побрали — як з любови нині руть
На-силу народні новобранці...
Страшний час, братя! а хвилі плывуть!

О, час ладнати, час любовний крайний!
Час стати в лав сильної стрійно враз
Для оборони вбд страшних зараз,
Щоб боронити лав наш хлібодайний!

Час зрахувати сили, час вже крайний,
Щоб в борі вайгорячий раз
Устоїтись, мов в соненку алмаз,
И йшли у похід поступу негайний!

Час зрахувати нам до всіх робіт,
Чи стане всюди наших рук робучих.

А як не стане, то ще числіть!
Тільки жєнїт робітників дрімучих —
Бо де робота з лїною нетвереза,
Там грїб росте и гробові береза...

На ті великі наш мільони —
Як мало дужих серць, як мало рук!
Отсеє багатствам запродає ся дук,
А ті боять ся рідних оборон...

О, як-би ваші зладатї стони
Выдали голос всіх сердечних муз!
То ваш бы голос йшов як грому звук,
Ще налякає жеброту и трони.

А так вєсі стони, и гнилі в лєдї,
Страх вбд болів не порушать, нї!
Вам гордять вєсі, о! бо вы пропащі,
А народ плаче, що гнилі згодуває...
О, схаменїть ся у смертельнім сні!
Щоб час покати вєчно не пропає...

И в шарі и вдовж, у людськості до не
гнїнь,
Повсюди так кипить одна борба:
Вбд шумови кипить вона до дна —
Хоч чї не хоч побїдеш в невольну хлань.

Що тут поможе рїд чудних думань?
Що тут помогут страх чї турботи?
Сила твереза — збруя се одна
На завятушу невольну брань.

А силу сю народ становить
Сполучений з просвітними братами,
Щоб батьківську хату сторожити!
А в нас? О, в нас за галушками
Людськє вганяє більша половина,
Хот в нас люте брані хуртовина...

Реставрація Пільзеньська
В Готелі Француском у Львові

порука: Сїдана по варшаві 4 50 зр. Соверт складаюче ся з 4 страв, горїва кулївї и кулївї, що четверга и не-
дїля фляки по варшаві и кулївї литовскї, обїди з 7 потрав по зр. 1'10. Соверт після карты. По театр Соверт з
3 потрав 4 70 зр. В п'ятницю рыба по жидовскі. Вина добрий.

З поважанєм Іванъ Францъ Новаковскій.

одержали Русины, а кільки Поляки? Нехай знаємо, як то по братньому розділює фонди краєва рада шкільна!

Як она розділює — на се дають [правда, непряму] відповідь ось-який статистичний даній уміщений в 23 числі Дневника з 1899 р., де оголошує ся, що Виділяє краєвий „Zgodnie z wnioskami c. k. Rady szkolnej krajowej“ признає з „фонду шкільного народних з року 1872“ одиоразовий безворотній запомоги на будову шкіль на рік 1899 дванадцяти громадам, а поділив так справедливо, що дав: девять громадам из західної [польскої] часті краю, а лише три громадам из сходу Галичини, а то громадам Новосільц пов. бобрецкого, Кобаки пов. косівського і Викторів пов. станиславського. Чи між тими трима школами нема бодай одной з польським языком викладавчим, не знаю; але коли-б і всі они були руски, то все-ж для західних польських громад роздано запомоги 2590 злр., а для руских лише 1200 злр. А еще несправедливіше розділено сю запомогу в 1897 році, бо [як доказує Дневник урядовий в 20 числі з 1897 р.] розділено 4060 злр. між дванадцятьма громадами і корпораціями, а з тих лише чотири припадає на сходу Галичину, але і з тих чотирох дві запомоги достали ся польському конвентови в Раві і Сокалі — отже властиво дві громади рускі одержали запомогу на будову шкіль, а то Тулиголови пов. рудецкого 240 злр. і Корнелівка ад Нове село пов. жидачівського 300 злр. [і то ще питання, якій там язык викладавчий?]. Так отже польські громади і корпорації одержали з сего фонду 3.520 злр., а рускі 540, т. є. сему часті цілої суми! Чи-ж сї цифри не кричать в голос, що кінце треба руском секції в краєвій радї шкільній?

Також цікаві дані статистичні, де виказує ся квоти ужиті на безплатні книжки в польським і руском языц для шкіль народних. І так в 16 числі Дневника урядового з 1898 р. читаємо: квота на безплатні книжки польскі назначена на рік 1898/9 выносить 25.998 злр. 66 кр., а на книжки рускі лише 9.197 злр. 13 кр., а в 15 числі Дневника урядового з 1899 р.: на польскі книжки на рік 1899/900 назначено 30.729 злр. 97 кр., а на рускі лише 10.961 злр. 20 кр. І чи не мачуха се дїляла?!

Але то далеко не всі кривди, далеко не всі дані статистичні, бо прецінь ті дані виготовляє сама краєва рада шкільна! Кілько то дати науменно не подає ся, щоби самон себе не обжалувати!

Але нам треба мати всі дані докладно числені, всі кривди пороховані і на числах оперті, щоби нам і нашим жалобам повірили в горі. Дякую нехай наш послы, добачивши в урядових датах статистичних локі, домагають ся в сойм виконання их, а поки-що треба нам за се дїло самим встати ся. Нам треба выдати передовим шематизм шкільний, де бы вказані були після повітів: школи народні, видїлові, школи середні враз з числом молодежи руском, польском і жидівском из

числом населеня, язык викладавчий, обсада шкіль кваліфікованими чи некваліфікованими силами, обсада инспекторів після народности; дальше в гимназіях польских і реальних школах, де ходять рускі молодіж, треба подати дані з остатного десятилітїя, а именно кільки Русинів відпало від нещастного, кільки відійшло серед року шкільного, кільки виключено, кільки алу ноти достало, кільки було в кожній класі і кільки зложило іспити зрілости — а всі ті дані в порівнянню до учеників Поляків і жидів. Хто за се дїло возьме ся — чи Народна Рада, чи Товариство педагогічне — все одно, але до сєй роботи взяти ся кінце потреба і то зараз, щоби ми знов не похилили ся за пано...

А тепер нашим послам в рад державній і в сойм, а нам в вчачь і на радах товариств політичних домагає ся, і то з натиском, розділення краєвої ради шкільної на дві секції — польську і руску! *Ф-к — ій.*

Перегляд часописей.

[Страж перед кс. Стояловским. Сойм — татим несправит. Вильок сойму на руску справу. Языков розпорядження добрі лише для Галичини. Найдешиї способи управы краю. Еміграція професорів в львівського університету.]

Якісь гречкосій-політик з Тарнівщини, що печатає ся в Przegląd-і буквами M. S., дає в останнім числі названого дневника серед загальної переполоху, якій настає в консервативних кругах польских по виборі кс. Стояловского до сойму, знамениту раду, як позбути ся tego wichrzyciela. Сойм повинен попросту не пустити до зсего грона чоловіка, що на силу пхає ся між тих, котрі его не хотять мати між собою. На гадку тарнівського політика було бы очевидно найліпше, щоби пани з соймової більшости самі собі добирали і мениували послов; на що має народ трудити ся виборами! Гадка, треба признати, дуже практична; тоді і мандати коштували бы дешевше. Кс. Стояловскій — важке політик з-за пачи — не є так навинний, щоби думав, що він щось годен буде відати в сойм; але він пхає ся там, щоби на тій відвині, на котру глудить ціла Польща, кинути обшарникам в лице клеветани і опісля голосити у своїх пнємах: „А дивіть! Я сам нічого не відю; але вибравте всіх таких як я, то цілком инакше буде“. Тоді на довгі лїта запевнене буде середство аїтації.

Надї снїм (щоби позбути ся кс. Стояловского) — важке дальше п. M. S. — треба пригадати ся тим більше, що пята курія вже ступає до соймових дверей. Тим, що за нею промовляють, забігає ся здобути більшість в сойм, мєця в краєвом видїлї, в краєвом банку, рїшучій впливу на краєві справи и т. н. А по правді що нам може більше число послов? Постбїнних урожаїв не ухвалити, вышнїх цїв плодів так само нї; податків не підвишати, бо вже нема відки, а позички для краю нїхто вже не дасть! Отже по що тут більшого числа послов? Хїба на те, щоби були більш выдатки на сойм. З сойму, правду казати, нема пожитку, тільки непотрібний выдаток для краю. Але, коли вже не може бути без сойму при конституційнім ладї, то і снїх послов, як є, а за богато; бажати бы треба, щоби сойм бодай рїдше збирав ся. Чому не можна бы ухвалювати бюджету раз на два або на три роки? А то сходять ся що року, радять, радять, а вбїнци ухвалюють те, що уложив краєвий видїл. За дорога забава! О тїм, якій мають вплив часті сєсії соймові на руску справу і на справу людую, котра має тепер вытворити ся в сойм, обїцює тарнівскій політик побалакати иншим разом, бо тепер відорвали его від політики до громадского стадника. Отже і ми на сєй темат будемо могли наших читателїв забавити хїба аж другим разом.

Але Przegląd дїстає гумористичний допис не лиш від тарнівских гречкосїїв, а також від політиків відєньских. В 60 числі з д. 15 с. м. позвила ся в тїм дневнику допис з Відня, в котрій між иншим править ся про языкову справу. Як-небудь стане ся — важке відєньскій політик, — одно є певне, що языковий справ не можна вже в Австрії уладжувати простим розпорядженням міністерским, котре кождо хвилі можна відкинути. Нїхто не згодив бы ся пр. на те, щоби спіль межі робїтниками і властителями копалень полагоджувало розпорядженням; тим менше так полагоджувати

спори між народностями. Языков розпорядження для Галичини з лїт 1866—1869 є досі цілком відновдїй, бо зносили они лише штучний вигляд нїмецкїй, утворений абсолютизмом, привертали назад давний правний стан що-до польского языка, а не укорочували зовсім прав руского языка, бо він давнїше обїцює нїмецкого языка не мав жадних прав. Але з сего, що виникло для Галичини дорога розпорядженє оказало ся відновдїю, не виходить зовсім, щоби она була такою для всіх инших країв.

Цїкава рїч, на якій підставі домагають ся Поляки на Шлеску, а навїть на Буковині, яких прав для свого языка, котрий давнїше обїцює нїмецкого не мав жадних прав? Але у польских політиків, здає ся, перав мо окі якос цілком инакше уложені і цілком инакше справляє ся з мисленням, ніж у других людей, про котрих говорять ся, що они думают логічно. Аргументація польских політиків часто сходить на гумористаку.

Инакше, ніж тарнівскій політик в Przegląd-і, задїяє ся на управу краю Nowa Reforma. В 59 числі з д. 14 с. м. у вступній статї обговорює ся два послїдні самовбїйства (д-ра Сєндзальовского і д-ра Дєвоньского). Читаємо там між иншим: „Отсе оден з численних на жал єпізодів тїх фїансево-моральних трагедїй, котра відгравала ся на нашїм теренї від року. Показало ся, що сусїднїсть не умїла працювати на власну руку, бо тї, що єи мали учити тїм праві, самі не умїли працювати, а єще частїше не хотїли. Край, що має асїяк услїва економїчного розвитку, марїть в очах; не стало як раз тїм справдї органічною працї, о якій верховодача каста так богато правила на те, щоби відвернути очі від своїх автократичних порибїв. Край рїшничїй, урожайний, вытворив селянскій пролетарїат, якого нїгде нема, примараючи з голоду, коли більша посїлбсть переходила в чужї, часто ворожї нам руки. Промислу і торгівлї як не було, так є нема. А тим часом загальна струя фїансевої спекуляції не оминула і насє. Фїансевої інституції повставали, мов гриби по дощї. На нїх чолї ставали люди нефахові і не чисили ся з великою своєю одїтальноєстю. Обїч нїх не сповняли своїх обовязків анї надзираюча рада анї сконструююча комісія анї старосте анї намієнїцтво. Досить було одного катастроф, а всє кредит повнє у воздух. Банкротна одно по другім, самоубїйства, утєчї дефрандїтов пересувають ся перед очима переражєнних видїв. Але все те на тїх безмежних нуждїх мїліонів народу, коштом публічних руїн и доброї славы краю. Край не управляв собою, — ним управляно; а тї, що вдерли ся до управы, правили але і тепер усувають ся від одїтальности. Се найдешиї способи управы“.

Як бачимо, Nowa Reforma не подїляє поглядів тарнівского політика, котрого резон выходить на те, що доля краю спочиває в добрих руках і не треба нових елементів допускати до впливу на краєві справи.

З нагоди демонстрації, як проф. Тульє своєю політикою викликає між політичною молодїжю, пнє львівскій дописуватель Głos y Narodu між иншим: У насє загально говорять, що молодїж мало учить ся, а за богато політику. Але і професори дають їй в тїм провдї. Бодай у Львові пн. професори завадо розполїтикували ся. Нема в цілій державї університету, котрий бы тільки, що львівскій, мав професорів, перемїненних в політиків. Давнїше — то хоч самі ленскі голови опускали катедри и забирали ся на парламентарну трибуну до Відня; сегоднї, коли бы була катедра калїграфії, то і з нєн професор старав бы ся учти до Відня. За те між професорами а молодїжю є дуже слаба стичнїсть. Що молодї люди скоро запалюють ся, в тїм нїчого дивного; так завжди бувало. Та і хїм же так, нїж коли бы мала молодїж завчасу хилити ся на всі сторони и гнїти плєчї та підготовляти ся на мамелькобї. Але наші професори повинні дома сидїти и пнїлувати своих катедр, стикати ся з молодїжю, ити з нею рука в руку, любити єи, бути для неї вырозумїлими и держати під своим впливом єи природний жар.

Цїлком є слушно!

Угодові конференції.

Вчера прийшло на конференцію до порозумїня в справі виборчої реформи в Чехії. Правительство предложило проект по-

дїлу Чехії після уживаного населеня языка на судовї повіти, староства и округи. Предложено підїлу Чехії на національнїй підставі, обїм є також проект краєвого подїлу Чехії з засадничим узагладненєм языка уживаного населеня, після 10 округ, 100 староств и 228 повітових судов. Після проекту утворити ся в Чехії 9 нових повітових судов: 6 чеських и 3 нїмецкїх. Округи того утворити ся 6 нових староств, три нїмецкїх и три чеськїх и на рєшті утворено бы 10 нових округів. В тїх сподїб було бы 228 округів, именно 182 одноязыкових чеських, 92 одноязыкових нїмецких, 4 рїзноязыковї, єто староств [57 одноязыкових чеських, 40 одноязыкових нїмецких и три рїзноязыковї] и 10 округів [5 одноязыкових чеських 3 одноязыковї нїмецкїх и 2 рїзноязыковї.]

В дискусїї над справою языків в державних урядах Чехії міністер Кербер обговорював рїшнї способи, як можна бы примїняти при законодавчїм управлїнню языковї справи у внутрїшній службї державних властей в Чехії, и то на підставі дотеперїшних переговорів и декларацій интересованих чинників. П. Енгель означив, що Чехи стоять на становищу рівности и рівноправности, котрі повинні ся перестерїгати навїть супротив розпоряджєн Ганца. Становиско правительства буде доперва тогды ясне, коли вылітє також свій погляд що-до уживаня языка у внутрїшній службї. Сєю справу треба однак уважати яко таку, котра має бути управлїнена выключно між Чехами и державою.

В імени нїмецких мужїв дофїр Пергелєть заявив, що поданє начерку о уживаню урядового языка державними властями в Чехії у внутрїшній службї не выстаткає, бо сєя справа стоить в тїсній звязї з справою уживаня языків у внутрїшній службї. Весїдник отже просить, аби правительство выслїло в тї справі свій погляд и высказує бажанє, аби перед нарадами над сїм предметом уможливлено мужам дофїра обох стороницїх порозумїня в тїснїшнїх кружках. Міністер Кербер прирїк є сповнїти сєє жаданє и заявив, що може порушенїй Пергелєтом справи безпovolочно выслїнити. На тїм нараду перервано.

Чеська секція конференції обговорювала несполодженє ще частї справоздана підкомїтету про виборчу реформу, в цілі ближого означєнїя кількох постанов о національних курїях.

З театру війни.

Нью-Йоркскій Herald оголошує розмову Крігера з кореспондентом дневника, після котрого президент Трансвальцїв має сказати: Бурї прислудовано до війни, отже они побїдять, а є агнїють. Не жду помочи від нїх го народу, але щиро тїшу ся з обїявїх симпатїй и приязнї, з якою стрїчаємо ся за границєю. Трансваль в кожній хвилі готовь заключити мир. Не хочемо нїяких конвєнцій. Лише запоруча цілковити независимости наших рєпублик може привертнути мир. Не маємо нїяких заборончїх цїлїв. Між услївами мира Трансваль поставив услїва, аби Африкандерів з Наталю и Капленду уважати за одну з сторін ведучих війну и аби не конфісковано их власности. Коли наше правительство довідало ся, що кількох Африкандерів з Капштадт засуджено під закидом державної зрады, я зателеграфував до лорда Сельсберїо, що єли англїйскї власти з полонєними Африкандерами не будуть поступати так, як з воєнними невїдїльниками, він пнїстїть се на англїйских полонєних. Сельсберї відповів менї, що єли котрому англїйскому невїдїльнику хоч один волос єпадає з голови, англїйське правительство зробить за се мене лично відїтальним. Сельсберї мав здаєть ся, на гадцї, що в такім случаю Англїйцї повїсили бы мене. Того рода згїрний грозы не здержать мене від сповнення обовязку. Трансвальське правительство відповїло Англїї, що погорджує єго грозыбми. Поголоєки про заговор Голєндрів в полуднєвїй Африцї єуть несправдївї. Оранїя обовязана договором помагати нам. Бог нас не покине. Наші воєннїє сили выноєть 40.000 людей. Нашим гаслом є свобода, або ємєрт. Я все хоронїю англїйску власнїсть в Трансвалю и в будучности також є буду робити.

Робертс доносить, що на єго телеграму, що Бурї надуживають бїлу хоругву и послугують єя єксплєдуючими кулями, Штайн відповів: „Робертс помилує єи, єли робить нам такї закиди. За те Англїйцї провїняли єи супротив Бурїв такими безправствами

О, неямущї людцї безвїдїй!
Вы європейских хочєтє пнєсєнь,
Щобї гуляти з єлїднїх нїч и дєнь,
Щобї забути єха всє сємейнїй?

О, неямущї людцї безвїдїй!
Вам бї кресати ланцухом огєнь
И грати в кайданы пєклєм нїч и дєнь,
Щобї блєсли пєклєм болї Прометейнї!

Вас бї словами як рїзками кат
Гвяти крїз вулиць страшиє катїржїй!
Вас бї скувати у кайданы брата
И влїти мукї в сєрця у порожиє...
И влїти памят в болї безконєчїй
И так пустити у гульнї танєчнїй...

О, бїднїй народ! В тебе вїчна драчка
Бєрє з-під сєрця вже добріє остаткї;
Нужда жєне тебе з тїєнои хаткї
За морє! Сумь тїбї: сє народвї плачка.

Тї, пани самї, служашє начє послугачкї
Нуждєнна, щє ї платїшє безвїдїнї даткї
За те, щє душу тагнути з пани-маткї!...
Єсь доробились — нєз дїтми козачкї!

О горе вам дїти, прїдїнї сїны!
И вам бездушнї хлїбїднї горе!
И вам промисловцї всє без вїтчннї!
О! плугь народнїй всє в ровєнь поєрє
И васє прїєрє мов лєдачїй гнїд...
Народнї дїти двигуть народь свій!

24. II. 1900.

Марко Мурава.

отвѣтно законамъ и пѣсля вказовокъ, пода-
ныхъ въ брошурцѣ, выданной Бюромъ Патро-
нату а заступованной „Поученіе о засиовува-
ніи Силко ошачности и пзиковъ [састени
Райфазенз]“. Шо-до доканавыхъ выборовъ
мусимо запримѣтити, шо зъ огляду на Поля-
ковъ, замешкующихъ половину села нашего,
не поиниено ихъ при выборахъ. Отже до За-
ряду выбрано руского мѣсцегово пароха на
настоятеля, а Поляка селянина А. Градовско-
го на его заступника; натомиъ до Рады
надзираючон выбрано на предѣдателя поль-
ского пароха мѣсцегово кс. Витковского, а на
заступника Русина селянина Фельна Чулака.

Зъ Золочѣвщины. [Непотрѣбна кве-
ста].

в польский мовъ на хатъ „кошка гольмезго“, а въ развѣ потреби въ газетяхъ „Свобода“ и „Przewodnik kolek gólmiezych“. Кромѣ того умовлено ся зъ Бюромъ Патронату, чтобы книжечки удѣловъ, шадничи и карты уморевъ присылаю русскій и польскій по половинѣ. Зъ того всего видно, що Русины, яко инициаторы дѣла, зробили польскій народности въ Вышатицахъ якъ найдальше ѣдучи уступки, абы потѣмъ не закинувъ хто, що тутъ видно бодай тѣмъ якоусь політики.

Того самого дня [14 сѣчня] вручено п. делегатамъ прошене вѣдь Заряду Сибѣи до Выс. Выдѣлу красивого о принятѣ товариства вѣдь патронатѣ. Д-ръ Стегчикъ заявилъ, что до вѣсьми днѣвъ буде справа рѣшена. Тымчасомъ уже десять тысячѣвъ миная, а наша Сибѣка вѣдь патронатѣ не принята! Мы вѣдьла развѣтъ уругували письменно, заслалли навѣтъ депутацію до Експ. п. Маршалка, але вѣтъ нашѣ старания досѣ безуспѣшны. Однакъ на такѣ довѣгмъ вѣдволякъна справы терпѣтъ наше молодѣ товариство, бо зъ товъ причыны потворилась рѣзвородий по сѣлѣ сибѣи и байки, а все на шкоду „Сибѣи“! Отже не позбавте намъ ниша дальша дорога, якѣ лишъ звернути ся вѣ сѣй справѣ до Вп. пословъ рускыхъ, чтобы за нашою „Сибѣкою“ унялись — у вѣдповѣдйбй дорожѣ и вѣдповѣдйбмъ частѣ — а може бы мы тымъ способомъ добивались, яка причина и де жерело той неласки, аъ якою насѣ трактуютъ вѣ Выс. Выдѣлѣ красивѣмъ?

Зарядъ, Судьбы ошадности и позичока во
Вышатачаа, дня 19 марта 1900.

Однак не ото мені ходити. Хочеш „kapłiczki“, будує, але за свої гроші! А пускати квестарів, щоби русів хлосіть і пилі сронів кровавим грошем фундавав „twierdze“ підпірав чийсь шовінізм, — сего вже за багаті! Цікава єь тільк вигляд водновіль самого квестуючого мужика. На мой слова: „Люде, та вы маєте піль боком дві костелы, єь селі церковь; на що вам каплички?“ — водновіль добродушний Поляк-мужик: „Та мы самі знаємо, що нам не треба каплички, але що-ж робимо, коли наші ксьондзє киче наперли ся!“... *Судьб.*

Вбѣ Вп. Заряду, новооснованого товариства „Спблка оцадности и позачокъ въ Вышатиночъ“, стоваришена зареестрованого зъ необходимою порукою, одержуемо слѣдующее письмо до напечатанія: „По довгихъ мороводахъ и перепискачъ зъ Бюромъ Парозату при Выдѣлѣ красовѣмъ у Львовѣ — вѣдобудисъ нарештѣ дня 14 сѣчня с. р. въ комнатахъ Чнтальнѣ „Просвѣты“ въ Вышатиночѣ першй загалый зборы [яко констатиуючй] нового нашого товариства „Спблка оцадности и позачокъ въ Вышатиночѣ“. На тѣ зборы прибули делегаты зъ В. Выдѣлу красового, а то д-ръ Стефчикъ и п. Петрушеничъ.

Зборы вѣдобудисъ по всякой формѣ, перечитано и ухвалено вѣзѣрченый статутъ, заразъ приступило до Спблки 53 членѣвъ и подписало декларацию, оцбеля выбрано членѣвъ Заряду, Ряды надзирачуючъ, касіера и пр. — однимъ словомъ: перепроваджено всякй ухвалы

Того самого дня [14 сѣчня] вручено п. делегатамъ прошене вѣдь Заряду Сибѣи до Выс. Выдѣлу красивого о принятѣ товариства вѣдь патронатѣ. Д-ръ Стегчикъ заявилъ, что до вѣсьми днѣвъ буде справа рѣшена. Тымчасомъ уже десять тысячѣвъ миная, а наша Сибѣка вѣдь патронатѣ не принята! Мы вѣдьла развѣтъ уругували письменно, заслалли навѣтъ депутацію до Експ. п. Маршалка, але вѣтъ нашѣ старания досѣ безуспѣшны. Однакъ на такѣ довѣгмъ вѣдволякъна справы терпѣтъ наше молодѣ товариство, бо зъ товъ причыны потворилась рѣзвородий по сѣлѣ сибѣи и байки, а все на шкоду „Сибѣи“! Отже не позбавте намъ ниша дальша дорога, якѣ лишъ звернути ся вѣ сѣй справѣ до Вп. пословъ рускыхъ, чтобы за нашою „Сибѣкою“ унялись — у вѣдповѣдйбй дорожѣ и вѣдповѣдйбмъ частѣ — а може бы мы тымъ способомъ добивались, яка причина и де жерело той неласки, аъ якою насѣ трактуютъ вѣ Выс. Выдѣлѣ красивѣмъ?

Зарядъ, Судьбы ошадности и позичока во
Вышатачаа, дня 19 марта 1900.

Зъ Бѣлградѣ доносятъ, що сербскій политическій кругъ дуже занепокоенъ шо разбѣблѣшамъ вливаніемъ Россіи въ Болгарію и русификацію Черногори. Въ Цетиніи россійскій міністеръ извѣстныи радникъ Милеръ грае родю россійского намістника. Ситуація тымъ горша, що въ Сербіи воднесены до Россіи въ послѣднихъ часахъ погребшии ся. Въ Болгаріи опінія публична авертае ся шо разъ бѣльше противъ Сербіи, шо показало ся навѣтъ въ недавній демонстраціи народнои товы, передъ палатою сербскои дипломатичнои аѳентуры въ Софіи. Въ Бѣлградѣ занепокоенъ также вѣстиями про дѣяльность македонскаго комитета въ Болгаріи и грозящими розрухами въ Македоніи. Сербско правительство поки шо не реагуе на все те, бо занате теперь иныи внутрѣшними справами, але остаточно будо мусѣло занати супротивъ грозящего небезпеченства якесь становиско, и постарати ся о зацѣплене сукоюю на Балканахъ.

Россійско-турецкій договоръ въ справѣ будovy желѣзницъ въ граничныхъ провинціяхъ Малой Азіи уже принципиально порѣшенъ. Теперь разходитъ ся лише о подробнѣхъ конвенціи. Хотя подъ тѣмъ взглядомъ испускаютъ еще рѣзницѣ поглядѣвъ, надѣются ся, что остаточная угода наступитъ въ найкоротѣйшій часъ. Окрѣмъ того въ Туреччинѣ намѣряютъ продолженіе желѣзничной линіи въ Ангору воддати нѣмецкимъ капиталамъ и дальшій концессіи на будову желѣзницъ воддавати Нѣмцамъ.

— Загальний збори Наукового Товариства ім. Шевченка відбудуться — пригадуємо — дня 1 н. ст. червня о 2 годині вь лонах "Руской Бесіди". Справоздані Товариства вийшло вже в друку вь і числі нових "Хроніки Наукового Товариства ім. Шевченка" и розбєслано вєсьм членамь разом зь записаними. Хто бы не оставляв, зволить рекламувати. На записаних означено цифри залєглых вкладок. Звертаємо увагу, що "Записки" достаютъ только ті члєны, що заплатили вкладки за бьжучий рокъ.

— Зъ Теребовль. Въ память 39-ыхъ роко-
синъ смерти Т. Шевченка устроено „Мѣшанска
читальня“ въ Теребовли дня 25 марта въ
сали магистратской вечерю совершенно музикаль-
ный. Програма богата: водънать; двѣ декла-
маціи [живьча и мужеска]; хоръ мѣшаный
вѣдѣнъ: „Верховинъ“ въ гармонизаціи Мик.
Лисевска и актъ I. ая 5-я въ „Купала“ Н. Вах-
нянъ; хоръ мужеской вѣдѣнъ: „Три
платъ“ слова Шевченка, музыка Г. Тополь-
ницкого и „Stepy akermanskje“ слова Микѣ-

вича въ музыкою Орловского; хоры мужескй и мѣшаный разомъ въдѣшвають „Вулицю“ Ф. Колессы и „Кѣачить ся день“ М. Вербицкаго до слѣвъ Ив. Гусалевича; сольо сопранове зѣ фортепьяноиъ „Не забудь юныхъ дѣвъ“ слова Ив. Франка, музыка М. Лисенка; гра на фортепьянъ. — Цѣны мѣсць: крѣсло 2 К., вступъ на салю 1 К., для мѣшанъ и сидѣтъ 30 сот. Билеты набувати въ торговли М. Карпиньского, а въ день вечера въдѣ 6 години при касѣ. Початокъ о год. 7½. Частый дохѣдъ на будову власного дому „Мѣшаньской читальнѣ“. — Заявтересоване вечеркомъ велике. Вѣдѣтъ буде мати одинъ профессоръ гимназій, знаменитый знавецъ творѣтъ Шевченка. Билѣтовъ уже досѣ богато розкуплено; люде зъ провинцій нехай попередъ замовляють билѣты у п. Карпиньского.

— На вчорашньому засіданні ради м. Львова ухвалено системізувати посади сталого катихиза руско-кат. обряду в міській мужеській школі ім. св. Антонія [на Личакові].

— Выдѣль „Руской Бесѣды“ у Львовѣ скла-
дає на сѣмь мѣсць щирю подаку Вп. н. Ко-
стеви Гукевичеви, техникум лѣсництва, яко
делегату „Руской Бесѣды“ въ Самборѣ, за
невоманый заходи и опѣку підчасъ побуту
дружыны руско-народного театру въ Самборѣ.
— За выдѣль — В. Шухевич голова, Остап
Весоловский секретарь.

— Зъ „Пѣдѣрскомъ Спѣлки“ въ Станиславо-
вѣ. Шинку зъ вѣрзаноу напистоу „Христѣсъ
вокресе“ буде продавати на свята „Пѣдѣр-
ска Спѣлка“ въ Станиславоу по цѣнѣ 75 кр.
и 80 кр. за 1 клѣ. А друга особливѣсть — то
буде ковбаса святѣчна, котрой цѣна 60, 75 и
90 кр. за 1 клѣ. Привѣттии належить, що по
вѣдѣленю першого веркѣрера, котрый чѣ
не умѣвъ чи наумисно аѣ робивъ, всею ость ду-
же краснѣ и смачнѣ и стоить поровнѣ зъ вы-
творами нѣмцѣхъ первѣрдныхъ фабрикѣ. До-
казамѣ сего есть, що многѣ купцѣ [торговцѣ
делѣкатесѣвъ] изъ Вѣдѣя побирають для себе
товари водѣ „Пѣдѣрскомъ Спѣлки“. Адреса :
„Пѣдѣрска Спѣлка“ въ Станиславоу.

— Въ Денисовѣ [въ повѣсти тернопольскихъ] водбуло ся дня 25. м. м. заходемъ „кружка драматическѣ читальнѣ „Провсѣтъ“ аматорскѣ представлєня шутии Б. Луцкиа „За спротоу Богъ въ малитоу“ и — якъ намъ зъ вѣдти пишуть — вышло зовсѣмъ удачно. Аматоры вызвали ся зъ своихъ роль яповнѣ добра. Найлучше грали Ив. Кузѣвъ, Ив. Вареница, Репиховскій, Анна Кузѣвъ и Марія Самцица. Та и не диво, се не першина денисовскимъ аматорамъ. Въ часѣ перервѣ грала прегарно мѣсцена музика на трубахъ. Крѣмъ мѣсцєвон нителїгенциї и селянѣ прибувъ о. Микита зъ Купчинцѣ и вѣлькадесятъ селянѣ зъ Купчинцѣ и Городища, мимо великого подбѣльскаго болота. — *Гість.*

— Загальний збори „Видавничої Сполки“ у Львові відбули ся вчера в комнатах Товариства ім. Шевченка. Проводив голова надзираючої ради Сполки, проф. М. Грушевскій. Зб справоздання дирекції довідуюмо ся, що Видавнича Сполка має 74 членів, а квота заплачена на уділи wynosила в минулому році 4.996.62 коронъ. Товариство выдало до кінця минушого року 12 книжокъ белетристичного змісту [досі 15] і дві брошури суспільно-політичного змісту в обсязі 101½ аркушів друку. Окрім того выдано кільканапати формулярів для адвокатів. Коштъ цихъ накладівъ wynosивъ 7.346.45 коронъ. Протягомъ десяти місяцівъ обнятого справоздаваннє року व्यлинуло за ті выданя 3.868.48 коронъ, а на довжинкахъ є ще 1.294.44 кор., отже разомъ 5.162.92 коронъ. Се значить, що в такъ короткій часъ вернули є майже ¹/₃, коштівъ накладу. Чистий выискъ wynosить 1089.77 коронъ. По справозданню контрольної комісії и по переведеній дискусіи ухвалено розділити єго в слѣдуючій способъ: На дивиденди ухвалено виплатити членамъ від 6% відъ заплаченихъ уділівъ; 20% [т. є. 217.85 кор.] призначено на резервний фондъ, 20% на запозимовий фондъ літературъ, а решту ухвалено винести на бжжучій рахунокъ сего року. Докладнійше цифрове справоздання Дирекції подано завтра.

— Слюсарь зазвинив, а коваля повѣсили. Ссєд послєдовца пасуєвє сє мимоволѣ на гадку, коли придѣляємо сє насѣдкамъ галицкихъ крадежѣй по рѣзньхъ касакхъ. Осѣ минувшѣхъ недѣлѣ вѣдбуємъ сє загалньї зборѣ обрєдєненѣ касѣ вѣзвѣмнѣхъ кредиту въ Сєндѣшѣмъ въ присуєвнѣсти 300 члєновъ, щѣ мають въ касѣ свѣиє удѣлѣ. На великє дѣвѣ, рада надѣраюча зазвѣла, щѣ не берє на себє нѣякоє одѣвѣчальности за стрѣты товариства — отжє цѣлѣй тагарѣ сладеє на члєновъ, щѣ поручили до пѣтикрѣтѣиє высѣты свѣиєхъ удѣлѣвъ. За тє, щѣ рада надѣраюча кєиско надѣрѣла, має покѣтувати загалъ члєновъ! Чѣ не такъ, яєвъ тѣ послѣдовцѣ?

— Просить управыльня платит для народных учителей: у Львовъ изготовило вже скоро школьные места Львова. На нарадахъ подъ проводомъ радника Стрѣльбицкого обговорено основно ту справу. Управыльня выначуе учителямъ школъ народныхъ платню державныхъ урядниковъ XI. ранга, а учителямъ школъ выдѣловыхъ та директорамъ платню X. ранга. Въ XI. рангѣ розбѣны проектъ три категоріи плати: 800+180, — 900+180, — 1000+180; въ X. рангѣ були бы учителя школъ выдѣловыхъ съ платнею 1100+240, директора школъ народныхъ съ платнею 1200+240+100, и директора школъ выдѣловыхъ съ платнею 1300+240+200. Тымъ часовъ учителя мають одержати платню въ высотѣ 500+100 ар. Вынимково теперь всѣ учителя школъ народныхъ съ платнею 800+100 мають одержати платню 900+180, учителя съ платнею 900+180 мають одержати 1000+180 ар., а учителя школъ выдѣловыхъ и директора школы нового проекта. Крѣмъ

сего могли бы учителя и директоры всех
тех школ посувати ся що пать лять з
низшой равн до вышой. Проект сей бува
уже предметом наряду магистрату, однакже
вдано его образунковый палатъ мѣской, що
мае обчисляти суму потребу на се управле-
ние платити. Водтакъ перейде проектъ те
подъ образы школьон секція рады мѣской,
а акция убуде до сому.

— **Выдуманный нападъ на почту.** Передъ кѣсьею дѣлани зголосье ся буть въ Кам-полкѣ на Вуковинѣ, почтѣлюнъ до суду и забавѣ тамъ, що на него напали якѣсь розбойники, коли почтовымъ возомъ перевозивъ въ Дорны-Вагры до Кампѣлюна черезъ горы, оббѣла его, а въ воза украла 6 000 коронъ. Розслѣды жандармеріи не попали на слѣды злочинцевъ, а тымчасомъ слѣдчій судья припер до муру почтѣлюна и вытягнувъ зъ него правду. Отже вѣнъ заявивъ наконецъ, що той нападъ вѣнъ лише выдумавъ, а зрѣивъ се въ той дѣли, чтобы затерти слѣды власной крадежи, бо вѣнъ самъ укравъ туку суму и зако-павъ въ корчахъ. Грошѣ справдѣ знайдено, а почтѣлюна узвезено.

— Арештоване „старосты“. Окогда лэвбеска поліція арештувала якогось паца за поліційне переступство, а коли той вылетітимував ся, що єсть ц. к. старостою зь Босны, выпушено яго на волю. Тепер же выйшло на яву, що той арештований не бувз ніколи н не є старостою, а протый собь волоцюга. А дефітмацію, яку показавз на поліціи, найшовз на свое шчасть, на улиці, де згубивз єя п. І. М. правдивый староста зь Босны, а тепер зголосьєз ся по ню письмомь. Хитрого волоцюгу арештовано зновз опбєдє — вже не яко старосту, але якь обманця.

— Підъ закидомъ обманства арештовано у Львовъ звѣстнаго влѣстителя базару одній Юсіюфа Яцишина. Склепъ его мѣстятъ ся при Домініканської улицы. Увѣзене его заряджено на приказъ слѣдчого судья, а рѣвночасно переведено ревізію въ его склепъ п мѣшканю.

— Львовский водопроводы имеют бутя по-
бончений въ надолгостъ або въ грудни сего ро-
ку. Проектъ закона о водопльмъ примуеъ вже
вымбичила мѣста комісія для водопроводбъ и
и вже вбдано его до друку. Потѣмъ прайде
на дневный порядокъ рады мѣста.

— Наслідок неосторожної забави. Кількох гімназистів у Бокни бавило ся стрільнянню до ціли з шестиміметрового флюберта. Підчас забави один з них, ученик VI класу, закладає так необережно набій, що флюберт вистріляв, а куля попала в груди товариша 14-літнього ученика V класу. Постріл був так нещасливий, що хлопець по вільнох хвилих помер.

— За три дні мартових морозів — двадцять трупів. Коли засяло весняне сонце і сніги розкрили землю, показалося, що в самому кімсові повіті похолодів три дні морозу позбавили життя аж 20 осіб. Се дасться як пояснити, тимъ, що морозъ погостіє ненадійно якъ-разъ в ту пору, коли вже сподіванося весняного тепла.

— Товариство самопомочи лїкарств Галичини и Буковини. Під такою назвою заявляє ся у Львові товариство, що має своїми членами-лїкарямъ подавати матеріяльну та моральну підмогу. Що-до матеріяльної підмоги — то нове товариство кладе собі за ціль: удільоване запомоги грішесови в случаю недуги або старости, окельчїлости и взагалї неспособности до праць. Під заглядомъ моральнимъ товариство має дбати о береженє лїкарокон етики, помагати членамъ в старанняхъ о посади и змагаати де поправити лїкарського стану. Статутъ товариства вже виготовлено и выслано до намісництва.

— По кількох днях закінчила ся вчора в львівському краєвому суді карного розправу за оббожрану почтового воза у Львові на одній із головніших учнів, іменно Льва Сашіги [межи політехнікою а костелом св. Магдалини] в ночи з 4 на 5 падолиста минушого року. Крадізь була поважна, бо почта втратила була 7,829 коронъ. На лаві оббожарованих засіли: каменяр Андрей Кущинеръ, робітник Ілько Стець, бувшій почитіліт Петро Зломкевич и жінка Зломкевича. Жінка Стеця, теперь хора, не могла явитись на розправу, отже протинъ неї вѣдбуде ся розправу окремо.]

Справа про крадіжки була така: Коли окрадено в'язь, злощичч так закинули кобачь в воду, що поліція ніяк не могла внасти на слід. Аж простий случай выкрях. Жынка Стеця, зайшовши до одного склепу на куплю платила соткою, а думала, що се десятка. Властителя склепу донесло о томъ поліція, а коли поліція прийшла до Стеця на ревизію, якъ-разъ надійшовъ до дому Стеця Кушнеръ и, побачивши поліцію, аметушивъ ся и хотівъ завернутись. Его придержано и узьянено тайника по ватцъ дошли до клубка. Перехоплений лязь, що писавъ Кушнеръ зъ вназичъ до жынка, вказавъ и мѣсца сховку грошей: за образомъ у Кушнера знайдено 1.680 кор., а въ огородѣ закопанный мѣшокъ зъ грошми и листами.

Крадіжжя сповнили Кушнерь, Стець и Зломкевич такъ, що Кушнерь, доставши вѣдь Зломкевича ключъ вѣдь воза, три рази выскакував на вѣдь, за третимъ разомъ отворивъ дверць, вибравъ и викидавъ зъ вѣдти мѣшки на улицю, а тамъ два збирали. А жѣни Зломкевичева и Стеця знали про сю крадіжжю.

Трибуналы засудивъ: Кушнера на шість лѣтъ, Стеца на сѣмь лѣтъ, Петра Зломкевича на вѣсѣмь лѣтъ взыницѣ, а Зломкевичу на чотири мѣсяцѣ арешту. Зломкевичева принада вырокъ, а тамтѣ три зголосоли зажадене неважкости.

Виходить у Львові ще два (крім жидів і руських святе) о 6-й годі по полудні. Літературний додаток „Вісник найважливіших новин“ виходить вівторок, а вівторок і п'ятницю на першому разі в Діло.

Передплата літератури приймають: у Львові адміністрація „Діла“ з. Ватеріа ч. 24. Центральне бюро оголошень у. Копермана ч. 11, а в бюро газети „А. Кароля Любана 9, а. Ольшавського у. Каліні-Вого 2; — в Ягеллоні: Л. Крижановський; — у Ву-тині: М. Дука, I. Seilerstraße; F. A. Richter, Nibelungen-gasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Habsburg & Vogler I. Wallfischgasse 10; В. Франкфурт в Гамбург: M. Habsburg & Vogler.

Передплата на „Діло“ і на листівки за кордоном платити у Львові.

ДІЛО

Передплата на „Діло“ з літер. додатком

в Австрії: за границею: на цілий рік . . 16 ар. на цілий рік . . 22 ар. на пів року . . 8 ар. на пів року . . 11 ар. у Львові: на цілий рік . . 14 ар. на пів року . . 7 ар. на чверть року . . 8 ар. на місяць . . 1 ар. 20 ар. Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 у. Ватеріа. — Рукописи звертають на літо на по-передніх засіданнях. — Рекламні неопечатані відбиті від преси. Неодержані членів 6 ар. на проз. 7 ар. Оголошення вишкіл приймають на по цілий 10 ар. від одного виробника, інформатором або на місяць а на рубль „Надбавка“ по 25 ар. в. в. Подарки і інші доходи призначені членів на 15 ар. від кожного.

„Без аїтації годів в публичності життю що-небудь зділати“.

[Слова Вільгельма в німецькому парламенті.]

Під аїтацією або пропагандою розу-міємо розповсюдження та ширення ідей і пере-конань словом живим і писаним. Пере-конання ідеєю, силне приваження до переконань веде до бажаня: перенести в практичне жи-тє то, що знає ся в теорії, ширити між дру-гими ті поняття і переконання, котрих ва-гу і правду знає ся.

То бажаня уділяти другим пбачаній правди, в другий вщипати свої переко-наня — єсть вроджене чоловікові. Для дї-ального чоловіка не вистачає спокійно лю-бувати ся красою ідей та правдою переко-нань, і то тям більше, чим більше хто чутий на добро та поступу свого народу. З того потагу природи людської повстають ті фанатичні ідей [в добрім змислі], що то всім можливими способами старають ся свої переконання ширити між людьми, не аражаючись ніякими переслідуваннями, іду-чи охотно навіть на смерть за своїми пере-конаннями. Коли вглянемо в історію всіх ре-волюцій, то відкриваємо без труда, що пере-важна частина їх вибухла через революції людського духа, викликані безупинною про-пагандою нових ідей і понять. Сеса власт-ивість людського духа єсть загальна, без не-людськості не була б сякня до поступу, до чим-раз вишого розвитку.

І поняття вдродження народного посту-пу національного, містять в собі конечність пропаганди і самосвідомості народної, почу-тя достоїнства народного, конечність шире-ня просвіти, науки, приваження до правди і справедливості. Без того народів, хоті в великій числості, слабкий буде духом, івичим не записи ся на картах поступу людськості, буде матеріалом для експериментів для дру-гих народів, буде вымыслом і гноблений сильнішими.

Пропаганда ідей і понять о добрі і справедливості, впливаюча переконання від-буває ся через письмо і через аїтацію жи-вими словом та ділом.

Нині кожний, хто має яке-такє поняття о усявлях поступу свого народу і хто хоче поступу та вдродження народу свого, бажав і старає ся, аби просвіта, наука стала ся власністю як найширших мас. А що для мас народу тільки наука і просвіта ширена в мові народній, рідній, може бути приступною, тому абсурдом а навіть злочин-ном єсть силувати маси до науки в чужій мові. Така наука є обчислена на туманення народу, на ще більше заедбаня его, на знеохочення до науки. Бо не о науку мови ходять, але о поступу, через пізнання писем, до всіх тих скарбів знаня, котрі ширити треба писемом. Всілякі „гакатисти“, такі само прускі германізатори, як і наші польо-нізатори та „обрусители“ суть по просту алочинцями, спекулюючими на отуманення на-роду і на удержаня его в темноті. З дру-гої ж сторони всі, що бажать добра на-родові, будуть старати ся будити серед мас любов до науки і просвіти, подаючи їм рідним язиком здобутки людського духа, та ширячи замилована до читаня та до мы-слени.

Але велику, може ще більшу вагу для поступу народу має ширення ідей і переко-нань живим словом і ділом. Сила переко-нань, перенятя ідеалами, слово дрожаще житєм — впливає в душу слухача, родить в нїм нові гадки, заохочує, неволить до дальшої пропаганди. А в народі так ошущені, як наші, ще більше треба класти вагу на усту пропаганду. Ще дале-кій той час, коли між нашими народом переведуть ся алафавети, а навіть і тогди хоч-би найпопулярніша книжка не буде так всім приступна, як живе слово. То-му-то, єли хочемо, щоби свідомість народна, почутя народного достоїнства, поступу, до-

бровити, оборона прав своїх, взагалі від-родженя народу нашого наступило як най-скорше, треба людей, як найбільше людей таких, що — не занедбуючи ширити свої переконання писемом — мали-б охоту і по-свяченя до ширення ідей, до пропаганди сло-вом і ділом, до широкого і зручного аї-тації.

І ще на одну черту психологічну мас народних варто звернути увагу. Народна маса приважує ся скорше до личностей, що голосать певні засади, що дають ся пізнати народові через свою бесїду і свої діла. Личність популярна між народом потягне народ найскорше до діланя і через свою симпатію та любов у народних мас при-чинить ся найлучше до ширення ідей та пере-конань, як заступає. Для Мазурів Стоялов-скій, для соціалістичних демократів Дашин-скій, для Віденців Люстер, для Ірланд-ців О' Коннелі і Паррелі єсть представни-цями певних переконань, мимо всіх сво-їх недосконалостей і вразів і вели-ких похибок, як оні сповідають. Маса выносячи таких людей на верх і стоячи кріпко за ними, починають ся до ширення ідей та переконань їх і дають їм мож-ність старати ся перевести свої переконання в діло. А тую популярність здобули оні через власну зручну і симпатичну масам аїтацію.

Те все пригадати уважав я за конечне для нашого власного ужитку тепер, коли на порі організація народова вєюда по по-вїтах; тепер, коли ми стоїмо перед неда-лекими виборами до сейму, а може ще бли-жшими до ради державної.

Най провідники партії тямать добре, що маси все борше підуть і приважують ся до личностей, ніж до сухих принципів, борше одушевити їх до даных переконань популярність і шира аїтація того, котрий та переконання голосить.

Най памятають о тім і ті, що хотять

кандидувати на послів. Не в послівдній хвили перед самими виборами, але раз-у-раз, безустанно най аїтують за собою в околиці, в-вдєки хотять выйти на послів. Оні повинні старати ся, щоби лично були знай народом, щоби стали его любимицями. Наші противники перекуством, махерства-ми виборчими, тероризмом, обманками, грбшми, а навіть мнимими братансьм з народом тягнуть виборців, отже будь-що-будь вкладають працю, труд, гроші на то, аби народ наш забаламутити і сфальшувати его волю. Як же при тім всім ми може-мо вибрати свого посла, коли ані пере-купств, ані махерств, ані багнетів ужи-вати не можемо, ба й не хочемо, хоч бы коли могли? Чи хочемо вибрати тільки через те, що вчимо повтаряємо народом: „Ви-бирайте того, бо то „свій чоловік“, то Ру-синь!“ Най же той „свій чоловік“, той Русинь не пожалує троха гроша на панеро-ву аїтацію, засинаючи свій поїт, де на-видує, брошурами о тім, як він хоче на-рід заступати, а що ще важливіше — най самі аїтує, бесуничи, свертючи, консеки-тно, не дєв ані два, але заєвдєди, перед виборами і по виборах, цілими роками. Най даєть ся пізнати всім, най потягне їх своїми переконаннями і своєю личністю, най ви-шукує собі аїтаторів з-поміж народу та чить їх аїтувати. Народ мусить полюби-ти его, приважаться до него, а тогди, і у-знаєть его за „свого чоловіка“, вынесе его на своїх плечах, мимо всіх махерств і насильств противників, даєть ему мож-ність старатися на арені публичної перево-дити в діло ідей, як він голосить, і самі, научений ним, заохочений, з самого приваження до него розширити его переконання далеко і широко. Тогди скінчать ся наші не-поводження при всіляких виборах, а маси народу розрухають ся, научать ся мыслити, наберуть охоту до справ публичних і до оборони своїх прав.

КЕРАТЬ.

Написав Іосиф З.

В вєз третій клас поспішного по-їзду вели молоді люди з мїшаного това-риства, панів і панов, оживлену розмову. Може кого з поважаних читателів і чи-тательок здивує се, що молоді люди взагалі зачали розмову в сих часах, коли то так много жалоб на „бридкий“ пол, що вбїт унікає товариства жіночого. Отже ска-жу, що се товариство було вымкове: всі вертали з якоїсь забави на селі, розмова вєла ся в вагоні [до хоч-не хоч зачинає ся якась выміна речей, хоч-би від запитаня, яка найближша станція?], а ще в додатку була субота, бо в ний дїв через „мїжє-шове вызнанє“ розмова була б неможлива та й сидївший недалеко в кутику незнайний пасажир не чув бы був єн, а „Діло“ не було бы нині мало отсего феєлетона.

— Але знаєте, панство, — загворив один старший мужичина, — що наші гостин-ний господар дому є дуже добрим гасдою. Порядок у него вєюда заборцевий: худоба красива, обори повні, а коло стодолы новий керать.

— Все як все, — озва з ся другий го-лос, — але керать і коні від керата а неавиджу...

— То вы може противні заводженю по-ступового господарки? — замїтив першій.

— Нї, не те причина мови „пєнавіста“ до керата. Я всякій розумний поступ в ро-зумних руках люблю, але тои приго-ди, яка мені лучида ся свого часу з коні-ми від керата не забуду ніколи...

— А то яка пригода? — озвали ся во-

кругу голоси. — Може нам розкажете се-єю пригуду?

— Пєвно, що розкажу! — додала одна панів, — особливо коли вы вє просимо.

— Не знаю лиш, чи зроблю сїм при-ємність, але коли і панів просять, то опові-мь. Рїч була така:

Перед кількома роками, коли то ще я хотїв женити ся, бував я у одних панів-ства, у дуже честной родині, де перебувала і їх тїтка. Як вє тетя, так і сєся за-хотїла оженити мене, довідавшись, що я чо-ловїк на становищу та що в засадї не був я противний такому крокови, як же-нитба. Тож одного разу при чаю поставила она мені несподївано таке питає:

— Чи не хотїли бы вы одружити ся з дуже а дуже красною панвочкою, з дуже а дуже доброго дому і з дуже а дуже...

— Чому бы нї? — відповїв я. — Як бы все, а особливо те послїдєе було, та й не реверсами плати перед шлюбом і дї-віденда місячно по шлюбї.

— А! що то, то вже нї! — сказала з особливим натиском тєта. Она пригадала собі, що така панвочка „дуже а дуже“ єсть в недалеко віддаленій мїсцевості та що она власне рідна кузинка тїточної єн тїтки, чи якась там ще близна сволчка.

Конець кляцїв ухвалєно одностєсно: вхати!

— Але як мені, незнакомому, так самому заїздити в чужій дїм? — замїтив я. — От же може бы панів, яко сволчка були ласкаві лично представити мене в тім дїмї.

Тїтка згодилась і навіть наважила дєв і пору вїди.

— А чим поїдемо? — спытан я.

— Чим? Конїми! конїми Лєська, що то кожного тижня сюды привїдуть. Коні замовлю у него на позатра та й поїдемо.

Пізним вечером вернув я до себе задуманий і з постановою, що вже час мені в подобну дорогу пустити ся. Янї гадки і плани на будуче снувались мені по умі і з якою нетерпєливостю очіку-вав я вызначеного дня, се може описати ха-ба той, що подобно, як я, в 30-бї роцї жи-ття постановив першій раз в такий ці-ли заїгнати „шлюсрок“ і пустити ся в „конкури“.

Вїдїти надїшов той дєв. Я позбиравши все потрібне до вїди — кілька тульєвїд до мошонки, запасовий кофїтрець від стїж-ку підшевок в капелюс і т. н., поїшов до знайомих панства.

Приходжу — коні Лєська, рослі хоч худі, в угорскій вїзок запряжений чєкують уже перед домом. І в гостинній очікує мене тїтка, уже прибрана і, як тїтки зви-чайно, прикрашена.

По перекусї на дорогу і по желанях успїху від домашних, сїли мы у вїзок і вїдемо. Дорогою їде звичайна розмова о вїстї, а головнє о околиці і о дїмї, до ко-трого мы вхали.

— А вы, Лєську, — звернувшись я до вїз-ника — часто вїдете сюды?

— Чому нї? Що тижня вїдять во мною і жиди і навіть пані.

— А тї коні вашого хову, чи вы их купили?

— Купив-єм, прошу папа, у посесора, як вибирив ся.

— Але дорога тут не дуже добра?

— Та нї! Ще й по-над став мусимо вхати...

Старий Лєсько заїгав коні, а мы з

тїткою перейшли знов на передївшій те-матї розмови, т. є. на особы того панства, де мы мали заїхати.

Не оглянувшись мы, як опинили ся вже над ставом. По хвилі вїзїдимо на мост, що лучив став з одного боку а млын з другого. Коні, здавалось мені, пристанули на хвилі, але я не апримїтив сего добре, бо млын загудїв голосно, а рєвночасно і ба-тїг Лєська з подобною силою ударив коні.

Але хто опише — чи тї, авторе „Мерт-вих душ“? — сєну, яка тепер відіграла ся! Як деus ex machina в старогрєчних трагєдїях, так неждано для нас — коні, Лєсько, вїзок, тїтка і я починаємо кру-тити ся на мості млынком, майже на однім мїсци. Тїтка, перестрашена, в крик! а мені волосє стало дубом. Лєсько, який див-но притомного духа, всїм вїдсєкоти з брїчки і зачав заїгати брїчку, як-би по-магаючи конїм, щоби ще скорше крутили ся на мості...

На крик мови свах о ратунок выбїг мелник з млына, выбїгла, як у пїснї, все боса мелничка, знайшло ся ще кілько-ро людей, а до того всего прибїгло і кілька собак з сусїдства. Крик наш на мості, сполучений з перестрахом, аби вїз котру-небудь сторону не впасти у воду, сїмх мел-ників, лаяне собак і дальше крученє наше млынком усе в одєн бїк — все аливало ся в чудну дисгармонію, яком годї описати в скрїмїм феєлетоні і несправною ру-кою.

Коли мы вже кілька разів як-би в „карузелю“ обїругли ся на мості [частє, що вбїт був без дїр!] як як „кумедїанти“ в очах стільки людей, — прїсєкочило кіль-кох з млына, стримали коні, перевели че-

Русини! Горїть ся до своєї одинокої літературної часописи!

ЛІТЕРАТУРНО-НАУКОВИЙ

ВІСТНИК

Прймаєть ся далі передплата на 1900 рік (3-ий рік видання), Передплата 8 ар. річно, може бути платена ратами; пірїчина 5 ар. За ціну 8 ар. можна дістати далі нові річники а 1899 р., а з 1898 за 6 ар. можна дістати книжки почавши від 5 ої, з додатком по-чатків статей розпочатих друком в попередніх книжках.

Адреса Адміністрації: Львів, Чарисного 26. Власний дїм.

Чи у нас є нема матеріалу на такіх популярних агітаторів, на таких любимців народу? — чи може радше сподіятися на переходи руска неповоротливість, а ще більше уровня повага, за для котрих кандидати на посади не хотять „накидати ся“ народом, чезають, щоби вб'їть самі покликати їх на своїх заступників. О, чейкаймо, доки вб'їть буде мати тільки сили, а тимчасом починаючи себе всякими можливими способами противники нашої народної ідеї будуть далі деморалізувати народ і туманити свѣтъ, що народ рускій вибрав собі „добровольно“ таких славних заступників... Пам'ятаймо, що „без агітації годі в публічному житті що-небудь здѣлати“!

Н. Н. член „Ради Хлопскон“.

Хто єсє у нас втерть?

Нині є вже факт, що в саміх ядріх галицьких верховодів, в „колі польським“, декий розважливий люде починають називати славну „ревност“ адміністраційних урядів простим наджитєм та єз остротом питають одини другого: „що то буде, що то буде?“ Ну, хочь би „коло“ покрывало наряди надь сими предметом і якою тайною, то вже оно не гарзавь, коли кружє круковини зачинає добувати око...

Та кобы то хотило лишь о самі мандати, то було би ще півь бѣды, бо можна тратити що півьє лѣтъ по два три и ще лишити ся до що для звукѣвъ. Але ту ходити о допѣре „людку“, а найбѣрше болить се, що „варколамъ“ помагати такі свои рѣдні дѣти — урядники адміністрацій — и то чимъ? *Risum teneatis!* — своєю „ревностію“.

Тї притомнѣйші пани є „кола“ мали на думцѣ певно заходити Галичину, бо за сѣбѣ ручать нмѣ прецѣнь пп. Варѣвскій та Вахнянинъ. Але на ихъ „потѣху“ мусимо минѣ такои добром поруки такі сказати, що и тутъ, в сѣбѣ части, повѣтові ефеєнді пускаять ся на быстру воду и салою вѣдѣрають населеню вѣру в справедливѣсть. А те все дѣєсь безь контролѣ, бо пѣдъ покрывкою будована Польщѣ...

Ось примѣръ: Вь равскѣмъ повѣтѣ судило ся старостѣ п. Тирманови забезпечити сими днями вь парохіи Л. темпоралію по пок. пароху. На подставѣ рескрипту Выс. ц. к. міністерства просѣтъ зь дня 12 марта 1889 ч. 3215 завідаватель проситъ п. старосту, абы бувъ ласкавъ вѣдати єму грунтъ пѣсла цѣны фасійнои, бо она выносивъ всего 48 ар. 69 кр., а до того вѣвъ є вѣтемъ пок. парохѣ, при нѣмъ вѣстає вдова, котра тымъ чинѣмъ не буде приневолена збувати за безцѣнь свого хочь и невеличкого добра. П. староста заявивъ рѣшучо, що грунтъ пѣбѣ на ліцитацію, бо сѣй завідаватель на одній зь попереднихъ адміністрацій не выказавъ ся вь своѣмъ частъ посвѣдѣствѣмъ парохѣ, що подѣлывъ ся зь нимъ доходѣмъ зь поля. Коли-жъ завідаватель зь сего замѣту оправдавъ ся и коли прагадавъ п. старостѣ, що вѣдъ того часу минує вже рѣкъ, що сѣєю справу полагодивъ по божому таки самъ п. староста за порадою свого конципіента п. Бохенского та и що ц. к. намістництво приняло єи вже давно до вѣдомѣсти, то п. староста знайшли другу причину и кликнули роздразнені: „А, во mnie ksiądz zwiósnił polskie piśmo!“ — *Inde irae!*

резъ мѣсть, вѣдогнали „боємъхъ и британѣвъ“, Лесько зажуренный вѣднѣшовъ свою шапку, котру бувъ згубивъ, а капелюхъ мѣня свѣахъ зловивъ мелничъ вже на колесѣ, стрѣпавъ зь воды и закрасивши троха на бѣло, де була чорна оксамитна стѣжка, вѣддавъ тѣтцѣ. Я самъ обтеръ потѣ зь чола.

— А то що за конѣ! — кажу до Леська, — збожеволѣли, чи що?

— Та то и ихъ купивъ вѣдъ посесора, вѣдъ керата... Вѣзхали на мѣсть, млынъ загудѣвъ, они гадали, що то кератъ гуде, та и зачали крутити ся...

Ажъ теперъ я зрозумѣвъ причину нашої пригоди на мѣстѣ.

— Якъ я вѣдивъ зь тамтими панями, — додавъ Лесько, — то такожъ мавъ-ємъ таке саме лихо и на тѣмъ самѣмъ мѣсці. Кобы хочь же онѣ тамъ не смѣили ся! — и вѣзавъ багатѣмъ на людей при млынѣ...

Товариство у вѣгонѣ вдоволено выслуhalo оповѣданя о сѣй веселѣй пригодѣ и дѣкувало оповѣдачѣ, а и сидѣвший вь кутку незнакомый пасажиръ усмѣхнувъ ся.

— А що-жъ — запытала ся одна зь пань — вы вѣзхали до тыхъ панѣства по тѣй пригодѣ?

Завѣхали... Тамъ уже знали Леськовыхъ коней, тожъ тѣточной тѣтка кузинка сѣйчасъ вь гостиницѣ запытала:

Тутъ п. Тирманъ сказавъ правду. Вь грудни минушого року доставъ парохъ урядъ вь Л. писмо зь ц. к. старостѣ вь Равѣ рускѣй ч. 1908 заадресоване по польски. А що же староста Шумлявскій завівъ зь урядами парохіальными руску переписку та и за п. Тирмана переписку вѣла ся и веде ся до нинѣ по руски, то завідаватель вь Л. мусѣвъ прийти до того прикрого переказаня, що польске писмо достало ся до него лишь тому, бо вѣвъ завідаватель, чоловікъ зависимый... Такого понижєня навітѣ завідаватель не мѣгъ стерѣти, отже звернувъ писмо нестворєне назадъ, а вь долученѣй дописъ выписавъ сѣмъ не свое поведєне и заявивъ жаль, що „ц. к. старостѣ, переписуючи ся вѣдъ лѣтъ зь урядами парохіальными по руски, сими разомъ выставляє честь католического священника на пробу“. Вь лѣтѣмъ с. р. парохъ урядъ вь Л. доставъ зь ц. к. старостѣ писмо зь тымъ самимъ числомъ 1908 заадресоване по руски, отже отворивъ єго зь приємністю и полагдавъ якъ слѣдъ.

И, адало ся, усьому конецъ. Де тамъ! Оборону чести унавъ равскій староста за грѣхъ та и на початокъ треба було грунту ерекціональнѣмъ вь Л. пустити на ліцитацію. Абы-жъ ліцитація удала ся якъ найкрасше, то: 1) ц. к. старостѣ вѣдлучило єи вѣдъ вѣддани темпораліи [тѣ же не вѣддани] и перевѣло вь канцелярію громадскѣй; 2) повѣдомило о нѣй и мѣсцевѣй громады и дооколичнѣй, але не повѣдомило анѣ мѣсцевого завідавателя анѣ роднимъ пок. парохѣ, хочъ [се пѣсла Шабля] неабѣдне вь законѣмъ! Та хто оглядає ся нинѣ на законъ? Рускій священникъ не дає авѣсти себе на моральне аєро и сѣ вже внодити ц. к. старостѣ вь роздразненє и вѣвъ не старєє ся навітѣ сего укрывти.

И чѣму-жъ така нерѣшма мѣра? Рескриптъ міністерства зь 12 марта 1889 выданный прецѣнь для вѣсѣхъ и вѣвъ повинєнь бути для старостѣвъ правиломъ. Передъ шѣтьма лѣтѣми той самъ п. Тирманъ [тогда бувъ комисаремъ] вѣддававъ грунтъ вь Гребенѣмъ, то буде тѣмнѣти добре, якъ тамъ вѣддавъ по цѣнѣ фасійнои навітѣ не завідаватель, але вѣдовѣ, та и не лишь грунтъ, але и дрова вь сѣгахъ. Коли ходило о зворѣтъ „pro rata temporis“, то вь Гребенѣмъ п. Тирманъ начисливъ вѣдовѣ доходъ зь поля ажъ 2 [дѣвъ] ар. по-надъ цѣну фасійноу [котра выносила 164 ар. 98 кр.] и то начисливъ только самъ, не спытавши нѣкого нѣ словомъ. А вь Л. конципіентъ старостѣ п. Бохенскій, не спытавши, нѣ навітѣ не повѣдомивши вѣдовѣ, дававъ розпытувати то слугѣ, то кого попало: кѣлькѣ у священника зародило сего та того... Вѣдѣки-жъ така рѣшница? Хѣба та, що тамъ лишала ся вѣдова по холмѣмъ „мученику“, а тутъ маленький завідаватель поваживъ ся мати честь и авернувъ польске писмо. За сѣ мусѣвъ заплатити рескриптъ австрійского міністра, бо тамъ зарядило ся пѣсла него такъ, а тутъ зновѣ пѣсла него цѣлѣмъ противно! Прецѣнь анѣ міністеръ анѣ єго папѣръ кричати не будѣтъ! Ц. к. намістництво затвердитъ зарадже не п. Тирмана и буде урядовый спѣкѣй...

А тимчасѣмъ поведєне равского старостѣ повинно бы бути замѣтне навітѣ для такого чоловіка, котрый посвѣтивъ бы галицькій адміністрація хочъ только уваги, що декий членъ польского „кола“. П. Тирманъ є старостою доперва рѣкъ, а сѣ вже четвертый случѣй вызывающого поведєня супроти руского священника пѣднесеный публично. Першій дѣбѣтъ п. Тирмана бувъ зь парохѣмъ вь Гребенѣмъ.

— А не крутили ся вамъ конѣ на мѣстѣ, такъ якъ одному панови, що такожъ на ми до насъ вѣхавъ?

— Крутили ся! — вѣдповѣвъ я, а незадолго погадавъ-ємъ собѣ, що вѣдѣли були таки завернути вѣдъ мѣста, або и ще скорше, нѣжъ мали вѣзти тамъ, де гарбузы родили...

— А вывѣшла та панночка за-мужъ?

— Вывѣшла, бо млынъ згорѣвъ, Лесько продавъ „кератѣмъ“, а вь часѣмъ стали вь сѣхъ сторонахъ гарбузы менше плекати та и дѣвадъ для молодшихъ, бувъ певнѣйшій.

Вѣдѣмъ повадъ ошанувъ ся на стаціи. Незнакомый пасажиръ вѣставъ, уклонивъ ся вь сторону товариства та и злѣвъ зь воза по ступеняхъ, поручаючи сѣбе и товариство вь вѣгонѣ на дальшу дорогу ошѣдъ Божій.

Якъ втерть вѣвъ и запрету вь степѣ не має, такъ плывуть и лѣтъ. Давно вже, якъ чуло ся сѣ оповѣданє... Ажъ ось однокъ безсонной ночи, пѣзно середъ тишины пригѣдалось оповѣданє о тѣмъ кератѣ и мимовѣль прийшло на гадку: Ахъ, яка подобѣсть межѣ тымъ кератѣмъ а сучасными вѣдѣносинами на нашѣй Руси, де то все крутить ся однимъ и тымъ самымъ колесѣмъ...

Вѣрєжаны вь грудни 1899.

бенѣмъ. Тамъ п. староста вѣшавъ ся нещасливо вь справу дака, а коли о. Домницкій звернувъ увагу на неабѣдѣне трантованє сѣи справѣ, то п. Тирманъ показавъ єму вь притомности другого урядника двѣрѣ. — Другу ключѣку найшовъ собѣ п. Тирманъ вь Вѣрхратѣ. Тамъ конципіентъ п. Бохенскій завіхавъ [звѣ угѣбѣнскѣхъ чѣботахъ], якъ було свого часу писано вь часѣмъ сѣхъ на розправу конкуренційну и „знайшовъ“ законъ, що парохъ обовязанный такожъ до конкуренції, бо уживає прецѣнь ерекціонального грунту. Завѣдяки сѣму вынаходѣ будѣва церква застрѣгла вь рекурѣхъ и коли зачне ся, Богъ свѣтлый заа! [Ажъ гр. Демѣнцѣмъ наростѣ лѣтъ! — *Прим. зєчера*]. — Трѣтя нагода найшла ся вь Любичи. Тамъ о. Клячнѣнскому лучило ся непорозумѣнє за покранє школярѣ. На вѣнесенє о. Клячнѣнского п. староста розсудивъ справу и на тѣмъ мавъ бути конецъ, а тимчасѣмъ опѣсла вѣзало ся вѣдѣнєсь донесєне до консисторіи зь пѣдписѣмъ п. Тирмана.

Тѣ справѣ були выведенѣ широко вь часѣмъ сѣхъ и до теперъ нѣкимъ незаперечнѣй. Столько случѣвъ пѣднесенѣ вь одѣмъ рѣдѣ публично. А чи сѣ вже вѣсѣ, хто то може знати?

Та най бы тамъ! Повѣтъ не громада, надѣ 70.000 душъ; кѣлькѣ промахѣвъ могло-бы лучити ся. Ба, але-жъ бо то самѣ случѣвъ вь вѣдѣдѣсєна до рускихъ священникѣвъ, а ихъ просто за много. Сѣ вже пѣдкладає до студіи, сѣ свѣдѣнѣть о системѣ.

Священникъ працює не нѣо для добра вѣрнихъ; єго праця має ширшій кругъ. О тѣмъ п. Тирманъ мѣгъ бы переконати ся дѣуже легко, коли-бъ только сѣхѣтъ заглянути до церкви не лишь разъ на Сѣаса, але бѣдає грошѣи частѣйше. Староста має дѣбати о лѣдѣ вь повѣтѣ, має берегти буквы закона и то бережєне зпоювати вь громадячѣ. Священникъ працює вь тѣмъ самѣмъ дѣсѣ, лишєнь зь вышѣмъ точнѣ, бо вѣщѣлє пошанованє для законѣвъ не дорогою карѣ грошѣевои та арѣшту, але дорогою почутѣ обовязку. И тому ц. к. староста має намагати ся не лише шкодити священникѣвъ, але и понижати єго?!

Не знаємо якои думки є в. Е. тепѣрѣшній п. намістникъ, якихъ прикметъ вымагає вѣдъ доброго старостѣ, але по рѣдѣ старостѣ п. Тирмана можемо вже заручити, що вѣвъ „перлоу“ нѣколи не будє. Чѣго-жъ доводѣтъ до недоволенѣ найспѣкѣйшѣхъ священникѣвъ? Чи хоче ихъ зѣдѣвити и заграбѣти вь ярѣмо, вь якоѣмъ ходили колись? Але-жъ на те нема вже нинѣ силы. Чи може хоче якою-бѣдъ дорогою зѣдѣнати ихъ собѣ бѣдає на око, абы при своѣмъ вѣдходѣ мѣгъ убрѣти ихъ на бенкетѣ вь червоно бѣлѣ кокарды? Але-жъ до того п. Тирманъ не дѣрѣє. Но коли хто хоче конечно знати, о що-властиво ходити равскому старостѣ, якъ назвати єго роботу, — то вѣдповѣдъ є лишь одна: вѣдѣ знаменито сѣвъ втерть!...

Переглядъ політичний.

На вѣчерашнѣмъ засѣданю угодовои конференції вь справѣ языка вь краєвыхъ урядахъ, выважала сѣдискусія загалнои натурѣ, вь котрѣй заступники обѣхъ сторѣвъ вычерпуючо зазначили свое становище.

Зѣ сторѣны правительства забиравъ голоєвъ прѣзидѣнтъ міністрѣвъ и заявивъ готовѣсть заведєня чѣского языка яко урядѣного у внутрѣшнѣй служѣбѣ, пѣдъ певною запорукою и зь дѣякими застѣреженіями. Пѣднесенѣ гадку утворєня єталого пѣдкомітєту котрый радѣвъ бы такожъ вь часѣ соймовѣи сѣсїи. Вѣчерашна дискусія не дѣйшла до кѣнца. Порѣшено на нинѣшнѣмъ засѣданю закѣнчити нарядѣ надъ проєктами вь справѣ выбора реформѣвъ до соймѣ и языкового выбора при автономныхъ властѣяхъ, а на засѣданю, котрѣ вѣдбудє ся вь пятницѣ, перевѣсти дальшу дискусію перервану на вѣчерашнѣмъ засѣданю.

Вь Карвинѣ вѣдбули ся два вѣча страйку ючѣнѣхъ, на котрыхъ промовлявъ соціалістичный посѣлѣ Цинѣръ. Єго выводѣвъ выслушано досѣть спѣмѣно и ухвалєно резолюцію, абы працѣ розпочати нанѣво. Вь наслѣдокъ того богато робѣтниківъ безпрѣводочно зголосило ся до працѣ. Вь остравѣскѣмъ репѣрѣ стрѣйкъ трѣває дальше. Замѣсцевѣй соціалістичный прѣводникъ вывѣхалъ зь Остравы и забравъ зь собою вѣсѣ акти вь справѣ страйку. Дѣтеперѣшнѣй страйковѣй лѣокаль замѣнено а соціалістичный органъ *Nazdar* переставъ выходити. Передъ страйковѣмъ лѣокалемъ зѣбравѣ ся вѣчера масѣ робѣтниківъ и домагали ся выдѣни страйковѣи касѣ. Гѣтель, вь котрѣмъ мешкавъ д-ръ Карчелъ обѣтували робѣтники, такъ що мусѣла выступити жандармерія. Такожъ Стояловскій хотѣвъ промовѣти на зѣбравѣ польскихъ робѣтниківъ и намовити ихъ

до працѣ, але єго выкинено. Те саме стало ся на зѣборахъ вь Карвинѣ.

На трѣхъ зѣборахъ радикальныхъ робѣтниківъ ухвалєно вытѣрвати дальше вь страйку. Вѣдѣтакъ тѣ робѣтники потягнули масѣю до Орлова, де на ринку мало вѣдбути ся величєне народѣе нѣче.

Радикальный напрямъ и тутъ взявъ верхъ. Вѣсѣ бѣсѣдники заявиви, що мусѣть дѣти добру научку соціалістичнымъ прѣводникамъ, котрѣ зрадили робѣтниківъ. Зѣ причинѣ бѣнастанного наплыву робѣтничѣхъ масѣ до Остравы, выступило вѣско и жандармерія.

Соціалістичный прѣводникъ Рѣтеръ сѣхѣвъ ся вь гѣтели и просивъ властѣ о охѣрѣну, бо навітѣ тамъ не бувъ безпѣчний. Коли пѣдѣйшло вѣско, товѣна розбѣйшла ся.

Властѣтель копальнѣ оголосилъ заяву, що богато вѣддалєныхъ робѣтниківъ приймѣтъ назадъ. Загалного пардону не можѣтъ однакъ дѣти.

Вь французскѣмъ парламентѣ зайшовъ онѣгды не бувальшѣй дѣсѣ вь истѣриі парламентаризму факт, що парламентъ самъ безь напѣру правительства, обмеживъ свои права. П. Вѣртельѣтъ поставивъ вѣнесенє, абы вь часѣ бюджетѣи дискусіи парламентъ арѣзѣнѣтувавъ зь права вѣдѣмѣшувѣния прѣдложєныхъ выдѣтѣвъ. Мотивуючи вѣнесенє, п. Вѣртельѣтъ пѣдѣвѣвъ, що державнѣй выдѣтки вь наслѣдокъ вѣнесенѣ послѣдѣ пѣднесенѣ ся вь року на рѣбѣтъ кругѣо о 10 миліѣнѣвъ. Палату перелѣкали тѣ цѣфры и вѣнесенє ухвалєно величѣо бѣльшѣстоє. На другій дѣнь ухвалєно вѣнесенє, що додатковѣхъ вѣнесенѣ вь пѣдвысѣшенѣ выдѣтѣвъ не вѣольно ставити передъ трѣма днями по розданю бюджетѣи справѣозданя. Вь той спѣсѣбѣ ослабѣно перше вѣнесенє. На сѣ Вѣртельѣтъ поставивъ ще одѣнѣ вѣнесенє, пѣсли котрого пѣдвысѣшенє платѣвъ, заведєно пенсїй, або творєнє новѣхъ урядѣвъ вь бюджетѣи дорожѣ вь заборѣненє. Вѣнесенє принято.

Зь театру войны.

Зь Кронштадѣ доносѣтъ, що пробузѣючі тамъ Бурѣ выжидаютъ, сильнѣй на дѣсѣ, на-шируючихъ на нихъ Англіѣцѣвъ. Штайнъ и Крїтеръ выголосили горячѣ промовѣ, вь котрыхъ высказали переконанє, що хочъ Англіѣцѣ заняли хвилєно Блѣмѣонтѣтъ, то остѣточно независимѣсть Бурѣвъ будє заповнєна. Прѣзидѣнтъ Штайнъ оголосивъ прокламѣцію, вь котрѣй грозѣвъ, що кождѣй горѣжанинъ, котрый не хотѣвъ бы борѣти ся вь Англіѣцѣми, будє яко зрадѣникъ розстрѣляний. Вь краю Басѣтовѣ выбухло повстанє Бурѣвъ противъ англіѣского панѣваня. Сѣсє повстанє може обезсилити Булѣра, котрый оперѣе на пѣвнѣчѣнѣмъ похѣдѣ вѣдъ краю Басѣтовѣ и вь 40-ти-сѣячною армією хоче черѣвъ граничнѣй горы сѣореувати перѣходѣ до Трансѣвалю. Повстанє выбухло такожъ вь краю Газа, пѣдѣложенѣмъ по оѣохъ бѣкахъ англіѣско-португальской границѣ на пѣвнѣчѣ вѣдъ Трансѣвалю. Португальскій властѣи выслали тудѣ вѣдѣдѣль вѣйска. Пѣтѣхавъ тамъ такожъ губернаторъ, абы зѣдѣсѣти розѣрухи.

Обговѣрюючи планъ дальшѣи кампаніи Англіѣцѣвъ лѣонѣвскій дѣсѣвники записѣляютъ, що вь першѣхъ дѣняхъ цѣвтѣна 40.000 людѣй пѣдѣ командѣю Булѣра рушитѣ напередъ, абы заняти армію Жубѣра, а маршалѣкъ Робѣртъ на чѣлѣ 60.000 воѣковъ зачне похѣдъ на Прѣторію. Занѣта Прѣторія наступѣтъ нѣмовѣрно вь половинѣ цѣвтѣни. Прѣзидѣнтъ Крїтеръ, приймѣючи онѣгды дѣпутацію Бурѣвъ, котра хотѣла довѣдѣтѣся про дальшѣй єго планѣ, заявивъ, що будѣтъ борѣти ся до остѣточного. Зѣ Варѣтонѣмъ на зѣдѣвичѣй лінії на пѣвнѣчѣ вѣдъ Кімберлѣю доносѣтъ, що англіѣске вѣй-ско ударило на єтолѣй вь околици вѣдѣдѣль Бурѣвъ зь кѣлькѣма арміями. Англіѣска артилерія лишє зь величѣмъ трудѣмъ могла занѣти позиції Бурѣвъ. Бурѣи забравѣли свои арміи и цѣфѣнули ся кѣлькѣ миль на вѣсѣдѣ до Хрїстіанѣи. Генѣраль Кічѣнеръ заявивъ безь спѣру Прієскѣ, одѣно зь огнѣщѣ повстанѣи на захѣдѣ вѣдъ Кімберлѣю.

Трансѣвальскѣе правительство выдалѣо зарѣдженє, абы вь дѣняхъ вѣогансѣбургскѣхъ копальнѣхъ могла вѣдбувати ся нормѣальна праця. Тѣмъ вь Лѣдѣсмітѣ ширѣть ся дальше. Нѣавѣтъ новѣй баталіѣи, котрѣ тепѣрь прийшли до Лѣдѣсміта сильнѣо утерѣили вь наслѣдокъ єпідѣмїи.

Польщенє Галичины постунає напередъ

на вѣсѣхъ можливѣхъ точкахъ, у вѣсѣхъ можливѣхъ институтѣяхъ. Найбѣльшимъ ударѣмъ для Русѣнѣвъ є мѣшанє ихъ впливу а бѣльшенє впливу посѣольскихъ єлѣментѣвъ вь законодѣтнѣхъ тѣлахъ. Сими разомъ маємо до записѣна фактъ зѣблѣшенѣи впливу поль-щины вь нашѣмъ соймѣ.

Воздух шпильковых лѣсовъ въ покою одеждае ся черезъ розпыляюща **СОСНОВОГО КАДИЛА**

крѣмъ милого лѣсового запаха посѣдае неоцѣненныя гігіеничныя прикметы
2 Очищае и вѣдѣвае воздухъ мешканъ въ высочайш. ступени.
Фляшка 120 гел., розпылячъ водѣ 60 гел., до 6 кор.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ
Львѣ: склады вѣлоны: ул. Сикотуска 28, ул. Галицка
ч. 11. Нравѣ: Сужоничъ ч. 20. Черновѣ: Рынокъ
ч. 2. Перемишль: Францискавска ч. 24

„ВИДАВНИЧА СПІЛКА“

Касове справозданє і біланс за рік
1899.

Касове справозданє:		
Приходи	Розходи	К.
Фонд резервовий	154 00	
Удѣли	4.996 62	18 00
Вкладки	1.346 62	200 00
Відсотки	82 01	30 10
Кошти адміністрації і засновани	11 06	756 51
Позичка	2.188 60	989 74
3 розпродажи видань	3.868 48	—
Кошт накладів в 1899 р.	—	7.346 45
„ 1900 р.	—	1.112 96
На перед побрано за виданя	48 14	—
Львѣкації [в Дністрі]	1.700 00	3.422 01
Сальдо за рік 1900	—	619 88
	14.395 65	14.395 65

Рахунок зисків і страт:		
Зиски	Страти	К. с.
Сальдо товарів 3.106 57	Адміністрація 745 45	
„ відсотків 51 91	Надежні к. адм. 1000 00	
	Надеж. гонорар 323 26	
	Чистий зиск 1 089 77	
	3.158 48	3.158 48

Біланс:		
Активи	Пасиви	К. с.
Готівка	Фонд резерв.	154 00
Львѣкації	„ удѣли	4.978 62
Магазин	Вкладки	1.146 54
Дедиторів ком.	Позичка	1.198 86
наклади на рік 1900	Надеж. гонорар 323 26	
	Надежні кошти адм. 1.000 00	
	Побрано напер. 48 14	
	Зиск 1.089 77	
	9.939 19	9.939 19

За Дирекцію
Будвиновский, Вол. Гнатюк.
За контрольну комісію:
І. Кокорудз, Д-р Федак, Кость Паньківський.

Курсъ Львовскій

зъ дня 22 н. ст. марта 1900.

Акція за штуку безъ купона.	Плат.	Жад.
Зелѣт. гал. Кар.-Львѣ. по 200 ар. м. с.	100 80	101 80
Зелѣт. Львѣ-Чернов.-Несм. по 200 ар.	89 50	141 50
Банку гипот. гал. по 200 ар. а. в.	172 —	174 —
Банку кред. гал. по 200 ар. а. в.	—	—
Банку для торговл. и промислу 200 ар.	97 —	98 —
Листы австрійскіе на 100 ар.		
Банку гипот. гал. 5% а. в. выдѣл. зъ 10% прѣм.	109 30	110 —
Банку гл. гал. 4 1/2% а. в. зъ 80 л.	98 30	99 —
„ 4 1/2% а. в. зъ 80 л. по 200 ар.	92 50	98 20
„ 4 1/2% а. в. зъ 80 л. зъ 51	100 80	101 —
„ 4 1/2% а. в. зъ 80 л. зъ 57 л.	95 50	96 20
Товариства кред. 4% (I. емісія)	94 80	95 —
„ 4% зъ 80 л. зъ 4 1/2% л.	94 80	95 —
„ 4% зъ 80 л. зъ 66 л.	93 50	94 —
Облиги на 100 ар.		
Гал. фонду промисла 4% а. в.	96 70	97 40
Вуков. фонду промисла 5% а. в.	100 30	—
Комунальн. Банку краєв. 5% (II. емі.)	100 00	101 20
„ 4 1/2% (III. емі.)	100 —	100 70
Позички краєв. зъ 1873 по 6% а. в.	108 —	—
Позички краєв. зъ 1893 по 4% а. в.	94 30	95 —
Позичка м. Львова 4% по 200 коронъ	91 50	92 20
Львѣ:		
Мѣста Кракова по 20 ар. (40 к.)	59 —	62 —
Мѣста Станислава „	127 —	—
Монеты:		
Дукаты цѣсарскіе	11 85	11 55
Наполеондоръ	19 20	19 30
Пѣвѣнперіялѣ	—	—
100 Рублѣвъ сѣребныхъ	254 —	258 —
Рублѣвъ паперовіи	255 —	257 —
100 марокъ нѣмецкихъ	118 20	118 60

Цѣна збѣга и другихъ продуктовъ.

21 н. ст. марта 1900.

[Цѣна подана въ коронахъ]

Львѣ: Пшеница стара 14 60 до 15 20, пшеница нова 14 — до 14 80, жито старе 11 20 до 11 50, жито нове 11 — до 11 20, овесъ старый 10 50 до 11 —, овесъ новыи 10 — до 10 50, ячмѣнь пашинный 9 80 до 10 50, ячмѣнь броварный 12 — до 14 —, горохъ пашинный 11 50 до 12 —, до вареня 13 — до 20 —, виѣна 11 — до 12 —, насѣне льняне — до —, насѣне ко-

ноше — до —, бѣбѣ — до —, бѣбѣ 11 — до 12 —, гречка — до —, конюшина червова 150 — до 180 —, конюшина бѣла 100 — до 140 —, конюшина шведска 140 — до 170 —, кукуруза стара — до —, кукуруза нова — до —, рѣпакъ 22 50 до 23 —, хмѣль старыи 80 — до 100 —, хмѣль новыи за 65 кѣль — до —, овкита готова за 10.000 літровъ 35 — до 36 50, на термінъ 36 — до 37 —.

Надѣслане.

Д-ръ дентистъ М. Вікторъ

при ул. Коперника ч. 4. вѣ а вѣ Поважаного П. М. колаша выконує пломбованє и рѣзанє зубѣвъ безъ болю, штучныи зуби спосѣбѣмъ вѣдѣнскимъ, лѣчать хорѣбы устної амь, носа, горла и ушей. — Отворєнныи цѣлыи день. — Репарація приймає почтою.

Д-ръ Антоній Ронцкій (Бертеръ)

Спеціалістъ для недугъ шнѣрныхъ и венеричныхъ, недугъ жѣночкы и мѣхуровыхъ, лѣчать методомъ до-свідченою, довѣдѣтною. Такожъ Пандѣвъ на вѣдрѣ Lindeisen парю.

Ординує водѣ 9—11 рано пополудни водѣ год. 4—6. На жадає лѣка можуть бути выданъ зъ аптеки зъ дискретнымъ спѣсѣмъ. — Порадины почтою 1 ар. 20 ар. — Львѣ ул. Заморонича ч. 5. 167

Перша въ Австрій ручна шведска лѣчница Імѣ., масажъ и електрика

Д-ра Іосифа Дукета

въ скривленяхъ, уталѣ будѣвъ, ревматизмъ, артритизмъ, нервиболѣхъ [ischias], пораженяхъ, нечинности кишокъ, блѣдацѣ, старечѣмъ ослабленю, особливо въ недугахъ сердца и артерій и т. н.

Пропсєянты на бажанє.

82 5—4 Львѣ, Словацкогѣ 16.

ПРОМЕСЫ

на 3%, Львѣ австр. кред. земск. заведеня
Головна выграна 50.000 ар.

тягнєна 5 мая

спродають по 1 ар. и стемпель 50 ар. разомъ 1 ар. 50 кр.

СОКАЛЬ и ЛЛЕНЪ

банковий дѣмъ и контора вымѣны у Львѣ.
Поручєна зъ провинціи полагѣють ся въдворотною почтою.

ЗМѢНА МЕШКАНЫ.

Водѣ 10 лѣтъ вѣстунує ЗАВЕДЕНЄ ДЕНТИСТИЧНО-ТЕХНИЧНЄ Б. БЕРТЕРА перенєсєно до пассажу Галемана ч. 8. Тамже выготѣвляє ся штучныи зуби и щѣки побѣла найновѣйшихъ системѣвъ зъ научну и золотѣ безъ пѣдѣбныи, такожъ вѣ шей репарація, вхѣдчыи въ кругъ дентистичн. техн. При помѣчи найвытравѣйшихъ помѣщичкыи силъ заграничныхъ выготѣвляє всякыи роботы подѣ гарантією по дужѣ низкихъ цѣнахъ.

Завєдєнє отворєнє цѣлыи день.

Фрацца Вільгельма

антикаря въ Neunkirchen

(Niederösterreich)

ПРОЧИЩАЮЧУ

ГЕРБАТУ

можна дѣстати у всѣхъ антикахъ по 1 ар. а. в. за пачку. 4 1/4 3—3

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механики у Львѣ площѣ Галицка ч. 1., противъ Банку Гипотечного и пѣнѣціалѣхъ площѣ Галицкои

поручає въ великомъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевѣйшихъ: окуляры, цѣпѣры, астрономы, бинокль, далекѣвиды, барометры, термометры, мѣхуровыи, лампы, компасъ, райсѣйлы, тахомѣтры, пѣномъ, лѣбѣтъ, манометры и т. н. Ураджєна двѣдѣхъ электричныхъ. Всякыи направлєны полагѣють ся якъ най-скорше и найдешевше.

4815

СВОБОДА

письмо политично, просѣтєно и господарує для народу.

Выдає и за редакцію вѣдѣває: Володим. Охримовичъ. — Редакторъ просѣтєно-господарскѣи части Василь Король, учитель господарства.

Цѣлѣрѣчна передала выносѣти 2 ар., на бѣнѣ року 1 ар. Редація и адміністрація: Львѣ, улица Бѣнна Крижѣна ч. 5.

Водѣ 1 (18) сѣчня 1897 выхѣдѣтъ у Львѣ что четвергъ (на мѣсто популярныхъ газетѣхъ „Вѣстѣнѣцъ“ и „Чѣткавѣ“) тыждѣвна популярна газетка.

ТУТКИ цѣлѣрѣхѣвъ 1000 штукъ за 1 ар., поручає Ант. Мауриковъ, Львѣ, Галицка ч. 12.

Quaker Oats

Всюды можна дѣстати въ пачкахъ по 1 фунтѣ и по 1/2 фунта (зѣ приписами варєня).

До кормленя дѣтей:

При недостаточной або кепской поживѣ стають дѣти нервои, сварливи и не свои. Пѣдчасъ скорого зрѣсту потребують дѣти розмѣнтои а доброй поживы.

За богато мяса або за богато солодоцѣвъ шкодѣтъ. Зѣ опыаного америкѣанскаго вѣрса (Quaker Oats) стають дѣти здоровыи и сильныи, а зѣ сєго приходѣтъ вже опѣсѣла добра вѣдача сама зѣ себе. Вѣсѣмъ матерямъ можна порадѣти, щѣбы варили сѣю знаменѣту страву.

481 I.

Лекція на село

пошукує ученикъ IV клѣсы гимназіи, [сирѣчь по священнику], на часъ водѣ 1-го цѣвѣня до кѣнѣ сєрєня с. р. — Зго-лошеня: Адміністрація „Дѣла“ 174

Найзнаменѣтшихъ

1/2 кл. цукрѣвъ десєрѣвыхъ, именѣно: помадики, цѣкѣ-лядыи етс. ар. 1 20.
1/2 кл. Бѣскѣйтѣвъ англѣйскыи и Гербатникѣвъ ар. 1 —
1/2 кл. кармєлькѣвъ мѣшанихъ ар. 75.

поручає що дня свѣжѣ

Г. ТРЕТЕРЪ

вѣлѣстѣль паперѣвъ фабрики цѣкѣ-лядыи и цукрѣвъ
Львѣ, нѣ. Марѣнцѣи ч. 7
рогѣ ул. Коперника.

Купуймо знаменѣтыи вырѣбы власныи, прочъ зѣ справѣдну-103 ванєю тандитѣю!

Жєнщина интєлѣгентѣа глядѣє мѣсѣя у самѣтѣи особи; займєє ся дѣломъ і кухнєю. Адресъ: В. С. Старєсѣль poste restante. 168 2—2

Гармоніюмъ до науки сѣгѣву

дужѣ тренѣдон конструція

поручає

ИВАНЪ СЛИВИНСКІЙ

у Львѣ. 84

НА СВѢТА!

Щѣ день свѣжѣ, первѣрѣдѣи

ДРОЖДЖЪ

поручає зѣ своихъ складѣхъ въ

Львѣ, Станиславѣ, Перемишлѣ, Тернополѣ, Дро-гобичѣ, Коломыѣ, Стрыю, Сѣвѣнѣ, Самборѣ, Рѣватинѣ, Бродѣхъ, Сѣноцѣ, Борщѣвъ и Золѣчѣвъ и просѣтъ о вѣсѣнѣ замѣзѣленя зѣ точнымъ поданємъ дня высылки 168 4—6

Нарѣдна Торговля.

„STELLA“

ново отворєнє пѣдприємство похорѣнне у Львѣ при улицѣ Валѣвой чѣсло II

уладѣує похорѣны водѣ найвѣличѣвѣйшихъ до найскром-нѣйшихъ по дужѣ приступныхъ цѣнахъ. Занимѣєє ся такожъ похорѣнами на провинціи.

На складѣ має завѣсѣдѣ домовныи металѣвъ и дє-рєвлѣвъ, хрєсты, вѣнѣцъ и всякыи потребы до похорѣнѣвъ.

КАРАВАНЫ ЗОВСѢМЪ НОВЫ. 127 5—10

КАВУ

лучшу въ тонѣхъ вѣрѣчѣхъ 5-кѣловыхъ по цѣнахъ 11 ар., 10 ар. 50 кр., 10 ар., 9 ар. francs и нѣшє.

Токай кураціиный въ фляшѣхъ 1/2 літровыхъ по 3 ар. и 2 ар. Само-родный по 1 ар. 20 кр.

Конякъ французскій въ фляшѣхъ 1/2 літровыхъ по 5 ар. 4 ар. 20 кр.

Мѣдѣ питѣный по 80 кр. за фляшку 1/2 літрову

поручає

Нарѣдна Торговля.

20 57—0

ПЕРША РУСКА

Торговля парамєнтѣвъ церковныхъ и власна робѣтѣна бронзѣвѣнѣча

пѣдѣ сѣрѣмою

СПОЖАРСКІЙ и УСТЕНЬСКІЙ

у Львѣ, улица Руска ч. 1. (въ камєницѣ Товариства „Прѣсвѣта“.)

Руководѣльня бронзѣвѣнѣча

поручає власныи вырѣбы, науки церковныи вѣсѣлѣ-кон величины, котры суть дешєвѣи водѣ загранич-ныхъ въ огляду на цѣо и транспортъ. Чашѣ, да-рохранилѣнѣцѣ, дарѣгѣснѣцѣ, огнєво золѣченѣи крєсты ручныи, процѣсѣональнѣи, патєрицѣ, кадиль-ницѣ, лѣхтарѣ передѣ образыи намѣстѣныи, на прє-стѣль и прочыи предмєты въ бронзѣ, сѣребра и зо-лѣта — выготѣвляєє ся пѣсля вѣзѣрѣвъ и вѣзѣвѣокъ стѣрѣнѣ. — Принимѣєєє старѣи сосуды до вѣдно-влєня, золѣченя, сѣреблєня, нѣкѣльѣваня, якъ та-кожѣ вымѣнѣюєєє старѣи бронзы за новыи.

156 5—14

ТОРГОВЛЯ

поручає изъ складѣу гѣтѣи пред-мєты

Альбы, Ампулы, Антипѣди и рамы до антип., Арѣосы

БАЛѢАХИНЫ

Вѣнѣки брачѣи, Вѣдѣносѣы, Дѣро-новѣнѣцѣ, Дѣрохранилѣнѣцѣ, зѣвѣдыи зѣвѣнѣки гармоніиный.

СВѢНГѢЛІЯ

ИКОНЫ (ОБРАЗЫ), Кадильнѣицѣ, Книжѣ церковныи, Колѣпѣки, Крѣпѣжѣ Крєсты, Лѣхтарѣ, МОЛИТВѢСЛОВЫи Мѣтери церковныи на сѣлоныи и пр. Олѣтарѣи процѣсѣональнѣи, Обѣчѣ-жѣ, Образы, Патєрицѣ, Полѣкѣндѣи, Подѣвѣнѣи до Слѣжѣбѣ, Пѣлѣ-ницѣ, Пѣлѣжѣ, Подѣжѣ (водѣ слѣжѣ) Пулѣтъ, Сѣвѣнѣи (Кѣндѣлѣбѣ), Слѣжѣбѣи, (Лѣтурѣи), Су-конѣи до дѣрохрѣратѣ, Олѣжѣи, Та-мѣ рѣжѣомъ пѣлѣжѣ, Фѣлѣжѣ, Лѣ-бѣлѣ, Хѣрулѣ, Дѣвѣтъ, Чѣпѣ, Шѣлѣ, Шѣмѣлѣрѣкѣи вырѣбы, Церковныи книжѣи и проч. СРѢБЛО СТОЛОВѢ (Сѣрѣбѣ) зѣ хѣнѣскои и правѣдо-го сѣрѣбла по найнижѣшѣи цѣнѣ. [Зѣмѣлѣнѣ въдѣрѣотною почѣтою.]

Вѣсѣлѣного рѣдѣ замѣзѣленя полагѣють ся скоро а гѣтѣи предмєты въдѣрѣотною почѣтою. Цѣны умѣрѣковѣны. Робѣта солѣдна и совѣтѣна.

При закупѣи товаровъ просѣмо поклѣкуватѣсь на нашу часѣнѣсѣ

Выдаєцъ и одѣвѣчѣльнѣи редакторъ Иванъ Бѣлѣй.

Пѣцѣръ зѣ фабрики Черлѣнѣшѣон.

Зѣ другарѣи Инѣтитѣу Стѣвропѣлѣискаго пѣдѣ зарѣдомъ Іосѣфа Дѣнѣлѣжѣа

серце політичної нісієкції на організм наш, надорощено, бо на наших кущах живого серця — на наших дівках!

Нехай займе ся тым рйвно-жэ проца наша праса, що служить щиро интересамь нашого народу, а справа сея не повинна ще зараяз зійти зь порядку дневного!

Въ пекучо-важкій справі нашого шкільництва мѣстимо ще и писемо яке мы одержали вѣдъ одного патріота нашого зь Черновців: *Черновці* дня 20. III. 1900.

Дуже важну справу порушавъ зь 62. членъ „Дѣла“ дописуватель изъ Збаражчини въ статію „Ратуємо руску народну школу!“ Сея справа заслуга, щобъ розвести про неї шаршу прилюдну дискусію.

Справдѣ сумно и жалко погодати, що мы до сегодня не маємо вѣ Галичині ані одной руской школы, значить справдѣшних школы народнои безъ примусу до науки польскои мови! Ба, хотѣ-бъ де на лѣкъ яка приватна руска школа, и про те не чувати!

Нѣгде правды дѣти, и мы самі не дуже то енергично сею справою интересуюмось и не выкористовуємо нагоди до того, отъ хотѣ-бъ при закладаню приватныхъ дѣвчыхъ шкѣль. И чи то патріотично, що мы при пануючій шкѣльній системі, самі позаводили вѣ пѣнахъ науки для дѣвчыхъ приватныхъ шкѣль, якъ пр. вѣ Перемислѣ, обовязкову науку польскои мови, коли вѣ публичныхъ мѣськихъ женськихъ школахъ у Львові не вчать руского языка, а вѣ польскій гімназіи имени Францъ-Иосифа навѣть наука религій мусить рускій катихизъ вчать руску молодѣжь по польски. Чи може польска мова такъ дуже потрібна нашимъ дѣвчатамъ вѣ практичній житю? А чей же нашому живоцтву зовсѣмъ выстарчає своя мова, тымъ болѣше, що и безъ школы вимѣвъ польскои культуры у насъ такъ сильний, що кожда дѣвчина и безъ систематичнои науки вѣ школѣ умѣе по польски може ще лѣпше, якъ своєю рѣдну мову. Отже передовсѣмъ треба бы намъ зрѣбити ладъ у себе вѣ хатѣ, тамъ де можемо, и показати, що намъ выстарчає своя автома культура и мова, и не рвати ся до чужои, намъ такъ небезпечнои культуры. Нехай нашій сусѣдъ здовольняє ся тымъ, що ихъ вѣрній союзники жиды такъ радо горнуть ся до польскои мови, — мы обійдемось и безъ неї!

Икъ часто мы нарікаємо, що наша интелігенція цураєсь прилюдно своєю мовою, а якъ мало самі дбаємо о те, щобъ завчасу підготувати до того теренъ и лиху зарадити, о скѣлько се вѣ нашихъ силахъ!

И наше Товариство педагогичне, що то повинно бы стояти на сторожи правъ руской мови вѣ школахъ, показує за мало енергій вѣ сій справі. Отъ хочъ бы закладаючи приватну руску школу видѣлову. Чи киче було заводити вѣ плинѣ примусову науку польскои мови? Чи не досить було завести вѣ факультативно? Адже-жъ не вѣ дѣвчата пѣйдуть до семинарій учительскихъ! Намъ треба поступати радикально, треба ставити загату противъ сѣи чужои культуры, що такъ силоюбѣ тисне ся до насъ дверима и вѣкнами и таку шкѣду

наносить намъ вѣ нашихъ змаганняхъ до самоостѣйности и поступу питомои культуры. Вже самі соціалній обставины такъ тяжкій для насъ, що майже все, що піднесе ся троха по-надъ мужика, покидає свою мову и горнєсь до чужои мови — польскои, мадярскои або нѣмецкои. Де наше мѣщанство? Та-жъ мы майже колоністами по нашихъ мѣстахъ, а якъ и вѣ де горетка мѣщанства, то певно болѣше знає чуже писмо, якъ своє, питоме.

Тому, по моїй гадцѣ, повинні мы всѣми силами бороти ся, щобъ довести до ревізіи закона шкѣльного зъ 1867 року: щобъ выкинути языкъ польскій зъ рускихъ шкѣль такъ, якъ нема руского языка вѣ школахъ на Мазурахъ и вѣ мѣвчыхъ женськихъ школахъ у Львові, и щобъ марнований часъ на науку сего непотрѣбнои баласту обернути на выучене чогось практичного для селянъ у власній мові. Такъ само треба бы постарати ся, щобъ скасувати той славний галицкій утравізмъ, бо-жъ зъ практики знаємо, скѣлько маємо пожитку зъ него. Утравізмъ добрый для народу, що має власть въ рукахъ и може его вѣ практицѣ обернути на свою користь, але не для слабого народу. Щастє, що не маємо ще утравізму вѣ гімназіяхъ, але и тутъ слугують до польщины рѣзными способами... И чи-жъ мы одій зъ всѣхъ славянскихъ народѣвъ Австріи маємо тую криницу терпѣнїя? — бо очевидно, при нынѣшнихъ фактичныхъ обставинахъ, годѣ брати поважно замѣтитъ, що будѣмъ-то и Поляки добровольно принали тягаръ, щобъ ихъ дѣти вчили ся рускою азбука вѣ школахъ народныхъ.

Отже намъ нѣколи не забувати на сю важну справу, але вона повинна бути у насъ все актуальною; на тую справу повинні памитати такъ наші послы у Вѣднѣ, якъ у Львові: и вѣчно жадати змѣны сего несправедливого закона на той ладъ, який є деінде. Але такожъ цѣлый народъ повинно се заинтересовати голосно та енергично при всякій нагодѣ: на вѣчахъ, зборахъ, вѣ товариствахъ, при сѣрвазованихъ посольскихъ и т. п. Очевидно треба бы упередъ освѣдомити нашего темного селянина и пояснити сею справу широкимъ масамъ, щобъ и тѣ широкі масы самі порозумѣли, якъ слѣдъ, справу и почувли свою криницу; — щобъ громады пильнували и доходили своего права и поишли слѣдомъ тыхъ кѣлька-нацѣти громадъ калуского повѣта, що то передъ двацѣти лѣтами зажадала скасування польскои языка вѣ своихъ школахъ. И до сего треба органічно працѣ та й систематичного підготування, щобъ кождый громадянинъ добре розумѣвъ справу и умѣвъ постояти непохитно за свое право — а щобъ не давъ ся застрашити акому-небудь подпанкові або урядникові и терроризма въвести вѣдъ доброй справы. До сѣи цѣли повинні мы выкористати всяку нагоду, якъ рѣзній зборъ, вѣча, вѣдѣтны популярній, пояснити справу вѣ часописяхъ и книжочкахъ популярно, та й взагалѣ зрѣбити справу актуальною, заинтересувавши нею широкій масу, — а тогды можна бы сподѣвати ся, що наша справа возьме верхъ, скорше чи пѣвѣйше, бо законы не вѣчний, и мы вже дожили того, що богато законѣвъ знесли

а на ихъ мѣсце выдали нові, справедливыѣшіи. Нехай при всякій нагодѣ буде покликѣмъ для насъ:

Ревізія закона шкѣльного зъ 1867 року! *П. И. Украинцевъ.*

Угодові конференціи.

На вчерашній засѣданю угодовои конференціи выбрано 2 підкомітеты, одній для нарадъ надъ справою языковъ правительственныхъ властей, другій для обговореня справы шкѣль меншости. Вѣдѣтакъ взято наново підъ наряду провѣсть управлѣнєня языковои справы вѣ кружѣ дѣлани автономичныхъ властей. При тѣмъ сягнено згѣдне установлене текету зъ вынѣткомъ двоохъ постановъ, котрі будуть пѣвѣйше порѣшеніи.

Вѣ справѣ выборовъ реформы принято 5 першихъ точокъ, котрыхъ важивѣйшій постановы звучать: Вѣ несѣденкомисовѣй групѣ великои посѣлости має бути меншости заповѣдана вѣдповѣдна репрезентация. Дотеперѣшній подѣлъ выборчихъ округѣвъ на мѣскій и сѣльскій громады, и роздѣлъ мандатѣвъ мають бути зрѣвѣдовані, при чѣмъ однакѣ подѣлъ языковымъ взглядѣмъ громады, взглядѣмъ судовій повѣты мають бути осколько можъ залучені вѣ одній выборчій округѣ. Дотеперѣшній сѣльскій округи, котрі теперъ при выборахъ до рады державнои сѣть прилучені до мѣскихъ округѣвъ выборчихъ, мають бути такожъ вѣ будучности при уваженю числа людности, якъ такожъ податковои силы, такожъ при соймовыхъ выборахъ прилучувані до мѣскихъ округѣвъ.

Выбѣръ посѣль зъ групы сѣльскихъ громадъ має вѣдбувати ся безпосередно. Ико мінімумъ безпосередного податку, управлѣюще до голосованя вѣ групѣ сѣльскихъ и мѣскихъ громадъ означено 8 коронъ рѣчно. До теперѣшнихъ 3 группъ [великои] посѣлости, мѣстѣ и палатѣ торговельныхъ и сѣльскихъ громадъ] прибуває яко нова група загальна клѣса выборчѣвъ. При тѣмъ мають обовязувати тѣ самі условія и постановы, які обовязують при выборахъ до рады державнои и вѣ загальнои куріи.

Вѣ цѣли переведеня соймовъ выборовъ, соймъ має бути подѣлений на три выборчі куріи: представитѣль великои посѣлости, посѣль зъ чѣскихъ округѣвъ и посѣль зъ нѣмецкихъ округѣвъ выборчихъ. Супротивъ жаданя Нѣмцѣвъ, абы куріи чѣскихъ и нѣмецкихъ выборчихъ округѣвъ одержали, яко національній куріи, право veto противъ деякихъ соймовыхъ ухвалъ, представитѣль консервативнои великои посѣлости и чѣского яроду заявилъ, що не подѣлаєть нѣвѣныхъ принципіальныхъ закидѣвъ противъ того, абы деякій соймовій ухвалы по остаточнымъ ихъ зрѣдѣгованю вѣ соймѣ, подѣлавано ще подѣ голосованє вѣ обохъ національныхъ куріяхъ.

Президентъ міністрѣвъ, д-ръ Керберъ подѣкувавъ членамъ конференціи за основне и рѣзче обговореня предложенного нимъ матеріалу и высказавъ надѣю, що и вѣ нынѣшнихъ неполадженыхъ ще справахъ дасть ся о-

сягнути цѣлковите porozumѣнє и зблѣженє. На тѣмъ закончено.

Зъ театру войны.

Дня 15 с. м. вѣдѣль Бурѣвъ зъ подѣ Маєкинѣу посунувъ ся кѣлька миль на пѣвнѣ вѣдъ мѣста, де при желѣзничѣй стациі Льобатѣи стрѣтивъ ся зъ англійскимъ таборомъ. Пришло до битвы, вѣ котрѣи, пѣсла телеграммы зъ Преторіи, Англійцѣвъ розбато. Англійцѣ утѣкали вѣ наибѣльшіймъ неладѣ. Страты Бурѣвъ дуже малі. Чотырехъ Англійцѣвъ полонено и забрано 15 скринь зъ набоями, богато оружїи и коней. Англійскій телеграммы потверджують вѣтѣ про сѣю битву и додѣють, що Бурѣ полонили одного офицера и забрали кѣлька скринь зъ амунициєю. Остаточнѣ однакѣ Бурѣвъ вѣднерто. По полудни зачало ся бомбардованє англійского табору, при чѣмъ погнѣ вѣдѣ гранату одній офицѣръ.

Зъ Влемфонтенѣу доносять, що .000 трансвалльскихъ Бурѣвъ зъ околици Колесберга хоче пробити ся на захѣдъ до краю Васутѣвъ. Англійцѣ надѣють ся, що вѣсь они дѣстануть ся вѣ полонѣ. Про сѣи самѣ адаєть ся вѣдѣль Бурѣвъ доносять зъ Кроиштаду, що Бурѣ, вѣдѣкнули подѣ Бетулією атакѣ генерала Гатекра, Англійцѣ понесли великій страты. Богато зъ нихъ полонено. Зъ Дурбанѣу доносять, що Бурѣ, котрі обсадили були доминируючій надъ мѣстомъ Померонъ позиціи, зрѣвѣвали, мѣсто майже зъ землею.

Робертѣвъ доносять, що вѣ рѣвѣныхъ на-примахъ выслано богато вѣдѣловъ войска, котрі мають вѣдѣбрати вѣдъ повстанцѣвъ оружїе, бо число Бурѣвъ, котрі хочутъ подѣдати ся по мысли послѣднѣи прокламаціи є дуже велике. Окрѣмъ того Робертѣвъ доносять, що бригада генерала Клемента маширує на Влемфонтенѣ. На одіймъ бенкетѣ вѣ честь заграничныхъ attachés Робертѣвъ заявилъ, що вѣ наибѣльшіймъ чѣсѣ буде мѣгъ запросити ихъ до Преторіи.

Губернаторъ Капландѣу Мильерѣ, вѣдѣхавъ зъ Капштаду вѣ неавѣстѣмъ напрямѣ. Здогадують ся, що вѣнѣ поѣзавъ до Робертѣа, абы зъ нимъ нарадити ся надъ будучою організацією Ораніи.

Удержѣ ся поголоска, що конституція має бути тамъ застановлена, бодай на два роки, а Оранія буде админістрована, якъ бы безпосередно належала до Англій.

Правительства обохъ республикъ згодили ся на злуку Ораніи и Трансваллю вѣ одну республику. Критеріє має бути президентѣмъ, а Штаѣвъ генеральнымъ командантомъ. Оба президенты выдали вже вѣдповѣдну прокламацію. Сею злуку порѣшено вѣ тѣй цѣли, абы подѣчасъ войны уможливити единѣсть вѣ постановѣхъ обохъ державъ и перевести якъ наибѣльшу одноцѣлѣсть вѣ военныхъ операціяхъ.

Зъ Капштаду доносять, що властивою цѣлкою подорожи депутаціи Бурѣвъ, котрі вѣдѣуть до Европы, вѣ Петербургъ. Нашій корреспондентъ зъ Капштаду доносять, що лѣпше

Гучній оплески збудили спячихъ. Вѣсь зрозумѣли, що сѣей оплески то нагорода за выголошенный рефератъ.

Отворено дискусію. Вѣ сали счинилась тишина, пѣхто не забиравъ голосу... Ажъ тутъ, на вѣдавѣнїю нашому реентѣму, той сучорлявий секретарѣъ аваживъ ся вѣдѣзвати. „Овѣ! що вѣнѣ тамъ плести може?“ подумавъ Мышинъ, махнувъ рукою и нетерпеливо крутивъ ся на крѣселѣ. Учитель щось довго розсправлявъ, але мало хто его слухавъ.

— Кто же зъ панѣвъ забере голосъ? — вѣзавъ о. предѣдатель.

— Я прошу! — вѣдѣзавъ ся Мышинъ. Уѣсь авернули на него свою увагу. Реентъ выпрѣминивъ ся и такъ промовѣвъ:

„Виджу, що „реператъ“ отця „реперента“ и добродѣя дуже добрый. То є, мои панове, важна справа. Мы бы могли тѣлько дякувати за такий „реперата“ и поступати такъ, якъ тутъ мали-сьмо честь чути. Я бы тѣлько мѣгъ ще додати, щѣмъ за то мы дати чѣсту „абсолютію“ [нѣбѣ: „абсолютіорію“], най живнѣ для насъ же многоя, многоя лѣта!“

Сидѣвѣвъ. Велике, адаєть ся, вражѣнє мусѣвъ зрѣбити сею промовою, бо о. предѣдатель и не дожидѣючи нѣчѣного болѣше голосу, подѣдавъ подѣ голосованє, чи рефератъ прийняти, а референтѣи заявили подѣку. — „Славно!“ заголосили всѣ и подѣсли руки.

Наступили выборы членѣвъ до нового вѣдѣлу. Тѣ самі перейшли одноголосно.

Зборы закончивъ о. предѣдатель подѣкою за присутієсть и за „рѣвне“ сповненє обовязку членѣвъ; робивъ надѣю, що поступъ сего товариства покажує, що колѣсь оно вѣповнѣ вѣдповѣсть своей задачі. А позаякъ уже сидѣнєна пора — говоривъ далѣше предѣда-

тель — то мусѣвъ вѣдѣпати зъ дневного порядку послѣднѣя точка: „знесенє членѣвъ“. При кѣнцѣ, дякуючи членамъ за довѣре, запросивъ уѣхъ присутныхъ на перекуску до „Народнои Торговлѣ“.

II.

Комната до сѣдѣланъ зановнила ся всѣмъ тѣмъ, що були на зборахъ, а крѣмъ того ще кѣлькома, що не вѣспѣли прийти на зборы. Лицѣ присутныхъ сїяли вѣдоволенѣмъ. Мышинъ, покурюючи „куба“, сидѣвъ такъ саме коло о. предѣдателя. Вѣнѣзавъ ще одну справу личну залагодити и просивъ о. предѣдателя о раду.

— Маю — каже — сынка. Посылаю его до школы вѣ мѣстѣ. Хотѣвъ бы-мъ, щѣбы оно пѣзнало того, чѣго навчивъ ся, та й выховало ся на якого-такого патріота.

— Учѣть, учѣть, и старайтѣсь, щѣбы вѣстунѣвъ у вашій слѣдъ? — перебивъ о. предѣдатель.

— Але высокопреподобный отче каноніку, а цѣлую руцѣ за таке довѣре, иво вѣ тѣмъ бѣда, щѣбы его де умѣстити. Жию зъ нашимъ старымъ отцемъ духовнымъ, такожъ канонікомъ, дуже добре; раджу ся ихъ, нѣчо не порадѣть. Кажуть, що вѣнѣ уже старшій, зѣдобѣстѣи не має, найлучше дати бы его до ремѣсла. А якъ хочу, нехай дасть его до науки огородинства, бо они вже выстарѣють ся о мѣсце. Дѣсь то є який курѣъ на самѣмъ „университетѣ“, дають тамъ безплатно цѣле удержанє. Але я хочу, щѣбы бувъ троха учѣвѣйшимъ. Иду вже до учителя, може вже бодай на такого вычу. А той зновъ щѣсь плетѣ... каже, що закимъ дѣстане „пенсію“ вѣ семинаріи, купѣ чекати. А я не вѣ станѣ

давати грошѣ. Хѣба же може высокопреподобный отецъ канонікъ и добродѣй (цѣлуу руку) що порадѣть, аже хотѣ длитого, що выростѣ колѣсь на патріота и може богато доброго зрѣбити для нашей святой Руси.

— Я вамъ не могу згѣнѣти, — промовѣвъ ажъ теперъ о. предѣдатель, — що хочѣте конче, абы вашъ сынѣ бувъ освѣченою людяною. Але що? Якъ мало вмѣе и вже старшій, треба дати до ремѣсла! Чи-жъ вѣнѣ тогды перестанѣ бути пожиточнымъ для нашей сусѣбности? Отъ примѣромъ „Народный Дѣмъ“ розписавъ конкурѣъ, що ученики руской народности по скѣиченю четвертой клѣсы зъ добрымъ успѣхомъ дѣстануть мѣсце вѣ бурѣ, де крѣмъ подаваныхъ наукъ будутъ учити ся ремѣсла. Могли бы зъ нихъ бути люде честній, робѣтѣи и знающій свой фѣхъ. Але се за назѣке для нашихъ людей... нѣхто навѣвъ не зголосивъ ся. Що-жъ можемо при такѣмъ станѣ рѣчи зрѣбити? Нехай вамъ не выдає ся, що якъ вашъ сынѣ надрагне сурдѣтъ и чогось вѣдѣвѣтъ ся, то вѣ него вже мусѣтъ бути великій чоловікъ...

— Та може оно правда — скрутивъ ся нашъ реентъ и стрѣтивъ усю надѣю що-до великои будучности своего сына.

Середъ товариства ставало що-разъ болѣше гамѣрно. Зачались толѣсты и промовы патріотичнѣи. Я бы думавъ, що злишно переказувати змѣстѣ промовы и „словацѣвъ“, але кортить мене повторити промову нашего Мышина. Вѣнѣ говоривъ:

„И я хотѣвъ бы сказати свое. Мене дуже тѣшитѣ, якъ такъ вѣсь збѣдемо ся и радимо надъ добромъ нашихъ братѣвъ-хлѣборѣбѣвъ. „Душе моя, душе моя, востани! что

сипши?“ Змѣркуймо, що маємо богато роботы, не часѣ дѣрѣмати! Я зачинаю вѣдѣ себе. Самѣ одній на сѣлѣ, що щѣсь роблю. Отецъ канонікъ хорій, учитель страшкѣвъ сынѣ. А чи и самѣ могу вже все зрѣбити? Пани дали „обѣструкцію“ (нѣбѣ: „инструкцію“), — выборы переводѣть ся вѣ громадѣ, польска лѣста перейде и що я зрѣблю? Просѣнты нема, учитель не такий, який намъ треба, чи и тому винѣвъ? Теперъ же скажу одѣ: Сумна хвиля для насъ, а якъ коли ще разѣ тутъ збѣдемо ся на раду, може ще болѣше вырадимѣ и болѣше насъ буде. А тѣмчасѣмъ тримаймо ся, якъ Богъ приказѣвъ, и живимо, якъ мы тѣ всѣ разомъ и многоя лѣта!“

Скѣвичилась и несѣла лѣта Мышина найдорѣжша хвиля. Забувъ о своихъ домашнихъ вѣловѣтахъ а роздумувавъ надъ вагою слѣвъ своихъ.

Вѣрнувъ до дому. Вѣ цѣлѣмъ сѣлѣ загуло: де ходивъ, що робивъ, що вѣвъ. Але ще недовѣрѣли ему, ажъ тогды пѣзнали ся на нѣмъ, коли вычитали зъ газѣты, що Мышинъ ажъ два разы забравъ голосъ...

Вѣ очахъ „темныхъ братѣвъ“ пѣйшовъ нашъ патріотъ вѣ гору. И се було бодай половиною нагородѣ за его страшный день. Але де друга половина? Микѣльча не вдало ся ему асунути мѣжъ панѣвъ. До ремѣстничѣи бурѣвъ! Га! що-жъ робити? Треба и на се пристати. Але за мѣи патріотизмъ — мѣркувавъ собѣ нашъ патріотъ — я вартѣ щѣсь лѣпшого...

Зеновъ С.

часть на боевищи буде тишина, бо теперь я-
дутъ ся мирові переговоры.

Письма зъ краю.

Зъ Рожнѣтова пишуть намъ:
Славне то мѣточко Рожнѣтовъ! Все
сложилась для его ширшом славы!

Вже злиж 16 літ тягнуть ся вибори до радı громадської. Вкiнці такі мiщанинство побiдило: вибори зї передь двома лїтї такї потвердивъ Вїднї, хочє староствiн намістництво уневажає ихъ и наказало було перевести нiй вибори, що и стало ся. Днї 20 лютого 1900 мали вже вибрати вїбїта. Здавало ся, ось-ось усмїхнеть ся доля мїщанамъ... Та ба! на що-жъ славетний Рожїтївъ? Кiлька днївъ передь виборомъ вїбїта приїжджає и. староста та й вїзї акти до кишенї! На що? Не тяжко вїдати! Одинъ панокъ захотївъ кiнцє стати burmistrzem (вїбїтомъ вже нї!), але хвиля для него на-разї некорїсна, ще за короткий бувъ часъ, щоби добре вымуштрувати декого... Чи-жъ не важна причина? Але офіціально не стало ся дїлятого, що одинъ раднїй не може бiльше вїсгалївъ бути раднїмъ.

Цыла-жэ подпора Рожыткова — се го-
ліўу кніжэц *katolik*! "Католік" и "католицкі
яра" не сходзіць ёму зь устэ, хочэ забуты
на конкордаці, такт торжественно оголоше-
ный св. отцем папою Львом XIII. (е дла
"moskali", а "католика" оно не обовязуе)
Такжэ тутт ходзіт о "owieżczki" и о "wzgos
ojczyzny"! (Сарака забувэ, якэ савэ руску
грудэ та що руска кровь выкормила ёгэ
такжэ краснымэ, мати руску цёсно надэ ко-
лыскою спывала, та й батёно коласэ бувэ
Русинь!) А славно умёе заходзіт та лапатэ
"duszyczki"! Одного дла дэставэ рожыткэ
скій рускій урядэ парохіяльныи пісьмо вёд-
ц. к. староства зэ наказомэ: выдати метрык
дла парохіянкі Шляхеткі, бо она жалувал
ся, що парохэ вёдэ жаднымэ усёвёмэ не
хочэ ёй выдати. Парохэ самэ собэ не ві-
рыт, кажэ заклинаці Шляхетку та двоух
свёдкёв и при свёдках пытае ён, чи он
колі вёдэ него жадалэ метрыкі? Ажэ тутт
выходзіт шило зэ мышка! Она оповёдае, щэ
женихэ Польскі, хочэ конче брати шлюбіэ
востелэ и ходзіт за порадою до "польскаго"
а сей певно такжэ ёму порадыт, бо навёст
власнымі кобыми вёдставіт ёгэ до старо-
ства. Красна штучка "prawdziwego katolika"
абы толькіо нецеляльно голосітэ оповёда
дати шлюбіэ. На шлюбіэ, хочэ Шляхетка бід-
на, страляе зэ мездэровэ "во всеуслышеніе"
щобы кождый знавэ, якэ "gorliwy katolik"
поборэзэ попа рускаго... Карэ не боньт ся, бо
за то певно ждэ радше вёдзнакі вёдэ свогэ
консистора, а рускій священнік безградыи
бо нашэ консисторэ — бодай якэ до тепер
будэ — дэдан чы щэ зробітэ...

Безъ тутъ и п. к. поборець, который жа-
давъ водъ руского пароха, абы наклонивъ
сотрудника кланяться ему на улицы, хоть со-
трудникъ навѣтъ не зналъ его. А коли со-
трудникъ пришовъ по пенсію, то п. побо-
рець конче ждавъ поклонѣтъ, кажуща
„Patrz! wisi obraz Najjaśniejszego Pana, a ja
jego urzędnik!“ А зъ-подъ пера сего урядни-
ка Найяснѣйшого Пана не вышло бы сло-
вуско, а всяке тако домагане трактуе якъ
„nienawisć względem Polaków“...

О, Роживѣвъ азъ неодинго боку „сла-
выя“!

Обходы въ память Т. Шевченка.

На дохдѣ Товариства им. Шевченка для помощи убогимъ украинскимъ студентамъ высшихъ шкѣлъ въ Петербургѣ въѣхалъ д. 4 (17) с. м. въ залъ Павловна въ Петербургѣ вечерницѣ съ танцами. Программа складалась изъ трехъ частей: 1) калынов, 2) изъ живыхъ картинъ и 3) пѣсенъ Нпщинского до частины „Навара Стодолѣ п. заг. „Вечерницѣ“. Всѣ музыкальнѣе и танцевальнѣе точки программы были выбраны до имени нашего гонимаго, а салю красивѣе блѣднѣе бѣе поети, пристроеннѣе зеленію. Кульминаціонною точкою вокальной части была „Думъ“, незвычайно гарно въдѣланная Хоткевичемъ при супроводѣ загибающей вины дѣеи бандуры. Хоткевичъ знаменитъ на тѣмъ прегарнѣмъ многоструннѣмъ виолончелѣмъ, а его спѣвъ выкликалъ у зображеннѣхъ бурю неумовкаючихъ оплескѣвъ. П. Зарянникъ, Б., Хмара и п. спѣвали, якъ незвычайно, изъ знаменитѣмъ успѣхомъ и въдѣлили у зображеннѣхъ образѣхъ чудныхъ лѣтнихъ вечерѣвъ благодатнои Украины. Три картинѣ изъ живыхъ особѣ въведено послѣа въкладартиста А. Г. Состѣна. Нпщинского „Учѣеицѣ“ вывали такожь дужѣ чарно, а особѣво подобалася пѣсня „Закувала та синя азула“. Послѣа концерту почалися танцѣ; мѣнѣишии танцювано такожь козачка изъ родныхъ украинскихъ одѣгахъ. Салѣа бу переповнена, а забава протяглася до гондраноѣ.

Поклин до всіх Селян, Міщан і Читалень, Членів "Просвіти" пов. Стрийського і Жидачівського

Філія Товариства „Просвіти“ в Стрию устроєє дня 27-ого марта (вінторок по не-
дї) Крестопоклонній *Загальній Збори Член-
філій „Просвіти“* получені в *Просвітні-
содарским тієм, мовованем господарских про-
метів і аматорским представлєнем.* Сей де-
27 марта буде у нас правдиним народним
святон, котрого участники изучать ся мило-

і скористають і розвеселять ся. Для того кличемо всіх Членів нашого Товариства і тих, котрі хочуть до „Пресвіта“ записатись: Прибудьте д. 26-го марта с. р. до Стриля wraz з своїми родинами і знакомими, а певно не по жалуйте труду дорога!

Програма:

- 1) *О год, 10 рано*. Богослужбена за померших членів філії „Просьвіта“.
- 2) *О год 1 по полудні*. Отворена Загальних Зборів філії „Просьвіта“, справоздане з діяльності Воділу за рік 1889 і вибір нового Воділу.

3) О год. 1^{1/2}. Делана в Читальня „Просвіта“ нашого орудя згадуєт сясправу з розвитком своїх читальня. В тія ціля просимо, щоб кожда Читальня вислала на збори свого десятата і заосмотряла его письменним справозданнем про стан Читальни.

4) *О год. 2 по мел.* Вклад господарский „О рогатій худобі“ буде держати Ви п. Василь Король, учитель господарства і делегат центр. Виділу зі Львова. По викладі: господарська угодовка і порада.

б) О год. 3 по пол. Львовская господарских предметів, насіння, щеп і т. д. Кождий член "Прогресів", котрий має запланувану вкладку членську за рік 1899 або тепер напишесь до Товариства (1 ар. річно), дістає за дармо при вступі до сади львів (картку а. числом). За Читальні одержує львів делетат. Кождий львів виграв якусь річ, потрібну до господарства; новомодне насіння, благородну щепу, добрий прилад господарський, а можна також добре виграти расового веприка, чистої крові Юркішіра.

6) О год. 6. Розпочнуть ся Вечерниці на
вкладом о Тарасі Шевченку. По викладі хлоп-
ці сільські будуть декламувати вірші з Тараса
Шевченка. Онісіа розічне ся аматорське
представлене. Кругок аматорський „Міщань-
скої Бесіда“ відіграє комедію Наумовича
„Змішчений Юрко“ в 2 відслонях. Вступ на
на вечерниці для Членів „Просвіти“ без-
платний. Не-члени платять 5 кр. на сьвітло.

Нам здаєся, що ввиду так багатого програми не потрібно більше заохочувати до численного зібрання. Виділ Філії "Просвіти" надієсь, що саля під "Чорним орлом" заповнить ся дна 27-го мэрта по береги самий найчильнішым зерном нашого Селянства, Товариство "Просвіта" прядбає собі багатових членів. А щоб се справді було самий найчильніше зерно", о точ нехай подбають наші сельськы Патріоти.

До побачення!
Стрий 13 марта 1900.
Від Виділу Філії Тов. „Просвіта“
О. Бобикевич Р. Сосновський
секретар голова філії.

Н О В И Н К И.

— Концерт у Лявоня ў XXXIX. роўніні смерці Т. Шевченка ўдбудзе ся ў сали Народнаго Дому д. 27 с. м. во второк заходом Товариства „Просвіта“ і Лявонскаго Боля при участі и вніших народных товариств. Вь концерт выступить наш славный співак-артист Ал. Машута и звестна співакша наша п-на Дзякуніцка. Програма буде оголошена сами днямі.

— **З**ь Черновців. *В*а *п*амять роковим смерт
Т. Шевченка відбудуть ся в неділю 1-ого
ст. цвітня в сали „Народного Дому“ в Чер
новцях заходимо усьох українсько-руських
черновецьких товариств: „Букочинське
Воян“, Руска Весіла“, „Народний Дім

1) Вступные слово-выголосит п. Бротей Пигу-
ляк. 2) Федькович-Воробкевич: "Гей са-
горь" мѣшаний хоръ "Бук. Вояна". 3) Ше-
вченко: "Казказ" (декламация), выголосит
П. Лушинский. 4) Шевченко Лесенко: "Иван
Гусъ" мужескій хоръ "Бук. Вояна" аъ ака-

пан. фортепиано 6) Гжимали: „Баллады. форте-
сольно, вымкане и на Ол. Ясенячка. 6) в Млак.
Воробейных: „Сный очн“, 6) Лисенко: „С
пушу а кониченька“ з аккомпаниментом фор-
тепьяна, мужской соловый квартет: „Бук.
Воина“. 7) Шевченко-Вербицкий: „Заповить
музычний двохоровый творъ з баритоновым
сольномъ и аккомп. фортепиано вымкане хоръ
„Бук. Воина“. 8) Гушадевич - Вахнянит
„Наша жизнь“ мужской хоръ „Бук. Воина
Початокъ точно о год, 8, Цымъ мѣсьц: перш
три ряды крьсель 2 хор, другй два 1 хор,
60 сот., прѣдъ по 1 хор, партѣрь 60 сот., д
ш. селянъ, мѣщанъ и учениковъ 30 сот. 1
концертъ вѣдбуде ся спѣльный комерсъ.

— **Зъ Перемышля.** Выдѣлъ "Рускои Бесѣды" Перемышля, по вѣдомляю своихъ замѣщыхъ членѣвъ, въ недѣлю 25-ого марта р. вѣдѣбуе ся въ поминатѣхъ товариства въчитъ проф. Д. Чеховского: "Зъ подорожи въ Италію и Помпеи". Початокъ точно о 8 годѣхъ въ вечерѣхъ.

— У-ти звычайный загальний зборы „Касы за-
датков“ въ Стрыю вѣдбудуться дая 29 н. с.
марта [четверг] о 5 год. по полудни въ сал-
„Руского Касна“. Порядокъ дневний:
Справозданіе Дирекціи въ дѣяльности и раху-
нокъ за робѣ 1899. 2) Справозданіе комісіи
контрольной. 3) Роздѣлъ выскѣвъ за ро-
1899. 4) Выбѣръ 1 заступника директора.
Выбѣръ 3 членѣвъ Совѣта управлюющего и
три роки. 6) Выбѣръ комісіи ревизійной на
робѣ 1900. 7) Внесене Дирекціи и членѣвъ.
Стрыи дня 15 марта 1900. Совѣтъ управля-
чій „Касы задатков“ въ Стрыю, товариств
зарєєстр. въ огран. поручкою: О. Юх. Федо-
вичъ председатель, Иванъ Реваковичъ секр-
тарь.

— 3ъ Бучача. Молодѣжь гимназін бучацко

устроены сегодня вечеромъ въ сали „Сокола“ вечерники въ память Т. Шевченка. Въ програм-
мѣ: выступле слово; декламациі: Шевче-
нковыхъ „Неофітъвъ“ и „До Основыянка“ по
русски, а „Перебенді“ по польски; хоръ від-
співавъ: „Думы мои“ Воробкевича, „Domek
Boży“ Крейдера, „Заувага“ Пйщинського,
„По битві“ Вербицкого, и „Имни славянскій“
Нижняковського; сольно барітоново „Замоукли
гербань“ зъ акомп. фортепьяна; оркестра въ
дугра Бяльковського Roudroug зъ народныхъ
пісень зъ акомп. фортепьяна; дуєтъ скрапко-
вый утворю Мазаса; „Не ходи Грицю“ Яронь-
ского на фортепьянѣ.

— Зъ Самбора пишуть намъ : Нашъ руско-народный театръ перебуває у насъ вже довгий часъ и давъ ся познати тутешнай публицѣ озово, якъ на провинціальный театръ, дуже добрую грою. Гра артистівъ и выставлені штука тымъ бѣльше промовляють кождому до сердца, що ввійти въ бѣльшой части въ нашего життя, а до сего ще руска пѣсня „бавить сердце“. Однимъ лише нашимъ „твердимъ“ руска сцена не промовила до сердца. Забавили ся въ „обструкцію“ и на представляна не явили ся. Имъ бѣльше подходить до вподобы чужій екстава, якъ звукъ рѣднои мови и пѣснѣ. Натомѣсть бувало доносъ польскои публики. Не знати такожъ, зъ якихъ причинъ самборска „Руска Бесѣда“ не зволила заняти ся нашимъ театромъ, хочъ въ тѣй справѣ лѣвовска „Бесѣда“—якъ зачуваемо—письмомъ водносила ся до неѣ. Се або знана байдужность руска, або бракъ куртоазіи, а то тымъ бѣльше, що на письмо лѣвовскои Бесѣды самборска Бесѣда се зволила навѣть відповісти. Може „уболяла ся“ чого та мовчки помяоно сю справу ?

Нетой.

— Дієвничарський чортик, що любить не раз „вистрихнути“ збитка, вправь ся вчора в подане у насъ въ „Дѣлѣ“ сировоюдане про П. загальні збори „Красного Союза кредитного“ у Львовѣ. На виступника до рады надзирающей выбрано не п. Льва Гузара, але о. Евгенія Гузара. Похибку поправляемо, а эт чортикомъ почислимо ся...

— Чому о. Іосифъ Краснопера бувъ на аматорськомъ представленію въ Скорикахъ, устроюванімъ польськомъ ксьондзомъ на будову „косяцїана“ въ Дорошівцѣ? — Отже вбачаю самъ має слово, пишучи намъ: „На підставі арт. XIX. уставу православної помістної сьлѣдуюче спростовано: Въ числѣ 47. „Дня 28/2 1900 поміщено дописъ зъ Скалатщини „Якъ ся буде тверды правдивей ииры католицей?“ Въ тѣй дописѣ даву ся дописувателю, що я бувъ на представленію, а не на представленію дававъ вечерю для „сусѣбнои ерархїи“. Правда єсть, що я бувъ на представленію, а причина сьлѣдуюча. Въ уложеніи

представлена на дождь будовы лат. капицъ въ Деревни въ брали удѣлъ члены мѣсцевой заряду добръ. Познакъ кары грошей похода чий азъ шюды и алодѣйствъ полехъ призичуе исключительно на користь мѣсцевой церкви отже оденъ азъ заряду просачи поднесаюго прибути на представлене, пригадавъ деликатную обстановку. Могу записать Вп. доносителя, що гроши уаысканый азъ розпродажъ билетовъ въдъ двохъ русскихъ священниковъ и въшли на будову лат. капицъ, бо поднесаный отримавъ квоту 5 зр. яко даръ для мѣсцевой церкви (въ Скорикахъ). Заявлю кромѣ того, що по представлено бувъ у поднесаюго на вечеръ сусѣды о. Копытцакъ, котры захващъ до мене, и мой швагеръ; "ерархъ сусѣбный" не гостивъ-смъ у себе. Коля-бъ бувъ доноситель заглянувъ у вѣкно, перекнавъ бы ся бувъ самъ наочно о правдохъ моихъ словъ. — *О. Іосифъ Краснопера*, парохъ въ Скорикахъ.

— Про вітчане архик. Стефанім доносят сегодня: Вітчане відбуло ся вчера о год. 1 перед полуднем побіля заповідженя програми. О год. 1 в полудне подано свіданя Новожевців остануть еще кілька днів в Мірамарт; обісла відбуте, але поки що не вати еще, буди; пароходъ, котрымъ маюти пустати ся въ дорогу, жеде вже въ Рєвць.

Вчера рано насібло множество цвѣтѣв и дарункѣв, и то не лише вѣдѣ цѣсарско-родины, але и вѣдѣ шалкты австрійскыи угорскыи и вѣдѣ населѣня. Мѣжь телеграммамъ пришла такожь телеграма вѣдѣ цѣсаря; цѣсарь складе сердечный бажаня новоженцямъ Архиснагния вѣдѣвѣла загарѣ телеграмомъ въ котрой дякуе за желаня и просить, щобѣ цѣсарь и дальше не вѣдѣкаувать їй своєи сѣшки. На Мірамарскѣмъ замку выстѣвлена була бѣдо-червона хоругѣв австрійского дому на знакѣ, що въ замку пробує членъ цѣсарского дому; по вѣнчаню хоругѣв сѣзнато.

Оногда урядова Wiener Ztg. оголошл
цесарске письмо до президента міністрів
д-ра Кербера, котрым цесарь увольняе ар-
хиє. Стефанію вѣдъ протекторату надъ То-
вариствомъ Червоного Хреста, а друге пис-
мо, котрымъ цесарь архиє. Марію Валері-
именуе протекторкою товариства. Сегодня с-
голошане Wien. Ztg., що вѣчера вѣдбуло ся вѣ-
чане архиє. Стефаніи зъ г-р. Елемеромъ Ля-
нямъ. Цесарскыиъ письмомъ зъ д. 22 с. е.
розупущено двѣрь цесаревичевои вдови Стеф-
аніи; рѣвночасно установлено двѣрь для ар-
блисаветы.

— Зміня титулбвъ. Царь затвердиль внесокъ министра рблнцтва, щоби техника лбсовъ при адмнстрацїи полїтичнб въ X. класъ рапнъ замбсть дотеперїшного титулу „адмїнїстраторъ лбсової инспекцїи“ ужывали титулу „комїсаръ лбсової инспекцїи другої класъ“. [Forst-Inspections-Commissär zweiter Classe], а техника лбсовъ въ XI. класъ рапнъ замбсть дотеперїшного титулу „комїсаръ лбсової инспекцїи“ ужывали титулу „комїсаръ лбсової инспекцїи першої класъ“. [Forst-Inspections-Commissär erster Classe]. — Ми

стерство просвіти дозволило огородникови ботанічному при лвівськомъ університетѣ уживати титулу "инспектора ботаничного огорода".

— 3ъ „Дѣлѣстра“. Недавно поміщена була въ „Дѣлѣ“ новина, що д. 8 марта с. р. погорѣла церковь въ Арламбовскій Воли, повіта мѣстничого, а причиною огню було полишене свѣтла. Церковь та була въ „Дѣлѣстра“ обезпечена, шкода була заразъ зліквідована и выплачена и при ліквідаціи подано, що причиною огню було полишене жаряючого вугля въ церквѣ або, якъ прислуга церковна звиняла ся, звыпавъ вуголь зъ надиляницъ на пологіу. Властнѣю причину выкаже розправа судова, до котрой покликаю прислугу церковну. — Се спонукає насъ звернути увагу настоятельствъ церковей и братствъ церковныхъ на практикований часто примітивный способъ перехованія вугля по церквяхъ, що стало ся причиною численныхъ пожарѣвъ; протягомъ нещовна двохъ лѣтъ зъ помѣжи церковей въ „Дѣлѣстра“ обезпеченыхъ, погорѣло вже кілька до тѣхъ такихъ неосторожнѣи практикѣ зъ вуглемъ або свѣтломъ: въ Куликовѣ, Липинкахъ и въ Арламбовскій Воли. Хотя и въсѣхъ случаяхъ выплащали мы вѣдшкѣдованѣ равне обезпеченій сумѣ, то однакъ дотичній громаді потерпѣла значній страты, ко вартѣсть церкви була значно болѣша, такъ якъ навѣщайше селяне уважають церкви за безцѣнній вѣдъ пожару за-для вѣльного положенія, сторожѣ ночной и т. п. Звертаємо отже увагу комитѣтѣвъ и ихъ представителей, чтобы для охоронѣи передъ такими стратами звертали бачну увагу на способъ переховуванія вугля по церквяхъ и не дозволяли на такій примітивный способъ, якъ примѣромъ въ однімъ зъ тыхъ случаяхъ, де вугля переховувало ся въ деревяной скринцѣ коло деревяной стѣны, наслѣдкомъ чого церковь, крыта бляхоу, згорѣла до тѣла. — Дирекція Товариства взим. обезпеч. „Дѣлѣстра“

— Выдѣлъ товариства „Школьна Помѣчь“ въ Коломыи высказуе смѣлу щирѣ подяку Хв. комитѣтовѣ, що занимають ся устроиваньмъ вечерницъ на памятку XXXIX. роковинъ смертѣ Тараса Шевченка, за 100 коронъ, переданыхъ для товариства яко часть чистого доходу. — За выдѣлъ: *Педдѣльскій, Палиевыйко.*

— Новины азъ Бобрини. Водъ трехъ днѣвъ лютиѣ ся у насъ сильный морозъ и морозный вѣтеръ. На поли нема нѣ слѣду снѣгу. Що не знижили въ осени мыши, то теперь ни-чить [палить] вѣтеръ. Зъ дня 19 на 20 с. м. въ ночи замерзало двоихъ людей [имовѣрно бу-ли пѣхмененъ], оба шевцѣ; одинъ звалъ ся Ант. Шмидъ а другій по имени невѣдомый. — Господаревъ азъ Романова, Цудному, вкрадено въ Бобрцѣ пару коней азъ возомъ. Цудный пѣхменъ бузъ до жидовскаго селену [бо рус-скій ему не до выноды!] и лишнь конѣ азъ возомъ на рынку. Цудный мавъ азъ собок-са и той пѣхменъ за кбнями. Песъ може-верне ся, але конѣ? — *Нема, милого.*

— **Огонь.** Мѣсто Котлубузова на Мазурахъ спало дня 20 с. м. жертвою великаго пожара. Огонь выбухъ съ неосторожности съ самоваромъ въ одномъ заданомъ домѣ въ самый рынокъ. При сильномъ вѣтрѣ огонь перекидывался съ дому на домъ и до години цѣлый рынокъ прибавилъ некоей видъ бухачаго помоя. Помощь огненной сторожи была безуспѣшна и доперва при помощи войска та наспѣвшихъ съ околнѣвшихъ пожарныхъ сторожій удало съ другого дня огонь притушить. Пожежа снесла 160 домовъ, самыхъ жидовскихъ, а 600 родныхъ осталось безъ даху и средствъ до житья. Съ публичныхъ будничествъ зорѣла школа народна, евиденціе бюро катастрофы и въкарбика. Въ день пожежи відбувалъ ся торгъ, але селяне съ остраху позвѣвали возами, котрі такожъ почали були горѣти.

— Катастрофа залізнична на Буковині відбулася дня 21 с. м. на станції Фальківці наслідком зле установленого зворотнього залізничного. Погибь міщаньин [ч. 2858] відбухався на наладованій шляху магазинній и збитухувся зь вагонами, що стояли на сьмь шляху. При ударі палача Копера погибь на місци а машиніста Лукасевича попарила сильно пар. Зь подорожних ніхто не потерпів. Машина и три вози ушкоджені.

— Дирекція пошти і телеграфів оголошує: З 11 січня 31 марта с. р. здержувє ся ажъ до дальшого зарядженія діяльности уряду поштового въ Иванію пустомъ. Громаду и обшаръ въ Иванію пустомъ придѣляє ся до округу дорученъ уряду поштового въ Мѣльницѣ. Дальше поможує ся исланчѣмъ бѣды мѣжъ Мѣльницю а Иваномъ пустомъ дворцемъ зъ 11 сѣчня 1900 зъ два разы на чотирѣ разы (денно) въ напрямъ зъ Устю епископскаго до сѣлѣннѣго дворца въ Иванію пустомъ и перекладає ся курьє поштовою Иванію пустомъ Кудринцѣ на шляхъ Кудринцѣ - Мѣльницѣ [10 вѣд.]

— Стипендію з фонду пок. о. Николая Дебеляського, пароха в Ключеві великий, річ. на 300 коронь надав управляючий повітом Народного Дому* у Львові Дмитрови Вайдовичеві, студентові III. року філософії в львівській університеті, сироті по селянстві аж до скінчення наук.

Посмертний — 4 — сповістки.

Иванъ Чапельскій, бушній директоръ го-
ловной школы и учитель школы реальной въ
Станиславовѣ, померъ вчера у Львовѣ въ 71
роцѣ жия. В. в. п.!

Константиъ Климъ Джулинскій, уряд-
никъ дирекціи скарбу у Львовѣ, сынъ пароха
въ Вологнѣ [пов. перемышлявского], померъ
вчера въ 38 роцѣ жия по довгѣи и тяжкій
недузь. В. в. п.!

Посмертный — † — оповестки.

ДѢЛО

Витодити у Львові ще два (крім модаль і руських скат) о 5-той годині по полудні. Літературний додаток „Вісникъ" публікує нові твори „Витодити" во второкъ, а во второкъ і п'ятницю на порозі разомъ зъ Діалогъ.

Передплата за історію приймають: у Львові адміністрація „Діалогъ" а. Ваторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, і бюро газети „А. Кароли Любиміа 9, а А. Ольшавського ул. Килинь-Вжого 2; — у Ярославі: Л. Кражановскій; — у Вільні: М. Дукес, І. Сейдштатт; — у А. Рихтер, Нібелін-гофштр. 4; Н. Шалек І. Вользе 11; Насенштейн & Vogler І. Wallischgasse 10; В. Франкфурт і Гамбург: М. Насенштейн & Vogler.

Передплата на „Діалогъ" і наслідокъ за історію платити у Львові.

Передплата на „Діалогъ" зъ літер. додаткомъ

у Австрії: за границею: на цілий рікъ . . . 16 гр. на цілий рікъ . . . 22 гр. на пів року . . . 8 гр. на пів року . . . 11 гр. у Львові: на цілий рікъ . . . 14 гр. на пів року . . . 7 гр. на чверть року . . . 8-50 гр. на місяць . . . 1 гр. 20 гр. Редакція, Адміністрація і Експедиція підъ ч. 24 ул. Ваторія. — Рукописи зберігають ся лише якъ попереднє застереження. — Редакція неоплачує віддачі відъ порта. Неодержані числа коштують 6 гр. на пров. 7 гр. Оголошення змисли приймають ся по ціні 10 гр. відъ одного зброїна ілюстраціями або якъ місце въ рубриці „Надобавки" по 25 гр. а. з. Подати і який дозволити приймати чиселъ ся по 15 гр. відъ етикетки.

Польскій парламентъ.

Вже въ понеділокъ розпочне ся дальша сесія польського парламенту або — якъ то офіційно називає ся — союму королівства Галичини зъ вел. князівствомъ Краковськимъ, князівствомъ Освѣжимськимъ і Заторськимъ. На кріслахъ посольськихъ засядуть отже члени і „правдивий" представителі народу: ціла пропасть різнихъ ексцеленцій, князівъ, графівъ і замчайнихъ „василівъ" а врешті такожъ і нечисленні представителі опозицій, славно зъ того, що вміє кивати пальцемъ въ чоботі. Народи розпочнуть ся якъ звичайно взаємною адорациєю і привітаннямъ, а потому попливуть уже широкою струєю въ безконечнихъ пустословнихъ декламаторськихъ „сентенціяхъ-дебатахъ", въ котрихъ ораторскій талантъ шляхетно-уродженихъ представителівъ суспільності заявляє ослепляючимъ блескомъ: отже гр. Тарновскій виголосить певно велику промову голодомъ Кассандри а на основі своїхъ ціннихъ роздумувань і поміччю о томъ, що въ краю „де сіє діє" по тому зновъ пос. Гурскій et C-o зъ молодостаньківською котерію подадуть єдино спасаючі средства заради на всій „пролетарній і пародової чороті", врешті въ тихъ шляхетско-рицарськихъ ораторськихъ „турнеяхъ" заберуть голосъ і інші шляхетні репрезентанти люди та їхъ поплечики, щобъ сконстатувати, що въ краю зростає „анагрія і уу-годовое тендіце" та що для того порядокъ суспільний є сильно загрожений. А потому вже панамъ спринкрити ся і не будуть знати, що далі робити, отже зачнуть позихати, абсентувати ся, схиляти ся по буфетахъ, а часъ до часу обурювати ся на опозицію і вижидати нетерпеливо кінця. Врешті і той кінець приде і сесія сего польського парламенту замкне ся великимъ словомъ маршалка і намістника „obywatela" та взаємнимъ резерансомъ і загальнимъ „розділюваніємъ".

А въ краю? — Въ краю тимчасомъ буде йти далі жити своєю дорогою. Нужда середъ нисшихъ верствъ населення буде зростати; мужики будуть зновъ утікати за десять горі, щобъ не пухнути зъ голоду на територіяхъ Вел. Королівства Галичини зъ вел. князівствомъ Краковськимъ, Освѣжимськимъ і

Заторськимъ; темнота і аналіфетизмъ будуть, якъ і досі, панувати середъ суспільності, а въ народі буде що-разъ більше зростати невдоволення і бажання новихъ порядківъ та іншихъ формъ суспільного і політичного життя. І не дивниця, бо въ суспільності, коли вона не має задовільняти і розвиває ся, мусить прокидатися ся що-разъ то нові сили, проявляти ся нові потреби, вимагаючи задоволення, мусить що-разъ більше людей рвати ся до світла і новихъ іншихъ порядківъ життя. Жити не може ждати і оглядати ся на польскій парламентъ — воно мусить йти далі своєю дорогою і лишити на боці те, що йому не потрібне або й шкодливе.

Бувъ часъ, коли галицькій соймъ відогравъ визначившу роль ніжъ теперъ, — се було тогді, якъ въ державі ломали ся різні впливи і інтереси въ 60-ихъ і 70-ихъ рокахъ, і коли галицькій соймъ відогравъ передъ державою роль оборонця загально-польськихъ національнихъ інтересівъ, — але теперъ соймъ той зійшовъ до ролі великої „ради повятовихъ", ставъ ся фортецею шляхетско-польської класи, і тому є вінъ що-разъ більше інституцією перестарілою, не відповідаючою вже нї структурі, нї потребамъ суспільності. Той соймъ на очахъ нашихъ гине, гине зъ старечою безсилістю, а держити ся вже лише силою інерції і державно-конституційного примусу.

А чимъ є той польскій парламентъ для насъ Русинівъ? — Для насъ той соймъ звітний зъ національною нетерпимістю, зъ того, що уживає всіхъ средствъ, щобъ не допустити до правального розвитку нашого народу. Той соймъ „ze zwiędów parodowych" відкидає усе внесення руські на зміну ординацій виборчихъ, щобъ лишъ не збільшило ся число Русинівъ у соймі; той соймъ не хотівъ допустити до заведення руської гімназії въ Перемишлі; той соймъ на наший внесень Вахлянина і Барвінського въ справі мовової сказавъ великодушнo: „нехай буде якъ бувало"; той соймъ врешті зъ гроша, плаченого нашою суспільністю, призначує тільки незначай охлану на нашій цілі, а за те сміє цілий суми зъ нашого гроша на Васелів і т. п. Той соймъ бє такожъ bravo референтови „komisji edukacyjnej" vulgo „краєвої ради школьної", коли той референтъ хвалить ся

подетупною своєю роботою, щобъ повзавити насъ народною освітою въ народній мові і звести наші школи народної до пустихъ циферъ на папері...

Мы Русини въ польскімъ парламенті не були ніколи чинникомъ рівноправнимъ, а все трактовано насъ тамъ якъ гостей, непростихъ але толерованихъ зъ примусу — яко свого рода додатокъ „maim necessarium"! І се в порядку, бо мы Русини ніколи не можемо узавати теперішнього галицького сойму за своє краєве тїло репрезентативне і законодавче — мы можемо уважати єго лише за трибуну, котру мы повинні використувати для оборони нашихъ потоптанихъ національнихъ правъ. Але наша ціль і нашъ ідеалъ мусить бути — собі окремий національний соймъ, соймъ не опертий на привілеяхъ, а на широкій репрезентативній системі, соймъ, зъ котримъ воля і голосъ народу плили бь широко і могутчою струєю... І тому занепадъ теперішнього сойму, завдяки єго шляхетській закорозлості, якъ і фактъ, що зъ тимъ соймомъ, далекимъ відъ потребъ життя, ніхто вже не числить ся, може насъ лише тішати. Чимъ більше падає буде політика автономія, чимъ більше засідання соймові набирати будуть цілихъ шляхетско-польської фарми, тимъ більше мы Русини будемо до нашої цілі, — до цілі, котру досягнути мусимо скорше чи пізніше!...

Ексцеленція Пінінскій дальше воює противъ руськомъ урядової переніски!

По цілорічній нетерпеливості ожиданню добавъ нарішті варохъ въ В. перемисько-го повіта рішеня на внесеній відкликъ до ц. к. намістництва у Львові въ справі урядової переніски. Декому въ горі видаєть ся, що справа урядової переніски притихла въ краю, першій запалъ остигъ, тожъ і не треба вже „поміжъ дощ" дальше ходити, але ясно виловити свою засаду. Зъ того загляду цікає є рішеня рекурсу і длатого наводимо єго дословно:

L. 6648. Przemyśl 5/3 900. Do Wielebnego gr. k. Urzędu parafialnego w W.

Jego Ekscelencyja Pan c. k. Namiestnik nie uwzględnił rekursu Wielebnego Urzędu par. przeciwko mojemu rozporządzeniu z dnia 25/3 899

l. 11503, którym wezwano Wielebny Urząd parafialny do udzielenia c. k. Sądowi odpowiedzi na rekwizycję wystosowaną w języku polskim w sprawie metrykalnej, ponieważ wezwanie to uzasadnione jest w obowiązujących przepisach.

Urzędy bowiem parafialne wykonujące w sprawach metrykalnych poruczone im przez Państwo zakres działania, obowiązane są w tych sprawach władzom państwowym i stronom prywatnym odpowiadać na pisma polskie i załatwiać wezwania Władz wystosowane do nich w języku polskim, który to język jest językiem urzędowym Władz państwowych w kraju.

O tém zawiadomiam Wielebny Urząd parafialny wskutek reskryptu Prezydya c. k. Namiestnictwa z dnia 7 lutego b. r. l. 5969, z ponownem wezwaniem udzielenia żądanych przez c. k. Sąd wyjaśnień i przedłożenia mi takowych w nieprzekraczalnym terminie dni 3-ch.

Dwa załączniki rekursu zwracam.

C. k. Rada Dworu Lanikowicz.

Противъ сего рішення апелують відкликъ до ц. к. міністерства справъ внутрішній і дотичний урядъ парохіальний въ В., за порадою адвоката, више той рекурсу підъ днемъ 12 марта менше-більше въ слѣдуючій формі по руски:

„Высокое Міністерство!"

Ц. к. Староство въ Перемишлі наказало підъ днемъ 25/3 1899 ч. 11503, якъ то залучене писмо посвѣдає, підписаному руськомъ. Урядови парохіальному, підъ загрозою ужити средствъ зарадчихъ, відповісти до 3 днівъ на писмо ц. к. Соуду пов. зъ дня 14/2 1899 ч. 468/99. Позаякъ оба повисші писма стилізовані були въ польскій мові, а підписаний Урядъ парохіальний урядувъ лише въ руській мові і руськимъ писемомъ, проте више підписаний противъ рішення ц. к. Староства відкликъ до ц. к. Намістництва въ Львові.

Рескриптомъ зъ дня 7/2 1900 ч. 5969 ц. к. Намістництво не прихилило єго до внесенного рекурсу, але потвердило рішеня ц. к. Староства, якъ то залучений актъ відъ В) посвѣдає.

Противъ того рішення ц. к. Намістництва въ Львові вносить низше підписаний Урядъ парохіальний відкликъ до Высокого ц. к. Міністерства, підправляючи сей відкликъ слѣдуючими мотивами:

І. Підписаний урядъ парохіальний русько-католицького віросповідання а грецького обряду єсть урядомъ автономнимъ Власті церковної, а то по мысли арт. 15 закона основного зъ дня 21 грудня 1867 В. з. д. 142 і ако такімъ може урядувати въ мові руській, котра въ державі Австрійській єсть зачислена до рівноуправненихъ. Такъ само кождий урядъ парохіальний ако автономний не єсть жаднимъ закономъ зобов'язаний знати мову

Галицькі образки.

Руска доля.

Сидить на лаві жінка,
Небога зажурилася:
Ту хлѣба хочь-бы грѣнка,
Ту й слабости приченилася.

Сидить вона саміська,
Пуста, холодна хата —
Пійшовъ ємнокъ до вѣська,
Въ криміналь взяли тата.

„Прийдесть за ті вибори
Пійти мені зъ торбами!
Ось вже й весна, вже оре
Усякъ газда волами,

А мій сидить у містѣ...
Пани зъ „бунтѣ" го взяли,
А волики перѣстѣ
Жидамъ за довгъ продали."

Весною.

Тепла, весняніа днина,
Що за лєна, любя, мила!
Гучно вже сівѣѣ пташина,
Зелєнь землю вже покрива.

Вже и въ поли орють люде,
Якъ бувало єє що року:
Хто свій ланъ вузенькій всюды,
Ниву хто дабреску широку.

Хто загнѣ свій плугомъ крає,
Пієнью розважає тугу,
А на павськѣмъ жидѣ все лав:
„Хлопцї! налягайте къ плугу!"

Збѣ школи.

Иде гуртокъ хлопцѣ зъ школы,
Гутѣрѣ живо мѣжъ собою:
„Ото сегодня, якъ нѣколи,
Налилось намъ за шкуру лоу!"

Нашъ панъ учитель ще нѣколи
Такъ люти та лихї не були —
Ото набрало щось пѣзъ школы,
Що польскій букварцѣ забули!"

— „А ты-жѣ не знаєшь, чомъ вини галивсь?
Не чувъ, якъ втора панъ збѣ Львова
Кричавъ, що мы нѣчо не зчились —
По польски не утнемъ и слова?"

Ранній прохѣдъ.

Ранній ранокъ. Сонце тільки
Першї лучѣ що пустило...
Тихо всюды — лишъ пѣзъ гильки
Защебече пташка мило.

Свѣжо, гарно скрѣвъ на полі,
Теплий легѣтъ вѣжно дує...
Ахъ, якъ мило ту на волі,
Якъ роскошно груди хвилює!

Влуджу люблю царинами...
Ось який маленький хуторъ —
Роскошнї! Вѣгомъ хтось воротами
Скрипишувъ... Хто є? — Екскукторъ!

Въ лѣсѣ.

Холодъ, студѣнь у хатинѣ...
Въ нѣй старий дѣдусъ кунає...
„Отъ пѣйти-бѣ менѣ ще нивѣ
Въ павській лѣсѣ" — собі гадає.

Вдѣгъ стареньку сердечину,
На костурѣ ся підцирає —
За недовгую хвилину
Дѣдъ патича вже збирає.

Що шєхєсє — оглядаєсь,
Чи не злѣсєний... сердце стєнє...
Скрѣвъ тихєнько, лишъ хитавсь
На гилькахъ листѣ деревини.

Взявъ вѣнъ топлѣ въ собою
Вязку та домѣвъ вертає —
Дѣвѣгъ згорбавшєсь дугою,
На боки ся оглядає.

Лєдєвъ вийшовъ дѣдъ на поле
И слочитѣ хтѣвъ на окопѣ,
Дєєъ вѣжѣ й шавдарѣ: — „Гєй, поволи!
Що ты тутки робишь, счѣлѣ?"

Займили..

Гєнь підъ лѣсомъ на лєвадѣ
Пастушкѣвъ гуртокъ збравъ ся.
Дѣти лѣсєлѣ та радѣ,
Що вѣжѣ теплий часъ зачавъ ся.

И на сонци небожата
Любо грають ся зъ собою,
Дєсь уже й сонѣвка вѣта
Зъ верболозу вадѣ рѣкою.

Ось уже й дудкї готовѣ —
Що за вѣтѣхъ!.. Та вѣ тѣй хвилѣ
Вини є не счулєсь, якъ гайови
Вєсь товари у двѣрѣ займали.

Сєло.

Стоять на гѣрбѣ гєнь сєло,
Старї занали ся хаты,
Усє мовѣ мохомъ поросло,
Похиленї, кривї плоты.

Чєпурнї лишъ коршми кругомъ,
Що вєє щє краєчѣ дєсь стаять,
А скрѣвъ убогимъ тѣмъ сєломъ
Жидѣ-вампири ся єнууть...

Пустка.

Онѣ тамъ, край сєла, близѣ потока
Чєриѣ самѣтна хатина.
Убога вона, кривобѣка,
Мовчазна, мовѣ та домовина.

Нѣкого у нѣй не видати,
Стоять журавлѣ та єнууть...
У вєчѣрѣ й не блисєє нѣзъ хаты —
Нѣхто у нѣй не почує.

Стоить єврога самотою...
Людєй въ нєй вигнало горє;
Пѣйшли вини торѣвъ єє вєсєною
Та долѣ шукати за морє...

Романъ Крєпиво.

Рєставрація Шльєзнєвєска
ВЪ ГОТЕЛИ ФРАНЦУСКѢМЪ у Львовѣ

поручає: Свідана по варшавски а 50 гр. Covert складаюче ся зъ 4 стравъ, горѣвка кулявѣя і кулявѣя, що четєрга і по-
дѣлѣ олячки по варшавски і кулявѣя литовскій, обѣды зъ 7 потравъ по ар. 1-10. Covert пѣсла карты. По театрѣ Covert зъ
3 потравъ а 70 гр. Въ пѣтницю рыба по жидѣвски. Вина добрий.

Зъ поважанємъ Іванъ Францъ Новаковскій.

нишу, в тѣмъ случаѣ не есть обязательный русский Урядъ парохіальный знати и разумѣти мову польску.

II. Впродѣ министерске розпоряджене зъ дня 5/6 1869 В. з. д. ч. 2354 заводитъ въ Галичѣ языкъ польскій ако урядовый, але только у внутрѣшнихъ урядованю державныхъ властей. Урядъ парохіальный, ако урядъ автономичный, не обявуе урядовый языкъ польскій, якъ се выразо сказано въ § 5. агаданого выше розпоряджене.

III. Такожъ твержене ц. к. Намѣстництва, що "Уряды парохіальны, выконуючы въ справахъ метрикальных порученій имъ державною обемъ дѣлаи, обязательны суть въ тыхъ справахъ властей державныхъ и сторонамъ приватнымъ въдовѣдати на письма польскіе и зверненіи до нихъ възванія властей валагоджувати въ языкѣ польскомъ" — не есть оправдане, бо сего не постановляе доси жаденъ законъ, и для того ц. к. Намѣстництво не было въ можности на узасаднене сего твержене покланятис на водповідный законъ або на розпоряджене высшихъ Властей.

Зъ тыхъ причинъ просить низше підписаный Урядъ парохіальный Высоке ц. к. Міністерство о знесенн рѣшеня ц. к. Намѣстництва въ Львовѣ зъ дня 7/2 1900 ч. 5969.

Зъ Урядъ парохіальный въ В. дня 12 марта 1900.

[Підписъ пароха.]

Разумѣея само собою, що В-ій парохъ и теперь не довольствъ "роповн'ому жадан'ю" ц. к. Староства, бо и рѣшене ц. к. Намѣстництва ажъ доти не буде правосильне, доки внесенного водклику не рѣшить министерство у Відни.

Таку то тяженьку долю перебуває справа рускон урядовон перепиши! Але такимъ неповодженемъ нехай ніхто не зраджась, але смѣло и неутомимо нехай доходить своихъ правъ ажъ до послѣдней инстанціи. Въ половинѣ дороги не годить ся канітулювати, а підношу се для того, бо сподѣватис можна, що таку саму резолюцію на свои рекурсы дѣстануть и прочіи уряды парохіальны. Тожъ всѣ обязательны дальше рекурсувати, т. е. до министерства, а для информации додаю, що такий водкликъ можна написати собѣ самому, отже по руски, и безъ всякихъ стемилѣвъ на руки ц. к. староства [для певности за реченіемъ].

Semper idem

Хто буде кінчити ліквідацію рустикального банку?

Умовою зъ дня 18. грудня 1899 р. набувъ краевый банкъ водъ ліквідаційного комітету рустикального банку всѣмъ осталимъ вѣрительности за суму 87.888 зр. 15 кр. Протавъ севъ умовы цѣлкомъ слушно выступавъ сегодня Kurjer lwowski, высказуючи гадку, що соймъ не повиненъ допустити до того, щоби институція, заложена и надзорована соймомъ, приимала ся за докбичена ліквідаціи соромнон и всею суспільностию водъ давна проклятои "гарбарнѣ хлопскихъ шкбръ". Мотивы, на які Kur lw. указуе такъ зъ моральнои якъ и зъ матеріальнои сторонамъ, заслугують на те, щоби ихъ тутъ повторити.

Селянскій банкъ, а опѣла ліквідація справили въ краю неслыхане знищене и тысячѣмъ родинамъ довели до маетковон руины. Надъ 30.000 екзекуцій, якъ каже справоздаче ліквідаційного комітету зъ р. 1899, чи то по 2.000 екзекуцій рѣчно спадало зъ селянского банку на народѣ, бо "дѣльностію ліквідаціи было переважно екзекуціиане стягане вѣрительностей". А те все досягало майже самон найбѣдаѣйшон веретвы селянства. Ліквідаційный комітетъ самъ признае, що "селянскій банкъ побиравъ сорозмѣрно высокій водсотки, значный кошты ветупни, раты стягавъ ванадто недбало, такъ що довжники попадали въ значный залежности, а треба адогадувати ся, що навмысно допускавъ до залежностей, щоби побирати высокій провіанъ проволокъ, призначенъ на оплату высокыхъ дивидендъ и тантіемъ". Але треба додати, що не лѣьше дѣяло ся и въ часѣ ліквідаціи. Досятъ сказати, що самъ ліквідаційный комітетъ (д-ръ Пайонкѣ, д-ръ Горечкій, д-ръ Крижановскій, д-ръ Мархвѣцкій, д-ръ Згурскій и Зіма) взяли до своен кишенѣ 135.750+115.050 зр., — значить, надъ четверть міліона зр. за те, що оди цѣлыми роками не показували ся до банку, такъ что навѣтъ платню треба имъ было водносити до дому, другіи (д-ръ Крижановскій) торгували на широку мѣру зъ Финклеромъ и нишими гіенами хлопскои шкброю, а найбѣдаѣйшій впадали що динны на повѣ години до бюро, щоби пообдиусувати выдженей канцелярію акты. Не лѣьше водъ ліквідаціи робовали працуючи ліквідаційный урядники — зъ вынмкою трехъ або чотирохъ. Однѣ сидѣли въ кредитовѣмъ банку, другіи въ товариствѣ торговельномъ, ниші полагоджували справы своихъ броварѣвъ и т. н. И така адміністрація пожерла пѣсла справоздана самыхъ ліквідаціи робовъ водъ пѣслора міліона зр.

Въ р. 1899. мимо безкористнои интервенціи громадянського комітету вынесли кошты адміністраціи ажъ 42.138 зр.! Що найменше чудимъ назвати треба те, що ліквідаційный комітетъ въ справозданю своімъ пише про свою працю. Всѣ спѣрвы письма и т. н. укладали, якъ вѣдомо, правники, пѣстобно заняті въ банку, такъ що пп. синдики що найбѣльше переглянули водъ часу декотрихъ зъ тыхъ писемъ та поклали на нихъ свои підписы. Тымчасомъ справоздаче ліквідаційного комітету широко розводитъ ся надъ величезною и трудною працею (Kur. lw. наводитъ дословно цѣлый дотычный уступъ справоздана), яку вѣбъ то мали пп. синдики при ліквідаціи, и выказуе, що, коли розложити кошты правничого бюро (135.750 зр.) на число зрелізованныхъ вѣрительностей гіпотечныхъ, то кожда справа разомъ зъ гіпотечнымъ забезпеченемъ и стягненемъ коштувала институцію пересѣчно по 4 зр. 10 кр.

Правда — запытуе Kur. lw. — що за добродѣтъ тѣмъ пп. синдики? За підписъ свой брали водъ кождого довжника пересѣчно по 4 зр. 10 кр. и мають еще смѣлѣсть выписувати собѣ похвальны дитирамбы. Треба було бодай соромливымъ мовчанемъ, коли не казати, покбичити справу, а не кидати ложію.

Дальше наводитъ Kur. lw. дословно частицу справоздана, въ котрой ліквідаційный комітетъ хвалитъ ся великими опустами и поблганы, які признавалъ довжникамъ при угодахъ зъ ними. На те замѣчае Kur. lw., що довжникамъ признавано опусты ажъ до сенквоты, яку довжники первѣстно позичавъ, лише въ остатнѣмъ роцѣ, коли функціонувавъ громадянскій комітетъ, а такъ само, якъ теперь перевели ся вже тѣ значны опусты, водъ коли краевый банкъ перенявъ остали вѣрительности селянского банку, такъ и давнѣйше такихъ опустѣвъ не бывало, хыба що довжникомъ бувъ послѣдній нуждаръ.

Краевый банкъ нѣкакъ не повиненъ приимати на себе одѣвчальности за покбичене справы, въ котрой мабутъ ніхто ніколи не годенъ дѣйти правды. Треба бы хыба зъ мертвыхъ воскресити богато небѣднѣицѣвъ, переслухати всѣхъ живыхъ и неживыхъ, що мали вносныи въ селянскій банкъ, щоби собѣ выробити въ приближеню правдиве понятие о всѣмъ, що тамъ дѣяло ся. Проклѣтъ е одинокимъ справедливымъ признанемъ для дѣльности тѣмъ институціи водъ въ початку до кбнця. Фактомъ е, що члены громадянського комітету, спрошеніи въ р. 1899, не годий были дѣйти до ладу въ неообѣмъ выпадку, хоч радѣ были зъ душі. И те все переняти має теперь краевый банкъ? Нехай пп. ліквидаторы самі выпють те, що наварили. Не соромлясь они за нѣщо брати по 3.000 зр. чи по 2.400 зр. рѣчно, то нехай же и одѣвчають самі ажъ до кбнця.

А теперь про матеріальну сторону интересу. Не е водъ такъ простый и ясный, акымъ его малюе справоздаче ліквідаційного комітету. Краевый банкъ має заплатити 87.888 зр., нѣбъ то только, кѣлько вынести чистый капиталъ остальыхъ вѣрительностей. Отже богато е въ тѣмъ претенсіи спѣрныхъ, богато зновъ такихъ, котрыхъ не можна стягнуги. На тысячѣмъ сплаченыхъ а доси не екстабульованныхъ позичокъ треба буде ще черезъ кѣлька лѣтъ выставляти екстабуляційны квіты. Вѣднцы треба буде кбичити порозпочинаніи процессы, а процессы тѣ не всѣ выиграе ся; досѣдъ пп. синдикѣвъ поукае, що въ кѣлькохъ выпадкахъ треба было платити по кѣлька тысячѣмъ водшкодованя. Се дѣло не для краевого банку.

Такъ же и увага на довжниковъ не промовляе за тымъ, щоби краевый банкъ кбичавъ ліквідацію. Що найменше половинна довжниковъ уже такъ вынщена, що не богато можна имъ помочи. А тѣ, що еще шось мають на покритыя догуг, скорѣйше можуть надѣяти ся поблгъ въ селянскѣмъ банку нѣжъ въ краевѣмъ. Фактомъ е, що въ р. 1899 ліквідаційный комітетъ приимавъ водъ довжниковъ только, кѣлько ихъ именемъ давали члены громадянського комітету; за те, водъ коли станула умова зъ краевымъ банкомъ, заставлено и опусты Загальна опінія стоить по сторонѣ довжниковъ; чѣ краевый банкъ хоче, щоби она боролась зъ нимъ о тѣ остаткы недобитѣвъ?

Найлѣьше буде, коли пп. Пайонкѣ, Згурскій, Горечкій и т. д. самі покбичать те, що, якъ хвалитъ ся, 16 лѣтъ такъ гарно вели. А що имъ не стане, можуть доплатити зъ тыхъ незапрацованныхъ тысячѣвъ, які забрали за ліквідацію.

Зъ театру войны.

Въ операціяхъ Робетса наступивъ застой. Англіискій дневники доносятъ що операціи адо-

жано на три тыждѣ. Однѣ пояснюють се мировыми переговорами, а другіи тымъ, що Робертсъ хоче дати выпочати армію, и наново еи уформовати. Найважѣйшому рѣченю для Робертса е, передъ приступленемъ де новон великон акціи, стягнути рѣшту войскъ до Ораніи, нагромедити амуницію, провіантъ и коиф. Якъ доуго се не стане ся, Англіицѣмъ доволяють ся дробѣйшыми операціями на зѣльничѣй линіи Маекінгъ-де Аръ, и надъ полуднево-всхѣднымъ границями Ораніи. Робертсъ старавъ ся такъ же заперевити собѣ спокѣй въ занятій нимъ части Ораніи. Якѣсь часъ голова англіиска кватира доносела, що ораньскій Буръ масами зголошуютъ ся и складають оружїе. Теперь доносятъ, що зъ ораньскими бурѣрами треба заховувати ся дуже осторожно. Суть доказы, що ихъ поступоване не цѣлкомъ е вѣрне. Болѣша часть выданого ими оружїа не має найменшон вартости. Выдаваня оружїа не ѣдетъ такъ скоро, але противно, дуже циняво. Здае ся, що они ховають оружїе. Давнѣйшого бурмістра и урядникѣвъ Блемфонтена выслано подъ скоротою до Капштаду.

Головною журую Англіицѣвъ е теперь увѣльнене Маекінга. Сесю задачу взявъ на себе полковникъ Плюмеръ, котрый ишовъ зъ Родезіи. Буръ выслали противъ него сильныи водѣлѣ зъ арматами и здержали его о 0 кѣльомѣтрѣвъ водъ Маекінга. По горячѣй битѣвъ Плюмеръ цѣнуеъ ся на побѣдѣ. Водѣлѣвъ высланныи Робертсомъ зъ полудне, Буръ такъ же здержали на побѣдѣ водъ Кимберлею подъ Варетонѣмъ.

Генералъ Френчъ має здае ся на цѣлы водѣтати дорогу Бурамъ, котріи зъ подъ Колесберга и нашихъ мѣсцевостей на полудневи границы Ораніи цѣпають ся на побѣдѣмъ всхѣдѣ. Въ ту сторону машірують такъ же тѣ водѣлѣвъ Бурѣвъ, котріи доси оперували въ побѣдѣмъ Капльицѣ. Буръ забирають подорожѣ вѣзы и провантъ и машірують на Ладібранѣмъ, мѣсцевости полежащѣй на всхѣдѣи границы Ораніи и краю Васугѣвъ, мѣжъ Блемфонтенѣмъ и Ладісимѣмъ. Въ ту сторону звернувъ такъ же генералъ Френчъ свои операціи.

Лондонскій дневники донесли булы, що Крігеръ выдѣвъ прокламацію, на подѣставѣ котрон прилучивъ Оранію до Трансваля. На се Штайнъ мавъ оголосити иншу прокламацію, въ котрой заявляе, що Оранія е дальше вѣльною республикою. Доносятъ такъ же, що до Кронштаду скликано ораньскій парламентъ.

Въ Лондонѣ удержують ся поголоски, що навязано новѣ переговоры въ цѣлы заключена мира. Депешѣ, які онгоды водчитано въ англіискѣмъ парламентѣ, цѣлкомъ не вычерпують предмету. Онгоды зновъ надѣйшла зъ Преторіи до министерства заграничныхъ справъ депешѣ, котрой правительство держитъ ще въ тайнѣ. Въ Преторіи привязують велику вагу до того, що Россія и Франція не дали ще формально водмовнои водповѣди на просьбу полуднево-африканьскихъ республикъ и мпрову интервенцію.

Переглядъ політичный.

На вчерашнѣмъ засѣданю угодовон конференціи зложивъ гр. Пальѣи въ имени Чехѣвъ декларацію, що она дальше обстають при рѣвноправности и рѣвнорлнѣмъ трактованю обоихъ краевыхъ языковъ. Чехи жадають такъ же прискореня угодовон акціи, а въ выншихъ справахъ лишають собѣ вѣльну руку.

Ческій дневники домагають ся, абы конференціи водбували ся дальше въ Прагѣ, бо д-ръ Резекъ, котрый дуже часто президувавъ на конференціяхъ, буде въ початкахъ цѣвтыя пробувати въ Прагѣ. Не е такъ же выключеноу рѣченю, що и д-ръ Керберъ приѣде до Праги. Нымцѣмъ заявляють ся противъ продовжень конференціи въ Прагѣ.

Староческа Politikъ домагае ся, абы правительство нѣмецкимъ членамъ конференціи дало выразно познати, що нове скликане парламенту безъ попередного розвазана языкового пытанія, е неможливе.

Богато вѣдѣнскихъ дневникѣвъ отверджуе, що результатъ послѣднихъ нарядѣмъ угодовон конференціи управняе до дуже великихъ надѣвъ. Деякіи называють сей результатъ значнымъ поступкомъ въ працѣ, котрой цѣлею е остаточно заведеие спокою и ладу въ державѣ. Fremdenblattъ высказуе переконане, що справу уживаня языка при автономичныхъ властяхъ и справу выборчон реформы до сойму можъ уважати за вылученъ зъ числа спѣрныхъ справъ. Такъ же что до найважѣйшон справы, т. е. языка въ державныхъ урядахъ, суперечности вже не суть такъ великіи якъ давнѣйше.

Зъ Македоніи надходять що дня вѣсти, котріи заперевочують бѣлградскій політичый круги. Зѣ Скоплѣ въ тѣй справѣ пишуть:

Христїаньска часть населеня косовского вѣляту домагае ся, абы вѣлімъ въ Косовѣ именовано наново Гаѣина пашу, котрый адобувъ собѣ загалныи симпатіи мѣжъ христїаньскимъ населенемъ череэъ те, що не бере хабарѣвъ, и въ кождѣй справѣ руководивъ лише справедливостею а не побѣдчыми взглядами або протекціями. Тымчасомъ арнавтека часть населеня анѣ чуты не хоче про поклякане Гаѣина пашы, але домагае ся, абы косовскимъ вѣлімъ именовано наля Яніна, Османа пашу. Въ околицы Прізренду и Пріштїны знаходять ся кѣлька тысячѣвъ добре узброенныхъ Арнавѣвъ, готовыхъ въ кождѣй хвили до борбы. Богато арнавтескихъ племенъ въ еусѣднѣхъ околицяхъ вже и розпочало бунтъ. Мѣжъ христїаньскимъ населенемъ запанувавъ великій страхъ. Нема дѣла абы Арнавты не убили когосъ. Зъ Салоникѣмъ доносятъ, що зъ кѣлькохъ мѣсцѣвъ въ Македоніи выслано до Старон Сербіи водѣлѣвъ войскѣ. Выслано такъ же болѣшій транспортъ войскѣ до мѣсцевостей въ побѣдѣи Альбаніи и побѣдѣи Македоніи.

Письма зъ краю.

Изъ Станиславова. [Рускій институтъ для дѣвчатъ].

Основанныи заходомъ русскихъ женщинъ въ Станиславѣвъ зъ початкомъ вересня 1899 р. рускій институтъ дѣвчатѣмъ збѣтае подъ зарядомъ выдѣлу сего Товариства и прибраного комітету зложеного зъ мужичѣвъ духовнои и свѣтскои интелігенціи. Настоятельною института була укваліфкована учителька бывша директорка народнои школы въ Калущи панѣ Яворска, а помагала ѣи въ науцѣ учителька п. Стефановна; кромѣ того удѣляютъ и доушковои науки съ літературы и исторіи рускою до сѣчня с. р. пок. профессоръ Шахновичъ, о чѣмъ тутъ зъ вѣдчностію агадуеъ. Водъ д. 1 марта с. р. объяли двѣ сестры панни Литвиновичѣвъ выклады для нашихъ институтѣвъ зовсѣмъ безинтересно, за що налѣжить ся имъ признане и вѣдчнѣи. Институтъ, котрыхъ было зъ початку 16, учащати до публичныхъ шкѣлъ выдѣловыхъ, а въ институтѣмъ учили ся грѣмъ на фортепьянѣ, Ведене института панною Яворскою было добре, а институтки образували ся въ наукахъ шкѣльныхъ охотно, такъ что въ кбнцѣмъ першого курсу всѣмъ мали свѣдѣцтва въ похвалымъ поступкомъ. Однѣмъ панѣ Яворскѣмъ мусѣла зъ причыны родинныхъ вѣдчностей, подкинувати за становиско настоятельки. Споявлячи нашѣмъ обовязокъ взглядомъ неи, складаемо ѣи тутъ за за еи труды прилюдно подяку. Дня 15 лютого она опустила институтъ.

Въ сѣчнѣмъ розписавъ выдѣлу Товариства русскихъ женщинъ въ русскихъ часосныхъ конкурсъ за укваліфкованю настоятельною для нашего института, однѣмъ зголоосило ся кѣлька панѣ безъ квалікаційного испыту. О. Філасъ зголоосивъ преп. сестру Василіанку Теодоровичѣвну, укваліфковану учительку зъ испытомъ выдѣловымъ. Выдѣлу Товариства въ порозумѣню зъ комітетомъ, рѣшивъ приимати предложене о. Філаса, а заключивъ умову, пѣсла котрон сс. Василіанки обяли только ведене института подъ взглядомъ научно-выховочнымъ, а зарядѣмъ экономичнымъ и наглядѣмъ надъ веденемъ института збѣтавъ давнѣйшій. На подѣставѣ томъ умови обяли сс. Василіанки дня 3 марта ведене института, а выдѣлъ и комітетъ черезъ своихъ делегѣтѣвъ выконуе контролю и вже нинѣмъ переконавъ ся, що ведене сс. Василіанокъ есть вѣзрѣчеве, а вже въ сѣмъ мѣсяци прибули 2 институтки, такъ, що розвой нашего института запереванъ.

Водъ выдѣлу Товариства русскихъ женщинъ: М. Цурковска предѣдателька, О. Баршиса секретарка.

Рухъ въ русскихъ товариствахъ.

Зъ Борщевѣ пишуть намъ: Загалный зборы читальнѣй "Прогрѣсъ" въ Борщевѣ водбули ся дня 21. сѣчня с. р. при участіи 60 членѣвъ. Зборы водкрывъ голова д-ръ М. Дорундакъ, представляючи въ довшѣмъ и докладнѣмъ справозданю дѣяльність товариства за рокъ 1899, а потѣмъ наступили справоздана другыхъ выдѣловыхъ, удѣлене уступающему выдѣлову абсолюторіи и выбѣръ нового выдѣлу.

Изъ справоздана выдѣлу за рокъ 1899 вынимаемо отей важѣйшій даты. Членѣвъ числила читальня 118; зъ тыхъ за-для неуплаты вкладакъ вычерчено въ кбнцѣмъ року 40, отже лишило ся 78. До товариства належало 15 особѣвъ зъ интелігенціи, рѣшта саміи мѣщане и селяне. Вкладка членска была водъ 5 кр. до 1 зр. Члены сходили ся пѣльно и въ постояннѣмъ числѣ въ недѣлѣ и свѣта, а предметомъ сходнѣвъ было читане газетъ та книжокъ и дискусіи надъ прочитаннымъ, нарядѣмъ и розмовы про справы товариства и загалный, водѣтакъ гра въ шахи и доміно. При читальнѣмъ вѣстнуе хоръ мѣшаний, кѣса позничкова для членѣвъ и кружокъ драматичный для выстанѣвъ аматорскихъ.

Хоръ читальнѣй подѣвъ управою дирігента п. Іосифа Шарковского водбувае правильно пробы два разы на тыждѣнь; сѣвѣае що-недѣлѣ и въ свѣта у церкѣвъ а надто має обовязокъ выступати на всѣхъ свѣтковаыхъ народныхъ, вечерниціяхъ и выставахъ оцѣнчыхъ. Дня 26. марта 1799 устроила читальня въ памяти 38. роковинъ смерти Т. Шевченки

вечерниц, на котрых вступне слово выголо-
сив мѣщанинъ Ив. Крохаль, хоръ вѣдѣ-
навъ удачно 7 утворѣвъ музичныхъ, декла-
мувало въ членѣвъ мѣщанъ С. Ванджуръ, А.
Васильчѣвъ, Н. Дроздовскій, О. Голубецъ и
Юанна Свѣднѣвска, а вѣдѣать про житѣ и
творѣ Т. Шевченка выголосивъ Бр. Калитов-
скій. Въ осенѣ 12-ого листопада и 10. грудня
1899 вѣдѣбули ся въ читальнѣ заходѣвъ кру-
жкѣ драматичногѣ подѣ управою о. Дим. Кур-
дяника двѣ выставки штуки "Учитель" Ив.
Франка, а 17-ого грудня, вѣдѣбувъ ся, якъ
по року, вечеръ св. Николая для дѣтей мѣщан-
скихъ, на котрыхъ вѣдѣвали членѣ драмат.
кружкѣ "Гостину св. Николая" и роздано двѣ-
дѣтъ даруны. Въ тѣ вечерницѣ и выставѣ
участнѣ и заинтересовано публики, переважно
мѣщанскою, и принесли 176 ар. доходу при
досѣтъ низькихъ вступѣ. Годѣтъ ся зазначити,
що при выставѣхъ выказавъ ся особливо не-
звичайный талантъ нашихъ людей до штуки
драматичнои; интелігентну гру аматорѣвъ-се-
слякъ дуже хвалили всѣхъ гостѣ. Для выставѣ
сценічныхъ придбало товариство въ 1899 р.
особистымъ коштомъ и заходомъ свого голову
д-ра Дорундяка гарну сцену, зладжену арти-
стомъ-маларемъ п. Лисенкичемъ [вѣдѣтъ амаль-
говъ куртину [вѣдѣтъ Борщевъ та портретъ І.
Котляревскогѣ] и вѣдѣповідный кулісы. Придба-
ный въ вечерницѣ дохѣдъ призначило товари-
ство въ частнѣ на мѣсцеву церковь, въ котру
домѣтъ має безплатный лѣкаль и на выкѣпченѣ
дзвонницѣ, а цѣлый дохѣдъ въ выставѣ ама-
торскихъ призначило на закупку годнича
вежового на вежу мѣсцевѣ дзвонницѣ.

Зъ касы позичковѣ користиало 20 чле-
нѣвъ, и запомогли позичками вѣдѣтъ 5 до 50
ар. Оборѣтъ касовый выисивъ всего 760 ар.
84 кр., а слабый ставъ касы призначило на-
лежити обставинѣ, що товариство въ послѣднихъ
лѣтахъ всѣхъ свѣтъ капиталѣ выисовичило на бу-
дову дому, да теперь помѣщена філія "На-
роднои Торговлѣ" и читальня "Просвѣтъ".
Доходу въ вкладѣхъ членскихъ и частію въ
вечерницѣ було въ 1899 р. 232 ар. 74 кр.,
розходу 210 ар. 27 кр.

Значившу частъ доходу обертала ча-
тальня на передплату часописѣ и на закупку
книжокъ, маючи зашѣдѣ на оцѣ, щѣбы сво-
имъ членамъ предѣвати якъ найбільше средствъ
до просвѣтъ и науки. На книжницѣ просвѣт-
ныхъ товариствъ, на "Літер. Наук. Вѣстникъ"
на выдана Юл. Насальского и на шѣтъ часо-
писѣ выдано титуломъ передплатѣ 21 ар. 85
кр. [Дзевнякъ "Дѣло" доставала читальнѣ да-
ромъ вѣдѣтъ д-ра Дорундяка.] Книжкѣ рѣзно-
го вѣдѣству закупила Читальня за 17 ар. 08
кр., а на справу выдана 3 ар. 20 кр. Отже
разомъ на часописѣ и книжницѣ выдано 42 ар.
13 кр. Выдатокъ сего року бувъ меншій, бо
въ 1898 р. выдано на ту цѣль 63 ар. 09 кр.
и головной потребѣ бібліотекѣ были вже за-
спокоены. Бібліотека читальнѣ подѣ управою
Бр. Калитовскогѣ має теперь около 500 кни-
жокъ рѣзаного вѣдѣству, оцравленныхъ въ 261
томѣхъ. Она обнимае больше-менше все, що
цѣнявшого и цѣкавшого появило ся въ
и шѣтъ літературѣ въ послѣднихъ часахъ, а
що може служити за лектуру такъ для интелі-
генціи, якъ и для народу. Въ 1899 р. кори-
стало въ бібліотекѣ 53 членѣвъ, переважно
мѣщанѣ и селяне, котры выписывали 582 кни-
жокъ, збъ значнымъ поступомъ противъ по-
редного року, коли-то позичающихъ було 48
а выписывающихъ книжокъ всего 270. [Тутъ
Авторъ дописъ наводити спеціальный да-
тъ: кѣлько разъ выисувывано яку книжку, отже
на тѣ основѣ выказуе, що люди найрадше
читаютъ, и вѣдѣводитъ зъ того консеквенціи для
просвѣтнихъ товариствъ. Се мы, за-дѣтъ недо-
статку мѣсца, теперь пропускаемо, але до-
точный матеріалъ зужиткуемо побѣдѣше —
Ред.]

Вѣдѣбни подиосимо, що борѣвска ча-
тальня "Просвѣтъ" старала ся бути осеред-
комъ руху просвѣтного и культурного не-
тѣлько для Борщевѣ, але и для повѣту. Она
радо удѣляла своимъ комитѣ для всякихъ
зборѣвъ и нарядѣ, для выдѣлу "Народного
Дому", для пѣвчѣвъ церковныхъ, для братствъ,
а въ послѣднихъ часахъ для крамарѣвъ. Ко-
ли-жъ за починкомъ о. Свѣновича завязавъ
ся Союзъ крамаричный, то членѣ читальнѣ
вазди инициативу до основана крамаричнѣ и ма-
газину въ Борщевѣ и въ невѣдѣгомъ часѣ
приступать до будовы на ту цѣль вѣдѣпо-
вѣдного дому.

До нового выдѣлу выбранъ: д-ръ Мих.
Дорундякъ головою, о. Дим. Курдяникъ за-
ступникомъ головою, Ив. Таничъ секретаремъ,
Брон. Калитовскій бібліотечаремъ, Іос. Свѣ-
днѣвскій господаремъ; Ив. Дроздовскій и
Ив. Зелянскій заступниками выдѣловыхъ.
— Членѣ читальнѣ.

НОВИНКИ.

— Соимѣвый посолъ д' Абанкуръ, що то въ
1895 роцѣ за намѣстникова Гр. Казимира
Ваденьского, а за старостована въ Жидачевѣ
голосного Галецкого вышѣвъ бувъ на посла
до союму при помѣчи справедливого розбою,
теперь — подѣ конецъ каденціи! — зложивъ
мандатъ. Пять лѣтъ послужавъ на высѣдѣль-
нѣшѣ! За те має дѣкувати "wuzokim wla-
dom", що за пять лѣтъ не мали часу пола-
годити протесту вынесенного противъ его вы-
бору. Може и въ вѣдѣности для нихъ, абы ви-
дѣти не вышѣли на веркъ всѣхъ — даруйте за
слово — свѣдѣства тѣго выбору, посолъ д' А-
банкуръ зложивъ ласкаво зложити мандатъ...
Скандалѣцѣ, радуй ся!

— Въ память въ XXXIX. роковины смерти
Тараса Шевченка устроюе товариство "Про-
свѣтъ" араъ збъ всѣми украинсько-народными

товариствами въ второкъ 27-ого н. ст. марта
въ великой сазѣ "Народного Дома" у Львовѣ
концертъ при спѣвучастнѣ *Вн. пѣвчѣ О. Про-
скурачико и Вн. п. Олександра Миндѣ и та-
вариста "Львѣвскій Воинъ"* въ такою програ-
му: 1) Сметана: увертюра "Libuše", выконанъ
оркестромъ 80 полку пѣх. 2) Вступне слово п.
В. Ш. 3) Шевченко Воробкевичѣ-Топольнѣв-
скій: "Ой чего ты погорѣло", хоръ мѣщанъ
въ союми при спѣвочѣ фортепѣана. 4) Ше-
вченко-Лисенко: "Ой одна я, одна", солю-
сѣвъ п. н. О. Прокуринскою. 5) Промова п.
В. С. въ имѣнѣ молодежи академичнои. 6)
Шевченко-Лисенко: "На про", хоръ му-
жескѣвъ въ спѣвочѣ оркестрѣ. 7) Шевченко:
"Починаю" докладамъ п. В. Т. 8) Шевче-
нко-Лисенко: "Бють пороги", хоръ мѣщанъ
въ спѣвочѣ оркестрѣ. — Цѣны мѣсѣ: о-
тедѣ 3 коронѣ, крѣсло перворяднѣ 2 коронѣ,
крѣсло другоряднѣ 1 кор. 60 сот., вступѣ на
сало 1 кор. Галѣрия 60 сот. — Бѣлетѣ набу-
ти можнѣ въ "Руской Бесѣдѣ" [ринѣкъ ч. 10]
каждого дня, а въ день концерту вечеромъ
при касѣ. Початокъ точно о 7 годнѣхъ.

— Зъ Руского Товариства педагогичногѣ.
Мѣсто чѣсть пригадаѣтъ, що рѣшѣнѣ зго-
лошуванѣ до участнѣ въ курѣ для учителей и
учительнѣхъ шѣдѣтъ выдѣловыхъ мѣна 30-ого
н. ст. марта.

— Тернопольска філія "Просвѣтъ" при-
гадуѣтъ, що дня 29 марта с. р. [четверъ по
Середѣдѣтѣ] вѣдѣбудѣ ся *вѣдѣтъ господарѣхъ о.
Тернопольскѣ о 1 годнѣ въ комитѣхъ "Глязды"*
[ул. Святоявнѣвскѣ] въ програму, яка оголо-
шена була вже въ "Дѣлѣ", по чѣмъ насту-
пить лѣсованѣ многихъ предметѣвъ въ госпо-
дарствѣ, садѣвничествѣ и нащѣвничествѣ помѣжи
членѣвъ "Просвѣтъ". — просѣтъ насѣтъ еще
оповѣстѣтъ, що тогожѣ дня о 7 годнѣхъ ве-
черомъ вѣдѣбудѣтъ ся въ сазѣ "Сокола" *вечерницѣ
въ память XXXIX роковины смерти Тараса
Шевченка*, устроюванѣ філією для народу
зборнѣми силами читальняными, въ котрыхъ
возмѣтъ участъ: хоръ мѣщанскій въ Терно-
польѣ, хоръ въ Острогѣ, оркестрѣ въ Денисовѣ,
декламаторка дочка голови читальнѣ въ Ми-
кулинѣхъ мѣщанина п. Стефана Абрагамов-
ского и Иванѣ Ковалишинѣ членѣ читальнѣ
въ Настасѣвъ Цѣны мѣсѣ на вечерницѣхъ:
крѣсло перворяднѣ 50 кр., другоряднѣ 30 кр.,
треторяднѣ 20 кр., вступѣ на сало 15 кр.,
а партерѣ 10 кр. Вѣдѣчитѣ буде мати п. Ваги-
левичъ, профессоръ ц. к. семинаріи учительскои,
а при кѣбѣтъ буде група збъ живыхъ образѣвъ.

— Зъ оглядѣ, що се першій того рода вечеръ
хѣтъ выдѣтъ надѣвати ся, що П. Т. мѣщанѣ
и селяне зложивъ членѣвнои явити ся, абы да-
ти доказъ, що и они познали вже значѣвъ Ше-
вченка, тѣмъ больше, що цѣны мѣсѣ дуже
приступнѣ, и тому до якъ нащѣвничѣвѣмъ
участнѣ запрошуе. Передѣтъ вѣдѣмъ буде ся ви-
сѣувати тѣхъ, що заныли охоту выписати ся
въ членѣ "Просвѣтъ".

— Злодѣйства въ Галицкой Касѣ ошадности
ще разъ прийдѣтъ на порядокъ дневной. Не-
вѣдѣвъ вѣдѣбудѣ ся передѣтъ трибуналомъ у Льво-
вѣ карнѣ розправѣ противъ бузвѣхъ урядни-
ковъ Касы: Гонсоровскогѣ и Зельского о
спѣвучастнѣ въ спрѣсѣвѣренѣхъ. Обжалованыхъ
будутъ боронити адвокаты д-ръ Дзевдзевскѣвъ
и д-ръ Квятковскѣвъ. Дуже красно! — але
все-таки о пропащихъ мѣліонахъ въ Касы
можнѣ сказать словами руского песенника:
"Пронавъ напшукъ и чѣтары новенькѣ..."

— Приватисты и приватистки, бажаючы зда-
вати испѣтъ зрѣлости въ учительскѣй муж.
семинаріи въ Самборѣ, мають вынести свои на-
лежно заосмотрѣнѣ подѣна на руки свои
власти, або просто до Дерекціи найдалѣше до
31 н. ст. марта с. р.

— До членѣвъ "Союза Братского". Членѣ
"Союза Братского" о. Тома Скупинскій по-
меръ, тому зложѣтъ прочѣ членѣ пѣсѣлати 1
корону для пошениченѣ вѣдѣмъ на руки о. Льва
Джулинского и водравити службу Богу за
пож. брата. — Гарнѣ гадѣа о. Джулинского
що-до "Союза Братского" готова ошадѣтъ
только спомянуемо. Членѣ самѣ не знають
ниѣтъ, хто збъ мѣжъ нихъ ошадѣтъ въ живыхъ,
тому на случай смерти члена, о котрой довѣ-
дѣтъ ся можнѣ лише въ "Послѣднѣхъ", мало
хѣтъ и посѣлати ту корону. Колисъ було до 200
членѣвъ [се було тогдѣ, коли каждого повѣ-
домлювано о смерти брата], а ныѣтъ ошадѣтъ
же только 42 членѣвъ. Може бы о. Джу-
линскій подававъ вѣдѣтку о смерти брата че-
резъ "Дѣло", а св. Редакціи певно приѣмѣтъ
таку оповѣстку. [Дуже радо! — Ред.] —
Членѣ "Союза Братского".

— До Хвального выдѣлу читальнѣ мѣщан-
ской въ Терѣбовѣ. Въ имени ошадѣтъ, ко-
торѣ дописъ въ Терѣбовѣ закинула, що по
вазѣмъ на "рѣзныхъ" Надѣнахъ, а не прибу-
лѣсьмо [середѣ сѣрашенѣмъ заверухѣ] на
представленѣ аматорскѣ на дохѣдѣ лѣкаль-
нои читальнѣ, мало чѣсть звернути увагу, що
помынаючи артистичну вартѣсть концерту па-
пѣ Надѣнѣ Славянскѣмъ подѣвляли мы гресу-
ру и трупѣ, а тѣа обѣвляла ся такою въ
томѣ, що представленѣ розпочато майже о
заповѣдѣной годнѣ, пѣвѣтъ межѣ пооди-
ночными пунктами не було зовсѣмъ, а пѣвѣтъ
межѣ частями концерту были такѣ, якъ у
насъ часами бувають межѣ пунктами. На-
сѣдѣтокъ сего бузѣ: добра забава безъ зну-
дженѣ. Противно жѣ знаѣтъ въ дохѣдѣ, якъ
неодѣтъ проповѣданѣхъ похѣсувавъ нащѣвну
проповѣдѣтъ черезъ за довѣе обрѣбленѣ, взгля-
но выголошенѣ. А згудѣтъ можнѣ однако и
при молѣтѣхъ и при політѣхъ и при забавѣхъ.
На се звертѣно увагу при надхѣдѣмъ въ
церкву Шевченка. Ще мы не доросли до того,
щѣбы у насѣ всякѣ зборѣ розпочинали ся въ
5 мінутъ позавѣдѣженѣмъ часѣ, а въ сѣ-
дѣтъ ся въ Америкѣ; однакъ вѣдѣвѣчаймо ся
бодѣвъ вѣдѣтъ невѣдѣтѣмъ прѣтѣвѣвъ, въ ко-
торѣмъ декотрѣ выдѣтъ болѣшу парѣду. А се
тѣмъ больше, що по концерту не одѣтъ замѣ-

сѣвѣвъ сѣдѣтъ бы що перекусити и погово-
рити збъ дѣвѣтъ (комерсѣ), а яка-жѣ тутъ
прѣсѣвѣтъ, особливо для свѣдѣнѣковъ збъ
сѣдѣвѣмъ, коли що-хѣмъ грѣба давати ся,
ни же не побѣдѣтъ? — *Ив. В-скій.*

— Процѣсъ листѣноса. Вчера розпочала ся
середѣ львѣвскихъ судовѣхъ присѣдѣльнѣхъ карнѣ
розправѣ противъ листѣноса Шнайда, що до-
пустѣвъ ся спрѣсѣвѣренѣ грошѣхъ на суму
9.600 кор., котры мѣвъ доручѣтъ адресатамъ,
а програвъ у газарѣмъ гру въ карѣхъ.

— 3ѣ Стры. Молодѣжѣ стрѣйской гімназіи
обѣдѣтъ [24-ого с. м. въ сазѣ гімнастичнои
вечерницѣ въ память роковины смерти Т. Ше-
вченка, устроюванѣ VII-ю класѣю. Въ програ-
му вѣдѣдѣтъ: вступне слово; декламация Шев-
ченковѣхъ творѣвъ "Сонъ и Кавказъ" а збъ
продукціи вокально-музичныхъ: мужескѣй
хоръ вѣдѣдѣвъ "Руску пѣсню" Матюка и
"Рѣсѣдѣтъ козакѣ" Залеского-Ярецького, а хоръ
мѣщанъ: "Ой выйдѣтъ я на горѣнѣхъ" М. Ли-
сенка и "Ой ухѣмѣтъ" великоруску пѣсню на-
родну; оркестрѣ вѣдѣдѣтъ: арію въ оперѣ
"Травѣторѣ" Вердѣго и "Potpouri въ народ-
ныхъ пѣсѣхъ" О. Книплѣ; ученѣ Шавѣла вѣдѣ-
сѣвъ барѣтоновѣ солю "Сѣвъ Іерѣмѣ"
Шевченка-Лисенка въ спѣвочѣ фортепѣана;
будѣ такожѣ дуѣтъ скрипковѣй въ оперѣ
"Норма" Беллініногѣ.

— Посѣдѣтъ! Одному горожанѣмъ въ Ка-
мѣнѣхъ струмѣловѣмъ засѣкѣвѣствовано движи-
мѣтъ для 19 грудня 1891 року. Вѣдѣтъ выѣтъ
противъ того сѣкѣвѣстру жалѣбу, а резолюцію
дѣдѣвъ данѣ 15 лютого 1900 року, отже звыжѣ
вѣдѣвъ лѣтъ ждѣвъ, сарака...

— Д-ръ Краттеръ зновъ запавъ на здоро-
вѣтъ такъ сильно, що карнѣ сѣдѣство противъ
него мѣуѣло перепѣнитѣсь, тому и его роз-
правѣ мабуть ще не вѣдѣбудѣ сѣмъ каденціи
судѣвъ присѣдѣльнѣхъ.

— Читальня "Просвѣтъ" въ Дичковѣ въ по-
вѣтъ тернопольскѣмъ вѣдѣвѣтувала дня 11
с. м. вечерницѣми память роковины смерти
Т. Шевченка. На тѣ вечерницѣхъ выѣдѣли въ
выдѣлу тернопольскѣмъ філіи "Просвѣтъ" пп.
Ом. Терлецкѣй, профессоръ гімназіи, и Дми-
трѣй Дмитерко, учитель семинаріи учитель-
ского. Читальня продукувала ся сѣвѣми и
декламациями а п. Дмитерко выголосивъ вѣдѣ-
чѣтъ. Рѣжѣсѣмѣтъ сѣхъ вечерницѣхъ бузѣтъ о.
Иванѣ Иванчукѣ, душѣвѣтѣръ мѣсцевѣй,
членѣ выдѣлу філіи, достѣвѣтъ насѣдѣчѣвъ
п. о. Теодѣра Стадѣнка, б. пароха въ Дич-
ковѣ. Вечерницѣхъ при загалѣнѣмъ одушевѣно
выѣдѣчили ся имѣномъ "Ще не вѣмерѣ Украина".

— Про уязненѣ Яцишина, властѣтѣтъ та-
дѣтѣтъ магазѣну у Львовѣ, дописѣтъ, що оно
наступѣло насѣдѣтокѣмъ дѣнесѣна до прокура-
торѣи, мѣвъ-то Яцишинѣ, ошѣвѣвши ся надѣ
берегомъ банкротѣвъ, хѣтъ заіпотѣкувати
на своимъ майнѣ фікцію прѣтенсію. Коли бѣ
се було повѣло ся, то Яцишинѣ одержавъ бы
тѣ грошѣ въ фікціи прѣтенсіи, а якѣмъ
процентѣхъ мѣвъ вѣдѣступѣтъ тому, хто зго-
дѣвъ ся выступѣтъ въ роли вѣритѣля. Насѣдѣтокѣмъ
такои операціи дѣвѣтѣтъ вѣдѣтѣтъ потерѣтъ
бы были значну вѣдѣтъ. Отже Яцишина уяз-
нено подѣ закидомъ фальшивѣмъ крѣды и на-
щѣвѣренои обѣвѣствѣ.

— Громадска господарка передѣтъ судомъ.
Передѣтъ двома роками вѣдѣбудѣ ся у Львовѣ
передѣтъ трибуналомъ присѣдѣльнѣхъ карнѣ роз-
правѣ противъ вѣдѣтъ Михайла Фірута а гро-
мадского касѣра Гаврила Маркѣвича, обохъ
въ Цевѣна коло Чѣпанѣва, а крѣмъ нихъ
противъ Стѣпанѣва Гебавѣра, рахункового у-
рядѣника повѣтѣвого выдѣлу въ Чѣпанѣва, об-
жалованыхъ о те, що громадскѣ майно роз-
грабили на лѣтъхъ 800 ар. Показало ся, що
вѣдѣтъ присѣвѣтъ сѣбѣ значну частъ тѣхъ о-
платѣ, якѣ каждый властѣтель худѣмъ въ
громадѣ платѣвъ за уживанѣ громадского то-
ловѣ. Касѣръ Маркѣвичъ, котрый лѣдѣво у-
мѣвъ подѣсѣтѣти ся, а о рахункахъ не мѣвъ
жѣдѣного повѣтъ, ковавъ грошѣ, уплачуванѣ
до громадского касѣ, разомъ въ своимъ безъ
обѣсѣловѣнѣ и тѣмъ само безъ обѣсѣловѣнѣ
выдававъ ихъ въ разѣ потребности. Вѣдѣтъ не
мѣвъ вычисѣлѣти ся обѣсѣла зѣ сумѣ 116 ар.
66 кр., а на свою оборѣну говорѣвъ лише, що
грошѣ тѣ мѣуѣвъ певно выдѣтъ на громадскѣ
потребѣ або вѣдѣдѣтъ ихъ можѣ вѣдѣтъ на
его жѣдѣна. Гебавѣръ, котрый бузѣ дѣлатѣмъ
повѣтѣвомъ радѣ и мѣвъ пѣдѣсѣтѣвати громад-
скихъ фондѣвъ, допустѣвъ ся спрѣсѣвѣренѣ
при продажѣ громадского дерева, а крѣмъ
сего приоручѣвъ громадскому писарѣмъ по-
фальшувати рахункѣмъ книги. — По перевѣ-
дѣной розправѣ засѣдѣжено Фірута на 3, Ге-
бавѣра на 4 мѣсѣцѣхъ визнѣвъ, а Маркѣвича
увѣдѣнено. Фірутъ вѣдѣдѣвъ кару, Гебавѣръ
уѣдѣвъ до Америкѣ, а противъ увѣдѣнѣмъ Мар-
кѣвича вѣдѣвъ прокуратѣръ до найвысшого
трибуналу жалѣна неважѣности. Отже вчера
вѣдѣбудѣ ся повѣна розправѣ противъ Маркѣ-
вича; розправѣхъ провѣдѣтъ радѣникъ Кар. Под-
лашѣцкѣй, обжалованого боронѣтъ д-ръ Ми-
ленскѣй. По перевѣдѣной розправѣхъ присѣдѣльнѣхъ
увѣдѣнѣтъ обжалованого вѣдѣтъ вынѣ.

— Трупъ въ мѣшку. Такогожѣ тѣжѣна заво-
рушѣла мѣсто Конѣтъ въ заходѣхъхъ Пруѣхъ
такъ прѣтѣдѣ: Ученѣкъ III. класѣ гімназіи
Ернѣстъ Вѣдѣтъ выѣдѣвъ зѣ дому, де
бузѣтъ на станціи, и пропавъ безъ слѣду. Рѣдѣ-
чѣтъ, повѣдѣмѣнѣ телеграфѣчно, прѣхѣли за-
разѣ и вѣдѣвали помѣчи поліціи. Почѣвѣтъ роз-
слѣдѣ. Вѣдѣнѣ найдѣно при берѣзѣ ошадѣтъ
лѣдомъ зашитѣмъ мѣшѣмъ, а въ нѣмъ познѣвѣ-
ванѣ въ грубѣй пѣвъ сѣвѣйшѣ еще надовѣтъ
людского тѣла безъ головы, рукъ и нѣгъ. О-
тецъ такѣ розпѣвѣвъ тѣло своего сына. Лѣ-
карскѣмъ оглядѣмъ выказѣли, що бракуѣмъ чѣ-
мъ нѣлою вѣдѣвѣвано вѣдѣтъ кадовѣа. Побѣдѣше
найдѣно ще одну руку. Але при томѣ зѣрнѣ
но увагу на се подробѣвъ: въ кадовѣхъ не бу-
ло кровѣмъ крови, черево було розпорѣто, а
тѣсѣна зѣ него вынѣтъ; те все було зробѣно
пѣсѣвъ всякихъ правилъ, заховуванѣхъ рѣвнѣ-

камѣхъ при рѣвѣно худѣмъ; руку вѣнѣно до
воды очеѣвно значно побѣдѣше, бо тѣло ра-
мени мѣмѣ морѣмъ послѣдѣнои ночи було не
мягкѣ; до того всего ставѣтъ въ сѣдѣдѣтъ
жѣдѣвѣскомъ бѣжѣнѣ. Насѣдѣтокѣмъ сѣхъ помѣ-
чѣвъ зробѣно рѣвѣно въ бѣжѣнѣ, але на
разѣ безъ успѣху. Тѣмъ часѣмъ найдѣно не-
далѣкомъ католичского костѣла одѣжѣ убитого,
очеѣвно побѣдѣнѣ, а рѣвѣночасѣмъ пустиѣли
жѣдѣтъ по мѣстѣ поголѣску, що Вѣдѣтъ мѣвъ
любѣвий зносѣмъ зѣ дѣвѣмъ рѣвѣнѣмъ и пев-
но убѣвъ его зѣ задрѣстѣхъ якімъ рѣвѣнѣмъ
чѣдѣдѣнѣмъ. Але сѣдѣство, вѣдѣне далѣше въ
тайнѣ, выѣрѣло въ бѣжѣнѣ ошадѣтъ въ кро-
вѣ. Жѣдѣтъ кажутѣ, що те кровѣ зѣ курѣи,
потрѣбѣна до ритуальныхъ обрѣдѣвъ. Дѣнна
була бы се рѣвъ, коли зѣвѣжѣтъ, що жѣдѣтъ
врѣштѣ звѣкъ рѣвѣно говѣритѣ, що она зѣ-
галѣтъ жѣдѣтъ крови не уживѣвъ до своихъ
обрѣдѣвъ. Найдѣну въ бѣжѣнѣ кровѣ вѣдѣ-
сѣла до Берліна до хѣмѣчного розсѣдѣвъ.

— Англѣйскѣ товариства въ Галичѣ. Ми-
ністерѣство справъ внутрѣшнихъ дозволило
англѣйскимъ акціонѣмъ товариствамъ зѣ Лон-
дона: "North Carpathian Syndicate Limited" и
"The European Petroleum Company Limited"
до вѣдѣна промыслу въ Галичѣ. Перше зай-
мѣтъ ся будѣ продажѣмъ мінеральныхъ ошадѣтъ
поку аемного и т. п. зѣ ошадѣмъ въ Хирѣвъ,
а другѣ займѣтъ будѣ продукцію, раѣнѣтъ
ванѣмъ, перекованѣмъ и доставѣю паѣтъ зѣ
ошадѣмъ у Львовѣ.

— Страшный драмѣтъ. У Вѣдѣнѣ отрунѣвъ
купецъ Домѣнѣкъ Лѣнѣтъ, а разомъ зѣ нимъ
и его чѣтары дочкѣ, зѣ котрыхъ найстарѣша
мѣла 26 а наймѣдѣшѣна 14 лѣтъ. Причѣномъ
сего страшного самоубѣйства-отрунѣна цѣлои
родѣны были нещастѣмъ фѣнансовѣмъ вѣдѣносѣмъ
Лѣнѣтъ, котрому грозила руїна. Лѣнѣтъ рѣвнѣвъ
ся покѣпѣтъ зѣ собою самоубѣйствомъ, а зѣ
думѣю нещастѣного вѣдѣтъ погодила ся и доч-
кѣ. Въ пѣтеро вынѣли прѣтѣговѣну отрунѣ.
Лѣнѣтъ и двѣ дочкѣ померѣли вѣразѣ, а двѣ
другѣ борѣтъ ся безнадѣвно зо смертію.

Телеграмѣ.

Вѣдѣнѣ 24. марта. Зѣ причины недалѣкомъ
лѣвѣнѣмъ нового вѣдѣнского выѣрѣного закона,
сѣбѣрѣальнѣ членѣ мѣской радѣ рѣшили ало-
жити свои мандаты. — Вѣдѣченѣ радѣ дер-
жавѣно будѣ оголошенѣ доверѣа завтра.

Градѣцѣ 24. марта. Вчера переѣдѣвъ
туда повѣдѣтъ, въ котроймъ мало бутѣ 45 ар-
мѣтъхъ призначѣнѣхъ для Англѣйцѣвъ. Посѣлъ
Лѣмѣтъ телеграфѣчно зажадавъ вѣдѣтъ міністер-
ства, абы одержѣно сѣю послѣлку, вылаву
фірѣмѣ Шкода въ Пѣльнѣ.

Пѣльнѣ 24. марта. Въ пѣльнѣнѣмъ
рѣвѣрѣ стрѣйскѣмъ законѣнѣмъ.

Петербургъ 24. марта. Міністерѣство гор-
говѣлъ намѣрѣна выключѣти жѣдѣтъ вѣдѣтъ
участнѣ въ цѣурѣвыхъ обѣдѣрѣмѣнѣхъ, а чу-
жихъ подѣдѣнѣхъ вѣдѣтъ участнѣ въ зарѣдѣхъ
тѣхъ обѣдѣрѣмѣнѣхъ. — Переговѣры зѣ Вѣти-
канѣмъ въ справѣ именѣна католичского ар-
хиѣпископа для Петербурга и двѣхъ нѣшихъ
еписѣповъ дошли вже такъ далѣко, що въ
найбѣдѣшѣмъ часѣ надѣтъ ся заклѣчена рѣ-
шѣно подѣтъ тѣмъ вѣдѣломъ угоды.

Софія 24. марта. Говорѣтъ, що росѣйскѣй
скарѣвѣмъ радѣникѣ Кѣбеко прѣхѣвъ тутъ зѣ
цѣлы стѣдѣтъ надѣтъ ошадѣмъ Болгарѣи.

Берлінъ 24. марта. При вѣдѣсковѣй экспѣ-
дѣціи на пѣвѣнѣтъ Камерѣмъ подѣтъ капиталѣмъ
Бѣсерѣмъ, рѣшено вѣдѣтъ трѣхъ ошадѣровъ и
вѣдѣсковѣмъ лѣкаря. Сего послѣдѣного тѣжѣко.

Лондонъ 24. марта. Зѣ Сѣнгѣпорѣ до-
носѣтъ: Хѣнѣскѣй реформѣторъ Катѣловѣй, ко-
торѣй передѣтъ мѣсѣнѣмъ мѣвъ выѣхѣти до
Конѣдѣна, пробѣвѣвъ потѣйкѣ въ Сѣнгѣпорѣ. Зѣ
той причинѣ мѣжѣ насѣдѣнамъ сего мѣста
нанѣвъ великѣй неспѣкѣ.

Надѣсланѣ.

Д-ръ дѣнтѣстѣ М. Вѣкторъ
при ул. Капернѣмъ ч. 4. вѣдѣтъ вѣдѣтъ П. М.
полѣмѣ выконѣвъ пѣдѣсѣловѣнѣ и рѣване зубѣвъ безъ
болѣу, шугѣвъ зубѣмъ способѣмъ вѣдѣвѣнѣмъ, лѣнѣтъ
хѣдѣтъ уѣтѣмъ амы, нѣмѣ, тѣмѣ и уѣтѣ. — Отворѣ-
нѣмъ цѣльнѣ дѣнѣ. — Рѣпараціи прѣймаѣтъ почѣто.

Д-ръ Антонѣй Рѣнцкѣй
(Бѣрѣтѣръ)
Спеціалѣстъ для лѣдѣтъ шѣбѣрѣхъ и вѣнѣрѣнѣхъ,
вѣдѣтъ жѣвѣнѣхъ и мѣхѣурѣхъ, лѣнѣтъ мѣтѣдѣмъ до-
сѣдѣченою, дозѣдѣнѣною. Такожѣ Пѣнѣвъ на вѣдѣтъ
Lindetian вѣрѣмъ.
Орѣдѣнуе вѣдѣтъ 9—11 рано пополуночи вѣдѣтъ годѣ 4—5.
На надѣна лѣнѣтъ можѣтъ бутѣ выдѣтъ зѣ анти-
кѣ въ дѣскрѣтѣнѣмъ способѣ. — Парѣдѣнѣтъ почѣто [ар.
20 кр. — Лѣдѣвъ ул. Зѣмѣровѣчѣ ч. 6. 167]

А

Виходить у Львові ще два (крім неділі і руських свят) о 5-тій годині по полудні. Літературний додатокъ „Бібліотека найважливішихъ новітостей“ виходить вѣ второкъ, а вѣ второкъ і п'ятницю на першій разѣ зъ Діалогъ.

Передплату і асорати приймають: у Львові адміністрація „Діалогъ“ ул. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, і бюро газетъ Ад. Кароля Любимка 9, і А. Ольшеского ул. Килинського 2; — у Яссахъ: Л. Крижановскій; — у Бєлграді: М. Дука, I Seilerstrasse; у А. Richtera, Nibelungenstrasse 4; Н. Schalek I. Wollzeile 11.; Hagenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Вѣ Франкфуртѣ і Гамбургѣ: М. Hagenstein & Vogler.

Передплата на „Діалогъ“ і напечатаніє за тиснення платні у Львові.

ДІАЛОГ

Передплата на „Діалогъ“ зъ літер. додаткомъ

въ Австрій: за границею:
на цілий рікъ . . . 16 ар. на цілий рікъ . . . 22 ар.
на пів рікъ . . . 8 ар. на пів рікъ . . . 11 ар.
у Львові:
на цілий рікъ . . . 14 ар. на пів рікъ . . . 7 ар.
на чверть року . . . 8 ар. на місяць . . . 1 ар. 20 ар.
Редакція, Адміністрація і Експедиція підъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженіє. — Рекламція неоплачена відъ вѣдъ порта.
Необхідне число копій 6 ар. на пров. 7 ар.
Оголошенія знімають ся по ціні 10 ар. вѣдъ одної сторінки тиснення або за мѣсяць і въ рубриці „Надоборіє“ по 25 ар. а. в.
Подати і інші доносенія приватній тисненіє за по 15 ар. вѣдъ тисненія.

«Ratujmy milion ludu!»

Підъ такимъ заголовкомъ появилася ся сьогодні вѣ Dziennik-u polsk-omъ, а вѣ суботу була вже і вѣ іншихъ польськихъ днівникахъ вѣдозна кс. Станислава Громицького зъ Бучача до Поляківъ і Польокъ, вимагаючи до складенъ на будову косяцолківъ на Русі.

Кс. канонікъ падькає, що вѣ послѣдніхъ 50 ти рокахъ straciłszy сотні тисячівъ народу і для латинського обряду і для польскон народности. Звичайно — каже — складає ся вини на руськихъ священниківъ, але неслухно. Руські священники могли була доси, якъ бы були хотѣли, перевести всѣхъ польскихъ парохіянъ на руській обрядъ, а таки не зробили сего. Межи руськими священниками є навіть багато „гонимихъ вікарієвъ нашихъ“, котрі вѣ найтруднѣйшихъ випадкахъ безкористо выручають лат. парохівъ. Отже вина є по нійшій стороні. Богато дворівъ не дбає про лат. обрядъ; такъ само є і богато недбалыхъ ксьондзівъ. Буває, що дворі рѣдко коли заглядає до костела, вѣ лат. свята працює, до селянина не заговорять по польски; ксьондзъ парохіянъ своихъ не знає, по колядѣ до нихъ не ходить, катихизацій не уладжує, братствъ не закладає. Такимъ чиномъ тратимо — каже кс. канонікъ — сотні тисячівъ народу, а того народу є вже теперъ у всходній Галичині надъ міліонъ! Підвести той міліонъ, просвітити его, розбудити вѣ ніймъ свѣдомість релігійну і національну — се нашъ великій, святий патріотичний обов'язокъ. Вѣ сій мысли треба ставити костели і каплиці, закладати нові парафії; се, що доси за 9 лѣтъ зроблено, то ледво початокъ. Отже, передовсімъ ви, христіанки і Польки, доньки св. Ядвіги і Кунегунди і т. д., ратуймо той міліонъ!

Наконецъ подає кс. канонікъ короткій рахунокъ зъ доходівъ і витратъ за р. 1899. Вѣ тѣмъ роцѣ вилучило на будову косяцолківъ 8.644 ар., а то: вѣдъ архієпископа Моравського 3.000, вѣдъ священниківъ зъ архієпископії 2.238, за вѣдправленій службъ Божій 2.424, вѣдъ краківського товариства обезпекъ 924, а вѣдсотки вѣдъ акції познаньського банку 58 ар. Гроші тѣ роздѣляла митрополіа консисторія отримъ 24 громадамъ: Коростинь коло Манастирськ, Слободка коло Бу-

чача, Лятинь к. Козови, Новоселки к. Голубівъ, Орховець к. Качанівки, Новоселія на Буковині, Микуличинъ, Звачель к. Озерянь, Плесь на Буковині, Тучне к. Свєржа, Ушиць к. Бузуполь, Кривинка к. Теревовль, Выгода к. Долны, Перербель к. Надвѣрний, Коропатники к. Бережанъ, Хмеліска к. Галушчинь, Раковецъ к. Чернелиць, Березовиця к. Баворова, Глѣбова на Буковині, Томашівъ к. Войнилова, Крехівъ к. Сасова, Дорна на Буковині, Вѣлька мазовецка к. Равы, Тарношань к. Угюва.

Коли бы вѣ цѣлій, такъ енергійно веденой акції будованя костелівъ на Русі ходило лише о релігійну помѣчь для вірнихъ римокат. обряду, котри оні тутъ і тамъ справдѣ може не мають, то очевидно не могли бы ми мати справедливої причини выступати противъ такихъ заходівъ, — мимо того, що переважно богато ще можна бы розправляти надъ тими, чи маємо тутъ або тамъ дѣло зъ руськими але латинськими народомъ, чи зъ польськими але зрусченими. Але такъ само, якъ хочемо числити ся зъ фактомъ, що богато народу на нашій Русі належить до лат. обряду, хочъ зъ дѣда прадѣда говорити лише по руски, такъ само здоровий розумъ і понятя нашого вѣку велить числити ся зъ фактомъ, що люде сї, хочъ суть лат. обряду, говорять лише по руски і переважно навіть не розуміють нійшої мови. Першій фактъ не позволяє намъ противити ся будованю костелівъ для латинськихъ громадъ на Русі; другій велить рѣшучо домагати ся, щобъ при релігійній обслуговуваню тыхъ латинянъ, отже вѣ проповідяхъ, наукахъ, катихизацій, при сповіді і т. н. уживано зрозумѣлон ніймъ мови, значить, рускон. Намъ вѣдомъ навіть випадки, що самі люде домагають ся сего вѣдъ своихъ ксьондзівъ. Вѣ одній руській селѣ, де лат. парохъ (мамоходомъ кажучи, родомъ зъ того самого села) розмавляє зъ своими парохіянами лише по руски, по руски ихъ сповѣдає, по руски проповідьє і т. д., коли черезъ якийсь часъ заступає его ксьондзъ, уроджений на Мазурахъ, і не умѣє зъ людьми розмовити ся по руски, то люде вѣдказували, що ніймъ прислано „польского“ ксьондза, а оні хотять „русского“, та попросту зъ тими „польськими“ не хотѣли мати жадного дѣла.

Не чого нійшого домагають ся цѣлкомъ

слухно Поляки для свого народу на Шлеску австрійськомъ і пруськомъ, на Буковині, вѣ Россіи, — і то не на тѣй підставѣ, що народъ той є вѣдъ вѣдъ польскій — бо-жъ всѣлякій Шміды, Кравы, Мілєры, Шнайдеры і т. д. не вѣдъ давна признають ся до польскон народности, — а на тѣй, що народъ той теперъ є польскій, значить, теперъ говорять по польски і не признає ся до нійшої народности. Але у Поляківъ нійша льотка і нійша мѣра буває тамъ, де ходять о справу польскій, а зновъ нійша, коли ходять о руській справу або о вѣдноснны Поляківъ до Русинівъ.

Кс. Громицькій признає самъ у своїхъ вѣдознахъ, що той народъ, для котрого вѣдъ ставити косяцолки і каплиці, говорять лише по руски, ненавидить польську справу, не хоче себе звати Полякомъ; але при тѣмъ всѣмъ сердить ся навіть на те, що дворі не говорять зъ тими народомъ по польски, і велить при помочи косяцолківъ розбуджувати вѣ тѣмъ народѣ польську національну свѣдомість, вѣдъ котрихъ вѣдъ руками і ногами боронять ся, — значить, кс. Громицькій велить польщити народъ, котрий до Поляківъ не признає ся, а почуваеть себе руськимъ.

Що кс. канонікови бучацкому ходять не о саму релігійну помѣчь для латинянъ; ему ходять не о саме тѣлько польщенє тыхъ латинянъ, котрі себе не почувуютъ Поляками а Русинами, але що его набожній плинъ сягають далеко дальше, бо на латинськє і польськє при помочи косяцолківъ великихъ має руського народу, — о тѣмъ свѣдчать ажъ надто ясно слова его вѣдознахъ: „А такого народу маємо у всходній Галичині надъ міліонъ; але є міліонъ і нема его! Якъ се бути може? Вѣ конекрипція є, а вѣ дѣйствителє нема его!“

Якъ се бути може? — запитаємо і ми. Після спису населєня зъ д. 31 грудня 1890 р. є вѣ цѣлій Галичині (не вѣ самій всходній) 2,790,449 душъ руського обряду, а 2,835,674 Русинівъ, — значить, 45,225 людей признало ся до руськон народности такихъ, що не є руського обряду. Вѣ сѣхъ 45 тисячахъ треба глядати тыхъ латинянъ, що признали ся не до польскон а до руськон народности. Але припустимъ, що другихъ 45,000 найшло ся такихъ греко-католиківъ, що признали ся до польскон народности, а на ихъ мѣсце зновъ латиняне признали ся до Русинівъ; вѣ такъ разѣ начили бы ми 90,000 латинянъ,

що не почувуютъ себе Поляками а Русинами. А де жъ тѣй міліонъ — і то зъ горою, — що его хоче ревіндикувати кс. Громицькій? Очевидно, вѣдъ хоче его найти мѣжъ Русинами руського обряду! Вѣ тѣй то цѣли, а не для релігійныхъ потребъ латинянъ, будувъ ся косяцолки на Русі! Дятого будувъ ся ихъ і тамъ, де латинянъ майже нема, — де побѣчь двора є ледво може кілька родинахъ офіціалістівъ і оденъ-другій фюраль.

Але кс. Громицькій є лише однимъ репрезентантомъ тої політики, яку веде ся противъ насъ на всѣхъ поляхъ. Найякіше проявляє ся та, сказати можна, екстеріанційна політика вѣдъ давна вѣ нашій школьництвѣ. Потайно ведено є такожъ не вѣдъ ніймъ на поли церковніхъ, поки не вийшло вѣ послѣдніхъ рокахъ цѣлкомъ явно хоругви релігійного Kulturkampfу за колишнимъ прикладомъ пруськимъ. Тѣлько остерожно, панове, зъ огнемъ. Ми боронитимъ мусимо, будемо і зможемо!

Переглядъ політичний.

Одинъ зъ знаменитѣйшихъ членівъ угодовон конференцій характернаго стану рѣчи вѣ той способѣ, що не є такъ дуже але, якъ говорять песимісти, ані зновъ такъ дуже добре, якъ гадають оптимісти. Годовно розходить ся о внутрѣшній языкъ вѣ округахъ виключно чеськихъ де Нийцѣ домагають ся концесій. Гадку вѣдбували конференцій вѣ Празѣ залишено. Сесія чеського сойму заповѣдає ся спокійно.

По двѣрнѣмъ обѣдѣ вѣ суботу, вѣ котрѣмъ взяли такожъ участь члєны угодовон конференцій, говоривъ цѣсаръ довшій часъ зъ другимъ віцепрезидентомъ палаты д-ромъ Зачкомъ про угодову конференцію і высказавъ переконанє, що вѣдноснны пануючій на Моравѣ роблять остаточному управлєнню языковон справы бѣльше трудностей, нїжъ вѣдноснны вѣ Чехіи. Моравска секція мимопильно працѣ не може похвалити ся такими успѣхами, якъ чеська. Мимо того цѣсаръ думає, що і на Моравѣ прийде до мирового поладанія справы, обохъ край сѣй заселючихъ народівъ. Вѣдтакъ цѣсаръ говоривъ о тѣмъ предметѣ зъ першимъ віцепрезидентомъ палаты п. Праднимъ.

1) НОЧНІЙ ТѢННІ.

Оповіданє.

Басєвъ Мирославичъ, окбичений гімназієстѣ і кандидатъ на студента університету, приїхавъ вперше до столицѣ. Вѣйшовъ зъ поѣзду, ставъ при виходѣ і почавъ надумувати ся: що теперъ почати. Вѣ мѣстѣ не мавъ вѣдъ нїякихъ знайомихъ. Були тутъ вѣдъ вѣдъ його старшій товаришъ, що попереднихъ роковъ поїхали були на університетскій студіи, але вѣдъ не знавъ до жадного зъ нихъ адресы. Самому зновъ пустити ся до мѣста не мавъ вѣдъваги. Чувъ не разъ про великий мѣста, якъ то легко можна тамъ заблукати ся вѣ тыхъ безчисленнихъ улицахъ і улочкахъ, поміжъ великими будівлями, що займають десятками тисячівъ цѣлй колямайлєв простори, якъ трудно небувалоу вѣ великихъ мѣстѣ орієнтуватисє.

Передъ собою видѣвъ, якъ що-хвиля приїздили і вѣдѣздили кінній і електричній трамвай, якъ привозили і вѣдвозили множєство рѣзнихъ людей, якъ туркотѣли по кам'янистѣмъ бруку дорожки і повозки. До трамвайового воза не хотѣвъ сѣдати, бо тѣ вѣдуть вѣ означєннѣмъ напрямѣ, дятого сѣвъ до дорожки і казавъ вєзти себе до одного зъ знайомихъ йому зъ якоєс реклами готелѣвъ.

За якою чверть години дорожка станула. Тутъ впало йому вѣ очи, що слуга готелєвий, немов-бы на нього чекавъ, забравъ заразъ його пакунки і вѣйшовъ горѣ сходами, підчасъ коли — якъ вѣдъ бачивъ — по

малыхъ мѣстахъ мусить не разъ подорожний по цѣлѣмъ домѣ шукати за вѣстителемъ, коли хоче переночувати вѣ готелѣ. Думаючи такъ, вѣйшовъ гарними килимами вистелєними сходами, зеркалами украшєннѣмъ коридоромъ на першій поверхъ і зайшовъ до отворєнєй кѣмнаты, де були вже зложені його рѣчи. Слуга заразъ вѣйшовъ і лишивъ його самого.

Кѣмната була гарно устроєна. Гарний паркетъ вистелєний красними хѣдинками, стѣны гарно мальовані, обѣшані величавими коврами і диванами, то тяжкими занавѣсами і котарами. Елєгантній стѣлъ і проча обстановка доповняли умєблованє. А все те вѣдбувалось вѣ величєзнихъ чистихъ зеркалахъ, убранныхъ вѣ гарній золотій рамѣ. Все те було-бъ дуже замѣчайнимъ для чоловіка, привычнаго до великомѣського або до вѣдогого житя, але для провинціаліста, та ще до того бѣдного, було се дуже величєнимъ.

Вѣ готелі бувъ рухъ. Чути було то кроки гостієй, то бѣганину службъ. Дзвонки електричній дзвонили оденъ за другимъ, служба бѣгала сѣбно то горѣ, то долѣ сходами. При тѣмъ зъ улицѣ доходивъ то людскій гаміръ, то гуркѣтъ возівъ, то туркотанє повозокъ.

Вечерѣло. Останній лучъ сонця не-що червонымъ сяєвомъ блистѣли на дахахъ сусѣднихъ камениць, згасли. Темнота почала нависати надъ мѣстомъ що-разѣ густѣйша, чимъ разѣ темнѣйша. Стємнѣло. На улицахъ мѣста запалало море електричного і газового свѣтла.

Мирославичъ задвоєннѣвъ на слугу. Сей

привѣтъ заривъ і зъ чємнєннѣмъ уклономъ поспитавъ: „Що прикажете?“

Мирославичъ вѣльнѣ засвѣтити і казавъ принєсти собѣ де-що на вечерю.

За хвилю понечеривъ скромно, замкнувъ кѣмнату на ключъ і почавъ широкими кроками ходити зъ одного кѣнца кѣмнаты вѣ другій. Думає. Отсе приїхавъ вѣдъ до столицѣ. Самъ ще не знає, якою стєжкою поведе його доля. Має вѣдвѣдъ надѣй і вигляды, але все-таки якась неспєвѣсть обгортає його душу, лєдоватымъ сумомъ тєсєє його серце. Вѣдъ часу до часу якась дрожъ прошибає судорожно цѣлѣмъ його тѣломъ. Ну, але якъ буде, такъ буде, завтра покаже. Адже-жъ і до теперъ не лагодно колысала його доля, шарпала немилосердно на всѣхъ сторонѣ, а вѣдъ якось устоявъ і до теперъ, отже лише не тратити надѣй! — потѣшавъ себе Мирославичъ. Завтра мусить конечно вѣшукати приватне мешканє, бо гостиниця дорого коштує, а гроші у нього не дуже то богато розвалилось. Пошукає такожъ занятя, щобъ якось утриматисє. Здає ся йому, що не буде ту великихъ трудностей, аджежъ має вѣ тѣмъ виглядъ певній обѣцянки.

І богато-богато передумувавъ ще нашъ молодий приватєль, ажъ поки не почувъ великон утоми та не подумавъ, чи не часъ бы вже пійти на спочивокъ. Не надумувачєсь довго, лягъ до мягенького лѣжка. Свѣтло вѣ кѣмнатѣ погасло, рулетѣ вѣконъ спустились. Зъ улицѣ доходивъ глухій гаміръ, що не зтихавъ, а мимо пѣвонєй години, здавалось, ще крѣпшавъ вѣдъ часу до часу.

Вѣ головѣ Мирославича снувались і

дальше цѣлѣмъ ровнѣмъ рѣзаній думки, плинні наміры, ажъ наконецъ тихій сонъ опустивъ ся легькою хмаринкою та обнявъ спячого молодця вѣ свои обійми.

I.

Мирославичъ бувъ синомъ сѣльського вчителя. Черезъ цѣлий часъ гімназіальнихъ студій мусѣвъ битисє зъ бѣдою. Батько, самъ бѣдний, не мѣгъ йому заєвєнити особливихъ вѣдѣвъ, якихъ зазнають нійшій дѣти, котримъ щасливий случай вѣльнѣв родитисє вѣ богатій сѣмѣй. Але мавъ заєвєнений який-такій прожитокъ. Та зъ часомъ, коли поїдоростали його молодшій брати і сестри, для котрихъ родичѣ мали такій самий обов'язокъ постаратисє о кавалѣмъ хлѣба, вѣдъ, яко ученикъ висѣшихъ клясъ, надто гордимъ бувъ, завадѣ цѣннѣвъ себе і свои вѣдѣбности, щобъ дивити ся на се, якъ бы батько тягнувъ ся зъ останнього на його потреби. Почавъ, хочъ зъ тяжєнимъ трудомъ, заробляти на себе і власною працею, власними силами боротисє о своє иствоанє, щобъ ошадити родичамъ трудъ та злиднѣвъ.

Розвинєна молодість розбудила вѣ ніймъ некру поєтичного талану, що розгоряла ся, розвивала ся чимъ разѣ ширше, блистѣла чимъ-разѣ яснѣйше. Обдарєний буйною уявою, приворочнимъ таланомъ, поєтичною вѣдочю, зъ молодечимъ запаломъ творивъ мелодійний вѣршѣ, осяяний поєтичнѣмъ вѣтхненємъ. Далѣ-далѣ розвивувъ свій свѣтоглядъ, розширивъ засоби ума, виповнивъ недостатки. Розвивувъ ся всесторонньо. Почавъ писати.

Першій його опублікованій творы, першій

Позолотнича робѣтия ПЕТРА КУХАРСКОГО

РАМ ДО ПРЕМІЙ вѣ стѣлахъ [empir, bagocco, secession] по цѣнѣ вѣдъ 6 ар. і выше. — Замовленя зъ провинцій полагоджую вѣ якъ найкоротшѣмъ часѣ.

Въ справѣ погрозы, въ якоу г-р. Войтекъ Дядушицкій врываеъ ся бувъ въ чешскѣмъ клубѣ доносить въ Будапешту до Berliner Tagblatt-u, що міністеръ Керберъ має вже дозвѣдъ цѣсари на завѣшене конституціи, бо бѣнашій дворови круги суть песимистично у-способленіи и хотѣли бы завести войскову абсолютну управу.

Politik такъ оцѣнюе ситуацію: Резуль-татъ 16 засѣданъ чешко нѣмецкой угодовой конференціи не довѣлъ до пожаданого выясне-ния ситуаціи, але давъ доказа, що обомъ ин-тересованнымъ сторонамъ не бракуе добромъ волѣ до порозумѣня. Рѣчею правительства в те-перъ використати прихильне уособлене и довести до результату дѣло угоды. Установ-лене подкомітету, котрый має на цѣли поро-зумѣне въ языковій справѣ автономичныхъ властей, а ще бѣльше въ реституованю чеш-ского языка у внутрѣшнѣмъ урядованю, дасть правительству найлѣпшу нагоду повести дальшу акцію и показати, чи правительство дѣйствио змѣрѣе до признаня Чехамъ належ-ныхъ правъ.

Мѣжъ Чехами зачинае проявляти ся що разъ сильнѣйшій політичний радикалізмъ, кот-рый готовъ разбити молодоческу партію. До недоволеныхъ зъ парламентарно репре-зентаціи чешского народу, належали доси чле-ны радикальной партіи, котры де могли, под-копували популярность молод-Чеховъ. Те-перь въ самѣмъ таборѣ наибѣльшой чешской партіи проявляе ся величезна різниця гадокъ. Одинъ зъ головныхъ проводниковъ молод-чешской партіи, п. Грегъръ выголошевъ на збо-рахъ своихъ выборцовъ огнисту промову, въ котрой сказавъ, що ели Чехи хочутъ выбороти собѣ независиме королевство, п.внний стрѣмѣти до поваленя парламенту и дуализму. Тактика молод-Чеховъ въ парламентѣ була обурююча. Чехи не повинны були залишити обструкціи въ рекрутационній справѣ. Радикальной революціи Грегъра не ухвалено, бо зъ причинъ авантюръ зборы розвизано.

Угорскій соймъ выбравъ въ субботу квоту депутацію, до котрой увѣдали всѣ попередній еи члены. Вѣдтакъ закінчено дискусію надъ бюджетомъ министерства судобництва. Міністеръ судобництва заповѣвъ реформу кар-ного закона, е спеціально приписавъ що-до об-маньства и торговлѣ дѣвчатами. Окромъ того правительство внесе проектъ противъ збожже-ной лихвы. Міністеръ заявивъ ся такожъ про-тивъ заведеня нумерус класус адвокатовъ.

Зъ театру войны.

Зъ Кронштаду доносять, що трансвал-ске правительство анѣ не думаетъ складати о-ружія, але рѣшило ся ставити Англіицямъ энергичный опѣръ до остаточности. Заряджено мобілізацію многыхъ новыхъ командъ. Бург-еры такъ само якъ въ правительство, рѣшили бороти ся до послѣдня капля крови. Прези-

дентъ Штайнъ издавъ прокламацію, въ ко-трѣиъ вѣзываетъ Бургеровъ, абы не слухали вѣ-заваня Англіицѣвъ и не аступали до англіиеской арміи. Прокламація остерѣгаетъ передъ скла-даниемъ оружія, хѣба въ остаточности. Каждый, хто поступитъ противъ тыхъ приписовъ, буде аасудженъ за державну араву на подставѣ войс-кового права. Зъ повѣнчю заходню Ораніи до-носятся, що тѣ фермеры, котры вже были вернули домѣвъ, зновъ выршили на боевице Сеся вѣстѣ доказае, що телеграммы Англіицѣвъ про знеохоченя Оранцѣвъ, були що найменше п.режзаклами. Ситуація Англіицѣвъ въ загалѣ не представляе ся такъ рожево, якъ се зра-зу адавало ся по занятю Блемфонтена. Тогда адавало ся, що ели не для Трансвалю, то бо-дай для Ораніи выбила послѣдня година. По-слѣдній вѣсти зъ театру войны, представляютъ ситуацію троха инакше.

Бурѣ не цѣлкомъ покинули Наталь, якъ се доиѣвъ бувъ Булеръ. Она сильно обкопа-на ся на горахъ Бигаръ, аагрожуячи якъ давиѣмъ Ледісмітѣвъ и лѣни здовжъ Тутелѣ. Вѣдтакъ уступаючъ зъ Блемфонтена Бурѣ высадили въ воздухъ три мости на зѣдѣваницѣ зъ Блемфонтена до Кронштаду; се не доказае, что она утѣкали въ безладній розсыпцѣ. Най-примѣрною однакъ для Англіицѣвъ рѣчею е фактъ, що Оліверъ, сей командантъ Бур-ровъ, котрого Гатакръ мавъ полонити зъ цѣ-люю его армією, побѣвъ Гатакра подѣ Бету-лію. По тѣмъ погромѣ Гатакра мало приѣти до новон битвы, котрой результату се не вѣдѣтний, але бюро Райтера и бюро Ласена доносятся, что въ Кронштадѣ пануе велика ра-добѣ бо надѣйшла вѣстѣ, що Оліверъ зновъ побѣвъ Гатакра и полонивъ англіиеского гене-рала зъ цѣлымъ его штабомъ. Berliner Tag-blatt такожъ приѣвъ вѣстѣ, урядово доси ще не подтверждено, що Гатакръ дѣставъ ся въ полонъ Буровъ. Англіицѣвъ мали стратити 12 арматъ.

Въ другѣмъ мѣсци надъ Оранією, имен-но въ Алівалъ-Портѣ, въ водки пѣсля давиѣ-шихъ реляцій та англіиеской квартиры, Бурѣ утѣкли въ наибѣльшѣмъ неладѣ, а пѣсля ни-шихъ рѣшили вже поддати ся генералови Брабантову. Бурѣ усадовили ся въ силѣ 4000 людей и не гадають анѣ уступати, анѣ под-давати ся. Походы колюмны Плюмера зъ пѣвночи, и вѣдѣвъ Метуена зъ полудня въ цѣли убѣдненя Макинга, скинули ся цѣл-ковито неуадачею. Въ Лондонѣ розбѣшли ся що правда поголоски, що министерство одер-жадо вѣстѣ про убѣдненя Макинга, але сеся вѣстѣ приходить що найменше вже сотный разъ. Не всѣ Бурѣ вынесли ся такожъ зъ о-колицѣвъ Кімберлею, бо телеграммы доносятся про завазну битву коло Варетонъ, де сходять ся границы Ораніи, Трансвалю и заходныхъ ан-гліиескихъ пошлостей. Сеся мѣсцевѣсть подо-жена надъ рѣкою Валь, кѣльканайцѣвъ миль на пѣвнѣ въ Кімберлею. Англіицѣвъ ро-зходитъ ся о се, абы перейти рѣку на пѣв-нѣ. Результатъ битвы невѣдѣтний.

Чего запытане вѣдповѣвъ редакторъ дуже чеченскыиъ листѣмъ. Розумѣе ся: для тако-го чоловіка занятя знайде ся; те-перъ певного нічого не може йому вказати, мусить зара-дитись спѣлки асителейъ часописи, але до «першого» дасть йому рѣшучу вѣдомѣсть и анѣ на хвилку не сумнѣваетъ ся, что потѣша-ючу. Не выключено надѣвъ, але противно. От-же Мирославъчъ надѣвъ ся. Надѣвъ ся на якій-такій хочъ-бы прожитокъ на часъ універси-тетскихъ студій и чекае терпеливо до означе-ного рѣшѣнця. Вправдѣ журналистичнои робо-ты ще не знае, не має въ тѣмъ напрямѣ ин-якой практики, але сподѣвъ, что се не буде представляти для нього великой трудности. Въ короткѣмъ часѣ стане справдѣннѣмъ жур-налистомъ. При тѣмъ не занекая, розумѣе ся, и своихъ литературныхъ працѣ.

Але въ протягу означеного часу не до-ставъ зъ редакціи жадной вѣсти. Кѣлька днѣвъ перечекавъ ище. Нетерпѣливъъ ся, хо-дѣвъ розстрѣвнѣвъ, очѣкувавъ горячково. Не дочекавъ ся. Наконецъ, анерпѣливный до крайности, а зрештою не могучи вже довше ждати, бо насѣвъ уже бувъ часъ вѣнѣвъ, зъ оставками розбитой надѣвъ сѣвъ до зѣдѣви-ного поѣвду, а сей поѣвъъ його силою пары въ сторону столацѣ.

Затѣнувшись въ кутѣ вагона, сидѣвъ сумный, нахмуренный. Хвѣлями жалкувавъ, что пустивъ ся въ дорогу на неопевну судьбу, то зновъ потѣшавъ себе тымъ, что поѣде осо-бисто до редакціи и довиѣдаеъ, на чѣмъ сто-итъ його справа. Але сумовита неопевность од-наково морочила йому голову, ледами обхо-пывала його сердце. Важкимъ камнемъ та-жнѣвъ йому на грудиъ якийсь тягаръ. Такъ приѣхавъ до мѣста. И тутъ бачили мы його зъ тымъ сумомъ, зъ тою неопевностью.

(Дальше буде.)

На заходѣ вѣдъ Ледісмітѣвъ вѣдѣвъ Бур-ровъ аложенъ въ 400 людей мавъ обесѣдти мѣсцевѣсть Грікатовѣ. Бурѣ арештували лѣвольныхъ горожанъ мѣста, не выключючи жѣнокъ. Абы ихъ зъ вѣдѣмъ прогнати, вы-слано зъ Кімберлею вѣдѣвъ вѣска. Зъ краю Басутѣвъ, мѣжъ Ледісмітѣвъ и вѣсходною гра-ницей Ораніи доносятся, что здовжъ границы ааходитъ ся кѣльканѣсть Буровъ. Власть зъ Масеру информували геолографомъ, стоячого 50 миль вѣдъ того мѣсца генерала Френча, про рухи вѣдѣвъ Буровъ. Мѣжъ Френчѣмъ, а агаданю мѣсцевѣстѣмъ, естѣ въ Ладі-брантѣ сильна команда Буровъ. Въ кождѣи хвѣли може приѣти до битвы.

Англіиескій дневники доносятся, что три делегаты Трансвалю, котры вѣдѣвъкали до Европѣ, везутъ зъ собою перевезенный вѣдъ Англіицѣвъ документы, котры цѣлу войну въ новѣмъ представляють свѣдѣль. Тѣ документы наѣвряють они аапрезентувати европѣйскимъ кабинетамъ, а спеціально петербургскому ка-бинетови. Здае ся, что зъ той причины англіи-еское правительство урядило набѣрку за почто-вымъ нѣмецкимъ кораблемъ, котрый везе свѣхъ делегатовъ. Англія хоче ихъ арештувати, абы не екомпромітували шефѣвъ англіиеской полі-тики.

Обѣ полуднево африканскій республики вѣдѣсли ся такожъ до аверіиеского прави-тельства за посередництвомъ берлинскѣмъ ка-бинету зъ просьбою о мирову интервенцію. Наше правительство вѣдѣвѣло тою самою дорогою вѣдѣвно. Вѣдѣновѣвъ була бѣльше менше така: Австро-Угорщина щиро бажае собѣ закінченя проливу крови и приверненя мира. Була бы такожъ готова чинно допо-муги до того, але можливѣсть посередництва могла бы лише тогды, коли бы обѣ воюючѣ стороны показали охоту агодити ся на таке посередництво. Зъ огляду на бракъ такои агоды, правительство не може поступити пѣсля высказанюи просьбы.

Рускій Дѣмъ Народный въ Борщевѣ.

Зъ Борщева пишутъ намъ:

Дня 15 марта с. р. вѣдѣбуи ся въ сѣли борщевскѣмъ «читальнѣ Пресвитѣвъ» другѣ за-галный зборы института «Рускій Дѣмъ Наро-дный въ Борщевѣ».

Для поясненя поди сѣмо, что товариство «Рускій Дѣмъ Народный въ Борщевѣ», засно-ване на основѣ статутѣвъ затвержденныхъ ц. к. намѣстництвомъ подѣ днѣмъ 12 листопада 1896 ч. 91.975, убѣдѣло въ житѣ зъ днѣмъ 14 сѣчня 1898 р., въ котромъ то днѣ вѣдѣбуиъсь першій загалный зборы института и выбрано вѣдѣвъ, якѣ и прочіиъ функционарѣвъ. Вѣдъ того часу приступило до товариства 61 чле-новъ, межѣ ними 24 священникѣвъ, 10 особѣвъ свѣтской интелігенціи а 27 мѣщанъ и се-лянъ, межѣ послѣдними 12 зъ самого Борще-ва. Надто именовали першій заг. зборы при-сутного тогды на зборахъ в.а. проф. Михайла Грушевского зб Лѣвова, за его великій заслу-ги коло науки и просвѣты руского народу, своимъ членомъ покровителемъ, а в.а. Оме-лья Медведского, те-перъ ц. к. секретаря су-дового въ Перемышлѣ, за его заслуги коло ааложе-ня института и за придѣланя фондѣвъ на цѣли товариства, членомъ почетнымъ.

Цѣль товариства, означена статутами, обнимаетъ майже всѣ важнѣйшій потребности еко-номично-просвѣтѣвъ и культурный руского насе-леня повѣту и подае якъ найширшій рамокъ до рѣзновидной дѣяльности въ тѣмъ напрямѣ. И такъ пѣсля § 2 статутѣвъ повинный товариство: въ домѣ, о котрого выбудоване має постара-тись, удержувати для своихъ членѣвъ читаль-ню, бібліотеку и выписочальню книжокъ; за-вести при институтѣ школу сѣвѣвъ и музыи; оснувати и удержувати бурсу для рускомъ мо-лодежи обохъ полизъ въ школѣ середныхъ, ремѣсничихъ та промысловыхъ; основати и удержувати для рускомъ молодежи ремѣсно-промыслову школу; отворити и вести торго-вую и склады товарѣвъ; причиновати ся до розвою рѣльництва, огородництва, садѣвництва и промыслу домового; онѣкуватися и пѣдпо-магати бѣдну руску молодежь повѣту вѣдѣ-до школѣ, до ремѣсла або торговлѣ поиншихъ мѣсцевѣстѣхъ; урядити при институтѣ гостини-цу народну и готель; устроювати выклады та вѣдѣтити литературно-наукѣмъ, выставы те-атральны, концерты и товарискѣ забавы; екли-кувати вѣча въ справѣвъ просвѣтѣно економич-ныхъ, уряджувати господарско-промысловыиъ выставы; спомогати выдавництва народно-просвѣтѣно и економичного змѣсту; оснувати музей етнографичный, природописный або исто-ричный; закладати и вести институтъ креди-товъ для мѣщанъ и сѣлянъ; — словомъ: до-бати о всѣхъ важнѣйшій духовой и економичный потребности руского народу въ повѣтѣ.

Така гуманная и высокая цѣль повинна бы-въ повѣтѣ, де естѣ 35 читальнѣвъ и рухъ еко-номично-просвѣтѣвъ розрѣвъ ся на досѣтъ широкѣ розмѣры, аагнорити для института сотки, коли не тысячѣ членѣвъ, та на разѣ мусить товариство и дотеперѣшный своѣ роз-воѣ уважати за корыстный, коли знажитъ ся, что то доперва першій кроки та що дотепе-рѣшнѣ невелике число членѣвъ — се най-красшій силы повѣту, котры при дальшѣи пильности и дѣлостѣи могутъ потягнути за собою цѣлый повѣтъ. Все-жъ на другѣй загал-ный зборы такъ важномъ институтѣвъ повинно было зѣяти ся, мимо слоты и лихомъ дороги,

далеко бѣльше участниківъ, а то прибуло всего 40 членѣвъ и кѣльканайцѣвъ гостей, хочъ вѣдѣвъ выдавъ вѣдѣву до цѣлого повѣту и богато особѣвъ писемно аазывавъ до присту-плѣня. Але най буде щира подѣка и тымъ, що прибули!

Зборы отворивъ голова института о. Пе-тро Лобода зъ Глубѣчка, по чѣмъ обавивъ провѣдъ зборовъ выбранный по мысли стату-товъ ад.нос предѣдатель о. Іосифъ Балко зъ Турилѣча. Вѣдѣтакъ наступило справозданѣ зъ дѣяльности товариства и выдѣлу, котре аложили д-ръ М. Дорундякъ, а зъ котрого вынимаемо слѣдуючѣ важнѣйшій даты:

Выбранный въ 1898 р. выдѣлъ старавъ ся передовѣсть о приаибранѣ и побѣльшенѣ фондѣвъ на цѣли товариства, особливо на бу-дѣву власного дому института. Вѣдѣобравши въ 1898 р. вѣдѣвъ особного комітету, аазванѣ-ного въ цѣли основаня института, кноту 511 ар. 40 кр., зѣбрану головою старавыми п. Ом. Медведского, зѣбравъ выдѣлъ зъ представлѣнь театральныхъ, зъ концертовъ и зъ добровѣль-ныхъ датковѣвъ дальшу кноту 387 ар. 49 кр., такъ что цѣлый фондъ будѣвы Народного До-му выноситъ те-перъ суму 898 ар. 89 кр. зъ той сумы кноту 801 ар. 40 кр. аложено еко-номичность на 5% до поинчиковъ каси, читаль-нѣвъ «Пресвитѣвъ» въ Борщевѣ и она находитъ ся въ оборотѣ, кноту 38 ар. 08 кр. аложено на книжочку почтовой щадницѣ въ 59 ар. 41 кр. находитъ ся яко фондъ пѣдручный въ ка-сѣ товариства. Надто приаибрано въ такѣи самѣхъ есѣбѣвъ на фондъ аапомоговый для убо-гон рускомъ молодежи по дѣнь 15. марта с. р. кноту 70 ар. 76 кр., и она находитъ ся въ касѣ до дальшого аарядженя особного, въ той цѣли аазванѣного комітету.

Дальше аазывъ ся выдѣлъ справѣю пло-щѣ, дарованѣю передъ тремя лѣтами для ин-ститута громадою Борщева. Що-до той площѣиъ аазывавъ ся бувъ межѣ громадою, а читаль-нею «Пресвитѣвъ» на котру на-разѣ площу за-интабѣльовано, процесъ провѣриальный зъ той причинъ, что громада часть дарованѣиъ площѣиъ забрала подѣ дорогу. Процесъ той, аа-ходѣмъ канцеляріи д-ра Дорундяка укинѣ-чено заключенѣмъ угоды зъ громадою, по-слѣ котрой громада замѣстъ забраного кусенка додала зъ другон стороны площѣиъ та-ку саму просторѣиъ. Сеся справа те-перъ вже цѣлковито ууряджована и лише потрѣбно, чтобы читальня «Пресвитѣвъ» перенесла влас-нѣсть площѣиъ табѣлярно на Народный Дѣмъ — а се має невѣдѣвъ наступити.

Дальше выдѣлъ товариствѣвъ покликанъ до житѣ при товариствѣ [за инициативѣю д-ра Дорундяка] институтѣвъ кредитѣвъ подѣ фир-мою «Повѣтѣно товариство кредитѣвъ Руского Народного Дѣмъ въ Борщевѣ». Дня 21 люто-го с. р. вѣдѣбуиъсь першій конституиуиъ збо-ры того товарищества, 28 членѣвъ пѣдписало въ присутности ц. к. нотарѣа статисти, котры подано до аарестрованя до окружного суда въ Тернополи, а товариство кредитѣвъ роз-пѣче свою дѣяльність, скоро тѣльки стане аарестрованѣ.

Рѣвночасно звертавъ выдѣлъ увагу на иншій наибѣльше пѣкучѣй справѣ повѣту, а прийшовши до переконаня, что головною при-чиною повѣльного поступу економичного и просвѣтѣно народу естъ бракъ людей, вѣдѣ-вѣдно подѣ товариствѣвъ и до рѣбныхъ еѣбѣвъ уааѣбненыхъ, давъ за инициативѣю п. Брон-ма Калиновского починъ до аазываня при ин-ститутѣвъ «Комітету для наукѣмъ аахоты и пѣдмоги сѣлянскыхъ и мѣщанскыхъ дѣтѣвъ». Пѣсля рѣгуляміну, уложенѣю на оснѣвъ ста-тутѣвъ «Народного Дѣмъ» и выпечатанѣю, естъ задачію того комітету: вышукувати межѣ рускою молодежью повѣту борщѣвского, особливо сѣлянскѣмъ и мѣщанскѣмъ, способ-ныхъ а убогихъ дѣтѣвъ, якѣ хлопцѣвъ такѣи и дѣвчатъ, та власнымъ коштомъ, аагладно за вѣдѣповѣдною пѣдмогою высылати ихъ до школѣ вышого етѣпени або до школѣ фахо-выхъ [до ремѣсла, промыслу, торговлѣ, школѣ рѣльничихъ] въ цѣли приаибзаня вышого обра-зованя наукового або фахового, а немѣше ааохочувати ааможнѣйшихъ рускихъ роди-чѣвъ — сѣлянъ и мѣщанъ, чтобы свои спо-собѣйшій дѣти власнымъ коштомъ посылали до вышшихъ школѣвъ науковыхъ або фаховыхъ, а надто онѣкуватись тымъ дѣтѣмъ пѣдчасъ траваня науки и мати наглядъ надъ ихъ по-ступѣмъ въ наукѣиъ та надъ поведѣнемъ. Чле-нами комітету повинный бути ех.офісію: кож-дый рускій священникъ и каждая особа рускомъ интелігенціи въ повѣтѣ и они зобовязанъ скла-дати на цѣль комітету по 12 корѣнъ рѣчно, а приступившій членъ зъ сѣлянъ и мѣщанъ пла-титъ по 6 корѣнъ рѣчно. Комітетъ розпочавъ свою дѣяльність уже передъ загалными збо-рами, а именѣю въ представлѣнь театральныхъ и зъ добровѣльныхъ датковѣвъ зѣбравъ на цѣли науковѣиъ аахоты и пѣдмоги кноту 141 ко-рѣнъ 52 сот. и зъ уповажненя выдѣлу вѣдѣ-давъ вѣдъ дня 1 марта с. р. одного мѣщани-на зъ Борщева на практику до «Народной Торговлѣиъ», а то въ цѣли пѣдготованя его до ведѣня мѣщанскѣиъ крамницѣвъ и складѣ въ Борщевѣ. Надто наѣвряе выдѣлъ выслати въ наибѣльшѣмъ часѣ коштомъ комітету одного чоловіка до котрѣиъ зъ выдѣйшихъ рус-кихъ институтѣвъ кредитѣвъныхъ на практику въ цѣли пѣдготованя его до ведѣня дѣловѣд-ства при «Повѣтѣвъ товариствѣвъ кредитѣ-вомъ Народного Дѣмъ».

Видѣиъ выдѣлъ не спускавъ зъ ока та-кожъ крамарскихъ справѣвъ въ повѣтѣ, и въ тѣмъ оглядѣ пѣдѣеръ аазывае о. Николая Сѣ-меновича зъ Волковецѣвъ, котры аадумавъ на основѣ статутѣвъ Народного Дѣмъ покликанъ при институтѣвъ до житѣ «Повѣтѣвъ союзъ крамарскѣвъ». Въ той цѣли аазывавъ ся подѣ провѣдомъ Нис. Сѣменовича особный комі-тетъ и вѣнѣвъ въ справѣ крамарскѣиъ вѣдѣ-вѣвъ еѣльканайцѣвъ нарядъ та устроивъ кѣлька мѣчъ крамарскихъ, при чѣмъ о. Сѣменовичу най-бѣльше были помѣщными о. Дм. Курдикѣиъ и

п. Іос. Свѣдзинскій въ Борщевѣ. Сего спра-
ва, дуже трудна до переведення, отримав на
кождому крокѣ рбний перешкоди, все-жъ яко
результатъ додатний можна вказати на те,
що дотепер заходами „Союза крамарського“
отворились на удѣлахъ двѣ болѣе крамянцѣ
мѣщанскій въ Озернахъ и Корольцѣхъ, а въ
Борщевѣ такожъ одобрено удѣла на тую цѣль,
а видѣль лише стримує ся въ отвореннѣ
крамянцѣ до часу, поки не буде збудована
часть Народного Дому призначена на крамы,
— а се ще сего лѣта має наступити.

Се справозданнѣ въ дѣяльності товариства
и видѣль прийняли загальнѣ збори до прихиль-
нон вѣдомости и удѣлами видѣловн повну аб-
солюторію.

Вдѣтакъ наступили подрбнѣ реферати
про порушеннѣ выше справа, а именнѣ рефе-
рували: д-ръ М. Дорундзакъ: 1) Про заснова-
ннѣ „Повѣтового товариства кредитового“ при
институтѣ и 2) про справу площѣ и про ко-
печистѣ частковон будови Народного Дому;
п. Бр. Калитовскій: 3) про заснованнѣ „Комі-
тету для науковон заохоты и підмоги для се-
лянскон и мѣщанскон молодежи“ при ин-
ститутѣ; вѣрштъ о. Н. Сѣменовичъ 4) про
основаннѣ при институтѣ „Повѣтовый Союзъ
крамарскій“. — Змѣсту тыхъ рефератѣвъ не
подіамо, бо вѣнъ антиципованнѣ уже при по-
даннѣ выше справозданнѣ видѣлу.

На підставѣ тыхъ рефератѣвъ ухвалили
загальнѣ збори одностайно слѣдуючѣ резолю-
ціи:

1) Збори приймають до вѣдомости засно-
ваннѣ при институтѣ „Повѣтового Товари-
ства кредитового“ и затверджують его ста-
тутъ.

2) Збори уповноважують видѣль до за-
ключеннѣ именнѣ товариствъ, вѣдповѣднон
умовѣ з читальнею „Прогрѣсѣнѣ“ въ Борщевѣ
въ цѣли табулярнаго перевесеннѣ власности
площѣ, дарованнѣ громадою Борщевѣ на рѣчѣ
„Народного Дому“.

3) Збори уповноважують видѣль, щоби
вѣнъ якъ найкорше приступивъ до будови
вѣдповѣднон частѣ „Народного Дому“, потріб-
нон на утѣченнѣ крамянцѣ и складу, а въ
цѣли виготовленнѣ одностайнон плану, щоби
удѣль ся черезъ делегата до архитекта п. Ва-
сила Нагбного у Львовѣ.

4) Збори приймають до вѣдомости засно-
ваннѣ при институтѣ „Комітету для науко-
вон заохоты и підмоги селянскон и мѣщан-
скон молодежи“ и затверджують предложеннѣ
регулямінѣ.

5) Збори приймають до вѣдомости засно-
ваннѣ при институтѣ „Повѣтового Союза кра-
марского“, затверджують выбранный комітетъ „Со-
юза“ и припорувають ему, обѣ уложивъ
докладный регулямінѣ „Союза“ и предложивъ
его видѣловн институту до затвердження.

Тутъ же належить подѣсти, що присут-
ний на зборѣхъ о. Максимиліанъ Зарицкій,
парохъ въ Доброкутѣ, жертвувавъ вѣдъ себе
на виготовленнѣ плану „Народного Дому“ 100
коронъ. За той щедрый даръ збори черезъ
посланнѣ въ мѣсто виразили Ви. жертводав-
цеву щиро подяку и признаннѣ.

Вдѣтакъ приступили збори до выбору
новог видѣлу, въ складѣ которог увѣшли:
головною институту о. Іосифъ Валько въ Ту-
рлѣчѣ, заступникѣмъ головы д-ръ Мих. До-
рундзакъ въ Борщевѣ, членами видѣлу: о. П.
Лобода въ Гайбѣчѣ, о. Ом. Гайбѣвичъ въ
Цісанѣ, о. А. Левачій въ Скалѣ, о. М. Запцій
въ Доброкутѣ, о. Н. Сваричевскій въ Зальсѣ, п.
Брон. Калитовскій въ Борщевѣ, п. Вас. Дро-
довскій, п. И. Шмалевскій и Іос. Свѣдзин-
скій, всѣ три въ Борщевѣ, а заступниками: о.
Іос. Свѣдзинскій въ Ермаковѣ, о. Ал. Ула-
носкій въ Лановцѣ и п. Гринько Войчукъ въ
Іванѣ. До комісії контрольной: о. Ник. Сѣ-
меновичъ въ Волковцѣ, о. Дм. Курдидикъ въ
Борщевѣ и п. И. Огоновскій въ Борщевѣ, а на
заступникѣхъ: п. М. Зеланскій и п. Іос. Пар-
ковскій въ Борщевѣ. До Комітету для науко-
вон підмоги и заохоты рускон молодежи ви-
брано: о. Іос. Валько, о. Грин. Ковчъ въ Ли-
совцѣ и п. Брон. Калитовскій въ Борщевѣ,
а заступниками: о. Дм. Курдидикъ и п. Стру-
тинського въ Корольцѣхъ.

Видѣннѣ на внесокъ Бр. Калитовского
ухвалили збори припоручити видѣловн, щоби
въ порозумѣннѣ въ видѣловн Товариства по-
літичного заразы по Великоднѣхъ святѣхъ с.
р. скликавъ повѣтѣхъ вѣче до Борщевѣ, а то
такъ въ цѣли вынесена народова зачатнѣ и
задачъ „Народного Дому“ якъ и обговорене
набблѣше пекучихъ справъ політичныхъ и
економічныхъ повѣту.

Вѣдъ Видѣлу „Народного Дому“ въ Бор-
щевѣ.

но: „Народнѣ пѣснѣ“ хоръ муж. Початокъ о.
год. 7½. — Вечерокъ започѣвъ ся дуже кра-
сно, бо возмуть ся нѣмъ участь хоръ Льво-
вского Бояна и нѣмъ выначий співали в му-
зики. Запрашає ся оглядъ всѣмъ доохресту
интелігенцію, абы въ оглядъ на звелчаннѣ не-
забутного пѣшого Кобзаря найчисленнѣше
аббрала ся, не забуваючи при тѣхъ на бра-
товѣ-селянѣхъ и мѣщанѣхъ, котрымъ належить на
той вечерокъ горячо и сердечно призвати та
къ собою пріявати. Частый дохідъ призначе-
ный на добродѣльнѣ цѣли. Сей вечерокъ буде
першій вѣдъ коли Бурштинѣ тожъ прозимо
найчисленнѣше явити ся на нѣмъ, абы пер-
ше народне свято удало ся внонѣмъ бласучо и
красно. Прочъ въ байдужностию! Нѣ одного
честного Русина въ доохрестности не пѣвино
на тѣмъ вечерку бракувати! — Огос оголо-
шеннѣ просимо уважати за запрошеннѣ. — Бур-
штинѣ 26 марта 1900. За Комітетъ: Іойко,
Телимовскій, Балайчикъ.

— Повѣдомляє ся членѣмъ Товариства рус-
кихъ женщинъ въ Станиславѣ, що ц. к. на-
мѣстникъ вѣдповѣднон проектовану записку ста-
тута. По той причинѣ вѣдбудуть ся въ че-
тверъ 29-ого марта надзвичайнѣ загальнѣ збо-
ры о год. 3 въ полудня въ цѣли поновнѣ у-
хвалы потрібныхъ змѣнѣ статута. — Вѣдъ
видѣлу Тов. руск. женщинъ въ Станиславѣ.

— До каменецкон рады повѣтѣвомъ выбра-
ный нѣмъ — якъ намъ телеграфують — кан-
дидатъ Селянскон Рады Теодоръ Гимонъ,
господаръ въ Желехова 107 гелосамъ.

— Quousque tandem? Дня 18 с. м. доручено
менѣ приватно урядовѣ писмо: „I. sz.
VI. 150/901. Wielebny gr. kat. Ursqd parafialny
jako metrykalny w Zukowie [и т. д.] с. k. Sad
powiatowy Qddzial IV. Wziewany dnia 24 lutego
1900“ — Се писмо привандрувало першій
разъ передъ двома недѣлами въ невиннѣй
формѣ. Я завернувъ его до президіи суду въ
Березанѣхъ въ жаданнѣ, щоби оно було въ
рускѣмъ языкѣ. Отже дѣстаю 18 марта зновъ
по польски те саме! Теперь вѣдшло се пи-
сма до апелляційнон суду. Може бы Р. Т. пре-
зидентъ суду львовского увѣльнивъ насъ лас-
ково вѣдъ сихъ шканѣхъ, котры понижують не
насъ, а властѣ нашѣхъ и повагу цѣлон державнѣ.
Vigilantibus jura! Памятайте, панове по-
слы нашѣхъ, и не забувайте я за ся справу.

— Жукѣвъ дня 20 марта 1900. Силвестеръ
Ленскій руско-кат. парохъ.

— Бувшій міністеръ бар. Фльоріанъ Земля-
новскій, доживающій вѣку у Віднѣ передъ
кѣлькома днями занедужавъ небезпечно на
зачленнѣ легкыхъ, а теперь станъ его здоро-
вѣ безнадѣйный и лѣкарѣмъ леда хвѣля надѣють
ся катастрофы.

— Зъ Самбора пишуть намъ: Дня 15. с. м.
устроили дружина театральна торжественный
вечеръ въ память Тараса Шевченка на до-
хѣ будови дому для бурмъ „Шкѣльнон по-
мочи“ въ Самборѣ. Самъ вечеръ выпавъ ве-
личаю. Артисты играли дуже добре а салѣ
ажъ лунала вѣдъ пѣснѣ „Ще не вмерла У-
краина“. Чистого доходу на бурѣ припало
81 к. 30 г., а до того на сю цѣль жертвовали
особѣно Р. Т. пп: о. Яворскій въ Стрѣльбичѣ
4 к., Саваринъ въ Самборѣ 2 к., Яновскій
президентъ суду въ Самборѣ 10 к., о. Бара-
нскій въ Писовцѣ 4 к., о. Плещенскій въ
Бабинѣ 1 к., Вобанъ 1 к., Жеребечій 2 к.,
Лашевскій 2 к., Ожежинскій 2 к., о. Ор-
тинскій 2 к., Олимпъ Вѣльинскій радникъ су-
ду въ Балнгородѣ 2 к., Макухъ судья въ Са-
рохѣ 4 к., Маковецъ 1 к., о. Лытинскій
въ Чухнѣ 3 к., К. Гукевичъ 2 к. и Зарицкій
въ Львовѣ 6 к. — На сѣмъ мѣсцѣ складано
щиро подяку въ першѣмъ радѣ, Бѣсѣдѣ Ру-
сѣмъ у Львовѣ и Дружинѣ театральнѣй
а призначеннѣ сего доходу въ представленнѣ на
бурѣ „Шкѣльнон помочи“, а заромъ всѣмъ
Добродѣльцѣмъ, що своєю лепото причинили ся
до сего конечного захоту рускон убогон мо-
лодежи шкѣльнон. — По торжественнѣмъ ве-
черку вѣдбувъ ся комерсъ въ комнатахъ го-
тели народного въ Самборѣ, устроеннѣ сам-
борскими Русинами въ честь Дружинѣ те-
атральнѣй. На комерсъ виготовлено кѣлько
патріотичныхъ бесѣдъ, дякуючи дружинѣ за
ан трудъ для звелчаннѣ сего народнон тор-
жества. Щира хочъ тиха забава протягла ся
до пѣтихъ годинъ. — Мы щиро вдячнѣ дру-
жинѣ театральнѣй за ан гостину ту въ Сам-
борѣ и шлемо ѣй нашъ сердечный привѣтъ и
подяку до Санока, куды она теперь ви-
брала ся.

— Тысяча на грудяхъ. Зъ Ясѣла доносятъ
до Курґа (Iwowskiego): Передъ кѣлькома дня-
ми померъ на ударъ сердца рускій парохъ въ
Кривѣ, въ гѣрскомъ селѣ подѣ Герлицами, о.
Ант. Ляховскій, 76-лѣтнѣй старецъ. На вѣсѣ
о его смерти вѣхало ся кѣлькохъ свѣщен-
икѣвъ и они були свѣдками дванадцѣ помер-
шого. Ото на его грудяхъ найдено зашитыхъ
въ пологнѣ 25 тысячѣвъ въ банкнотахъ, ко-
трѣ тамъ вѣдъ непамятныхъ часѣвъ мусѣли
спочивати, бо вѣдъ поту в теплѣ майже по-
были: кромѣ того найдено много сотокъ,
пятакъ, що вышлѣли вѣе давно въ обѣгу, а
навѣтъ и давнѣй гульдены, загално на кошту
36,000 зр. Покѣйникъ мавъ въ околицѣ салу
великого скупаря, живѣ майже лишь моло-
комъ и барябѣлами, нѣкого у себе не гостивъ
и у нѣкого не бувавъ. Уходявъ за загално
законного чѣловѣка, а теперь кружатъ пого-
доси, що на се- майнѣ не одинъ въ часѣ
его налѣдѣй несподѣванѣй смерти доробивъ
ся. Передъ сорокѣ роками мавъ продади дѣмъ
въ Вардѣвѣ (на Угорщинѣ) за 40,000 зр., от-
же сѣса мѣста, вложена въ касѣ а не на гру-
дахъ, могла принести до теперь величезна
маѣно. Покѣйникъ бувъ вѣдѣмъ, а пош-
тивъ одного сына (о. Волод. Ляховского), ко-
трѣй сѣ въ Кривѣй сотрудиномъ. Найдѣнъ
грошѣй вложивъ о. Селецкий пока-що въ я
сѣльскѣй касѣ оцадиности, де подіалявано
гарно выглаженѣ, побѣдѣль банкноты 1000-

гульденовъ. Очевидно покѣйникъ мимо своего
великого маѣна не причинивъ ся нѣчимъ для
русскихъ патріотичныхъ цѣлей а такихъ ока-
зѣвъ на Русѣ в болѣе...

— Смертельный лѣкъ. На клініцѣ краков-
ского университета, у вѣдѣль проф. д-ра
Корчинского ужинаю вѣдъ якогѣхъ часу
колыцины, дуже сильной отруѣ, средства
мало звѣтного та необыятого урядовымъ
австрійскимъ выказомъ лѣкомъ. Средство се
має бути помѣченъ въ деякихъ случаяхъ роз-
мѣченѣ костей. Оногды одинъ зъ асистентѣвъ
проф. Корчинского вприснувъ колыцины
своимъ хорымъ жѣнкамъ по пологѣ. Дѣланнѣ
сего лѣку було дуже сильное и смертоносное,
бо одна зъ хорыхъ померла по 12 годинахъ,
дѣй по 14 годинахъ; чотирѣ прочѣ живѣтъ и
кромѣ болѣ головѣ мають ся вже не але.
Проф. Корчинскій повѣдомивъ заромъ о при-
годѣ прокураторію державну и зажадавъ
слѣдства. Лѣкарѣ кажуть, що колыцины сѣ
средствомъ дуже неопаснымъ, бо пр. дѣй дозы,
суперпарованъ разомъ въ той самѣ способѣ,
дѣлають рѣзно: одна зъ нихъ сѣ помѣчна, а
друга убиваѣ. Надто бувають организмы, що
сего лѣку цѣлкомъ не выносятъ.

— Реноляція для Пандѣвъ въ церквѣ гр-
кат. дух. семинаріи вѣдбудуть ся, на желаннѣ
многихъ: въ понедѣлокъ 20-ого п. ст. марта
о 6 год. вечеромъ, а во второкъ и въ слѣду-
ющѣй днѣ, т. е. 27, 28, 29 и 30 ого о 7 год.
вечеромъ. Въ суботу рано о 7 год. служба
Б. и св. Причастіє. — Вѣдъ видѣлу тов. сѣ
Ан. Павла.

— Огнѣ. Дня 24 с. м. згорѣло въ Подѣл-
скихъ мѣлахъ пять столѣвъ зъ пашою а по-
части въ зббжѣмъ. Загалнѣ шкода 3,450 зр.
була обезпечена на 1,350 зр. по части въ
„Дѣястрѣ“ по части въ Краковскѣмъ товари-
ствѣ.

— За лихву засудивъ трибуналъ окружного
суду въ Тернополѣ жидѣ Сала Балабана въ
Янова коло Теревѣвъ на два мѣсяцѣ взыскъ.
То бувъ лѣзакъ, що добре насавъ ся
людѣмъ! Неоднѣмъ въ Долгого, въ Кобилѣво-
локъ та Слобѣкѣхъ Янѣвскон бѣдує черезъ
него... Але замѣтна рѣчъ, що сѣланѣ жалуютъ
за нимъ, кажуть: „Ото! теперь не буде у
кого заратувати ся!“ — Федѣ.

— За торгѣваннѣ бѣдаковъ у поліційномъ
арештѣ въ Самборѣ веде ся теперь карна ро-
зправа противъ поліційнон фельдфебѣ Рабѣнѣ
та поліційныхъ стражниковъ: Гречухѣ, Са-
пожкоу, Дроздѣ, Ісаньскому, Ржекинѣ, Копчу-
хѣ, Калаты, Войтошкѣ и Малинѣ. До рѣшарѣ
покликано 23 свѣдѣковъ. Процессъ протягне ся
въ пять дѣвъ та мабуть розрѣши не одну
цѣкаву тайну самборскон поліціи.

— Дѣбный вѣсти. Намѣстникъ Пинѣвскій вер-
нувъ у суботу вечеромъ до Львова. — Львовска
політична будѣ обходати сѣмъ мѣсяцѣ 25-
лѣтнѣй юбилей профессорскон працѣ на полі-
техніцѣ проф. Іосифа Ріхтера. — Нинѣ, яко
въ день отворѣна сѣмъ, мають вѣдбути ся
ся у Львовѣ збори скликавъ соціалистами; на
порядку дневнѣмъ: „отворѣне союму а загал-
но право голосованнѣ“. — Въ Тарновѣ ареш-
товано Лейбу Етера та Якова Оренштайна
подѣ закладѣмъ фальшования грошѣй. — Цѣсаръ
надавъ римо-кат. парохѣмъ въ Горюду к. А.
Земиньскому золотый крестъ заслуги въ ко-
роноу. — Членъ палаты пѣмѣвъ, тайный рад-
никъ Ник. Думба, выѣхавши вчера до Буда-
пешту, померъ тамъ нагло на ударъ сер-
дечнѣй. — Въ моравскѣмъ Бернѣ застрѣйкува-
ло 330 робѣтниківъ въ мѣсцевон фабрикѣ
шовку.

Надѣсланнѣ.
Foulard-Seiden-Robe
fl. 8-40
und höher! — 14 Meter! — porto und zollfrei zuge-
sandt! Muster umgeben! ebenso von schwarzer, weißer
u. farbiger „Henneberg-Seiden“ von 45 Kreuz. bis 8.14/65
per Meter.
G. Henneberg, Seiden-Fabrikant (k. u. k. Hofl.)
Zürich. 88 (2)

Соймъ краевый.

[З. засѣдана 5. сесіи VII. періоду дня 26 марта].

Нинѣшнѣ, перше засѣданнѣ сойму цѣ-
комъ не вказувало нѣякого житѣ. Многѣ
„штатсманѣ“ умученѣ вѣдѣко засѣданнѣмъ въ
радѣ державной и пануючю тамъ „оботру-
цѣю“ сидѣти то ходѣти махінально по простѣ-
рой соймовѣй салѣ. Салѣ о 11½ годѣвъ на-
повѣъ пуста, а галерія такожъ не заповнесѣй.
Зъ достойнѣмъ деревныхъ находѣти ся на
салѣ лѣше сн. Конет. Чехончѣ.

На салѣ являѣ ся намѣстникъ, а рѣвно-
чазно нововыбранный посѣль бохенскій к.е.
Стояловскій и засѣвъ мѣжъ „польскими инка-
мератами“ пп. Крамарчинѣмъ, Датою и ви-
шнимъ.

О 11½, отворивъ маршалокъ соймъ, поклика-
вши ся на цѣсарскѣ розпорядженнѣ въ 19 марта
Вказавъ, що соймъ має досѣти матеріалу до
выкованнѣ и вѣзавъ предѣдѣлѣть комісію
щоби на часѣ выповняли свои предложѣннѣ.
Вѣдѣтакъ пославъ дошу згадку пом. к.е. Со-
лецкому, епископови перемыскому. Палата
выслухала сѣй споминѣ стоячи. Дальше по-
давъ до вѣдомости вышнѣмъшѣй прошеннѣ о до-
вшѣй або коротшѣй урльонѣ, котрѣ удѣлено ажъ
17 послѣвъ. Рѣвночазно подавъ маршалокъ
до вѣдомости палаты, що сн. к.е. Лобѣвъ въ
Тарновѣ надбѣлавъ писмо въ повѣдомленнѣ,
що въ причинѣ занята въ епархіи въ засѣдѣ-
нѣхъ не може вѣсти участѣ.

Въ дальшѣмъ ходѣ справѣ вѣдѣтѣвъ ос-
крѣпѣтѣ у. Урбанскій писмо п. д-ра Пента-
ка въ Віднѣ, въ котрѣмъ вѣнъ арѣвъ ся по-
честѣ члена видѣлу Касѣ оцадиности у Львовѣ.
Зъ порядку дневнон наступили рѣбнѣ

справозданнѣ видѣлу краевог, а ихъ вѣдѣ
славо до одѣтнѣхъ комісіѣй.

Зъ важнѣйшихъ справъ належить подѣсти
перше читаннѣ внеску п. Гукии о „хлоп-
скихъ майоратахъ“: несподѣльнѣше загорождѣ
рѣбнѣмъ и въ справѣ спадковѣхъ окре-
мѣхъ принѣсѣвъ для рѣбнѣмъхъ поспѣлѣстѣй
середнѣхъ розмірѣвъ. — Для подѣержаннѣ
внеску промовивъ п. Гукиа, а бесѣда его ро-
бѣла вражѣне декламация и буйной ерагео-
логіѣ, котрѣй въ величѣмъ „вниманіємъ“ при-
слухували ся станѣннѣ. Вказувавъ на по-
дѣльнѣбѣ грунѣвъ, котрѣ чимравъ аужають
ся, а на ихъ мѣсцѣ повстають лише новѣй
мѣжа та дороги. Пролетаріатъ сѣльскій мно-
жить ся, а недовѣзъ сѣла будуть мати видѣ
питаньскѣхъ шатѣрѣхъ, въ котрыхъ будуть ве-
сти нужденнѣ житѣ малоосмѣльнѣ халушникѣ,
а болѣемерговѣхъ господарѣвъ не буде на
лѣкъ. Дальше покликѣвъ ся п. Гукиа на ухва-
леннѣй вже и санкціонованнѣй законѣ компа-
ціійнон, которог дальшѣмъ наслѣдкомъ по
внѣмѣ бути ухвалѣне ще закона о „неподѣль-
ности хлопскихъ грунѣвъ“. Признає потребу
ухвалѣти закона о мінімѣмъ парцѣлѣхъ и рефор-
мѣ закона львовог. Ставить внесокъ выбра-
ти ad hoc комісію и назвати ян „комісією
аграрнон“.

П. Вуйціцъ [людовецъ] жадавъ надѣъ цѣ-
лымъ внескомъ п. Гукии перейти до дневнон
порядку, але маршалокъ гр. Ваденѣ покли-
кавъ ся на регулямінѣ, припуючій пере-
ходѣ до дневнон порядку доперва въ дру-
гомъ або въ третѣмъ читаннѣ проектованог
закона.

Вѣдѣтакъ забравъ слово п. к.е. Стоялов-
скій и почитавъ „прихильный“ внесокъ п.
Гукии, що вѣбрѣе до поправѣ тяжкон долѣ
сѣляннѣ. Жадавъ однакъ выбору ad hoc ко-
місіѣи не зъ 9 членѣвъ [пѣсля внеску п. Гу-
кии], але зъ 15 членѣвъ и названий сѣн комісіѣи
„сусѣбно-соціальнон“.

Поправки п. к.е. Стояловского узали при
голосованнѣ, хочъ въ першоу голосовали всѣ
послы львѣнѣ. — Прѣсѣтъ закона п. Гукиа
вѣддано маючѣй выбрати ся аграрнон ко-
місіѣи.

Въ дальшѣй нарадѣ п. Байгінтеръ [членъ
видѣлу краевог] „молѣвъ“ по черѣ рѣбнѣй
справозданнѣ видѣлу краевог о удѣленнѣ пра-
ва побирая краевыхъ мытъ и оплатѣ вѣдѣ
спіритусовыхъ нацѣвъ. Загалнѣ число та-
кихъ справозданѣвъ було ажъ 41, а болѣшу
часть вѣдчитувавъ п. Хамецъ, але якъ звычай-
но дуже тихимъ голосомъ.

На нинѣшнѣмъ засѣданнѣ зъ рускихъ по-
слѣвъ не явили ся пп: о. Мандичевскій [якъ
вызначѣнѣ], Залчонскій [въ причинѣ недугѣ],
о. Гаморакъ и Кульчицкій.

О 1½, закнѣчено читаннѣ справозданнѣ
видѣлу краевог, а маршалокъ подавъ до
вѣдомости, що ще три послѣы зголосили про-
шеннѣ о урльонѣ: палата згодила ся. — П.
Урбанскій вѣдѣтѣвъ болѣша интерпелляцій,
внесенихъ послѣами-людовцами.

Засѣданнѣ закнѣчено о 2 годинѣ, а слѣ-
дуючѣ вѣдбудѣ ся въ среду о 10 год. рано.

П. Окуневскій просѣтъ о надсыланнѣ
ему на писемѣ всѣхъ конкѣтнѣхъ случа-
ѣвъ о надужитѣхъ въ переводженнѣ громад-
скихъ выборовъ и о кривдахъ на поли шѣль-
ницѣхъ, въ цѣли выкористаннѣ сего въ часѣ
треваючон сѣсѣи соймовон.

Вѣсти зъ Еп. Перемыскон.
Завѣдѣательства дѣстали оо.: Волод. У-
грисѣвъ въ Кукнѣвъ, Іос. Скобелскій въ Гор-
бачѣхъ, Ром. Кордаевѣвъ въ Любачѣвѣ, О-
рѣстѣ Коппѣтинскій въ Сушицѣ великѣй и
Ант. Миклашевѣ въ Пѣдбужѣ. — Увѣльченнѣ
вѣдъ парохъ, испиту конкурсовог дѣстали оо.:
Ія. Муракъ, Юет. Манастирскій, Клим. Хо-
тинскій и Ія. Лытинскій. — Канон. инсти-
тутію дѣставъ о. Юл. Яремкевичъ на Скло. —
До канон. институтѣ завѣзаванѣ оо.: Ія. Ки-
ричнѣнскій на Чапѣтѣ и Казим. Дутковскій на
Лобѣву. — Презенту на Колоденцѣ дѣставъ
о. Володм. Гоцкій.

Посмертнѣй — † — оповѣстки.

Станиславъ Глинскій, ширый патріотъ
рускій, упокоювъ ся по довгѣй недугѣ дня 24
с. м. въ Мерѣвъ прожизнѣ 46 лѣтъ. Покѣй-
никъ [сѣмъ парохѣ въ Миклашевѣ подѣ Льво-
вомъ] выначавъ ся незавичайноу правостію
характеру та горячоу любовію до своего, а
яко доволѣъ возможнѣй чѣловѣкъ [бувъ вла-
стителемъ фабрикѣ хѣмичныхъ вытворѣвъ у
Варшавѣ] не жалувавъ гроша на підмогу
рускихъ институтѣхъ та ѣ власнымъ коштомъ
заложили и довшѣй часѣ утримувавъ приват-
ну школу въ Гребеновѣ. Тамъ покѣйникъ пе-
редѣ кѣлькома лѣтами оснувавъ санаторію
и горячимъ его бажаннѣмъ було привести сѣсе
климатичнѣ мѣсцѣ до ладу а вѣдѣтакъ утвори-
ти тамъ всѣмъ фундацію для добра а пожитку
Русинамъ. Однакъ передчасно и несподѣваннѣ
люти смерть знищила такъ красній идеальнѣй
его змаганѣ. Похоронъ покѣйнон вѣдбудѣ ся
на другѣй тѣжденѣ, имѣвнѣрно въ родинѣмъ
его селѣ Миклашевѣ, куды перевезуть ся
лѣтнѣй останки. Земля ему перомъ и вѣчна
память!

Телеграммы.

Вѣдѣвъ 26 марта. Цѣсаръ приймавъ въ
суботу Сейла на окремѣй аудієнціи. Побутъ
Сейла у Віднѣ лучаѣвъ аб справѣ именоваан
міністра а latere, бо дотеперѣшнѣй міністеръ
арезнувавъ. Зъ Голуховскіимъ конферувавъ
Сейль въ справѣ делегацій, котрѣ мають збо-
рати ся въ цѣтнѣ, въ Керберѣмъ обговорю-
вавъ кѣтову справу.

НОВИНКИ.

При зближающѣй ся змѣнѣ кварталу
просимо Ви. передѣлатнѣкѣвъ, о вѣчасѣ вѣдѣно-
влѣнеперѣдѣлатѣ. При сѣй нагодѣ просимо так-
жѣхъ дѣтнѣхъ Ви. передѣлатнѣкѣвъ, що ма-
ють якъ-небудь залѣглости, о остаточнѣ вырѣ-
шаннѣ, тымъ певнѣйше, що на кредитъ часѣннѣ
не выслѣає ся, отже Адміністрація була бы
приневолѣна при дальшѣмъ треваннѣ залѣгло-
стѣй высылку часѣннѣ безусловно адержати.
— Зъ Бурштина. Въ память роковинъ смерти
Тараса Шевченка устроють бурштинскѣ Рус-
ины 1 н. ст. цѣтнѣй вечерокъ „окалоно-музи-
кальный“. Програма: 1) вступнѣе слово; 2) Ли-
сенко: „На прѣю“ хоръ мужескѣй; 3) Сольо-
гра на фортѣланѣ; 4) Колесѣа: „Козакѣ въ
народнѣхъ вѣснахъ“ хоръ мужескѣй; 5) де-
кламація; 6) Л

Градецъ 26 марта. Подъ парохіальною церквою пришло по проповіді до бурливыхъ демонстрацій. Полиція заперла церковныя ворота. Товпа тянула черезъ мѣсто, сѣвала Wacht am Rhein и кричала Los von Rom. Арештовано кѣлька особъ.

Острава 26 марта. Ситуація въ остравско-карвинскомъ ревирѣ пролонгирована. Новоутворенный страйковый комитетъ въ субботу засѣданіе, въ которомъ взяли также участіе п. Бернеръ. Угавлено нинѣ возобновити працю. Въ западныхъ ревирахъ страйкувало 11.000 рабочихъ, у восточныхъ 2.000. Работа въ копальныхъ уже возобновилась нормально.

София 26 марта. Въ Варшавѣ забрало ся до 1.500 хлопцевъ узброенныхъ въ палки и камѣны, абы заарестовувати противъ нового податку. Интервеніювала жандармерія и войско, при чѣмъ 9 особъ убито а 11 ранено.

Перимъ 26 марта. Трансваальскій повномочникъ въ Бруксели д-ръ Лейдъ приѣде дня 31 с. м. до Парижа, абы взяти участіе въ конгрессѣ, який міністеръ заграничныхъ справъ выдае для дипломатичного тѣла. — Гр. Христіановичъ, который выконавъ аттестатъ на президента Любета на прогонахъ, помиловано и выпущено, вже на волю.

Выказъ складаныхъ жертвъ

— На будову Народного Дому въ Стрию жертвовали далѣе: Д-ръ Евг. Олесницкій адвокатъ въ Стрию 250 коронъ; о. Н. Вѣлецкій въ Пашковѣ (на удѣлѣ) 82 кор.; по 20 кор.: оо. Вѣжинскій въ Лисичѣ, П. Шанковский (на удѣлѣ), Лукавецкій въ Жидачевѣ водъ себе и парохіи, Стисловскій въ Роздолѣ (на удѣлѣ); сов. Варивода въ Стрию (на удѣлѣ) и сестр. Лукашеничъ въ Стрию; по 10 кор.: оо. Лукашескій въ Пляна и Хавалка въ Тухольцѣ; 5 кор. 60 сот. о. Комаринскій въ Бережницѣ (водъ себе и парохіи); по 4 кор.: оо. Петро Шанковский въ Завадова, Березовскій въ Дубравкѣ, Березовскій въ Добрянскѣ, Охримовичъ въ Велдѣжѣ, Евг. Громицкий въ Тернополѣ, Ом. Тшесневскій въ Щирцѣ, сов. Вол. Гузаръ въ Коломиѣ, проф. Гецъ въ Рашевѣ; по 3 кор.: оо. Вѣлинскій въ Зарваницѣ, Ивевичъ въ Ивандовѣ, Мицьковскій въ Чорнокопцѣ, Лучаківскій въ Коростовѣ; по 2 кор.: оо. Бакавскій въ Сорочѣ, Матковскій въ Босирѣ, Шустъ въ Самоушѣ и нач. суду Боцюрговъ въ Тлустого. — Дирекція Народного

Дому въ Стрию дакуе сердечно за тѣхъ ласкавыхъ дѣтокъ насѣвшихъ якъ разъ въ найважѣйшій часъ коли починають ся копати фундаменти будинку а выдати на материалы, доставку и робѣтника вымагавъ величезныхъ вкладовъ. Каждый дѣтокъ въ тѣхъ хвилѣхъ есть намъ дуже пожадана и мы звертаемъ до тѣхъ жертволюбивыхъ Ви. Родимцевъ, котры еще досѣ не причинили ся своимъ даткомъ на тую цѣль, чтобы зволити хочъ дробну лепту кинути въ фундаменти Стрийского Народного Дому и тымъ сотворити дѣйствующую основу для сего многоважнѣйшаго народнаго инсттуту Дирекція товариства Народный Домъ: Юл. Федусевичъ, Иг. Вагнницъ, Вол. Лев.

Надослане

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механики у Львовѣ площа Галицкая ч. 1., противъ Банку Гипотечного на пилатизахъ площади Галицкой

поручае въ великомъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ: окуляры, цѣкеры, дюрнеги, бинокли, дальномеры, барометры, термометры, микроскопы, лупы, компасы, райсдагги, тасовы мѣрники, пионы, либелы, манометры и т. п. Уряджене дѣлываетъ электричнхъ.

Всѣмъ направокъ подаготвуютъ ся акъ найскорше и найдешевше. 4816

ЛИШЕ
в ресторанахъ ЛАТУЛЫ ТЕПФЕРЪ, улица Трибуна ч. 12 докъ власны, можна достати щоденно-вше о годный 8-ой рано горячъ сѣдлаи.

ЦѢНИКИ.	
Печеня вѣшная въ капустѣ	15 кр.
Сѣкай легка	12 "
Флячки	12 "
Плѣшка толстая въ хрѣнѣ	10 "
Кобаска въ хрѣнѣ	8 "
Кавяръ	18 "
Обѣдъ въ абонаментѣ	40 "

Всѣмъ нацѣна въ найдешевшихъ родахъ по найдешевшимъ цѣнахъ; для новосты, що податъ въ мѣся ресторанахъ, даю въдобавочнымъ марку. — Найдешивъ више по найдешевшимъ цѣнахъ почтаи водъ 40 кр. лира.

По театръ въ оживѣ, въ великомъ выборѣ стравъ и напитки въ закусочномъ кулѣ.

79 175-2 Въ высочайшъ поважаемѣхъ
НАУТУЛА ТЕПФЕРЪ.

ТОРГОВЛЯ и РУКОДѢЛЬНЯ

ПЕТРА ДУТКЕВИЧА

въ СТАНИСЛАВОВѢ

улица Бельведерска ч. 2

поручае по цѣнахъ дуже приступныхъ чашѣ, лѣхтарѣ, павуки, патерны, хресты и т. п., золотить огнево дуже тревало стары чашѣ, пушки и дае самъ до посвященія.

Поручае ся ласкавымъ замовленямъ! 144 10-?

Лекціи на село

пошукуе ученикъ IV класу гимназіи, [сирѣчь по священнику], на часъ водъ 1-го цѣтня до кѣнца серпня с. р. — Зголошеня: Адміністрація „Дѣла“ 174 2-4

Мимо того, що вонна и рогаръ, подорожѣли о 30%, продае ковдры и матрацы по давнихъ вѣзыхъ цѣнахъ лише спеціальна робѣтня и магазинъ постелей ІРСИФЪ ШУСТЕРЪ, Львовѣ, Коперника ч. 5. Цѣники gratis.

Уже опустело печатню друге поименовано выдани

Проповѣдей Недѣльныхъ

Д-ра І. Бартошевского

и можна ихъ набути въ книгарни Станиславской (ул. Руска 3) або у автора [Хоружина 18]. Цѣна одного примѣрника 4 кор. Оплата почтой 55 гел. Тамъ-же можна набути также того самого автора: Проповѣди Праздничныя по 4 кор. за примѣрникъ порто 45 гел.; Проповѣди Страстныхъ по 2 кор., порто 35 гел. и Проповѣди Похоронныя по 3 кор. за примѣрникъ, порто 35 гел.

Всѣ тѣхъ Проповѣди вѣдава-чають ся яснимъ и вычерпуючимъ выложениемъ предмету на основѣ примѣровъ, притчъ и нишнихъ уяснюющихъ способъ. 115 2-4

Розсылка сукна лишѣ для приватныхъ.

Водтинокъ, 3.10 метр. довгий, достаточный на 1 мужескій одягъ контуе лишѣ

ар. 280 за добромъ ар. 3.10 за добромъ ар. 480 за добромъ ар. 780 за деликатномъ ар. 870 за деликатномъ ар. 1050 за найделікатнѣйш. ар. 1240 за англійскою ар. 1395 за камгарновомъ

правди-вомъ оо-чонъ во-имъ.

Водтинокъ на черныи сальоновый одягъ ар. 10—

Матеріи на легій пальта водъ ар. 325 за метромъ вышше; льбодѣ въ цѣнахъ барвахъ за 1 водтинокъ ар. 6—, 1 водтинокъ ар. 995; Регивіонне и Доскингъ, матеріи для урядниківъ державныхъ, сельскихъ и на судейскій тоги; найделікатнѣйшій камгарны и шевіоты а также матеріи на униформы для финансовъ стороны и жандармеріи и т. д. и т. д. розсылае по фабричныхъ цѣнахъ найлучше знаиыи яко реальный и солидный

складѣ фабричного сукна Kiesel-Amhof in Brünn.

Водтинокъ gratis и franco. — Доставка точно пося водри.

УВАЖАТИ! Звертаи ся увагу Р. Т. Публики особливо на те, що при безпосередномъ побираніи матеріи выхѣдѣ значно дешевше, якъ замовленій у торговцѣхъ посредникахъ. Фирма Kiesel-Amhof въ Бернѣ розсылае всѣ матеріи по дѣтскихъ цѣнахъ фабричныхъ не принажиючи рабату. 124 6—10

Найлучшій настѣня

поручае

ЗАВЕДЕНЕ ОГОРОДНИЧЕ

АНТ. КЛИМОВИЧА и СЫНА

У ЛЬВОВѢ.

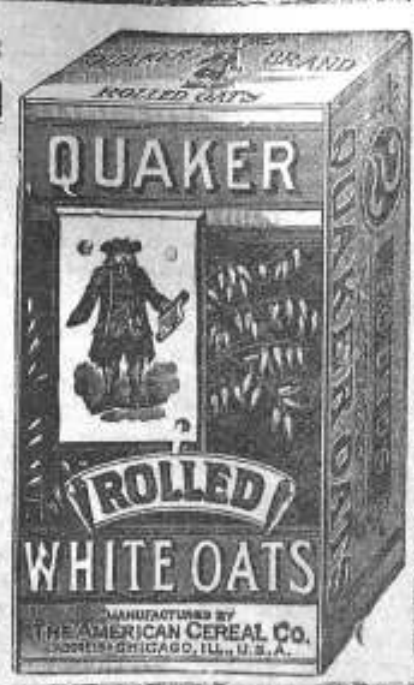
Цѣники выслаетъ даромъ и оплатно. 141

Quaker Oats

всюды можна достати въ пачкахъ по 1 фунтову и по 1/2 фунта (зѣ приписомъ варенія.)

Поважаній господинъ!

Возьмѣть у Вашего купця пачку Quaker Oats (американского опыханого вѣвса) и заварѣть такую страву: До водъ литра кипячей посоленной воды всыпѣте 12 дека Quaker Oats и нехай варить ся 10—15 минутъ, поки не згусне; подчасъ варенія треба мѣшати. Обѣда подайте сю страву въ зимнхъ молокохъ и также въ дробкомъ товченномъ цукру. — Ся страва, якъ и всяка инша, приладжена зѣ амер. опыханого вѣвса сложивана правильно на сѣднанѣ або на вечерю, выйде на здоровье всѣхъ Вашей родины, а особливо дѣтямъ. 431 III.

ОПОВѢЩЕНЕ

для Всечестного Духовенства и Комитетовъ церковныхъ.

Симъ маю честь пригладати Всечестному Духовенству и Комитетамъ церковнымъ, що въ часѣ Великого посту есть найбѣдповѣдливѣша пора нацѣлѣти до переплету и вѣдновленія СТАРЫХЪ ЕВАНГЕЛІЙ, до которыхъ вѣставляе ся нова Литургія свинодальна Іоанна Златоустого и прочіи змѣны. Роботу выготовляе ся въ дуже короткихъ часѣхъ. Рѣвночасно поручае ся изъ складу:

Нове хороше выдане малого формата

Евангелія въ переплетѣхъ по цѣнѣ ар. 30, 45, 60, 65, 70, 85, 100, 110 и выше.

Всякого рода книги церковныя. Друки метричальны и пр. до всякого веденія. Молитвенно-словы Іерейскіи, для женщинъ, мѣрянъ и дѣтей. Книги братства церковного, тверезости и Навсвят. Тайны.

Поманники душъ усопшихъ. Рамы двѣ образны, якъ также принимае ся всякого рода замовленія входячы въ округъ переплетничого заведенія подѣ фирмоу

ЕВГЕНІЯ СПОЖАРСКОГО

давнѣйше 182 10—14

Михайла Спожарского и Сына у Львовѣ, улица Руска ч. 1. въ каменницѣ Тов. Просвѣта.

КАВУ

въ 5-кільовыхъ мѣшочкахъ франко по 9 ар. 20 кр., 10 ар. 30 кр., 10 ар. 70 кр. и 11 ар. 20 кр.

ВИНО

въ 5-кільовыхъ барилочкахъ франко по 3 ар.; 3 ар. 30 кр.; 3 ар. 70 кр.; 4 ар. 10 кр.; 4 ар. 50 кр.; 4 ар. 90 кр. (Дорожний вина флясками) выслае

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ и ФІЛІИ.

92 113-?

Лишь тогда праздничный, если тридцатная фляжка есть замкнута и на немъ поданомъ опакѣ (первоначаль и чорный друкъ на жѣлѣзѣ паперѣ).

Доси неперевышенный!!!

В. Маагера

правдывъ очищенный

ТРАНЪ ЗЪ ПЕЧЬНИКИ

(въ законно обезпеченій опакѣваніи)

з фабрики

ВІЛЬГЕЛЬМА МААГЕРА

у Вѣднѣ

Росѣдженный першорядными повагами медицинскими и за-дѣл своимъ легкомъ стравости порученій также дѣтямъ, и записуванъ у всѣхъ тѣхъ случаяхъ, въ которыхъ лѣкарь хоче достигнути скръзѣнни цѣлаго организмъ, ивнѣе грудей и легкихъ, абблжени ваги тѣла, подѣшени себѣ, а также изаголы прочищенія крови. — Фляжку по 1 ар. можна купити въ складѣ фабричнхъ Wien, III/3, Neu-markt Nr. 3, а также майже у всѣхъ антикахъ австро-угор. державы.

У Львовѣ у ш. антикарѣвъ: Петра Миколыша, Житковска Рукава, Якова Байгера, Симеона Гай та у ш. купцѣхъ: Ст. Маркенича и Алоиса Гибнера.

Головний складъ и розсылка для цѣлой австро-угор. державы. 895 18—18

W. MAAGER, WIEN

III/3, Neu-markt 3.

Противъ насѣдующъхъ заряджуе ся судное сѣдство.

СВѢТАО ЦЕРКОВНЕ въ фабрикѣ Австрия по цѣнѣ фабричнхъ, вина угорскіи и австрійскіи по-чавши водъ 60 гелерѣвъ за літру; Выробы зѣ хиньского и правдивого сѣбѣла по цѣнѣ фабричнхъ поручае горячо Р. Т. Родимцевъ

Михайло Петрицкій

Львовѣ, Театиньска ч. 14 зѣ тою увагою, що выробы сѣбѣлы лише за готовку; до-перва при замовленіяхъ вышше 100 коронъ допускае ся сплату ратами. 168

Хто хоче 400 марокъ

подѣ гарантією мѣсячно, легко можно безъ риска заробити? Печай подѣ адресъ зѣ вѣдѣ-ноу маркомъ водъ V 21 Ан-ноповск-Exped. K. F. Weizman Липскъ-Липскъ (Lipsitz- Lindenau) 446

Найдовше!

Потрѣвати можуть гардеробы якъ суть хемично чищеніи, вѣдновленіи а прасованіи и выгладити якъ новы въ першомъ вѣдѣнскомъ за-веденіи хемичномъ

ЧИЩЕНІЯ ПЛЯМЪ

СИМЕОНА ВАЙСА

ЛИШЕ

улица Коперника ч. 12.

Листы похвалыи въ всѣхъ сторѣхъ.

На бажане чищу убранія въ протягу кѣлькихъ го-динъ. 157 4—10

Оголошене.

Зѣ днѣмъ 1 сѣчня 1900 р. отворено при Товариствѣ

Ризницѣ въ Самборѣ

Вѣдѣль вкладковый

т. е. принимаютъ ся грошѣ на вкладыи оцѣнохъ и процен-товуютъ ся 5% водъ ста.

Вклады тотѣ суть обезпеченій фондомъ резервовымъ то-вариства и удѣлами членѣвъ, а по мысли §. §. 9 и 47 статута ихъ солидарно порукую.

!! Податокъ репгоный водъ всѣхъ вкладокъ оплачуе само Товариство.

Вѣдѣ Дирекціи Товариства „РИЗНИЦА“ въ Самборѣ. 231 6—10

КОМАР

двотимѣдневный гумористич-но сатиричнхъ.

Одинокий гумористичный измѣстрованный органъ на Руск. Ви-дае і за редакцію одѣлаи: Іванъ Кунценко.

Цѣлорічна передатѣ 4 ар., на шѣ року 2 ар., чвертьрічно 1 ар. Редакция і админістрація: Львів, ул. Чарнецкого ч. 6.

МОЛИТВЕНИКЪ для ДѢТЕЙ

выданіи

вѣстомъ руского тѣла, педагогичного В позолотѣній опрѣмѣ з зо-лоченіи хрестомъ 20 ар. В пѣно-ровѣхъ оладѣхъ 15 ар.

Продае ся въ книгарни Нау-ков. Ім. Шевченка, Львів, ул. Чарнецкого ч. 26.

курбів в ісанане обов'язують законів, зовсім невідні у населення, особливо сільського, тим більше, що автономія влади, видаючи якесь оречення, не мають обов'язку поучати сторону, як треба есентуально виступати рекурсу.

Коли-ж з огляду формального відкидає рекурсу і тим самим утримує ся з силі зарекуроване оречення, то не лише рекуруюча сторона може понести шкоду, але потерпіти може також і справа публічна, особливо в разі, коли видане оречення не цілком було згідне з законними постановами, бо в такому разі легко можна погодити, що можна не придержуватися закону.

З тих причин кравей виділ складає в соймів відповідний проєкт закону, після котрого рекурсу чи жалоба против оречення, заповраджена, резолюція або ухвали громадскої репрезентації, значить, громадскої старшини, магістрату, громадскої ради або м'єсних ради и против пов'ітрової репрезентації, значить, пов'ітрової виділу або пов'ітрової ради в справах власного об'єму діляна громади чи пов'іту треба вносити до 14 днів, оскільки окремий закон не установляє иншого речинця.

Речинець до внесення рекурсу треба члєлати від дна наступуючого по дорученню чи оголошенню оречення, заповрадження, резолюції чи ухвали. Рекурсу можна внести усно до протоколу або на письмі. День надання на пошту уважає ся за день внесення рекурсу. Коли останній день речинця припадає на неділю або свято, то речинець повинен ти аж з наступного буднього дня. Чи рекурсу є дозволений або чи внесення рекурсу є проп'єбане, о т'їм р'їшає інстанція, до котрої рекурсу належить.

Оскільки закони не постановляють инакше, треба рекурсу від постанови громадскої репрезентації вносити на руки громадскої старшини чи то магістрату, а від постанови пов'ітрової репрезентації на руки пов'ітрової виділу.

Влада має в своїх ореченнях, заповрадженнях, резолюціях, ухвалах, виразно зазначувати, чи против дотичної постанови дозволений є рекурсу, до котрої влади рекурсу той має бути звернений и на ч'їм руки та в якій речинці треба його внести. Коли речинець назначено хибно и в т'їм хибній речинці внесено рекурсу, хочь бы вже по законній речинці, то компетентна інстанція обов'язана в такій рекурсу полагати мимо т'їм хибно. Інтересована сторона має однак право внести рекурсу против такого хибного назначення речинця.

Коли заданого пов'єще поучення зовсім не подано або коли подано его хибно що-до недопустимости рекурсу, що-до влади, до котрої рекурсу має бути звернений або на котрої руки має бути внесений: то рекурсу має бути полагоджений, скоро лише его внесено в законній речинці.

Перегляд політичний.

Окрім галицького, отворено вчера ще кілька инших соймів краєвих. На засіданні чеського сойму відчитано письмо п. Іра, в котрому він застерігає ся против того аби его співучаст в соймових нарадах розуміти так, що він унає принадлежність Egerland-у до Чехії. Противно, п. Іро підносить праводержавне відокремлення округу м'єста Егер. Відтак відчитано інтерпеляцію в справі доставки армат для Англії и інтерпеляцію в справі углявого страйку. В т'їй інтерпеляції подисані посли запитують, в якій спосіб правительство намірє зарадити браку вугля и неоправданому підвищенню цінь.

На засіданні моравського сойму новий намістник, гр. Зеротін засвінє, що буде старати ся довести до пороум'єня між обома націями. Відтак відчитано внесення в справі удержавлення копалень угля на Мораві и інтерпеляцію в справі нерівномірного трактування обох краєвих члєнів зб'єсторон моравскої дирекції пошти и телеграфів.

Вчера отворено також сойми: буювинський, шлеский, ф'єралабергский и стирійский и на першій засіданні полагоджено лише вступний формальности. В стирійському сойм'ї появил ся лише один Слов'єнец, члєн виділу кравого п. Робіч.

З Б'єлград доносять, що прив'єд російського ф'єнасового радника Кобєкого до Софії, в м'єрдатних сербських кругах скріпив переконає, що Росія намірє експ'єдировати свій вплив в Болгарію, якь се було доси. Місія Кобєкого, котра н'ємає на цілі розс'єдженє болгарських ф'єнасов о стільки більше дає до думана, що зійшла ся з цілком аналогічною місією російського радника державного Мілера в Цетинію. Правительство в Сербії добачують в т'їм поступованню російського правительства новий атак Росії на Балкан, котрий стоить в цілковитій суперечности з австрійсько-російським пороум'єнням. Р'євночасно звертають ті круги увагу на факт, що австро-угорське правительство, поступаючи л'єояльно, цілковито цілком не м'єшає ся до сербських справ. В столиці Сербії, окрім инших сензацийних поголосок, удержує ся також поголоска, що Болгарія заключила тайний договір з Чорногорією звернений против Сербії.

З Лондона доносять, що правительство розвиває парламент в липні або серпні с. р. Такь твердять дєвники, що стоить в близьких зносинах з правительственными кругами. По законченню воєнної дискусії и ухваленню дотичних кредитів, вже нема заинтересована до инших справ. Найбільшим того доказом є факт, що коли порушено ирландскі справи з 83 ирландських по-

слів, сполучених назад в одну партію лише третина явил ся на засіданні палати. Розв'язане парламенту стоить в безпосередній зв'язі з ходом війни и без сумніву потягне за собою уступленє теперішнього шефа кабінету. На спадщині є дуже багато аматорів, а між ними висуває ся Чемберлен на першій план. Але власть в руді сего авантюричного и до найвищої степені амбітного політика, могла бы потягнути за собою не обчислений в результатах наслідків, з огляду на відносини Англії до континентальних держав.

З театру війни.

Англіський кореспондент подають яко певну річ, що відділ Бурб'є команданта Олів'єра, котрий поже ся на північ дозв'язав граніч краю Басутов, буде в найближшій часі окружений Англіїцями и присилуваний піддати ся генералови Френчови. Силу сего відділу подають на 5000 людей и 15 армат. Инші кореспонденти твердять, що відділ сей розбив вже генерал Вранб'є и не числить більше, якь 500 людей. "Таймс" знов доносить, що Олів'єр дійшовши до Лядібранд вертає назад на полудне з 15 арматами. В т'їм напрямі відійшло також багато воєв Бурб'є. И "Таймс" на дє ся, що ті сили впадуть в руки Френча. Під Френсміт окопало ся 500 Трансвал'єць під командою Вандерпост и р'їшило боронити ся до останньої кап'є крови.

З західного театру війни доносять, що положенє Макінту страшенє. Бурі з великою енергією бомбардують м'єсто. Борба веде ся з обох сторін з величезними жертвами. Англіський гарнізон по 6 м'єсяців облож'є, при безпастанній д'єнній и н'єчній службі, вже неспосібний до служби. Окрім того тепер зачинає ся дощова пора, котра ще більше утруднює оборону акцію. Богато замкнених в м'єст муринів заявлено, що скоро умруть з голоду, а не будуть їсти конського м'єса, против котрого мають релігійний пересуд.

Повстанці в англійській колонії Карнарон в'єд в'єд з'єдзичної лінії Кап'єлянд-де-Ар-Кімберл'є, укріпили свої позиції на 100-кілометровій простороні Кенгардт-Ваніксвалей и р'їшили туть ждати на війска Кіченера, котрий "здобув" цілком не боронене огнище революційного руху, м'єсцевості Пріску.

Довгі побут англійських війск в Блємфонтен "Таймс" виправдує відносинами пануючими в окупованій часті краю. Насамперед мусить бути безусловно цілком упокоєний околищ положен'є за п'єчима оруженої сили. Хочь війска упрва функціонує знаменито, треба дуже обережно поступати з н'єм л'єояльним населенєм дєляких округів. Якь неспівна є ситуація англійських війск, доказує найліше телеграма Робертса, що на двох полковників, и двох офіцерів, котрі в'єхали на прох'єд, в'єддалено 10 кілометрів від табору, напад'є несподівано малий відділ Бурб'є. Один офіцер погіб на м'єсці, инші с'єуть тяжко ранені. Однак з офіцерів дав'є знак хустиною, що піддає ся и Бурі перенесли ранених до недалекого ф'єрма.

Англія без перерви висуває до Африки нові воєні сили. Від 1 до 22-ого марта перевезено на 35 кораблях 889 офіцерів и 25.720 воєв. Між иними, некористини для Бурб'є поголосками, англійські дєвники розширюють в'єд, що Бурі прислудували Штайна зложити президентуру.

Письма з краю.

З Черемшля. [Руско-народний товариств з м'єст Черемшля.]

Читаючи в "Д'єл" та в инших наших часописях про вс'єляку роботу на н'єм народній чи-то наших столичних чи провинціальних патріотів, я, родивий Черемшляк, дуже був цікавий дознатися, якь то там в'єд м'єм родиною м'єст? Якь и вибрав ся я в дорогу до Черемшля, щоб заспокоїти власну цікавість та й ширшому загальному подати бодай що-то про народну роботу черемських Русинів. Ті, що я розвідав на м'єсці, дуже мене вразувало и тому я постановив похвалити ся с'єм добром и перед цілою Русо-Україною.

В Черемшлі є чисте народовецьке товариств аж в'єсім, а именит: "Руска Бєсід", "Черемський Боя", ф'єлія товариства "Просвіта", "Сєлянська Рада", "Бурса ім. с'єв. О. Николая", Товариств руских жінок, Товариств ім. с'єв. Кирила и новозасноване товариств "Народний Дім" в Черемшлі.

В'єд ті товариства мають характер чисте руско-український и є над'є, що и мо-

лоде товариств "С'єб'єка господарско-торговельна" не стратить ціх народовецьких, коли его головою є один з дуже діяльних патріотів о. Захарєєвич з Вышатиць. Лише ще в "Руском інституті" для д'євчач'є и в задатковій товариств "В'єра" ведєть між двома партіями боротьба о провід и перевагу. Підчас коли єд выше наведєний в'єсім чисте народовецький товариств заведи у себе вс'єку урядову переписку, такь иншину якь и внутрішню, правосією ф'єнетичну, то н. пр. в "Руском інституті" для д'євчач'є все єд терп'єт ся той см'єшний, лише на галицькій Русі можливий абсурд, що в школі учать паночок на правосією ф'єнетичній, а вс'єку урядову переписку веде відд'єл етимологіє, мимо того, що більшєсть відд'єлов зачислє себе до ширших народів. А що до "В'єри" — то вже правдиво комічна сама є титулатура: "Общєство взаимного кредита В'єра, товариств зарєєстрованє" и т. д.

Першим що-до числа члєнів товариств народовецьких в Черемшлі є безперечно "Руска Бєсід", котра на посл'єдних загальних зборах ам'єнула у вс'єких своїх в'єншіях и внутрішніх урядових правосією етимологію на ф'єнетичну, а через те не стратили н'єдного члєна, а приєднала собі багато нових. (є товариств числєт по-над 80 члєнів, а головою єд в загально поважаний крал. о. Іван Стрийський. Якь голова "Руско Бєсід" не стратив н'єчого на своїй повазі, а противно, з'єдзнаєть собі любов и поважанє у вс'єтєх интелігенці; с'єй факт нехай послужить для кожного духовного достойника за наглядний и переконуючий доказ, що вже минули ті середовищні часи, коли те єспоб'єлєть тим більше почитала того, хто чим далше тримав ся від неї и уважав єд ячє негідного свого "високого" товариств. Не достойнєство, инд'єд Бог'є ач'є якою дорогою досяганє, а личий прикмет одиниць з'єдзичують н'єм в'є любов и поважанє у загальн... Тожь и не дивинця, що и товариств "Руска Бєсід" підд'є проводом такь достойного предс'єдателя и при ширших заходах таких ревних відд'єлов, якь с'єкретарь суду Ант. Нєгребєцький, проф. В. Масляк, о. Максимович и др., розвиваєть дуже красно. Доказом сего хочь-бы ті члєсєні відчити, якь товариств урядуєть кож-дєн відд'єл для своїх члєнів.

На жалє, не такь гарним розвитком може поведатися "Черемський Боя" мимо найревн'єйших заходів свого довголітнього голову д-ра Т. Кормоша и дир'єгентів о. О. Кишакєвича та п'єни О. Ц'єпановсєкого. Вина туть лише в байдужности члєнів товариства, особливо жінок. Середь тих є такий, що все єд думають, мов'єт одиниць патріотичним обов'язком єсть прийти на вечорки з танцями а в неділю на богослужєнє до рускої катедрі. Однак Бог даєть, що з часом цілє руске жіноцтво набере більше почуття обов'язків патріотичних, а тогд'є и "Боя" стане красєе розвивати ся.

За те невисказано уразувало мене діяльність черемської ф'єлії "Просвіта". Завдяки нестимай праці буюшого єд предс'єдателя дир. Цєглиньского и теперішнього д-ра Т. Кормоша пов'єт черемський має в цілій Галичині все єд найбільше читалє "Просвіти", а є над'є, що и теперішній відд'єл, де засідують такь гарні патріоти, якь д-р Стахура и о. О. Менциньскій, постарав ся, щоб число читалє "Просвіти" скоро єд збільшило ся. [Жаль, що проф. И. Прийма такий заслужений для "Просвіти" члєн и відд'єловий, виступав без причини в відд'єлі ф'єлії, хот'є об'єдзав, що и по за відд'єлом буде такь само, якь доси, ревно займатися справами товариства, и тої об'єдзани доси додержує; в'єробити о т'їм н'єхто, знаючи ближє проф. Прийма, не сумнівав ся.]

Слабє розвиває ся товариств політичне "Сєлянська Рада", котрою головою є д-р Т. Кормош, а одним з найревн'єйших члєнів о. Захарєєвич з Вышатиць. Вина туть не в відд'єлу товариства, але байдужности до справ народних у доохрєстїон рускої интелігенції, особливо у духовенстві. Можє н'єдє в Галичині наш євєщєвник такь мало займають ся своїм народом, якь в пов'єт черемський и в сусідних. Однак не дивуватися тому невідрадному явищу, коли зв'язити, що Черемшля з околищ до недавна єд находив ся цілком в руках "настичних патріотів руских", що то авчачайно лиш на губу відбавий и ревний робітники народній, а на д'єл сид'єть тихо дома и "благодєнєствуют"...

За те дуже гарно розвиваєть "Бурса ім. с'єв. О. Николая", а заслуга в т'їм — попри Ел. К. Чеховича, котрий справд'є по кляжому л'єдномасєє єд товариств — дир. Цєглиньского и д-ра Т. Кормоша. Інз то належить зазначувати, що с'єє Бурса дав нині дуже дешєе пом'єщенє 83 руским гімназістам та що инд'єд єд виховують ся в гарн'єм народнім дуєх. Жаль лишє, що члєнів числєть она все єд дуже мало; особливо зам'єсєдєц Русини майже не інтерєсують ся с'єм такь хосєним добродішним товариством.

Щє менє члєнів числєть дуже добродішє товариств — ім. с'єв. Кирила, що має на цілі давати убогим и п'єнним ученикам або даром або по зинженій цінь музичні школи. Щє наш "твердяк" не належить до сего товариства, то насє не дивує: она жє пр'єц'є в великого [якь Полякє кажє] "zawierzenia" нав'єт не посылать своїх синів до рускої гімназії, але до польської, хоть все и вс'єдє чванять ся, що в'єхто такь не "ненавидить" Поляків, якь власнє они. Але жє трудно шукати у риби

рань, поки-що не може йому дати н'єякого занятя.

III.

Мирославич лишив ся якь на л'єд. Через цілий час, якій мус'єв безд'єльно пересидіти, видав всю свою невеличку готівку. Лишив ся на столичній бруку без якого-б'єд способу прожитку. В розпучлив'єм положенні, безнадійній з н'ємою розпучкою єд серці. Рвав собі волос з голови, клав люд'єв и себе самого. Дав ся звєсти марними об'єдзаними, з д'єтнатою лєжк'єв'єрністю. Тратив час и грош'є над'єючись, бо в'єрив людям, бо уважав их за люд'єв. Тепер бачив ясно, що не було на ч'єм покладати великої над'є. Його хот'єли поабут, єли не чємнєцькими листами, то підхл'єбними словами и зводливими перспективами. Його властиво не трактували поважно. Мали його за зарозум'єлого дивака, що вимагає цілий персонал редакційний перевєрнути, щоб лиш для нього майшло ся м'єсцє. Перєшли отже над'є його нев'єрозум'єлими жадами до д'євнього порядку. Щє в добрых рад'є не пожалувал той ненавистний йому тепер редактор. Радив обернутися до котрого з народних товариств, а передов'єсім до літературного товариства, и заєв'єняв його, що ачєй-жє там повинно бы єдє для нього м'єстє. Зрештою, коли-б'є такь дєсь п'єннійше отворилось якє м'єсцє в самій редакції, то не виключає над'є, що туть м'єстє бы зб'єстало. Знов об'єдзани, знов над'єтисє — золотих г'єр! Г'єрка долє! Марною над'єю живлять зам'єт хл'єбом. Пустими ф'єразами, що иронічно дєвєнять йому в ухах и в голові, хочуть заглушити гол'єд людини! Несчастний єв'єтє!

Чи-жє має шукати и далє — об'єдзаних

(Далєє будє)

голосу, а у москвофіла льогиня... Даву нас так, що мільйон народів так мало в жертвоприношеннях серце і що так багато в них, навіть в самій Перемисль, жалю платити 20 крестів місячною вкладкою до того товариства [хочь на гербату або на чорну пеню що-дня найде ся 20 гербату...] найбільше анімають ся тимъ товариствомъ проф. Чеховскій, проф. Зарицкій и о. катх. Самчинъ.

Незвичайнимъ симпатіямъ тішити ся у народівъ "Товариство рускихъ женщинъ" въ Перемисль, що відъ початку свого заснування спочинає в рукахъ пань — щирыхъ и аристократичныхъ Русиньокъ-патріотокъ. Оно відъ початку свого існування урядую и пише правописно фенетичною и се цілкомъ не стоить на заваді найкращому его розвитку. Оно займає ся головню убого рускою молодіжю шкіль народнихъ и учительскою семинарію жіночою, а фонди на сю ціль збирає само черезъ уряджуване фестивалъ, представлений аматорскихъ, вечерокъ зъ танцями и т. и. Головню заслугу для сего товариства положили знані пань патріотки: дир. Цеслянская, сов. Шеховичева, проф. Прямикова, обі пань Кормосеи, Лобозова и инші. Жаль лише, що товариство вже відъ довгого часу не дає представлений драматичныхъ, тимъ більше, що театръ рускій вже давно не бувъ у Перемисль и хто знає, коли сюди приїде.

А вже нічо не тішити такъ серця кожного щарого Русина-народовця, якъ новозасноване товариство "Народний Дім в Перемисль". Відъ давня-жъ уже було идеаломъ кожного Перемисляка: мати власну хату и не викидати рускій гробъ чужимъ, часто доперва сего року бодай по часті здійснювало ся, бо товариство "Народний Дім" уже введено в житє. Се товариство, якъ відомо, основане на удѣлахъ, тому найважливішимъ обовязкомъ є кожного Русина-народовця причинити ся бодай одніми удѣломъ [50 коронъ] до такъ важного дѣла, тимъ більше, що инші, мнѣ відъ Перемисля мѣста, мають вже або будують свои власні дома. [Я переконанъ, що и нашъ патріотъ, твердого закона не злякають ся фенетичнои написи, а отворять на всѣ брани свои обильнѣй "мощники и дядьки на будову "Народного Дома" въ Перемисль, такъ, "количество удѣловъ", що засильять ними удѣлы "народовцевъ", а опѣля переголосують ихъ на загальнихъ зборахъ и зъ "Народного Дома" [якъ онъ теперъ смѣють ся] зроблять якъ отбѣ "Народный Дімъ"! Ану, братя, твердики! потрясите мощниками! Онъ-жъ у васъ повний, такъ небіщикъ д-ръ В. Кабузанскій записавъ вамъ майже цѣле свое "громадское имѣніе" — понадъ 100.000 коронъ. Мы будемо вамъ дуже радѣ и вже напередъ просимо васъ умяти: не забудьте въ "Народномъ Дѣмѣ" и изъ насъ, бѣдныхъ народовцевъ, та прийміть, насъ до вашої хати, бодай по такъ дуже зниженій цѣнѣ, по якій инѣ воднаймають "свой домъ" ремѣсничому товариству "Зоря"...] Коло товариства "Народный Дімъ" найбільше трудивъ и трудити ся проф. Ол. Ярема, правдивий идеалъ такого а щарого ремѣсника на нинѣ народній, а по-пра нинѣ працюють такожъ дуже рвано о. О. Кормосъ и проф. К. Глибоничіи.

Недавно тому заснувало ся друге товариство опере на удѣлахъ, а то "Спѣлка господарско-торговельна" въ Перемисль. Заслуга та въ основаню сего товариства належить ся зновъ неуготомному д-ру Т. Кормосеи, и о. Захаряевичеву зъ Випатичѣи директору "Народной Торговли" и Липецкому. Яко вбѣради провау треба тутъ зазначити се, що до видѣлу "Спѣлки" належать и нашъ рускій ремѣсникъ, що то все що стоить майже відъ цѣлковитимъ впливомъ нашихъ москвофілівъ, кой на дѣлѣ дбають о нихъ тільки, що о торбиний сивѣ. Однакъ нѣде правды дѣти, а виний тутъ самі народовці, залишаючи ремѣсничѣ товариства, въ котрихъ рускій ремѣсникъ повиний и можуть стати справдѣ "русками" а не "русскими" робѣтниками...

Зъ повного огляду и дѣяльности перемисльскихъ народовцевъ товариствъ кождѣй бачити, що хотѣ въ нихъ и не пахне духомъ москвофілізму, онъ розвивають ся, деякі навіть дуже красиво — красиво нинѣ тогдѣ, коли въ деякихъ зъ нихъ були и кривні, такъ "твердики"... Народовцѣмъ лише лучити ся, оглянувшись на виступати все и всюда якъ одинъ мужъ противъ усюго рода ворогівъ нашихъ идей и нашего народа!

Перемисляне.

Зъ судової салѣ.

[Тортурѣ на кѣнци XIX. столѣтѣ.]

Свого часу була у насъ згадка о тѣмъ, що въ Самборѣ викрито лрйи надужити въ мѣснихъ арештахъ, котрихъ допускала ся тамошня поліція. Справую сѣю заняла ся прокураторія, а епілогомъ сѣдѣства в початку вчѣра карма розправа въ Самборѣ.

Зъ акту обжалованя виходять на двѣ страши надужити, що живо насадуєть середовищій тортурѣ. О тортурованю вѣзвѣвъ кружили въ Самборѣ відъ давня глухѣ вѣсти, а зѣмъ мученихъ добувалихъ не разъ навіть крѣвъ мурѣ, але нѣхто не знавъ блище тыхъ тайнъ, якъ тамъ крѣвъ ся. [Подобий поліційній надужити викрито минулого року такожъ въ Ярославѣ и онъ виявили були навіть знаній розрухи, але ярославскихъ надужити годѣ навіть рівнати до надужити самборской поліції.]

Самборскій сторожъ безпечности, ще заохочуваній своимъ наставникомъ, сержантомъ Ивановъмъ Рабѣмъ, тортуровали арештованихъ

або підозрѣнихъ о якійсь злочинѣ въ такій нелюдскій способъ, що ажъ жахъ бере. Увѣзанихъ бити по лицяхъ, обчѣно по обчѣно вѣзвѣвъ тѣлѣ ажъ до кровѣ, выкручувано руки и ноги, деякимъ зновъ накладано на руки ланцюшки, при чѣмъ прикручувано ихъ дружокъ такъ, що вѣзвѣвъ ланцюшекъ вѣзвѣвъ ся въ тѣло, а "розсѣджуваній" середѣ стѣни въ болѣвъ тратѣвѣ памяти. Далѣше мавъ Рабѣй ще одинъ "рѣшучій способъ", а то вѣзвѣвъ машинку, що вкладаю ся на пальцѣ и вѣзвѣвъ стѣскано при помочи шрубки такъ, що пучки пальцѣвъ руки або ноги пучали, а кровъ вырисуваля. Ишимъ зновъ вѣзвѣвъ руки підъ колѣна, а опѣсля вкладаю дружокъ, за котрий брали два полицѣвъ и підѣвѣсили на дагованого въ гору, а вѣзвѣвъ кадали его на живѣтъ на асфальтъ такъ сильно, що нещастному бухала кровъ устами.

Таке тортуроване вѣзвѣвало ся звичайню около повночи и то або на стражицѣхъ поліційній або въ пивницѣхъ въ ратуши. Очевидно, що въ такъ звѣрскій способъ тортурованя вѣзвѣвъ признавали ся до всякихъ словенныхъ и несповненыхъ карыгодныхъ учинѣвъ, аби тільки вырвати ся зъ рукъ своихъ катѣвъ и увѣзвѣвъ вѣдъ жестокихъ болѣвъ. Службѣ Рабѣвъ нѣхто не контролювавъ, а вѣзвѣвъ брѣвъ, що ему тільки подобало ся.

Надужити самборской поліції дѣлили ся майже відъ десяти лѣтъ, а свѣтъ не знавъ о нихъ нічого певного, хочъ кружили нещастіи, глухѣ поголоски. Навѣтъ судовій дождженя не могли до нічого довести, бо полиціянтѣ свѣдчили все згѣдно въ некористѣ покриваженихъ. Доперва въ сѣчня мин. року бувшій полиціянтъ Петро Малига аравивъ цѣлу тайну и самъ вѣзвѣвъ до карного суда донесеня на Рабѣвъ. Выгочено заразъ слѣдство Рабѣвъ и его помощникѣвъ а далѣшимъ наслѣдкомъ сего сѣтъ теперѣшня судовѣ розправа въ Самборѣ.

На лавѣ обжалованыхъ засѣло десять полицѣвъ. Першій — то самъ "шефъ", сержантъ Иванъ Рабѣй, отецъ четверо дѣтей, а далѣше полиціянтѣ: Онуферій Гречухъ, Иванъ Санюцкій, Иванъ Дроздъ, Иванъ Исанскій, Іосифъ Ружина, Мойсей Кончухъ, Антонъ Калита, Иванъ Войташевъ и Петро Малига, вѣзвѣвъ и батьки дѣтятъ. Крѣмъ нихъ обжаловано ще 17-лѣтнього Вилья. Киривавма, ученика слюсарского за фальшиве свѣдѣцтво зложене въ часѣ слѣдства.

Акты обжалованя наводять цѣлу чергу фактѣвъ страшихъ надужити.

До розправы покличано 23 свѣдѣвъ, а потягѣ ся она три дѣти, при чѣмъ буде вѣдчитаний цѣлий стѣвъ актѣвъ и рѣзнихъ вѣзвѣвъ.

(Далѣше буде.)

НОВИНКИ.

При зближающій ся змѣнѣ кварталѣ провау Вп. передѣлатицѣвъ, а вчасно водновленепередѣлати. При сѣмъ нагодѣ просимо такожъ дѣтчиныхъ Вп. передѣлатицѣвъ, що мають якъ-небудь залежности, о остаточне виробѣванѣ, тимъ певнѣше, що на кредитъ часописъ не вымала ся, отже Адміністрація була бы приневолена при далѣшимъ треваню залежностей высылку часописъ безуспѣшно здержати.

Примѣръ до наслѣдованя. Учителѣ академіяной (русской) гимназіи у Львовѣ постановили, въ пару мѣсяцѣвъ абѣля переведенои регуляція платѣвъ, одну частинку зъ побиранои теперъ надвышки складати шо мѣсяца на народній и добродѣйный цѣли. Именню складати арау по 1 сотнику відъ кождого ринского, вѣдѣтъ абѣля вышоты платѣвъ по 2 кор., 1 кор. 30 сот. и 60 сот. мѣсячно, и аложили такимъ способъ мѣ въ 12 мѣсяцѣвъ: 1) На руску бурсу въ Новбѣ-Санчи 44 кор. 88 сот., 2) на бурсу ремѣсничо-промыслову 29 к., 3) на памятникъ Шевченка 28 к. 98 с., 4) на оплату шкѣльну для одного ученика 28 к. 96 с., 5) на будову руского театру 28 к. 72 с., 6) на фондѣ стипендіяній им. Омеляна Огоновского 17 к. 78 с., 7) для Товариства им. Котляревского 16 к. 58 с., 8) на памятникъ Маркіана Пашкевича 16 к., 9) на Домъ Народный въ Коломыи 15 к. 60 с., 10) на фондѣ стипендіяній им. Александра Огоновского 14 к. 68 с., 11) на фондѣ стипендіяній им. Маркіана Пашкевича 14 к. — разомъ 255 к. 18 с. Крѣмъ того пришло відъ тыхъ учителей, що суть членами Народной Радѣ, на фондѣ народный 76 к. 72 с. Отже зъ одного только завладу збѣрало ся въ протягу одного року 331 к. 90 с. Кѣлько то тысячѣй, ба не тысячѣй, але десятковъ тысячѣй гроша можна бы такимъ способомъ збѣрати шо-рѣчно на народній потреби и цѣли безъ ніякого перетяженя! Мы сподѣваемо ся, що учитель по нинѣхъ закладахъ, урядники по урядѣхъ и судахъ, священники по деканатахъ и т. д. и т. д., не схотѣтъ остати ся по-заду, але выкажутъ ся такожъ подобными результатами. Найлучше присылать грошѣ на фондѣ народный при Народной Радѣ у Львовѣ (на руки касієра о. Александра Стефановича на ул. Чарнецкого 26).

О красѣй запомоги. Якъ відомо, соймъ шо року признає значий сумы на рѣзній крайній инстиуціи и товариства добродѣйній та удѣляя запомоги и безпроцентныхъ позычѣвъ на розширѣванѣ або основанѣ вартѣвъ промысловыхъ и т. п. Та й поодинокій особы, якъ маларѣ, сѣвѣники, рѣзвѣры и н. дѣстають запомоги до далѣшого образованя. Найменше користають зъ такихъ "ласкъ" краевѣго сойма нашъ рускій товариства добродѣйній та науковій, а вже не говорити о приватныхъ особахъ. На цѣли рускій — якъ то мы нерѣзъ выказували — принаде дуже невзначна часть

а рѣшѣ иде на цѣли польскій, хочъ намъ Русинамъ за оплачуваній нами податѣи крайній належить ся рѣзвѣ мѣра. Причиною сего вѣзвѣ якоїсь части и руска байдужность: занѣдбуванѣ вношеня петицій о такій запомоги. Тому при початку сѣи сѣси сойму авертаемо у-вагу рускихъ инстиуціи, товариствъ и поодинокихъ особъ, шо выносили вчасно петиціи о запомоги на руки рускихъ посѣловъ, а не [якъ се буває] ажъ підъ конецъ соймовѣи сѣси. Годѣ выводити опѣля жалѣ, ели часомъ не має ся підѣтавъ!

— Покинь до членѣвъ "Просвѣты": сваянѣ мѣщанъ и Чиналенъ львовского округа. Братя! Філія "Просвѣты" у Львовѣ устроює въ второкъ 3-ого н. ст. цѣвѣня с. р. [то є. вѣ денѣ с. Якова] перше просвѣтно-господарскѣ вѣче. Оно вѣдбуде ся того-жъ дня по 11 годѣвъ въ полудне въ сали Народного Дома у Львовѣ и обѣймає буде: 1) получаюу мѣву про народну просвѣту, 2) получаюу декламацию, 3) получаюу выкладъ про комасацию грунтовъ и про шугуи навозѣ, 4) львованѣ господарскѣ-рольныхъ та огородныхъ насѣвъ зъ поясненѣмъ ужити. — На се перше просвѣтно-господарскѣ вѣче у Львовѣ повиний громадню прибути вѣс членѣ "Просвѣты" и тѣхъ же сѣдѣвъ та знакомѣ, шо хотѣтъ передѣ вѣчемъ вынесати ся въ членѣ "Просвѣты". Кождый членъ "Просвѣты" и делегѣтъ чиналенъ "Просвѣты" зъ львовского округа дѣстане львѣ до выгравѣя добродѣного рѣльного або огородного насѣвѣ. Надѣемо ся, шо зъ воскресаючою неспѣно оживѣти ся и весь рускій загаль у львовскѣмъ окрузѣ до нового, болѣше рухливѣго житѣ на просвѣтно-господарскѣй навѣ, — сали Народного Дома заповнитѣ ся того дня, вѣдъ провадѣтъ народлюбивыхъ душпастиръѣвъ и учителей, тымъ лѣвшимъ сельнѣствомъ та мѣщанствомъ, шо радо горѣе ся до просвѣты и науки, а зъ сѣмъ и до самосвѣдомости та гараду. Тѣмъ до милого побачѣвѣя вѣчу у Львовѣ! — За выдѣлъ Філіи "Просвѣты" у Львовѣ — Вол. Луцкѣй Леонидъ голова, Григ. Вреционъ заступ. головы, Евгенъ Буратинскій секретѣръ.

— Изъ Станиславова. Станиславскій украинско-русскій товариства: Боянѣ, Товариство рускихъ женщинъ, Філія "Просвѣты", Руска Бѣсѣда, Шкѣльня Помѣчѣ, Філія руского товариства педагогического устроюєтъ въ мѣсяцѣ Т. Шевченка въ второкъ 3-ого н. ст. цѣвѣня въ сали товариства им. Моношкѣ торжественный вечерний. Програма. 1) Вѣдчитѣ прѣд-ра О. Колесѣвъ. 2) Н. Лисенко: а) "Онъ сидѣла горлицѣ", б) "Козаченьку, де ты идѣшь" пѣснѣй народній, вѣдѣс. мѣш. хоръ Боянѣ. 3) Скрипичное солю въ супровѣдѣ фортепьяна: Концертъ Сарасатеаго ор. 12, вѣдограє п-на І. Ясенючка. 4) Декламациѣ: "Чернецъ" Т. Шевченка, выголосѣтъ и Корн. Устияновичъ. 5) Житѣ циганѣвъ [Zigeunerleben ор. 19] Р. Шумана, вѣдѣс. мѣш. хоръ Боянѣ въ супровѣдѣ камер. музѣки. 6) * * * Солю сопропѣво, вѣдѣс. п-на С. Прохурякина. 7) Крайцѣръ Лѣоріанъ "Le Concert au Salon" укладу В. Понча ч. 7 на фортепьянѣ, скрипку, фаятъ и вѣзвѣвѣчельно, вѣдограє кружокъ музичный Боянѣ. 8) "Тарасова вѣчѣ". солю баритоновѣ въ супровѣдѣ фортепьяна, вѣдѣс. д-ръ К. Бѣльскій. 9) а) "Думы мои" І. Воробѣвичѣ, б) "Рей на горѣ тамъ женѣвъ жауть" Ф. Колесѣвъ, вѣдѣс. муж. хоръ Боянѣ. — Початокъ точно о 8 год. Цѣны мѣсѣцѣ: львѣвъ ч. 1 и 10, 10 кор., прочѣ 8 кор., фотѣль 2 кор. 40 глр., на балъконѣ 1 кор., крѣсло першорядне 2 кор., другорядне 1 кор. 60 глр., треторядне 1 кор. 20 глр., партеръ 60 глр., для сельнѣвъ и ученикѣвъ 40 глр., газѣрія 30 глр. Вѣлетѣвъ дѣстѣти можна въ торговлю Вп. Стахевича а въ денѣ вечерний въ торгѣхъ при касѣ. — По вечернихъ вѣдбуде ся комерѣ въ сали касѣна мѣщанского. Вѣступъ на комерѣ 50 глр. на покрьте коштѣвъ салѣ.

Въ чѣсѣмъ Пшібрамѣ обходѣти будутъ нашѣ земляки, проживающій на чужинѣ, пѣмѣтъ Т. Шевченка для 5 цѣвѣня с. р. торжественныхъ вечерѣвъ, на котрихъ выстѣпѣтъ такожъ панѣ славнозвѣстныи сѣвѣвъ Бѣг. Гушалевицѣ. На саято се обѣщѣли ся прибути и инші Славяне, проживающій въ Пшібрамѣ. Галичка и буковинскѣ молодѣжѣ приняла вѣстѣ про сѣй обѣдѣ зъ такимъ одушевленѣмъ, шо высылала зъ Львова и зъ Черновѣцѣ окремныхъ вѣдопоручникѣвъ до Пшібраму. Рѣчь певѣа, шо и загаль Русинѣвъ радѣно повѣтає сѣю провау нашего житѣ на чужинѣ. Нашимъ студѣнтамъ въ Пшібрамѣ, шо подѣла ся не легкого у всякомъ разѣ дѣла, за сѣмѣма ширѣй правѣтъ и кличѣмо: Помогѣтъ Бѣгѣ!

Протѣстъ противъ выбору кс. Стояновского на посла до сойма зъ бохѣнско-вѣлнцко-го округа удѣйшовъ на вечерний вѣсѣдѣзѣ сойму. Возможно, шо протѣстъ сѣй може мати успѣхъ, коли знажити настроѣй польскѣи бѣльшости противъ wiatchofa кс. Стояновского.

Въ Станиславоѣ вѣдбуде ся въ сали театральній для 3 н. ст. цѣвѣня политично-экономичѣе вѣче. Програма: 1) о 11 годъ служба Б. въ катѣдрѣ церкви; 2) о 12 годъ розѣвѣне ся вѣче рефератѣмъ политичнымъ, а далѣше будутъ: 3) рефератѣ экономичный и 4) рефератѣ про наибѣльше неукѣй справѣ повѣтовѣй. Комитѣтъ вѣча просѣтъ всѣхъ Отцѣвъ духовныхъ якъ и загаль прихильникѣвъ народнои справѣ, шо бы нарѣдѣ повѣдомѣли про вѣче и до якъ наибѣльшой участи заохотѣли. — За Комитѣтъ о. Ерѣм. Барышъ.

Въ справѣ львовской політехніки надѣсно ся кѣнци зъ поворотѣмъ намѣстника зъ Вѣдѣва. Але и намѣстникъ вернуѣвъ, и кѣнци такъ нема, выклады не вѣдбувають ся, на вѣтъ бібліотѣка и рѣзучиный салѣ позамыкаѣ. Справа постулила о стѣлько напередѣ, шо вывади ся нею декотрѣй зъ профѣсѣровъ політехніки. Проф. Дѣвѣнскій, котрый лежать

хорый тогдѣ, коли ректоръ запорѣдѣвъ заимѣненѣ політехніки, обѣсла такъ забавно перѣмѣненѣ на застановленѣ выкладѣвъ, подужаѣни, пѣшовѣ отогдѣ до намѣстника прѣстѣи, шо бы мѣгъ розпочати на ново свои выклады. Намѣстникъ мавъ на те вѣдповѣсти, шо справѣ політехніки лежить тепѣрь въ его рукахъ и шо вѣзвѣвъ готовѣтъ позволѣти на отворѣне выкладѣвъ, коли молодѣжѣ упѣвѣтитъ его, шо буде на будучѣ спѣкѣй. Тогдѣ проф. Дѣвѣнскій въ порозумѣнію зъ профѣсѣрами Лазаревымъ, Лисѣю и Володѣкомъ вѣзвѣвъ вчѣра на 11 годѣну передѣ полуднемъ студѣнтѣвъ політехніки на караду. Явилѣ ся на означенный часъ около 400 студѣнтѣвъ, а крѣмъ названыхъ профѣсѣровъ прийшовѣ еще и проф. Кемпінскій. Проф. Дѣвѣнскій заавѣвъ зѣбранѣй молодѣжѣ, шо справѣ отворѣна выкладѣвъ залежитъ вѣдѣ намѣстника, и радѣвъ, шо бы студѣнты выслѣли до намѣстника депутѣцію зъ просѣбою о те а аравѣмъ зъ упѣвѣненѣмъ, шо вже будутъ спѣкѣйно заохотѣвати ся. Зѣбрана молодѣжѣ высказѣла гадѣку, шо не має права высылѣти депутѣцію до намѣстника, а могло бы се ухвалѣти ажъ вѣче студѣнтѣвъ. Выбранѣо лише комісію, зѣвѣсену зъ 7 студѣнтѣвъ, котра спѣльно зъ названныи повѣстѣе пѣтѣма профѣсѣрами має далѣше пѣвести справѣ; при тѣмъ удѣлено той комісіи вѣзвѣвку, шо лише въ такѣмъ разѣ може именовѣтъ студѣнтѣвъ зачѣвѣтити спѣкѣй, коли ректорѣтъ позволѣтъ зѣбрати ся на вѣче и коли проф. Тульѣ буде усѣуенный. Такъ справѣа має ся досѣ. Ректоръ Намѣтовскій, якъ зачувѣтъ, лежить хорый, а заступає его проф. Візанѣцъ.

Станѣ здоровья бар. Земляковского усѣо грѣвѣний. Катастрофа опѣдѣваѣтъ ся кождѣи хвилѣ.

До кваліфікаціонного испѣту на учителей народныхъ шкѣлъ сѣдѣало у Львовѣ въ лѣтовѣмъ рѣзѣнці 20 кандидатѣвъ и 40 кандидатѣвъ. Результѣтъ испѣту бувъ цѣлкомъ вѣдовѣлюющій, бо репрѣбовано лише трѣхъ кандидатѣвъ и три кандидатѣки, а три кандидатѣки и три кандидатѣки вѣдѣступили вѣдѣ испѣту. — Испѣты до шкѣлъ выдѣловыхъ зложѣли: въ І. групѣ 7 учительскѣвъ и 4 учительѣ; въ ІІ. групѣ 6 учительскѣвъ и 5 учительѣ, а въ ІІІ. групѣ 6 учительскѣвъ и 1 учитель.

Въ справѣ "Подѣброшенъ Спѣлки" въ Станиславоѣ одержуемо отѣе писѣмо: До замѣтки въ 55 чѣсѣвъ "Дѣла" про "Подѣброшенъ Спѣлку" позволю собі додати ось-що: Незвычайна дорожня виробѣвъ масарскихъ въ иѣмѣснихъ краяхъ спѣнукала мене, шо я вѣдѣ двѣхъ мѣсѣцѣвъ сировѣдѣжу собѣ ажъ стало зъ "Подѣброшенъ Спѣлки", якъ 8 денѣ дѣстѣваѣтъ, була все виробѣвъ зъ великою чистѣтою и старѣванѣстію. И тому онѣ надѣ спѣдѣване смѣачѣй. При тѣмъ всѣмъ онѣ значѣно дешѣвѣй, якъ въ иншихъ краяхъ. Хотѣя я посылѣи изъ Станиславова дѣстѣао ажъ четтергого дня, то мѣно того всѣ виробѣвъ все сѣвѣжѣй, апѣтитѣи и здоровѣ. Тому горячо поручаю всѣмъ, особливѣ-жъ Землякамъ на чужинѣ, шо бы справѣ-дѣжували собѣ виробѣвъ масарскѣй лишѣнь зъ "Подѣброшенъ Спѣлки". Скажѣтъ прѣсѣлатѣ собѣ цѣвѣнѣтъ и спробуєтъ одинъ разѣ, а я певнѣй шо нѣхто не пожалѣе. Тутъ завада "собѣ до своего" просто практична, бо за дешѣвѣй грѣшѣ дѣстѣає ся далеко лучшѣй и смѣачѣйшій виробѣвъ, якъ денѣде. — Д-ръ мед. І. Т. въ Мѣмѣкѣ.

Судова розправа въ справѣ краденій въ полиціиѣй касѣ ошѣадѣтѣи значѣе ся для 23. цѣвѣня и потреває около три тѣждѣвъ. На лавѣ обжалованыхъ засѣдѣтъ бывшій директоръ касѣ Новѣвичѣ и "Гѣтъ" бухгалтеръ Комитѣтъ и ще пѣтъ жѣдѣвъ.

Спѣльный штабѣ генеральный. Постѣдѣе число "Дѣвѣнѣка розпорѣдѣжѣвъ вѣйсковыхъ" приносѣтъ новѣу организѣцію генерального штабу для спѣльной арміи авѣстро-угорѣкон и для краевѣи обороны угорѣкон, котрѣ дѣтѣперѣ не мали своего генерального штабу. Цѣлый штабѣ генеральный буде творѣти одну организѣціонну цѣльѣвъ, але крайвѣй обороны будутъ матѣ вѣдѣ тепѣрь въ часѣ мира штабовыхъ офицѣровъ при высѣшихъ комендахъ. Зъ авѣстриѣекомъ краевѣи обороны увѣйшло до нового организѣованѣго штабу 15 офицѣровъ, а зъ угорѣкон 41 офицѣровъ.

Куда злодѣѣ не добѣрутъ ся! До вѣйсковыхъ мѣгѣзѣнѣвъ на Янѣбскѣй у Львовѣ закрали ся вчѣра якѣсь злодѣѣвъ и вытѣгѣнувши верѣтаймѣвску касѣу на коридѣръ, почѣли вѣй-стѣрувати коло неѣ. Каса [тѣмѣка, шо може ся денѣгѣути чѣтири хѣлопѣ] вѣстѣла въ собѣ коды-ка тысячѣ зр. а. а. Але стѣвѣи онѣ показѣли ся неодолимыми для злодѣѣвъ и онѣ, не вѣдѣ-вѣнѣи нѣчого, вѣдѣшли [здаѣтъ ся нацѣ равѣномъ] зъ тѣмъ, зъ чѣмъ приѣшли. Цѣсѣва рѣчь, шо жѣвѣнѣръ на вартѣ коло мѣгѣзѣнѣвъ не чувѣ нѣчого. Вѣдѣно злодѣѣвъ майѣтрували безѣ стѣуку...

Посмертій ✠ опѣвѣтѣи.

О. Юстинъ Желѣховскій, выслужѣнный профѣсѣръ рѣлігѣвъ въ перемисльскѣй гимназіи, бывшій совѣтникъ и реферѣтъ епископѣекомъ кон-сѣсторіи, заступѣникъ арѣдѣдѣтѣла комісіи вѣдовѣчѣ сарѣтского фонду перемисльскѣи епархіи родѣвъ въ р. 1821, а рукоположеній въ роцѣ 1844, бывшій наслѣдѣи ед. Сѣвѣурского и авторѣ его житѣяніѣ, упоковѣвъ ся вчѣра въ Перемисль. Похорѣнѣ въ вѣдѣ вчѣрѣ въ Перемисль. В. а. п.!

Зъ ч. н. Дирѣнціи дѣрн. зѣлѣнѣицѣ.

Авѣстро-угорѣко рѣмѣнскій авѣзѣкъ зѣлѣнѣицѣй. 3 денѣ 1. цѣвѣня 1900 вѣхѣдѣтъ вѣ житѣ новѣа тарѣва і то: часть ІІ, зѣшитѣ 1. обѣймѣюча цѣни перевозѣи для рухѣу а авѣстриѣекии стѣаціи; часть ІІ, зѣшитѣ 2. зъ цѣнами перевозѣи для рухѣу зъ угорѣскими стѣаціями і часть ІІІ обѣймѣюча тарѣву вынѣкову для зѣбѣа і т. п.

Водозва.

Прикрого вражбна дбавав певно не одини, хто вдуци зельзаницю з Перемисла до Львова, побачив межі Мостисками а Хоросницьке село. То Арламівська Воля. Хати тамтє виключно курий, похилені, звичайно без жадного обстежєн огороженя. Але доперва той має поняти о нуждї тыхъ селянъ, хто має можливѣ заглянути въ село, въ хати. Щасливъ ще тї, що мають хоть кусинкѣ пшкватого ґрунту, бо бблшбствє села самї халушники. Таке то село постигло велике, нещастє. Дня 8 марта 1900 погорѣла тамъ до тла церковь. Огонь, що займивъ ся зъ сєредини, спостережено такъ пбано, що о якбмѣс ратунку і бєсѣды не могло бути и не выра-тувано нѣчого; всякї знарядї, ризь, чашѣ и книги церковнї — все згорѣло до тла. Цер-ковѣ сама була вправдѣ обезпечена, але лиш на кюту 1000 зр., а се лєдвѣ вистарчить на побудованє провїзоричнон каплічки и на за-купно що-найпотрѣбнѣйшихъ приборѣвъ до бо-гослужєня. Хто знає, чимъ єсть для нашого народу церковь, той пбмє страшно розпуку бѣднѣхъ селянъ, що не въ силѣ спромогти ся на нову церковь. Однакъ безъ церкви анї хвиликѣ не можна бути, тожъ бѣднѣ селяне сєйчасъ рѣшили ся приступити до будови но-вом церквѣ. Однакъ задуманє дѣло перевѣ-шавъ ихъ сили. Проте заявляючї въ тѣй цѣли пбдписаннї Комїтетъ удає ся до знанѣхъ зъ жертволюбивости рускихъ сєрдєцъ и проситъ умально: Поможѣть бѣднѣмъ людѣмъ въ ихъ святѣмъ наміренє, а Богъ Всевышнї сторя-цєю Вамъ се нагородятъ.

Всякї датки просимо ласкаво прислать на руси мѣщєвого пароха о. Кормоша въ Арламівскѣй Воли, почта Хоросниця.

Арламівська Воля въ мартѣ 1900. О. Ко-рмошъ, пароха и прєдсѣдатель Комїтєту, Иванъ Горонъ вѣдѣть, Иванъ Шотъ господарь, Тимко Максимовичъ господарь, Іосифъ Замба влаетитель рєальности.

Именованя, перенесєня, вѣдзначєня и пр.

— Перенєсєня. Міністеръ судобництвѣ пере-нѣсь адъютантѣвъ судовыхъ: Мєч. Завадского зъ Янова до Львова, а д-ра Альєр. Згурекского зо Львова до Янова.

— Именованя. Міністеръ скарбу именувавъ инспекторѣвъ податковыхъ: Людв. Горхамъ-Коха, Іос. Дрѣда и Ил. Кохановича старшими ин-спекторами податковими въ гал. дирекци скарбу. — Міністерство торговлѣ именувало учкенихъ гїмназіальнихъ матуристѣвъ: Кар. Ординского и Гергарда Рахальского рахунковими прак-тикантами въ департаментѣ рахунковѣвъ галицкои дирекци почтѣ и телеграфѣвъ.

Телеґрамы.

Вѣдєнь 28 марта. Нинѣ о 12-20 годинѣ въ полудне померъ-бувшїй міністеръ и зна-ный польскїй політїакъ Флѣорїанъ Земляков-скїй.

Вѣдєнь 27. марта. Цєсаръ санкціонувавъ новий статутъ громады и выборчу реформу мѣста Вѣдня. Міністерство фїнансѣвъ оголо-шує, що коронова валюта має бути выключно краєвою валютою при ємїсїи цѣнныхъ па-перѣвъ.

Фальковѣ 27. марта. Вєѣ страйкующї станицї до работѣ. Войско вѣдѣйшло.

Трїєстѣ 27. марта. Англієскїй корабель ладувавъ вчєра приславъ зъ Шїлзана арматѣ. Рїсєсо твєрдитъ, що хочъ посылка адресована до Шангаю, капїтанъ корабля має опечатан-ный наказъ, котрый вѣльно єму отворити до-перва на повнѣмъ мори.

Бєрно 27. марта. Вчєра вѣдбувъ ся до-повнїючїй вѣбѣръ до союму зъ першого вы-борчого тѣла. На мѣсце намѣстника гр. Зе-ротїна выбрано иншого графа „одноголосно“, т. є. трєма голосами. Сєй одноголоснїй вѣ-бѣръ є найлѣпшою критикою австрїєскихъ ординацїй выборчихъ.

Переписка Редакци и Администратции

Вп. И. Рѣ. въ До. За сєй кварталъ прїйде ще 20 сот. — И. Се. въ Зо. Такъ. — А. Вп. въ Гл. Вѣдъ 1/4 до 31/12 прїйде 21 коронъ 60 сот. Выказу жертвѣ вже часть помѣщена и дальша небаваѣтъ. — П. Ку. въ Те. За II кварт. прїйде ще 20 сот. — А. Бо. въ Др. Одержали. С. Пе. въ Хѣ. На I. кварт. вѣстало 4 коронъ.

Цѣна збѣжа и другихъ продуктовъ.

27 м. ст. марта 1900.

[Цѣна похана въ коронахъ]

Львовѣ: Пшеница стара 14'40 до 15'30, ишеница нова 14'— до 14'80, жито старє 11'20 до 11'50, жито новє 11'— до 11'20, овєсь ста-рый 11'20 до 12'10, овєсь новий 10'— до 10'50, ячмѣнь пашинистый 9'40 до 10'40, ячмѣнь бро-варный 12'— до 14'— горохъ пашинистый 11'10 до 12'40, до варєня 13'50 до 21'30, вика 11'30 до 12'40, насѣяне льняное — до —, насѣяне ко-ношное — до — до 66бѣ — до —, бо-бикъ 10'20 до 11'20, грєчка — до —, коню-шина червова 150'— до 180'—, конюшина бѣла 100'— до 140'— конюшина шведска 140'— до 170'— кукурудза стара — до —, кукуру-дза нова — до —, рѣпакъ 22'50 до 23'—, хмѣль старый 80'— до 100'—, хмѣль новий за 85 кїло — до —, овєнота готова за 10.000 лїтрѣвъ 37'25 до 37'75, на термїнъ 38'— до 37'—.

Курсъ Львовскїй

въ днѣ 27 м. ст. марта 1900.

Акциѣ за штуку безъ купона.	Плат.	Жал.
Зєлѣ. гал. Кар.-Льв. по 200 зр. м. к.	100 30	101 30
Зєлѣ. Львѣ. Чернов.-Яссы по 200 зр.	39 5	141 50
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в.	172 —	176 —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в.	—	—
Банку для торговлѣ и промыслу 200 зр.	57 —	98 —
Листѣ вѣстаний за 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в. выдѣлє. въ 10% прем.	109 30	110 —
Банку гл. т. гал. 4 1/2% а. в. дѣлє. 50 л.	98 30	99 —
„ „ 4% 60 л. по 200 кор.	92 50	98 20
„ „ 4 1/2% а. в. дѣлє. въ 51	100 30	101 —
„ „ 4% а. в. дѣлє. въ 57 л.	95 50	96 20
Товариства кредит. 4% (I. емісїи) .	98 70	94 40
„ „ 4% дѣлє. въ 41 1/2 л.	98 70	94 0
„ „ 4% дѣлє. въ 56 л.	98 50	94 20
Облиги за 100 зр.		
Гал. ф. фонду промїсїалнаго 4% а. в.	96 50	97 20
Букѣ. фонду промїсїалнаго 5% а. в.	100 30	—
Комунальнї Банку краєв. 5% (II. емісїи)	100 0	101 20
„ „ 4 1/2% (III. емісїи) .	100 —	100 70
Повнїца краєвоѣ въ 1873 по 6% а. в.	103 —	—
Повнїца краєвоѣ въ 1898 по 4% а. в.	93 30	94 —
Повнїца м. Львова 4% по 200 коронѣ	91 30	92 —
Львом:		
Мѣста Краєвоѣ по 20 зр. (40 к.)	59 —	63 —
Мѣста Станиславѣ .	127 —	—
Монєты:		
Дукатъ цѣсарскїй	11 85	11 55
Наполеондоръ	19 20	19 40
Повнїмєрїалъ	—	—
100 Рублѣвъ сѣребныхъ	154 —	258 —
Рублѣвъ паперѣвый	255 25	257 50
100 марокъ нїмєцкихъ	118 40	19 —

Надѣсланє.

Д-ръ дєнтїстѣ М. Вікторѣ

при ул. Нєперника ч. 4. вїз а вїз Поважаного П. Мі-колая выконує вѣдомѣванє и рѣанє зубѣвъ безъ болю, штучнї зубы способствѣ вѣдєнємъ, лїчнѣ хоробѣ устѣи ямы, нѣла, горла и ушїй. — Отворє-ннїй цѣлѣй дєнь. — Рєпарациѣ прїймає почтою.

72

29—156

КОПЕРНИКІЙ И СЫНЪ

Оптика и Механика у Львовѣ площа Га-лицца ч. 1., противъ Банку Гипотечного на плантаціяхъ площади Галицкои

поручає въ великомъ выборѣ и по-цѣнахъ найдешєвше: окуляры, цѣizers, дїорнєты, бїно-кль, далєковїды, баромєтры, тер-момєтры, мїкроскопы, лїпш, ком-пасы, райсѣйга, тасѣмъ мѣрнїчїй, пїюны, лїбєлѣ, маномєтры и т. п. Урядженє давнїхъ электрїчныхъ.

Всякї направиє поагождєують ся ятѣ най-єкорше и найдєшєшо.

4815

Артистично-Литератур-ні Новини

Кн. I. В. Щуратъ: Мои Лїсти (поєзіи)
Кн. II. Е. По-Іє. Петрушєвичъ: Но-вєлі.
Кн. III. П. Лїнда-В. Щуратъ: Ме-лїєйська Вєнера (драма).
Брошурѣванїй примїрникъ і ко-рона, оправнїй 2 коронѣ. Кн. I—II. є Книгарня наук. Тов. ім. Шевченка у Львовѣ. Кн. III, у переводчикѣ в Перемислѣ.

СВОБОДА

письмо политичное, просвѣтєно и господарєно для народу.

Выдѣє и на редакциѣ вѣдомѣдєє: Володим. Охримовичъ. — Рєдакторъ просвѣтно-господарєкои части Ва-силъ Корєл, учитель господарєня.

Цѣлѣрєчєна прєдлєдѣтѣ змєншєтѣ 3 зр., на пѣвъ року Іар. Редакциѣ и адмїністраціѣ: Львовѣ, улица Бѣна Крижѣва ч. 5.

Вѣдъ I (13) стѣчня 1897/ выхѣдѣтъ у Львовѣ що чєтвєртѣ (на жѣсѣи популярныхъ газєтѣвъ „Батькѣвщї-на“ и „Читальня“) тѣждѣ тємѣ попу-лярна газєтка.

Молодий урядник дер-жавний

з браку знакомости пошукує на тїа дорѣзї панночки з до-брого дому, Русинки, в вїдї до 24 лѣт, з нєвеликимъ прїданїемъ в цѣлахъ матримонїальныхъ. Лїстъ з фотографїєю. Poste restante Сянік „Надія“. За дискрєцію ручитѣ словомъ чєстї.

169

3—8

Хто купить?

Рєальностѣ о 28 морѣхахъ поля, тїа табуларнє, в Прусѣхъ пїдо Львовомъ. Зголошенє пїд адре-сѣю: О. Клодїнскїй почта Прусѣ. 176 2—6

Гармонїюмъ

до науки спѣву

дуже трєвалѣи конструкциѣ

порукає

ИВАНЪ СЛИВИНСКІЙ

у Львовѣ. 94

Лекциѣ на село

пошукує ученикѣ ІУ класѣ гїмназіѣ, [сирѣтѣ по свѣщенї-ку], на часть вѣдъ I-го цѣвѣня до кѣнца сєрїи с. р. — Зголо-шенє: Адмїністраціѣ „Дѣла“, 174

Рахунки за рокъ 1899-ый „Касы задатковой“ въ Стрыю

товариства зарєєстрованого зъ ограничєною порукою.

Коронъ сот.		Рахунокъ оборѣтѣвъ.		Коронъ сот.	
5166	—	Удѣлы вѣплачєй	Удѣлы вѣплачєй	840	40
55333	20	Вѣкладѣи щаднїчїй вѣплачєй	Вѣкладѣи щаднїчїй вѣплачєй	28110	56
44881	56	Позанчїи сїлачєй	Позанчїи вѣплачєй	79362	64
6064	62	Вѣдєстѣи побранїй	Вѣдєстѣи вѣплачєй (допнє.)	2710	30
947	34	На фондѣ рєзєрвоный побранѣо	Фондѣ рєзєрвоный льѣкованый	947	34
140	—	На фондѣ стрѣтъ побранѣо	Фондѣ стрѣтъ льѣкованый	140	—
857	66	На кошты адмїністр. побранѣо	Кошты адмїністраціѣ вѣплач.	1119	29
488	84	На кошты спѣру побранѣо	Кошты спѣру вѣдѣано	524	37
2000	—	Дѣвѣтъ Краєв. „Союза кредит.“	Змєкѣ зъ повер. лѣтъ вѣплач.	1470	28
200	—	Зъ фондѣ стрѣтъ побранѣо	Удѣлѣ „Краєв. Союза кредито-вого“ (льѣкованый)	300	—
116079 22		Разѣомъ	Разѣомъ	115526	16
Активѣ		Разѣомъ	Разѣомъ	116079	22
92933	12	Позанчїи скрїптовѣй и вєксєлєѣ	Удѣлы	13693	—
705	58	Вѣдєстѣи залєглїй	Вѣкладѣи щаднїчїй	76671	58
315	—	Дѣвїжїмѣстѣи и кошты заснованя	Дѣвѣтъ въ „Кр. Союзѣ кред.“	2000	—
172	35	Кошты спѣру залєглїй	Вѣдєстѣи напєрєдѣ побранїй	1299	54
2884	38	Льѣокаціѣ фондѣ рєзєрвоного	Фондѣ рєзєрвоный (станѣ)	2834	38
328	32	Льѣокаціѣ фондѣ стрѣтъ	Фондѣ стрѣтъ (станѣ)	528	32
200	—	4 удѣлы „Кр. С. кред.“ зъ ф. стр.	Змєкѣ зъ поперєднїхъ лѣтъ	429	36
100	—	2 удѣлы „Кр. С. кред.“ зъ ф. бѣж.			
1969	22	Гѣтѣвка 31. XII 1899.			
99557	07				
Стрый, 12. марта 1900 р.		Дирекциѣ „Касы Задатковой“:		Змєкѣ зъ 1899 року	
Д-ръ Бєв. Олєснїцкїй.		О. Ол. Бѣбїкєвичъ.		Разѣомъ	
Иєвѣвъ Вѣзнїяннѣ.		Комїсїѣ контролѣна:		99557	
		Иєвѣвъ Рєваковичъ.		2098	
		Яковѣвъ Бѣжїєвичъ.		97	

Рѣзкладѣ тѣдѣ поѣздѣвъ зєлѣзничїхъ важнїхъ вѣдѣ 1 мая 1899.

пѣслѣ часу сєрєднѣ-європєйского [пѣкѣтїяного о 86 минутѣ вѣдѣ часу львовского.]

посп.	особ.	до Львова	посп.	особ.	зъ Львова
приходить о			входят о		
День					
6:10	Зъ	Черновцеъ, Ицканъ, Станиславова	6:20	до	Лавочного, Пешту, Бормыслава
6:50	"	Бруховичъ вѣдъ 1/2 до 10%.	6:15	"	Подолючскъ, Одеси, Козовы, г. д.
7:10	"	Зимноводы	6:30	"	Ицканъ, Букарешту, Радощицъ
7:40	"	Янова (гол. дворецъ)	6:30	"	Подолючскъ зъ Подзамча
7:55	"	Лавочного	"	"	Кракова, Любачева, Орлова, Вѣдн
7:44	"	Тернопольа на Подзамче	8:45	"	Вѣдн, Хирова, Стружа
8:06	"	" гол. дворецъ	9:10	"	Скольного, до Лавочного 1/2 до 10%
8:15	"	Сокала, Равы руской	9:25	"	Янова
9—	"	Кракова, Вѣдн, Орлова	9:35	"	Подолючскъ зъ гол. двѣрца
11:15	"	Ярослава, Любачева	9:45	"	Ицканъ, Сопова, Вергомету
11:55	"	Ицканъ, Чернов. Станислав.	9:58	"	Подолючскъ зъ Подзамча
1:01	"	Янова на гол. дворецъ	10:10	"	Вѣдн, Равы, Любачева
1:30	"	Кракова, Вѣдн	12:50	"	Янова 1/2 до 10% нѣдѣлѣ и святѣ
1:40	"	Скольного, Хирова, а зъ Лавочного вѣдъ 1/2 до 10%.	"	"	Подолючскъ зъ гол. двѣрца
1:50	"	Ицканъ, Станиславова	2:15	"	" Подзамча
2:20	"	Подолючскъ на Подзамче	2:45	"	Бруховичъ 1/2 до 10% нѣдѣлѣ и святѣ
2:35	"	" гол. дворецъ	2:55	"	Ицканъ, Гуситина, Керемезе
5:15	"	" Подзамче	3:05	"	Кракова, Вѣдн, Хаббизки
5:40	"	" гол. дворецъ	3:15	"	Стры, Скольного лишь 1/2 до 10%
5:55	"	Сокала	3:20	"	Янова, вѣдъ 1/2 до 10%.
			3:25	"	Зимнов. воды 1/2 до 10%.
			5:25	"	Бруховичъ " "
				"	Ярослава
Ночь					
12:30	Зъ	Скольного, Калужа, Бормыслава	12:50	до	Кракова, Вѣдн, Берляна
3:16	"	Черновцеъ, Букарешту	2:36	"	Ицканъ, Констанціи, Букарешту
3:05	"	Кракова, Вѣдн, Орлова	4:10	"	Кракова, Хирова, Коросна
3:30	"	Подолючскъ на Подзамче	5:50	"	Бруховичъ вѣдъ 1/2 до 10%
6:00	"	Кракова, Вѣдн, Самбора, Сянока	6:26	"	Ицканъ, Радоще, Кимпюлунгу
6:10	"	" Хирова	6:40	"	Кракова, Вѣдн, Берля, Варшавы
6:20	"	Ицканъ, Подолючского, Козовы	6:50	"	а Орлова вѣдъ 1/2 до 10%.
7:58	"	Янова вѣдъ 1/2 до 10% и вѣдъ 10% до 10% что дня а вѣдъ 1/2 до 10% нѣдѣлѣ и святѣ	7:00	"	Янова вѣдъ 1/2 до 10% и вѣдъ 10% буднѣ дни
8:15	"	Бруховичъ вѣдъ 1/2 до 10% и вѣдъ 10% до 10%.	7:10	"	Лавочного, Мунката, Хирова
8:30	"	Бруховичъ вѣдъ 1/2 до 10% что день	7:20	"	Сокала, Равы руской
9:21	"	Кракова, Вѣдн, Любачева	7:42	"	Тернопольа зъ гол. двѣрца
9:55	"	Янова вѣдъ 1/2 до 10%.	7:47	"	" Подзамча
10:10	"	Кракова, Вѣдн, Пешту, Сянока	8:35	"	Янова 1/2 до 10% 1900 включио
10:08	"	Ицканъ, Козовы, Подолючского	9:11	"	" 1/2 и 10% до 10%.
10:25	"	Подолючскъ, Броу Колячинецъ	10:40	"	" 1/2 нѣдѣлѣ и святѣ
10:30	"	на гол. дворецъ	10:50	"	Ицканъ, Гуситина, Радоще
10:30	"	Лавочного, Хирова, Пешту	11:10	"	Кракова, Вѣдн, Ионкина
			11:22	"	Подолючскъ, Бродъ г. двѣрца
				"	Григалова Подзам

ДѢЛО

Выходитъ у Львові шість разів на тиждень (крімъ неділі і руськихъ святъ) о 5-хбѣ годинахъ по полудні. Літературний додатокъ „Ніби́отека найзнаменитішихъ письменъ“ виходить во вторникъ, і во вторникъ і п'ятницю на переміну разомъ ізъ ДѢЛОМЪ.

Передплату і керувати приймають: у Львові адміністрація „ДѢЛО“ у.л. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень у.л. Коперника ч. 11, і Бюро газетъ А. Кароля Липинського, і А. Ольшанського у.л. Князя-Васка 2; — у Ягеллоні: Л. Крижановскій; — у Вігні: М. Дука, Л. Селлерстатте; Р. А. Рихтер, Nibelungengasse 4; Н. Schalek I. Wollzeile 11.; Hassenstein & Vogler I. Wallischgasse 10; В. Франкфурт і Гамбургъ: М. Hassenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ і наложити за керувати платити у Львові.

Передплата на „ДѢЛО“ ізъ літер. додаткомъ

въ Австрії:	за границею:
на цілий рікъ . . . 16 зр.	на цілий рікъ . . . 22 зр.
на пів року . . . 8 зр.	на пів року . . . 11 зр.
у Львові:	
на цілий рікъ . . . 14 зр.	на пів року . . . 7 зр.
на чверть року . . . 8 зр.	на місяць . . . 1 зр. 20 зр.

Редакція, Адміністрація і Експедиція підъ ч. 24 у.л. Баторія. — Рукописи вносять ся лише на попереднє застереження. — Розданий коштований вбійний вбій портъ.

Неодиноке число копій 6 зр. на проз. 7 зр.

Отже, коли який приймають ся по ціні 10 зр. вбій один рукопис керувати або ся місяць і вбій рубль „Надбавка“ по 15 зр. в. з.

Подати і який доносима приватний членъ ся по 15 зр. вбій екіпія.

Въ справѣ касъ Райфайзена.

Интересуючи ся Райфайзенками взагалі, а знаючи добре обставини місцевихъ въ Вышатицахъ [перемиського повіту], де того рода Сибіла недавно повстала, заняла мене дуже „Апеляція до руськихъ пословъ“, яку напечатала Хвальний зарядъ той Сибіли въ 55 числі „ДѢла“. Кожного повиненъ передовсімъ зацікавити концевий уступъ „Апеляції“, въ котрій каже ся, що „Зарядъ радъ бы дбати ся, яка причина і де єсть жерело той неласки, зъ якою трактують Сибілу въ Видьлі краєвомъ?“

І справді се рѣчь цікава, хто рме підъ вышатицкою Сибілою, бо що хтось такий єсть, що киричить въ Видьлі краєвомъ противъ Сибіли, сего годі заперечити въ виду поданихъ фактівъ і дати у водноє заряду. Але хто? зъ-вбійки той несамовитий вбійтеръ вбійному Русини въ очі? Котрі ті злі духи, що не припускають Русина користати зъ тихъ добродійствъ, застережень ухвалою соймовою для Сибілокъ снет. Райфайзена [прим. 200 зр. запомогі, дешевий кредитъ въ Банку краєвомъ і т. д.]. Сего прецьня треба дбати, бо може того самого, що постигло Сибілу въ Вышатицахъ, назавжди або будуть назавжди колись въ будучности нашій рускій Райфайзенки. Але спробуймо розібрати тую квестію.

Само Бюро патронату остає, правда, підъ проводомъ польского патріота — директоръ чі начальникъ того Бюра, д-р Стефанъ, Полякъ [навіть не уміє по руски], а вбій Бюра Патронату залежить судба кождої Сибіли. Однакъ треба сумнівати ся, щобъ вже Бюро посміло такъ огентати і безъ підстави выступати противъ руськихъ Сибілокъ. Інша рѣчь, якъ польскій бециркъ заложити противъ руською Райфайзенки своє старопольске veto! І тутъ власне сидати нашій алі духи, що будуть киричить підъ нами!

Ще минулого року высказало було „ДѢло“ побюванє, що Видьлі повітові робити будуть всякі перешкоди въ основуваню

руськихъ Сибілокъ. Отже що до вышатицкою Сибіли — то сля хтось киричить підъ нею, то нѣхто нишій, якъ лише перемиска польска бецирка, дуже шовіністично настроєна противъ Русинівъ. На доказъ того приводжу лише незабутній выступъ въ Соймѣ віце-маршалка Чайковського [госте Тамковича] противъ руськихъ читальнъ і товариства „Просвіта“. Повозити на руску Сибілу въ Вышатицахъ, де єсть половина Поляківъ, де Польща утвердилась на вздовжъ і вширь села, а то дякуючи довгому панованю вбійки Гліньского, протєгованого обома перемиськими бецирками, — тамъ допустити кредитове товариство зъ руськимъ дѣловодствомъ і зъ рускою маркою, значило бы стратити одну „народову позицію“... Отже veto!

Такий єсть нашъ здогадъ въ справѣ вышатицкою Сибіли, не прийнятъ підъ патронатъ краєвий. Чи вірний здогадъ? — се вже зъ рѣчию нашихъ пословъ соймовихъ дбати правди і справу не засипляти.

На всякій спосібъ ми будемо на те приготувані, що польскій бециркъ на Русин будуть киричить противъ руськихъ Сибілокъ. А що-жъ ми? Чи маємо ся тымъ зисохочувати і апатично придивлятись, якъ на Мазурахъ а декуди і на Русин поважають Райфайзенки польскій, мовъ гриби по дощеві, такъ що въ те-першій хвили відношенє руськихъ Райфайзенко до польскихъ єсть якъ 1:4? Се дуже сумна прова, надъ котрою вартъ бы глибоше застановитись!

І сподіває ся, що ми Русини засиплемо Видьлі краєвий руськими Сибілками, якъ бодай засипали ми „Просвіту“ руськими читальнями. Де-жъ причина такої байдужности въ такъ важній справѣ? І справу Сибілокъ Райфайзена називаю справою важною і підчеркую се слово; а хто знає, чи не зрѣшоважити ся нѣхъ значнємъ нѣхъ значнємъ, яке мають читальні. Така каса въ солѣ притягати кождого селянина до себе, чи бѣдного чи богатого, якъ не теперъ, то въ четверть, бо кождому wypadе бодай разъ въ житю остатись безъ того, що Русини називали „perquisitum“ — і для того въ потребѣ мусати за-тѣмъ грошемъ пытати, а допытатись его підъ

найдогбѣйшими услѣвами въ Сибілі снєстєми Райфайзена. Тожъ ті Сибіли мають велике значнє — і въ чинхъ рукахъ они будуть, ті будуть панамъ ситуація въ солѣ, взглядно въ окрузѣ, якій Сибілка собѣ зазначила.

Тожъ патріоты Русини! берѣть ся обрѣчь до закладаня Сибілокъ Райфайзенськихъ, а зробите дѣло гуманне і патріотичне, бо ними виврете нашъ бѣдний народъ зъ кобѣмъ лихварськихъ. Потрудѣть ся на тѣмъ полищаро, охотно і чинѣ скорше, бо часъ утѣкає, а сусѣди вже давно при роботѣ! Не дай Боже, щобъ колись прийшло ся намъ повтаряти казку Яхимовича і нею підганяти Русинівъ въ роботѣ, щобъ доганяли сусѣдѣвъ, бо мы заспали часъ живнѣ...

X.

Смерть Земалковского.

Вчера пополудни наспѣла вѣсть зъ Вѣднѣ, що бар. Фльоріанъ Земалковскій закінчивъ житє о год. 12 мин. 20 въ полудне, зъ хвили, коли цѣсаръ приславъ довідатись про станъ недужого. Такъ несповна въ чотири місяцѣ по смерті Фр. Смольки збійшовъ зъ свѣта его о сѣмъ лѣтъ молодшій товаришъ політичний і парламентарний роботи.

Фльоріанъ Земалковскій уродивъ ся д. 27 грудня 1817 р. въ Березовицѣ, въ тернопільскій повітѣ. Отець его, якъ кажуть, бувъ зъ руського роду, що звавъ ся Земелка, та бувъ кухаремъ. Гімназію скбичивъ покійний въ Тернополі, а університетскій науки у Львові; въ р. 1840 ставъ докторомъ правъ, а въ р. 1841 адъюнктомъ на правничій видьлі університету. Того самого року старавъ ся о катедру римского права, але тимчасомъ увязнено єго підъ закидомъ зрады державно разомъ зъ Смолькою і богатыми иншими молодими людьми. Відсѣдѣвши 3 1/2 року въ слѣдѣй вѣзницѣ, засуджений бувъ въ 1845 на смерть (разомъ зъ Смолькою, Альбіномъ Дунавскимъ і десятима иншими), але дбѣставъ заразъ помилованє. Въ р. 1848 выбрало

его мѣсто Львовѣ до австрійскої рады державно і тамъ належавъ разомъ зъ Смолькою до конституційної комісії, въ котрій мавъ участь въ уложеню кромержижского проєкту конституції. Опѣсла по розважаню парламенту інтерновано его въ Тиролю; тамъ проживъ вбій 10 місяцѣвъ въ Мерані. Вернувши до Львова въ 1850, хотѣвъ отворити адвокатску канцелярію, але не дбѣставъ на те дозволу і вступивъ до львовскої філії вѣднѣского кредитового банку. Въ р. 1861 засѣвъ въ галицькій соймѣ, выбраний зъ мѣста Львова, а соймѣ выбравъ его членомъ краєвого видьлу. Въ 1863 р. дбѣставъ ся знову до вѣзницѣ, обжалований о участь въ повстаню, і бувъ засуджений на три лѣта вѣзницѣ. Помилуваный въ р. 1865, вернувъ въ р. 1866 до сойму, выбраний зъ мѣста Станиславова. При новихъ выборахъ до сойму въ р. 1867. выбрало его знову мѣсто Львовѣ. Поанѣйше бувъ Земалковскій посломъ зъ мѣста Дрогобича, а опѣсла зъ мѣста Коломыи.

Коли въ р. 1867 по уступленю гр. Велькредого ставувъ гр. Байетъ на чолѣ кабінету, важила ся въ галицькій соймѣ справа, чи выбрати делегацію до державної рады зъ застереженємъ чи безъ застереженя. Тодѣ заходами Земалковського, тогдѣшнього маршалка кн. Льва Сабіги і намѣстника гр. Голуховского постановивъ соймѣ д. 2 марта болѣшостию голосѣвъ 99 противъ 34 выбрати делегацію безъ застереженя. Тодѣ то Земалковскій розбійшовъ ся зъ Смолькою, котрий стоявъ при тѣмъ, щобъ поти не признавати австрійскої конституції, поки она не заспокоить бажань федералістѣвъ. Наслѣдомъ побѣды Земалковського була санкція закона краєвого зъ д. 42 червня 1867 о польскій языкѣ выкладовѣ въ галицькихъ школахъ, розпорядженє зъ д. 25 червня 1867, устанавлює галицьку краєву раду школьну, а опѣсла розпорядженє зъ д. 4 червня 1869, котрымъ польскій языкъ заведено въ галицькихъ урядахъ.

Выбраний дня 2 марта 1867 р. соймомъ до рады державної, належавъ тамъ до конституційної комісії, котра мала перевести

3)

Ночній тѣни.

Оповіданє.

(Дальше)

Мирославичъ, буючи ся зъ сумними гадками, мучивъ ся несказано. Ходивъ то бѣгавъ широкими кроками по кбінатѣ. Въ грудяхъ у його горѣло, клокотѣло, въ головѣ шумѣло, переверталось. Огнемъ такъ і сипало вбійного. Вбійхавъ важко. Умучене розливалось по його жиллахъ і мускулахъ, немовъ-бы вбій несмывно тяжкою працѣ. Кровъ кружила въ тѣлѣ важкимъ, розтопленнымъ оловомъ. Очи горѣли якимъсь дивнимъ огнемъ і блискомъ. І не подумавъ нѣ о вбійчнику, нѣ о поспленю. Такъ полишили його останній проблески дня, такъ застали його першій сумерки вбійної години. Такъ привітала його нбчь своєю темнотою, а блѣдний місяць своимъ сѣрбнимъ сявомъ. І свѣтивъ місяць, сѣрблєстими лучами впадавъ до кбінати і освѣчувавъ єя. Глядѣвъ на молодє обличчє, заглядавъ въ очи і душу молодця. Видѣвъ аранєне серце і людскій, душевий терѣвал. Певно дуже жалко стало йому вбійного молодця, бо скривъ ся въ легонькихъ облакахъ, щобъ розвѣяти свою тугу сердечною, милою розмовою зъ сѣрбними і золотыми збраними. А ті збрани до себе своимъ морганємъ кождого такъ мило і невинно.

Мирославичъ немовъ-бы забувъ о цѣлѣмъ свѣтѣ. Доперва коли величєне умучене звалило його зъ нбгѣ, вбій кинувъ ся на лбжко. Тутъ замість вбійчнику мучивъ ся і дальше то безсонємъ, то страшнимъ, несуюкбійними снами. Такъ застало його ранне снитє і першій лучъ сходячого сонця.

Вставъ. Влѣде, ажъ жовте обличчє, запали очи, непевній рухъ і велике умученє свѣдчили о перебутыхъ терѣвахъ. Болѣ душі витиснувъ і на організмъ своє пятно. Тѣло домагало ся своихъ потребъ. І першамъ вражѣнемъ, яке почувъ вбійчникъ, бувъ — голодъ. Але заспокоити його не було чинѣ. Не думуючи довго вийшовъ на мѣсто. Йшовъ безъ цѣли. Голодъ докучавъ йому, тожъ щобъ його заслушити, ходивъ безъ вину улицями. Коли умучене дуже давало ся йому почути, сѣдавъ на лавцѣ въ котрій нѣзъ сплантованихъ площъ і вбійчничавъ. Опѣсла зновъ ходивъ цѣлыми годинами по рѣзнихъ дѣльничкахъ мѣста. То зновъ йшовъ до парку, ходивъ довгими алеями, повними зелєни, і вбійхавъ свѣжымъ повітремъ, то сѣдавъ у лавцѣ, прислухувавъ ся, якъ шепотѣвъ вбійтеръ листамъ деревъ, то гомонили рухливихъ улицъ, глядѣвъ, якъ всюды ажъ кишѣло все рухливимъ житємъ. Опѣсла зновъ піднімавъ ся і ходивъ, але все чинѣ-разъ скорше почувавъ умучене, чинѣ-разъ болѣше мусѣвъ вбійчничавъ. Опѣдавъ очевиждо що-разъ то болѣше зъ силъ. Голодъ почувавъ що-разъ то сильтѣйшій. У внутрѣ у його немовъ-бы варилось та корчилося і стѣгалось. А у душі його щемѣло щось і плекало кочевымъ плачемъ, а невдмий слѣзъ того плачу спадали огненними краплинами на його серце і ранила немалосердно. А морозній, ледоватій струѣ переходили вбій часу до часу по-за його плечима та стрясали цѣлою його истотою. Підъ грудьми горѣвъ великою полумѣною якийсь огонь та розтопленємъ зельзомъ розливавъ ся по цѣлѣмъ його внутрѣ. По головѣ його шибали неясною маєю маячливий думки та страшний образъ. Кровъ була зъ виски сильною струєю.

І сонце зайшло і свѣтло згасло і темну

нбчь все покрыва, коли вбійцѣ Мирославичъ, ледє ноги тягнути за собою, припавъ ся зъ тяжкимъ трудомъ до своего помешканя та крайню вже обезсиленый лягъ спати.

IV.

Пробудившись вранцѣ почувъ великій ббѣ головы і ломанє. Серце і виски товклись, немовъ-бы хто въ нихъ бивъ молотомъ. Жаръ бивъ въ цѣлонъ його истоты. Обличчє такъ і пашѣло горячомъ і червоностию. Въ головѣ гудѣло і шумѣло. Зъ підъ грудѣй до горла бивъ горячий стѣвъ жару, немовъ розпечена до червоности зельзєна штаба, а въ ротѣ горѣло полумє. Внутренности корчились болучо.

Вийшовъ зновъ блукати безъ цѣли по мѣстѣ. Нинѣ була непогода. Небо було вкрито густими хмарами. Рѣдкими, великими краплинами падавъ дощъ. Ринзими гуркотѣла і дзвѣнѣла голосно вода, спадаючи зъ великою высотою, зъ дахѣвъ хляпали великій, тяжкій краплѣ, розливаючись по їдничкахъ, обливаючи прохожихъ. Повѣтре було вохке, холодне, непривѣтне, і проймало чоловѣка ажъ до костей. Наставала сѣбяня пора нѣзъ своимъ холодомъ, зъ хмарами, що то крбѣ ажъ непроглядну заслону неразъ цѣлыми тижнями не бачить ся лєного сонця, зъ тими холодными мраками, що то опоняють все сѣрными туманами. Тѣ слотливѣ часы безперервно хляпали і дощѣвъ.

Не зважаючи на таку негбѣ, яка стояла нинѣ надъ мѣстомъ, ходивъ Мирославичъ безъ вину. Не чувъ того, якъ промокло цѣлкомъ обува, якъ пересѣкала водою одѣжъ, якъ проймало його вохкамъ холодомъ.

Наразъ знайомый голосъ перервавъ його

задуму. Бувъ се одєнъ зъ його товаришѣвъ, що стрѣвъ його случайно і пбѣнавъ. Привітались сердечно. Вѣсь чорній думкѣ, цѣлий сумъ Мирославича мовъ-бы рукою вбійнавъ. Забувъ свій сонъ алидѣй, цѣле своє невбдрадне положєнє, а навіть і голодъ. Бачивъ тільки щирого приятеля і сердечно бувъ йому идячий, що вивравъ його хочъ на якийсь часъ зъ чорнонъ безоднѣ. Найболѣше для людского духа грбаною є въ прикрѣмъ, безвбдраднѣмъ положєнє — самота.

Поплыла сердечна, приятельська розмова. Розпитувала себе взаимно і оповѣдали. Мирославичъ не спбинуєвъ о своемъ прикрѣмъ положєнє ані слова. Збувъ приятеля вбійчникомъ, що приѣхавъ недавно, що занятя нще нѣякого не має та поки-що старає ся пбѣнати мѣсто і його житє. Позаякъ приятель вертавъ домѣвъ, то Мирославичъ пбійшовъ разомъ зъ нимъ до його помешканя та пересѣвъ тамъ кбѣлька безжурнихъ годнѣвъ на розмовѣ зъ товаришемъ. Пбѣнавъ тутъ, що значить щирє слово, щира розмова, товариське житє. На який часъ вбійчничавъ вбій себе грбаноу розпуку. Вивравъ не мбѣгъ бути у вѣснѣ щирымъ, бо надто бувъ гордий на се, щобъ бути у товариша предметомъ спбвзутя, хочъ-бы навіть щирого.

Коли повернувъ до дому, зновъ огорнула його непроглядна темнота і нѣма розпука. Вѣсь єизичний і моральний терѣвалъ виразились теперъ величєною умучою. Тѣло опадало безсилно і то огнемъ палаало, то судорожною дрожю проходило. Въ жиллахъ кружила не кровь, а мовъ-бы вода. Голова ходила холодомъ. Невеселѣ думки опали його чорною масою, темнѣйше тої нбчи, що покрывала його непроглядною темнотю. Судба нещасної людини наближалась страшнимъ маревомъ.

Реставрація Пильзенська
ВЪ ГОТЕЛІ ФРАНЦУСКОМЪ у Львові

порукає: Свѣдѣня по варшавскі 4 50 зр. Covert складає ся зъ 4 стрѣвъ, горѣвка куявкѣ і куявкѣ, що четверга і недѣльє флячки по варшавскі, обѣды зъ 7 потравъ по ар. 1'10. Covert вбѣла карты. По театрѣ Covert зъ 3 потравъ 4 70 зр. Въ п'ятницю рыба по жидѣвскі. Вина добрий.

Зъ повѣжанємъ Іванъ Францъ Новаковский.

ревізію конституції в р. 1861 (Шмерлинг-скон); уложена сею комісією конституція до-стала санкцію дня 21 грудня 1867 р. Поки ввійшла нова конституція в життя, преаідію посольскої палати ради державної имену-вати царя; отже Земляковскій був имено-ваний другим віцепрезидентом палати. Опі-сля по зміні конституції також і палата вибрала зго своім другим віцепрезиден-том. Сю почесність мав ввійти до року 1869, в котрім вложив посольскій мандат, у-суваючи ся на якийсь час ввійти парламен-тарного життя.

В р. 1871 став Земляковскій президен-том мѣста Львова; був ввійти першим бур-містром львівським не именованим, а ви-браним.

Дня 21 червня 1873 кабінет кн. Адоль-фа Аверсберга, завівши безпосередній вибори до ради державної, покликав Земляковско-го на міністра без теки для Галичини. Вже і перед ним мали Поляки по мысли сой-мової резолюції в вересня 1868 р. свого мі-ністра родака у Відні. Був ним Каз. Гро-хольскій за міністерства Гогенварта; але ввійти по шістьох місяцях уступив разом з кабінетом Гогенварта в грудні 1871 р. Зе-мляковскій, вступаючи до кабінету Аверсбер-га, застерігав собі, щоби кождий проект ради міністрів чи то поодиноких міні-стрів, відносився до Галичини, йому від-давано до осуду. Витривавши в уряді міні-стра-родака 15 1/2 року аж до жовтня 1889 р., умів ввійти утвердити вагу того уряду, а найбільше відчували се Русини.

По его уступленю з міністерства по-кликало его до палати панів. Земляковскій именованій був в р. 1875 тайним радни-ком, в р. 1880 дбавши ордер вельмож корони І. класи і титул барона, а в р. 1888 велику ленту ордеру Леопольда. Ввійти був також почесним громадянином мѣста Белза і Сокаля, маючи також Дрогобича.

Земляковскій був бездітний, полишивши вдову Єлену з Дилеских, стрийну сестру віцепрезидента львівського вишого суду кра-евого і 300.000 зр. маєтку.

Що-до похорону еще не постановлено нічого; родина вижиде ухвали галицького сойму, а польська колонія у Відні навіть не припускає, щоби тіло так заслуженого для краю чоловіка мало спочити на чужині. Ті ввісти указують, що так родина покійного як і польська колонія у Відні ждуть, що сойм постановить тіло так заслуженого для краю чоловіка спроводити до краю і похоро-нити коштом краю. І сего таки можна надіятися як Край веселий, край багатий! Чому ж не має власним коштом хоронити своїх заслужених людей, котрі лишають всего тільки 300.000 зр. маєтку? А вже в давній старині уміли народи віддавати честь своїм великим людям. Аристеда похоронили Атонці теж коштом краю. Правда, що ввійти умер в такім убожестві, що не лишалося по нім нічого навіть на похорон! Але 300.000 зр. — чи се маєток в так тяжких часах, як тепершій?..

Миротворець розложив свій записник і записав у ньому оті слова:

„Зближаю ся до кінця. Сумний ввійти і нещасний. Морочить страшною неспівністю та безнадійністю. Роздирає душу і серце, пере-вертає змісли. Набиває ся божевольними думками. Тим гірше, що находить се мене несподівано. Ненадійно мушу власними ру-ками похоронити всі свої надії, заллати в груди святий огонь, що жевреє в світлий мій ясний зарево. Мушу минути ся, роз-плести ся в безконечній пірвані. Жаль, гіркий жаль стискає кліщами мое серце, що не можу служити там, де тягнули мене мо-лодець мрії, не можу ввійти сил своїх по-святити внісному ділу, не можу більш ні-чого аложити на жертвнику святом мені справі, що було вже завіщанем дитячої уяви. Тим більше, що разом аложу в мо-гилу всі свої засоби.

„Але чи-ж могу я инакше? Чи-ж ввійти хто-небудь обвинуватити мене байдужно-стю і невдячною, ввійти в мене каменем, осудити безощадно? Може винуватити мене за мій вчинок, може вказати нішу дорогу виходу з сні безодні, в котру кинула мене нещасна доля?

„Вачу коло себе лиш одну величезну безодню сумної безнадійности, оповиту страш-ною темнотою крайної розпуки. Під собою неамфіриму пропасть злощасної судби, не-певного призначення, а даю найжесточішими острими скалами незнайомі кінчини. Над головою шаліє страшений оркан, наенасе чорними хмарами та сильне обильно блескавими і громами щоденних терпін — терпін душ і тіла.

„Може де хто уважати мене за легкодо-ха, може назвати мое положення дитячою

Перегляд політичний.

В поведінку відбули ся в Празі збори молодітського клубу і обго-ворено справу, над котрими радить уго-дова конференція. П. Двожак твердить, що пропозиція правительств в справі націо-нального розгранчення не дадуть ся перевер-сти. — П. Вигель відчитав пропозицію кон-ференції пропам'яті писем молодітських делегатів в часі наради над законом в державних урядах Чехії. Писем звучить: В найважливішій для нас справі внутріш-нього чеського урядового і службового мови погляд правительств має для нас особли-ву вагу з огляду на причини: 1) Внутрішній урядовий мови дасть остаточно до-каз, чи одержимо квалітативну рівність в уживанню мови. 2) Відлучити сею справу від переговорів партії з партією, бо ува-жаємо ся за справу до переговорів між правительством і дотичним народом. 3) Внутрішній урядовий мови відобрано нам протязкою доперва в жовтні, і ми му-симо стрімити до того, аби его назавд за-ведено. Рішучо домагаємо ся, аби правитель-ство висказало в тій справі власну гадку, бо від того зависить, як будемо заховувати ся супротив тих частей мовного питання, над котрими маємо радити. Правительство — як відповів на се д-р Кербер — заступає становище, що для держа-ви не є опортунною річчю, коли у внутрішніх відносинах існує кілька урядових мов. Коли-б однак заведено чеського мови у внутрішній урядовій заповнено краєви спокій, правительство готово на се згодити ся. — Д-р Кайцль заявив, що Чехи мусять стояти при жаданню заведення урядо-вого і службового мови в цілості королів-ства. — Д-р Герольд боронив залишеня молодітської обструкції при нараді над контингентом рекрутів і обговорював чесь-ке право державне. Бесідник заявив та-кож, що було б великим щастям, коли-б курію великої пошлості розбито. Се було б першим кроком до оселення чеського права державного.

В поведінку отворено у Відні з'їзд делегатів адвокатських па-лат з цілою Австрією. В імені правитель-ства привітав делегатів міністер суди-ництва бар. Спенет-Боден і розводив ся над потребою гармонії між судьями і адвокатами. Першим предметом наради були внесені утвореня сталого заступництва всіх австрійських адвокатських палат. Референт д-р Ружічка представив практику нових процесових законів, яка витворила ся під впливом управи судівництва. Сей вплив просто переміняє наново всі закони. Зміст всіх дотичних еманцій міністерства судівництва був ворожий адвокатському ста-нову. Домінуючою мелодією є нині прискору-ване, судовий розправу переводять ся парю. На місце маєтату права прийшла тиранія, нам грозить судівництво формулярне, ко-безрадістю та винуватити мене самого, що по одній неудачі лзу самохоті у пропасть, що сам не хочу нічого шукати, хоч всюди стою мені двері отвором, хоч передо мною стелить ся золота стежка. Може назва-ти мене вкідци гордим зарозумілим, що уважав собі за повинне просити кого о що, що невпроуміло жадав хліба, щоби хто сам прийшов просити його о ласку. Може ува-жати мене за дивака, що спускає ся на щасли-вий случай та лежачи безчинно хоче, щоби самі груди летіли йому у рот, може на-віть жаліти над мною. Мені се байдуже.

„Я переконаний свято, що сповню сум-не, невідкилене призначення судби, що ввійти вийде з мого положення неможливий. То-му не нарікаю ні на кого, навіть на себе самого. Супокійно првдушую звук жалю, що неспинно ворухити ся у груди. Дякую прощаю тебе, ясний світе! Прощаю всіх в-останнє. І вас дорогі родичі, і тебе мила рідне. І вас товариші і тебе мій приятелю, що потішав ти мене в моїм горю. Прощаю тебе мила вчично і тебе най-дорожшій мені рідний народі!

„Наближає ся вже до мене хвиля жад-ного відпочинку“.

Зложивши записник відвів ся бездумно в супротивлящую етну кімнату. Лямпа блимала на столі блідим жовтлим огни-ком. Сидів так довго, неспорно. Сидів без жадного проблеску в виразі на лиці, а очі, ті немов би скляні очі блукали по кімнаті якимсь дивним поглядом, бездум-но, безцільно.

Криві вкідки почалися втискати до кім-нати якими наточками перші проміни блі-дого зараня.

(Даліше буде)

трого упробстві вичерпує ся на скорочуваню речинців і зменшуваню коштів [Се не та-ка лиха річ. Ред.] Бесідник поставив вне-сене, пбеля котрого ввійти адвокатської палати вибирали бы сталу делегацію з осібком у Відні. Ви президентом був бы кождочасний президент дольшино-австрійської адвокатскої палати. — Предложено референта прийнято.

Дуже гаряча дискусія виважала ся при обговореню практики судів при виконуваню нової цивільної процедури. Адвокати твер-дили, що суди, виконуючи закон, поступа-ють ворожо з адвокатами і скорочують їх права. Найбільше бесідників жалувало ся на тайний розпорядження міністерства судівни-ства звернені прямо против адвокатів. Д-р Кань радив ввійти ся до остаточности і по-ставив внесення, аби розпознати страйки. Про-тив топу внесення промовляв д-р Вількош з Кракова, бо се може лиш пошкодити справі. Выводи Вількоша обвинували д-р Левен-штайн з Львова і заявив, що ввійти навіть одержав поручення від львівської палати, аби поставити внесення о урядженя страйку. Однак бесідник не зробив сего доси, бо то річ, про котрі не говорять ся, але їх робити ся.

З театру війни.

Кітнер ввійти нагло до де Арз, ключа вельможі Капладу. Сей ввійти уважав за доказ, що поставив голштер-ських колоністів в західних частях Капладу і за плечима армії Роберта, ціл-ком ще не адавлено, але що оно розширило ся до небезпечних для Англії розмі-рів. Як заявив пану мій Бурами, до-казує відповіди, яку дали Гатакрати і Клемен-тона малі їх відділь від Атерфонтен і Форесміт, в половині дороги між Колен-зом і Влемфонтеном. Коли ті генерали во-звали їх до капітуляції, Бури відповіли, що суть до розпорядности, але не добро-вольно, бо будуть бороти ся до послідної каплі крови. Найбільше клопоту робить ан-гліїтський генералам командант Олів'єр. Англіїт доси не знають, кільки Бурів сто-ить під его командою: 6000 і 12 армат, чи кількисот і одна армата? Оборонний Олів'єр веде справдішню партизанську війну і що хвиля являє ся в ній місяці, а найменше там, де Англіїт ршили его по-бити і полонити. Перед тижнем був під Бутулією і адезитував Гатакра, в два дні повійти був о 50 кілометрів на північ-ний захід коло Шпрінгфонтену, онда був в мѣстевості віддалений о 120 км. від попередики. Англіїтські кореспонденти донесли були, що Олів'єр утік на північ і ма-ширує в сторону Ладібранду. Тепер знов доносять, що ввійти вимаширував з сего мѣ-ста і тягне на полудне. На всякий однак случай Френч перетне ему дорогу і поло-нить в цілості табором. Доносять, що пе-редній сторож обох сторін вже зійшли ся і доси могло вже прийти до поважної би-тви між Френчем і Олів'єром. З Кап-штаду доносять, що між полоненими Бура-ми, уміщеними на кораблях шариє ся вся-кий епідемії хороби. В поведінку помер-ли три Бури, а двоє вже позовано. На до-мовинах покладено хоругви полуднево-африканських республік. До сего Бурів де-жить на тиф. Факт сей викликає між населенням мѣста великий неспокій.

Депутація Бурів, котра ввійхала до Європи, має в половині червня стати в Неаполі. З ввійти поїде до Берліна і Но-вого Йорку. Говорять, що сея депутація пред-ложити Німеччині і північній Америці про-текторат над обома республіками.

Обходи в пам'яті Т. Шевченка.

Шевченківське свято у Львові — концерт устроений вчера вечером то-варством „Прогрессом“ враз з всіми укра-їнсько-народними товариствами в великій залі Народного Дому відбуло ся, як і попередніми роками, справді величаво.

З ударом 7-ої години простора зала заповнилась ся по береги нашою патріотичною публікою з Львова і з часті і з краю. [Відеги на сидній мѣсці розкуплено, а хто з провинції сповняв ся, мусів вдовольня-ти місцем стоячим.] Як звичайно на естраді серед асони красував ся портрет Тараса. За ним занала мѣсці військова му-зика 80 полку шхот і она увертюрою „Li-buse“ розпочала концерт.

Вступне слово вголосив проф. Вол. Шухевич: почитав збірну громаду, від-так указав на ідеали Тараса та на его заповіті і з одушевленям, серед немож-лимих оллекцій, проголосив непохитну нашу віру в нашу побіду: Русь-Україна встане до нового життя, вільна, неакроще-на! Промова викликала серед усіх публіки

сильне вражіння а гримаси оплески були до-казом, що гадки високакий бесідник в гадках усіх. — По двоєх точках спів-них гарно промовляв ще академик п. В. Старосольскій в імені руско-української молодіж.

Музична частина вечери була заступле-на двома точками сольовими: співом панни Проскурницької, звійти уже з торбного виступу на вечериці Шевченка у Львові, і п. Ол. Мишуги. Панна Проскурницька го-лосом повним звучним, округлим, а знов дуже інтелігентною, природною [хоч не вчною] інтерпретацією та виразом у співі арибала, як усе, дуже користне вра-жіння. А що-до співу п. Мишуги, то комен-тарі були бы зовсім зайві. [Як панна Проскурницька, так і п. Мишуга мусили на неможливій просьбі публіки відсвятити ще пару пісень надпрограмово [п. Мишуга побіж Лисенкового „Мені однаково“ від-святить ще „Не хили ся яворонку“ і „По-маріла наша доля“].

З точок хоральних найлучше випав хор мужескій Лисенка „На про“, аранжо-ваний з оркестром (творь кольосальну си-лу та ефекту, хоч і не легкий до виконаня. Два хоры мійшай: „Ой чого-ж ти поцорі-ло“ Воробкевича (транскрипція Топольнид-ко) і величава кантата „Буть порог“ Ли-сенка випали через недобрі та неабсбіване нових сил у голосях жіночих, особливо сопранів, трохи слабше, хоч видко було у виконаню чимало праці та виготовленя. Що першій з хорів мійшай, Воробкевича „Ой чого-ж ти поцоріло“ загально не зро-бав вражіння, вично не виконаня его, а сама композиція, в котрій нема переведеної якось консеквентної думки музичної, в котрій плієстрація поодиноких слів та фраз сего героїчного стихотвору Шевченка ви-ходить інколи дивовижна, незрідка, повна не-раз безсесового вигукнуваня. Публіка наша, хоч і не надійрно вибаглива, відчула се неистинково. Жаль лиш, що композитор та-кого талану, як Топольнидкий марнує часті на транскрипції таких творів, котрі через таку транскрипцію прибирають ще більше си-луваню та чудної краси.

Декламація була одна: академик п. Вол. Темницький віддекламував гарно Шевченкову балладу „Причина“.

По скінченю концерту одушевлена пу-бліка відсвятала серед поважного настрою мійш „Ще не умерла Україна“.

Комерс, дуже многолюдний, відбув ся в реставраційній залі готелю Belle Vue. На комерс зібрано на ратованя ліцитованого за-бав послом д-ром Якимівським ірунту Целенського-Голодного з Комарів 60 зр.

[Нинішнє Slowo polskie напало на комерс за те, що коли в залі Belle-Vue військова музика заграла руским гостям арию Jeszcze Polska nie zginie, роздало єл пенкани і музика, скоренно зорієнтуванни ся, перескочила на нішу арию. Slowo polskie дуже обурює, але не запутає ся: чи Поля-ки не роблять всего можливого, щоби до-вести Русів до крайного огрчення супро-тив них? Чи-ж недавно рада мѣста Льво-ва не відмовила площі на пам'ятник для Шевченка?]

З Бучача пишуть нам: Дня 24. с. м. [в суюті] обходила мо-лодь гімназіяльна в Бучачі вечериці в пам'яті XXXIX. роковин смерті нашого не-забутнього Кобзаря-поета Руса-України Та-раса Шевченка. Вечериці, мимомови рбних трудностей, випало дуже гарно.

Передовсім заслугоє на увагу вступне слово о. катихи добрянського. Ввійти пред-ставив гірке життя Тараса, а закінчив за-охотою молодіж до праці та любові Руса-України, подючи її за примір нашого генія. Честь о. Добрянському за труди, які положив для сего т ржества! — Обієла відсвятить хор зовсім удачно „Думи мої“, Даліше відсвятано Крейцера „Domek Boży“, Націнського „Закувала та сина за-ула“ і Вербицького „По битві“. Імни славян-скій Нижанковського, що закінчили вечериці, подобалися загально. М-лу несподіваню уч-инив нам соль-спів ученика В. з V. класу, котрий своїм милозвучним і сильним барітоном певно та з чутям при акомпан-именті ученика М. на фортеп'яні відсвятить „Замовили торбани“. Оркестра, зложена з восьмиох членів під управою ученика Г., відіграла дуже гарно Більковського „Pout-rougi z narodnych пісень“ при акомпан-именті ученика К. на фортеп'яні. Декламу-вали ученики: І. з IV. класу „Неофіти“, Р. „Перебуду“ по польски і Н. „До Осно-влянка“.

Загалі цілий вечерок випав дуже величаво, у кожного учасника можна було бачити задоволення. Заслуга за удачу вечера належить ся о. Добрянському а також уч-еникам Т. з IV. класу, управителям хору і музики, що своїм нестомним трудом при вичученю хору і музики довів до крас-ноу удачі вечериці.

При розпочатю тих вечериці на п'єлі чотири телеграми: з Коломиї оден, з Львова два і з Перемишля оден. — У-частники.

Писем з краю.

З Рудок пишуть нам:

Для переведеня повітвон організації в повіт рудецкий іо мисли ухвалено про-грами на львівськ ввійти народного сто-ронництва скликав о. Стеф. Онискевич з Хмисів довірчий збори священників на-

родовців і інтелігентніших селян на Романівку на день 2 марта с. р. На збори вбралося мало число запрошених [всього із сьм громад] за для великого бою, що його сьміть прикрити і мерало. З сьм причин збори не узяли себе компетентними вибрати організатора і його помічників, а ухвалили скликати з'їзд на иншій день, коли дорога поправиться ся...

Виявляючи запрошених, о. Онискевич розмовляв із селянами, вказував на потребу просвіти, закладав читальні, крамниці і т. д., вказував, щоб всюди писали по руски, домагалися у всіх урядів і властей, щоб із нами ведено справи із рускими язцями, щоб по руски підписувалися і т. д., і заявляв, що саме тепер для скріплення руского життя переводити ся народна організація із цілком краю із рамени Народної Ради і Народного Комітету. При тій о. Онискевич зовсім не тикав партійності між Русинами, бо між селянами в Рудичині поки-що о партіях не можна і думати. Селяне повиходили із хат, а о. Онискевич розговорював із місцевими парохом про справи приватні. По хвилі увійшов до хати ч. І. Голубинський, вийти патріотів із Подгаєць, і просить о. Онискевича, щоб селянам пояснив ближше: що то єсть Народна Рада і що то ті партії рускі, котрих селяне не хочуть знати. Взяв такий спосіб запитання о. Онискевич пояснив основні сторони народного і москвофільського, розказав за сьміть о етимологію і фонетику, о „Проект“ та ін субвенції із фондів краєвих і, розумів ся, мусів агадати за напасті „Руского Слова“ на народодивів і їх інституції „Але ми панове, — сказав — не дивіть ся на то, тільки старайте ся на кождім кроці заявляти ся Русинами, домагайте ся всюди, щоб із нами урядовано по руски“ і вказав спосіб, як до того змусити владу, прикладом із свого поведіння і практики. Селяне устали інтерпретації признати о. Онискевича, що він добре каже, справедливо поступає і они на те годять ся.

Понеже дорога зараз була поправила ся, то дня 8 с. м. відбули ся другі довірчі збори, на котрих явилось значне число сьміть народодивів і інтелігентніших селян, крім, розумів ся, допущувача „Галичанина“, котрий на зборах д. 2 марта кивав головою, а опісля із „Галичанина“ написав брехів...

З Копичинців. [Аматорський представлення драматичні в Копичинцях і в Крогульцях.]

Як було оповіщено в „Ділі“, відбуло ся дня 4 с. м. в Копичинцях аматорське представлення драми „До Браїлів“ із 4 актах. На представлення, що зачало ся о 8 год. веч. в сали „Сокола“, явила ся вся копичинська інтелігенція, руска і польська [Замість сьміть було мало; надіємо, що другим разом зовсім наведуть ся.] Сали була набила, бо явилось також багато міщанства і селянства. Аматори грали дуже гладко і плавно. Найартистичніше віддала свою роль [Ксеня] панна Зузіанна Велювська; дуже удачно грали також: пані Фр. Отавова [Марта] і Фр. Мручковська [Орися], а з мужичів: п. Ів. Титов [Данило], Каба [Грицько], Костя Елія [сват], Маркевич [Супокій] і Іван Романов [малый Орися]; прочі аматори грали також добре. За сьміть удачно виставу належить ся признати п. Титов. Перейм, що знаменито вичувати аматорів, як і п. д-ру Луць Сафіянови і паністну Якулякам, котрі широкі зайняли ся всім приготуванням до вистави. В похвалу д-ра Сафіяна треба сказати, що від коли він осів в Копичинцях, безсумнісно трудиться ся около підняти просвіти між міщанством. А пані Якулякова не жалувала трудів приходити на проби, щоб вичувати жіночий їх роль. Вся публіка була дуже задоволена представленням і часто оплескувала гру аматорів. Винагородила она довготривалим оплеском і п. Перейму за добре вичучені аматорів цілою драмою і за добру режисерію.

Дня 1 марта відбуло ся в селі Крогульцях, в старій тамашинській церкві о. Кисельовського, аматорське представлення штуки „Бувало а ині“ і мимо перепон, які робив тамашинський вийти Старенький, удало ся дуже добре. Обширна етодла була повніська народу. Явилось також багато інтелігенції із сьміть сьміть, а з Копичинців привіла майже вся інтелігенція руска. Селяне грали дуже добре, особливо Григ. Кушнір [Хрїсть] і Шведан [вїсть]. Се представлення було заслугою пароха о. Кисельовського, котрий широкі трудиться ся для добра своєї громади і дай Боже, щоб в другіх громадах був такий лад і така просвіта, як в Крогульцях і Копичинцях.

З Перемишляні пишуть нам: Щоб бодай в части показати, в якім спосіб п. к. окружний ради шкільний інтерпретують всякі розпорядження в користь польських і обрядів латинського, най послужити отсе р. апарджене:

L. 2469. R. S. O. Przemyslanu 1 grudnia 1899. Do Zarządu szkoły ludowej w...

Dnia 6 grudnia każdego roku przypada w gminie tamtejszej uroczystość Patrona parafialnego obrazu świętego. W myśl przeto §. 7. „Przepisów praktyk religijnych“ wydanych przez c. k. Radę szkolną krajową dnia 24 lutego 1896 r. ma szkoła tamtejsza obchodzić dzień ten uroczystością, a tem samem dzień ten ma być wolnym od nauki szkolnej. Rozporządzenie to wpisane należy do księgi rozporządzeń.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej. Przewodniczący c. k. Starosta Winiarski.

Тут мушу зазначити, що покликаний §. 7. каже, що тільки день патрона місцевої церкви або костела має бути звільнений від науки шкільної. Але що там! параграф параграфом, а має бути так, як того жадає латинський священник — ks. kapłan W. Puchalski, до которого парохів належить понад десять сьміть, а то переважно руских. Так „ми“ тоб, рускі хлопе, кажемо святкувати польского патрона парафіяльного і мусим! На той день „ми“ замислемо для твоїх дітей школу!...

Сойм краєвий.

[4. засідання 5. сесії VII. періоду дня 28 марта].

Весняне сонце відко очивало наших послав, бо соймова сали заповнилась сьміть досить численно.

О 11^{1/2} год. маршалок отворив засідання, посвятивши довший спомин помершому вчера польскому мецерови політичному д-рону Фльору Земляковскому. Маршалок подав точну життєву помершого, вказуючи на його „народові“ і державні заслуги. — Збравши послы повстанців із мѣсць віддали честь покійникові. Рівночасно вийшов маршалок, щоб на руки вдови вислати „кондолянцію“ телеграму а також депутацию із 4 послав на похорони. Палата ухвалила внести в домагавсь п. Абрагамовича, щоб маршалок самі назначив членів депутацию; се і стало ся. До сьміть депутация покликана маршалок п. Борковського, Вайля, Биджейовича і Крамарчика.

П. Урбанський відчитав наспіваний петицію. П. Остапчук промавив над петицією громади Тока [пов. абаражского] о удрєне заповіді на будову приюту для убогих, а е. Чехович підпер петицію тов. Дьовчий інститут в Перемишлях. — Петиція приділена одбитим комісіям.

Маршалок звернувшись до засідання до представителів комісії із жаданням, щоб они на засідання комісії запрошували членів відбав краєвого із цілї лучшего познания деяких справ. По тій формальностях приступлено до дневного порядку. Наступило перше читання справоздань відбав краєвого: в справі зміни кількох параграфів статуту м. Львова, додаткове справоздане о продажі сьміть в краєвій управі, далше о признаванні шпиталеві в Горлицях права публичности і справоздане в внеску п. Меруновича о будові водних доріг. Над послідним внеском промавив доше сам внескодавец п. Мерунович. — Внесок сей передано комісії господарства краєвого.

В далшій нараді президиал палата важними вибори послав із більшою повністю: гр. Казим. Шендзкого із округа перемыського і Сеньковського із округа тарновського і послав із мѣсць: Михаловського із Тернополь і Вилославського із Коломи. — Справоздавец сьміть виборів був п. Вайгінтер.

П. Хамаць реферував чотири справи о удрєне концесії на побирання опілати митних на дорогах поштових із пов. ланцутський.

Відтак із порядку дневного наступила справа виборів до трьох комісій: для реформи аграрної із 9 членів, доповідний вибор одного члена до комісії промислової і вибор комісії дисциплінарної по мысли ухвали сойму із 27 марта 1899 [трех членів із курій а трех із цілого сойму].

Гр. Стадницький поставив два внески: о побільшені числа членів комісії аграрної [для „хлопських майоратів“] із 9 на 11 членів і доповідна комісії промислової і членом. — П. гр. Анд. Потоцький домагав ся, щоб при голосуванню на членів комісії дисциплінарної із курій голосовано відразу на всіх трьох членів а не на кождого із особна. — Палата ухвалила сьміть три внески, а рівночасно ще прочі доповняючі вибори до инших комісій на мѣсць уступивших послав.

В цілї переведення сьміть виборів маршалок перервав на чверть години засідання.

По перерві оголосила комісія скрутіна переведення виборів в так до комісії аграрної вибраних п. Володис. Чайковський, Гушка, Клемесевич, Среднявський, Пашковський, Шілять, Потоцький, Райскій, Сеньковський, Урбанський і Вахнянич; до комісії промислової п. Сеньковський. — До комісії дисциплінарної із цілого сойму вибраних п. Борковський, Каратавський і гр. Стадницький, а із курій вибраних із сьмітьок п. Крамарчик, із більших послав п. гр. Анд. Потоцький, а із мѣсць п. Вайгель. — З виборів доповняючих до комісії вибраних: до земельної п. Окуневський, до адміністративної п. Ад. Биджейович а до господарства краєвого п. Бриквичський. — Председателем комісії аграрної вибрано п. Шілять.

По довершенню сьміть виборів палата без дискусії ухвалила провізорію бюджету на мѣсць двіть і май с. р., як минулого року.

На тій закончено порядок дневний і наступило читання інтерпретаций. З руских послав внісли інтерпретаций: П. Остапчук в справі відмови краєвою радою шкільною системізована 2 класової школи в Новій селі [пов. абаражского], п. Новакоскій дві інтерпретаций [одну до відбав краєвого а другу до правительств] в справі надужити славног вїста Глиньського в Вишатичах і п. Винничук о удрєне погорільцям в громад Делів заповіді [на рука відбав кр.] і в справі не видавання суровиць кільканадцятьом громад пов. станиславського.

О 2 години закончено наради, а о сьміть дужоком засіданню повідомити маршалок послав писемно.

НОВИНКИ.

При зближаючій ся зміні кварталу пріємо Ви. передилатників, о вчасно відновленіє ридити. При сій нагоді просимо також дотичних Ви. передилатників, що мають які-небудь залежності, о остаточне вирішення, тій певніше, що на кредит часопис не вислає ся, отже Адміністрація була бы привнесена при далшій триванні залежностей висилку часопис безумовно здержати.

— Управа Товариства имени Т. Шевченка в Петербурзі оголосила в петербургських денниках: „Сердечно дякуючи всім, що взяли участь в вечері д. 4 (16) марта в палаті Тараса Григорьевича Шевченка, а також тій, що своєю участію причинились до удачі вечера [о тій вечері було писано в 57 числі „Діла“], подає до відомості, що за продаж білетів прийшло 1.097 рублів 30 копійок, крім того з добровільних жертв 64 руб. 55 коп. [в тій 25 руб. відб. Е. А. Муркель], отже разом 1.161 руб. 85 коп. Розходив при устроєнні вечера було 692 руб. 34 коп. Чистого доходу увійшло в касу товариства 569 рублів 51 коп.“ — Гарно!

— Архипа Стефанія по одруженню в гр. Львові — як тепер показує ся на основі оголошення міністерського — утратила титул „королевської Высочайшої“ [заборонив се й отец, король бельгійський] і раву архипа бельгійського та княгині саксон-бургської. Тепер она собі просто „графиня Стефанія Львовна“.

— Доповняючий вибор послы до рады державної в мѣсцьок округу Станиславський-Тисменський [на мѣсць д-ра Вальського] розписаний на день 15 н. ст. мая с. р.

— З Городи. Заходом городських Русинів а при спбучації Львівського Боля відбуло ся в палаті Т. Шевченка концерт в Городи в сали Ресурси вв второк 3-го н. ст. двѣтя [а не в недѣлю, 1-ого двѣтя, як то перше було проголошено]. Програма концерту дуже добра. Початок о 7 год. веч. Цінь мѣсць [не обмежуючи жертволюбности]: кресло першого 1 кор. 60 сот., другорядне 1 кор., мѣсць стояче 60 сот. а для селян і міщан 30 сотинків. Білети можна добати в торгівлі п. О. Вельгана а в день концерту при касі. Програма роздасть ся при вступі. Доход із концерту призначений на будову „Народного Дому в Городи“.

— Ученики академічної рускої гімназії у Львові устроюють вв второк 3-ого н. ст. двѣтя в великій сали Народного Дому концерт в палаті Т. Шевченка. В програму входять: відбиті „Мотиви вв поемах Т. Шевченка“; декламация Шевченкових творів: „Козачковскому“ і „Кавказ“; мішаний хор відбав: Лисенка народний пѣсн „Ой навіду я на могилу“ і „Шумить, гуде добровольця“, Колесні „Три пѣсн народні“ і Федьковича-Вербичського „Гей по горі“ [в шбонацятку]; мужескій хор відбав: Шевченка-Воробкевича „Огні горять“ і Шевченка-Лисенка „Гамалі“; баритонове солю „Гетьмани“ Шевченка-Лисенка; скрипковий дует; фортепианове солю; а закончить вечерніць промова проф. д-ра Пачовского.

— З Бродів одержуємо отсей поклон: Майже кожде мѣсць і мѣсцьок на Руси уряджує в честь нашого батька Тараса вечерніць, лишень наш Брод, як завжди, так і сего року позбавляється. А чей-же то не так трудно; потреба лишень хотѣти, а все дасть ся зробити. — Русин.

— Подяка Священних, відправивши недавно тому реклекції духовній вв монастири михайловецький, на пам'ять своєї побуги постарав ся о прекрасну чашу і прислав ся через руки Вир. о. Декана Гуля. За сьміть жертву так хорошу до нашого поки-що еще маляком каплички складаю всім Вир. Отдай сердечне спасе Бог! — О. Бржезосицький Ч. С. В. В., игумен монастиря.

— Брошуру німецьку посла о. А. Таначевича „Verständigungs- und Verständnisaacton“ можна добати а в книгарні Товариства имени Шевченка по ціні 12 сотинків а в пересилку по 15 сотинків.

— Ц. к. староство в Теревові — як нам в відтам пишуть — розселало до громад окружних, котрим остро забороно а випадках недуги звратити домохвилю або якого скальчення удавати ся до людей, котрі вчили ся того, т. а. до ц. к. ветеринарив. Ой ой! В теорії оно виглядає красно, але в практиці? Як бы то так відбав хотѣв поступати ібеля того старостинського окружника, то нераз, закінчив бы чоловік зазнав до мѣсць по ветеринар, то худобна згуба бы!... А ще як то бідний, то де ему н. пр. в лѣт взяти відбав? — по друге: а ветеринар, здасть ся, дармо не поїде! А по селлах є такі люди, що в практиці так добре знають поратувати худобу, часом [не по гнѣв скажати] може й лѣше, як недосвідний сьміть ветеринар із книжки. Тому, на мою молодую голову, той окружничий теревовельского старосты не кожде добрий для нас селян. Ну, а може старий лѣше знають, то най скажуть! — Селаном.

— З „Народной Торговлі“. Подаємо до відомості наших Ви. Гостів, що транспортні вна в двох вагонах вже надійшов до Львова і нині розпочала ся розсылка так вна на поодинокі адреси, як також рахунків. — Заразом пригадуємо, що прийнято і далшій замовленні вна на масовий транспорт по давних цінах. — Дирекція.

— Засідання Головного Відбав Товариства „Проект“ відбуло ся вв четвер, с. в. вв четвері дня 29. н. ст. марта с. р. о звичайній годній вечерніць. — Гр. Вр.

— О. Яков Зребек, парох Вертеки, просить нас оголосити, що до тепер жертводавці зовсім надбали йому за его брошуру „Мала парохія“ 480 копійок, призначених на будову мурованої церкви в Вертеці, та що жертв все ще наплавляють. Всьміть Р. Т. жертводавцям складає сердечну подяку в имени своім і парохіант і поручає справу церкви в Вертеці далшій ласкавій пам'яті жертволюбів. Всі жертви будуть вказані в Аскари. Відомостях [оли Редакція их помістити]. Тепер о. Зребек вислав колектантів із бродський повіт, а що не має ні одного письменного чоловіка в своім селі, то вся праця спочиває на ній, длатого а трудно ему розбратити ся на всі боки.

— Теревовельська щаднича каса п. вѣтова — як нам в відтам пишуть — не приймає руских полів обезпечені до позички грошей. Панове „брати“ красно обдумали: хочеш, рускій хлопе, позичити в повітовій касі, мусиш принести полісу обезпечення своєї будувки кочне лише в Краківського товариства, бо на руску полісу не дбають! А може се і тому, що пай директори повітових кас щадничих єсть агентами Краківського товариства? Добре бы було, як бы так один наш пан-отець, віддиректор сьміть каси щадничої, заінтересував ся трошки тою справою і розпитав: як? що? та й чому оно так? Через таке чемненьке запитанє чей-же бы се не пошло ся в неласку. А можна бы се вчинити делікатно отак при обіді або при вісті. — Янмом.

— Испыты зрѣлости в галицких середних школах. Краєва рада шкільна оповідає, що сегорочний письменний испыт зрѣлости зачнуть ся у всіх середних школах Галичини дня 7. мая. А устий испыт розпочнуть ся: в гімназіях — Бохня 28. мая, Броди 18 червня, Бережаны 28. мая, Бонковичі під Харовом 30. мая, Дрогобич 5. липня, Ярослав 2. червня, Ясло 23. червня, Коломи в рускій гімназії 17. червня, в польській 12. червня, Краків: в гім. св. Анни для мужичів 21. мая, для жінощів 5. червня, в гім. св. Яцка 11. червня, в III гім. 11. червня, Львів: в академічній (рускій) 22. червня, в II-ій (нім.) 20. червня, у Франц-Іосифа 23. червня, в IV-ій в відбав головних 27. червня а в рівнорядних 27. червня, в V-ій 25. червня, Новий Санч 18. червня, Подтурж 11. червня, Перемишль: в польській гім. 18. ого а в рускій 15. червня, Рашів 21. мая, Самбір 9. червня, Сябик 3. липня, Станиславів 6. червня, Стрий 13. липня, Тернопіль 2. липня, Тарнів 21. мая, Вадовиць 20. червня, Золочів 12. липня.

В реальних школах: Краків 9 червня, Львів 21. мая, Станиславів 2. липня, Тернопіль 12. червня.

— Дроби вѣсти. Царь дарував вв приватном касі громад Рохів в повіті дрогобичькому 300 кор. на внутрішнє урєдженя нової церкви. — Доповняючий вибор одного члена рады повітової в Товмачі із курій сьміть громад розписало намѣстництво на 10 мая с. р. — На час сесії соймової отворено вв соймовім будинку офілю почтового уряду „Львів 12“; сьміть уряд буда приймати всякі посилки і телеграм. — В Кракові в павільон для божовільних при шпиталі св. Лазаря пѣсав ся позавчера на ремінь на дверях остаючій там на лѣшено 39-літній д-р Генр. Штайнеллер, мѣскій і землєвничий лѣкар в Тшебні, морѣнсь. — Геольог проф. Цубер вѣзав вв Львова до Венецїї [вв полуді. Америці] вбавний гуды акційним товариством для розслѣду тернів лѣтових. — У Відні помер сьміть днями хірург проф. д-р Гофмокаль. — Вв недѣлю померли у Львові наглою смертю: Марія Сиринь, вдова по дану Успенської церкви, і Романь Фертковскій, колес секретарь громадскій в Буську. — У Львові застрѣлив ся онотд бар. Влос. Гостковскій, бувший владетель добр, відтам касієр на сѣлх двірцї [на Подзамчу; недавно сына его засуджено за крадіж вв фінансовій дирекції, вѣн самь стратив посаду на Подзамчу і скінчив самоубійством].

Вже вийшов

накладом газети „Свобода“

ПОРАДНИК ПИСАРСКИЙ

ПІДРУЧНИК ДЛЯ ПИСАРІВ ГРОМАДСКИХ, містить в собі зори писем і друку а також пояснені як їх вивчити і нагаді як вони діловиті і касу уряду по рускому.

ВІПУСК I.

уложив

Д-р КОСТЬ ЛЕВИЦКИЙ

адавав красні у Львові.

Ціна примірника 25 кр., а оплатою почти 30 кр. Хто пришле в листі шість марок почтових по 5 кр. дістане на мѣсць вже оплачений порадник.

Замовлення приймає редакція „Свободи“ у Львові, ринок ч. 10.

Телеграмы.

Вѣдень 28 марта. Робѣтники урядили въ понедѣлокъ демонстрацію передъ палатами властителей копанель гр. Ларша и Гутмана. Коли надѣшлась полиція, робѣтники разбѣгли ся. Одного арештовано. — Кн. Филипп Орлеанскій закупивъ добра на Угорщинѣ, де на мѣрѣе постійно остоѣти.

Триєнь 28 марта. Въ понедѣлокъ відбули ся збори триєньскихъ соймовыхъ поєдѣтъ, на котрыхъ ухвалено далѣше не являти ся въ соймѣ, бо дотеперѣшній переговоры не дали ще причини до залишеня абстиненціи.

Триєсть 28 марта. Переговоры міжъ Италійцями и полудневими Славянами розбили ся. Зобраній въ Паренцо италійскій соймовій послы, по вѣдчанію жаданъ славянської меншости, ухвалили одностайно, зъ огляду на „пересадѣть“ домаганъ, не розпочинати на вѣтъ надъ ними дискусіи.

Оломуць 28 марта. Архієпископъ д-ръ Копъ заборонивъ всѣмъ священникамъ бути членами чешск. „Бесѣды“. Сесе зарядженъ выкликати політичній мотивы. До „Бесѣды“ належить 15 священниківъ.

Острава 28 марта. Правительство розвѣзало радикальнѣе товариство робѣтниковъ.

Люблина 28 марта. Словѣнскій соймовій послы рѣшили супротивъ беззастѣдливому поступованю нѣмецкой бѣльшости, не брати участі въ сесіи краньского сойму.

Берлинъ 28 марта. Парламентъ принявъ внесеніе вызывающе звязкову раду до змѣни конституціи въ тѣмъ напрямѣ, абы членамъ парламенту признано дієты и кошты подорожи.

Парижъ 28 марта. На кабинетовѣй радѣ ухвалено всеєвѣтну выставу отворити офіційно дня 14 цѣтня.

— Зъ наукового Товариства им. Шевченка. Наукова читальня при бібліотѣ Товариства отворена що дня вѣдъ год. 2—6 пополудни и въ тѣмъ часѣ може кождый зъ неѣ користи. До дому выпозичають ся книжки лише за кавцією. — Канцеларія товариства отворена вѣдъ год. 9—1 рано а вѣдъ 3—6 пополудни. Въ недѣль и свѣта льокаль Товариства зачиненій. Адреса: Львѣвъ ул. Чарнецкого ч. 26.

Зъ ц. н. Дирекції дерн. залѣзницъ.

Румунско-німецкий звязокъ залѣзничий. Рух а північною Німеччиною. — 3 днемъ 1 цѣвѣтня 1900 входить в жите нова тарифа часть II. зшитку 1.

Перестанокъ „Градекъ“ на залѣзницѣ льокальній Штаркенбах-Рохлицъ, в окрузі ц. н. Дирекції залѣзницъ державнихъ в Прагѣ, урядженій дотепер тѣлько для руху особеного і накуркового, отворено з днемъ 1 марта 1900 для загального руху.

Північно-німецкий рухъ товаровъ з Галичиною і Буковиною. — 3 днемъ 1 цѣвѣтня 1900 входить в жите додатокъ I.

Надослане.

АТЕЛІЕ ДЕНТИСТИЧНЕ

Львѣвъ Гетьманьска ч. 6

зложено зъ колькохъ вѣдѣлѣвъ въ котрыхъ вымогую ся: пѣломболовъ, вытѣганъ зубѣвъ безъ боли, встановленіе штучныхъ зубѣвъ.

Для провізій заведемо тую выгоду, що надѣслай поштою лупней, вломанъ и т. д. штучній зуби направили ся и высылалъсь вѣдворотною поштою. — Ателіе отворене черезъ цѣлый день.

84 18—52

Д-ръ дентистъ Вікторъ Яниовскій.

ЗМѢНА МЕШКАНІА.

Вѣдъ 10 лѣтъ вступило ЗАВЕДЕНІЕ ДЕНТИСТИЧНО-ТЕХНІЧНЕ Б. БЕРГЕРА перенесено до пассажу Газсма на ч. 8. Тамже выговляе ся штучній зуби и щокъ після найновѣйшихъ системѣвъ въ назучку и золотъ безъ піднебѣня, такожъ вѣзкій репарациі, вхождий въ кругъ дентистичнѣе техникѣе. При помочи найвытѣрнѣйшихъ помѣщичихъ смѣлъ заграничныхъ выговляе всякій роботы вѣдъ гарантією по дуже низькихъ цѣнахъ.

110 14—144

Заведене отворене цѣлый день.

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механики у Львѣвъ площѣ Галицка ч. 1., противъ Банку Гипотечного на плятаціяхъ площѣ Галицкой

поручае въ великомъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ: окуляры, цѣпкеры, лорнеты, бинокль, дальномеры, барометры, термометры, микроскопы, лампы, компасы, радисабы, тѣсны мѣрнѣи, цѣны, либѣль, манометры и т. я. Уряджене двѣдѣлѣвъ електричныхъ.

Всѣмъ напрямкѣе полагоджують ся якъ найскорше и найдешевше.

4815

Климентій Федуньо

переплетникъ бібліотеки ц. н. львѣвск. університету

поручае

своє переплетниче и галитерійне заведење у Львѣвъ ул. Академічна ч. 8.

866

Подоймае ся велика робѣтъ, особливо переплету Службенихъ, Евангелій, Молитвенникѣвъ, Бібліотечныхъ книгъ Альбу-мѣвъ, Мѣлъ, Дѣлѣвѣвъ и т. я. не убрѣннихъ цѣнахъ.

ГОТЕЛЬ ВІКТОРІА

у Львѣвъ, ул. Гетьманьска ч. 8,

туй при стаціи залѣзницѣй електричною — цѣлномъ вѣдновленій — поручае заборцевъ урядженій покоѣвъ вѣдъ 70 кр. по 170 чавинъ. — При дождѣмъ побугъ значиний опустѣ. 8—5

Артистично-Литературні Новини

Кн. І. В. Шурат: Мої Дієти (поезія)

Кн. І. Е. По-І. Петрушинъ: Новелі

Кн. ІІІ. П. Лиди-В. Шурат: Мелієска Венѣра (драма).

Бромурований примірникъ 1 корона, опраний 2 корони. Кн. І-ІІ. в Книгарни Нау. Тов. ім. Шевченка у Львѣвъ, Кн. ІІІ. у переводчикѣ в Череминѣ.

СВОБОДА

письмо політично, просвѣтне и господарске для народу.

Выдае и за редакцію вѣдновляе: Володим. Охримовичъ. — Редакторъ просвѣтно-господарской части Василь Король, учитель господарства.

Цѣвѣрѣна передплатѣе выносите 2 зр., на пѣвъ року і зр. Редакція и админістрація: Львѣвъ, улица Вѣсна Крижова ч. 5

Вѣдъ 1 (15) сѣвѣ 1897 виходить у Львѣвъ що четвергъ (на мѣсцѣ популярныхъ газетокъ „Батьківщина“ и „Читальня“) тиждѣева популярна газетка.

МОЛИТВЕННИКЪ ДЛЯ ДѢТЕЙ

изданий

поштомъ русскаго тов. педагогическаго

Въ полотноій опрѣвѣ зъ золотомъ крестомъ 20 зр. В панораміи окладѣ 15 зр.

Продае ся в Книгарни Нау. тов. ім. Шевченка, Львѣвъ, ул. Чарнецкого ч. 26.

144 11—9

ТОРГОВЛЯ и РУКОДѢЛЬНЯ

ПЕТРА ДУТКЕВИЧА

въ СТАНИСЛАВѢВѢ

улица Бельведерска ч. 2

поручае по цѣнахъ дуже приступныхъ чашѣ, лѣхтарѣ, павуки, патеріцѣ, кресты и т. п., золотить огнево дуже тревало старій чашѣ, пушки и дае самѣ до посвященія.

Поручае ся ласкавымъ замовленямъ! 144 11—9

І. ПСЕРГОФЕРА прочищуєть пігулки

лише правдивій зъ червоною нашкоєю

„J. Pserhofer“ на накрывѣтѣ кождої коробки.

Найстарше вѣдъ богато лѣтъ численними лѣкарями публицѣ поручуване домашнѣе средство противъ запору и всѣхъ наслідковъ злого травленя.

1 пачка зъ 15 пігулками — зр. 21 кр.

1 валокъ зъ 6 пачками — 1 зр. 05 кр.

Тѣ пігулки суть тѣ самѣ, що вѣдъ многихъ десятковъ лѣтъ вѣдѣ публицѣ вѣдъ назвою пігулокъ Псергофера або І. Псергофера пігулки прочищуєть кровь и правдивій выроблюють ся лише въ 187 5-18

І. Псергофера антицѣвъ, Вѣдень І., Singerstrasse 15.

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись

Quaker Oats

Всюды можна дѣстати въ пачкахъ по 1 фунтѣ и по 1/2 фунта (зъ приписомъ вареня).

Скрѣпляе и амѣцнѣе дѣти, якъ жадеѣтъ нишій кормѣ. — Не справляе запору, а таки не допускае до нежитѣвъ желудка.

Для кухни взагалѣ

дае Quaker Oats (америк. опыканный овесъ) отей користи: варить ся швидко (за 15—30 минутѣ); дуже добре розклеюа ся на самѣй водѣ, дѣятого не потрібѣно при такъ званныхъ фальшивыхъ сосахъ и запахахъ жадной запражки. Всѣ стравы, вареній зъ америк. опыканого вѣвса, мають дуже добрый смакъ; Quaker Oats в дуже выдатный, дѣятого й дешевый. 431 IV.

Гармоніюмъ

до науки спѣву

дуже тревалою конструкціи

поручае

ИВАНЪ СЛИВИНСКІЙ

у Львѣвъ.

84

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

446

ОПОВѢЩЕНЕ

для Всечестного Духовенства и Комітетѣвъ церковныхъ.

Симъ маю честь пригадати Всечестному Духовенству и Комітетамъ церковнымъ, що въ часѣ Вѣликаго посту есть найбѣдѣвѣдѣнѣша пора надѣслати до переплету и вѣдновленя СТАРІЕ ЕВАНГЕЛІА якъ такожъ СЛУЖЕБНИКИ, до котрыхъ вставляе ся нова Літургія синодальна Іоанна Златоустого и прочій амѣны. Роботу выговляе ся въ дуже короткомъ часѣ. Рѣвночасно поручае ся нѣвъ складу:

Нове горѣе выдане малого формату

Евангелія въ переплетѣ по цѣнѣ зр. 30, 45, 60, 65, 70, 85, 100, 110 и выше.

Всякого рода книги церковныя.

Друки метричальніи и пр. до всякого веденя.

Молитвенники Іерейскіи, для женщинъ, міранъ и дѣтей.

Книги братства церковного, тверезости и Навсѣтъ.

Тайнѣ.

Поминники душъ усопшихъ.

Рамы до обрѣзовъ, якъ такожъ принимае ся всякого рода замовленія вхождий въ округъ переплетничаго заведенія вѣдъ фирмою

ЕВГЕНІЯ СПОЖАРСКОГО

дѣлѣнѣе 182 11—14

Михайла Спожарского и Сына у Львѣвъ, улица

Руска ч. 1. въ каменницѣ Тов. Просвѣта.

Рѣкъ вѣснованя 1892

ТОВАРИСТВО ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ „ДНѢСТЕРЪ“

Львѣвъ, Рынокъ ч. 10 (домъ „Просвѣтъ“.)

перше и однокѣе русское товариство аскураціе, припоручене Вѣдъ Духовенству и всѣмъ вѣрнымъ Вѣроисъ. Митроп. и Преосв. Еп. Ординаріатами всѣхъ трехъ епархій, обезпеченіе будиння, уряджене домашнѣе, скотѣ, господарскій инвѣрды, збоже въ зернѣ и олодѣхъ, сѣно въ сѣногахъ и будинкахъ противъ шѣдѣ огневыхъ.

Станѣ фондѣвъ гваранційныхъ зъ днѣмъ 31 грудня 1899 выносите:

Фондъ резервовый	245.814 к. 52 с.	
Резерва премій	148.480 „ — „	
Резерва спеціальна	1.684 „ 80 „	486.145 к. 92 с.
Фондъ основный	72.000 „ — „	
Фондъ смертальн.	18.166 „ 60 „	

Тарѣмъ „Днѣстеръ“ дуже умѣркованій, услѣдѣе обезпеченя користи, а шѣдѣе ліквідують ся безпороводно. До фонда 1899 року выносили вышлатей инвѣдъ 1,689,565 кор. 88 сот. Пошомъ „Днѣстеръ“ приймае Банкъ кравей при помѣщичихъ кассѣхъ.

На жите можна обезпечитись черезъ „Днѣстеръ“ въ Товариствѣ взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ, котре дае найкористѣвѣшій услѣдѣе, представляе своими значиними фондами наибѣльшу гарантію, и выдѣе полиціи и кѣтѣ въ рускомъ языкѣ. 34

НА СВЯТА!

Вытягъ зъ цѣвѣника винъ, коняковъ, портеру, горѣвѣвъ и медѣвъ въ пивницѣ

НАРОДНОЕ ТОРГОВЛѢ

А. ВИНА

В. КОНЯКИ

Назва	ед.	Цѣна въ коронахъ	Назва	ед.	Цѣна въ коронахъ
Зеленякъ	$\frac{1}{2}$	1 00	Коняки	$\frac{1}{2}$	3 00, 3 50, 4 40 и 5 20
Регельякъ	$\frac{1}{2}$	1 20, 1 40	"	$\frac{1}{2}$	5 40, 6 40, 8 40 и 10 00
Самородне	$\frac{1}{2}$	1 60, 1 80, 2 00, 2 20, 2 40	В. ПОРТЕРЪ.		
"		2 60, 2 80, 3 20	Портеръ англ.	$\frac{1}{2}$	1 86, $\frac{1}{2}$ 0 70
" мушкат.	$\frac{1}{2}$	2 60, 2 80	Г. ГОРѢВКИ.		
Семитордовскѣ	$\frac{1}{2}$	1 80	Гр. Дрогововаго	$\frac{1}{2}$	въдъ 2 00 до 3 60
Кльстервайбургеръ	$\frac{1}{2}$	1 20	"	$\frac{1}{2}$	" 1 00 " 1 90
Ругеръ	$\frac{1}{2}$ д.	1а 2 40, 1а 2 60	Надеиникъ	$\frac{1}{2}$	2 20
Бургундене	$\frac{1}{2}$	2 80	"	$\frac{1}{2}$	1 20
Гриндінтеръ	$\frac{1}{2}$	1 60	Крѣмъ того отаръ горѣвки и лінеры по разлч. цѣнахъ.		
Федлянекъ	$\frac{1}{2}$	2 00	Д. МЕДЫ, 162		
" Goldeck	$\frac{1}{2}$	2 60	знаменитомъ лікоти: солодкій, вытравный, отарый и ово-		
Свраууско	$\frac{1}{2}$ д.	1 60	чей въ $\frac{1}{2}$ и $\frac{1}{4}$ фл. въдъ 0 90, до 2 40.		
Rosso da Lissa	$\frac{1}{2}$	1 10, $\frac{1}{2}$ 2 00 и 2 60	лишнимъ напикомъ и находить ся въ каждой хатѣ.		
Токай солодный	$\frac{1}{2}$	4 00 и 6 00			
" вытравный	$\frac{1}{2}$	4 00 и 6 00			

УВАГА Меды польный мати первенство передъ

ДѢЛО

Выходитъ у Львовъ що днѣ (крѣмъ модѣи и рускихъ свѣтъ) о 5-той годикѣ по полудни. Литературный додатокъ „Вѣдѣло“ напечатанъ въ Львовѣ въ 1899 году. Литературный додатокъ „Вѣдѣло“ напечатанъ въ Львовѣ въ 1899 году.

Передплату и изсертаты принимаютъ: у Львовѣ администрація „Вѣдѣло“ у д. Ваторія ч. 24. Центральное бюро оглошентъ ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ Ал. Кароля Людвика 9, и А. Ольшевского ул. Килин-Вжого 2; — въ Ярославѣ: Л. Крижановскій; — у Вѣни: М. Дука, I. Seilerstätte; P. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Hansenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Вѣ Франкфуртѣ и Гамбургѣ: M. Hansenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и напечатанъ на изсертаты платитъ у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ въ литер. додатокъ

въ Австріи:	на границе:
на цѣлый рокъ . . . 16 гр.	на цѣлый рокъ . . . 22 гр.
на полъ року . . . 8 гр.	на полъ року . . . 11 гр.
у Львовѣ:	
на цѣлый рокъ . . . 14 гр.	на полъ року . . . 7 гр.
на чверть року . . . 8-50 гр.	на мѣсяцъ . . . 1 гр. 20 гр.

Редакція, администрація и экспедиція подъ ч. 24 ул. Ваторія. — Рукописи вѣрствуютъ са лише на по-передке застереженя. — Реміанція неопечатанъ въ Львовѣ. — Неоднократно число нештукъ 6 гр. на пров. 7 гр.

Огложени змѣни принимаютъ са по цѣлѣ, 10 гр. въ одиѣ стрѣлки изсертатонъ або са мѣсяцъ а въ рубрикѣ „Надбѣло“ по 25 гр. а. з.

Подати и изиѣ доносенія приватный членъ са по 15 гр. въ одиѣ стрѣлки.

Въ справѣ касъ Райфайзена.

Интересуючи ся Райфайзенками взагалѣ, а знаючи добре обставины мѣсцевъ въ Вышатицѣхъ (перемышского повѣту), де того рода Спѣлка недавно повстала, заняла мене дуже „Апелация до рускихъ послѣдовъ“, яку напечаталъ Хвалыный зарядъ той Спѣлки въ 55 числѣ „Дѣла“. Каждого повиненъ передовѣсѣмъ заинтриговати кобѣсѣмъ уступъ „Апелация“, въ котрѣмъ каже ся, що „Зарядъ радъ бы дознати ся, яка причина и де есть жерело той неласки, въ яку трактуютъ Спѣлку въ Выдѣлѣ краевѣмъ?“

И справдѣ се рѣчь цѣкава, хто рѣчь подѣ вышатицкою Спѣлкою, бо що хтось такий есть, що киришитъ въ Выдѣлѣ краевѣмъ противъ Спѣлки, сего годѣ заперечити въ виду поданныхъ фактовъ и дать у водозвѣ заряду. Але хто? въ-вѣдѣ той несамовитый вѣтеръ въ бѣдѣмъ Русинѣвъ въ очѣ? Котрѣй тѣ алы духи, що не припускають Русина користати въ тыхъ добродѣйствѣхъ, застереженныхъ ухвалою соймовою для Спѣлокъ системы Райфайзена [прим. 200 ар. запомогти, дешевый кредитъ въ Банку краевѣмъ и т. д.]. Сего предѣвъ треба дѣйти, бо може того самого, що постигло Спѣлку въ Вышатицѣхъ, зазнають або будутъ зазнавати колись въ будучности иныи рускѣ Райфайзенки. Але сиробуюмо разбрати тую kwestію.

Само Бюро патронату остане, правда, подѣ проводомъ польского патриота — директоръ чи начальникъ того Бюра, д-ръ Стефанъ, Полякъ [навѣтъ не умѣе по руски], а водѣ Бюра Патронату залежить судьба каждой Спѣлки. Однакожъ треба сумнѣвати ся, чтобы вже Бюро посмѣло такъ остентаційно и безъ подѣтаны выступати противъ рускихъ Спѣлокъ. Инаи рѣчь, якъ польскій бециркъ заложитъ противъ рускомъ Райфайзенки свое старопольское veto! И тутъ власне сидѣть нашъ злы духи, що будутъ киришити подѣ нами!

Ще минулого року высказало було „Дѣло“ побойоване, що Выдѣлы повѣтовѣ робити будутъ всякій перешкоды въ основанію

русскихъ Спѣлокъ. Отже що-до вышатицкой Спѣлки — сля хто киришитъ подѣ нею, то нѣхто иныи, якъ лишь перемышская польская бецирка, дуже шовіністично настроена противъ Русинѣвъ. На доказъ того приводжу лишь незабутый выступъ въ Соймѣ вице-маршалка Чайковскаго [гостѣ Тимковича] противъ рускихъ читалень и товариства „Просвѣтъ“. Повозлоти на руску Спѣлку въ Вышатицѣхъ, де есть половина Поляковъ, де Польша утвердилась на вдовѣхъ и вшарѣ села, а то дякуючи довгому панованію вѣдѣ Глинского, протѣгованого обома перемышскими бецирками, — тамъ допустити кредитове товариство въ рускихъ дѣловодствѣхъ и въ рускою маркою, значило бы стратити одну „народову позицію“... Отже veto!

Такой есть нашъ здогадъ въ справѣ вышатицкой Спѣлки, не принятой подѣ патронату краевѣмъ. Чи вѣрный здогадъ? — се вже е рѣчью нашихъ послѣдовъ соймовыхъ дѣйствъ и справы не засылати.

На всякій способъ мы будемъ на те приготавленъ, що польскій бециркъ на Руси будутъ киришити противъ рускихъ Спѣлокъ. А що-жъ мы? Чи маємо ся тымъ знеохочувати и апатично придавлятися, якъ на Мазурахъ а декуды и на Руси повстають Райфайзенки польскій, мовъ грывы по дощевѣ, такъ що въ те-першій хвилѣ водношене рускихъ Райфайзенокъ до польскихъ есть якъ 1:4? Се дуже сумна прова, надѣ котрою варта бы глыбше застановити ся!

Я сподѣваюсь ся, що мы Русины засыплемо Выдѣлѣ краевѣмъ рускими Спѣлками, якъ бодѣй засыплемо мы „Просвѣтъ“ рускими читальнями. Де-жъ причина такой байдужности въ такъ важной справѣ? Я справу Спѣлокъ Райфайзена называю справою важною и подѣдержую се слово; а хто знае, чи не зрѣво-нажити ся ихъ значѣне изъ значѣнемъ, яке мають читальни. Така каса въ селѣхъ притатне каждого селянина до себе, чи бѣдного чи богатого, якъ не теперь, то въ четверть, бо каждому wypadе бодѣй разъ въ житію остане безъ того, що Римляне называли „pecunia regit“ — и длятого въ потребѣ муситъ за-тѣмъ грошемъ пытати, а допытатъ его подѣ

найдогдѣйшими услѣбиями въ Спѣлѣхъ системы Райфайзена. Тожъ тѣ Спѣлки мають велике значѣне — и въ чинѣхъ рукахъ они будутъ, тѣ будутъ павами ситуація въ селѣхъ, взглядно въ окруаѣ, якіи Спѣлка собѣ зазначила.

Тожъ патриоты Русины! берѣтъ ся обѣручъ до закладаня Спѣлокъ Райфайзенскихъ, а зробіте дѣло гуманне и патриотичне, бо ними вырвете нашъ бѣдный народъ въ кобѣтѣхъ лихварскихъ. Потрудѣтъ ся на тѣмъ полищаро, охотно и чимъ скорше, бо часъ утѣкае, а сусѣды вже давно при работѣ! Не дай Боже, чтобы колись пришло ся намъ повтарити казку Яхимовича и нею подганати Русинѣвъ въ работѣ, чтобы доганяли сусѣдовъ, бо мы засыплемо часъ живѣтъ...

X.

Смерть Земляковского.

Д. 25 с. м. пополудни насѣла вѣсть въ Вѣдѣ, що бар. Фльоріанъ Земляковский закончивъ житѣ о год. 12 мѣн. 20 въ полудне, въ хвилѣ, коли цѣсаръ приславъ довѣдѣтисъ про станъ недужого. Такъ несповна въ чотпри мѣсяцѣ по смерти Фр. Смольныи збѣшовъ въ свѣтъ его о сѣмъ лѣтъ молодшій товаришъ политичный и парламентарной работы.

Фльоріанъ Земляковский уродивъ ся д. 27 грудня 1817 р. въ Березовицѣ, въ тернопольскѣмъ повѣтѣ. Отецъ его, якъ кажутъ, бувъ въ рускою роду, що звавъ ся Земелка, та бувъ кухаремъ. Гимназію скончивъ похѣбный въ Тернополи, а университетскій науки у Львовѣ; въ р. 1840 ставъ докторомъ правъ, а въ р. 1841 адъюнктомъ на правничѣмъ выдѣлѣ университету. Того самого року старавъ ся о катедру римского права, але тымчасомъ узавѣнено его подѣ закидомъ рады державной разомъ зб. Смолькою и богатыми иныими молодыми людьми. Вѣдѣдѣвши 3 1/2 року въ слѣдѣй вѣзницѣ, засудженный бувъ въ 1846 на смерть (разомъ зб. Смолькою, Альбиномъ Дунавскимъ и десятима иныими), але дѣбѣ ставъ заразъ помилованъ. Въ р. 1848 выбралъ

его мѣсто Львовѣ до австрійской рады державной и тамъ належавъ разомъ зб. Смолькою до конституційной комисіи, въ котрой мавъ участь въ уложенію кромержяского проекту конституції. Опѣсла по розвязанію парламенту интервовано его въ Тиролю; тамъ прожизъ вѣтъ 10 мѣсяцѣвъ въ Мераѣ. Вернувши до Львова въ 1850, хотѣвъ отворити адвокатску канцелярію, але не дѣбѣ ставъ на те дозволу и вступивъ до львовской филіи вѣдѣнского кредитового банку. Въ р. 1861 за-сѣвъ въ галицѣмъ соймѣ, выбранныи въ мѣста Львова, а соймѣ выбравъ его членомъ краевого выдѣлу. Въ 1863 р. дѣбѣ ставъ ся знову до вѣзницѣ, обжалованныи о участь въ повстанію, и бувъ засудженный на три лѣта вѣзницѣ. Помилуваный въ р. 1865, вернувъ въ р. 1866 до сойму, выбранныи въ мѣста Станиславова. При новѣхъ выборахъ до сойму въ р. 1867. выбралъ его знову мѣсто Львовѣ. Пѣвѣйше бувъ Земляковский послѣдомъ въ мѣста Дрогобыча, а опѣсла въ мѣста Коломыи.

Коли въ р. 1867 по уступленію гр. Бель-кредого станувъ гр. Байетъ на чолѣ кабинету, важила ся въ галицѣмъ соймѣ справа, чи выбрати делегацію до державной рады зб. за-стереженемъ чи безъ застереженя. Тогдѣ за-ходами Земляковского, тогдѣшного маршалка кн. Льва Сапѣги и намѣстника гр. Голухов-ского постановивъ соймѣ д. 2 марта болѣ-стоію голосѣвъ 99 противъ 84 выбрати деле-гацию безъ застереженя. Тогдѣ то Земляков-скій роздѣшовъ ся зб. Смолькою, котрый сто-явъ при тѣмъ, чтобы поти не признавати ав-стрійской конституції, поки она не заспоко-итъ бажанъ федералистовъ. Наслѣдомъ по-бѣды Земляковского була санкція закона краевого въ д. 22 червня 1867 о польскѣмъ языкѣ выкладовѣмъ въ галицѣхъ школахъ, розпоряджене въ д. 25 червня 1867, установ-ляющее галицку краеву раду школьную, а опѣсла розпоряджене въ д. 4 червня 1869, котрымъ польскій языкъ заведено въ галиц-ныхъ урѣдахъ.

Выбранныи днѣ 2 марта 1867 р. соймомъ до рады державной, належавъ тамъ до кон-ституційной комисіи, котра мала перевести

3)

Ночный тѣни.

Оповѣдана.

(Дальше)

Мирошлавичъ, бючи ся зъ сумными гад-ками, мучивъ ся несказано. Ходивъ то бѣгавъ широкими кроками по кѣмнатѣ. Въ грудяхъ у його горѣло, клекотѣло, въ головѣ шумѣло, пересервалось. Огнемъ такъ и сыпало вѣдѣ-ного. Вѣдѣхавъ важко. Умучене рознѣва-лось по його жилахъ и мускулахъ, немовъ-бы вѣдѣ невымовно тяжелой працѣ. Кровь кружи-ла въ тѣлѣ важкимъ, разтопленнымъ оловомъ. Очѣ горѣли якимъ давнымъ огнемъ и бли-скомъ. И не подумавъ иѣ о вѣдѣпочинку, иѣ о посиленію. Такъ познѣшили його останній проблиски днѣ, такъ застали його першѣи су-мерки нѣчной годины. Такъ привѣтала його нѣчь своюю темнотою, а блѣдѣлицыи мѣсяце-своимъ ерѣбнымъ сяевоомъ. И свѣтавъ мѣсяцъ, ерѣблѣстными лучами вѣпадавъ до кѣмнаты и осѣнѣчувавъ ем. Глядѣвъ на молодѣе обличѣ, заглядѣвъ въ очѣ и душу молодѣца. Вѣдѣвъ зранене сердце и людскій, душевнѣй терѣвнѣ. Цевно дуже жално стало йому бѣдного мо-лодца, бо скрывъ ся въ легонѣхъ облакахъ, щобъ розвѣять свою тугу сердечною, милою розмовою зъ ерѣбными и золотыми зѣрками. А тѣ вабили до себе своимъ морганемъ кож-дого такъ мило и невинно.

Мирошлавичъ немовъ-бы забувъ о цѣлѣмъ свѣтѣ. Доперва коли величезне умучене ав-ляло його зѣ вѣгѣ, вѣдѣ кинувъ ся на дѣшко. Тутъ замѣстъ вѣдѣпочинку мучивъ ся и даль-ше то безсонемъ, то страшными, неусузокѣ-ными снами. Такъ застало його ранне свѣта-не и першѣи лучѣ сходящего сонца.

Вставъ. Блѣде, ажъ жовте обличѣ, запалѣ очѣ, испѣвнѣи рухи и велике умучене свѣдѣ-чали о перебутѣхъ терѣвнѣхъ. Болѣ дупѣ вытиснувъ и на организмъ своея пѣтнѣ. Тѣло домагало ся своихъ потребъ. И першѣмъ вра-жѣнемъ, яке почувъ вставши вранцѣ, бувъ — голодъ. Але заспокоити його не было чинѣ. Не думаячи довго вышѣвъ на мѣсто. Ишовъ безъ цѣли. Голодъ докучавъ йому, тожъ чтобы його заслушати, ходѣвъ безъ винну улицами. Коли умучене дуже далося ся йому почувъ, сѣдавъ на лавцѣ въ котрой изъ сплятованныхъ площѣ и вѣдѣпочивавъ. Опѣсла зновъ ходѣвъ цѣлыми годинами по рѣвнѣхъ дѣльничѣхъ мѣста. То зновъ ишовъ до парку, ходѣвъ довгими аллеями, повными зелени, и вѣдѣхавъ свѣжѣмъ повѣтрѣмъ, то сѣдавъ у лавцѣ, при-слушувавъ ся, якъ шепѣтъ вѣтеръ листѣмъ деревъ, то гомонѣли рухливѣхъ улицѣ, гля-дѣвъ, якъ всюды ажъ кишѣло все рухливѣмъ житѣмъ. Опѣсла зновъ поднимавъ ся и ходѣвъ, але все чинѣ-разъ скорше почувавъ умучене, чинѣ-разъ болѣше мучѣвъ вѣдѣпочивати. Опа-давъ очевидно що-разъ то болѣше зъ силѣ. Голодъ почувавъ що-разъ то сильѣйшѣй. У внутрѣ у його немовъ-бы варилось та кор-чилось и стѣгалось. А у дупѣ його щемѣло щѣсь и плакало корчевѣмъ плачемъ, а невин-ный слѣзѣи того плачу спѣдали немилосердно. А морознѣи, ледоватѣи струѣ переходили вѣдѣ ча-су до часу по-за його плечима та стрѣсали цѣлою його истотою. Подѣ грудѣми горѣвъ великою полумѣною якимъ огнемъ та разтоплен-нымъ зѣлѣвомъ рознѣвавъ ся по цѣлѣмъ його внутрѣ. По головѣ його шибали неясною ма-сою малѣйшѣи думки та страшнѣи образѣи. Кровь била обѣ виски сильною струєю.

И сонце зайшло и свѣтло агасло и темна

нѣчь все покрыва, коли вѣдѣцѣ Мирошлавичъ, ледѣи ногѣ тагнути за собою, приплѣвъ ся въ тяжкимъ трудѣмъ до своего помѣшканя та крайню вже обезсилѣный лягъ спати.

IV.

Пробудавшѣи вранцѣ почувъ великій болѣ головы и ломанѣ. Серце и виски товѣлись, немовъ-бы кто въ нихъ бивъ молотомъ. Жаръ бивъ въ цѣлою його истотѣ. Обличѣ такъ и пащѣло горячѣмъ и черноостою. Въ головѣ гудѣло и шумѣло. Зѣ подѣ грудѣи до горла бивъ горячѣи стѣвнѣ жару, немовъ розпечена до червонѣи асѣзѣва штаба, а въ ротѣ горѣло полумѣ. Внутренности корчили ся бо-лючо.

Вышѣвъ зновъ блукати безъ цѣли по мѣстѣ. Нинѣ була непогода. Небо было вырѣ-те густыми хмарами. Рѣдкими, великими краплями падавъ дощъ. Ривными гуркотѣла и давленѣла голосно вода, спадаючи зъ великонъ высотѣи, въ дахѣхъ хляпали великій, тяжѣи краплѣи, рознѣваючи по хѣднѣхъ, облива-ючи прохожихъ. Повѣтрѣ было вохке, холодне, непрѣвѣтне, и проймаѣло чѣловѣка ажъ до костей. Наставала осѣвнѣи пора изъ своимъ холодомъ, зъ хмарами, що то зрѣвъ ихъ не-проглядну заслоу не разѣ цѣлыми тыждѣнями не бачитъ ся лѣсного сонца, зъ тѣми холодны-ми мраками, що то оповѣвають все сѣрѣми туманами. Тѣ слѣтливѣи часѣи безперерывной хляпанки и дощѣвъ.

Не заважаючи на таку негѣдѣ, яка сто-яла нинѣ надѣ мѣстѣмъ, ходѣвъ Мирошлавичъ безъ винну. Не чувъ того, якъ промокло цѣлѣ-комъ обузу, якъ пересѣкала водою одѣжѣ, якъ проймаѣло його вохкѣмъ холодомъ.

Наразъ анайомѣи голосъ перерывавъ його

вадуму. Бувъ се одѣвъ зъ його товаришѣмъ, що стрѣвъ його случайно и пѣзнавъ. Привѣ-тались сердечно. Веѣ чѣрий думки, цѣлѣи сумѣ Мирошлавича мовѣ-бы рукою вѣдѣнавъ. Забувъ веѣ свои алидѣи, цѣле свое невѣдѣрадне положѣне, а навѣтъ и голодѣ. Бачивъ тѣлько щирою прѣятѣля и сердечно бувъ йому вѣдѣч-ный, що вырѣавъ його хочъ на якимъ частѣ зъ чѣрной безѣдѣи. Найболѣше для людского духа грѣбною е въ прикрѣмъ, безвѣдѣраднымъ положѣню — самота.

Поплыла сердечна, прѣятельска размо-ва. Рознѣтували себе взаимно и оповѣдали. Мирошлавичъ не спѣмнувъ о своемъ прикрѣмъ положѣню анѣ слова. Збувъ прѣятѣля вѣдѣпо-вѣдѣю, що прихѣвавъ недавно, что занѣта иѣце пѣтякого не має та поки-что старѣа ся пѣзнати мѣсто и його житѣ. Позавѣкъ прѣятѣль вертавъ домѣвъ, то Мирошлавичъ пѣйшовъ разомъ зъ нимъ до його помѣшканя та перѣвѣвъ тамъ кобѣлка безѣурныхъ годинѣхъ на размовѣхъ зъ товаришѣмъ. Пѣзнавъ тутъ, що значѣтъ ширѣ слово, щира розмова, товарищѣе житѣ. На якимъ частѣ вѣдѣгнѣвъ вѣдѣ себе грѣзну розну-ву. Вѣсправдѣ не мѣгъ бути у веѣмъ щирѣмъ, бо надѣто бувъ гордый на се, чтобы бути у то-вариша предметѣмъ спѣвѣчѣи, хочъ-бы навѣтъ щирою.

Коли повернувъ до дому, зновъ огорну-ла його неспроглядна темнѣи и нѣма розпука. Веѣ фѣзичнѣи и моральнѣи терѣвнѣи выразѣлись теперь величезною умучѣю. Тѣло опадало без-силѣю и то огнемъ палало, то судорожною дрожѣю проходѣло. Въ жилахъ кружила не-кровь, а мовѣ-бы вода. Голова ходѣла хо-рономъ. Неселѣи думки опали його чѣрною ма-сою, темнѣйшѣи тои нѣчи, що покрывала його неспроглядною темнотою. Судѣба нещасной лю-дины наблѣжалась страшнѣмъ маревѣмъ.

порукае: Сѣвѣдѣи по варшавски 4 50 кр. Covert складающе ся зъ 4 стрѣвъ, горѣвна куявѣвъ и куявѣвна, що четверга и не-дѣлѣи флячки по варшавски и кулябѣи литовскѣи, обѣды въ 7 потравъ по ар. 1-10. Covert опѣсла карты. По театрѣ Covert въ 3 потравъ 4 70 кр. Въ пятницѣ рыба по жидѣвски. Вѣдѣа добрый.

Зѣ поважанѣмъ Иванъ Францъ Новаковский.

Реставрація Пѣльзненска
въ ГОТЕЛИ ФРАНЦУСКѣи у Львовѣ

ревізію конституції в р. 1861 (Шмерлінгівська); уложена сею комісією конституція дістала санкцію дня 21 грудня 1867 р. Поки ввійшла нова конституція в життя, президію посольської палати ради державної именував цесарь; отже Земляковскій був іменованій другим віцепрезидентом палати. Обидва по зміні конституції також і палата вибрала його своїм другим віцепрезидентом. Сю почесність мав ввійти до року 1869, в котрому аложив посольскій мандат, усуваючи ся на якийсь час ввійти парламентного життя.

В р. 1871 став Земляковскій президентом міста Львова; був ввійти першим бурмістром львівським не іменованим, а вибраним.

Дня 21 червня 1873 кабінет ки. Адольфа Аверсберга, завівши безпосередній вибори до ради державної, покликав Земляковського на міністра без теки для Галичини. Вже і перед тим мали Поляки по мысли соймової резолюції в вересня 1868 р. свого міністра-родака у Відні. Був ним Каз. Грохольскій за міністерства Гогенгарта; але ввійти по шістьох місяцях уступив разом з кабінетом Гогенгарта в грудні 1871 р. Земляковскій, вступаючи до кабінету Аверсберга, застерігав собі, щоби кожний проект ради міністрів чи то поодиноких міністрів, відносний до Галичини, йому віддавано до осуду. Витреванши в уряд міністра-родака 15 1/2 року аж до жовтня 1888 р., умів ввійти утвердити вагу того уряду, а найбільше відчувати се Русини.

По його уступленню з міністерства покликало его до палати панів. Земляковскій іменованій був в р. 1875 тайним радником, в р. 1880 дістав ордер звання корони І. кляем і титул барона, а в р. 1888 велику ленту ордеру Леопольда. Ввійти був також почесним громадянином міст Белза і Сокалі, мабути також Дрогобича.

Земляковскій був бездітний, полишив вдову з двох дітей, стрийну сестру віцепрезидента львівського вишого суду краєвого, і — 300.000 ар. маєтку.

Що-до похорону вчора ще не було постановлено нічого; родина вижидала ухвали галицького сойму, а польська колонія у Відні навіть не припускала, щоби тіло так заслуженого для краю чоловіка мало спочити на чужині. Ті вистеги показують, що так родина покійного як і польська колонія у Відні ждали, що сойм постановить тіло так заслуженого для краю чоловіка спроводити до краю і похоронити коштом краю. Чому-ж би ні! Край веселий, край багатий! Чому-ж не мав би власним коштом хоронити своїх заслужених людей, котрі лишають всею тільки 300.000 ар. маєтку? Ажже вже в давній старині уміли народи віддавати честь своїм великим людям. Аристіда похоронили Атенці теж коштом краю. Правда, що ввійти умер в такім убожестві, що не лишилось по ньому нічого навіть на похорон! Але 300.000 ар. — чи се маєток в так тяжких часах, як тепершній?...

Мироточив розложив собі записник і записав у ньому оті слова:

„Зближаю ся до кінця. Сумний ввійти і нещасний. Морочить страшною невпевненістю та безнадійністю. Роздирає душу і серце, повертає змісли. Набиває ся божевільними думками. Тим гірше, що находить се мене несподівано. Ненадївно мушу власними руками похоронити всі свої надїї, залити в груди святий огонь, що жеврів і світлів мені ясним заревом. Мушу минути ся, розплести ся в безконечній пірвані. Жаль, горький жаль стискає кльцями моє серце, що не можу служити там, де тягнули мене молодечий мрії, не можу всіх сил своїх поовіяти внеслому ділу, не можу більш нічого аложити на жертвовані святом мені справам, що було вже завішані дитячими уяв. Тим більше, що разом аложу в могилу всі свої засоби.

„Але чи-ж могу я инакше? Чи-ж ввійти силі хто-небудь обвинуватити мене байдужністю і невдячністю, кинути в мене каменем, осудити безпощадно? Може винуватити мене за мій вчинок, може вказати нішу дорогу виходу з сєи безодні, в котру кинула мене нещасна доля?

„Бачу коло себе лиш одну величезну безодню сумної безнадійності, оповиту страшною темнотою крайної розпачі. Під собою незмірному пропасть алощасно судби, непевного призначення, а дво навчене величезними острыми скалами нещасно кичини. Над головою шаліє страшений оркан, нависає чорними хмарами та сими обильно блискавками і громами щоденних терпів — терпів душ і тіла.

„Може де-хто уважат мене за легкодуха, може назвати мене положене дитячою

Але стала річ, для „польскої колонії“ у Відні несподівана: сойм ухвалив лише вислати депутацію на похорон (гл. „Сойм красивий“). З сєи причини, як телеграфують до Slow'a polsk'ого, „польскої колонія“ у Відні дуже обурена, що ан сойм анш рада мієка не постановили спроводити тіла так заслуженого для краю чоловіка до краю і похоронити в „гробі гонимого“.

Похорон ввійти се сьогодні по полудні, а депутація ввійти рази мієков і сойму ввійти до Відні сєи ночі. В депутація ввійти сойму нема сєи разом жадного руского посла. Поляки сє Dziennik polski так: „Довідуюмо ся, що Русинам пропонувано місце в депутації; але рускій клуб відповів, що з політичних причин не возьме участі. В очах Русинів пок. Земляковскій був ворогом руского народности. У всякі раз сє ухвалу „народовців“ руских варто собі записати і згадати“. — Ну, ми очевидно не можемо Dziennik'ом зборонити, уважати пок. Земляковського за прихильника або навіть щирого прятеля руского народности! Але, коли его інформація є вірна, то все таки признати мусимо „руському клубові“ соймовому незвичайну у него цивільну відвагу, що відказав ся ввійти участі в депутації.

Сю згадку закінчимо хіба словами: Нехай покійному Бог простить его прихильність до руского народности!

Перегляд політичний.

В понеділок ввійти ся в Празі збори молодеческого клубу і обговорювано справи, над котрими радить угодова конференція. П. Дворжак твердить, що предложені правительства в справі національного розгнани не дадут ся перевести. — П. Енгель відчитав предложене конференції пропам'ятіє писмо молодеческих делегатів в час наради надь языком в державних урядах Чехії. Письмо звучить: В найважливішій для нас справі внутрішнього чеського урядового і службового языка погляд правительства має для нас особливу вагу з слідуєчих причин: 1) Внутрішній урядовий язык дасть остаточно доказ, чи одержимо квалітативну рівність в уживанню языка. 2) Відлучім сєю справу від переговорів партій в партію, бо уважамо ви за справу до переговорів між правительствам а дотичним народом. 3) Внутрішній урядовий язык відбрано нам противзаконно доперва в жовтні, і ми мусимо стремити до того, аби его назад заведено. Рішучо домагаємо ся, аби правительство висказало в тій справі власну гадку, бо від того зависить, як будемо заховувати ся супротив тих частей языкового питання, над котрими маємо радити. Правительство — як відповів на се д-р Кербер — заступає становище, що для держави не є опортунною річчю, коли у внутрішніх зносинах існує кілька урядових языків. Коли-б однак заведено чеського языка у внутрішніх урядових заведеннях, правительство готове на се згодити ся. — Д-р Кайцль заявив, що Чехи мусять стояти при жаданні заведення урядового і службового языка в цілком королівстві. — Д-р Герольд боронив заличення молодеческого обстружки при параді надь контингентом рекрутів і обговорював чеське право державне. Бесідник заявив також, що було б великим щастям, коли-б курій великим поєслости розбито. Се було б першим кроком до осягнення чеського права державного.

В понеділок отворено у Відні ввійти делегатів адвокатських палат з цілком Австрії. В імені правительства привітав делегатів міністер судівництва бар. Спенс-Боден і розводити ся надь потребою гармонії між судьями і адвокатами. Першим предметом наради були внесення о утворені сталого заступництва всіх австрійських адвокатських палат. Референт д-р Ружічка представив практику нових процесових законів, яка вийворила ся під впливом управи судівництва. Сєи вплив просто переміняв наново всі закони. Змість всіх дотичних еманцій міністерства судівництва був ворожий адвокатскому становищу. Домінуючою мелодією єнині прискорюване, судові розправи переводять ся парю. На місце маєстату права прийшла тиранія, нам грозить судівництво формулярів, котрого упругість вичерпує ся на скорочуванню речинців і зменшуванню коштів [Се не така лиха річ. Ред.] Бесідник постановив внесення, після котрого всі адвокатські палати вибирали б стали делегатию в осідком у Відні. Бєи президентом був б кожочасний президент дольшно-австрійської адвокатської палати. — Предложене референта прийнято.

Дуже горяча дискусія виймала ся при обговоренні практики судів при виконуванню нової цивільної процедури. Адвокати твердять, що суді, виконуючи закон, поступають ворожо з адвокатами і вкорочують их права. Найбільше бесідників жалувало ся на тайні розпорядження міністерства судівництва звернені прямо против адвокатів. Д-р Канц радить взяти ся до остаточности і поставити внесення, аби розпочати страйк. Против тону внесення промовляв д-р Вількош з Кракова, бо се може лиш пошкодити справі. Выводи Вількоша збивав д-р Левенштайн з Львова і заявив, що ввійти навійти одержав поручення від львівської палати, аби поставити внесення о уряджені страйку. Однак бесідник не зробив сєи доси, бо то річ, про котрі не говорять ся, але их робить ся.

Вчора ухвалив ввійти реферат в справі установлення адвокатських коштів і резолюцію о усуненні означуваня тих коштів судьям. Окрім того ухвалено резолюцію о утворенні регуляміну адвокатських належитостей за ведені епирних справ, однак зь задержанієм вільної угоди о гонорарі. Принято також внесення референтів о розширенні обсягу діяння адвокатів. Має се полагати в тій, що адвокатська інтервенція має мати в кожній області правну опіку. Порішено також домагати ся заведення обмеженого права оборони всіма вычисленими на лист адвокатами в війсковій процесі карибм.

Прийнято також додаткове внесення, після котрого виконувані обов'язків правного обжаловуючого в справах державного скаргу має в прокураторі скаргу перейти на адвокатів. Одногосно прийнято внесення, після котрого на певне число посад судів рідних інстанцій покликавано б кандидати з адвокатського стану, при чом діла адвокатської практики мають бути вчислені в діла служб. Ухвали ввійти порішено предложити дорогою депутації міністрів судівництва.

Зложив записник, вдивив ся бездумно в супротивлящу стіну кімнати. Лямпа блимала на столі блідим жовтавим огнем. Сидів так довго, неперушно. Сидів без жадного проблеску в виразі на лиці, а очі, ті немов би скляні очі бликали по кімнаті якимсь давним поглядом, бездумно, безцільно.

Крбз ввійти почалися втискати до кімнати якими наточками перші пром'яні блі дого зарани.

(Далше буде)

Війна не знають, кілька Бурбів стоїть під його командою: 6000 і 12 армат, чи кількасот і одна армат? Оборонний Олів'єр веде справдішну партизанську війну і що хвиля являє ся в війсьм місяці, а найменше там, де Англії ввійти его побити і полонити. Перед тижнем був під Бутулією і асесаткував Гатакри, в два дні побивши був о 50 кілометрів на північний захід коло Шпрінгфонтену, ондм був в місяцевості віддалений о 120 км. від попередно. Англіїскій кореспондент донесли були, що Олів'єр утїкає на північ і машинує в сторону Лядібранду. Тепер знов доносить, що ввійти вишмаршуват з сєи міста і тягне на полудне. На всякий однак случай Френч перетне ему дорогу і полонити з цілком табором. Доносить, що передній сторож обох сторін вже збили ся і доси могло вже прийти до поважної битви між Френчем і Олів'єром. З Капштаду доносить, що між полоненими Бурами, уміщеними на кораблях ширять ся всякі епідемії хороби. В понеділок померли три Бури, а двоє вже поховано. На домовинат покладає хоругви полуднево-африканських республік. До сєи Бурів лежить на тїлі. Факт сєи викликає між населенієм міста великій неспокій.

Депутація Бурів, котра ввійти до Європи, має в половині дїтня стати в Неаполі. З ввійти поїде до Берліна і Нового Йорку. Говорять, що сєи депутація предложити Нмеччині і північній Америці протекторат надь обома республіками.

Командант Бурів Олів'єр, котрий після обчислення англійських генералів повинен був ввійти в руки генерала Френча, вже цілком безпечний. Френч, котрий вже ввійти був ему дорогу, вернув чогось до Блемфонтену „не стрігнувши нігде ворога“. Цілю скомбінованого маневру Олів'єра було дійти до Лядібранду. Сєю цілю тяжко було виконати, бо Бури ввійти з собою волами вози, а переслідували их з усіх сторін легкі поли англійської кінноти. Мимо того Олів'єр великим покосом обішов Робертеа і дійшов до Лядібранду, звідки має вже ввійти дорогу і сполучення з армією Бурів на півночі Орані. Неудача Френча поєслось з тим, що армія Робертеа не має вже спосібності до скорон акцій коней і запряжені волами вози Бурів виконують скоріший рух, як англійська кіннота. Англії старали ся взяти Лядібранд перед Олів'єром. Се ним на хвилю повело ся, бо гарнізон Бурів в тій міст був дуже слабкий. Але на другій день надтянула більша сила Бурів і выкинула Англії ввійти з міста. Бури зайли сильні позиції в околиці.

Повстанці в північно-західній часті Капланду розвивають щораз більшу рухливості. Операції Англії ввійти сиває лихій став попсованих дощами дорбг. Генерал Харсон, котрого вислано против повстанців, вернув до своєї квартири. Ввійти видав наказ до походу, але вымарш спбав ся з причин великих дощів. До Унігтону має зрибути командант повстанців Стінкамп на чолі 800 людей добре заосмотрених в оружїє і амуніцію. Дорогу між Кімберлейом а Пардебергом, котра була в руках Робертеа, обсадив ввійти Бурів аложений з 400 людей. Генерал Клемент, котрий машнує з полудня в сторону Блемфонтену, азнає по дорозі неборонені Бурами міста Етерсфонтен і Форесміт. Коло Брандфурту залізнична стачія на півночі ввійти Блемфонтену прийшло до малон битви, в котрій погнали 4 Англії.

Бури, дофакчи ся з під Ледісміту, знищили були по дорозі всі копанні угля, з котрих могли б користати Англії. Тепер з Преторію доносить, що нашені копанні відбуває ся далше. В Дунде выкинено в воздух всі закопи а машини знищено. Інші копанні, котрі могли б ввійти в англійські руки, також вылетять в воздух.

Бюро Райтера розширює рбні, доси несправджені ще погослови. Між ними доносить про смерть Жубера. Також Делрей, командант армії сконцентрованої в Крошштадт, має занедужати, а командувати его віддідм обяв командант Шутт.

Між улькованими на англійських транспортних кораблях Бурами зачинає пачувати велика смертельність. Від суботи померло вже сїм Бурів. Два полонені утїкли. Проволоку зь перевезені полонених на остров Олені пояснюють тим, що Крігтер загрозив репресаліями супротив полонених Англії ввійти. Перед залом Делатга арештовано корабель, підорваний о перевіз угля до Трансваля. Англіїскій диванік нарікають, що терез португальську територію переводить ся масова

З театру війни.

Кічерсь ввійти нагло до Де Арз, кляча залізниця Капланду. Сєи ввійти уважають за доказ, що повстанці голандських колоністів в західних частях Капланду і з плечима армії Робертеа цілком не здавлено, але що оно розширило ся до небезпечних для Англії ввійти роамів. Яке завязе панує між Бурами, доказує відповідь, яку дали Гатакри і Клементі мал их віддїл під Агерсфонтен і Форесміт, в половині дорозі між Коленом а Блемфонтеном. Коли ті генерали ввійти их до капітуляції, Бури відповіли, що сєи до розпорядности, але не добровільно, бо будуть бороти ся до послїдних капль крови. Найбільше клопоту робить англійським генералам командант Олів'єр.

контрабанда воєнна. Оруж'я і амуніція в найблизьких опаківаних відсилають ся прямо під адресу Преторія. Робертс від'їхав до Каштаду, аби побачити ся з жінкою. Уважалося, що неможливо рвч, аби англійські війська могли переді місяцем по сунути ся в Вламфонтену на північ.

Висылка англійських військ до Африки триває далі. Досі висло 142.060 людей, 24.473 коней і 381 армат. На місяці покликані до служби 50.000 людей. В дорозі до Африки знаходять ся ще 25.121 людей, 4.138 коней і 25 армат; разом 217.181 людей і 406 армат.

Обходи в пам'ять Т. Шевченка.

Шевченківське свято у Львові — концерт устрочений вчора вчорашнім товариством „Просвіта“ враз з всіма українсько-народними товариствами в великій залі Народного Дому — відбуло ся, як і попередніми роками, справді величаво.

З ударом 7-ої години простора зали заповнилася по береги нашої патріотичною публікою з Львова і з країв. [Відкриття на сцені місяця розушлено, а хто з провінції спознали ся, мусів вдоволати ся місяцем стоячим.] Як звичайно на естраді серед зелених красувал ся портрет Тараса. За ним зайняла місце військова музика 80 полку п'хоты і она увертюрою „Libuše“ розпочала концерт.

Вступне слово вголосив проф. Вол. Шухевич: похвалюючи збірну громаду, відтак указав на ідеали Тараса та на його заповіти і з одушевленістю, серед немов-каючих оплесків, проголосив непохитну нашу віру в нашу перемогу: Русь-Україна встане до нового життя, воля, нескорювана! Промова викликала серед усіх публіки сильне вражіння і гримаси оплески були докучливі, що гадки висказали бешкетом і гадками устїх. — По двох точках співних гарно промовив ще академік п. В. Старосельський в імені руско-української молодіж.

Музична частина вечірньої була заступлена двома точками сольними: співом панни Проскурницької, звідомою уже з торжнотного виступу на вечірній Шевченка у Львові, і п. Ол. Машуги. Паниа Проскурницька голосом повним звучим, округлим, а знов дуже інтелігентною, природною (хоч не вчовою) інтерпретацією та виразом у співі зробила, як усе, дуже користне вражіння. А що до співу п. Машуги, то коментарі були б зовсім зайві. [Як паниа Проскурницька, так і п. Машуга мусіла на неможливу просьбу публіки відспівати ще пару пісень надпрограмово (п. Машуга побач Лисенковому „Мені однаково“ відспівав ще „Не хли ся авороньку“ і „По-маршала наша доля“].

З токою хоральних найкраще вивав хор мужчій Лисенка „На прю“, аранжований з оркестрою (твір колекційної сили та ефекту, хоч не легкий до виконання). Два хорі мішані: „Ой чого-ж ти почорніло“ Воробкевича (транскрипція Г. Топольницького) і величава кантата „Буть порогі“ Лисенка випали через недобрі та незбежні нових сил у голосіх живих, особливо сопранів, трохи слабше, хоч видко було у виконанні чимало праці та виготовлення. Що першій з хорів мішаних, Воробкевича „Ой чого-ж ти почорніло“ загально не зробив вражіння, вивно не виконане його, а сама композиція, в котрій нема переведеної явочес консквентної думки музичної, в котрій ілюстрація оодиноких слів та фраз сего героїчного стихотвору Шевченка виходить нігдї дивовижна, неспроможна, повна враз безсмыслого вигуків. Публіка наша, хоч і не надмірно вибаглива, відчула се інстинктивно. Жаль лише, що композитор такого талану, як Топольницький, марнує час на транскрипцію таких творів, котрі через таку транскрипцію прибирають ще більше силуваних та чудних красок.

Декламація була одна: академік п. Вол. Темницький віддекламував гарно Шевченкову балладу „Причина“.

По скінченню концерту одушевлена публіка відспівала серед поважного настрою мнїш „Ще не вмерла України“.

Комерс, дуже многолюдний, відбув ся в реставраційній залі готелю Belle Vue.

Сконфісовано.

[Нинішнє Slowo polskie напало на комерс за те, що коли в салі Belle-Vue військова музика заграла руским гостям арію Jeszcze Polska nie zginieła, роздало ся покане і музика, скоренько зорієнтувавши ся, перескочила на пішу арію. Slowo polskie дуже обурює, але не запитає ся: чи Поляки не роблять всего можливого, щоб довести Русів до крайнього обречення супротив них? Чи-жь недавно рада міста Львова не відновляла площі на пам'ятник для Шевченка?]

З Бучача пишуть нам:

Дня 24. с. м. [з сього] обходила молодіж гімназіальна в Бучачі вечірній в пам'ять XXXIX. роковин смерті нашого незабутнього Кобзаря-поета Русь-України Тараса Шевченка. Вечірній, миморядних трудностей, випав дуже гарно.

Передовсім заслугу на увагу вступне

слово о. катихита Добрянського. Відт пред-ставив горіж житя Тараса, а заквітчав за-охоту молодіж до праці та любови Русь-України, подякувавши за примір нашого генія. Честь о. Добрянському за труд, який покласти для сего торжества! — Обидва відспівав хор зовсім удачно „Думи мої“, Далі відспівано Крейцера „Domok Bozhu“, Ничинського „Закувала та синя голу-ла“ і Вербича „По битві“. Інші славянські Нижанковського, що закінчили вечірній, поділили загально. Милу несподіванку учинив нам соль-спів ученика В. з У. класу, котрий своїм милозвучним і сильним баритоном певно та з чутям при акомпаніменті ученика М. на фортеп'яні відспівав „Замовила торбаня“. Оркестра, зложена з всіх членів під управою ученика Г., відгратла дуже гарно Биликовського „Рот-роші з народних пісень“ при акомпаніменті ученика К. на фортеп'яні. Декламували ученики: І. з IV. класу „Неофіти“, Р. „Перебендю“ по польськи і Н. „До Основ-нянська“.

Загалом цілий вечірник випав дуже величаво, у кожного учасника можна було бачити вдоволення. Заслуга за удачу вечірня належить о. Добрянському а також ученикам Т. з IV. класу, управителю хору і музики, що своїм невтомним трудом при амуценію хору і музики довів до крас-ної удачі вечірній.

При розпочатті тих вечірників на п'єді чотири телеграми: з Коломиї оден, з Львова два і з Черемиси оден. — У-частників.

З Золочева пишуть нам:

Дня 24. марта відбули ся в Золочеві вечірній в пам'ять Т. Шевченка, устрочений руско-українською гімназіальною молодіжю. В театральній залі на сцені, поміж дві-ма стільцями бують безсмертний Кобзаря. О 6 год. вечором розпочали ся вечірній промовою тов. Віктора Чорного. В коротких словах висказав він значення Шевченка для нашого народу і нашої літератури, означив його становище в пантеоні всевіт-них істориків та заквітчав апостророю до поета. — Хор мужчій заспівав Шевчен-ка-Воробкевича „Думи мої“, виконане, хоч при слабких силах, було добре. — Вийшов на сцену тов. Теодор Рак. Гримас оплески похвалюючи його, од він дав ся пізнати як найкращий декламатор на вечеру Мицкевича. Безсмертні слова „Послання“ плыли могою струною з уст його. Потім спів: „Stepy Akiermańskie“ Мицкевича, а відтак соль-скрипковий „Ліричний пісня“ грав дуже гарно малий хлопець з III. класу Брумер [мимоходом кажуни жид] і на оплески мусів повторити. — Знов декла-мація — „Гамалія“ по польськи. Декламатор Гірні, одиниць Поляк з VIII. класу на „гайдамацким“ вечеру! Декламація була гарна, хоч текст перекладу не дорівнює оригіналу. — Відтак по хор з пісню „Де Дівице наш“ наступила декламація Шев-ченкова „Причина“. Вголосив тов. Гутков-ський досить добре [з деяких місяців бра-кувало „модуляції голосу“]. — Невдовзі за-лунала пісня „Ой похвал“ — На заквітчені проф. Ів. Франчук вголосив промову, в котрій вказував молодіж на ідеали Шев-ченка і заохочував до праці та науки для добра вітчизни. На тій був кінець. Всі виходили вдоволені з вечера.

Треба додати, що ученики-Поляки з трох найкращих класів — крім нале-жачих до хору — зовсім не було; були Русини і всі Жиди. І сумно і встидно нам стало. Таж Русини могли убитися на вечеру Мицкевича з польськ стрів, могли декламувати, дали гроші, а коли вечір-рек Шевченка, Поляки не одного! Вильям Сендзімра зробив своє!

Письма з краю.

З Рудок пишуть нам:

Для переведення повітрової організації в повіт рудеківськ і о мисли ухвалено про-грами на львівськ з'їзд народний сто-ронництва скликав о. Стеф. Опішкевич з Хашевич довірчий збори священників на-родовців і інтелігентніших селян на Романівку на день 2 марта с. р. На збори збрало ся мале число запрошених (всього із сьм громади) за для великого холода що его сніг прикрив і мерзло. З сеп причини збори не узнали себе компетентни-ми вибрати організатора і его помічників, а ухвалили скликати з'їзд на нашій день, коли дорога поправит ся...

Вийдаючи запрошених, о. Опішк-евич розмовляв з селянами, вказував на потребу просвіти, закладане читальні, кра-мниці і т. д., вказував, щоб всі люди писали по руски, домагали ся у всіх урядів і вла-стей, щоб з ними ведено справи з руским язич, щоб по руски підписували ся і т. д., і закінчив, що саме тепер для скріплення руского життя переводити ся народна органі-зація в цілком краю з рамени Народної Ради і Народного Комітету. При тій о. Опішкевич зовсім не тикав партійності меж Русинами, бо між селянами в Руд-чанів поки-що о партіях не можна і думати. Селяне повишдали з хаз, а о. Опішк-евич розговорював з місцевими паро-хом про справи приватні. По хвилі увій-шов до хати ч. І. Голіньський, ввійт патріот з Підгайців, і просив о. Опішкевича, щоб селянам пояснив ближче: що то єсть На-родна Рада і що то ті партії рускі, котрих селяне не хочуть знати. В такий спосіб за-

интерпелований о. Опішкевич пояснив основні стороництва народного а москвофіль-ского, розказав за сьбір о етномології і фонетику, о „Просвіті“ та в субвенції з фондів краєвих і, розумів ся, мусів згадати за напасті „Руского Слова“ на на-родовців і їх інституції. Але в панове, — сказав — не дивіть ся на то, тільки старайте ся на кождім кроці зайняти за Русинами, домагайте ся всею, щоб з ва-ми урядовано по руски“ і вказав спосіб, як до того змусити власті, прикладом з свого поведення і практики. Селяне устави інтерпеланта признали о. Опішкевичеві, що він добре каже, справедливо поступає і они на те годять ся.

Понеже дорога зараз була поправля-ла, то дня 8 с. м. відбули ся другі довірч-ні збори, на котрих явил ся значне число священників-народовців і інтелігентні-ших селян, — крім, розумів ся, допису-вачів „Галичанка“, котрий на зборах д. 2 марта кивав головою, а обидва з „Гали-чанки“ написав брехні...

З Количинців. [Аматорскі пред-ставлені драматичні в Количинцях і в Крогульцях.]

Як було оповіщено в „Діла“, відбу-ло ся дня 4 с. м. в Количинцях аматорске представлення драми „До Бразилії“ з 4 ак-тах. На представлення, що зачало ся о 8 год. веч. в салі „Сокола“, явил ся вся копич-ницька інтелігенція, руска і польська. [Замі-сценою було мало; надівомось, що другими ра-зми зновити навідати ся.] Сала була наби-та, бо явил ся також много мѣщанства і селянства. Аматори грали дуже гладко і плавно. Найартистичніше віддала свою ро-лю [Ксеня] паниа Зузіанна Вельска; дуже удачно грали також: пань Фр. Отавова [Марта] і Фр. Мручкова [Юрис], а з мужичи п. Ів. Титор [Данило], Кіба [Грицько], Костя Елі [снать], Маркевич [Скупекі] і Іван Романов [малый Юрко]; прочі аматори грали також добре. За сесю удачно виставу належить ся признати п. Та-мом. Перейм, що знаменито вичув амато-ров, як і п. д-ру Луці Сафійови і пани-сту Якуляку, котрі щиро заняли ся всім приготуванням до вистави. В похвалу д-ра Сафійна треба сказати, що від коли він осів в Количинцях, беззастанно тру-дять ся около обидва просвіти мѣш-чанством. А пань Якуляков не жалув-ла трудів приходить на проби, щоб вичи-ти жієнців їх роль. Вся публіка була ду-же вдоволенна представленням і часто опле-скувала гру аматорів. Винагородила она доготоріваним оплеском і п. Перейму за добре вичуче аматорів цілою драмою і за добру режісерію.

Дня 1 марта відбуло ся в селі Кро-гульці, в стодолі тамошнього пароха о. Ки-сєлевського, аматорске представлення штуки „Бувало а нині“ і мимомо перенос, як робив тамошний ввійт Старенький, удало ся дуже добре. Обширна стодола була повніска народом. Явил ся також много інтелігенції з сусідніх сѣл, а з Количинців прибула майже вся інтелігенція руска. Селяне грали дуже добре, особливо Гріг. Кушів [Хрив] і Шведз [ввійт]. Се представлення було за-слугою пароха о. Ксєлевського, котрий щиро трудить ся для добра своєї громади і дай Боже, щоб в другіх громадах був та-кий лад і така просвіта, як в Крогульці! Количинський.

З Черемисля пишуть нам:

Щоб бодай в часті показати, в якій спосіб ч. к. окружний ради шкільний інтер-претують всякий розпорядження в користь польщини і обряд латинського, най послу-жити отес розпоряджене:

L. 2469. R. S. O. Przemyślany 1 grudnia 1899. Do Zarządu szkoły ludowej w...

Dnia 6 grudnia każdego roku przypada w gminie tamtejszej uroczystość Patrona pa-ralnego obrządku łacińskiego. W myśl przeto §. 7. „Przepisów praktyk religijnych“ wydanych przez c. k. Radę szkolną krajową dnia 24 lute-го 1896 r. ma szkoła tamtejsza obchodzić dzień ten uroczysto, a tem samem dzień ten ma być wolnym od nauki szkolnej. Rozporządzenie to wpisać należy do księgi rozporządzeń.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej. Przewod-niczący c. k. Starosta Winiarski.

Тут мущу значити, що покликаний §. 7. каже, що тільки день патрона місцевої церкви або костела має бути вільний від науки шкільної. Але що там! паратрає паратрафом, а має бути так, як того жадає латинський священник — ks. kanonik W. Ruchalski, до котрого парох належить по-наді десять сѣл, і то переважно руских. Так „ми“ тоб, рускі хлопе, кажемо свят-кувати польського патрона паравіального і мусім! На той день „ми“ замикаємо для твоих дітей школу!...

З Бродок. [И наперфумована не-права не спростує правду.]

В інтерес правди і вірної інформа-ції загалу рускої Публіки мущу спростува-ти мнїш „спростовані“ п. Івана Долинки з Бродок в 43 ч. „Діла“ що-до будови нової церкви в Бродках і справи моєї кни-жочки „Звятий цвѣты“, хоть-б и на підста-ві того самого §. 19., сн вже так дуже потрібний.

Ціле тов „спростовані“ п. Долинки не єсть аластиво жадним спростованям, бо не спростує нічого, що я заявив в моїй допи-си з Бродок в 29 ч. „Діла“, крім того одного місяця де каже ся: що п. Торосевич, колатор, не хоче користати з датків і грошей за книжочку „Звятий цвѣты“ мною

на церкву узаконяних, лише хоче дати цілу част на него принадаючи. Проче в тій „спростовані“ єсть тільки пуста балаганина і хвалба себе і пана Торосевича, і то та-ким кадилом, що аж „воноє“. Але хотай Русини на тих солодких і побожних сло-вах і перофумах своїх оп'якувати і при-ятелів дуже добре вже розуміють ся, то однак наведу акти і факти, най за мене говорити і непраду простують.

1) Що через процеси і рекурси до-черних парохів в Лубнів не можемо прийти вже раз до нової церкви в Брод-ках, то рвч певна, і тов пишу в моїй книжочці, тож на то не треба аж „спро-стовани“ і енуційні п. Долинки! Радше во-дів би він признати ся, що через него не прийшло до згоди в сій справі, бо коли в 1894 році Лубнів хотів погодити ся і на мою просьбу давали „добровільно“ 1000 ар. на нашу церкву, то п. Долинка, як по-житочний повновластник громади Бродок, не пристав на то, кажучи, що процесом їх змусимо, аби дали все; тож і маємо процеси і рекурси. На тов жалують ся так Бродяне як в Лубнів.

2) Церкву нашу мала коштувати після кошторису п. Нагрібого 14.000 ар., котру то суму знизено на високі п. Торосевича на 9000 ар. ще в 1894 р. і та сума 9000 ар. збрала прийата і затверджена і при по-свідбій розправі конкур. 15/10 1899. Аби и тую суму вже суму що зменшити, завжди п. Торосевич при розправі конкур. 15/10 1899, аби я виявив, кільки збрав-всь за мою книжочку на будову церкви, і аби то до конкуренції вчислити і таким спосібом суму репартиції доперва усталити, що оче-видно вийшло б лиш на шкоду церкви, а на користь п. Торосевича. На тов подав і знов до протоколу, що: жертву і грош мною узаконі за мою книжочку „Звятий цвѣты“ признаючи виключно на викичене і украсені нової церкви в Бродках, бо така єсть моя воля і тих, що мені добровільно офери свои для церкви давали, а то тым більше, що: викичене належить також до будови і ціл тым не зміняє ся, а також і длатого так зробив єм, бо що-ж можна за 9000 ар. поставити? Хіба мур і дах! Тож аби довів Божій лїтами цілми не стояв знова пустий і голый, як то у нас бу-ває, старатись уже тепер мущу і буду одніт викинути его і украсити. А то мій обов'язок, бо парохіне не могли бы, тож их тым ратує. Понеже все то, що тут кажу, стверджа-ють урядові акти ц. к. Старства у Львові, а то до ч. 46400/99 з 20/11 1899, ч. 59516 з 8/1 1900, ч. 608 з 8/2 1900 і ч. 7574 з 16/2 1900, котрими мене Старство львівське непо-коні і по-просту гнобить, змущуючи віддати мою жертву і працю в користь конкуренції т. є. в користь „приват“ а не в користь церкви, і понеже жадане неправне п. Торо-севича так довго мая вальор, поки его вїст сам в Старстві до повшого протоколу не відкличе, про тов: мнїш спростовані п. Долинки єсть в „грудні неправд“ в тій вгляді, і може по-просту лише надати руску Публіку в нашій честній часопис „Діло“.

3) Ц. к. Старство у Львові не видало ще до нині потрібного і нам належного оречення конкуренційного з розправ з 5/10 1899, хоть вже майже пів року минає, і люде упоминати ся, бо не можемо без то-го-ж нічо зробити. Все однак, як свідчать понижі акти, робить ся зависимим від того, аби в віддав узаконий мною за мою книжочку грош до конкуренції, т. є. в ко-ристь приват... після волі п. Торосевича.

4) Неправдою єсть, що Бродки мали бы складати 18.000 корон, як каже п. Долинка, бо вже тепер мають 3000 ар., а треба бы ще лиш 6000 ар., а Бродки, хоть-б и самі, враз з двором дати се можуть і без моєї книжочки.

5) Ровно-ж неможівне єсть „спросто-вані“ п. Долинки, щоб п. Торосевич аж „протоколом“ азнавав, що хоче з род-ною помолати ся в новій церкви і т. п. Говорив тов приватно при розправі, але та-кй рвч до протоку непотрбний і не надають ся, а ми Русини аж надто розуміємо такий солодощ, як і перофума і кадило п. До-линки поминаємо...

Не проваджу адвокатської канцелярії, а з браку часу на будове в тій справі на-вщо реагувати не буду. У Дорогих Родим-ців вїру маю і знайду єн. А о ласкаве по-црте і пам'яті на мою книжочку снм прошу.

О. Іполит Погорецький пар. Бродок.

З Бобреччин. [Новини.]

Дня 14 н. ст. марта доїхав палмарь Закалужний вїтовн К. Ковалев з Будько-ва, що зловід обкріла тамошню церкву. Того самого дня переходила через село на-троль жандармерія, зложена з постенієра Голды і жандарма Юська. Они лїшли на місяць злочину і застали двері ненарушені, скарбону церковну розбиту і драбину при-ставлену до отвореного вікна. Сконстатовано, що вікно було отворене з середини, і на моху церковного даху не було ніякого слѣ-ду, отже зловід мусів дѣстати ся лиш дверми, а вікно отворити аж відтак. По-дозрін упало на самого доносника Закалуж-ного, що мав у себе ключ від церкви. Арештований признав ся обидла до вини.

Бобречка рада повітова урядує вже де-в'ятий рік, а о нових виборах не чувати нічого! З теперішнього господаря ради по-вітрової бодай сей хосєвз дай Русинів, що завдяки тактові маршалка Неабытського відступає все даром салю на рускі збори і концерти. Але треба зазначити, що бобречий

Русины не так то часто користають ся салі, бо і збори, отъ хочъ-бы філін „Просвіта“ або „Рускои Радѣ“ майже не відбувають ся за-для рутенської байдужности, а сль відбуде-ся який концертъ заходомъ однихъ і львів-ськихъ товариствъ [якъ прим. „Основа“], беру-ть се бобреекій патріотъ за заслугу свого товариства і осмѣлюють ся подавати се до прилюдноі відомости [якъ то стало ся въ людювмъ концертомъ въ Бобрці, урядже-нымъ заходомъ кѣлькохъ патріотичныхъ мѣ-щанъ а силами львівскихъ техніковъ, 21-ого грудня мин. року.]

Дня 24 с. м. відіграно заходомъ поль-ского „Сокола“ комедію Влізінского „Прже-гопа-тата“ на дохідъ декорацій для ама-торского [польского] театру. Русины не яви-лись на представлені, бо запрошена розбела-но лише въ польськомъ языкѣ.

Парадний собѣ бобреекій урядъ громад-скій — ошадний навѣтъ на воду! Въ кождій торгъ і ярмарокъ каже поспіакамъ відни-мати відъ одинокимъ въ середнѣстю помпы відойму [ручку]. Въ такихъ дняхъ мусѣть мѣщане мешкаючи въ середнѣстю посылати по воду ажъ на далекій передмѣсть, а при-ѣзжій селяне, оплачуючи на добро мѣста мы-то, мѣсце на торѣ і т. д., мусѣть гасити спрагу по жидѣвскихъ шинкахъ Іосѣбовъ і Леонѣвъ.

Немаєможъ.

Соймъ краевый.

[4. засѣданє 5. сесіи VII. періоду дня 28 марта].

Весняне сонце вджало оживило нашихъ послѣвъ, бо соймова сѣля заповнила ся нинѣ досыть численно.

О 11^{1/2} год. маршалокъ отворивъ засѣ-данє, посвятивши довѣий споминъ помершому вчера польскому менерови політичному д-рови Флѣор. Земляковскому. Маршалокъ подавъ точну житейськє помершого, вказуючи на яго „народний“ і державній заслуги. — Збѣра-ній послы повстанемъ въ мѣсць віддали честь покійникови. Рѣвночасно вѣсть мар-шалокъ, щоби на руки вдовы выслати кондо-ленційну телеграму а такожъ депутацію въ 4 послѣвъ на похорони. Палата ухвалила оба вѣски въ домаганемъ п. Абрагамовича, щоби маршалокъ самъ назначивъ членѣвъ депута-ції; се и стало ся. До сен депутація покли-навъ маршалокъ пп. Борковського, Вайгліа, Биджековича і Крамарчика.

П. Урбанскій відчитавъ наспѣвшій пети-цію. П. Остапчукъ промавлѣвъ надъ петицією громады Токи [пов. збаражского] о удѣленє запомоги на будову примоту для убогихъ, а еп. Чеховичъ підпѣръ петицію тов. Двѣоцій ин-ституту въ Перемышлѣ. — Петицію предѣлю-но одѣлѣти комісіямъ.

Маршалокъ звернувъ ся вѣдтакъ до пред-сѣдѣтельствъ комісій въ жаданемъ, щоби они на засѣданіи комісій запрошували членѣвъ від-дѣлу краєвого въ цѣли лучшого поясненє де-якихъ справъ. По тыхъ формальностяхъ при-ступлено до дневного порядку. Наступило пер-шій читанє справозданъ віддѣлу краєвого: въ справѣ змѣны кѣлькохъ параграфѣвъ статуту м. Львова, додатковє справозданє о спродажѣ соли въ краєвой управѣ, далѣше о признаєн-шпиталеви въ Горлицяхъ права публичности и справозданє въ вѣску п. Меруновича о буд-овѣ водныхъ дорѣгъ. Надъ послѣднимъ вѣс-комъ промавлѣвъ довѣше самъ вѣскодавецъ п. Меруновичъ. — Вѣскокъ сей передано ко-місію господарства краєвого.

Въ далѣшій нарадѣ признала палата важными выборы послѣвъ въ болѣшомъ по-слѣстві: гр. Казим. Шенцаковъ въ округа перемышленскій и Сеньковскій въ округа тарно-польскій и послѣвъ въ мѣсць: Михаловскій въ Тернопольскій и Витославскій въ Коломыскій. — Справоздавецъ сихъ выборовъ бувъ п. Вай-гитеръ.

П. Хаменъ ресерувавъ чотири справы о удѣленє концесіи на побиранє оплатъ мѣщан-чихъ на дорогахъ повѣтовыхъ въ пов. лан-цутевскій.

Вѣдтакъ въ порядку дневного наступала справа выборовъ до трѣхъ комісій: для ре-формы аграрной въ 9 членѣвъ, доповняючий выборъ одного члена до комісій промысловой и выборъ комісій дисциплинарной по мысли ухвалили сойму въ 27 марта 1899 [трѣхъ членѣвъ въ куріи а трѣхъ въ цѣлого сойму].

Гр. Стадницкій поставивъ два вѣски: о поблѣщенє члена членѣвъ комісій аграрной [для „хлопскихъ майоратѣвъ“] въ 9 на 11 членѣвъ и доповненє комісій промысловой 1 членомъ. — П. гр. Андр. Потоцкій домагавъ ся, щоби при голосованіи на членѣвъ комісій дисциплинарной въ куріи голосовано відразу на вѣсьхъ трѣхъ членѣвъ а не на кождого въ особбѣ. — Палата ухвалила вѣхъ три вѣски, а рѣвночасно ще прочіи доповняючий выборы до иншихъ комісій на мѣсць уступившихъ по-слѣвъ.

Въ цѣли переведенє сихъ выборовъ мар-шалокъ перервавъ на чверть годины засѣ-данє.

По перервѣ оголосила комісія скрута-ційна переведеніи выборы. И такъ до комісій аграрной выбранъ пп.: Володисл. Чайковский, Гупка, Клемєсевичъ, Среднянскій, Пашков-скій, Пілять, Поточекъ, Райскій, Сенковскій, Урбанскій а Вахнянинъ; до комісій проми-словой п. Сенковскій. — До комісій дисципли-нарной въ цѣлого сойму выбранъ пп.: Бор-ковскій, Каратинскій и гр. Стадницкій, а въ куріи выбранъ: въ сѣльскомъ п. Крамарчикъ, въ болѣшнихъ послѣствіи п. гр. Андрій Пото-цкій, а въ мѣсць п. Вайгель. — Въ выборахъ доповняючихъ до комісій выбранъ: до зѣлян-ничонъ п. Окуневскій, до адміністраційонъ п. Ад. Биджевичъ а до господарства краєвого п. Брикчинскій. — Предсѣдательствъ комісій аграрной выбрано п. Пілята.

По довершеніи сихъ выборовъ палата безъ дискусіи ухвалила провизорію бюджетову на мѣсць цѣтень и май с. р., якъ мину-шого року.

На тѣмъ закѣчено порядкомъ дневный и наступило читанє интерпелляцій. Въ рускихъ послѣвъ вѣвели интерпелляції: п. Оста-пчукъ въ справѣ відмовы краєвою радою школьному системѣзованъ 2 классовой школы въ Новѣмъ сѣлѣ [пов. збаражского], п. По-ваковскій въ справѣ интерпелляції [одну до вы-дѣлу краєвого а другую до правительствѣ] въ справѣ надужитъ славного вѣбѣ Глинського въ Вышачихъ и п. Вияничукъ о удѣ-ленє погорѣльцямъ въ громадѣ Дѣлѣвъ за-помоги [на руки віддѣлу кр.] и въ справѣ не-выдѣланє сиротѣвъ кѣлѣвацѣтѣмъ грома-дамъ пов. станицлавского.

О 2 годній закѣчено нарады, а о сѣд-дучѣмъ засѣданію повѣдомитъ маршалокъ послѣвъ писемно.

НОВИНКИ.

— Вчерашнє число „Дѣла“ сконфіскувала ц. к. прокуратура державна за оденъ уступъ статьи „Шенченковскє свято у Львовѣ“, де була агадка о бурмістрѣ въ Комарна, послѣ-д-ру Яклиньскімъ. Конфіскація наступила такъ позно, що вже годѣ було выдати другій на-кладъ, длятого выдаемо нѣмѣше [61 и 62] чи-сло въ зблѣщеніи обѣмъ.

— Митрополитъ о. Кушовскій не підвѣвъ ся доси въ ложа недуги, ба що болѣше — пухли-на въ нѣгъ посувала ся выше и доходитъ до грудей. Станъ недужого небезпечный.

— На вчерашнѣмъ засѣданіи сойму явили ся послы-Русины ажє майже въ комплѣтъ, бо не було только хорого п. Т. Заячакского и о. Мандичевского [якъ звычайно]. На вчера-шнє засѣданє прѣбувъ и станицлавскій еп. Шенцикій. [Перемышлскій еп. Чеховичъ бувъ уже на першѣмъ засѣданіи.]

— Управа Товариства имени Т. Шевченка въ Петербургѣ оголосила въ петербургскихъ дневникахъ: „Сердечное дякуючи вѣсьхъ, що взяли участь въ вечерѣ д. 4 (16) марта въ па-мять Тараса Григорьевича Шевченка, а та-кожъ тѣмъ, що своєю участію причинились до удачѣ вечера [о тѣмъ вечерѣ было писано въ 57 числѣ „Дѣла“], подає до відомости, що за проданій билѣтъ пришло 1.097 рублѣвъ 30 копѣйокъ, кромѣ того въ добровѣльныхъ жертвъ 64 руб. 55 коп. [въ тѣмъ 25 руб. відъ Е. А. Муркенъ], отже разомъ 1.161 руб. 85 коп. Розходѣвъ при устроеніи вечера было 692 руб. 34 коп. Чистого доходу уйдѣшло въ касу товариства 569 рублѣвъ 51 коп.“ — Гарно!

— Архикнягиня Стефанія по одруженіи въ гр. Леонавичъ — якъ теперь показу ся на основѣ оголошеня министерского — утратила титулъ „королевской Высочества“ [заборонивъ се въ отецъ, короля бельгийскій] и рангъ ар-хикнягини австрійской та княгини саксо-ко-бургской. Теперь она собѣ просто „гравиня Стефанія Леонавич“.

— Доповняючий выборъ пѣсѣа до рады дер-жавной въ мѣтского округа Станицлавскѣ-Тас-менища [на мѣсць д-ра Билинского] ровнѣс-ный на день 15 п. ст. мая с. р.

— Въ Городна. Заходомъ городечныхъ Ру-синѣвъ а при спблучастіи Львівского Бояна відбуде ся въ памѣть Т. Шевченка концертъ въ Городку въ сѣли Ресурсъ во вторникъ 3-го н. ст. цѣтня [а не въ недѣлю, 1-ого цѣтня, якъ то перше було проголошено]. Програма концерту дуже добриѣа. Початокъ о 7 год. веч. Цѣны мѣсць [не обмежаючи жертв-любивости]: кресло першоряднє 1 кор. 60 сот., другоряднє 1 кор., мѣсць стоѣть 60 сот., а для сѣлянъ и мѣщанъ 30 сотѣйкѣ. Билѣты можна дѣстати въ торговли п. С. Вѣлганъ а въ день концерту при касѣ. Програма роз-дасть ся при вступѣ. Доходъ въ концерту призначений на будову „Народного Дому“ въ Городку.

— Ученики академічон руской гімназіи у Львовѣ устроюють во вторникъ 3-ого н. ст. цѣтня въ великій сѣли Народного Дому ве-черницѣ въ памѣть Т. Шевченка. Въ програму входять: відбитъ „Мотивы въ поемахъ Т. Шевченка“; декламація Шевченковихъ творѣвъ: „Козачковскому“ и „Кавказъ“; мѣша-ный хоръ відѣстѣа: Лисенка народній пѣснѣ „Ой вѣбѣду я на могоду“ и „Шумитъ, гуле „добрѣовника“, Колессы „Три пѣснѣ народнѣ“ и Федьковича-Вѣрицкѣго „Гей по горѣ“ [въ пѣсѣацѣтѣку]; мужескій хоръ відѣстѣа: Шев-ченка-Вѣрицкѣа „Огнѣ горѣть“ и Шевче-ка-Лисенка „Гамалія“; баритоновє солы „Гель-манъ“ Шевченка-Лисенка; скрипковій ду-етъ; фортепиановє солы; а закѣчить вечер-ницѣ промова проф. д-ра Пачовского.

— Въ Бродѣвъ одержуемо отсей покликъ: Майже кожде мѣсто и мѣстечко на Руси у-раджує въ честь нашего батька Тараса вече-рокъ, лишень нашъ Броды, якъ застѣды, такъ и сего року повозбатоъ заду. А чѣа-же то не такъ трудно; потреба лишень хотѣти, а все дастъ ся зробити. — Русини.

— Змѣны въ прѣзидіяхъ судѣвъ окружныхъ. Цѣсаръ дозволивъ на перенесенє вицепре-зидента окружного суду въ Золочевѣ Станицла-ва Пшилукого на власну яго просьбу до суду краєвого у Львовѣ на управителя карного суду; далѣше именовувавъ прѣзидента окр. суду въ Сяноцѣ д-ра Адольфа Саганека радникѣмъ двору и прѣзидентѣмъ окр. суду въ Станицла-вовѣ; вицепрѣзидента окр. суду въ Самборѣ Кавтана Хильского прѣзидентѣмъ окр. суду въ Сяноцѣ; акциды именовувавъ вицепрѣзен-тами окружныхъ судѣвъ радникѣвъ суду кра-євого: Войкомира Жарского въ Стрыя для Зо-

лочева а Маркила Тустановского въ Львовѣ для Самбора.

— Въ Перемышлѣ. Выдѣлъ „Товариства рускихъ женщинъ“ въ Перемышлѣ запрошує своихъ Р. Т. замѣщѣющихъ членѣвъ и дово-дичну Публику на вечерницѣ, що відбудѣть ся въ недѣлю 1-ого цѣтня с. р. въ комна-тахъ „Рускои Бесѣды“ въ слѣдуючюю програ-мою: 1) відбитъ, 2) солы-сѣвъ, 3) форте-пианъ, 4) моволовъ гумористичный, 5) квар-тетъ звѣрчатій и 6) забавы товарискій. — Вступъ відъ особы 20 кр. Початокъ о год. 8 вечеромъ.

— Въ Львівского Бояна. Вѣравы мѣшаного хору Львівского Бояна для відготовеня въ відѣлѣваню Псалмѣвъ відбудѣть ся заваѣра въ пятницю о годнѣ 7^{1/2} веч. Въ огляду на се, що відъ поры выкованя псалмѣвъ дѣ-лѣть насъ только короткій часъ, прошу въ комплѣтъ и точно явити ся. — В. III.

— Подня. Священникъ, відправившій недавно тому реколькцій духовный въ монастыри ми-хайловецкѣмъ, на память свято побуто по-старалсь о прекрасну чашу и прислалъ ея черезъ руки Впр. о. Декана Гуллы. За сю жертву такъ хорошу до нашої поки-ще еще маленькой каллички окладаю вѣсьхъ Впр. Отцявъ сердечнє спасѣ-Богъ! — О. Ефрема Іосифъ Таплинскій Ч. С. В. В., игуменъ мо-настыря.

— Брошуру нѣмецку посла о. А. Танячев-ича „Verständigungs- und Verständnisaetion“ можна дѣстати въ книгарни Товариства имени Шевченка по цѣнѣ 12 сотѣйкѣвъ а въ пересылку по 15 сотѣйкѣвъ.

— Ц. и. староство въ Терѣбовѣли — якъ намъ въ вѣдѣтамъ пишуть — ровѣселало до громадъ окружныхъ, котрымъ остро зaborо-няе у выпадѣхъ недуги звѣрѣть домовыхъ або якого скальченя удавати ся до людей, що доси займали ся лѣченемъ чи тамъ ра-тункомъ худобѣ, а наказы удаватись до лю-дей, котрі вчили ся того, т. е. до ц. к. ветери-нарьѣвъ. Ой ой! Въ теоріи ово выгладѣе красно, але въ практицѣ? Якъ бы то такъ абираеды хотѣвъ поступати пѣсѣа того ста-ростинского окружника, то перѣвъ, закнѣтъ бы чоловѣкъ захѣвъ до мѣста по ветерина-ру, то худобина агбѣла бы!.. А ще якъ хто бѣд-ный, то де ему н. пр. въ дѣтъ вѣзти відво-ду? — по друге: и ветеринарь, здасть ся, дармо не пойдѣ! А по сѣлахъ сѣ такіи люди, що въ практицѣ такъ добре знаютъ порату-вати худобу, часомъ [не во гнѣвъ сказавши] може и лѣьше, якъ недосѣднѣмъ чѣе ветери-нарь въ книжки. Тому, на мою молодю голо-ву, той окружникъ терѣбовельского старосты не конче добрый для насъ сѣлянъ. Ну, а може старшій лѣьше знаютъ, то най скажутъ! — Се-люшкѣ.

— Въ „Народной Торговлѣ“. Подаемо до відомости нашихъ Вп. Гостѣй, що транспорты вина въ дрохѣ вагонахъ вже надѣбшѣвъ до Львова и нинѣ розпочала ся розсылка такъ вина на подоникій адресъ, якъ такожъ ра-хункиѣвъ. — Заразомъ пригадуемо, що при-маемо и далѣшій замовленя вина на масевъ транспорты по давнихъ цѣнахъ. — Дирекція.

— Засѣданє Головного Выдѣлу Товариства „Просвѣта“ відбуде ся нинѣ, с. е. въ че-тверъ дня 29. н. ст. марта с. р. о звычайній годнѣй вечеромъ. — Гр. Вр.

— О. Яковъ Зробекъ, парохъ Вертелки, проситъ насъ оголосити, що до теперь жер-твѣдаецѣ явили надѣблати ему за его бро-шуру „Мала парохія“ 480 корѣвъ, признає-ныхъ на будову мурованон церкви въ Вер-телцѣ, та що жертвы все ще наплывають. Вѣсьхъ Р. Т. жертвѣдаецѣмъ складає сердечну подяку имени своѣмъ и парохіянъ и поручає справу церкви въ Вертелцѣ далѣшій ласка-вой памяти жертволюбивѣвъ. Вѣхъ жертвы бу-дутъ выказанъ въ Аскари. Відомостяхъ [сли Редакція ихъ помѣтитъ]. Теперь о. Зробекъ высылѣтъ колектантѣвъ изъ брѣдскѣй повѣтъ, а що не має въ одного письменного чоловѣка въ своѣмъ сѣлѣ, то всѣ праца спочиває на нѣмъ, длятого и трудно ему розвѣрати ся на вѣхъ боки.

— Испыты зрѣлости въ галицкихъ серед-ныхъ школахъ. Краєва рада школьна оповѣ-щує, що сегоднѣшній письменный пытыты зрѣ-лости зачнутъ ся въ вѣсьхъ середнихъ школахъ Галичины дня 7. мая. А устный пытыты роз-почнутъ ся: Въ гимназіяхъ — Бохия 28. мая, Броды 18 червня, Бережаны 28. мая, Бонко-вацѣвъ підъ Хировымъ 30. мая, Дрогобичъ 5. липня, Ярославъ 2. червня, Ясло 23. червня, Коломыя въ руской гимназіи 17. чер-вня, въ польскѣй 12. червня, Краковѣ: въ гим-на. Анны для мужчинъ 21. мая, для женщинъ 5 червня, въ гим. св. Яцка 11 червня, въ III гим. 11 червня, Львовѣ: въ академічній (руской) 22 червня, въ II-ой (вѣм.) 20 червня, у Францъ-Іосѣфа 23 червня, въ IV-ой у вѣд-дѣлъ головѣмъ 27 червня а въ рѣвноряд-ныхъ 27 червня, въ V-ой 25 червня, Нѣмий Сантъ 18 червня, Подтуржъ 11 червня, Пере-мышль: въ польскѣй гим. 18-ого а въ рус-кой 15 червня, Рѣшѣвъ 21. мая, Самборѣ 9 червня, Санѣкъ 3. липня, Станицлавѣвъ 5 червня, Стрый 13 липня, Тернопѣль 2 липня, Тарновѣвъ 21. мая, Вадовѣвъ 20 червня, Золо-чѣвъ 12 липня.

Въ реальныхъ школахъ: Краковѣ 9 чер-вня, Львовѣ 21. мая, Станицлавѣвъ 2. липня, Тернопѣль 12 червня.

— Терѣбовельскѣа щадничѣа наса пѣтѣова — якъ намъ въ вѣдѣтамъ пишуть — не приймає рускихъ полѣсъ обезпечѣть до позички гро-шей. Пановѣ „браца“ красно обдумали: хо-чѣшь, рускій хлопе, позичити въ повѣтѣовѣи касѣ, мусишь принеести полѣсу обезпеченя своихъ будынкѣвъ конче лише въ Краковѣско-го товариства, бо на руску полѣсу не дѣста-вѣтъ! А може се и тому, що панъ директо-рова повѣтѣовѣи касѣ щадничѣа вѣтъ агѣнтомъ Краковѣского товариства? Добре бы было, якъ

бы такъ одинъ нашъ панъ-отецъ, вице-дирек-торъ сен касѣ щадничѣа, заинтересувавъ ся трошки тою справою и розытавъ: якъ? що? та й чому оно такъ? Черѣвъ такѣе чѣмѣнькѣе запѣтанѣе чѣа-же бы ще не пошло ся въ не-ласку. А можна бы се вчинити деликатно от-такъ при обѣдѣ або при вѣстѣ. — Янѣможѣ.

— Славный хрестинѣи відбудѣли ся недавно у одного сѣлянина въ сѣлѣ В-ахѣ въ пашали-ку жовківскѣмъ. Такъ отецъ дитины, якъ и родитѣ хрестай були письменный люди, знали въ газетѣ о такихъ лицаряхъ, якъ Зіма, Кеш-ковскій е tutti quanti, тожъ маючи краснѣй прѣмѣръ „свише“, подумали, що й они не горшій и постановили рѣвножѣ чѣмѣе славити ся. А нагода естъ! Коли хрестинѣи, то и треба веселитись! Правда, въ тѣмъ бѣдѣ, що передѣловѣтъ, але-жѣ на що розумѣ? Не на-думуючисъ довго, постарались о корову, розу-мѣвъ ся чужо, зарѣзали, печеню вѣдѣтъ, ве-сѣлять ся. Однакъ треба бы ще чѣмѣе и под-лати, а грошей дастѣ-Богъ. На щастѣ нага-дали собѣ, що добръ недалеко, а у ясного пана прѣцѣвъ грошѣ е, отже буде й пиво! Дѣстали ся щастливо до касѣ та й, аложивши „вѣселѣ“, позичили собѣ 280 ар. Завава від-була ся славно! Але не цѣлкомъ повело ся нимъ — мали „пѣхъ“! Дѣсь бѣда надѣсѣла жандарма, той пѣзнавъ великій ихъ талантъ, тожъ щоби марно не пропавъ, заохѣвувавъ ся ними и завѣвъ ихъ до Львова.

— Дрѣбній вѣсти. Цѣсаръ дарувавъ въ при-ватной касѣ громадѣ Рѣшѣвъ въ повѣтъ дро-гобичѣмъ 300 кор. на внутрѣшнєе урядженє новои церкви. — Доповняючий выборъ одного члена рады повѣтѣовѣи въ Товмачѣ въ куріи сѣльскихъ громадъ розпѣсало нѣмѣстѣнцѣтво на 10 мая с. р. — На часѣ сесіи соймовѣи отворѣно въ соймовѣмъ будынку фѣлію почто-вого уряду „Львовѣ 12“; сей урядъ буде приймѣти всякій посылки и телеграмы. — Въ Краковѣ въ павильонѣ для боежѣвѣльныхъ при шпитали св. Лазаря повѣсьнѣ ся онѣгоды на рѣмѣнѣи на двѣрѣхъ остѣючій тамъ на лѣ-ченю 39-лѣтній д-ръ Генр. Штайкеллеръ, мѣскій и вѣдѣзничій лѣкаръ въ Тшебѣнѣ, морѣ-ниѣтъ. — Геологъ проф. Цуберъ выѣхавъ въ Львова до Венецѣвъ [въ полудн. Америкѣ] вѣбаваній тудѣ акціямъ товариствомъ для розсѣдѣлъ терѣвъѣвѣ настовыхъ. — У Вѣдѣи померъ сими дѣями хірургъ проф. д-ръ Го-мошкѣ. — Въ недѣлю померли у Львовѣ на-слою смертію: Марія Спринѣ, вдова по даку Успенской церкви, и Романъ Фертковскій, колѣсь секретарѣ громадѣнѣй въ Буську. — У Львовѣ застрѣльнѣ ся онѣгоды бар. Вѣдѣл. Гостковскій, бывшій властѣтель добръ, вѣдѣтъ касієръ на вѣльзѣ. двѣрѣи на Пѣдзѣмчу; не-давно сына его асуджено за крадѣжѣ въ фѣ-пансовѣй дирекціи, вѣбѣ самъ стравнѣй поса-ду на Пѣдзѣмчу и скѣбнѣвъ самоубійствомъ. — Вицѣпрѣзидѣнтъ нѣмѣстѣнцѣа Лѣдѣ въѣхавъ вчера до Вѣдѣи на похорѣни Земляков-ского. — Профѣсоръ школы реальной у Льво-ва п. Едм. Гѣмѣбскій жертѣувавъ на руки городечного старосты Вѣдѣл. Федорѣнѣа 1000 корѣвъ на захорѣнку для убогихъ дѣтѣй въ Городку відъ Львовѣмъ. — Начальный дирек-торъ почтъ и телеграфѣвъ радникъ двору И-ванъ Сеферѣвичъ выѣхавъ въ справѣхъ уря-довѣхъ до Вѣдѣи: зарадъ дирекціи обѣнавъ старшій радникъ почтовый Емѣліанъ Габѣрлѣ.

Телеграмы.

Вѣдѣнѣ 28 марта. Робѣтѣники урядили въ понедѣлокъ демонстрацію передъ палатами властѣтельствъ козѣленъ гр. Ларша и Гутмана. Коли надѣбшла позіція, робѣтѣники розѣбѣли ся. Одного арѣштовали. — Кн. Филіпъ Орле-анскій закупиъ добра на Угорщинѣ, де на-мѣрѣа постійно осѣсти.

Триѣнтѣ 28 марта. Въ понедѣлокъ відбу-ли ся зборѣи триѣнтѣнскихъ соймовыхъ по-слѣвъ, на котрыхъ ухвалено далѣше не яви-ти ся въ соймѣ, бо дотѣпершій переговоры не дали бы причинъ до зѣлѣшнѣи абстиненціи.

Триѣстѣ 28 марта. Переговѣры нѣмѣи И-талійцами и полудневными Славянами розѣбили ся. Збѣбранъ въ Парѣнцѣо италійскій соймовѣй послы, по відчитаню жаданъ славянской мен-шѣости, ухвалили одѣногѣсно, въ огляду на „пересѣдѣствѣ“ домаганѣ, не розпочинати на-вѣтъ надъ ними дискусіи.

Оломуцѣ 28 марта. Архієпископъ д-ръ Конъ заборѣнивъ вѣсьхъ священникѣмъ бутѣ членами чѣскои „Бесѣды“. Сѣсе зараджѣне выкликали політѣиный мотивы. До „Бесѣды“ належѣтъ 15 священникѣвъ.

Острава 28 марта. Правительство розѣви-зало радѣнѣальнєе товариство робѣтѣнѣкѣвъ.

Люблина 28 марта. Словѣнскій соймовѣй послы рѣшили супрѣтивъ безвѣзглядного по-ступѣваню нѣмѣецѣомъ болѣшности, не брати у-частѣ въ сесіи краиньского сойму.

Берлинѣ 28 марта. Парламентъ принявъ вѣнесенє зѣываючѣе звѣзковѣу раду до зѣмѣи констауцій въ тѣмъ напрямѣ, абы членѣамъ парламенту признано діѣты и кошты подо-рожи.

Парижѣ 28 марта. На кабинетѣовѣй радѣ ухвалено всѣоѣвѣтну выставу отворити офіці-ально дня 14 цѣтня.

Вѣдѣнѣ 29 марта. Доповняючий выборы до рады громадской въ першѣй куріи и вы-боры въ другій куріи выборѣвъ на подѣставѣ нового закона выборѣого для мѣста Вѣдѣи, мають відбутѣ ся при кѣнѣи мая. Вѣхъ лібер-альнѣи членѣи рады (35) аложѣи свои мѣнда-ты. Те саме намѣрѣють зробити нѣмѣецѣи на-ціѣоналы. Коли бы наступило ще кѣлькѣа ре-зѣгнацій, цѣла рада мусѣла бы бутѣ розѣва-зѣа.

Лондонѣ 29 марта. Напруженѣ мѣжъ Россією а Турѣчѣиною мало дѣйти вже до наивысѣи стѣпени. Россійскѣе правительство зѣмѣбілауваѣо вже чорноморску флоту и 250000 вѣйскѣа въ полудневныхъ губерніяхъ. — Россія

НА СВЯТА!

Що день свѣжй, первораднй

ДРОЖДЖЪ

поручає зб своияхъ складѣхъ въ

Львѣвъ, Станиславѣвъ, Перемышль, Тернополь, Дрогобичи, Коломыи, Стрый, Снятинъ, Самборъ, Рогатинъ, Бродякъ, Сяноцъ, Борщевъ и Золочевъ и просить о вчаснй замовленй зъ точнымъ поданемъ дня высылки 189 4—6
Народна Торговля.

Найзнаменитѣйшихъ

1/2 кл. цукровѣ десеровыхъ, именнѣ: помадкѣ, чоколадкѣ etc. зр. 1'20.
1/2 кл. Бисквитѣхъ англійск. и Гербатникѣхъ зр. 1'—
1/2 кл. кармелъкѣхъ мѣшаныхъ зр. '75.
поручає цю дня свѣжй

Г. ТРЕТЕРЪ

власитель паровон фабрики чонанды и цукровѣ
Львѣвъ, пл. Мариничъ ч. 7
рогъ ул. Коперника.

Купуймо знаменитыя выробы власны, прочъ зб справажу-103 ваню тандитю!

ТУТКИ цѣгаретонй 1000 штукъ за 1 зр., поручає Ант. Мазуркевичъ, Львѣвъ, Галицка ч. 12.

КАВУ

лучшу въ тонкѣхъ ворочкахъ 5-киловыхъ по цѣнахъ 11 зр., 10 зр. 50 зр., 10 зр., 9 зр. франко и низше.

Токай кураційный

въ флашкахъ 1/2 литровыхъ по 3 зр. и 2 зр. Само-родный по 1 зр. 20 кр.

Конякъ французскій

въ флашкахъ 1/2 литровыхъ по 5 зр. 4 зр. 20 кр.

Мѣдѣ питный

по 80 кр. за флашку 1/2 литрову поручає

Народна Торговля.

20 57—0

Хто хоче 400 марокъ

пѣдъ гарантїею мѣсячно, легко честно безъ риска заробити? Нехай пошле адресъ зъ вѣдомъ маркою пѣдъ V. 31 Ап-посеп-Exped. K. F. Wojtan, Липскъ-Линденау (Leipzig-Lindenau) 446

СВѢТЛО ЦЕРКОВНЕ въ фабрикѣ Аполло по цѣнѣ фабричной, Вина угорскй и австрійскй по-чавши водѣ 60 геллерѣхъ за ли-тру; Выробы зъ хиньского и правдивого сѣрѣла по цѣнѣ фаб-ричной поручає горячо Р. Т. Родимичъ

Михайло Петрицкй

Львѣвъ, Театиньска ч. 14 въ тою увагою, що выробы сѣрѣбнй лише за готѣвку; до-перва при замовленнѣ выше 100 коронъ допускає ся спла-ту ратами. 168

Вже выйшли зъ друку

ПРИПИСЫ ПЕЧЕНА

„Тѣстѣ святочныхъ“ въ руской мовѣ

вѣдѣвають:

Бабы, Кожачѣ знаменитѣ, Паници, якѣ: Пляцѣхъ дактилевѣхъ, орхо-вый, перекладаннй времѣною ма-сою, Нуѣтъ и т. х.
Мазурки, якѣ: чоколадовѣхъ, ро-зиковѣхъ, мѣдоловѣхъ, пропанскѣхъ, крухѣхъ зъ абжѣкою масою и т. п.
Торты, якѣ: помадковѣхъ, хлѣ-бомѣхъ, испанскѣхъ, сметанковѣхъ, пончиковѣхъ и т. п.

Всѣляки Люры
Тѣсна розкорѣднй на перо-ску
Медѣлани, Обарѣжкѣ, Хлѣбъ сѣдскѣхъ и т. х.

Цѣна 1 кор. 40 сот. [70 зр.] разомъ зъ пересылкою. По надѣсланю 70 зр. высылкає франко Друкарня Народова Ст. Манецкогъ и Со., Львѣвъ, ул. Коперника 9. 179 1—5

НА СВЯТА!

Вытягъ зъ цѣнника винъ, коняковъ, портеру, горѣвѣхъ и медѣвъ зъ ливницѣ

НАРОДНОЙ ТОРГОВЛѢ

А. ВИНА

Б. КОНЯКИ

Назва	эл.	Цѣна въ коронахъ	Назва	эл.	Цѣна въ коронахъ
Зеленикъ	1/2	1 00	Конякъ	1/2	8 00, 8 50, 4 40 и 6 20
Гегелайока	1/2	1 20, 1 40	"	1/2	5 40, 6 40, 8 00 и 10 00
Самородне	1/2	1 60, 1 80, 2 00, 2 20, 2 40	В. ПОРТЕРЪ		
		2 60, 2 80, 3 20	Портеръ англ.	1 1/2	1 36, 1/2, 0 70
мушкат.	1/2	2 60, 2 80	Г. ГОРѢВКИ		
Семьгородске	1/2	1 80	Гр. Дроговѣвского	1/2	водѣ 2 00 до 3 60
Кальстервайбургеръ	1/2	1 20	"	1/2	" 1 00 " 1 40
Рустеръ	1/2	1 2 40, 1 2 00	Надѣбнѣкъ	1/2	2 20
Бургундске	1/2	2 80	"	1/2	1 20
Гриндигеръ	1/2	1 60	Кромѣ того старй горѣжкѣхъ и ликерѣхъ по разнѣхъ цѣнахъ.		
Феславске	1/2	2 00	Д. МЕДЫ		
Goideck	1/2	2 60	знаменитонъ яности: солодѣхъ, вытравнѣхъ, старѣхъ и ово-чѣхъ зъ 1/2 и 1/4 фл. водѣ 0 90, до 2 40.		
Спракуске	1/2	1 80	УВАГА Меды поимнй мати первенство передъ иными напѣтками и находѣтѣ слъ въ кождѣхъ хатѣ		
Розво да Лива	1/2	1 10, 1 2 00 и 2 60			
Токай солодкѣхъ	1/2	4 00 и 6 00			
" вытравнѣхъ	1/2	4 00 и 6 00			

При закупкѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часописъ

Виходить у Львові ще два (крім неділі і рушних свят) о 5-й годі по полудні. Літературний додаток „Вісник“ найменшійших нештей" виходить во вторник, а во вторник і п'ятницю на переміну разом з „Діло“.

Передплату і Inserats приймають: у Львові адміністрація „Діло“ у л. Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, і Бюро газети „Л. Кароля Людвига 9, і А. Ольшанського ул. Килинь-Вого 2; — в Яремію: Л. Крижановський; — у Ст. М. Дукес, L. Seilerstätt; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Hassenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; 8. Франкфурт і Гамбург: M. Hassenstein & Vogler.

Передплата на „Діло“ і на додаток за Inserats платити у Львові.

ДІЛО

Передплата на „ДІЛО“ з літер. додатком

в Австрії: на границю: за цілий рік . . 16 ар. на цілий рік . . 22 ар. на пів року . . 8 ар. на пів року . . 11 ар. у Львові: за цілий рік . . 14 ар. на пів року . . 7 ар. на чверть року . . 8 ар. на чверть року . . 1 ар. 20 пр. Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають на лист на поштові застереження. — Редакція неоплачує вільний від порт. Неодиноке чишло коштує 6 пр. на пром. 7 пр. Оголошення знімають на поштові 10 пр. від одної строчки літературної або на листі в рубриці „Надоба“ по 20 пр. а. в. Подана і інші доповіді призначені на поштові 15 пр. від строчки.

Промова проф. Вол. Шухевича на сесорчій Шевченківській святі у Львові.

І мене в сім'ї великій,
В сім'ї вільній, нобій
Не забудьте пом'янути...

Враз з тим заповітом Тараса Шевченка розійшлися по Русь-Україні і його творчі, з яких виділяють слова правди і ясності горяча любов до рідної землі. Вслід за тим стали зразу одиниці а відтак щораз б'блшій гурти народні то з-тих то величаво споминати Тараса добрим словом.

Чому-ж однак не споминає ще его уся сім'я велика? Чому в его правдах не відчуває ще увесь народ сили переконань людей вольних, незакріплених?

Також Шевченко славословив у своїх піснях тих людей, що століття тому назвали „боронили за правду, добували і славу і волю“!

Також він розкрив перед нашими очима „уся неправду, розкрив високий могилу, щоб спитати мучеників: кого, коли і за що їх розпинали“! Така він 50 років тому назвав „шукав добра озного, волі, братерства братнього“ і голосив, що „добро найкраще на світі — то братолюбів“!

Чому-ж не відчуває ще увесь народ той горячий любові до Русь-України, яка перебіла ся з кожної строчки Тарасових пісень?

Також хоч як страшний і темний картини малював нам Шевченко, все-ж з під кожної з них прозирають огністі лучі патріотизму, того неспожитого народного духа!

Чому-ж в ще на нашій Русь-Україні люди, яких ті огністі лучі не огрівають? чому-ж в ще й такі, яких ті лучі не досягають?

Бо до многих закутків Русь-України не доставили ще з причин внутрішніх водносів державних ті Тарасові слова правди, ті огністі лучі, які сяють з его правд, — бо в ще люди, яких разить сві-

тло правди, а она сама в оче козе, а найбільше Тарасова, тому, бо Шевченко, котачує у правді, не пачкував єн, але ставив єн отверто, р'шучо, у цілій єн наготі, — бо надто окривають нас з усіх боків різнородні теї, які „просвітити хочуть матерний очі сучасними огнями і повести за віком, за Нїмцями, недор'ку, сльбу кал'ку“!

А наша Русь-Україна, на якій „од козацтва, од гетьманства високий могила, б'блшє нічого не осталось“ надалє до сего усього б'блше, як ніяка друга країна, бо она сама „обдрана, сиротою по-над Дніпром плаче“, а ми, діти єн, ограблені з батьківщиною, тон зверхньою одежі, сидимо н: нашій землі немов у коморі у чужих, а розчетвертовані нашими ворогами і розбиті власними внутрішніми неагодинами, живемо в нужді, темноті і тузі.

Не освічує нісє сонце, не огріває оні своїми теплими лучами, ба навіть чистий воздух не покр'плює нашого патріотичного духа! А народ без того духа — се д'м без підвалин: він може бути гарний на око, може оперти ся одні-другій бурі, але тріє так звалить его!

Проте треба нам передовсім ті підвалини класти, а ту знов — бачимо на многих щоденних доказах — робота наша у т'м напрямі иде пинаво. Ми вправді ум'ємо користати з вольности слова, пераз навіть до того степеня, що годі і розвбрати, які слова ідуть з глубини серця, а які є тільки механічним рухом наших вивертів мови, а з того виходить лиш: „великих слів велика сила, б'блшє нічого“! До того у нас б'блше будівничих, як робітників, б'блше плянів, як цеголь. А се все тому, що у нас мало роботащих мурашок, за те много високо л'блящих орлів, а вже-ж найбільше л'бнящих пловунів, у яких згасло велике світло, світло патріотизму!

Щоб робота коло підвалин нашого дому, коло розбудження народного духа шла скоро і певно, треба, щоб ті орли сустились на землю, а пловунів треба нам порушити, піднести, треба їх духовно немов

наново сотворити і показати їм вышу цілі жити, — словом: треба з них зробити живих членів народу! Ми не см'ємо „дати спати ходячому, серцем замирати і гндою колодою по світу вальтис“!

Бачи маємо споминати Тараса у сім'ї великій, треба нам надто розбудити патріотичного духа і у тих, де зародив его дрімать, або де оні спочивають, а також у тих, де оні „привзлені чужим см'єм“!

Також се робота, а також тим, що чорні хмари занесли над нами і з усіх усюд б'ють на нас вороги! Чи супротив того маємо ставати до тої роботи?

Привітально ся ішдї нив! Де тільки єн зрушає, усюд бачимо здоровий кор'нь — се народ! Столітній лихоліт не підорвали его! Без ушину пускав він і пускав былини, не зважаючи на те, що ледє яка з них показала ся на верх, зараз стинав єн мороз, лонив в'терь або палила спека, а коли десь у кутку дошло ся якійсь б'льницї вирости і зацвісти, зараз лютий ворог зривав з неї цвіт; — коли-ж яка і видала нищечком овоч, то він не дозр'вав на нашій ниві, за те пересаджували на чужу ниву, став єн окрасою! А кор'нь, не зважаючи на таку долю своїх дітїй, пускав і пускав заодно ниві, с'в'жї былини, а хоч перетр'вав мороз, в'терь, спека та усяке лихоліт, — він ниві ще такий здоровий, який був, коли розвивув єн!

Для такого кореня, для розвитку такого народу — ачеї варта поклати і найтяжшу працю!

І ми справді працюємо. Але як? Ото виписавши на прапорі Русь-Україна, ваткнули ми его у землю, а вхопивши оружє в руку, обступили ми той прапор і ждемо, аки з'р'є до нас приде, а він, с'м'яком обминаючи нас, стинає былини, зриває цвіт і забирає овочі нераз так з перед наших очей!

Коли-ж ми маємо споминати Тараса у сім'ї вільній, новій, мусимо водпорне оружє зам'няти на чинне; мусимо народний прапор піднести у гору і під єго покровом іти в перед та голосити всюд правду, и

то лише правду, не зважаючи на те, що сл'дїти за правдою, розкривати єн — се праця не зав'б'дї сподучена з радостю, — не дбаючи про те, що така праця нанесе нам самим болю і завасть его другим. Але тоді буде нинішнє свято — святом цілого народу, бо будемо жити своїм життям у своїй домі, а тим домом буде Русь-Україна, не вижбрана, не выторгована різнородними штуками, — не та, як оні мають народний ме звучати з оркестр' св'та одним фальшивим тоном б'блше, — але Русь-Україна відроджена власною силою, основана на правді і волі, — Русь-Україна, якій бажав Тарас Шевченко, де „обняти брата, найменшого брата, а усякнєт ся заплакана мати і умиштє поц'лує вольними устами“!

Народне в'че в Бережанах.

Вид'їл „Селянської Ради“ устроїв в Бережанах для 22 с. м. народне в'че в комнатах „Над'ї“. Мимо острого в'тру мартового абало ся до 300 учасників-селян і 12 священників, 2 з інтелігенції с'в'тської і 2 м'щан бережанських. В'че отворив голова „Селянської Ради“ о. С. Леуки і позивав до президіи о. Федюка і п. Комаранського начальника громади Куряк яко председателів, а о. Мосору і п. Яничинського з Поручина на секретарів.

Першій реферат мав селянин з Мечишова Симеон Савчук о законі ловецьким. Референт виказав, що сей закон кривдить дрібних пос'бачів ґрунтових, а се тому: 1) не мають права пользования на своїх ґрунтах і 2) яко малоземельні не пос'бачують вимаганих законом 150 гектарів землі, не можуть того права ніколи мати. При ліцитації права пользования не допускають селян і м'щан, а с'б-би кому з них і удало ся се право выарендувати, то ставє на себе секатору р'бного рода від властителя великої пос'блості, від старостів і жандармерії. Найчастіше не доставє церквіку і насу на оружє. Тому референт поставив резолюції: Выває ся правительство і сойит: знести закон ловецький тепер обов'язувачий, а нагом'їст видати новий з т'м дус'м, щоб кождий горожанин мав право пользования.

4)

Ночний т'н.

Оповіданє.

У.

Вже добре було звернуло з полудня. На улицах м'ста панував живий рух. Люди снувались мов мурашки цілими товпами туди і назад. Кожна улица так і віддавалась ціла гомоном. Дана була ясна, погідна.

Миросявич вшов улицю. Ходив уже від довшого часу. Відм' адалось йому, що якийсь постаті, н'бї його товариш, таємничими рухами і знаками кажуть йому йти за собою. Але коли йшов за ними, постаті десь зникли, а оп'бля показувались знов у віддалені. Така ходив довшій час. Нераз, коли таємничі постаті зникли, запитував навіть перехожих, що видавались йому нїм, чи то оні його кличуть за собою. Але ті відгадали якось плечима. Так вийшов аж за м'сто, а коли ту вже н'що йому не показувалось, вернув до м'ста. Але диво! Тут здавалось йому, що вс' перехожі показують на його пальцями і досить голосно розмовляють між собою — о н'м і дивують ся, чого він так все по м'стї цілими днями волочить ся. Він ледви ноги волочить за собою. На рівненькім навіть ходивши шпотає ся і зач'нає о щос. До ушї його доходить якийсь дивний, насм'шливий голос: „Диви, який неугарний провинціаліст, не вміє ходити по столичном бруку, хоч напевно ходив по карколомних малом'ських улицах!“ Якісь їдкі см'їх доходить до

нього. Йде далше. Якісь поважний, сивий пан, здаєсь йому, пытає за н'м. Так і чув, як пытає ся людей, чи його де не бачили. Отже йде за ним. От здалось йому, що назд'гивав того самого пана. Приступає отже і пытає ч'мно, з якій справ він його потребує. Але панок оглянув його від н'д до голови поглядом здивована і здвигаючи плечима відпов'в: „Що ви хочете від мене, добродію?“ і відб'шов. Миросявич поїшов далше і вступив до поблязкого города. С'в'з у лавц' і сид'в. Над його головою висіли широкими галузми дерева, перед ним стояли грубі, відв'чї п'ї, оден поб'б другог, то пишні гарай цвітники. Від сходу потягав легонький в'терець.

Алеми снували ся товпи людей. Одні за другими тягнулись без к'бця. Музика плыла цілими ф'ями чистих, гармонійних звуків. Звуки ті заходили йому у душу і див'їли аж у єн глубині. А прохаж, що гуляв по городі, так здаєсь і глядє на нього поглядами повними співчуття і пожалування. А уста їх шепчуть слова щирого жалю. Звуки тих слів доходить до нього та падають йому на серце і душу і р'анять болючо.

Сумрак вечірний падав на землю все густ'їшїй і тем'їшїй. На улицах запалили леними б'льми огнями довгі ряди електричних ламп. В'бна каменїц' і вистави склепів запалили також ясностю настяного і газового світла. Від ламп простягають ся довгими, б'льми смугами пасма електричних пром'їнів та заливують собою цілі улицы. А рух живий, рух людський не втихав та

доходив з улицы м'ста голосним гомоном, у якому лучили ся в одну цілість різнородні звуки.

Рух, що від в'часного нечєра панував в городі, поволи втихав. Людї було щораз то менше. Гом'б голосів і кроків людських слаб'вє по-раз то б'блше. Дал'д'л почало втихати все. Нїд'ї лиш там і с'м' загом'їло кілька уриваних голосів, що сильним відгомном рознеслись оп'бля по пустому городі. То луною розн'єсь ся по довгих алеях від часу до часу тупіт приєшнених людських кроків.

Влиз м'сця, де сид'в Миросявич, відб'вав ся веселий, голосний гом'б. Зближалось кілька темних постатей. Вгляд'вши на лавц' т'нї людини, почали з-близька йї приглядати ся. „Чого, панове, потребує?“ поспитав їх Миросявич. Громадзка людї пофнулав. Але з посередь неа роздає ся голос відпов'ди: „Ми думали, що се жєнщина, та були б' єн відпровадили дом'є!“ — і голосний см'їх з кількох молодих грудїй розн'єсь ся широко луною по алеї, а слабшій відгомном по усьому городі. Кроки веселого гуртка доносились иже-як'їє част, а оп'бля чинт-раз слабшали і слабшали, поки аж цілковито не розплились в віддалі. Гробова тишина запанувала над пустим городом.

Всюди було темно. Густї, величезні дерева, сильно розгалужені в горі, чор'їли темною масою. Кр'бз них де не де протіскалось щ'льними вузькими пасмугами електричне світло з улицьких ламп. Ходивки алеї вид'їлись широкими, с'рими ст'жками. Ласодивий в'терець шум'в галуз'єм і

листв'м дерев тихо, глухо, таємничо. Над городом зависла чорна таємничість темної ночі, та таємничість, від котрої продорогає мимоволі і людське серце і ціла грудь, що проникає аж до глубини душ таємним холодом.

Миросявич сид'в. І м'нути і години плыли неспинно. На м'ських годинниках що чверть години відм'вав ся звук д'вона, що голосно рознесив ся по м'стї, м'рячи уплав час. А на улицах иже панував живий рух, иже залагоджували люди останній потреби с'ього дня, с'їшачиєсь на відпочивок, щоб оп'бля знов встали до нових пригод. Але деякі люд'ї ще й відпочивати не думали, у них день иже не скоро к'нчить ся.

Миросявич встав з лавки і вийшов на улицу. Почав ходити по м'стї. Коли вийшов з центральних, рухливих улиц, зайшов у якусь част м'ста, в котрій тепер було вже пусто і глухо. Блукав пустими улицами.

Відм' почув за собою кроки і таємничі, притишені слова якихсь людей. Оглянув ся. Побачив за собою кілька темних постатей, що йшли за ним повільними кроками і шепот'ли між собою таємничо. Здавалось йому навіть, що вказували руками на нього.

Приєшн'вав кроку. Переходив скоро з улицы на улицу, крутив ся безустанно. Але диво! За собою чув усе приглушений кроки і притишений розговор. Чув, здавалось йому, навіть кілька разів вимовлене своє ім'я. „Диви, диви, де він поїде!.. Уважайте добре, щоб не стратити його з очей!.. Се добрий пташок!“ доносились до його у

Quaker Oats

(амер. товчений овес) на зам'їшку або зупу; страви ті, здорові і смачні, можна кожної хвилі за 10—15 м'н'т зварити на горячій воді.

„Quaker Oats“ можна всюди достати.

Відтак наступив другий реферат п. Старуха о ординації виборчої. Референт в краснорічливій бесіді представивши ординацію виборчу до союму и до ради державнои, показав, що одна и друга ординація є кривда на селян. Ординація заасуджує их на меншость а и ту меншость старіють ся наш опікун захопити ще в свои руки, так що мы фактично не маємо з тих ординацій користи. Позаяк третій референт мав ширше обговорити ситуацію політичну, тому п. Старух не ставив резолюції, а лишав єи для третього референта.

Третій реферат мав о. Лепкий о нашій положенню. Оно з кожного боку не вбодрадне: чи его зачепимо з боку національного, чи політичного, а вже найстрашніше з економічного. Тут по-просту грози нам руїна. Людність приростає а земля не в убуває, бо за довги она переходить в жадівські руки. Мы поносимо тягар державний, а не маємо в нь жодки опіки и помочи. Тому-то бесідник закличав свою довгу промову такими словами:

З огляду, що рускій народ в Австрії сновияє точно свои обовязки супротив держави и поносить тягар державний нарівні з всіми иншими народами а навіть ще в більшій мірі, коли зважити его бідноту;

з огляду, що основні закони конституційні заповнують рускому народови и руским горожанам рівні права з всіми иншими народами и всіми иншими горожанами держави;

з огляду, що мимо того всего и мимо свого первородного значіння числом голов и географічним положенням и етнографічним становиском рускій народ межи всіми народами найбільше єсть покривджений, якь самим законодавством такь же тажше політичною системою, що позбавляє его особливо відповідної репрезентації в тілах законодавчих и в управі краю;

з огляду, що всякий доси дотеперішній найсправедливіший и найокромишій домага и старання руского народу о усунення а бодай о зменшеня того покривдження та упослідження показали ся безуспішними та щоразь кончеційшою стає основна зміна его положення;

з огляду, що теперішня криза парламентарна и грозяча криза державна дає ся тревало усунути тільки значійшими змінами державного устрою в напрям до дійсної рівноправности и автономії народностей; — народне вче в Бережанах, зібране дня 22 марта 1900, домагає ся:

I. Основних реформ виборчих в напрям до заведення загального безпосередного голосованя зб скасованям курій виборчих при виборах до ради державнои и до союму.

II. Автономії народностей вглядно поділу Галичини на часті польську и руску з долученням до рускої часті також рускої часті Буковини и заведення в той цілбй провінції у всіх урядах и школах рускої мови урядової и викладавочої.

III. Выдаваня з державних фондів відповідних сум на економічний и культурний потреби руского народу [русского се-

лянства, руского промыслу, руского шкільництва и руской праці наукової.]

Вчеченки прийняли єї резолюцію одностойно серед загального одобрєня и гримих одлесків.

По томь основнім и вычеркуєм реферат наступили внесенє членів.

О. Мосора, представивши же разь кривды руского народу на полі шкільництва, не ставив уже внесенє на поділ кривды ради шкільнои, але домагає єи, щоби наука була дешева и всімь приступна, тому поставив резолюцію: Вче домагає ся безплатнои науки у всіхь заведєнях наукових а тимь самимь внесенє всякого вписового, оплати шкільнои и мундурков.

II. Явичинскій в Поручина, навівши гумористично стрічу інспектора податкового з шевцем під парасолім, якь то інспектор домагає ся від шевця оплати пидного, поставив резолюцію: Вче домагає ся внесенє податку чиншового.

Назарь Скорик з Шумлян представив нужду тихь сотихь безземельних людей по селах, котрымь бракує праці, зроби та средств до выживанєня, и поставив резолюцію: Вче вимає правительство, щоби закладало по селахь школи ремісничі для заробику и удержаня безземельних житєль.

Дальше о. Мосора представив, що сєя дробка земля, яку ще посідають наш хлбробы, єсть у великій часті задовжена и они самі вже не здужають догрови тихь оплат. Отже щоби не выставити дальше земель рустикальнот на ліцитацію а власитєльєв єи працїион земель не пускати зь торгами або в євіт за очі, поставив резолюцію: Взымає ся правительство, щоби сплатило довги рустикальнот, а сплату стягло від должників радами через 50 лѣт.

Дальше забрав слово ще п. Старух и представив дві важкі справи. Галицкій соймь пидхотєскій хоче завести окружні громады. Народ, рускій и мазурскій, уже давнїше протєстувать противь того и теєр мусить протєстувать, отже бесідник поставив резолюцію: Вче супротивляє ся заведеню окружныхь громад а натомєст домагає ся сполучєня окривд дворєских зь громадами. Друга справа — то подільноть грунотєв. Отже зь той справи бесідник поставив резолюцію: Вче заявляє ся зь доволнїмь дѣлєнїемь грунту власитєлемь, але домагає ся внесенє інституції нотаріату.

II. Старух представив ще кривду и шкodu, яку поносить наш сєляне черезь строгє примєненє вь практицї новон процєдуры цивільнои. Пєсєля его досвід сєляне вже тысячє заплачєли за то, що зь неспівдєности закона або зь непероворлєности ходженя по коридорахь судбєв сидєли єи на термінє. Позаякши [найчастїше жєдє] користають зь тої неспівдєности та непероворлєности сєлянина и принєволюють суду выдавати заочні вырєки а запобавний мусить платити перєд не справєдливїм претєнсієм. Отже п. Старух поставив резолюцію: Вче взымає правительство, щоби оно обрахувало, кільки тысячє заплачєли неспівдєнои наш сєляне від часу заведеня новон процєдуры цивільнои, и щоби вєзєло вь оборону сєлянєство прєдє вымысєлками.

Вь той річєи забрав слово и о. Мосора та представивши потребу ознакомлювати сєлян зь всіми уставами, поставив резолюцію: Вче взымає „Сєлянєску Радє“, щоби она на своихь вѣчахь поучувала сєлян о новон процєдуры цивільнои и о всякихь уставахь.

выразнымь відгомонамь неєній для нього слова. Нєвжє-жє мали-бь они до нього відпоситься?

Зновь приєпшав кроку, зновь крутив єи скоро улицями, але дивий постать все булє зь його плєчєми. Пустив єи вь напрямь до зєлѣничого двѣрца. Темній тѣни ішли за нимь слѣдомь. Майнуло у нього вь голові, чи не має туть мѣсца якє непорозумѣнє: чи не вєзли його часомь за кого иншого. Отже щоби позбути своихь перєслѣдувачѣв, що вже йому безустаннимь слѣдкованємь за нимь добре наприкрили єи, став, оглянув єи вєколо себе, а побачивши тѣни людєскі за собою, закликає: „Чи тудь до зєлѣничого двѣрца?“ — „А вамь чого до двѣрца?“ відповѣв йому запытанємь якїєсь голосє. — „Маю чєкати тамь на прїятєля, що нинѣ здає ся прїїдє!“ відповѣв неправду. И пѣйшовь наперєд, а за нимь донѣсє ся якїєсь змішаний голосє: „Тудь, тудь!“ Але заразь озвавь ся якїєсь шєпѣт и таємничій, уриваний слова якїхєс людї: „Отєє намь вѣзє!.. Ну, утѣї намь нинѣ!.. А то пташок!.. Шкода, що по наєвєскі убраний!.. Тѣлько часу стратили мы!“ так и доносилєсь до нього уриваний, рѣзєнородий голосє.

Мирославчї пѣйшовь дальшє и дальшє, прєсто, наперєд. За хвилю увидѣв прєдє собою рєсно освѣченїй цѣлымь струємь елєктричного свѣтла зєлѣничій двѣрєц. Увидѣшовь на єсно освѣченїй коридор, а опѣсля зайшовь до почєкальнї третьон клєсє.

Туть булє повно рѣзєнородныхь людї. На всіхь лавкахь, що тяєгулєсь вєдвѣж довгихь стѣнь великой салѣ, а навѣт на столахь сидѣло повѣсьєсно людї зь вузєлками, зь меншими и бѣльшими, то зь великими пакєнками. Вь одїємь кутѣ стояв шивєк,

зь вѣдки так и бивє сопухь алькоголю, а довкола стояли цѣлї громады людї та пєли и частувались. Дєвєнєкѣ скєлиокь та чарєкь то грѣшїй роздавав єи що хлѣб. По лавкахь сидѣло великє чєсло подорожнихь. Жєнщини и мужчини рѣзноєго вѣку, зрєсту и одагу, зь дѣтьми малєнькими и бѣльшими а навѣт зь немовлятами. Дє-хто спєрє єи на свѣй вузєлик и дрѣмає, а дє-хто навѣт спєлєвє середь того крику и гомору, що панує туть всєюди. Тамь оть сидѣть матѣр зь немовлятомь на рукахь, а зь другимь бѣльшимь коло себе; одно коло груди, другє плає, кричєть до дому, а мати за авєлє його, якь мєжє. Тамь зновь дальшє сидѣть батько також зь дѣтиною на рукахь. Розновѣдає, що бѣднєтко булє зь „шивєтєлику“, а тепєрє відбравь його и вєзє до дому, до матєрє. Трохи дальшє сидѣть громадка молодихь людї. Мѣжє ними ідє голосна розмова про далєку дорогу, довгу подорож, у яку они пускєють єи. Сє вєходѣ. Опєсєкають рѣдний край и їдуть далєко зь чужєну шукати заробѣтку и кавєлка хлѣба. Шукєють працѣ, а рѣдний край навѣт тон тєжєков, чорнон рацѣ дати нїмє не хочє єи не мєжє. Гука у нихь сильний, робучий, годѣ дармувєти та зь голоду мєрти, отжє гайдє зь сѣбѣ за очі! Чєкають нєтєрпєливо свѣйого пѣвєду. Дальшє зауважєшь туть єе одну клєсє людї, що власитно туть не повинни бь бєти. Сє вжє нє подорожний. Сє людє — набѣдливий, найнєщєсливѣйшїй, що не маєть до голови склонити, перєвочувати по дєннимь трудєхь. Дєнний ихь заробѣтокь або цѣкомь вѣзакїй або такїй нуждєнний, що вєсь идє на їду. И лєшають єи тѣ нуждєрє бєзє даху надѣ головою, пѣдѣ голымь нєбомь, вєстєа лєній на холодє и вєску нєпогодє. Отжє шу-

При кѣдї пѣдїїєть єе о. Мосора, щоби вѣчє потвєрдило вѣсь рєзєлюцію, нїкь ставилє „Сєлянєску Радє“ устроєти зь подбївими рефератами вь Нарєзѣ днє 1 н. ст. має с. р.

Вчєчєнки прийняли вѣсь рєзєлюцію зь одобрєнємь.

Вчє скѣнчїло єи о 3 годїнѣхь полуднї; нарядє трєвалє чєтири годїни.

Слѣдуючє вчє ухвалєвє выдѣл „Сєлянєсков Радє“ устроєти зь подбївими рефератами вь Нарєзѣ днє 1 н. ст. має с. р.

Перегляд політичний.

На вчєрєшнѣмь засѣданю морєвєскоє сойму п. Люкач зь товаришами прєдєложивь внесенє, аби вѣзєти правительство до порѣшєня вѣдповѣднихь зарєдженєв зь цѣлї цѣлковитого зєнесенєа грунтового податку, якє податку державного. Замѣсть грунтового податку має бєти дальшє розвинєний прѣгрєсївний дохѣдовий податок, заведєний податок вѣдѣ мєстєку и докована реформа єнаєдковогє податку. Грунтовый податок має бєти ужитий вєключєно на потрєбы автономїчєныхь тѣл.

Буджєтова комїсія чєсєкого сойму ухвалєвши пєзволити на прѣдєвєзєнє буджєтєвои прѣвїзѣри, приймєла додатковє зєнесенє п. Кафтєна, аби дати дозвѣлє лишє пѣдѣ тимь услѣвємь, що правительство лїшїть сойму доєстє часу до полагѣжєня кравєного прєдлїмєнарє и нїшихь справь тѣсно звязєныхь зь нїтєрєсами Чєхї. На зєнесенє п. Вѣльєа ухвалєно прѣтєст зь прїчїны, що замѣсть дати сойму часє до ухвалєня буджєту, прїсїлєвано єго дати дозвѣлє на буджєтову прѣвїзѣрїю.

Вь пѣвнїй палатѣ вѣбори до комїсії, прїнєсли нєспѣвѣванку. Вѣльєф, кандїдуючїй до шкѣльнои комїсії, упав. На єго мѣсцє вѣбрано молодє Чєха Гѣжїцу. За тє до буджєтєвои комїсії вѣбрано Вѣльєа майжє єдиногѣсно. Молодє Чєхї заявїли, що роблєчи и такь прї вѣборахь до комїсії великї устєпєтєва, мусить занєвнїти собѣ право голоєованя пѣсєля власного прєкѣванє, коли вѣбѣрє вѣдбєває єи вь пѣвнїй палатѣ. Фєодалє такожь голоєовувє прѣтивь Вѣльєа, а тє зь прїчїны, що вѣнѣ стѣнѣт на чѣлѣ руху Los von Rom.

Словѣнскїє послє до стїрїєскоє сойму оголосїли зь чєчѣнємь Slovenski Narod комуникєтє, зь котрѣмь заявляють, що вь нарядєхь сойму не вѣзмуть учєстї. До сєи ухвалє словѣнєскихь послѣвє Narod додєвє вѣдѣ себе слѣдуючє пояснєнє: Вь Градїцї нє жєдє Словѣнцѣв нїчє нїшє, якь лїшє самї удєрє. Длїтого є конєчною рѣчєю, аби вь тї нєвѣнєсїмї вѣдїєсїны вѣмѣшєла єи вѣсѣла влєстє, и аби такожь туть розвѣчєли єи угодєй прєговѣров, котрї сотворїли бь бодай modus vivendi для стїрїєскихь Словѣнцѣв. Працєвати вь томь напрямѣ є тепєрє обовязкомь нашихь рѣдїмѣвєв зь стїрїє, єпєцїєльно послѣвє. Коли бь тї прєговѣров покєзєли, що спѣлєна працє нємѣжєлива, тогдє стїрїє мусить бєти пѣдѣлєна на словѣнєску

и нїмєцку частє. Такь будє найлїшє для Австрїє, Словѣнцѣв и нїмѣцѣв.

Вь рускихь губернїяхь Россїє, нїмєно зь губернїє нївєскїй, волынєскїй и лѣдѣвєскїй, має бєти вѣдѣ 1901 року ввєдєна нїстїтутїєа зємєскихь начальнїков, одєнак зь пєвнїми змѣнама зь порѣвнаню зь нѣрмєальнїмь закономь зь 1889 року. Зємєскїй начальнїк лєчєть вь свѣйє особѣ атрїбүції мїрового посєрєднїка [сєлянєскоє комїсарє] и мїрового судѣ; отжє нєлєжїть до кєтєгорїє адмїнїстрєтївно-судѣвѣхь оргєнѣв. Прї томь єго влєстє якє уряднїка мїнїстрєтєна внүтрїшнїхь справь, супрѣтивь єтанѣвоє уряднїє русїєєскѣи громадє, рѣзєгєвє єи вєключєно на сєлїє. Тымчасѣмь влєстє зємєскихь начальнїков зь полуднєво-зєхѣднїмь краю [рускїй частї] має обѣмєтєи такожь мѣщєнєскїє стєнѣ, отжє будє рѣзєгєвєна тєкожє на малї мѣстєчка, котрыхь вь зєгадєныхь губернїяхь є 450. Чєрєз тє чїсло зємєскихь начальнїков будє вь тїхь 3 губернїяхь о мнєго бѣльшє, нїж зь цєнтрєальнїхь губернїяхь. Рєвїр зємєскоє начальнїка будє склєдєти єи що нємєншє зь трєхь, а нє-бѣльшє шєстї сѣльєскихь громад зь населєнємь вѣдѣ 10 до 20.000 людєй. Єтєтє єнїхь начальнїков будуть такожь збѣльшєнї. Зємєскїй начальнїк має одєржєти платню вь вєсѣтѣ 3.000 рублѣвєв рѣвно. Начальнїк нє будуть вѣбїранї зь єсѣлѣи мѣсцєвои шлєхтє, якь сє постановлєє законь зь 1889 року, бо на тї стєнѣ вєсѣа будуть поклїкуванї особє вєключєно рєсїєєскѣи похѣдєжєнє, а тємнїхь нїжє мѣсцєвоє шлєхтє дужє малє. Єлї отжє на зєгадєнє єтанѣвєскоє мусить бєти поклїкуванї особє нє посѣдаючї вь губернїєи мєстїков, держєва мусить вѣзначити нїмь бѣльшє платню якь та, котру пѣбїрають зємєскїє начальнїкї вь цєнтрєальнїхь губернїяхь. Зь хвилєю ввєдєня зємєскихь начальнїков мають бєти зєнесенї посады мїровыхь посєрєднїков и мїровыхь судѣвєв. Вь єаьмь Кїєвї нїстїтутїєа мїровыхь судѣвєв будє за-дєржєна.

Зь театру війны.

Вѣстє про смєрть Жубєра потвєрждєє єи. Жубєр померє вь второнь о пѣвнїчї вь Прѣторїє на запєлєнє чєрєвон бѣловє. Транєвєль стрєтїв отжє вєбѣльшїхь євоныхь вѣждѣв, Крѣонїго и Жубєра, котрї вѣдѣ давнєа вжє булє острахомь Англїєцѣв. Пытанє тєпєрє, котрїй зь молодшїхь гєнєрєлєв бѣз обѣмє начальну команду и чї спѣсѣбнѣстєми дѣрѣвєнає покѣйєнєков. Зь Брукєлѣ доносєть, що Крїєрєз обєлєвє головну команду надѣ армїєю Бурбѣв. Єлї сє прєвѣда, то хѣба нє вѣнѣ будє кєрмєувєти вѣсьма вѣснїмїи опєрацієми. Найбѣльшїє вѣглєды на нєслѣднїков Жубєра малї бь командантї Люкаєт Мєзєрє и Дє Вєтє. Пєршїй одєнак є вжє зь старїй и зєдєтє єи самь нє сєчєє вєзїти на сєбє тєкожє тєжєков вѣдѣвѣлєчєности, другїй зновє є зє малє популєярний и нє потрєбнї бь зє собою такь кѣрмєувєти людєй, якь пѣрїнавѣт Крєнє або Жубєр. Вь тєпєрѣшнїй єтадїє вѣйны Дє Вєтє навѣтє для єлєгїмєтїчєныхь Бурбѣв зє рѣзєвнїй и малє пѣдпрїємчївїй. По єнїхь двѣхь найбѣльшїхь вѣглєды має Шальєк-Бургєр, рєпрєзєнтєнт „молодїхь Бурбѣв“, чѣловѣк єнєрѣгїчїй и мєтїй, прїхїлїнїк смѣлїхь пѣдпрїємєтєв. Вь вѣснїхь рєдєхь вѣнѣ дужє чєсто рѣбїєвє опѣзїцію Жубєрєи и єтарєвє єи намѣвнїти єго до смѣлїйшїхь, рїзєковїтїйшїхь крокѣв. Мєсѣвнїй атакє на Лєдїємїтє, прї котрѣмь Англїєцѣв зєдєєтєковєно, вєкѣнєно зє єго намѣвомь. Пѣсєлє єго плєну и пѣдѣ єго командѣю вєкѣнєно атакє на полуднєвнїй Натєлє. Вѣнѣ пѣдѣїшѣмь аж пѣдѣ Пїтєрмєрїцбургь и цѣвнєувє єи зєбїраючї зь пѣдѣ нєсєа надѣгєгєючєи зь Дурбєну англїєєскѣи армїєи вєлїчєзєнїй чєрєдє вѣдѣлєвє и вѣзѣвє, такь, що Булєрєи лєшєла єи фѣрмєальна пєстїєна бєзє стѣбєлє єїєна. Зєдєє єи, що Шальєк-Бургєра будє самь Крїєрєз фѣрєувєти на головного командєнтє, бо зєнає єго якє нєпрїємнїмоєго вѣрѣга Англїєцѣв и прїхїлїнїка бѣрѣбь до єстєтєчїєности.

Вь околїцї, котру окупєвали Англїєцї, аж кїшїтї вѣдѣ дрѣбнїхь вѣдѣлѣвєв Бурбѣв. Тї вѣдѣлїє пѣдхѣдєть аж пѣдѣ таборї Англїєцѣв и стрѣляють до кѣждѣго, хтє зарїзєкує на прогулєку вь околїцію. Повнє ихь такожь надѣ рѣвно Мѣдєрє и пѣдѣ Пардєбєрґѣмь. Сє мєжє мати такїй нєслѣдѣк, що до Блємфѣнтєну нє дѣдєє нїякїй трєнєспѣрт зь Кїмбєрлєно. Вь дѣєкихь мѣсцєвѣстєхь покѣнцєнтрєувєлє єи навѣтє єнїлїйшїй вѣдѣлѣ Бурбѣв. Навѣтє пѣдѣ Кїмбєрлєїємь вєзєли єи зь вѣдїєсє Бурьєи тє вь бѣльшїй сїлѣ, бо пѣдѣ вчєрєшнєю дєтєю доносєть зь Кїмбєрлєю, що пѣдѣ сємь мѣстѣмь цѣлїй дєнє кїшїтє вєзєзєтїй бѣй. „Одїєнє вѣзєк“ рємєнїй

(Дальше буде.)

ДѢЛО

Выходитъ у Львові по дню (крѣмъ понедѣла и рускыхъ святъ) о 5-годі годикъ по полудни. Литературный додатокъ „Вибіорка найинициативнѣйшихъ повѣстей“ выходитъ во второкъ, и во второкъ и пятницю на перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Передплату и всераты принимаютъ: у Львові администрація „Дѣла“ а Баторія ч. 24. Центрально бюро оглошенихъ и Ковенъ ч. 11, и Бюро газетъ Ад. Кароля Людовика 9, и А. Ольшевского ул. Кидинь-Бого 2; — въ Ярославль: М. Крижановскій; — у Вильни: М. Дукес, I. Seilerstätt; — у А. Richter, Nibelungengasse 4; — у H. Schalek I. Wollzeile 11; — у H. Haasensteine & Vogler I. Wallischgasse 16; — у Франкфурт: у Гамбург: — у М. Haasensteine & Vogler.

Подплата на „Дѣло“ и жалованье за ехпиритъ платитъ у Львові.

Передплата на „Дѣло“ съ литер. додаткомъ

въ Австріи:		въ Галиции:	
на цѣлый рікъ . . . 16 зр.	на цѣлый рікъ . . . 22 зр.	на цѣлый рікъ . . . 16 зр.	на цѣлый рікъ . . . 22 зр.
на пѣть рокъ . . . 8 зр.	на пѣть рокъ . . . 11 зр.	на пѣть рокъ . . . 8 зр.	на пѣть рокъ . . . 11 зр.
у Львові:		у Львові:	
на цѣлый рікъ . . . 14 зр.	на пѣть рокъ . . . 7 зр.	на цѣлый рікъ . . . 14 зр.	на пѣть рокъ . . . 7 зр.
на цѣлый рікъ . . . 14 зр.	на пѣть рокъ . . . 7 зр.	на цѣлый рікъ . . . 14 зр.	на пѣть рокъ . . . 7 зр.

Редакция, Администрация и Бюро печати въ Баторіи. — Рукописи принимаются въ редакцію по-передне въ воскресенье. — Редакция не отвечаетъ за возвращеніе рукописей. — Редакция не отвечаетъ за возвращеніе рукописей. — Редакция не отвечаетъ за возвращеніе рукописей.

Внесене п. Гупки.

Завтра на першомъ засѣданіи сен сесіи сеймової, д. 26 с. м., прийшло внесення п. Гупки до першого читанія, а потѣмъ переказано его комісії для аграріон реформы.

Внесення се обговорено другимъ разомъ основнѣйше, а теперъ зазначимо лише его головну суть и голоса тѣхъ, котрыхъ оно найбільше обходить.

Внесення п. Гупки складає ся зъ двохъ частей; одна доторкає неподѣльности селянскихъ загородъ, а друга змѣнює спадковыхъ постановъ для селянскихъ господарствъ середнои величины.

Каждый властитель селянской посѣлости може побѣла сего внесення оголошати своя господарство неподѣльнымъ, коли 1) має право свободно розпоряджати своимъ майномъ, 2) коли катастрофическій доходъ зъ господарства выносивъ не менше 50 зр. річно, а не больше 500 зр., 3) коли господарство складає ся зъ парцель зъ собою сумежныхъ, 4) коли до господарства належить хата и господарскій будынокъ, 5) коли сума правъ застави, обтяжачающихъ господарство, не а больше 10-разовый катастрофическій доходъ зъ господарства.

Властитель селянской посѣлости може утворити и вѣлки неподѣльныхъ господарствъ, коли кожде зъ нихъ вѣдповѣдає повыше вычисленнымъ вымогамъ. Кѣлька неподѣльныхъ господарствъ не вѣдно лучши зъ одно, хочъ бы катастрофическій доходъ зъ усьхъ не бувъ больше 500 зр. Зъ неподѣльного господарства не вѣдно вѣдлучає жаждою частини. Побѣлшати неподѣльное господарство вѣдно, але лише до такой величины, щобы катастрофическій доходъ не выносивъ річно больше 500 зр.

Отсе головна суть першої части внесення. Що до змѣны спадковыхъ постановъ для селянскихъ господарствъ жадає внесення п. Гупки, щобы господарства, которого катастрофическій доходъ обчислений щонайменше на 20 зр., не вѣдно було дѣлити межю кѣлькихъ спадковцевъ, коли властитель его умирає безъ тестаменту.

Такъ спадковецъ господарства, призна-

ного за неподѣльное, якъ и спадковецъ господарства, котре черезъ бракъ тестаменту мало бы бути неподѣльнымъ, має пѣтшмъ до спадщины управленимъ сплатити нѣхъ часть. При тѣмъ мали бы бути такі постановы: 1) вартѣсть господарства обчислює ся побѣла катастрофическаго доходу такъ, що 20-разовый доходъ признає ся за подставу до сплаты спадковцевъ; 2) спадковецъ, при котромъ лишає ся господарство, дѣстає третю часть, а крѣмъ сего свою частину зъ остальныхъ двохъ частинъ. И такъ пр. господарство, которого катастрофическій доходъ обчислений на 50 зр. річно, буде обнимати больше-менше 20 морговъ землѣ и, очевидно, хату та господарскій будынокъ. Вартѣсть его обчислятъ ся $50 \times 20 = 1000$ зр. Коли до спадщины по батьку має право — припустѣмъ, лише трѣхъ дѣтей, то головный спадковецъ при котромъ лишитъ ся грунтъ и хата, буде мавъ сплатити братамъ и сестрамъ лише двѣ третѣ зъ тѣхъ 1000 зр., отже 666 зр., зъ котрыхъ еще и самъ дѣстане свою пайку, такъ що справдѣ сплатити лише по 222 зр.

Вже зъ сего одного прикладу видно, якъ несправедливый бувъ бы законъ, коли бы принято внесення п. Гупки и постарано ся о его санкцію. Але внесення се мусѣло бы и зъ нимъ оглядѣть мати якъ найшкѣдливѣйшій наслѣдокъ, особливо коли зважити, що безземельный пролетаріатъ, якій мусѣло бы тогда повстати и застрашало зростати, не мавъ бы попросити де подѣти ся въ краю, де нема майже нѣякого промыслу, а ремесла лежать въ агоніи.

Але цѣкаво, що кажутъ на внесення п. Гупки самі селяне. Справа ся обговорює въ селянскихъ кругахъ вже вѣдъ дѣвня, и мы можемо лише коротко зазначити, що на усьхъ вѣчахъ, де ен лише коли порушено, селяне якъ зъ оденъ голосъ выступали противъ неподѣльности селянскихъ грунтовъ. Такъ ото и недавно высказались селяне одноголосно на вѣчу въ Чернівцѣ. Зъ другой стороны послы селянскій, що належать до т. зв. „Уніи людовъ“ въ соймѣ, збѣрали ся въ сѣреду на нараду зъ сѣй справѣ. Участь въ нарадѣ взяли: зъ польского сторонництва людового пп. Вернадзковскій, Бойко, Кремпа, Мілянъ Среднявскій, Стыла и Вуйцик; зъ „Хлопского союза“ Дата, Поточекъ, Шведъ и Варже-

ха; вѣбнци зъ демократичного сторонництва Клеменевичъ, Солескій и Жардецкий, а крѣмъ нихъ посоль до рады державной Стапинскій.

На тѣй нарадѣ ані оденъ голосъ не обѣзнавъ ся за внесення п. Гупки, а вѣс до одного промовляли противъ него. П. Варжеха говоривъ, що внесення се простує до обмеженія права посѣданія для хлопѣвъ. П. Шведъ пригадує часы неподѣльности грунтовъ, коли хлопы мали и по 50 морговъ, а гѣрше бѣдували, нѣжъ теперъ халушники. П. Поточекъ такъ само указує на давній часы, а до того казавъ, що число морговъ не е ще мѣрою гаразду; теперъ меншій господаръ больше дає собѣ раду, нѣжъ больше, котрый не має зъ чого утримати челяди; спадковецъ, установленный побѣла внесення п. Гупки, сплатити рѣдѣ не буде мѣгъ, продати нѣчого ему не буде вѣдно, отже все пѣде на продажу, а куплять жида и богачѣ. П. Вуйцикъ указує, що внесення п. Гупки подѣлять хлопѣвъ на два ворожі таборы: упослѣдженныхъ и упривилеованныхъ; сѣ другі стануть до гурту разомъ зъ губителями народу та подѣржать на якійсь часъ нѣхъ пановане. П. Жардецкий зазначивъ, що народъ на усьхъ зборѣхъ выступавъ за вѣдѣть однодушно противъ неподѣльности грунтовъ; а коли е. Стояловскій ставъ проповѣдувати що иншого, то власнй его прихильники опустили его.

П. Стапинскій називавъ внесення п. Гупки пробѣю повороту до панщины и заповѣтъ зъ политичныхъ, суевѣльныхъ и національныхъ оглядѣвъ завязує до крайности борбу противъ сего внесення. П. Бойко на свободу що-до оголошуванія неподѣльности своего господарства запримѣтивъ, що и лѣтерія та коршма е такими свободными заведеннями, бо нѣхто не силуетъ нѣкого ставити на лѣтерію и ходити до коршмы; а такі люде роблять одно и друге та руйнують ся. П. Солескій сказавъ, що вже и само правительство признало шкѣдливость майоратѣвъ навѣтъ для большой посѣлости, а дальше звернувъ увагу на буту, зъ якою реакційный элементъ подѣносѣтъ въ краю голову и то передъ самими выборами до сойму.

Сконфісовано.

Сконфісовано.

Пѣла переведенои дискусіи „Уніа людовъ“ ухвалила такую резолюцію:

„Прескы аграрныхъ законѣвъ, внесеней п. Гупкою, зовсѣмъ не вѣдповѣдають потребамъ населенія, а противно мусѣли бы въ насѣдствѣ оказати ся дуже шкѣдливими и деморализующими; длѣтого людові послы постановляють выступити всею силою противъ тѣхъ проєктѣвъ“.

Переглядъ політичный.

Въ углевыхъ законахъ Клядна страйкує ще 65% загалу робѣтничѣвъ. Въ Пильнѣ робѣтники завѣсили працю зъ трѣхъ заковахъ. Д. 30 м. 120 робѣтничѣвъ зголосило ся по свои книжочки, бо абсолютно не хочуть згодити ся на услѣва праці. Богато робѣтничѣвъ сея мѣсцевости гадає вымандрувати до копалень Нѣмеччины. У усьхъ иншихъ ревѣрахъ робѣтники працюють.

Депутація робѣтничѣвъ зъ Клядна була пѣдъ провозомъ послѣвъ Штайнера и Феркауфа у президента министровъ зъ просьбою о посередництвѣ правительства зъ справѣ законченія страйку. Президентъ заявивъ, що знайшла бы ся якась дорога до полагожденія спѣрныхъ справъ, коли бы робѣтники розпочали працю. Загальный пардонъ безъ вынѣтѣвъ не даєтъ бы ся адезѣ выторговати. Однако на всякій случай пѣла интенція зградѣть копалень до службы не принято бы лише тѣхъ робѣтничѣвъ, котрі допустили ся якихъ карыгодныхъ поступковъ або тяжко провинили ся противъ дисциплины. На се робѣтники замѣтили, що въ такихъ услѣвахъ не дуже буде можливе, абы въ короткомъ часѣ наставъ спокой.

Въ моравскомъ соймѣ вѣдлано до промисловой комісії внесення п. Шленого въ справѣ вылащенія копалень угля на Моравѣ.

Другій параграфъ статута державной зельзаничон рады змѣнено на подставѣ оповѣщенія министерства зельзаничѣ о стѣлѣ, що зельзанича рада буде вѣдъ теперъ складати

5)

Ночній тѣни.

Оповіданне.

(Дальше.)

Мирославичъ сидѣвъ недалеко двѣрца на якѣйсь лавцѣ. Надъ нимъ розтагалась чорною масою галузи величезнаго дерева. По улицѣ блимали ище де-не-де лампы. По при нѣкого переходили вѣдъ часу до часу якѣсь постатѣ, декотрі зъ маленькими лѣхтарнями у рукахъ. Се певно зельзанича служба сѣйшла домѣвъ на вѣдѣчинокъ. Деякі зъ тѣхъ постатѣй перебѣгли по-при цѣого скуденіи, прискоренимъ крокомъ. И зновъ тихо.

Вѣдѣмъ наблизивъ до нього якась тѣнь. Порбѣнавши ся зъ нимъ, пригладѣвъ якѣсь часочокъ йому и сѣдає опѣсла коло нього. Бувъ се якѣсь мужчина, але въ лица його, нѣ поверховости не можъ було доглянути. Овѣши у лавцѣ почавъ говорити на-пѣвъ нѣбы самъ до себе, на-пѣвъ звертаючисъ до Мирославича:

— А то добре, пане добродію! то менѣ подобаєсь! Якъ то? теперъ выганяти чоловіка зъ почезельнѣ? Що то у насъ за порядки! Нѣбы то и що? волозу ся тутъ по двѣрцѣ, чи що? И очѣкую тугѣ сына, що мавъ нѣи приѣхати. Що-жъ, не приѣхавъ теперъ, то приѣде слѣдующимъ поѣздомъ. Отже якимъ правомъ смѣють мене выкадати зъ двѣрца?... Знаєте, добродію, — звертаєсь незнайомый до Мирославича, — мой сынъ офіциромъ при арміи. Добрый сынъ, дуже його люблю!... Перепрабую, а вы, добродію, тугешъ?

— Я приѣхавъ недавно зъ К. — вѣдповѣвъ вѣдѣ-нехочу Мирославичъ.

— Зъ К.?! — заєдливъ незнайомый оживлено. — А зъ К. я маю брата. Коли знаєте: Ивановскій, называєсь Милько и е гимназическимъ учителемъ.

— Знаю дуже добре, — вѣдповѣвъ Мирославичъ.

— А то знаменито! — обѣзнавъ ся незнайомый. — Бо треба вамъ знати, добродію, що и такожъ Ивановскій. Я бувъ начальникомъ суду, ну и що-жъ, прогнали! И чи знаєте за що? Дурнѣвсько, тѣ Боу! що часомъ чоловікъ любить трохи — выпити. Ну, що-жъ се? Оно на людяхъ буває! И знаєте, дали менѣ по сѣмъ мѣсце адъюнкта. А ту, знаєте, живѣна, дѣти, треба на все, а платія мала. И зрештою прогнали зновъ, и то за те саме, позабили и того казавка хлѣба. И потѣмъ я мусѣвъ бути у власномъ своемъ судѣ — писаремъ. Чувете? писаремъ! Опѣсла и се вѣдѣрвали. Прогнали безъ милосердія. Бодай ихъ!... Отъ моему братови, тому Милькови добре: має порядну платню и може добре жити. Теперъ я бѣдую, а знаєте, той Милько, вѣнъ часомъ и менѣ де-що пришле. Добрый братъ... Маю ище одного сына, тутъ въ духовной семинаріи. Але не маєе повѣтъ... знаєте, вѣнъ теперъ мене — вѣстаєе ся! Тѣй сынчочокъ! Я його выховавъ, выучивъ, ажъ ту вѣчера йду улицю и бачу: йдуть нѣтомѣ. Е и вѣнъ. Приступаю до нього, а вѣнъ вѣдвертає ся вѣдъ мене — вѣдъ батька! Я йому даю! Якъ перейму його завтра на улицѣ, затримавъ насильно и такъ, знаєте, публично, передъ всѣма його товаришами, зро-

блю йому такую ганьбу, що помятає. О, помятає! Вѣдъ батька вѣдвертатись! Спиною!... Ну, але вже дуже пѣзний часъ. Треба домѣвъ. Прощайте!“

Подавъ Мирославича руку, котру той мимовѣль прийнявъ, подѣвѣ ся зъ лавки и захвилюкѣ щезъ у пѣтмѣхъ.

VI.

Мирославичъ пустивъ ся до мѣста. Зайшовъ у тѣй його части, де за дня кипѣть пѣдѣльшій рухъ, найрухливѣйше жите. Тутъ воно ище и теперъ мимо дуже пѣзновъ поры ані на хвилюкѣ не вѣгавало. По улицѣхъ вѣправдѣ вже не такъ ясно якъ зъ вѣчера палали свѣтла лампъ. Скѣпы были вже позачилены. Але зъ гостиницѣй, кофеевъ та цукорень были крѣзь величезный вѣбѣи и скляныя дѣрѣ, сказати-бъ, цѣлы величезный струѣ свѣтла та ясными свѣтлыми морями заливали улицы. Въ поблизи ихъ панувавъ живый рухъ та подѣносѣвъ ся голосный гомѣвъ. Запахъ травъ и рѣзвородныхъ напѣтѣвъ такъ и дражнивъ нѣдѣрѣ.

Увѣзалось тутъ ище много людей. Тѣхъ людей, що цѣлы дѣи звычайно пересылають, а живутъ властиво лишь въ ночи. Се, можна-бъ сказаати, нѣчний рѣдъ людей. И вѣдѣтъ они и поють по цѣлымъ ночахъ, подѣкопуючи рѣзными алыкогами тѣло, руйнуючи здѣрове. Тратѣть чѣсъ и грошѣ. Доперва надъ ранкомъ сѣпѣшѣть бѣгцемъ домѣвъ, немѣвъ-бы боялись денного свѣтла та ясныхъ промѣнѣвъ сонца. И спѣлятъ цѣлу днину, а вѣчеромъ встають до нового жита, а темна нѣчь покрыває своими чорными тѣнями нѣхъ грѣшныя поступки.

А по шинкахъ друго- та третьорядныхъ можна подѣбати зновъ иншу классу людей. Тѣхъ людей, що працюють чорно цѣлыи день, щобы опѣсла черезъ нѣчь все пропити, або тѣхъ, що останній рѣчи выносивъ зъ дому та заставляють, щобы лишь ушнѣсь, а надъ разомъ вернути безпамятными домѣвъ. Они не хочутъ давѣтись на домашній злѣдѣи, не хочутъ слухати плачу жѣвѣвъ та дѣтѣй.

Тутъ можна побачити ще инші постатѣ. Бѣдолашій, обдергій, лахами та голымъ тѣломъ свѣтѣи постатѣ жебраковъ, тѣхъ, що черезъ день, збѣгнувшись у три погѣбѣль та скривившись болючо, вытягають по закуткахъ до пережожихъ руку та просятъ о милостиню. И зѣбирають черезъ день ту жебрачанну вѣдѣ милосердныхъ людей, а въ ночи пропѣвають и той горкій, выжебраный соинъ. Тутъ они инакше выглядають. Не скуденіи, сумнѣи, покѣрнѣи, не зъ поставою, що побуждає до милосердія. Тутъ они бутій, гордіи, и ажъ смѣхъ зѣбрає, коли давѣтись на ту гордѣвъ въ лѣхмѣтѣхъ. Напѣтки лѣють ся тутъ рѣвною, роздають ся веселѣи жаргы, смѣхъ. Бавлять ся весело. А за якѣсь часъ, коли вже добре попиють ся, коли алыколы зробить свое, тодѣ почне ся сварка, понесутъ ся крики, лайки и прокляны. Тодѣ тѣ инші предметы людского милосердія въ розгарѣ сварѣи подѣнесутъ на себе сильнй грѣбнй пѣстухи и пѣйде бѣйкѣ, зазавѣта боротьба и рѣзня. А завтра выйдутъ они на улицу зъ ранами, зъ синяками, зъ пошухлыми лицами, пошѣбѣванными очима. И будутъ ще страшнѣйшѣи, ище бѣдолашнѣйшѣи и нужденнѣйшѣи. И розпучливымъ голосомъ будутъ благодѣи о милостиню. А скорше ище

Реставрація Шильзенська
въ ГОТЕЛІІ ФРАНЦУСКІІ у Львові

поручає: Спѣданя по варшавски а 50 зр. Соверт складаює ся зъ 4 стравъ, горѣвка кушанья и кушанья, що четверга и недѣль ѣлѣчки по варшавски и кушанья литовскій, обѣды зъ 7 потравъ по зр. 1.10. Соверт пѣсла карты. По театръ Соверт зъ 3 потравъ а 70 зр. Въ пятницю рыба по жидѣвски. Вина добрый.

Зъ поважаніємъ **Иванъ Францъ Новаковский.**

ся в головы, его заступника и 82 членів. Членів и их заступників именує міністеръ вѣдѣний після свого власного узнання. Інші будуть именовані в той спосібъ, що міністеръ торговель предложитъ чотирьохъ, міністеръ рѣчьничихъ двохъ, міністеръ вѣдѣний одного кандидата. Номінація дальшихъ 42 членів наступитъ на представлене торговельнихъ и промысловыхъ палатъ, 19 на предложена краєвихъ рѣчьничихъ радъ и факховихъ рѣчьничихъ еблукъ, 6 членів на внасеня гбръничихъ факховихъ еблукъ. Вѣдѣнска торговельна палата предкладає трьохъ, бернѣнска, краєвѣнска и львѣвѣнска по одному членови. Рѣчьничі корпорації у Відні, Кракові, Львові и іншихъ головнихъ мѣстахъ предкладають по 2, решта по 1 членови.

Въ Празі радять теперъ конгресъ реалістівъ, на котрий прибуло до 300 осібъ зъ Чехи и Моравы. Учасниківъ привітавъ професоръ Масарикъ и заявивъ, що комітетъ выготинивъ проєктъ, на підставі котрого реалісти мають організувати ся въ окреме сторонництво. Масарикъ обговорювавъ вѣдѣтакъ чеське державне право и зазначивъ, що „не закидаемо историчного права, але переходимо до сучасного порядку надъ правно-державними утопіями“. Бесѣдникъ предложивъ, аби нове сторонництво приняло назву „чеськой людской партіи“. Програма нової партіи підносить, що „культурній взаємний зв'язокъ міжъ славянськими народами має бути интензивно удержувана, але політичного пансюванія сторонництво не унає“.

Зъ причини санкціонованя нового мѣсского статута Відня, всѣ члени ліберальной меншости вѣдѣнскихъ мѣсскихъ радъ аложили свои мандати. Вчѣра сесіоністи оголосили декларацію, въ котрій підносять, що до сего кроку спонукало ихъ почуте обов'язку и свѣдомість прислужуючихъ имъ правъ. Декларація зазначає дальше, що черезъ новий статутъ 10.000 виборцівъ лишитъ ся безъ заступництва въ радѣ черезъ 4 роки. Складає мѣсскон рады представляє образъ цѣлковитого замѣшаня и не вѣдповѣдає бажаннямъ населеня. Ліберали обжаловують раду о фатальну дотеперішню господарку, о обтяжене мѣста догмами и т. п. Теперъ, на мѣсце права входить въ жите факція и то спонукало ліберальнѣ шьфювати ся зъ рады.

Въ италійскімъ парламентѣ запанувала обструкція на великій розмѣръ, подбана до обструкції въ австрійскімъ парламентѣ за часівъ Баденього. Обструкцію викликали выданіи правительствомъ розпорядженя безъ парламенту. Опозиційніи посоль не хотѣли окрімъ того допустити до ухваленя крайно реакційного регуляміну палаты. Д. 30 м. опозиція унеможливила засѣдане. Лавки крайно опозиція вже рано були переповнені. По обохъ бокахъ президіальной трибуны стануло 12 служаківъ, для охорони президента вѣдѣ есентуальной зневаги. Коли появлять ся президентъ, опозиція привітала его крикомъ „прочь!“ На правни залунали оплески. Соціалістъ Мортані абравъ паперы и кинувъ ими на президента. За его примѣромъ пошли другі послы. Квесторы звернули ся до членівъ лѣвѣцѣ и старали ся ихъ утихомирити,

побудити до милосердя, нѣжъ вчѣра, выжебрають собѣ свѣжій засобъ до своего вѣчно-го жита.

Зъ кофейни та цукорень выходили що хвиля якійсь людцѣ. То гуртками по три-чотири йшли выкрикуючи та свѣжуючи голосно. Де-котрі ставали при улиці, на хѣдникахъ и „числили звѣзды“. Сторожъ безпеки и публичного порядку стояли мовчки, а може и дрѣмали. Двері кофейни вѣдчинились вѣдѣ часу до часу зъ лоскотомъ, на улицу выбѣгали гарно вытритіи женщины, вѣдѣ котрыхъ такъ и било пѣжкомъ и перфумами. Перѣбѣгали скоро по улиці и вскорѣ десь щезали.

Мирославичъ переходивъ побѣчь одной цукорни. Зъ вѣконъ лились ясній пасы свѣтла та заливали цѣлу улицу на-вѣрши. Коли Мирославичъ переходивъ смугу свѣтла, якась темна постать мужичны прискочила и, обнявши його за широкіи рамена, заклала:

— А, моя ты миленька, може ты...

— Нѣ, нѣ, нѣ! — вѣдовавъ ся швидко Мирославичъ, не розумѣючи гараздъ поставленого питання.

— А! то теологъ! Перепрощаю! — кликнувъ мужичина та пустивъ Мирославича назъ своихъ обнять.

Мирославичъ поійшовъ скоро напередъ.

Переходячи коло рога одной улицѣ побачивъ гуртокъ людей, а коло нихъ при хѣднику повозку. Здавалось йому, що бачить тамъ и сторожа публичного порядку, котрому одѣвъ нѣвъ стоячихъ людей рокає про якусь пригороду та взымає його, щобъ арештувати такого а такого чоловіка. И диво! Цѣлкомъ выразно чує вѣвъ, якъ хтось вымовляє голос-

але и се не помогло. Президентъ накривъ голову и замкнувъ засѣдане.

По засѣданю вѣдбули ся зборы парламентарной бѣлшости, въ котрыхъ взяло участь 235 посоль. Присутній на зборахъ президентъ міністеръ выголосивъ промову о ситуації. Сли спокѣвно розважимо теперішню ситуацію — мовивъ бесѣдникъ, — мусимо прийти до переконаня, що такъ названіи „конечній розпорядженя“ були тільки природнимъ вымысловомъ обструкції. Сли усуне ся напастивѣсть опозиції, буде можъ цѣлковито застановити ся надъ ситуацією. Сли за кілька днівъ буде сея справа поладжена, т. е. буде ухвалений регулямінъ, котрий заповнить палатѣ способнѣсть до нарядъ, можъ буде розпочати дискусію надъ такою масою важныхъ справъ, що ждуть на поладжене.

Регулямінова комісія вже приняла справоздане референта въ справѣ змѣннѣ регуляміну.

Комісія російского министерства просвѣты, котрій поручено выпрацюване провѣдѣть реформы середнихъ шкѣлъ въ Россіи, вже закінчила свои працѣ и уложила кілька подрѣбно опрацюваныхъ проєктѣвъ, котрі постепенно будуть розбрані въ радѣ державной. Однакъ до часу послѣднего порѣшеня и принятія цѣлости проєктѣвъ вѣдносячихъ ся до системы середнихъ шкѣлъ, великій подрѣбнѣ нарядъ въ тѣй справѣ, якъ такожъ поодинокихъ ухвалъ, будуть задержані въ тайнѣ. Говорять, що внесеня комісіи вѣдвѣряють въ першій радѣ до зменшеня науки старинныхъ языковъ.

Доносать такожъ, що министерство просвѣты, на підставѣ внесеня надѣсланныхъ зарядами научныхъ округѣвъ опрацюване проєктѣвъ змѣннѣ законѣвъ въ справѣ приватныхъ научныхъ заведенъ. Министерство розважає такожъ справу заповненя емеритуръ директорамъ и учителямъ приватныхъ шкѣлъ черезъ удѣлене имъ права належаня до касы домо-выхъ учителей и выховавцѣвъ.

„Правит. Вѣстникъ“ оголосивъ комунікатъ, въ котрѣмъ министерство просвѣты звертає увагу на розпоряджене зъ дня 17 липня 1899, зымаючи заряды научныхъ округѣвъ абы ученикамъ, котрі кінчать середній школы поручали при вступленю на университетъ, держати ся своего научного округа. Университеты, приймаючи подана кандидатѣвъ, будуть такожъ вѣддавати першенство матуристамъ зъ того самого научного округа. Гадка сѣи територіальной системы, для справы университетской науки въ высокой степени некористной, выринула підъ враженемъ торѣчного студентского руху въ Россіи. Цѣль розпорядженя е чисто політична: розхитъ ся о тымъ лекше піддане университетской молодѣжи підъ контролю поліційныхъ властей.

Зъ театру вѣдны.

Вчѣрашній телеграмъ донесли були, що въ околици Кімберлею и недалеко на пѣвнѣ вѣдѣ сего мѣста підъ Варентомъ, пришло до битвы мѣжъ сѣльнымъ вѣдѣломъ Бурѣвъ, а вѣйками Метуена, котріи маширували на Маасингъ. Результатъ битвы — якъ

но його имя. Ожѣ якось мимовѣль, немѣвѣмъ трунуло його що, пристунає до гуртка и зачинає:

— Якъ то? Адже-жъ я, здавъ менѣ, нѣ-чого...

— Але-жъ добродію, вы не належите до товариства! — кличе якійсь молодой мужичина, побачивши його.

Мирославичъ вѣдѣйшовъ.

И вѣдѣмъ, не знати вѣдки, выринає у його головѣ переконане, що черезъ якусь непорозумѣне хочуть його арештувати. Иде отже скорымъ, приспѣшнымъ крокомъ — утѣкає. И страхъ великій його проймає, коли побачить стоячого стражника. Ховає ся въ тѣни каміня и скоро його минає.

Зайшовъ на якусь площу, засаджену деревами. Ставъ підъ однимъ деревомъ и розглянувъ ся. Вѣдѣвъ плытѣвъ стоятъ довгимъ рядомъ повозки въ дрѣвѣючимъ на сидженяхъ вѣдѣниками. Де-котрі зъ нихъ вѣдѣвѣдѣтъ що хвиля, то новіи привѣдѣтъ. Голосный турѣвъ по камінямъ бруку розносѣтъ ся голосно въ нѣдѣній тишинѣ. На хѣднику роздались кроки и заговорѣли голоса. Що се! Чує вымовлене свое имя. Що бѣльше — голоса знакоміи и пыгають за нимъ. Хтось вѣдѣвѣдѣтъ имъ голосно и вказує на плыти. Тѣ звертають ся въ тѣмъ напрямѣ.

Се знакоміи зъ його села. То певно родичѣ что переказали, а може и передали. Отже очкує ихъ. Але диво! и кроки чутіи и голоса чутіи, а ихъ нема. Чекає, чекає — нема! Але зближають ся якійсь постать. Коли порѣвнались зъ нимъ, пристунає и не вважа-

ючи, що они надходять зъ цѣлкомъ противно, якъ перше, стороны, промовляє:

— Ну що-жъ тамъ? Якъ ся маєте, на-пове?

— А то добре! Якъ то? вы насъ знаете?

— пытає його одѣвъ голосъ.

— Ну, чи ще! чому-жъ не мавъ бы-мъ знати! — весело вѣдѣвѣдѣтъ Мирославичъ.

— Ну хто-жъ мы? — запитує строго той самъ голосъ.

— Якъ то? Одѣвъ вѣдѣсковый, а другій цивильный!

— Ту нема жартовъ! — заявляє остро той самъ голосъ. — Я е комисаремъ полиціи. Розумѣете? вы будете людей нѣдѣвъ зачѣпати и зыскажати? Кажѣтъ, хто вы? бо кажу васъ арештувати!

Мирославичъ скаминѣвъ.

— Пана добродію! — зачавъ просити, — я цѣлкомъ не мавъ наміру ображати. То черезъ помылку. Я взявъ васъ за моихъ зна-комыхъ, але будьте выбачий, темно скрѣвъ тамъ, що хочъ око выбери...

— Хто-жъ вы? — запитує ся строго комисаръ полиціи.

— Я, добродію, окбиченый тѣмнѣзѣвъ, приѣхавъ сюда выписатися на университетъ, а пазываю ся вѣдѣмъ Мирославичъ.

— Ну, глядѣтъ же! — мовить комисаръ. — Уважю что на васъ и вѣрю вамъ. Але на будущее радѣвъ бы я вамъ бути трохи осторожѣйшимъ! — и по тыхъ словахъ вѣдѣйшовъ скорымъ крокомъ.

(Конецъ буде.)

дѣтъ ся 2832 вѣдѣвъ невѣдѣчно недужихъ. Такъ отже англійска армія зменшила ся вже о 20.656 людей.

Пшеникы!

На комерѣ по сегорѣбѣмъ вечерку Шенченковскѣмъ дѣвѣвъ ся въ сали „Belle-Vue“ „пшеникы“: Музыканты-Чехи почѣли грати цу-пурѣ въ чеськихъ пѣсенѣ, яке зачинає ся чеськимъ амямъ „Hej Slovane“. А вѣдомо, що а-рію сего ямну арѣвѣли собѣ Поляки, а вѣдѣ-ложнѣвъ підѣ его пути „Jeszcze Polska“ претендують собѣ право и до аріи. Ну, нехай я такъ! Въ сали панувавъ великій етаскъ. Рѣ-ставраторъ, не надѣвѣвшись такого пѣтѣву, не мавъ нѣ готовыхъ стравъ, нѣ вѣдѣвѣдѣного числа послугъ, такъ не дивно, що скоро якіи прислужникы появлявъ ся, сразу увѣвъ голод-ный и жаждущій нарядъ зымавъ его до себе пѣнкамѣвъ и. н.

Якъ-разъ коли музыка заграє „Hej Slovane“, появлявъ ся на сали „кельнеръ“, а де-хто зъ присутныхъ, зычаєвъ у насъ при-пѣтѣвъ, записавъ на него. Одѣвъ зъ гостѣи, дожидѣючий при дверехъ на страву, почувши пѣнѣвъ на кельнера и арію нагадуючу „Jeszcze Polska“, почавъ собѣ пѣнкате, въ пере-канію, що ту пѣсню зачитовувала музыка въ честь п. Вахнянина; вѣдѣвъ за нимъ далось чутіи, що кѣлькакайтѣвъ „пшеникы“, котріи можѣвъ було вѣдѣнести такъ до аріи, якъ и до кельнерѣвъ. Орхестра вѣдѣграє цу-пурѣ до кѣнѣвъ и закінчила его тѣмъ самымъ амямъ „Hej Slovane“.

Мѣжъ збѣрѣныхъ були люди рѣзѣнородной вѣдѣвъ, рѣзѣного темпераменту, а було на-вѣвъ кѣлькакъ зъ обов'язку“. Почувши „пшеникы“, одѣвъ першій своєю высокопѣважану парсу-ну панъ посоль Вахнянинъ — звернувъ ся значу-въ сторону, вѣдки „пшеникы“ по-хо-дили, и — якъ то вѣрѣмъ ало ся прѣсо-роп — люструвавъ прѣстѣнтѣвъ... За „ра-пѣтѣмъ tatkiem“ дѣвѣвъ ся такожъ и свѣжо-ученый прѣфесоръ университету, щобъ на-мотати де-що на свой много уважаемый ву-съ... Вѣдѣвъ за мѣнерами пѣйшовъ и одѣвъ панъ — Alleswisser, що то пробує своєю вѣдѣвъ и та-лану на рѣзѣныхъ янѣвахъ, не покидаючи нѣ-чимъ, що тільки приносѣтъ крейцѣвъ... Не бѣвъ вѣрѣжѣвъ ослѣвъ ся „пшеникы“ и на горя-чѣмъ та вѣрѣжѣвъ темпѣраментѣвъ п. д-ра Федѣка. Вѣвъ пѣйшовъ у ку-тъ, зъ-вѣдѣвъ вы-ходила „пшеника“, а вѣдѣвъ тамъ присутнымъ за-галуно адмѣніцію. Въ свой горячѣвъ побѣжавъ п. Федѣкъ ажъ „kilkunastu młodych ludzi“ [гладѣ: „wyjaśnienie“] д-ра Федѣка въ 147 чѣ-слѣ Słowa polsk[ego], коли тѣмчасомъ прѣ-ставитѣль „Руслана“, кокетуючого до молоде-жи, при своей люстрації добѣвѣлъ только трѣхъ прѣстѣнтѣвъ, и то людей на стано-виску [але зъ тыхъ одного на-вѣвъ на сали не було!].

На решту збѣрѣныхъ не зробили тѣ пшени-ки нѣякого вражѣвъ; они базѣкали собѣ, вѣдѣ и пили супѣкойно, по-при нихъ покрѣпѣвъ ся и п. посоль Дулемба. Дѣверѣвъ по вѣдѣгра-ню цѣлого цу-пурѣ, коли прийшовъ пану Ду-лембѣвъ часъ змѣнитѣ льокаль, забравъ ся вѣдѣ до вѣдѣду, а побачивши, що нѣхто передъ „majestatyczną i imponującą postaćią rosla lwowskiego“ карчила своего не угнѣвъ [спеці-алѣтъ до того сидѣвъ вѣдѣвъ острѣвъ], давъ п. посоль тѣмъ, що ихъ при дверехъ заставъ, адмѣніцію на тему „wzajemności sławiąskiej“. Зразу адавало ся, що п. посоль розѣвѣвъ ся за те, що нѣхто присутности посмѣвъ Русѣ-ны по руски розмавлѣтъ, або вѣ те, що не у-мѣють пошанувати его „imponującej postaci“; а показало ся, одѣвъ чѣвъ ходѣтъ, дѣверѣвъ тогдѣ, коли п. д-ръ Федѣкъ ставъ упѣвѣвѣвати пана посла, що вѣвъ [п. Федѣкъ] власне успѣкою и поучує дѣмонстрѣнтѣвъ... И добре зробивъ п. Дулемба, що поійшовъ, бо не бувъ свѣдѣкомъ дальшого упѣкорѣня п. д-ра Федѣка, котрий — по тѣмъ, що зайшло — вѣдѣвъ вѣдѣвѣвати цу-пурѣ славѣнске, въ котрѣмъ побѣвъ дру-гихъ пѣсенъ находили ся не лишъ тоны пѣ-сени „Jeszcze Polska“, але такожъ тоны пѣсени „Z dymem pożarów“. [Гладѣ: „wyjaśnienie“] д-ра Федѣка въ Słowa polsk[ego].

Пѣйшовъ п. Дулемба успѣкоювати себе и надавати „wybladłym licom kologu różowego“, утихомирѣвъ и горячѣвѣвъ д-ра Федѣка, а прочіи Русѣны, Поляки и ихъ вѣдѣвъ toj-ze-zowego wyznania оставѣвъ до кѣнѣвъ, а многіи зъ нихъ дозѣвѣлись дѣверѣвъ на другій дѣвъ о тѣмъ „пшенику“, наслѣдомъ котрого земля за-дрѣжала та на хвилю перестала обѣртѣвъ... Така то бачѣтъ була буча, що страшно загро-зила „kresam rozdzrapanej matki“ а зъ ними и „Русланами“!

По о пѣвнѣмъ народѣ умученый поійшовъ спѣти. Лѣгда и тѣ вѣдѣвъ „Руслана“, але нѣвъ, вѣдѣко, не спѣлось! Въ ихъ душѣ вѣла ся бор-ба „обов'язку“ зъ „свѣтетію“. Надъ ранкомъ вѣдѣвъ побѣду „обов'язку“, а наслѣдомъ то-го появлявъ ся „Русланъ“ денунація підѣ заговорѣмъ „Брутальністѣвъ“, який рѣвно не найдѣвъ и въ польскихъ часѣписяхъ! За де-нунацією посылѣвъ и сылѣтъ ся заведно-гроймъ на „awanturników, hajdamaków...“ Dzienniki привиджуютъ ся заведно нѣжъ [та вылики у Шковрона! — Прим. вѣдѣвъ], а вѣдѣ-то и похвалы для „kochanego Rusłana“, его заслуги „wobec wroblej ojczyzny“, ну, а за тѣмъ наступѣтъ те, чѣго „Русланъ“ хотѣвъ: заповненя дальшого вегѣтѣваня органу „III. oddzielenia narządów zjadu“!

Теперъ сытаймо: Чѣмъ казѣтъ ся поль-скій дѣвѣнникъ? Прѣдѣвъ арія, котра выкликала „пшеникы“, е чѣска, грає аи музыка, отже бѣвъ одѣвъ! Вѣдки прийшло нашимъ „braciom“ на гадку, що пѣнкате було вымѣрене якъ-разъ противъ польского ямну? А вже-жъ ані въ польской прѣсы, ані въ „Руслана“ не вѣдѣво сего, щобъ они стали въ оборѣвъ чѣ-ского ямну! Накопи-бѣ справдѣвъ мавъ хто на-

д-ръ Рендцій, а також остане при постелі братъ митрополита, лікаръ въ Болехові. — Въ справі недуги митрополита видала митрополита Капітула до духовенства окружнихъ въ повідомленні, що митрополитъ лежить тяжко хорь, а въ припорученні духовенству до кожного літургії въ неділі в свята долучати на інтенцію Впрощаючого „Службу о болящомъ“ а при кожній повсяденній читаній літургії прочитати давіч „Отче нашъ“ и „Вогородице Діво“ и разъ „Подъ Твою милость“ на тую інтенцію, крімъ приписанихъ водоустовихъ молитвъ. Окружнихъ підписавъ за Капітулу архипресвітеръ о. Андр. Влзецій.

— Зъ Перемышля. *Въ память Тараса Шевченка* устроює перемыський Боянъ — при співучасті товариствъ Руска Бесіда, філія Провсвѣтъ, Народний Дімъ, Рускихъ жєнщизъ, Селянська Рада, Бурса им. св. Николая, св. Кирила, Сибілка — въ сали магістрату въ Перемышлі въ четверъ 5-ого цвѣтна с. р. торжественній *вечеръ*. — Вступъ: крѣсло 2 кор., вступъ на сцену 1 кор., для ученикѣвъ и селянъ 50 сот., галерія 20 сот. Початокъ точно о год. 7 1/2. — Програма торжественного вечера така: 1) Вступне слово; 2) Мелодика-Кашакевича „Кантата“ хоръ мішаний зъ оркестромъ 9 полку пѣхоты; 3) декламация зъ Шевченка „Діти въ неволѣ...“; 4) Григорієвич-Топольничкого „Де Санъ плыве“ муж. зъ фортепиано; 5) Ліста „Угорска фантазія“ фортепианъ зъ оркестромъ; 6) Шевченка-Лисенка „Хоръ браи цвѣтъ зъ Гамалія“, муж. хоръ зъ фортепиано; 7) Шевченка-Лисенка „Ой Діпрѣ барітоново солю; 8) Шевченка-Кашакевича „Катерина“, соля, хоръ мужескій и мішаний зъ супроводъ оркестру.

— Зъ Станиславева. Пригадуємо, що вже об оторокъ 3-ого цвѣтна відбудуть ся въ Станиславеві *вечерниці* въ честь Шевченка. Въ програмі пропущено, яку пѣсню співати буде панна О. Проскуринька, тожъ теперъ додаємо, що она співати буде „Не забудь юныхъ днѣвъ“ Лисенка-Франка. Комітетъ устроюючій вечерниці докладає старани, щоби всѣ точки богатой и доброй програми випали якъ найлучше, тожъ в повна надѣя, що патріоти мѣсцеві и зъ околиць численно зберуть ся и въ той спосібъ причинять ся до величавости обходу.

— Русій студенти академія гірничою въ Прибратъ уряджують дня 5-го цвѣтна с. р. концертъ въ честь Т. Шевченка при ласкавій участі нашого славянофильного співача Вл. Бас. Гушалева, Товариствъ співачихъ „Lumir“ и „Dobromila“ підъ проводомъ знаменитого чеського музика, професора тут шноа академія гірничою Вл. д-ра О. Тейгера а у чениці консерваторія Вл. панин Гейрихѣвич. Програма концерту слѣдуюча: 1) вступне слово; 2) „Ой чого ты поворѣло“ Воробкевича, відспѣває хоръ мужескій; 3) а) „Веселѣвка“, а) „Вечеръ“ солю-співъ Вл. Гушалева; 4) Рандіа Лисенка, відиграє Вл. Гейрихѣвич; 5) Відчитъ; 6) а) „Въ зеленій гаю“, б) „Въ далекій край відходжу“ хоръ мужескій; 7) а) „Менѣ однако“, б) „Милування“ солю-співъ Вл. Гушалева; 8) „Ой шли нашъ славий Запорождѣ“ хоръ мужескій. — Початокъ о 8 год. вечеромъ. — Ласкаві телеграми прошу присылати на адресу: „Mohilnickij, Pribrat“. — Шлемъ сердечний привѣтъ! За рускихъ академикѣвъ гбраницяхъ *Стефанъ Шараневичъ*.

— Зъ тов. им. И. Котляревского. Заходимо секція артистично-технічною відбуде ся въ неділю дня 8. н. ст. цвѣтна въ сали „Мѣско-го Касина“ *третє аматорскє представлєнє*. Відограноу буде комедія въ 3. дѣяхъ Гр. Цеглявського „Аргонавты“, Вавашу програму подамо пѣзійше. При сѣй нагодѣ авертаєсь зарядъ, до усьохъ охочихъ брати участь въ аматорскихъ представлєняхъ — а особливо до пани — щоби вписувались въ члены товариства им. Котляревского, а тымъ самимъ и до секції. Відъ заряду секції артистично-технічно: *д-ръ Е. Оварковскій* директоръ; *Ос. Шухевичъ* секретарь.

— *Выклады на політехніцѣ* — пбєля оповѣщення ректорату — зачала ся въ суботу. Рѣвночасно отворено салъ рисоунокъ, бібліотеку, лабораторію и чий салъ до ужитку студентѣвъ. Проф. Дзвінського молодіжъ приняла сердечною овацією за те, що вінъ печально заходивъ ся коло отворєня політехніки. Выкладавъ и знаважденный проф. Туліє при повнѣмъ слокою студентѣвъ.

— *Кн. Адамъ Сапѣга*, перебуваючи теперъ у Львові, лежить відъ якогось часу тяжко хорь. Уже зъ давнѣйше терпѣвъ вѣтъ на дышавцю и на родзѣ сердца, а недавня нєлюєция до рѣшты выманила організмъ обезсиленный вѣкомъ и здепервованный торбчнмъ крахомъ т. зв. Сапѣжнського банку. Послѣдними днми отамъ здоровля кн. Адама значно пострѣшивъ ся. Недужій передъ двома днми высповідавъ ся и принявъ ся. Тайны.

— Суботнѣшне засѣданє сойму, вызначено на 11-годину передъ полуднемъ, відкрито за причини, що дружи соймові не можна було въ часъ розбєлати послані. Чи не смѣшно?

— Черновецка прокураторія державна зарядила увязнѣтъ Георгія Савчука зъ Новыхъ Мамайцѣвъ, выдавца газетки „Народний Вѣстникъ“, обвиняючи его о недоволену агітацію мѣжъ селянами за еміграцію до Америки. — Въ гомѣ дѣлъ подає черновецка „Буковина“ такий блиній вѣсти: „Редакторъ Народного Вѣстника“ панъ Георгій Никифоровичъ Савчукъ зъ Мамайцѣвъ відъ 19 марта с. р. запертий въ „Ивановій хатѣ“. Відъ агітувавъ въ страшенній спосібъ за еміграцію до Аргентини. Газды изъ Мамайцѣвъ новыихъ (4), изъ старихъ (3), изъ Валыи (до 40), дальше богато въ Веренчанки и другихъ сѣль попродали свои гавдѣства и загодили

ся зъ своимъ вождемъ въ дорогу. Однакъ черновецке староство не хотѣло ему выдати паспортъ, бо учуло, що вінъ простій торговець люді. На 19 марта с. р. було заведено въ той цѣли 35 свѣдѣвъ. Та чимъ дальше въ лѣтъ, тымъ бѣльше дровъ, такъ и въ тымъ. Судья выдѣвъ, що нема сему дѣлу вѣщи и выславъ комісію по тыхъ сѣлахъ, де Савчукъ агітувавъ, 26 марта була комісія и ревизія въ его домѣ и найшла богато листѣвъ, наперѣвъ та реценсію зъ Брєми, Гамбургта и Итали. Листы и письма переканали усьохъ наглядно, що „господиъ редакторъ“ бувъ простымъ платнымъ еміграційнымъ наганичемъ. Принѣромъ въ одній листъ пишуть до Савчука зъ Брєми: „Посылаємо 100 ар. и гадаємо, що буде досѣтъ. Присылайте намъ на 1 мая 100 люді, відъ кожного за голову маєте тѣлько а тѣлько Приѣджайте сюде, бо зъ-вѣдєвъ вамъ лѣьше агітувати, якъ дома; достанете 50 ар. на мѣсяцъ, а якъ вамъ наша робота подобає ся, можете и на дальше въ нашій канцеляріи мати занятє, а якъ иѣ, то кораблями можете вѣдѣтъ“ и т. н. Якій конєць сего слѣдства буде, що не знаєтъ, тагуть просто нѣхто и не вѣрять, абы такого драба що пуствя тѣлько люді зъ торбами, незамкнути. Люде приходять зъ рѣвнмъ сѣль и нѣтають за Савчукомъ, бо часъ відѣзду вже зближає ся. Одна часть люде зъ Валыи пустила ся — якъ говорятъ — въ дорогу. Мамайцкій люде, що спродали свои майна, хотѣть якъ потрѣвий.

— *Вѣдѣзанє нашего земляка*. Зъ Кракова пишуть намъ: Дня 31 марта с. р. въ краковскій академіи штукъ красныхъ одержавъ за рисунокъ акту академічного першу нагороду конкурсову талантвѣтый и многонадѣйный землякъ нашъ п. Модестъ Сосенко.

— *Львовску репрезентацию Краковскаго товариства обезпечєть* мають замкнути. Бодай така вѣсть удержуєсь у Львові. Удержанє сєи репрезентации коштує 30.000 кр. рѣчно.

— *Рѣдкє церковнє торжєство* відбуде ся д. 7 н. ст. цвѣтна (на Благовѣщенє) въ Успенскій церквѣ. Того дня о год. 7 1/2 рано торжественно посвящать ся всякій церковній предметъ, призначєній для Благовѣщенской церквы (при Нар. Домѣ). До участя въ сѣмъ торжєствѣ запрошують члены будущего братства той церквы, фундаторы тыхъ предметѣвъ: Мих. Шворгунъ, Вас. Король, Теод. Дзиньскій, Анна Косиба, Дарія Гумєнюкова и Каролина Королева.

— *Выборы до рады повѣтвон въ Бѣбрѣцъ* розписано на дѣи 28 та 30 мая и на 1 червня с. р.

— Въ Перемышлі узавєсно провѣдника рускихъ соціалістѣвъ п. Сам. Вѣтика, обжалованого прокураторією о злочинѣ обиды релігій и насилєство публичне при авантурѣ на одѣвѣ похоронѣ въ Перемышлі. Вразъ зъ п. Вѣтикомъ в обжалованныхъ ще 12 особѣ, а кромѣ п. Вѣтика всѣ прочій сидѣли въ арѣштѣ слѣдчѣмъ. Розправа въ сѣй справѣ відбуде ся передъ звѣчайнымъ трибуналомъ въ Перемышлі въ першій половинѣ цвѣтна.

— *Староство въ Горлицяхъ* обѣмє староства зъ Грибоза Тустановскій.

— *Зборы дѣявъ зъ Бѣбречины* [и зъ сусѣднихъ деканатѣвъ, де нема ще агєтуръ дяковскаго товариства] скликавъ бѣбрєцкій вѣдѣкєвъ о. Козюкъ зъ Высєи вразъ изъ своимъ дякомъ Гонтроу, агєтомъ дяковскаго товариства, на день 26 н. ст. цвѣтна с. р. на 11-ту годину до дяковки въ Бѣбрѣцъ. На сѣ зборы запрошує о. Козюкъ такожъ священникѣвъ яко настоятельствъ дяковѣ и покровительствъ дяковскаго справы.

— *Весна!* Д. 29 марта было у насъ красно, нѣбѣ весняно, 30-ого хлявнєвца, а 31-ого свѣтъ відъ рана и до нинѣ лежить по улицяхъ А у Вѣдн и въ околиці такий свѣтъ, що деякі поѣзды перестали ходити...

— *Реколєкціи духовній для вѣрныхъ*. Въ церквѣ оо. Василіанъ у Львові на Жовковскій відбудуть ся почавши гѣдъ 2 до 7 цвѣтна (відъ понедѣлка до суботы) духовній реколєкціи для вѣрныхъ пбєля слѣдуючого порядку: Въ понедѣлокъ рано І. наука о годинѣ 5 1/2, ІІ. наука о 6. вечеромъ. Такий порядокъ наукъ реколєкційныхъ буде черезъ всѣ дѣи відъ понедѣлка до пятницѣ. Конєць реколєкцій и сповѣдѣ въ пятницю а загальнє причастіє въ суботу.

— *Управляючій созѣтъ института „Рускій Народный Дімъ въ Коломыи“* складає симъ сердечну подяку Хв. Комітєтові, що займаєть ся устроєннємъ вечера въ память Т. Шевченка, за 100 коронъ переданныхъ институту ико половини чистого доходу зъ вечера. — *Н. Леакий* предѣдатель.

— *Всѣхъ юдей добромъ воли въ повѣтъ перемышлянськомъ* управаємо донєсти якъ найскорше, въ котрыхъ громадахъ урядують ще теперь такий вѣтъ, котрыхъ часъ выбору на шѣсть лѣтъ уже минує? якъ довго урядують безъ выбору и длячѣго? Донєсеня тѣ просимо надєслати до „Дѣла“ а они опбєля аужитують ся.

— Въ справѣ недавно украденого на львовскій почтъ грошевого листа зъ 9.600 коронъ ми узавєсно вчера почтового практиканта Тадея Стецькова (22-лѣтнього молодца, бущаго слухача правъ). Слѣдство выказало, що Стецьковъ [молодець, якъ кажуть, веселого житя] въ дєнь крадежи навѣ два разы службу: передъ полуднемъ и вечеромъ; відъ то першій звернуєть увагу на промажу листа, коли вечеромъ обѣймає другій разъ службу, а крадѣжъ, якъ выказало слѣдство, могла стати ся лише передъ полуднемъ. За пропавшими грѣшми перевєдено ревизію у мешканю Стецькова у Львові и въ домѣ его вѣтъ, учителя въ Камѣницѣ струмилѣвѣ, але безъ успѣху. Отже доказу на вину Стецькова досѣ нема.

— *Изъ Збаража* пишуть до Slow'a polsk'ogo, що тамъ дня 27 м. м. счинивъ ся розрухъ зъ такою причиною: Громада закупила відъ лат. церк. комітєту за 8.000 коронъ відъ будову шєсти-класовоу школы парцєлю т. зв. „фариный грунтъ“. На краю той парцѣль [вразъ коло дѣвнищѣвъ руской церквы] стоятъ двѣ фігуры свѣтыхъ. Кода д. 27 м. м. мало ся почати подготѣвлюванє закупиеной парцѣль відъ школы, выршили туда сотки селянъ и бабѣ, копавши въ руки що понало, а часть товпы окружила на колѣнахъ фігуры и не хотѣла до нихъ допустити. Жандармерія не могла дати рады, отже зарєквировано вѣско. Дому бурмістра остерєгла поліція.

— *Карна розправа противъ бывшего нотара Рогаальского*, обжалованого о лихву и намову свѣдѣвъ до фальшивыхъ зѣнанъ, веда ся въ Краковѣ чотыри дѣи и скѣнчала ся онѣгды по полудни. Обжалованого засуджено на три мѣсяцѣ взынѣтъ за намову двоухъ свѣдѣвъ до фальшивыхъ зѣнанъ; відъ обжалованя о лихву увѣльшено его. Замѣтити треба, що Рогаальскій бувъ уже разъ засудженный въ Рѣшѣ за лихву на мѣсяцъ, а теперъ веде ся противъ него новє слѣдство въ Рѣшѣ — тежъ за лихву.

— *Поправа быту манипулянтѣвъ почтовыхъ и телеграфичныхъ* наступила теперъ на подѣставѣ розпорядженія міністра торговлѣ, а то въ сѣй спосѣбъ, що подѣшєнє мѣсячноу платѣи о 10 коронъ буде довершати ся не що нѣтъ лѣтъ, якъ досѣ, але що чотыри роки. Досѣ наивѣшє платня манипулянтѣвъ выносила 100 кор. мѣсячно, а відъ теперъ она буде подѣшєна до 150 кор. Сєя постановка, що увѣдѣ въ житѣ відъ 1 липня с. р., має подекуды силу вѣдѣвъ обявляющую, бо лѣта службѣ манипулянтѣвъ, якъ досѣ собѣ числѣтъ, будутъ имъ почислєны при означєню старѣости въ службѣ.

— *Борба зъ сухотами*. Недавно роблено до свѣдѣвъ въ институтѣ Пастера въ Парижі зъ новымъ лѣкомъ на сухоты. Проф. Алекс. Марморекъ, одивъ зъ управлѣнѣвъ сего института, знаиный зъ часу чумы у Вѣдн, куда прибувъ бувъ зъ противучомоу сыровицєю, працювавъ довшій часъ надъ средствомъ противъ сухѣтъ. Пробы уряджувать впередъ въ случаяхъ т. зв. хірургичныхъ туберкулѣ, отже въ сухѣтнчыхъ недугахъ шєдры, мизій и коетій, въ вѣстухахъ, болакахъ и т. п. роудєняхъ, выликаныхъ бацилємъ туберкулѣзнымъ. Такихъ недужихъ лѣчивъ 12 особѣ и они по двацѣтоухъ втрєсеняхъ сыровицѣ д-ра Марморєка находятъ ся на дорогѣ до вылѣченя. Станъ ихъ здоровля значно поправивъ ся, апетитъ збѣльшиль ся и раны позали присюковати. Марморекъ бере ся теперъ до лѣченя туберкулѣ легкихъ, а свой вынаходъ удержує пока въ тайнѣ, дока не розслѣдѣтъ дѣйствѣн вартѣсти вынайдєного средства.

— *Трупъ въ мѣшкѣ*. Справа тайного и загадочного убійства ученика Винтера въ Хойничахъ — о чѣмъ у насъ була довшє згадка — все ще невыяснена, хоть веде ся енергичнє слѣдство и за выкрытє убійника назначено 2.000 марокъ нагороды. Перєслухувано болѣкохъ товарищѣвъ замордованого Винтера, котрі зѣнали, що критичноу недѣлѣ були зъ нимъ въ одній трафіцѣ. Перешукано озеро відъ мѣстомъ и найдєно въ нѣмъ людєку голову, однакъ лѣкаръ орєклъ, що сєя голова лежала довше въ водѣ, якъ тѣло Винтера, и что то буде яєсьє нѣше убійство. Мѣжъ насє лєнемъ кружатъ поголоски, що Винтеръ унавъ жертвоу ритуального убійства. Фактомъ має бутъ, що Винтеръ критичного дня бувъ у трафіцѣ, де закупивъ папѣросы, опбєля удавъ ся уличкомъ въ сторону синагоги, а невдовзѣ потѣмъ дали ся чути відъ стороны озера прошибающій зойки. Обурєна на жидѣвъ въ Хойничахъ страшенє, особливо мѣжъ молодежію, а поліція має зъ розрухами богато дѣла. Слѣдство не выкрыло нѣчѣго певного, а — якъ доносѣтъ Dziennik poznajski — невдовзѣ має бутъ узавєннѣхъ болѣка підѣзрѣннхъ особѣ. Дуже важній мають бутъ зѣнаня якогєс рѣвнєцкаго чєладника о убійствѣ Винтера, а такожъ зѣнаня якогєс дѣвичины. Цѣла справа набаєра що-разъ бѣльше заинтерєсованя, а властѣмъ може удасть ся водєлонити занавѣсу, що закрыває сєє зѣтрєко а загадочнє убійство.

— *Затвердєнє выбору*. Цѣсаръ затвердивъ выбѣръ Романа Выбрановского, обшарника зъ Ушковичъ, на маршалка, а Адама Трєтерєра, обшарника зъ Ляшокъ корольвєскихъ, на заступника маршалка рады повѣтвон въ Перемышлянахъ.

— *Заступникомъ руского матихита для гимназіи въ Яслѣ* именованъ о. Мих. Вербицкій парохъ зъ Волѣ деклянской. До Ясла буде відъ доѣзжати зъ своего села.

— *Дѣббій вѣсти*. Президентъ вышшого суду краєвого д-ръ Тхуржнєцкій выѣхавъ вчера въ справѣхъ урядовыхъ на шѣсть дѣи до Вѣдн. — На львовскій университетъ відбуду ся въ суботу промоція п. Володєслава Лѣвнєскаго, колѣшншого рєлатора Gazety lwowskiej и писателя, на доктора филозофії пологіѣ сауза зъ промовами рєлтора Абрагама, декана Закшєвского и нового доктора Лѣвнєскаго. — Въ Дукалі узавєнено жидѣвъ Штайнѣвъ и Тєлєтєлєвама підѣзрѣннхъ о замордованє одиоу сєлянки.

Соймъ краевый.

[5. засѣданє 5. сєсїи VII. періоду дня 2 цвѣтна.]

Засѣданє зачало са о 11 1/2 годинѣ. По полагадженію звѣмныхъ формальностей приступлено до дневного порядку.

П. Омишкєвичъ подаєть въ першѣмъ чтанію сразовданє выдѣлу, краєвого о зам.

кнєню рахункѣвъ и бѣланєу банку краєвого зъ р. 1899 и сразовданє надєирающоу рады банку. — П. Хамєць адаєть справу о удѣленѣ выдѣлаєть радѣ повѣтвонхъ въ Рѣшѣ руской и Бѣхнѣ на побѣранє мытъ відъ дорѣгъ краєвыхъ; палата ухвалєла.

Въ дальшѣйшѣмъ забравъ слово п. Бернадзковскій [людѣвєцъ] и підѣираєть свѣи внесѣкъ о заведєнію въ Галичинѣ примусового обезпечєня відъ огню. Бєсѣдникъ зазначивъ, що сєю пєкучоу сразовоу займаєть ся вже соймъ и рѣшиъ товариства та люде, але нѣчѣго до теперъ не зроблено. Мотивувать водѣтакъ довше користи для сєлянъ зъ такого обезпечєня. Закнуєвъ правительству въ той справѣ нерадѣвѣсть, хоть рѣшѣ-рѣчно тєсєтъ сєлянськыхъ загородѣ идє зъ дымомъ, а погорѣлѣцѣ блукують за прошеннємъ хлѣбомъ. Вѣднѣ поставивъ внесѣкъ, вѣзави правительство до перевєденя въ Галичинѣ примусового обезпечєня.

Дальше палата [сама собою розумѣє ся] признала важными доповняющіи выборы послѣвъ зъ мѣсячнхъ послѣвѣтъ: Гурки зъ пов. раєвского и гр. Краснєцкаго зъ пов. львєского.

Надъ сразовданнємъ комісіи шкѣльной о сразовданію выдѣлу краєвого зъ чинѣности департаменту ІІ [справы шкѣльнѣи и фундаціи] вызвала ся довша дискусія.

Чершій промаєлявъ п. Барвѣвскій. Промова его була якъ звычайно тиха и не выклєкала вражєня на прочіихъ послѣвъ. Крѣмъ рускихъ послѣвъ, прочіи не звоили навѣтъ звернути своего уха въ сторону бєсѣдника.

Бєсѣдникъ звернуєть увагу на се, що много церковныхъ памятокъ такъ зъ малѣрєства якъ и рѣзѣбѣ по нашихъ церквахъ пропадає марно зъ причины браку відповѣднхъ фондѣвъ консервацийныхъ и малого числа консерваторѣвъ. Доклєвала ся у насъ дорожчѣиый иконостаєвъ въ Рогатинѣ, Вогородчанахъ и въ нѣшихъ мѣсцяхъ, але не мають они охорѣны и пропадѣють бєзєлѣдно, якъ се стало ся мнѣшного року зъ иконостаємъ въ Красновѣцѣ, котрый зашпєла бєзєлѣдно пожєжа якъ в старшій мѣсцевій образѣ церковній. Бєсѣдникъ жадає побѣльшеня фондѣвъ на консервацию старинныхъ памятокъ церковныхъ и побѣльшеня числа консерваторѣвъ-Русинѣвъ.

Надъ сєю справоу промаєлявъ ще п. гр. Войско Дѣдушнєцкій; говоривъ вінъ о „всѣмъ и всѣ“, о театрѣ, народнѣмъ шкѣльницѣвъ а акѣнци о консерваций церквы въ Галичинѣ. — П. Пілятъ станувъ въ оборѣнт „Macierz polsk'oi“ передъ закидами комісіи.

Послѣднє слово забравъ водѣтакъ сразовдаєць п. Цєлєцкій, подѣмизуєвъ зъ выводами п. Барвѣвского, зазначивъ, що „коловы консерваторѣвъ“ залежѣтъ на захованю памятокъ церковныхъ, а лише дає ся „колова“ відчувѣта бракъ фондѣвъ на ширшѣ дѣяльнѣиый консервацийну. Що-до помпѣженя силъ — говоривъ Цєлєцкій — то не заходѣтъ нѣлка рѣшици чи се Поляки чи Русины, абы се лише були люде зо знаннємъ и посвяченнємъ. Дальше відповѣдавъ сразовдаєць ще п. гр. В. Дѣдушнєцкому на темѣтъ „oświaty ludowej“ и завадно семанарій учительскихъ. П. Цєлєцкій выразивъ навѣтъ „prędkanie“, що много учителей працюють зъ пожертвованнємъ и посвяченнємъ, говоривъ дальше о потребѣ зновисъ учительства зъ сєляннами, о вынованю учительствъ въ напращѣ рѣльничѣмъ и т. п. Була се лишь знаня „фразєологія“, котроу воюють нашѣ стѣнчєники на „темѣтъ просѣвѣтъ“, щоби мати плащикъ, що она для „ludku“ и его просѣвѣтъ поноєтъ жертвы и працюють. Піднѣсь, що комісіи застановляла ся, чи не було бы добре зєренєсти семанарій учительскій на сєла (!), бо тогдѣ молодѣжъ семанарієцѣа стѣкала бы ся зъ сєляннами и пбѣнавѣла бы лучшє ихъ потребности. Вѣднѣ поставивъ бєсѣдникъ відъ ухвалу сойму двѣ резолюціи комісіи шкѣльной: приняти се сразовданє комісіи шкѣльной до відѣмости и поручити выдѣловъ краєвому скликаѣти до року актєту, въ цѣли розслѣдженя реформы учительскихъ семанаріѣвъ и зложєня на найближшѣй сєсїи соймовѣи сразовданя зъ нарядѣ сенатєсты. — Палата ухвалєла оба внесѣки.

Вѣдѣтакъ екс. ексѣ-миністеръ п. Залєскій рефєрєувъ три справы о удѣленє пенсїѣ вѣдовамъ по учителяхъ народныхъ, а палата перєдала ихъ краєвій радѣ шкѣльнѣи до полагадженя.

Присутєлено до послѣднѣи точки дневного порядку: до выбору чєлена до рады надєирающоу банку краєвого. Выбрано дотєпѣришного заступника адв. д-ра Стеф. Федєака.

Наступили внесѣки и интерпєляціи. П. Новѣковскій вѣсьє двѣ интерпєляціи: до комисара правительственного о надужитыхъ выбѣрнхъ до рады громадєской вѣбѣта Дмитраша въ Болєстрѣичахъ [пов. перемыского] и до выдѣлу кр. о удѣленє громадѣ Торки [пов. перемыского] запомогѣ 1000 коронъ для погорѣлѣцѣвъ.

Засѣданє закончєно о 1 1/2 год, а слѣдуючє назначивъ маршалокъ на вторѣкъ на 10 год. передъ полуднемъ.

— Русины! Памятайте на Руску Бурсу рѣмѣсничо-промыслову у Львові.

Господарство, промышленность и торговля.

— *Бѣланє ч. к. уприя*. Галичнѣи акціонѣиоу Банку гіпотечного за рѣкъ 1899 выказує чистого зыску 2,023,217 кор. Надєираюча рада ухвалєла предѣложѣти загальному зборѣмъ, котрый має відбути ся дня 10 цвѣтна с. р., внесѣкъ: спомогѣ фондѣ резервовый коваю 120,000 коронъ и на выплату акціонарямъ супердѣивєнды відъ акціѣ по 26 коронъ.

Телеграммы.

Відень 31 марта. Въ ближайшихъ дняхъ въбудутъ ся тутъ въ министерствѣ внутрѣшнихъ справъ спѣшной конференціи въ справѣ уложенія сѣбѣного бюджета. — Wiener Ztg. оголошуе санкцію закона въ признаніи полноты при аврорѣ державныхъ позачокъ, удѣленныхъ громадамъ навѣщеннымъ элементарными не-щастіями. Законъ сей позволяе такожъ вѣдн-сувати такіе позички.

Парижъ 31 марта. Миністеръ войны Галіфетъ оголошуе телеграмму Грізота, который доносилъ, что французскій войска эдубили Ин-геръ въ Алжирѣ. Арабы боролись съ завязо. Ворогъ стративъ 600 убитыхъ и 100 ране-ныхъ. Въ полонъ попало 450 воровъ.

Гага 31 марта. Палата послѣвъ приняла проектъ закона въ дозволѣ на ухвалену ми-ровую конференцію полюбовну конвенцію.

Берлинъ 31 марта. Лех Нейке аде се вже не верне до парламенту, бо противъ него азначаютъ демонстровать що-разъ ширшій кру-га населения. Такожъ въ электоратъ радъ про-являе ся сильна оппозиція.

Одесса 31 марта. Приѣхавъ тутъ бол-гарскій миністеръ войны Цаприковъ въ доро-жѣ до Петербурга. Говорить, что его подорожъ стоить въ связи съ заключеніемъ военной кон-венціи міжъ Болгарією и Сербією.

Лондонъ 31 марта. Дневники дуже не-прихильно оцѣнюють вырокъ бернесского по-любовного суда въ справѣ зѣленицъ Делятоа. Твердятъ, что сей вырокъ противъ ся засадѣ полюбовныхъ судѣвъ.

Петербургъ 31 марта. Миністерство вой-ны вновь выслало на афганскую границу два батальоны саперовъ, три полки козакѣвъ и

дѣе батеріи легкой артилеріи на военный стои.

Преторія 31 марта. Вчера въдбувъ ся по-хоронъ Жубера, въ котромъ взяли участь всѣ станы мѣсцевое населенія. Военской attache чужахъ державъ выступили въ эласныхъ у-нформмахъ. Пробуваючи въ Преторіи англій-скіе офицеры аложили на домовній похобини а-внцѣ.

Вѣдень 2 цѣвтія. Миністерство финан-совъ мало повѣдомитъ центральный зарядъ, що вже выначено сумы до роздѣлу державныхъ запомогъ для діурністѣвъ и помѣщичего пер-соналу. Зъ огляду на се, что до роздѣлу при-аначено 600.000 коронъ, будуть такъ само-якъ въ мипущомъ роцѣ уважленій пере-днесимъ діурністѣвъ, котры працюють вже дов-шій часъ.

Инсбрукъ 2 цѣвтія. Въ соймѣ явили ся въ суботу два италійскіе послы. П. Рикабо-нито интерpellацию въ справѣ примѣнованія прасового закона въ случаяхъ обиды вѣры и моральности и жадавъ, абы въ такихъ слу-чайхъ пересѣдувано выновокѣвъ субективно.

Задаръ 2 цѣвтія. Далматійскій соймъ признавъ шебланный преліминаръ на 1900 голо-сами Хорватовъ противъ Сербовъ и Италій-цѣвъ. Зъ преліминара вычореноно позицію вы-дѣлѣвъ на италійску школу въ Силіѣ.

Триестъ 2 цѣвтія. Оловѣнскій дневникъ по-днесеть, что истрійскій соймъ, мимотоу что угодовъ переговоры разбились, не буде розважаны.

Лисбона 2 цѣвтія. Правительство повѣ-домило палату послѣвъ про прихильне для Португаліи речене полюбовного суда въ справѣ Делятоа и заявлено, что Португалія за-платить належну суму безъ затяганія акон-небудъ позички.

Римъ 2 цѣвтія. Безприволочно по отно-сению засѣданія палаты послѣвъ въ суботу вѣ-

цезидентъ заявляе, что президентъ палаты арезигнувавъ эъ своей гдности [въ наслѣдокъ обструкціи] и что цѣла президіа арезигнувала въ своей гдности. Палата приняла порядокъ дневный акцентований президентомъ миністерѣвъ, на подставѣ котрого выборъ президіи въдбуде ся пнѣ.

Царгородъ 2 цѣвтія. Вѣрменскій патри-архъ Орманіанъ и президентъ вѣрменской на-ціональной рады Архимъ-паша одержали въдъ тайного комитету листы, котры грозятъ нѣтъ смертію на случай, абы не уступилъ эъ сво-ихъ stanowiskъ, на котрыхъ дѣлають на шко-ду народа. — Припускають, что тѣ листы суть листификацію безъ значенія. — Справа будо-въ зѣленицъ въ Малой Азии має бутъ вже полагоджена и то въ дусѣ жадавъ Россіи, ко-тра не поробила въ нихъ нѣякихъ уступокъ.

Лондонъ 2 цѣвтія. Зъ Петербурга доно-ситъ, что Россія намірѣна зѣблѣшитъ свою флоту коштомъ богато миліонѣвъ рублѣвъ.

Парижъ 21 цѣвтія. Полонского въ по-слѣдній битвѣ тунетанского башу Давісъ-бенъ Нанна и 400 его воякѣвъ привезено до Аль-жиру. Пѣдъ эвалачами одного мечета знай-дено вълькасотъ трупѣвъ.

Кольнъ 21 цѣвтія. До Köln. Ztg. доно-сать эъ Камерну, что правое населеніе абун-тувало ся противъ нѣмецкихъ властей.

Надослане.

Д-ръ дентистъ М. Вікторъ

при ул. Коперника н. 4. въ а вѣ Позажаного П. М. колаша выконуе альбомованіе и рваніе зубѣвъ безъ боли, штучный зубы способомъ вѣдѣнскимъ, дѣлаєтъ работы усткой яны, носа, горда и ушей. — Отворе-ный цѣлый день. — Репараціи приймає почтоу. 671 81-16

Яко добру и певну льонацію

поручаемо:
4 1/2% Листы гіпотечный,
4% Листы гіпотечный короновый,
5% Листы гіпотечный преміованый,
4% Листы Тов. кред. земского,
4 1/2% Листы Банку краєвого,
5% Облігаціи Банку краєвого,
4% Позичку краєву,
4% Облігаціи провінаціи и всяка рен-ты державный.

Палеры тѣ продаемо и купуемо по най-точайшомъ курсѣ денномъ. 374 (8)

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. упр. галиц. анц. Банку гіпотечного.

ВСѢХЪ НАУКЪ ЛѢКАРСКИХЪ

Д-ръ Арнольдъ Ріхтеръ

догледѣтныи практикѣ, повернувъ въ Відни и орди-нує въ подугахъ хірургичныхъ, жіночыхъ и тайныхъ въ Станиславѣ, ул. Собѣского ч. 14, въдъ 2-4 по-полудни. Розсѣдженіе загально и дѣлове недухъ скрѣпныхъ лучами Рентгена. 188 3-6

Найчистѣйша алыкалічна

GIESSHÜBLER

вода щавова. 89

Brady-ого

КАПЛѢ ЖОЛУДКОВІИ

(давнѣйше Маріацельскій капль жолудковій)

приспособленъ въ антицѣ „подъ каротомъ Угорскимъ“ Карла Брайда въ Відни I. Fleischmarkt 1.

загально досѣдѣне и знаніе средство дѣйствѣе въ побуду-ющего дѣянія на жолудокъ при забуреняхъ травленія и ни-шихъ недомоганіяхъ жолудка.

Цѣна за флашку 40 кр.
Подвойна флашка 70 кр.

Не можю не звернути що разъ увати на то, что мой капль жо-лудковій часто бують фальшований. Тому при купнѣ треба уважа-ти на повѣстку охоронну марку въ подложіи С. Brady а вѣди-нути яко несправдливъ всякій фальшакъ, котры не замечетъ той марку охоронную и подложіи С. Brady. 613 18-24

Каплѣ жолудковій антикара К. Брайда

(давнѣйше Маріацельскій капль жолудковій)

опакованъ въ червоныхъ складчатыхъ коробкахъ эъ образомъ св. Матери Божьей эъ Маріацель (яко марки охоронной). Подъ маркою охоронною мують находитѣсь стояча побѣдъ подложіи С. Brady.

Складочъ части поданъ.

Каплѣ жолудковій правдивый можня набути у всѣхъ антикахъ.

УЧИТЕЛЬ

органъ руского товариства педагогичного до-тѣждисенивъ педагогично-научовый. выходить въдъ 1 червня 1889 у Львовѣ ул. Вѣрменской ч. 2. Предплатѣ на цѣлый рокъ 3 кр. на цѣлу року 190 кр. на чертъ року 1 кр.

ОПОВѢЩЕНЕ

для Всечестного Духовенства и Коміте-товъ церковныхъ.

Симъ маю честь пригадати Всечестному Духо-венству и Комітетамъ церковнымъ, что въ часѣ Ве-ликого посту есть найбодповѣдѣйша пора наломати до переплету и вѣдновлена СТАРІЙ СѢВАНГЕЛІА якъ такожъ СЛУЖЕБНИКИ, до котрыхъ вставляе ся нова Літургія синодальна Іоанна Златоустого и прочій змѣ-ны. Роботу выготовляє ся въ дуже короткомъ часѣ. Рѣвночасно поручає ся изъ складу:

Новѣе хороше виданіе малого формата

СѢВАНГЕЛІА въ переплетѣ по цѣнѣ зр. 30, 45, 50, 65, 70, 85, 100, 110 и выше.

Всякого рода книги церковный.

Друки метрикальнѣи и пр. до всякого веденія. Молитвословы Герейскіе, для женщинъ, мірянъ и дѣтей. Книги братства церковного, тверезости и Навсвят. Тайнъ.

Поминники душъ усопшихъ.

Рамы двѣ обрѣзѣвъ, якъ такожъ принимає ся всяко-го рода замовленія входячі въ округъ переплет-ничого заведенія подъ фирмоу

ЕВГЕНІЯ СПОЖАРСКОГО

давнѣйше 182 19-14

Михайла Спожарского и Сына у Львовѣ, улицы Руска ч. 1. въ камениці Тов. Просвѣта.

Розсылака сукна лишь для приватныхъ.

Вѣдтинокъ, 3.10 метр. довгий, достаточный на 1 мужескій одягъ коштує лишь

зр. 2.50 эъ доброй
зр. 3.10 эъ доброй
зр. 4.00 эъ доброй
зр. 7.50 эъ деликатной
зр. 8.70 эъ деликатной
зр. 10.50 эъ наиделикатн.
зр. 12.40 эъ англійской
зр. 13.95 эъ наигарновей

правди-
вои озе-
чои воз-
ны

Вѣдтинокъ изъ черной оланомной одягъ зр. 10.—.

Матеріи на легій пальта въдъ зр. 3.25 эъ матеріе выше; льоденъ въ пышныхъ барвахъ эъ 1 вѣдтинокъ зр. 6.—, 1 вѣдтинокъ зр. 9.95; Ресувіенне и Доскінге, матеріи для урядничихъ дѣржавныхъ, эвалачничихъ и на судейскій тоги; наиделикатѣйшій камфарны и шевелюты вѣ такожъ матеріи на униформы для финансовой охорони и жандармеріи и т. д. и т. д. розсылає по фабричныхъ цѣнахъ наидуще знаиый яко реальный и солидный

складѣ фабричного сукна Kiesel-Amhof in Brünn.

Вѣдѣтъ gratis и franco. — Доставка точно пося вѣдѣтъ.

УВАЖАТИ! Звертає ся увагу Р. Т. Публики особляво на то, что при безпосредимѣйшъ побиранию матеріи выходять значно дешевше, якъ замовляиый у торговцѣвъ посереднихъ. Фирма Kiesel-Amhof въ Вѣрнѣ розсылає всѣ матеріи по дѣловыхъ цѣнахъ фабричныхъ не причиняючи рабату. 124 7-10

Иже вышли эъ друку ПРИПИСЫ ПЕЧВІЯ

„Тѣствѣ святочныхъ“ въ руской мовѣ

обидомати:

Бабы, Колачъ замѣненіи, Пянци, ая: Пляцкожъ дактиленый, орѣхо-вый, перекладаный кременоу ма-соу, Пугать и т. я.

Мазурки, ая: чоколадовый, ро-зничковый, мѣдолововый, прованскій, крупій эъ аблоковоу масоу и т. я.

Торты, ая: помадковый, хлѣ-бовый, испанскій, сметанковый, почтовый и т. я.

Всѣляки Люры.

Тѣства рѣзнодорожъ на пере-куску.

Медовники, Обаранки, Хлѣбъ сѣвскій и т. я.

Цѣна 1 кор. 40 сот. [70 кр.] разомъ эъ пересылоу. По надбѣлаю 70 кр. высылаетъ franco Друкарня Народова Ст. Маньковъ и Сп. Львовѣ, ул. Коперника 9. 179 2-5

Хто купить?

Реальность о 28 моргахъ поля, тѣло табуларне, в Прусахъ підѣ Львовомъ. Зголошена під адре-соу: О. Клодѣнскій почта Прус. 178 4-5

Женщина витѣлѣнтна глядає мѣця у самотной особи; займе ся до-момъ и кухней. Адрес: В. С. Старосиль poste restante. 168 2-3

КАТРАЙНЕРЪ

есть правдивый только въ эпныхъ

Пачкахъ Катрайнера!

тому нѣколи отвѣрто або въ нинихъ на обманство обчисленихъ наслѣдованыхъ пачкахъ.

КАТРАЙНЕРА КНАЙПОВСКА КАВА СОЛОДОВА
есть найдоросшимъ и найсмачѣйшимъ а при томъ найтаньшимъ додаткомъ до звичайной кавы.

КАТРАЙНЕРА КНАЙПОВСКА КАВА СОЛОДОВА
буває чинъ разъ больше уживана черевъ сотки тысячъ родинъ денно.

КАТРАЙНЕРА КНАЙПОВСКА КАВА СОЛОДОВА
дасть ся найтѣйше ужити тамъ, де звичайна кавы яко недовѣлива ахоронно черевъ лѣкарѣвъ есть заказана.

Найлучшій насѣня

поручає

ЗАВЕДЕНЕ ОГОРОДНИЧЕ

АНТ. КЛИМОВИЧА и СЫНА

У ЛЬВОВѢ.

Цѣнишки высылаетъ жо даромъ и оплатно.

КОЛЬОНЬСКИЙ ВОДЫ ЦВЕТОВЫЙ

Д-р Антоний Ронцкий (Бергерт)

Специалист для недугов широчайших и венерических, недугах женских и мужских, лечит методом до-ошвенного, доошвенного. Также Пандов на збръ Lindeisen парю.

Ордине водъ 9—11 рано пополудни водъ год. 4—5. Наказание для можеть буи выданъ въ апте- ки въ дискретный способъ. — Парадникъ почтою 1 ар. 20 кр. — Львовъ ул. Заморова ч. 5. 167

АТЕЛЕ ДЕНТИСТИЧНЕ

Львовъ Гетьманьска ч. 6

Вложено въ кольцо водъ годъ въ которыхъ выко- нуе ся: шлововање, вытатана зубъ безъ боли, вставлювање штиучки зубъ.

Для провинции заведено туюгоду, що надобланъ почтою лунный, зломанъ и т. д. штиучки зубъ напра- вляе ся и высылкае водворочною почтою. — Ателие отворене черезъ цѣлый день.

84 20—52 Д-ръ дентистъ Викторъ Янковскій.

ЗМѢНА МЕШКАНА.

Водъ 10 лѣтъ потнующе ЗАВЕДЕНЕ ДЕНТИСТИЧНО- ТЕХНИЧНЕ Б. БЕРГЕРА перенесено до пассажу Гавомана ч. 8. Тамже выготавляе ся штиучки зубъ и шокъ, побла найновѣйшихъ системъ въ катуку и золотъ безъ поднебья, также полки репарации, входящъ въ кругъ дентистики техничн. При помощи найновѣй- шихъ помбичныхъ силъ заграницныхъ выготавляе всякой работы подъ гарантію по дуже низкихъ цѣнахъ.

Заверене отворене цѣлый день.

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ власной фабрики хиньского сребра ЯКУБОВСКИЙ и ЯРРА у Львовѣ, Риннокъ ч. 37

поручаютъ свои вырбы гарно и совѣстно и тревало выкиченъ. Предметы служащъ до ужитку домового якъ также церковного. — Цѣны возможно най- низшій. 185 1—12

НА СВЯТА

поручае „НАРОДНА ТОРГОВЛЯ“ въ 15 своихъ складѣхъ а имен- но у Львовѣ, Станиславѣ, Перемишлѣ, Тернополѣ, Доро- гицѣ, Коломы, Стрию, Снятинѣ, Самборѣ, Рогатинѣ, Бродѣхъ, Сяноцѣ, Горденѣхъ, Борщевѣ и Золочевѣ

въ свѣжихъ транспортѣхъ доброе ассортированъ товары по слѣдующихъ цѣнахъ:

Мигдаль Іа	1 К ^р кор.	2 70	Дактилъ Саліат	1 К ^р кор.	1 40
„ Іа	„	2 32	Перецъ прост.	„	2 40
Султанки Іа	„	1 48	„ анія	„	2 40
„ Іа	„	1 28	Цинамонъ	„	2 80
Розанки чорій	„	1 12	Гвоздики	„	4 00
Кіеце	„	1 48	Мушкат. цвѣтъ	„	10 00
Повила	„	64	„ галка	„	10 00
Орѣхи водоскы	„	72	Шоферъ 1 К ^р , 120 00, 140 00, 160 00	„	00
Мѣдъ патока	„	1 40	Ванілія	кор. 140	00
Пиката	„	3 40	Кадилло	„	1 40
Аранци	„	2 40	Воскъ	кор. 8 20 и 4	00
Чоколада 1 К ^р 2 00, 2 90, 3 20	„	3 80	Оливъ	„	3 20
„ 3 70, 4 10, 4 80, 5 60, 7 60	„	8 60	Муна	„ 0 32, 36	40
Фиги вѣшней 1 К ^р кор.	„	60	Муштарда 1 К ^р кор. 1 00	„	6 40
Дактилъ Алекс.	„	1 60	„ въ склѣ 0 40, 0 60, 0 70	1 20	00

Все въ наилучшій качествѣ. Услуга добра и скоро. Управаше ся въ услуженіи и письменными замовленіями поскоряти, чтобы улещити ихъ наилучшѣе ихъ выконане. 146 4—6

Народна Торговля.

ПЕРША БУКОВИНЬСКА ФАБРИКА Портландъ и Романъ цементу ЕМАНУИЛА АКСЕЛЬРАДА въ Путиѣ.

Синъ подаю до вѣдомости П. Т. Интересантѣхъ, що кромѣ дотеперѣшного Романъ-цементу вырабляю теперь въ мой фабрицѣ въ Путиѣ

І. Портландъ-цементъ,

который за-для знаменитыхъ его приметь водназначило Тов. инжиреръ и архитекторъ у Вѣдн.

Заступникъ мои фабрики для Галичинъ полишае ся на дальше панъ

С. ЛІЛЕНТАЛЬ (S. Lilienthal)

у Львовѣ, ул. Крашевского ч. 1.

що удержуе значий склады у Львовѣ и выконуе замо- вленія заразъ такъ у Львовѣ, якъ и на провинци.

Прошу П. Т. Интересантѣхъ о ласкаве пересвѣдче- ніи ся про высоку вартѣсть и наилучшу якість моего фабрику.

Пишу ся въ высокомъ поважаемъ.

ЕМАНУИЛЪ АКСЕЛЬРАДЪ.

Адреса: „Емануилъ Аксельрадъ“, Радвицъ (Radautz) Буковина 140 4—20

ЛИПНЕ

въ ресторани НАТУЛА ТЕНФЕРА, улица Трибу- нальска ч. 12 доиъ власный, можна достати щоден- ные о годнѣ 8-ой разо горячъ сѣданъ.

ЦѢНИКИ.

Печена впрова въ катуку	15 кр.
Сѣлѣй легка	12 „
Фляжки	12 „
Полка телача въ хрѣномъ	10 „
Ковбаса въ хрѣномъ	6 „
Каваръ	15 „
Обѣдъ въ абонментѣ	60 „

Всѣмъ напѣтки въ наилучшихъ родѣхъ по на- устрѣйшихъ цѣнахъ; для нежности, що походятъ въ мои ресторани, даю водображени марки. — Найлѣпшій вики по найдешевшихъ цѣнахъ потавши водъ 40 кр. хитра.

По театрѣ все свѣжа, въ великій выборъ стравъ и напѣтокъ заосмотрѣна кухня.

79 177—7 Въ высокомъ поважаемъ

НАТУЛА ТЕНФЕРЪ.

КОПЕРНИКІИ и СЫНЪ

Оптики и Механики у Львовѣ площа Га- лиция ч. 1, протавъ Банку Гипотечного на плантаціяхъ площі Галицкои

поручае въ великомъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ: окуляры, цѣкеры, лорнеты, бино- кля, дальнозрѣды, барометры, тер- мометры, микроскопы, лампы, ком- пашъ, райсѣйга, тасмы мѣричій, шокъ, либелъ, манометры и т. п. Уряджене дальнозрѣды электричнхъ.

Всѣмъ направи полагождуютъ ся якъ най- скорше и найдешевше. 4815

Гармоніомъ до науки свѣту

дуже тревалои конструкци

поручае ИВАНЪ СЛИВИНСКИЙ у Львовѣ. 84

XXXXXXXXXXXX

Найдовше!

Потрѣвати можуть гардеробы якъ суть хемично чистиенъ, вод- новленъ и прасованъ и выгля- даютъ якъ новы

въ першомъ вѣденіи за- веденіи хемичномъ

ЧИЩЕНІЯ ПЛЯМЪ

СИМЕОНА ВАЙСА

ЛИПНЕ

улицы Коперника ч. 12.

Листы похвалы въ свѣхъ сторѣхъ.

На бажане чисту убрана въ протягу колькохъ го- динъ. 157 5—10

XXXXXXXXXXXX

ПАСАЖЪ ГАВОМАНА І. ЛЬВОВСКЕ

Photo-Plasticon

(46 раздѣлъ преміоване.)

Въ свѣхъ тиждинъ е до побаченъ:

Подорожъ нѣмецкой на- ры цѣсарекон на Веходѣ.

Ветунъ 10 кр. 59

ГОТЕЛЬ ВИКТОРИЯ

у Львовѣ, ул. Гетьманьска ч. 8,

туй при стаціи зѣлѣниці электричнѣ — цѣкомъ воднозле- ный — поручае водрѣзо урядженъ позѣ водъ 70 кр. по 70 чавши. — При дошлѣхъ побугъ значный оусть. 4—5

Охорона марка: ЯКОРЪ.

LINIMENT. CAPSICI COMP.

въ аптеки РИХТЕРА въ Прагѣ,

признае на знаменитѣ, утикомирночѣ обѣ матиране; по цѣнѣ 40 кр., 70 кр. и 1 ар. на складѣ у всѣхъ аптекахъ.

Просимо ждати того

загадочно любимого средства домашнего

все дѣлѣ въ оригинальныхъ флажкахъ въ нашою мар- кою охоронною „ЯКОРЪ“ въ аптеки Рихтера и для осторожности приймаи дѣше едѣшкѣ въ ток маркою охоронною яко вырѣбъ оригинальный.

Рихтера аптека подъ Золотымъ Львомъ

Въ Прагѣ, Elisabethstrasse 5. 424 30—37

Въ I. и III. сезонѣхъ о 30% дешевше.

ВЪ ТРУСКАВЦІИ

лѣчать ся въ надзвычайнымъ насѣдкомъ

ревматизмъ, подагру, затовѣстѣсть, не-

дуги нирковой и мѣхура, астму, исхіясъ, недуги жѣночъ, недуги сердецъ и черевнъ.

При закупкѣ товарѣхъ про-нмо поклакуватисъ на нашу часонисъ

prima въ запахомъ конваліевымъ, фялковымъ, гелиотроповымъ и бзовымъ, ФЛЯКСНЪ 140 гелер. 6

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ

Львовъ: Сексепъ, власной улицы Ожжетуска ч. 25, Галиц- ка ч. 11. Кривѣль: Суконницъ ч. 20, Чернѣцъ: Ридиць ч. 3. Перемишль: ул. Францисканьска ч. 24.

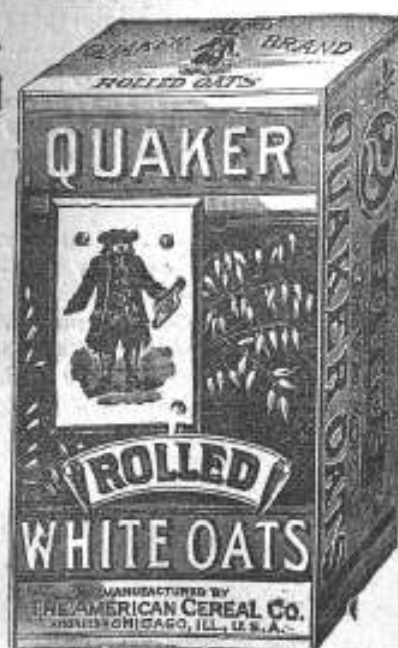
Quaker Oats

Всюды можна достати въ пачкахъ по 1 фунтъ и по 1/2 фунта (въ приписамъ вареня).

До кормленя дѣтей:

При недостаточной або вепской поживѣ стають дѣти нервовы, сварливый и не свои. Подчасъ скорого аросту потребуютъ дѣти розматонъ а доброй поживы.

За богато мяса або за богато солодошѣвъ шко- дить. Въ опыханого американьского вѣвса (Quaker Oats) стають дѣти здоровы и сильны, а въ сего при- ходить вже опбѣла добра вдача сама въ себе. Всѣмъ матерямъ можна поради, чтобы варили сю знамени- ту страву. 431 I.

4 1/2 кильо кавы

петю безъ оплаты порта за послѣ- плато або за передплатоу, гарант. найлѣпшій товаръ.

Африка Монна, перд.	ар. 3 70
Сантаеъ элмен.	„ 3 70
Сальваторъ, зелена знамен.	„ 4 20
Цейлонъ синаво-зел. знам.	„ 5 50
Зелота Ява жовтава, знам.	„ 5 30
Перлова знаменита	„ 5 20
Араб-Монна найзакъ, аром.	„ 6 85

Цѣны въ таргоу ценоу gratis.

Ettinger et Co. Hamburg. 107 6—10

Найзнаменитшихъ

1/2 кил. цукровъ десеровыхъ, именнѣ: помадкѣ, чоко- ладки етс. ар. 1 20.

1/2 кил. Бисквитѣхъ англійск. и Гербатникѣхъ ар. 1—

1/2 кил. кармельовъ мѣша- ныхъ ар. 75.

поручае що дни свѣжій

Г. ТРЕТЕРЪ

васотителъ пашово фабрики чоко- ладъ и цукровъ

Львовѣ, пл. Маріинскій ч. 7

рогъ ул. Коперника.

Купуймо знаменитъ вырбы власный, прочъ зб спроваджу- юа ваню тандитомъ!

СВОБОДА

письмо политично, просвѣтне и господарне для народу.

Выдае и за редакцію водновѣдае: Володим. Охримовичъ. — Редакторъ просвѣтно-господарскѣхъ частъ Ва- сѣль Керель, учитель господарства.

Цѣнрѣна передплатѣ выискуе 2 ар., на подъ року 1 ар. Редакция и администрация: Львовъ, улицы Бѣла Крижова ч. 5

Водъ 1 (18) сѣни 183. выходитъ у Львовѣ що чѣсертъ (на мѣсто популярныхъ газетъ: „Батькивщи- на“ и „Читальня“) тиждѣева по- лярна газетка.

МОЛИТВЕНИКЪ ДЛЯ ДѢТЕЙ

виданъ

поштомъ русного тов. педагогичного

В подотпавий оправѣ з соде- рженіемъ хрестомъ 20 кр. В папе- ровій окладѣ 15 кр.

Продае ся и книгарня Наук. тов. ім. Шевченка, Львів, ул. Чарнѣцка ч. 26.

Ново отворене підприємство похоронне К. СЛОТОВОИЧА „СТЕЛІА“

у Львовѣ при улицѣ Валовой ч. 11

уладжуе похоронны водъ найновѣйшихъ до найскром- нѣйшихъ по дуже приступныхъ цѣнахъ. Занимае ся та- кожъ похоронами на провинци. 127 1—8

На складѣ має заведѣды домовны металевъ и де- ревянъ, хресты, вѣнцѣ и всякѣ потреби до похоронѣхъ.

Караваны зовѣмъ новы найсвѣжшои системы.

Лінія Голандія-Америка Роттердамъ-Нью-Йоркъ.

Побланый водъ годъ: 5 цѣтн „Амстердамъ“ 5 по пол. — 12 цѣтн „Статендамъ“ 12 въ пол. — 14 цѣтн „Вернедамъ“ 1 по пол. — 19 цѣтн „Спар- дамъ“ 4 по пол.

Новы пароводы въ подобныи трубами:

Роттердамъ 8302 тоннъ, Статендамъ 10 320 тоннъ, Пото- дамъ 12 500 т.

Цѣны першихъ каютъ водъ 240 кор. и вышше) въ друхѣхъ каютъ 204 к.) въ III. классъ 185 к. 40 с. въ Вѣдн.) при-) стани.

Бюро у Вѣдн: Для каютъ: I. Kolowratring 10- для III. классъ: IV. Weyringergasse 7 A.

Австрійскій вѣдн въ Бергѣ, Инсбруку и Триестѣ. 59

Водъ року 1868

БЕРГЕРА ЛѢЧНИЧЕ

МЫЛО СМОЛЯНЕ

выпробоване на клинѣхъ и многими практичными лѣкарями ужинае ся не лише въ Австро-Угорщинѣ, але также и въ Италіи, Франціи, Россіи, на побостровѣ Балканьскомъ, въ Швайцаріи и т. д. на недуги широкій, особливо протавъ

Въикидѣхъ широкыхъ рѣзного рода

въ наилучшихъ успѣхахъ. Дѣлѣне Бергерового мыла смоля- ного яко гѣбѣннѣею средствѣ до усунуеня порхѣвъ, до чи- щеня и дезинфекціи ширѣхъ есть равнѣе загально признане. Бергера мыло смоляное має 40%, елемъ деревнѣи и рознѣтъ ся значно водъ всѣхъ иншихъ родѣвъ мыла смоляного въ торговлѣ. — За-для охоронѣи передъ фальшиванѣмъ треба ждати выразно Бергера мыла смоляного и уважати на побѣхъ помѣщенъ знакъ охоронный.

Въ увертѣхъ недугѣхъ широкыхъ ужинае ся замѣтъ мыла смоляного успѣшно

Бергера лѣчничего мыла смоляно-сѣрчаного.

Яко загѣдѣйше мыло смоляное до усунуеня всякой нечистоты ширѣхъ

на выкиды ширѣхъ и на головѣ у дѣтей, также яко неорѣ- нѣе мыло до мытѣи и купѣльѣхъ для щоденного ужитку слу- житъ, оббѣмаетъ 85% глицерина и пахуе

Бергера глицериново мыло смоляное.

Цѣна штиучкѣ водного рода 35 кр. вразѣ въ приписомъ уживанъ.

Въ иншихъ родѣхъ мыла Бергера поручае ся слѣдующъ заслугуе на увагу: Мыло бензоное для нежности ширѣхъ; мыло бораксовѣе противъ прищѣвъ; мыло карболовое до вы- гладженя ширѣхъ и знаковъ по водѣхъ и яко мыло дезинек- ціане; Бергера мыло до жуна въ смерековѣхъ шиниоки и также мыло тоалетное. Бергера мыло для дѣтей, для млѣнькихъ дѣтей (25 кр.).

Бергера мыло петросульфольное

протавъ вышнего лица, вышнего носа, вышнѣхъ и свер- бяжѣхъ на ширѣхъ; мыло на всѣмъ дуже усилене; мыло сѣр- чано молочне на нечистѣ лицѣ; мыло таиново на почтѣи и вы- падѣхъ волосѣхъ.

Бергера зубна-паста въ тубѣхъ

наилучше средство до чищеня зубѣхъ. Пр. 1 на нормальный зубы, Пр. 2 для курѣвъ. Цѣна 30 кр. Що до прочихъ мылъ Бергера водѣмъево до приписѣвъ ужити. Ждати не Бергера мыла, бо е много безуспѣшныхъ насѣдствъ.

Мѣста продажи для Львовѣ въ аптекахъ: І. Вайзера, Г. Вломенельда, К. Миколая, З. Рукера, К. Селевиньского, Венерского, д-ра Зарицкого и др. въ аптекахъ А. Ербара, Гайсина, Кулика и А. Раванорта. Дальше въ аптекахъ въ Бродѣхъ Кри- жова, Липдберга; въ Борщевѣ Ал. Пѣтросовского; въ Березо- нахъ А. Дурета, Л. Наглика; въ Березовѣ Галицка, Ербена; въ Хирѣтѣ Левяцкого; въ Дрогобичѣ А. Книжковського, І. Тобиашека; въ Дрогобичѣ І. Ангераман, І. Рона; въ Коломыи Павловского, Штенца, Витославского; въ Каминѣхъ Пале- ского; въ Перемишлѣ у всѣхъ 4 аптекахъ; въ Ридицѣ Бар- ниньского, Прона; въ Станиславѣ Леховского; въ Самборѣ І. А- левсевича и Гердичѣхъ насѣднѣковъ; въ Станиславѣ у всѣхъ трехъ аптекахъ; дальше въ аптекахъ въ Стрию, Тернополѣ и у всѣхъ аптекахъ большахъ мѣстѣ Галичинѣ. 165 2—24

Лѣкаръ ординуючъ:

Радникъ д-ръ Пѣхъ.

Д-ръ Цельчаръ

Д-ръ Крижановскій.

186 1—8

Обширну брошуру о Трускавціи вы- дае на жадае Управа.

Въ I. и III. сезонѣхъ о 30% дешевше. ВЪ ТРУСКАВЦІИ лѣчать ся въ

Виходить у Львові ще два (крімъ жидів і рускихъ свѣтъ) о 5-тій годикъ по полудні. Літературний додатокъ „Вісникъ найзнаменитѣйшихъ поетівъ“ виходить во второкъ, а во второкъ і п'ятницю на переміну разомъ ізъ „Дѣломъ“.

Передплата і кошти приймають: у Львові адміністрація „Дѣла“ д. Ваторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, і Бюро газети „А. Кароля Людвига 9, і А. Ольшеского ул. Пилицького 2; — въ Ярославі: Л. Крижановскій; — у Вігні: М. Дукан, I. Seilerstraße; — у А. Richter, Nibelungenstraße 4; — Н. Sobalek I. Wollzeile 11; — Haasensteins & Vogler I. Wallfischgasse 10; — въ Франкфуртѣ і Гамбурзі: М. Haasensteins & Vogler.

Передплата на „Дѣло“ і напечатаніє за чверть платитъ у Львові.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ ізъ літер. додаткомъ

въ Австрії: за границею:
на цілий рікъ . . . 16 ар. на цілий рікъ . . . 32 ар.
на півъ року . . . 8 ар. на півъ року . . . 11 ар.
у Львові:
на цілий рікъ . . . 14 ар. на півъ року . . . 7 ар.
на чверть року . . . 8 ар. на місяць . . . 1 ар. 20 пр.
Редакція, Адміністрація і Експедиція підъ ч. 24 ул. Ваторія. — Рукописи вносять ся лише на поштороку застережень. — Редакція неопечатає вольныя вѣсти поръ.
Неодиноче число жонкує 6 пр. на пров. 7 пр.
Отдѣлений змікы приймають ся по цѣнѣ 10 пр. вѣдъ однокъ вѣрбени вносороковъ або ен мікы а въ рубрикѣ „Надобако“ по 25 пр. а. в.
Подати и инші доноска приказані членівъ ся по 15 пр. вѣдъ змікы.

Ратуване великої посьлости.

[Lex Nipka.]

I.

Щастє, що Русини не мають ґрунтовихъ шляхтъ, не мають властителей великої посьлости, бо тогды руска права, котра теперъ при кожній нагодѣ пише про лихо положенє економічне селянства, мусѣла бы що найменше ще разъ таке саме число стовпцівъ посвятити економічному упадкови великої посьлости и нуждѣ пануючої міжъ панствомъ; мусѣла бы накликувати соймъ, раду державну, цѣлу європейськѣ и всѣхъ, хто въ Бога вірує, аби ратували сю „підвалину європейського ладу и національної сили“. Але Всевышній не въ тій способѣ покаравъ насъ панамъ. Руска велика посьлость підъ національнимъ виглядомъ не признає ся до Русинівъ, она становить ядро польского елемента у всхдній Галичинѣ, в підвалину Польщѣ и всякой протинародной реакції на Русь. Черезъ те й ми ніколи не маємо нагоди, а ще менше потреби займатися тою класою и обговорювати єи справи зъ становища єи інтересівъ. Нині відступаемъ відъ сего звичаю и займемо ся справами великої посьлости, бо соймовый посолъ Гука и рбаний шляхотскій реформатори обома руками тягнуть насъ за языкъ.

Ми у шляхтичівъ не бували. Знаємо ихъ лише о стѣзко, о скільки они записали ся на нашій власній шабрі. Якъ тамъ стоять ихъ справи въ ихъ власній хаті, можемо знати лише зъ того, що про ті справи пишуть и говорять ихъ економісти, менше о се, чи учей на катедрѣ, чи шляхтичъ „ze wsi“. Після того, що говорять ті шляхотскі „економісти“, образъ економічного руины властителей великої посьлости робить ще страшнѣйше вражѣне, якъ образъ руины нашого селянства. Землѣ, що правда, шляхтичъ має більше, якъ нашъ селянинъ, але зго за те переслѣдують більший довгъ, котрыхъ вѣкы не може збути ся, котрі невпинно ростуть и пхають „ojcowizny“ въ жидівскі руки. Кілько то вже obywatel'ny пышає ся пейсами! а вблизи жде на бубонъ. Але се ще бы такъ не болѣло польскихъ патріотівъ, бо шляхтичъ остаточно може примѣстити ся деє, якъ не

при 3—4-тысячній пенсії, то бодай при 500-гульденовій діоріѣ, а brat mojżeszowego wyznania такожъ може бути „narodową placówką na kresach“. Але часами лучає ся таке, що посьлость абанкротованого панка купує рускій хлопы и розпацеляють міжъ себе. Въ такому случаю зъ грудей польского політика вирыває ся крикъ крайно розпущи, бо тутъ не лише банкрутъ шляхтичъ, але и „ojcowizna się kruszy“, пропадає для Польщѣ на Русь одна „плячука“. Банкрутство польской посьлости у всхдній Галичинѣ уважають Польки не лише за банкрутство шляхты, але за банкрутство Польщѣ на Русь. Въ хвилѣ, коли шляхты кричить о ратунокъ, польскій політикъ уважають, сли вже не за соціальний, то за свій національний обовязокъ — ратувати ті форты польской иден и польского панова на Русь.

Розходить ся лише о се, чи галицька велика посьлость дійсно въ такому розпущеннѣмъ положеннѣ, якъ се представляють въ Przegląd'ach, Narodów'ach и иншихъ польскихъ дневникахъ найрбнѣйшій статѣ и дописи зъ катедры и „ze wsi“. Що велика посьлость по уха задовжена, се мусимо и ми зъ повною сатисфакцією признати. Що шляхтичъ хочуть зъ тихъ довгівъ выдобути ся, хочъ бы на комъ краю, т. е. податниківъ, се насъ не дивує, бо знаємо нашихъ панівъ. Більше бы насъ дивувало, коли-бы край згодив ся на сплату нашихъ довгівъ, бо-жъ удержанє класы великої посьлости, край не може и не хоче уважати за соціальну економічність. Навѣть Польки, для котрыхъ удержанє здоровыхъ финансовъ шляхтичівъ на Русь в національну конечность, не повинні журити ся довгами нашихъ панівъ, бо задовженє и финансово руины великої посьлости не выкликали економічній причини. Причини задовженє великої посьлости суть такі, що тревала санація зъ тон недуги неможлива навѣть въ такому случаю, коли-бы край взявъ на себе всѣ иншія довги шляхты. Хочъ-бы нинѣ сплативъ хто всѣ ті довги, они завтра выроснуть до первѣстной высоты. Поминувши нерациональну господарку, поминувши житє по-надъ станъ, шляхотска посьлость мусить задовжувати ся просто зъ той причини, що шляхтичъ, котрый має село и трѣхъ сынівъ, хоче зъ кожного сына зробити не меншого

пана, якъ збѣвъ самъ. Такий шляхтичъ лише одному сынові село, а двома другимъ каже выплатити суму таку, абы и они, дозичивши якій крейцаръ, такожъ могли стати ся вѣлыми шляхтичами „na zagrodzie“. Результатъ зъ того такий, що вольну вѣдъ довбѣвъ посьлость батька сынъ задоважує, абы сплатити братівъ. Браты зновъ, купуючи село безъ потрібной готівки, купують его зъ довгами. Въ той способѣ маємо вже три по уха задовжений села. Тутъ, якъ бачимо, цѣлкомъ не економічній причини выкликали задовженє села. Не диво такожъ, що село не дає шляхтичевы чистыхъ доходівъ, якъ его батьковъ давало незадовжене село. Хто за село о вартости 100.000 ар. заплативъ лише 40.000, не смѣ жадати, абы оно приносило відсотки 100.000-ого капіталу. Тимчасомъ нашъ панъ такий спеціалістъ, що вѣдъ вложеного 40-тысячного капіталу хочуть мати доходъ, котрый сплатувавъ бы відсотки вѣдъ 60-тысячного позички, амортизувавъ саму позичку и ще дававъ щонайменше 15% вѣдъ вартости цѣлого села, т. е. вѣдъ 100.000 ар. А що 40-тысячний капіталъ ані рушъ не хоче дати такихъ чистыхъ высківъ, якъ въ найбѣйшіймъ случаю дає 100-тысячний капіталъ, то наша шляхтыка въ всѣхъ дѣлахъ, кричить про кризу въ рблницѣ и жадає вѣдъ європейськості, абы ратувала ziemianstwo вѣдъ загубели. Спеціально у всхдній Галичинѣ шляхтыка може чинити въ тѣхъ справѣ на сплату и помѣчъ жѣродативъ и кругівъ, бо тутъ розходить ся о національній польскій інтересъ, розходить ся о се, абы ратувати „ойчизну“ вѣдъ „курчена“. Сплативши хлопы емігрували до півночної Америки, Бразиліи и Канады. Паны мали не такъ далеко и тяжку дорогу, бо емігрували до рбнскихъ автономичныхъ и не автономичныхъ урядівъ. Але коли и тутъ наступило нерелюдне, паны зачинають кричати: ратуйте рблництво, увольніть насъ вѣдъ довгівъ!

Управа краю спочиває въ рукахъ членівъ той класы, котра кличе о ратунокъ, и она робить въ тѣмъ напрямѣ, що лише може. Передъ кількома роками запоможено шляхты въ той способѣ, що выкуплено вѣдъ неї пропінанцію. Але що значить капля воды въ морі — що значить псови муха! Треба придумати щось нового, знайти нове жерело грошей,

взглядно способѣ, въ якіхъ можна бы грбѣвъ публичного жерела, т. е. зъ красивого и державного скарбу выдобути.

Шляхотскій соціологъ придумали способѣ и выступили зъ гасломъ часткова парцеляція великої посьлости при помочи кредиту, удѣлюваного кандидатамъ на дрібныхъ властителей красивыхъ и державныхъ институтівъ.

Коли-бы Галицька мала автономію, до якої збѣвають нашъ паны, котрыхъ зъ ихъ представителівъ певно поставивъ бы въ соймѣ внесенє: „Зъ огляду на се, що велика посьлость в підвалину європейського ладу, що єи будучность в будучности європейськості, а довгъ, якъ тяжать на тій посьлости, гровать їй руиною и доведуть до загуби цѣлу європейськѣ, высойкій соймъ зволить ухвалити: §. Довгъ, якъ тяжать на великій посьлости, перебиває на себе край. §. 2 Амортизація сихъ довгівъ розкладає ся на частъ такъ довгий ажъ доки нові довги не дойдуть до высоты довгівъ перенесенихъ на край. §. 3 Для осягненєя квоты потрібной на сплату укривленыхъ довгівъ має красивый скарбъ побирати додатокъ до ґрунтового податку. §. 4 Велика посьлость збѣвъ вѣдъ всякихъ додатківъ до ґрунтового податку“. — Таке предложєне перейшло бы въ галицькій соймѣ майже одностолсно. Навѣть деякі рускі послы голосували бы за предложєнемъ — за якімъ небудъ „здобутокъ“, примѣромъ за обѣцанку утворєня рускихъ паралельокъ при станиславській гімназії. Евентуальній оппозиційній голосомъ не скуподобилихъ рускихъ посьлівъ и хлопецкихъ посьлівъ зъ Мазурицки попросту переслѣдуєно бы и такъ сирваозданє сконстатувало бы, що предложєне перейшло одностолсно. На жалѣ, ієвильяній реформатори не можуть навѣть въ галицькій соймѣ выступити зъ такимъ внесенємъ, бо Галицька не має єи автономіи, хочъ за нею побивають ся належачі до парламентарной правниці рускі послы, и галицькій соймъ не єще найвысшого инстацією зъ красивымъ законодавствѣмъ. Великій законъ ухвалений зъ соймѣ мусить мандрувати до Відня по санкцію. Наші реформатори знають, що таковъ ухвалы сойму австрійскє правительство ніколи не предложило бы до цѣсарскєи санкції и тому они зъ нимъ не выривають ся. Они придумали иншій способѣ, котрымъ надѣють ся дойти до своєи цѣли.

6)

Ночній тѣни.

Оповіданє.

(Докличене.)

Мирошлавичъ рушивъ и собѣ зъ свого мѣсця. Прямувать деє далеко, на пустѣйшій улицѣ, въ иншу частъ мѣста. Въ головѣ у його переверталоє. Бувъ перекопаний, що відчувавъ все цѣлкомъ природно. Але тихъ кілька дивныхъ пригодъ выдавались йому неимовірными. Видімо щось вже переслѣдує його єсонъ нощи. Добре, але-жъ за що хотать його арештувати? Чи-жъ за се, що волочить ся? — міркувавъ собѣ.

Ишовъ якоєсь вузькою уллицю. Ані одна лампа не блимала вже на ній. Переходячи по-підъ самъ муръ, посунувъ ногою и зъ голоснимъ стукномъ упавъ у дѣлѣ, на якийсь сходъ. Пемъ зачали зараєзъ гавкати, вѣ дозавались кроки, заблещили свѣтла, зачавъ ся рухъ. Вѣвъ пританувъ ся. По хвилинѣ вылѣвъ по сходахъ въ гору, якъ здавалоє йому, на якийсь подвѣрѣ и лежавъ тихо. Пемъ якийсь частъ ще гавкали, дверѣ відчинились и зачинились та відвѣвали ся кроки. Але за якісь часъ все утихло. Тѣмъли на те мѣсце, де лежавъ Мирошлавичъ, падала зъ-відниє смуга слабого свѣтла.

Лежавъ такъ якийсь часъ неперушно. Ветати не мавъ відваги. Деє недалеко гуркотѣли безъ перестанку численнія дорожники. И не знати чому задалоє йому, що його — шукає позиція. Отже лежавъ тихо. Въ пѣближкѣ його відбавались якийсь голосы. Побававъ

въ нихъ — голосы своихъ товарищівъ. „Дивѣта на нього, на що збѣвъ збѣшовъ! Цѣлкомъ упавъ чоловікѣ!“ доносать ся до нього голосъ. — „Шкода велика! Дуже збѣвий хлопець!“ відбавляє ся другій голосъ. — „Самъ собѣ виненъ!“ розносить ся третій. — „Якъ то? адже-жъ мы не можемо дозволити йому звѣстись нѣ на що!“ сильно гремѣть першій голосъ.

И довго ище розносилась ті голосы. То жалѣли надъ його долею, то выидли його самого, то предлагали рбаний способъ р тунку. Але незабаромъ збѣзались они зъ оденъ неясный шумъ зъ туркотомъ дорожкохъ та по-возокъ, що дальше и блыше гуркотѣли, и зъ акимъ прислушаннымъ гомонѣмъ, що доносивъ ся зъ віддалѣ.

Сѣ сполученій звуки шумѣла и гомонѣли, носились по-надъ лежачимъ, брѣнѣли у його ухахъ, то дзвенѣли якимись мелодіями, ажъ розплились атомами у нѣчий тишинѣ.

VII.

— Що то є! хто то? Ветавай! — кричавъ поліціантъ, стоячи надъ нимъ та сильно нямъ шарпаючи.

Пробудивъ ся, піднівъ ся зъ тяжкимъ трудомъ и глядѣвъ неприємно доклада себе. Тѣло въ потовченихъ мѣсцахъ болѣло, дрожъ трясла цѣлою його истотою. Холодъ проймавъ його до кости. Побачивши передъ собою поліціанта протверезивъ ся зъ одної хвилі.

— Що жъ се є! — кричавъ сторожъ безвѣки. — Середъ улицѣ кладовитись спати! Хто ты? що за оденъ?

— Дуже перепрашаю. — звинявъ ся

Мирошлавичъ, — я не думавъ спати на улицѣ. Я йшовъ, посовтагує ся и упавъ на якийсь сходъ та тяжко потовѣвъ ся, а опѣля лежавъ якийсь часъ, бо не мѣгъ вѣтати. Потѣмъ мимовѣль заснувавъ.. Я окінчений гімназістъ, — додавъ.

— Що! гімназістъ? — засмѣявъ ся поліціантъ. — Ану відмѣйний менѣ agricola! — сказавъ гордо, а вѣдай и самъ трудивъшого пытаня не бувъ въ силѣ задати.

Мирошлавичъ поспѣшно вчинивъ його волю.

— Ну, може бути, що ваша правда! — відбававъ поліціантъ вже иншимъ тономъ. — А де-жъ вы мешкаете?

Мирошлавичъ назвавъ уллицю и число дому.

— А, то ходѣть зб мною, я хочу перекопаться!

Пѣйшли. Коли ставили на мѣсці, поліціантъ задвоинивъ. За хвилину появилъ ся сторожъ. „Чи тутъ сѣй панъ мешкає?“ запытавъ поліціантъ. Сторожъ приглянувъ ся хвилку, а коли ще Мирошлавичъ відбававъ ся до нього, збѣвъ выдвинувъ ся здивованнымъ поглядомъ, але потвердивъ тожсамѣсть особы льокатора єєи каменицѣ.

— Правда ваша! — звернувъ ся поліціантъ до Мирошлавича. — Але я раджу вамъ: вѣдѣть спати та не волочить ся по мѣстѣ! — и відбѣшовъ.

Мирошлавичъ стоявъ на хѣднику якусь хвилину. Але вѣкорѣ надумавъ ся. До своєого помешканя не пѣйшовъ. Обернувъ ся назадъ и попрямувавъ въ сторону до мѣста.

Було вже надбѣномъ. Темнота ще все

покрывала. Всюды вже було тихо и глухо. Ані одна лампа вже нѣгде не свѣтилась. Нѣде не було живон душі. Кроки розходились далеко и широко голоснымъ відгомонѣмъ. Цѣлѣ мѣсто лежало у глубокомъ снѣ.

Мирошлавичъ йшовъ скорымъ крокомъ и думавъ. Якъ йому вже въ ємѣ мѣстѣ не веде єи! Нѣ, гѣрше вже и не може бути! А нинѣ — нинѣ вѣспилась його єи поліція. Чого вже вѣдъ його хочуть, того и самъ не розумѣє. Але дальше такъ годѣ! Треба вѣткати, конечно вѣткати, гѣть далеко, на єго миль вѣдъ єєго мѣста. Не хоче — не може довше звѣстити того житя, того страшного пекла, що гѣтѣть його тяжкимъ тягаремъ.

Ишовъ довго. Станувъ недалеко двѣрца зельничного. Тамъ вже почавъ ся ранній рухъ. Вже приходили и відходили ранні поѣзды. Служба и пассажиры уивались цѣлою товпою по двѣрци.

Але въ двѣрцѣхъ, тамъ — два поліціанты. Страхъ великій огорнувъ його. Безъ сумнѣву се — за нимъ. Всюды його шукають! Теперъ замкнули йому и останню дорогу выходу. Ну, пропало! Нема що, треба вже погодитись зъ судьбою, хочъ она и страшна. Така вже його доля!

Дворецъ бувъ рясно освѣтлений. Перейшовъ отже скоро черезъ освѣчену частъ площѣ и пѣйшовъ дальше.

Почало свѣтати. Ставало все яснѣйше и яснѣйше, що-разъ більше розпливалась темнота. По якѣмъ частѣ тѣлькѣ тѣлькѣ вже висѣла по-надъ землею, чимъ-разъ лѣнша, чимъ-разъ яснѣйша. За хвилину останній нѣчий сумерки шезли, а все залило море денного

Quaker Oats

(америк. опыханный овесъ) має въ собѣ 16% товщу и є найбѣйшою мучною

поживою.

431 b

„Quaker Oats“ можна всюды достати.

Шляхтич, котрий взяв по батьковій поспільстві о вартості 100.000 ар., але обіймаючи маєток в поспільстві зробив довг на 60.000 ар., аби сплатити своїх братів, так собі міркує: Маю з того і того боку за селом 150 моргів ґрунту. Оні порозкидані так далеко від фільварків, що з них нема менш ніж по п'ятьх, господарка на них просто не виплатить ся. Для мене кождий такий морг має не більш вартості, як 50 ар. Але для хлопів, котрий би на ній осів і обробляв власними руками, може він мати вартості 100 або й більше гульденів. Коли-би однак між селянством и виторили ся величезна маса безземельних пролетарів, коли би ті пролетарі шайли за землею, а хтось синав з них гроші як в дівачий мішок, можна би кождий морг опродати за грубу суму, навіть за 400 ар. З продамих в той спосіб неспотрібних менш 150 моргів прийшла би як-раз потрібна менш кота 60.000 ар. и маєток був би від довгів як слеза чистий. Розходиться отже по перше, аби виторити таку масу кожного землі пролетаріату, а по друге о те, аби сему пролетаріату дати — як божевольному бритву в руки — потрібний шляхтєв кредит. Сей кредит не може бути очевидно лишній, як лиш краєвий або державний, т. є. коштом податників. Все те було би лише „в інтерес безземельного селянства, для економічного підняття сел класу“.

Першу ціль, т. є. ще більше спрозатризоване хлопець класу, утворення цілих хмар хлопець пролетаріату, котрий не маючи де голови прихилити, буде як отадошкальці кидати ся на клантєв, хоч-би не знати як дорогою землі, гадає осягнути и. Гупка своїми внесеннями намагалися до утворення хлопець майоратів и до несподіваності хлопець ґрунтів. До другого цілі, до частковий парцеляції неужитків великий поспільстві и до краєвого кредиту для уможливлення такої парцеляції приготавляють нас же дискусію в дивних тух партій, котрі в галицькій сойм переведуть все, що хочуть. Слї сойм ухвалити пропозицію п. Гупки, можемо цілком певно надіятися, що за ними підуть пропозиції в справі організації парцеляційного кредиту.

Окрім довгів, котрі суть найбільшою болячкою великий поспільстві, наш пан (говорять: „рільництво“) терпить найбільше від того, що не воює и не в кождий пор мають тільки робітників, кільки ним в даній хвилі треба, и не за ціну, котра би рівняла ся даремщині. Деякі соціологи „ze wsi“ гадають, що 10 кр. за день — то для дорослого хлопця за висока, руйнуюча рільництво а з ним и „сплоченство“ ціна. Аби під той виглядом було все в порядку, треба би мати багато пролетаріату, котрого би голод гнав на панський лан. Але що пролетаріат нині є тут, а завтра може

або не бути, а інтерес „рільництва“ вимагає аби на місяць все було до розпорядженості певне число зависимих, соціальна konieczність вимагає, аби під боком пана сиділи glebae adscripti, котрі на кождий займаті стопа ладу суспільного ставили би ся до роботи.

Лакомого на найдешевшу працю пролетаріату надбав ся напідмити внесення п. Гупки. За сими внесеннями підуть також glebae adscripti. Коли менше буде на кошті краю переводити ся парцеляція, хлопів три або й більше разів переоплатити парцелю. Доходи з той парцелі ніколи не позволят ему зашортувати зятігненого довгу. Він навіть відсотків не буде моті заплатити. Уже перед внесенням Гупки фільсофи „ze wsi“ приготавляли в Przegląd'a публіку, що патріотичний и жертволюбний польський шляхтич готовий ручити ся за довг хлопів, котрий купив від него парцелю, а навіть платити за него. Від хлопів стягав би шляхтич рати „в натурі“, т. є. роботою. Поминувши се, що пан платив би тоді те, що самі стоїть би, хлопів такий відробляв би ті рати до безконечности, бо довг его ніколи не скінчив би ся. Він не лише був би glebae adscriptus, як хлоп перед улюбленим, але робив би ще вічну панщину.

Окрім того верховодячі круги мають ще одну річ на меті. Пани спольщені, міста також вже спольщені, але для цілковитого спольщення нашого краю треба би ще спольщити села. Хлопець майорати и несподіваність ґрунтів спрозатризувати більшість нашого народу. Сей пролетаріат, коли не буде мати постійних заробків, — а в Галичині їх нема, — мусить дбати нову землю, хоч-би в дорозі проктованом панями парцеляції. — Слї се не дбати, буде мусить вимірувати або вимерти. Коли по введеню в житє внесення п. Гупки більшість галицьких, так руських як и польських хлопів спрозатризує ся, переведе ся на велику скалю парцеляції, а на парцелях виходив Галичині осядуть польські хлопів. Руський пролетаріат підє в світ за очі, в найбільшій часті аж до самого неба. Польонізатори за о ним розмахом переминаять руський край в чисту Польщу.

Слї зважити се, що у всіх планах и проектах реформ, чи то аграрних, чи то економічних, панувала одна система, — слї зважити, що всі они дуже добре пасують до себе и взаємно себе доповняють та до одного ведуть цілі, — доперва тоді оцінимо, яке жало криве ся у внесеннях Гупки. Они суть лиш одним кроком до дальших „реформ“ в однім напрямі, котрий без крику и гамору, без відкривання властивих цілі, мають довести до закріпощення хлопів и до цілковитого знищення Руси.

світла. Лиш легонький мраки повисли понад землею.

На одній улиці побачив Мирославич поліціанта. Скорим, певним кроком приступив до нього и сміло поспитав:

— Слухайте! не знаєте ви часом, за що хотять мене арештувати? Чи за те може, що волочу ся по містї?

Поліціант видивив ся на нього поглядом певним адвоката. Хвилю надумав ся, мірив від ног до голови дивного йому молодця. Опісля промовив з повагою:

— Так, так, знаю, знаю. Ходіть за мною!

И поїшли.

VIII.

По недовгій ході станули на стражницю. Війшли до кімнати, у котрій великий стіл, лавки вздовж стін и дві прачі були усю мебелю. На причах ще спали поліціанти. Але декотрі були вже на ногах. Се ті, для котрих зближав ся година служби. Мирославичеві казали сідати и чекати.

Чекав годину, дві, нема нічого. Отже питає поліціантів:

— Що-ж я буду тут робити?

— Що робити? — відповідав оден, — а от тут збачаєте та будете нам чоботи чистити! — и засмівав ся, а другі заворушили йому голосним сміхом.

Мирославич замовк и більш не шпигав нікого. Але за те поліціанти розпитували ся у нього про різні річи та про його відносини. Мирославич відповідав на всі свої питання. Від часу до часу голосний сміх на-пів протакуватих поліціантів

розносив ся по кімнаті, то сминався грубий, товстий дотеп.

— Правда, що ви стояли нераз в дверях Гранд-готелю? О! я сам бачив вас там нераз. Там крутять ся все великі пани, а вам, яко матурістони, може де що напугати! — говорив оден.

— Ану по, похваліть ся, напугати нам де-що по грецьки! Ви-ж учені! — смів ся другий.

— О! ви будете „асентеровані“ и то напевно! — говорив третій.

— Що? коли? — з цікавістю зашпигав Мирославич, не розумючи дотепу.

— О! иде нині, зараз так, лише придуть пані комісар, — відповідав той.

— Чи у вас все дома? — питає котрийсь терпко, кувливо.

Мирославич вибачив вже не відмавляв ся и уперто мовчав. Дивив ся, як поліціанти вставали, збирались, метушились, варили собі снідане и то виходили до служби, то вертались.

Чекав ще довго. Нарешті явив ся комісар. Выставив його о всім, списав протокол, оглянув його нарешті поглядом знатока, висказав повголосом свої уваги и — відійшов.

По добрій хвилині вийшов оден з поліціантів з якимсь папером у руці. Збрав ся скоро и звертаючись до Мирославича промовив: „Ходіть з мною!“

Мирославич встав и вийшов на улицу.

На містї панувало вже рухливе жите у цілком своїм розгарі. Люде снувались безвинно. Часами не можна було навіть перейти хідником, а треба було сходити на середину улиці.

Перегляд політичний.

На вчорашній засіданню чеського сойму відчитано інтерпеляцію в справі знесення чеського в середніх школах и інтерпеляцію в справі вигнання австрійських підданих чеської народности з пруского сойму. На інтерпеляцію в справі регуляції платів учителів, маршалок Любковіч відповів, що вступні роботи вже розпочали ся и що звернено ся до правительства з просябою о уділені державного додатку. По закладженю кількох справ економічної натурі, засіданне замкнено.

На засіданню моравського сойму п. Шілені виступив з имени скарбової комісії, аби для студентів чеської політехніки в Бернї утворити почашні від 1900 року, дві крайні стипендії по 400 корон и одна на 210 корон. Против сего внесення виступили Ньмці, заявляючи, що противлять ся ему з політичних причин, а не з засадничих względів. Внесення відослано до комісії.

При бюджетній дискусії в угорській сойм Сейл заявив, що угорська квота депутатів буде перемовляти з тою австрійською депутатією, котру австрійська рада державна оголосить за легальну. Суді, чи австрійська депутатія є ще уповажнена до дальших функцій, не належить до Угорщини, але виключно до австрійського парламенту. Далше зазначив Сейл, що в противником відокремленого цлового тягару и уважає се в теперішніх відносинах за шкоди для Угорщини. Бесідник протестує против закиду Кошута, що австрійській кабінет не є конституційний и що угорське правительство надмірно улігає австрійському. Против того промовляють результати нарад, які в останніх часах відбували ся між обома правительствами.

Політична ситуація Італії, викликана політичними розпорядженнями правительства и їх наслідками — обструкцією крайної лівниці, що раз більше заострює ся. В наслідок сцен, які обструкціоністи уряди против президента палати, п. Кольомба, сей зрештував з гідності президента. Праниця ршила при новім виборі віддати голос на дотепершнього президента и Кольомба обіцяв виборі прийняти. Однак крайня лівниця заповіла, що унеможливити наради під єго президентурою и всякими способами буде старати ся не допустити до голосована над новим регуляціонм. В той цілі буде також старати ся унеможливити відчитане и заявляють, що перед тим більшість мусіла би членів крайної лівниці звязати и вивести з палати. Парламентарна криза так заострилася, що говорять про есентуальність розв'язання палати. Italia доносить, що палата вже нині має бути відкрита. В

Венеції, Турині и Палермі відбули ся великі міча, з схилянням народної конституції. Збори мусіли відбутися приватно, бо публічні збори заборонено.

З театру війни.

Про битву між Блемфонтом и Брандфортом бюро Райтера доносить, що Бурі через 3 години удержували страшу палю. Мати одну армату и стріляли досить успішно. Піхота атакувала середню Бурів и багато з них полонила. Коли кіннота ударила на оба їх крила, Бурі цюнули ся. Робертс доносить: Всі встигають, що ворог виходить з Брандфорту и посуває ся в північному напрямі. Наші втрати більш як переважно подано. Погибла 2 офіцери и 10—19 воїків. Ще й се число не є точне. Ранено 8 офіцерів и 159 воїків.

З Кімберлею доносить, що війська Бурів розложили ся недалеко давного табору Кроного під Пардбергом. Під Варентонм дні 30 марта тривала битва цілий день. Результат невідомий.

На похороні генерала Жубера Крігер заявив, що его наслідником буде командант Бот. Бурі змінили тепер свою дотепершню офіційну тактику. Уже битва під Брандфортом доказує, що не Робертс ударити на Бурів, але противно, Бурі заступають впереди його и ударити на Блемфонте. Крігер видав вже прокламацію, в котрій заявляє, що незабаром значне бомбардувати Блемфонте и звыває, жінки и діти, аби як найскорше вивели ся з міста.

В хвилі, коли Англії не позбавили ся всіх своїх трупів и ранених під Брандфортом, прийшло вже до другого нещасливого для Англії битви по другій боці Блемфонте, майже під самим носом Роберта. На полковника Бродвада, котрий в суботу рано розложив був табор коло Блемфонте, водопровід, ударили з трьох сторін сильні віддїли Бурів. В хвилі, коли табор коло броду через глибоке русло ріки мав переходити попри водопровід, розпочали Бурі палю. Бурі були так добре поховали ся, що їх англійські патролі не замітали. Під стрілами Бурів упало багато вадців и коней. В руки Бурів впадо 7 армат и цілий табор. Решта англійців з великим поспіхом покинула небезпечне місце. Робертс вислав на поле битви поміч. Друга депеша Роберта доносить, що Бурі цюнули ся до Ладібранду. На побовища лишили Бурі приділені їм військові attachés, між ними тяжко раненого голандського attaché Нікку. Страти Англії мають вивести 350 людей, в тій числі 200 таких, котрих не віднайдено. Водопровід знищений.

Під Брандфортом прийшло в п'ятницю знов до битви, в котрій англійська кіннота понесла великі втрати. По стороні Бурів було лише не багато ранених. Також в суботу чути було в напрямі Брандфорту гук армат.

З Кімберлею доносить, що 400 Бурів знаходять ся під Ботман, 700 коло Вітранд на півночі від Кліндаму, а до 6.000 вздовж ріки Валь від Фуртенстраму до Хрістіани. Між Брандфортом и Вінбургм має стояти 20.000 Бурів під командою Девета и Деяре. З того виходить, що Бурі величезним поволосом, від сходу, півночи и заходу оточили армію Роберта. На полудне від Блемфонте, також снують ся численні віддїли Бурів. Деякі з них мусять бути досить численні. Огоди протидє ся віддїл Бурів через англійську лінію коло Якобсдалу. Окрім того з того боку грозить постанє капіландських Голендрів, котрі, як Кіченероми „дає ся“ вже адавлене.

В суботу мало прийти також до битви під Мафінгом з англійською колюмною Плюмера. Плюмер мусів цюнути ся з великими втратами.

Справи соймові.

Дуже часто читаємо в польських газетах жал на те, що сойми так мало дає ся часу на поладжування краєвих справ; але коли доведе ся сойми звернутися на довшу сесію, то він попросту не знає, що робити. Говорить ся тоді, що комісія не мали часу підготувати матеріалу до наради и через те засідання сойму відбувають ся лише раз на кілька днів. Минує уже тиждень від першого засідання, але не багато несе

Іюнагами 3 дівтяна. Гоморят, що Корв рѣшучий формѣ відкинула жадане Россѣ відступленнє части краю Масамто. Россѣ амодифікувала своє перѣстєне жаданє, прѣсѣчи лише о відступленнє малих територій Масамто. Сєсю просѣбу увагладєсно.

Зъ друзариъ Институту Ставропільскаго підъ зарядомъ Іосипа Данилюка

Виходить у Львові ще дини (крѣмъ жидѣв и рускѣ охотѣ) о 6-й годѣ по полуднѣ. Літературный додатокъ „Вісникъ православної церкви“ виходить по второму, а по второму и третій разѣ по понедѣлку въ Дѣло.

Передплата у Львові приймають: у Львові адміністрація „Дѣло“ Баторія ч. 4. Центральне бюро оголошень: ул. Подольна ч. 11, и Бюро газетъ ул. Карла Людвіга 9, и А. Олександровича ул. Калені-Ворого 2; — у Архива: Д. Крижановскій; — у Б. уні: М. Діака, І. Шейнштатт; — у А. Рихтера, Нибелон-гоуассе 4; Н. Шалей І. Вольфа 11; Наволинскіа 4, Vorlag I. Wallischgasse 10; В. Франкеурт і Гамбургъ: М. Наволинскіа 4, Vorlag.

Передплата на „Дѣло“ и наложити за вносомъ платити у Львові.

Ратование великой посольства.

(Lex Murka.)

II.

Внесене, котре бы отверто домогало ся сполетаризованя хлопѣвъ, въ котромъ була бы явна постановка, що край має купувати — нѣбы то для хлопѣвъ — панскій парцель по цѣнѣ рѣвноючій ся потрѣбній або почерпній дѣйственой вартості, не поставити нѣхто навѣтъ въ галицѣмъ соймѣ. Се однакъ не выключаетъ, що ту саму цѣль можна осягнути въ иншій способъ. Коли недужій организмъ не годенъ пропустити черезъ горло несмачной смердливой медицины, дае ся ему лѣкъ въ капсулѣхъ. Але въ капсулѣхъ може такъже подати цѣлкомъ здоровому стрихніну. На сей способъ изъясъ ся реформаторъ Гупка. Зробивъ капсулку въ дуже оліантропійного гасла: „Ратуємо водѣ загибели рѣвничтво и селянство“, наповнивъ въ противхлопскимъ тѣломъ и такъ контрабандно хоче въ нашъ соціальній организмъ впровадити стрихніну.

Для замыслена очей, п. Гупка резонує мѣсцями якъ-такъ разумно:

„Роздроблене ґрунтѣвъ вѣ всюды некористною появою. Однакъ дуже шкѣдливъ наслідокъ може не спровадити лише въ такихъ крайнѣхъ, де водносини суть вынатово користи, де кліматъ уможливляе культуру вина або дорогихъ рослинъ торговельныхъ, або де въ причини сусѣдства великихъ европейскихъ торгѣвъ абути або промысловыхъ центръ ставъ ся можлива огородова управа на нашю сялю. Можна парешти не дуже журити ся великимъ роздробленемъ ґрунтѣвъ тамъ, де въ причини роцвѣту фабричного промыслу и рѣвничій продукты знаходять на мѣсцѣ абути и робучій силы, котрі вже не знаходять занятія при рѣвничствѣ, знаходять его въ кождій хвилѣ въ сусѣднихъ фабрикахъ.

Але у насъ, де водносини рѣвничон продукціи такъ некористній, де кліматъ такий острый и змѣнливый, де въ захѣдній часті краю надміръ дощевыхъ опадѣвъ, а у вѣхѣднѣ дождливѣйшій посухи и острій степовій вѣтры спроваджують що третій майже рѣкъ не-

урожай, де такъ далеко водѣ великихъ европейскихъ центръ промысловыхъ, де нема фабричного промыслу, де отже дуже густе населене по-за рѣвничствомъ не знаходить зарѣбѣвъ, — у насъ тѣ небезпеченства самі кидаютъ ся въ очи въ повнѣмъ тѣломъ видѣ своихъ проявівъ, котрі вже теперъ обсервуемо и котрі доперва грозять.

Во нашъ край водѣ кождимъ наглядомъ знаходять ся въ некористныхъ водносинахъ. Точка тяжести нашої рѣвничон продукціи все ще лежить въ вѣбжу, панѣ и карто-фѣляхъ; наше селянство не стоить ще на той высотѣ просвѣты, абы могло черезъ интензивнѣйшу господарку значно збѣлшити продукцію. Впрочемъ и се евентуально можливе збѣлшене продукціи вѣ можливе лише до незначныхъ границъ. Тѣ границѣ суть замало еластичнѣ, абы на се можъ було богато числити и сею надѣєю успокоювати ся.

„Певный ограниченный простѣръ землі може выживати лише певне ограничене максимумное число людей. Коли сеее тахішимъ переступити ся, тогдѣ починаемо стрѣчати ся що-разъ частѣйше въ тѣмъ вѣсми проявами, въ котрыхъ въ нашѣмъ краю вже водѣ довгихъ лѣтъ маємо дѣло“.

Вѣдтакъ по вѣлѣхъ глухихъ и плиткихъ фразѣхъ польского шляхтича, до котрыхъ ще вернемо пѣвнѣйше, п. Гупка каже про наслідки роздробленя ґрунтѣвъ:

„Въ той способѣ нарушена рѣвновага въ подѣлѣ ґрунтовонъ посѣлости [сли панъ посолъ мае на гадѣхъ подѣлѣ на хлопскій атомы и панскій велиты, мае повну рацію] метати ся на рѣвничѣмъ краю и въ що-разъ аростачю скоростью зачинаемо зсунувати ся въ тон наклоненонъ площѣ, на котрѣй вже бачимо будущу формацію сусѣбности. [Страхъ має великій очі: п. Гупка бачить вже рѣвню панѣвъ и коммунизмъ!] Треба отже зматати намъ до вѣтвѣреня середнѣй селянсконъ посѣлости. Въ той лише способѣ можна усунути такъ соціальній якъ и економичній небезпеченства, т. е. упадокъ рѣвничонъ продукціи, отже остаточне збѣлжене нашого краю. Бо упадокъ рѣвничонъ продукціи мусить наступити въ мѣру вѣрвѣтѣ вѣдѣрѣвнѣйшонъ рѣвничонъ власности, посѣлости загонныхъ. Що разъ

больша часть землі водходить тогды на граничній межѣ, полный дороги и забудовану площу. Рѣвничѣ ставъ ся що-разъ больше зависимый водѣ своихъ сусѣдѣвъ, ставъ робучого инвентаря малѣе и погѣршае ся, що-разъ менша експлѣкты и гѣрша якѣсть коровъ, бо вѣститель малонъ парцель вже не вытѣвае тѣрвы и що наибольше мусить обмежити ся на козу. Що-разъ большій бракъ живого инвентаря, а що за симъ иде, менша експлѣкты и гѣрша якѣсть навозу та що-разъ вѣрша управа мусить выключати що-разъ большій упадокъ рѣвничонъ продукціи“.

Послѣдній слова поважаного посла про неэкономичность дробныхъ, минимально дробныхъ, парцельныхъ господарствъ, про нежизнѣвѣсть рациональной господарки на такихъ карловатыхъ посѣлостяхъ, якъ бы выналі въ устѣхъ вѣрѣбѣвъ, котрі цѣвѣрѣвнѣмъ про се водѣ кѣлѣкавадѣтъ лѣтъ. Сконстатуванѣ того факту п. Гупка не вынайшовъ пороку. Але се не его вина, що хтѣе даугій его въ тѣмъ выпередивъ и вынайшовъ пороку, ще ежеи Господь Богъ покаравъ галицкихъ селянъ такимъ реформаторомъ.

Але п. Гупка не лише ставити дѣлѣноу, водѣ вынайшовъ лѣкъ на сконстатовану дру- гими недугу, а навѣтъ написавъ уже рецептъ. Вѣтъ до сойму, сего заступничтва интересѣвъ великонъ посѣлости и польщины на Русѣ, два предложенія. Перше внесене має на цѣли утвореня неподѣльныхъ рѣвничихъ господарствъ. Друге внесене впроваджує водрубной спадковій принципъ для рѣвничихъ посѣлостей середнихъ розмѣрѣвъ. На подставѣ сего внесена господарство середнихъ розмѣрѣвъ по смерти вѣстителя може обняти лишь одно изъ законныхъ наслідковъ. Головинными постановами обохъ своихъ внесень п. Гупка хоче сплѣтити даьше дроблене хлопскихъ посѣлостей. Придвинѣмъ ся ближе той капсулѣ, въ котрѣй внесеноваецъ подсуває стрихніну:

Головній параграфъ закона про утвореня неподѣльныхъ рѣвничихъ господарствъ звучать:

§ 1. Кождый вѣститель рѣвничонъ посѣлости, положенонъ въ королевствѣ Галичинѣ и Володимиріи въ Великомъ Княжествѣмъ

Передплата на „Дѣло“ въ літер. додаткомъ

въ Алетріи: на границѣмъ: на цѣнѣ рѣкъ: 16 ар. на цѣнѣ рѣкъ: 22 ар. на цѣнѣ рѣкъ: 8 ар. на цѣнѣ рѣкъ: 11 ар. у Львові: на цѣнѣ рѣкъ: 14 ар. на цѣнѣ рѣкъ: 7 ар. на цѣнѣ рѣкъ: 8 ар. на цѣнѣ рѣкъ: 1 ар. 20 ар. Редакція, Адміністрація и Експедиція подѣ ч. 64 ул. Баторія. — Рупонки звертають ся лише на попереднѣе застережене. — Редакція неоплатити водѣмъ водѣ порту.

Послѣднѣе члене коштує 6 кр. на пров. 7 кр. Оголошеня выналі приймають ся по цѣнѣ 10 кр. водѣ одностороннѣй инвентаризаціи або въ цѣнѣ 2 ар. водѣ одностороннѣй инвентаризаціи.

Подати и инші дописема приналі членѣмъ ся по 16 кр. водѣ станѣмъ.

Кракѣвскимъ, може свою посѣлѣсть, котра вѣ его выключенонъ власности, оголосити яко неподѣльное господарство:

а) сли вѣститель вѣ власновѣльній и може своимъ маствомъ свободно розпорѣджати.

б) сли катастральный доходъ въ господарствѣ выноить не менше якъ 50 ар. а не больше якъ 500 ар. а. в.

в) сли господарство складае ся въ ґрунтовыхъ парцель безпосередно сумѣжныхъ, г) сли въ складѣ господарства входить дѣмъ до мешканія и господарскій будинки,

д) сли сума обтяжающихъ господарство правъ застава для ґрошевыхъ вѣрѣвнѣностей не превышаетъ десятиразового рѣвничонъ доходу катастрального. — Подѣ тѣмъ самими услѣвиями вѣститель рѣвничонъ посѣлости може утворити больше неподѣльныхъ господарствъ.

§ 3. Въ складѣ неподѣльного господарства входить всякій недвижимості, що въ его области служатъ до рѣвничонъ господарствъ, сѣрвитути, якъ такожъ промысловій заведенія и урядженія, котрыхъ зарѣдъ лучить ся въ зарѣдѣмъ господарства.

§ 4. Господарство, узане за неподѣльное, становитъ правильно на заведѣмъ неподѣльному цѣлѣмъ. Вылучене якихъ-небудь частѣй въ такого господарства не допускае ся и кожда угода або односторонній актъ правный, що веде до абути частѣй, вѣнажаний. Лише въ случаяхъ выласеня могутъ бути части господарства въ цѣлѣмъ вылученіи и абути. Однакъ по докладѣмъ вылученю цѣлѣмъ лише абы дальше неподѣльнымъ господарствомъ, хочъ-бы въ наслідокъ змѣненя катастрального доходъ бувъ меншій, якъ 50 ар., абы лишь не меншій, якъ 20 ар.

§ 5. Недозволене вѣ такожъ дѣлене господарствъ на идеальны части означенъ въ пропорціи до цѣлѣмъ и всяка угода або односторонній актъ правный, що веде до такого подѣлу, не буде мати нѣякихъ правныхъ наслідковъ.

§ 6. Злѣка вѣлѣхъ неподѣльныхъ господарствъ въ одно, не вѣ дозволенѣ, хочъ-бы навѣтъ сполученнѣй катастральный доходъ не перевышаъ 500 ар.

§ 7. Неподѣльное господарство може бути водотуплене лише яко цѣлѣмъ, и то лише одному за жити, а на случай смерти може перейти лише на одного наслідника.

Головній постановы закона, котрый вводитъ окремій спадковій принципъ для рѣвничихъ посѣлостей середнихъ розмѣрѣвъ, звучать:

§ 1. На подставѣ нѣвнѣшного закона вхо-

Добра продажъ, купно ще лѣпше.

(Образокъ въ жити.)

Написавъ Теодоръ Яницкій.

Максимъ Михайловичъ вѣставъ нѣвъ дуже рано, що-йно зазѣрѣло. Закимъ же жѣнка азарила обѣдъ, вѣвъ вышукавъ собѣ кѣвадокъ грубого термѣтъ, зробивъ въ него цибушокъ до своен „черепашки“, а закимъ имѣвъ ся и зѣбравъ ся, жѣнка вже подала горячу сирѣвѣтку.

Максимъ хлопнувъ „горячого“, зѣвѣвъ пару пѣзевыхъ барабѣвъ, а закуривши по обѣду свою черепашку, задѣгнувъ ся въ опанчу, подѣперѣзавъ ся червоннымъ поясомъ и почавъ ладнѣтѣсь до мѣста.

Пѣйшовъ до сусѣда, Кашука Івана, щобъ ему помѣтъ выкинути пѣдѣвника на фѣру, а за яку тамъ хвилину гукавъ крѣвъ вѣвно:

— Ано тамъ, бабо, ходи!

Баба, се-бѣ-то его жѣнка Олена, нажавши ще дѣтямъ, щобъ тихо сѣдѣли, почала чинѣмъ-боржѣмъ забирати ся въ хату. Василь-цѣо, найстаршій, вынѣвъ кошикъ зѣ яйцями на фѣру та й мѣшочѣмъ зѣ клѣками та по-луйками. И незадовго вѣлавъ уже Максимъ зѣ Оленою до мѣста.

Максимъ сѣдѣвъ на передѣ и пѣкавъ свою „черепашку“, а Олена, накрывшись перетою, притримувала ногами невеличкого вѣприка, що его вѣзали на продажѣ.

— Кобы хотѣ Господѣ давъ добре продати! — обѣывае ся жѣнка.

— Ну та певне, що такъ, — каже Максимъ. — Але я бы зновъ думавъ, кобы, якъ

той казавъ „ще лѣпше купили, нѣвъ продали“.

— Ей, що то напередѣ казати? Якъ Богъ дастъ, такъ буде! — водѣвѣдае жѣнка.

— А менѣ здаеъ, жѣнко, що то тяжко, абы хто зѣакомивъ ся на такую бѣду. Якась така нѣвадѣль, вѣсти добре не хоче. Етъ! шкода працѣ й заходу...

— Та хто тамъ буде знати, чи оно хоче вѣсти, чи нѣ? На чѣмъ ему не написано!

— На чѣмъ нѣ, то правда, — каже Максимъ, — але такую нѣвадѣль легко пѣзнати... Хѣба бы дурный, абы не пѣзнавъ, що то за вѣлѣчко...

— Ну-ну, буде зѣ тебе! Ты дуже премудрый... Якъ зачѣнешъ такъ приговорювати, то ще зѣправды нѣхто не купитъ!

— Якъ Богъ дастъ, такъ буде... Дурна! До самого Хорошкова не балакали вже нѣчо до себе, нѣ Максимъ нѣ Олена.

Сонце подѣнялось гѣтъ-гѣтъ; на торговниці вже стояло трохи фѣръ та драбнѣвѣхъ во-зѣвъ зѣ паками. Максимъ захѣвъ зѣ саме добре мѣсце, де навѣйше було продати, або купити.

Чоловѣки чѣпали конѣмъ обрѣвъ, другі свѣдали пакѣ зѣ вѣзѣвъ, а бабы пѣлаасували ся въ кошиками задовжъ по-пѣдѣ Абрамкову госпѣду, выставляючи всяке добро на продажѣ.

Починавъ ярмарокъ. Клацѣстѣй вѣрѣвъ въ пообмащуваннѣхъ та обтѣлѣваннѣхъ хѣлѣтахъ звѣняла мѣвъ тѣ муравѣвъ помѣвъ на-рѣдѣ. Рухъ, гамѣръ рѣсто, дужнае що-хѣля.

Максимъ скинувъ пѣдѣвника и наивнѣмъ „черепашку“ пѣтерухѣю, закуривъ, а Олена тѣмъчасѣмъ повнесла свою добро помѣтъ бабы, що стояли вже довгимъ рядѣмъ пѣдѣ Абрамкову госпѣдоу.

Максимъ пѣкае та розглядѣвъ помѣтъ людѣ. Дивѣтъ ся — а ту его такъ знайомый, Ясько Блаѣтка, хоростѣвскій галицѣръ, ставъ и приглядѣвъ его пѣдѣвника.

Блаѣтка вырѣвъ такъ на той самѣй улицѣ, де и Максимъ. Ще малыми хлопцями неразъ та не два базились войска на Блаѣтѣчинѣмъ цибулюку. Ясько бувъ цѣкавый хлопецъ, все щоъ бывало то вымѣняе, то замѣняе, а въ сѣдѣ аѣ казали, що зѣ него не буде добрый госпѣдаръ... Та й вѣгадали — бо у него господарства навѣтъ не було нѣякого. Вѣвъ живъ зѣ торговлѣ, але лѣпше вѣло ся ему самому, якъ двоѣмъ або й троѣмъ госпѣдарѣмъ вѣкупѣ въ его сѣла. Вѣвъ знавъ усе найлучше купити и найлучше продати, а краснѣй до-ходѣ зѣ сего побѣлшавъ ся у него зѣ кождѣмъ днѣмъ. Недавно вѣвъ и оженивъ ся, купивъ собѣ красне домѣвство въ Хорошковѣ и ставъ першимъ купцѣмъ въ цѣлѣмъ хоростѣвскѣмъ окрузѣ.

Блаѣтка ставъ коло Максимового пѣдѣвника и смѣвъ на цѣлѣ горло:

— Ха-ха-ха! А то худоба! Ты! чувъ! де ты дѣравъ такого? — пытае Максима.

— Украти, Богу дякувати, не вкравъ, — каже Максимъ. — Ще зѣ маленького у мене.

— „Файный“ зѣ тебе нѣвроку госпѣдаръ! А на що ты его такъ болотѣмъ обѣлѣвъ?

— Та хто бы его тамъ лѣвѣвъ! Отъ така вже „огѣда“ паскудна зѣ роду: лѣвъ, де наибѣльше гноѣмъ...

— А бѣй ся Бога, чоловіче! та дивѣ но, ему навѣтъ очей не знати! Цѣлѣ зѣ болотѣмъ, зѣ гноѣмъ, навѣтъ не подобне до своен фаміліи...

Максимови стало якѣсь нѣяково. Вѣдомъ

вѣвъ сего не добачивъ, не зѣрѣвъ уваги на се, а теперъ, глянувши на людѣвъ безроги и на свого пѣдѣвника, самому ему стало вѣстыдно. А якъ на нещастѣ надѣвнѣвъ ще и Огефанъ Завужденый, великій смѣховалець и „пѣрашѣкантъ“. Якъ не зачѣе приповѣдати то до Максима, то до его пѣдѣвника! Людѣ обѣстѣвали ихъ, дивѣтъ ся мѣвъ на яку „зѣумѣдѣю“ та смѣють ся, смѣють!

— Ого! — кажутъ — госпѣдаръ разъ!

Людѣ, най здоровѣй будѣтъ, смѣють ся, а Максимъ роздумѣе, якъ бы то позбутѣсь той бѣды. Мае, каже, хто зѣ мене смѣянѣсь, волю и зѣ кого...

А Блаѣтка, тѣмъчасѣмъ оглянувши пѣль-но пѣдѣвника, водкрывъ своимъ досѣдливимъ окомъ, що то якъ-разъ вже „пѣдѣлѣженный“ трохи пѣдѣвникѣмъ, только що страшенно нехарнѣй, обтѣлѣванный, обѣамбурѣный гноѣмъ... але можна бы зѣ него мати пожитокъ... Обмыти, выхарити — и буде грѣшь за него! Отже постановивъ купити его.

— Ну, чувъ, Максимѣ! що дѣти за паце?

— Та що? — каже Максимъ чѣхаючи въ голову, — мало!

— Прѣдѣвъ, най чуѣ!

— Пѣтѣвѣдѣтъ.

— Фи-и-и! Максимѣ! за такую „худобу“?

Гадѣвъ, що зѣ его може повѣзу на выставѣ до Парижа?

— Чи я тамъ знаю? Якъ собѣ хочете! — водѣвѣтъ Максимъ, розумѣючиъ такъ на выставѣ, якъ вѣвъ на вѣзѣдахъ.

— Дѣй руку, братѣ, маеъ десятку! То вже файнѣй грѣтъ, бери!

— О, то бѣгѣе мало! — каже Максимъ

порука: Сѣдѣнія по варшавскѣмъ а 50 кр. Советъ складаеъ ся зѣ 4 стрѣвъ, горѣвка, кузѣвъ и кузѣвѣмъ, що четверга и пѣдѣлъ фѣльки по варшавскѣмъ, обѣдѣ зѣ 7 потравѣ по ар. 1:10, Советъ обѣдѣ карты. По театрѣ Советъ зѣ 3 потравѣ а 70 кр. Въ пѣтѣвѣмъ рыба по жидѣвскѣмъ. Вѣна добрый.

Зѣ поважанѣмъ Иванъ Францъ Новаховскій.

дять въ житє окремї приписи о спадковихъ дѣлахъ для рѣшительныхъ постановокъ, что становится исключеніемъ владѣнія одной особы, которая складовую частію суть дома до мещанъ, а которыхъ чистый доходъ катастрофически выносить не менше якъ 20, а не болѣе якъ 500 ар.

§ 3. Властитель государства, подлежащего приписамъ нѣмѣцкаго закона, не в силѣ приписами обмеженный въ свободѣмъ розпоряджанію государствомъ або въ частями, а въ мѣжѣ живыми, а въ на случай смерти. Приписи мають примѣненіе на случай законнаго дѣйствія безъ вынѣтку, а на случай дѣйствія въ завѣщаніи або угодіи только тогда, коли спадкодавецъ назначилъ государство одному изъ правыхъ дѣлчиковъ поклонныхъ гражданскихъ закономъ, въ которыхъ по случаю спадковомъ не в званіи черговымъ порядкомъ, означенныхъ въ законѣ про законне дѣйствіе або въ краевыхъ законахъ.

§ 4. Слѣдствіе полишеніе властителя государства переходить на колѣна особъ, тогда государство разомъ съ принадлежностями може принасти лише одной изъ нихъ.

Сѣ, на око головни постановы предложени п. Гунки суть, что правда, въ подлин матеріалъ зробленымъ, але что прилично выгляди мѣшканъ, въ котораго вылазятъ пависке шило — головна цѣль реформы. Дополнитель параграфы показывают, что не лишь результатъ реформы бузъ бы страшнымъ ударомъ для хлопскон класы и рускон народности, але что сей результатъ бузъ внескодавцемъ въ горы и свѣдому упалинованымъ. Цѣлѣсть предложена доказуе, что оно стоитъ въ авіанъ въ вѣсма, такъ экономическими якъ и административными реформами, въ соймъ въ части же передискутованымъ, а въ части же уваженымъ, и въ авіанъ въ дальшимъ противонародными планами, въ якими зраджують ся часописи верховодячихъ въ Галичинѣ кругѣхъ.

Переглядъ політичний.

На вчерашнемъ засѣданіи чешского сойма у такъ нѣмецкїхъ якъ и чешскїхъ бесѣдникъ пописували ся похоронными промовами надъ угодною конференцію. Ректоръ нѣмецкого університету п. Гольцштеръ заявляе, что чешскїй університетъ въ Прагѣ в нѣмецкимъ університетомъ въ чешскимъ языкомъ выкладовымъ. — П. Герольдъ відповідае, что сей університетъ заснувавъ чешскїй король для Чехіи. Выступъ ректора не надае ся до выкликанія угодныхъ змаганъ въ Чехіи. На угодныхъ пробахъ послѣднихъ часѣхъ бесѣдникъ не будзе нѣякихъ надѣй. Чешскїй послы не можуть водетупити водъ слѣдующихъ трехъ кардинальныхъ точокъ: 1) безусловне удержаніе единсти краю, 2) равноправность обохъ языковъ въ цѣлѣй Чехіи, 3) утвореніе законныхъ основъ при помочи статистичного матеріалу о національныхъ водноснахъ. Чехи обстають при державномъ правѣ, яко при-

а въ душѣ гнѣшть ся, что трафивъ ся купецъ, и то ще такїй славный.

— Ну, то колѣко-жъ хочешь? Кажі!

— Одень спущу, най буде штиривайцѣ.

— Якъ емъ „католікѣ“, не дамъ! Маешъ водъ разу дванадцать ринскихъ. Хочешь, бері, хочешь, нѣ! — и при томъ траснувъ здрово Максимъ въ лѣву лопатку.

Максимъ, чѣхаючисъ въ голову, почавъ оглядаться за жыкою, а Благодѣя, выныкнувъ тычасомъ грошѣ, встрѣтивъ ихъ ему въ руку. Максимъ ставъ на вѣзъ и гукнувъ здрово въ сторону Абрамковнаго господы, махаючи батономъ на жыку, щобъ шла до фыры.

Прийшла Олена. Посмѣяли ся люди и въ пен, что згадувала такую „примѣну“ безрогу.

— Видишь, господине, — каже Максимъ, — то все черезъ тебе! Така „публика“!...

— А ты что за господарь? Я маю чымъ голову хлопотати досыть... Могъ и ты обладае ему дати!

По короткѣй суперечкѣ пристали обоє на цѣну. Максимъ сховавъ у капшукъ грошѣ, а Благодѣя хлопцѣ, середѣ загального смѣху, повѣвъ подвѣника. Благодѣя подбѣгъ же за нимъ, щось ему тамъ довше приказувавъ, показуючи на подвѣника, и поштовъ дальше на торговлю.

— А най-му тамъ здохне псывра! — каже Максимъ до жыки. — Добре, что сѣмо ся побули тои бѣды изъ дому...

— Та такой такъ, певно, что добре! — відповідае Олена.

— Знаешь, чушь, менѣ адае ся, что я бы го й за десятку не хтѣвъ теперь назадъ на свое обѣдѣ!

— Господи, слава Тебѣ, что сѣмо го хоть добре продали! — гнѣшлась Олена, а добувши зб шматини кавалокъ кукурудзяника, сѣла на вѣзъ и почала полудивувати.

(Конечъ буде.)

итель свободы и самоуправы. — П. Шикеръ твердитъ, что выводы Герольда звучатъ якъ похоронна промова для угодныхъ конференцій. Въ такихъ водноснахъ его сторонництво такоже нехоче нѣкому наикидати ся и не бажае зновъ угодіи за всяку цѣну. Нѣмцѣ не водетуплять водъ постулату національного водграниченія. Заведене внутрѣшного чешского языка рѣвнєе ся покровителю нѣмѣцкѣ. Сторонництво бесѣдника в приклонницкомъ мира, але коли бы его до сего прислувано, борба не злаяка ся. — П. Енгель заявляе, что промова п. Шикера цѣлкомъ не причинила ся до выкликанія угодного усовершенія. Сторонництво бесѣдника годять ся зъ гадкою п. Шикера, абы бодай передискутована вже часть программы угодной конференціи мала практичній результатъ. Однакъ нѣмцѣ вѣсми способами старають ся, абы чешскїй соймъ бузъ лише соймомъ до полагоджуванія бѣжущихъ справъ. Для чешскихъ послѣдъ державне право в святою спадщиною предѣль. — Референтъ бюджетовой провізориі п. Ферштъ каже, что угодной конференціи суть лише дипломатичнымъ крутарствомъ. Можливѣсть порозумѣнія по томъ, что стало ся передъ колѣнами мѣсяцами, коли державна повата мушла уступити передъ насильствами обструкціи, в майже выключена. Головною перешкодою порозумѣнія в теоріи нѣмѣцкѣхъ про ихъ „стать посѣдана“. — По замкненію дискусіи провізорию бюджетову прийнято.

Сеє бурлива и пристрастна дискусіа въ чешкомъ соймѣ водбула ся якъ-разъ того дня, коли чешскїй міністеръ прїхавъ до Праги, абы дальше вести дѣло угодіи. Міністеръ хотѣвъ такоже намовити чешскихъ послѣдъ, абы въ интересъ угодной акціи выключили въ нарядѣ соймъ политичній справы. Для обговоренія сен справы водбуло ся засѣданіе чешского выконуючого комитету, на котромъ показало ся, что Чехи не годять ся на планъ своего міністра. Соймова дискусіа у многихъ розвивала всякіи иллюзіи, якї приназувано до мирового полагодження національного спору.

Въ долѣшно-австрійскѣмъ соймѣ прїшло до великонъ бучѣ, выкликанои христіанскою кровью на маці. Спровокувавъ бучу спеціалістъ водъ антижидовскихъ внесень, механикъ Шнайдеръ. П. Шнайдеръ въ товаришамъ поставивъ внесенне вызывающе правительство, абы въ огляду на недалекий жидовскїй свята розтягнуло надъ жидами строгу контролю, бо доказано, что жиды въ часѣ великонныхъ свѣтъ уживають до своихъ мацѣ христіанскою кровіи. — Сесе ввєсєна выкликано велике обурєнє на либеральныхъ лавкахъ. П. Оєнеръ кричить: „Се ганба, что въ нашѣмъ соймѣ вольно читати внесення зъ такимъ змістомъ“. П. Кікзъ: „Се безлична подлѣсть!“ — Маршалокъ вбавивъ Оєнера до порядку, заявляючи, что мусять шанувати посылское право, котре позволяе на водчитанє внесенъ въ соймъ.

Италійскїй парламентъ водроченный. На початку засѣданія оппозиційный бесѣдникъ заявляе, что уважають запашии онотды ухвалы за нелегалій, что лѣвица не возме участіи въ нарушеніи правъ меншости, якъ сѣ мае стати ся на нинѣшномъ засѣданіи черезъ принятіе нового регуляміну. Супротивъ такого насильства лѣвица цѣне ся и мае надѣю, что тымъ причинитъ ся до загально успокоєнія Край на лѣвицѣ нѣколи не узнаеть деталіности нового регуляміну и въ его выкованіи буде ставити сильний опѣръ. По тыхъ заявахъ цѣла лѣвица вышла зъ сѣль. Найкрайшій кричалъ: Най жие конституанта!

Президентъ Кольомбо дякуе за выбѣръ и зарядивъ голосованіе надъ новымъ регуляміномъ, котрый принятъ вѣсма голосами присутныхъ. Палата водрочила ся до 15 мая.

Зъ театру войны.

Положене корпусу Робертса зачинае бути дуже прикре. Бурмы поволѣе окружають оба его крыла и бють ся такъ енергично и численно, что сѣи такъ дальше побѣ, водворотъ Англійцѣхъ въ Блемфонтеву буде конечный. Зб повѣнчон и востѣнн стороны Бурмы такъ добре печуть Англійцѣхъ. Въ послѣдній битвѣ коло водопроводѣхъ зничєно цѣлый англійскїй воддѣль. Робертъ доносить, что бовѣше представляе страшный видъ. Личе чотиремъ арматамъ повело ся утѣчи. Решта зъ 200 возамъ впала въ руки Бурмѣ. Водопроводы, котрї давали Блемфонтевному дивизию 250.000 галлонѣвъ воды, зничєны. Армія Робертса мусить обмежити ся на лиху воду мѣсяныхъ керницѣ. По битвѣ надбѣгла цѣла англійская бригада и ударила на Бурмѣ. Френчѣ маѣвъ эскадриувати одинъ воддѣль Бурмѣ. Англійцѣ надѣють ся водобрѣсти свои арматы. Се было дня 1. цѣвня. Денеша зъ слѣдующого дня

доносить, что Бурмы все ще суть панамы водопроводѣхъ.

Мѣжъ Брандортъ а Блемфонтевомъ армію зновъ до битвы. Сѣмъ тысячю англійску колѣному водкинено колѣка развѣвъ зъ великими стратами. Бурмы стратили 9 раненыхъ и убитыхъ. Пѣзвѣдѣна денеша доносить, что 2000 Бурмѣхъ заатакувало зъ великимъ поводженіемъ 3.000 Англійцѣхъ. Бурмы цѣнуули ся, коли ударило на нихъ 13.000 Англійцѣхъ.

Зъ недокладныхъ денешъ зъ захѣдного театру вѣины выхѣдитъ, что Бурмы побали Метуєна и присилували его до водвороту зъ лѣни рѣки Валь. Сильный воддѣль Бурмѣхъ, котрї усадовѣть ся въ околици Пардербѣрѣ, загрожувъ комуникаційной линіи мѣжъ Блемфонтевомъ а вѣлѣзницею зъ Каштаду до Кімберляу. Робертъ, котрому Бурмы забрали були вѣсєе провантъ въ его походѣ на Кімберляу, жеде на новый транспортъ зъ Каштаду. Якъ довго однакъ Бурмы стоять на головныхъ гостивцахъ, транспортъ возами в м йже не можливый. Сѣи Робертъ не очиститъ полудневон и захѣднои Ораніи зъ партизанскихъ воддѣльѣхъ Бурмѣхъ, самъ браить провантъ не позволитъ ему на нѣякіи поважнѣйшій операціи военны.

Де-жъ автономія?!

Вже водъ колѣкохъ лѣтъ безнастанно приходять на порадокъ дневный соймовыхъ нарядѣ справа прилученія громады Сколе-село до громады мѣстотчка Сколе на подѣланъ § 96. закону громадского зъ 3 лїния 1896 р. Справа тотѣ, порушенѣе на зъ р. 1896, вже два разы була недалекою до порѣшенія. Въ 1898 р. и въ слѣдующѣмъ 1899 р. громадска комісія соймова аложила справозданѣ, заявляючи рѣшучо за задуманымъ проектомъ сполученія села и мѣстотчка въ одну громаду административну.

Думаєвъ бы кто, що се справдѣ така печука потреба, что водъ вѣи адвѣстїи справдѣ настане въ скольскихъ Карпатахъ автономіиный рай... Село зъ своею радою громадскою, громадскою старшиною змаловане такими темными красками, а въ порѣвнаніи зъ нимъ мѣстотчко выхѣдитъ зб справозданѣ водпоручѣнѣе выдѣлу краєвого, что справозданѣе свои укладає на основѣ справозданѣ старшины громадского мѣстотчка Скольного та бурмістра д-ра К. Мироновича, и зб справозданѣе соймовой комісії громадской — выхѣдитъ такою блискующею, сіяющею, лучезарною повою, что читаючи вѣтъ тї представлєніи, петиціи, справозданѣи и добромѣнія, дивуєшь ся, якъ таки люди досє терпѣли такую погань, якъ занедбанє село Сколе, и не воддали его подъ батьковску руку Скольного-мѣстотчка?!

А прецѣмъ громада сѣльска Скольного истуєе вже пѣтъ тысячѣлѣтъ, коли тамчасомъ мѣстотчко Сколе появилєсь на свѣтъ доперва передъ пѣтъ столѣтїи яко сѣсла „Александрія“. И передъ пѣтъ столѣтїи нѣхто зъ мирныхъ горожанъ Скольного не сподѣивавъ ся, что зъ сѣи Александріи выдѣе колѣсье для Скольного селєніє, что сѣму мізерному мѣстотчкови прїяде колѣсье охота верховодити надъ цѣлымъ Скольемъ. Але нѣхто не могъ передвѣдѣти, что вѣтѣй колѣшій Александріи засѣде на бурмістрѣвскѣмъ престолѣ д-ръ Корнїль Мироновичъ, людина енергична, повна завѣзѣти. И сѣму великому мужику державному мусить подѣкувати голодає, задовжєне, мізерне мѣстотчко Сколе, сѣи-бы колѣсье ему дѣйствѣе повело ся прилучити до сѣбе громаду села Скольного, гдомѣду маючу, богату...

Щѣбы зрозумѣти мотивы, якї лежать на дѣв тыхъ горячихъ, невсипущихъ змаганъ старшины мѣстотчка Скольного зб бурмістромъ на чолѣ, досыть буде збѣставити побѣхъ себе станѣтъ мѣстотчкови обохъ громадъ, а коли додѣмо до сего порѣвнаніє стану господарки и администратіи, то справа цѣла стане для насъ ясною и зрозумѣлою.

Головнымъ мѣсткомъ обохъ громадъ в лѣтъ, але коли лѣтъ сѣльскїй в сѣвѣжїи, незнищеный и в его 311 морѣвъ, то мѣстотчко Сколе лѣтъ свой силондрувало, такъ что теперь лѣтъ той не може что-до якотїи мѣрѣти ся зъ лѣсами сѣльскон громадъ. А и что-до сѣльскости — мѣстотчко стоитъ значно позаду, бо простѣрь лѣсовымъ обнимѣе всего на всего 130 морѣвъ. Додаймо до того, что сѣльска громада мае готовкою закладовый капиталъ въ квѣтъ 7.750 ар. а. в. та что мѣстотчко на будову громадского уряду и арештѣвъ прѣлїмїнувало позичку въ высѣтъ 15.000 ар. а. в. та что мѣстотчко вже и передъ тымъ не було безъ довѣтъ, а побачимо, что станѣтъ фїнансовый обохъ громадъ зовѣсѣмъ не промовляе за планомъ маломѣйского мужа державного и бурмістра та что нѣякіи законъ не каже богату громаду подѣлавати збѣ суверєнуу власть обдовоженѣ, худон громадъ.

Число людоєстїи въ обохъ громадахъ в майже рѣвнє, перевѣсѣе двѣ тысячѣ душъ. Отже хлѣб-бы тотѣ разумна причина промовляла за подѣволеніемъ села маломѣйского громадѣ, что въ мѣстотчку верхъ мають жиды. Се може бути разумною причиною для бурмістра, для котораго богате жидѣство становитъ дружинно товариство, але передъ закономъ и передъ разумною политикою се не може мати претензіи до разуму.

Тягаръ въ мѣстотчку в высѣй, нѣжъ въ сѣль. Додѣтїи до податковъ выноєть въ сѣльскѣй громадѣ на 1900 рокъ лише 20%; тымъ часомъ навѣтъ въ уредовыхъ справозданѣяхъ, зб справозданѣяхъ водпоручѣнѣе выдѣлу крає-

вого и въ справозданѣяхъ громадской комісії соймовой, зладженыхъ на подѣланъ информаций п. бурмістра, утверждено, что въ мѣстотчку додѣтки до податковъ в значно высѣй.

И коли бы хочѣ мѣстотчко дѣйствѣе знатѣе огнѣемъ цивилизаціи! Але чи жѣ для села мають бути заохочуючимъ прикладомъ — тї зеленїи, смєрдѣчїи надѣжѣ по уляцѣхъ и зауляцѣхъ, куды сѣлѣвають вѣсь помѣй, вѣсь нечистѣта? Чи може кушъ гною и смѣтѣ по-за хатами и по подѣлахъ? Чи може мають припадѣти сѣлянѣ простѣтутки, что розноєать пошєсть по вѣсѣмъ усѣдамъ? Чи въ одинѣмъ 1897 роцѣ не було въ мѣстотчку ажъ шѣсть пожарѣвъ въ комнахъ и сѣмѣ нѣчнѣхъ, зладѣйскихъ нападѣвъ на сѣлєны?

Чи може се свѣдѣтитъ про администратіиный сеніи п. бурмістра, что вѣ часѣ намытнѣхъ выбѣръ въ 1897 р. зѣбито ажъ двоѣхъ людѣй, зовѣсѣмъ невѣннѣхъ, єуєскїиныхъ горожанъ?

Такъ само и что-до будѣвельной поліціи село не потребує, вѣстѣдѣти ся передъ мѣстотчкомъ. Се-жѣ фактъ, что краєшїй вѣлѣвъ зачинають поставѣвати на територіи сѣльскон громадъ.

Вѣдѣнѣи что-до неправильной господарки громадской въ сѣль — то село може покликати ся на той неоспоримый доказъ, что вѣсѣй донєсєна и доходжєніи сѣбѣчили ся увѣлѣненіемъ обжалованыхъ членѣвъ громадской старшины сѣльскон. Вирадѣй у вѣсѣт, зб Галичинѣ, вѣйтѣи находятъ часто помѣлуванѣе, але лишь тогдѣ, якъ добре „справують“ ся и якъ въ горѣ на нихъ ласкаво дивѣть ся. Але на сѣльску старшину Скольного ласки не було нѣякомъ.

Перейшовши все те уважно, читателѣ спытає зачудованный: И водѣи-жѣ те неспѣдѣванѣе, горяче бажаєе опѣкувати ся сѣломъ? Чому село Сколе мае втратити громадску самоуправу? По что надъ нимъ мае верховодити громадска старшина мѣстотчка Скольного? Але разомъ зъ читателемъ станемо и мы зачудованныи и пытанє звернемо до Сойма: Чи справдѣ для выгоды мѣстотчка и вѣлѣможного пана бурмістра мае громада села Скольного черезъ насильство, подѣтупъ и самовольно втратити самоуправу?

Де-жѣ автономія?!

НОВИНКИ.

— Въ справѣ конфискации 61 числа „Атла“ одержали мы зъ краєвого суду карного писмо зъ затвержденіемъ конфискации, бо „міст артикулу п. наз. „Обходы въ память Шевченка“ від сѣлѣ „Комереъ“ дуже“ до „60 ар.“ містѣи в собѣ знамена провѣнїи а § 310 к. з.“ А въ „Поводахъ“ сказано: „В инкримінованїи уступѣи артикула оголошувъ авторъ складку на покрѣтѣи шкѣди злочинѣомъ поповнєної, что становитъ провѣнїи а § 310 а. к.“

— На народный фондъ (подъ зарѣдомъ „Народной Радѣ“ у Львовѣ) аложили: д-ръ Ярославъ Кузачковский зб Львова 10 кор., Теофілѣ Шухевичѣ и Мих. Оризавский зб Мѣзѣдѣтѣи по 5 кор., Касіянѣ Лещинскѣхъ зб Терєбовѣхъ 4 кор., о. Антоній Захарієвсѣхъ зб Вышѣтѣхъ 4 кор., Григорій Морилихъ зб Надѣвѣрѣи 2 кор., д-ръ Вагеній Олесницкій зб Стрыи 8 кор., о. Юліанъ Фебусевичъ зб Стрыи 4 кор., о. Павло Кудрихъ зб Рѣгатѣи 4 кор., А. Бернѣхъ зб Ляснѣхъ 1 кор., о. Володимѣръ Стефановичъ зб Кутѣ 2 кор., о. Романъ Рудницкій и о. Гвоздѣвский зб Пеллѣковѣхъ по 4 кор., о. Теодѣръ Савула зб Дмитровѣхъ 6 кор., Николай Захарієвсѣхъ зб Радѣи 5 кор., о. Василь Волошинскій зб Верѣи 2 кор., Юліанъ Романчукъ и Александрѣ Борковскій зб Львова по 4 кор., Ив. Велѣхъ зб Львова 2 кор., Т. Лукашевичъ зб Кальваріи 2 К. 10 сот., о. К. Николаевичъ зб Яворѣи по 4 кор., Теодѣръ Муровичъ зб Надѣтѣи по 1 кор., А. Тишанскій зб Ж. 2 кор., о. Никифоръ Лещинскій зб Волосѣи 2 кор., о. Иванъ Кузѣицкій зб Маркополя 3 кор., Олѣховый Дмитрѣ зб Комарѣи 2 кор., о. А. Мѣвскій зб Лукавѣи нижѣи 2 кор., о. Ант. Цєлевѣхъ зб Лозѣи 2 кор., о. Сѣм. Бѣлѣнскій зб Горѣгладѣ 4 кор., Ил. Кокорудѣ, Сѣд. Громѣицкій и д-ръ Мих. Павѣвичъ зб Львова по 2 кор. [Ту подѣанъ лише добровѣлїи дѣтки прїєсланїи на фондъ; грошѣ, выєсанїи яко зычѣивѣи выкладѣи членскїи „Народной Радѣ“, не выказують ся въ сѣмѣ сѣлѣхъ.]

— Зъ товариства „Руска Бурса ремѣсничѣи и промыслова у Львовѣ“. Рада товариства вѣмѣряє розвирити свой истѣтѣи въ томъ направѣи, что буде прїимати ученикѣвъ побѣраючихъ науку у робѣтѣяхъ львовскихъ майстрѣвъ и промысловѣхъ на харчѣ и мѣшканѣ за оплатѣи, а то по 28 корѣи мѣсячно. Рѣдѣчѣи зѣглядѣи опѣкуни, рефлєктуячи на таке примѣщенѣе своихъ сынѣвъ зѣглядѣи поручѣнѣи въ Бурсѣ нашего товариства, зѣволѣи зѣголѣсѣти ся писѣменно найбѣзѣйшѣе до коєця цѣвѣтѣи 1900 на руки головы товариства „Руска Бурса ремѣсничѣи и промыслова“ зб долучєнѣмъ метрики и свѣдоцѣи шкѣдѣиного, заявляючи при томъ бажаєе, до якого ремѣсла зѣглядѣио промыслу намірѣяють сына зѣглядѣио поручѣнѣи на науку воддати. Тутъ додѣаемо: 1) Львѣвскїи ремѣсничѣи и промысловѣхъ жадають водѣи ученикѣвъ укѣдѣнѣи чѣтирохлѣсѣиной школы народѣиной або менше-чѣтирохлѣсѣиной наукою. 2) Зычѣи чѣи прїимѣяють ученикѣвъ на чѣтирохлѣтѣи науку зъ тымъ, что першїи рѣкъ мае бути на власѣиыи удержаніи. Въ дальшѣхъ рокахъ науку платѣти де-что або додѣи харчѣ и мѣшканѣ. Зъ высѣе наведѣиного выхѣдитъ, что вже въ другѣмъ роцѣ науки може ученикѣи дѣстѣвати водѣи майстра зѣглядѣио промысловаи значѣи часть кѣштѣвъ удержѣианѣи а часомъ и цѣлѣе удержѣианѣи. Принятѣи до нашої бурсѣи

мусати мати свою постіль, одяг і бале. Отець заглядаючи обіймав прийнято до нашої бурми обов'язаний стати членом нашого товариства. Кожен член платити 1 корону вписового а по 4 корони річної. Навіть можемо примістити підъ вище наведеними у словіни одного ученика у блахара а одного у пошляка. — Водъ Радъ товариства „Руска Бурса ремієвнича і промислова у Львові“. *Василь Погорний* голова, *Володимир Бачинський* секретарь.

— Изъ Зборощани одержуємо таку вѣсть: Сен недѣль [1 н. ст. цѣтня] вѣдбули ся изъ Зборовъ загалный зборъ задаткового товариства зборовського, га котрыхъ выбрано нову раду управу и дирекцію. До управнои рады увѣшли: два дѣдичъ: Мазаракъ и Сикора; три священники рускй: крил. о. Мязъ изъ Зборова, о. Буратокъ изъ Кабаровецъ, о. Гарасимовичъ изъ Присовецъ; учитель п. Павло Кирчѣвъ изъ Оверянки; два мѣщани зборовскй: пѣвецъ Т. Янишевскй и Дѣдичъ; акциѣ два селане: Процикъ изъ Присовецъ и Швець изъ Грабковецъ. Крѣмъ двоухъ дѣдичѣвъ, изъ котрыхъ одинъ [п. Сикора, дѣдичъ изъ Несторова] чоловікъ тактовный и прихильный Русинамъ, всѣ прочй членъ самй Русины. Рада укинула таковыя ся въ той особѣ, що предсѣдательмъ выбрано п. Сикору, заступникомъ о. крил. Мязъ, секретаремъ п. Кирчѣва а до контрольной постоянной комисіи делегировано оо. Буратка и Гарасимовича. Складъ дирекціи [директоръ п. Раціборскй, контролоръ п. Роговскй] майже незмѣненый, бо на мѣсце лат. священника кс. Янушкевича увѣдшавъ его братъ, зборовскй учитель, котрый має зречъ ся учительской посады. На заступницѣвъ дирекціи выбрано лѣкаря д-ра Скурскоро, нотар. депендента п. Рижитилского и реставратора п. Галачанского. До такого результату выбору причиною ся то, що на увагу и интерполяціи о. Буратка декотры панове старон рады чинили бурювати ся: изъ водки приходило войъ панамъ щось говорити, що вже 18 лѣтъ тамъ дѣдичѣвъ! Скоро народъ почувъ, що на оповѣданъ бѣдъ о. Буратка панъ такъ поднесъ голосъ, сейчасъ заворушавъ ся. Великого неакуту допускать ся молодѣйскй шепачъ, сынъ директора п. Раціборского, котрый бывае по комнати и въ „świętem obywateli“ кричавъ: „Rozbili Towarzystwo chłopi!“ Лише въ увагу на его старого батька членъ товариства, котры мали нове право до такого розбита, холодно и мовчки игнорували „хлѣбску“ розпуку паначува. Во якъ бы не те, то найближше бы булъ такй, що умиють даи лекцію членовъ и поучати: „не пхай носа межъ дѣръ, бо притасуе!“ — *Хлопа*.

— Въ справѣ дефривацій въ кассѣ ошадчости въ Велицѣ держ. прокураторія выговорила вже актъ обжалованя противъ директорѣвъ и ничихъ урядницѣвъ кассы, а займае адия ажъ 90 сторѣвъ бытого письма. Обжалованыхъ всѣхъ восьмихъ, а то: Вильгм. Кохъ [56 лѣтъ] б. бурмістръ Велички, Фельор. Ноначицъ [71 лѣтъ] б. бурмістръ Подтурки и директоръ кассы величской, В. Компѣтъ [61 лѣтъ] бухгалтеръ кассы, дальше жиды Альтеръ, Дикеръ, Вилмеръ, Блюгъ и Гросманъ. Страту кассы обчислюють на 280.000 коронъ въ фальшивыхъ векселяхъ, а 40.000 кор. въ гіпотечныхъ позичкахъ. Одна рука подробила на векселяхъ подписи 160 особъ!

— Атенатъ въ судѣ. Въ повѣствованъ суду для справъ цивильныхъ въ Чернибцахъ вѣдбувала ся розправа межъ селяниномъ Ник. Стефанякомъ зб Стрѣльскою Кута, а Шльомю Ливферомъ, великою пязкою нашого селянства, що зруйнувавъ майно Стефаняцѣ, а ще позавъ его о акіе грошѣ. Підчасъ розправы Стефаняцъ, прочувуючи, що процесъ програе, въ рознуцѣ добувъ револьверъ и вымривъ до ляхара. Однакожъ судья вхопивъ Стефаняцѣ за руку, выстрѣль хибивъ, а куля била ся въ стѣлю. Стефаняцѣ, розумѣе, улажено.

— Концевъ работы при будовѣ православной церкви у Львовѣ зачуты ся весной сего року, а покінчатъ ся имовѣрно въ осени. Сими днями заведено вже для сен церкви чотыри дѣвоны, два изъ рускими написани: „Георгій“ та „Кирилъ и Методій“, а два изъ румынскими: „Іоанъ Новый Сучавскій“ и „Трехъ Святителейъ: Василій Великій, Іоанъ Золотоустый и Григорій Богословъ“. Котмы выливана сихъ дѣвоновъ покрѣе буквиньска православная консисторія, а работу поручено дѣвоноарей Кар. Швабъ въ Балбѣ, тому самому, що выливавъ дѣвоны для львовской Преображенской церкви при Народнѣмъ Домѣ.

— Оригінальный новочасный документъ. Одинъ господарь изъ Зарвалицъ вѣдставъ изъ подгалицкого староства карту промислову ч. 15.558 такого дословного змѣсту: „Udziały się P. rozkolenia na wykupowanie ziemiości masarskiego oraz na podawanie gościom ciępych potraw... jak: barszczu, kapusty i makarancu“. Цѣкавъ рѣчь, чи на основѣ сен конціи може сей господарь подавати гостямъ примѣромъ „пирогъ“? чи не покарано бы его за преступленіе конціи? Чи не смѣшна еталіація на пѣвъ референтѣвъ?

— Дипломъ лѣнарѣвъ-ветеринарѣвъ одержали студенты львовской ветеринарній академіи: Іа. Домаръ изъ Краины, Кам. Фрайбергеръ изъ Угорщины, К. М. Гальперъ изъ Бродѣвъ старыхъ, Ант. Юзефовичъ изъ Довгого, Як. Ляндѣшъ изъ Тернополя, Макс. Маркштайнъ изъ Бродѣвъ, Іос. Ріхаръ изъ Краины, М. Славинъ изъ Нью Йорку, Улічнѣвъ и Вааречка изъ Моравы.

— Зѣздъ товаришѣвъ, що въ 1888 р. здали испитъ зрѣлости въ стрѣльскоій гімназіи, вѣдбуде ся, якъ було постановлено, дня 13 н. ст. червня с. р. въ Стрию. Просимо уѣхъ школьныхъ товаришѣвъ подати на адресу одного изъ подписанныхъ свои бажаня що-до на-

вѣреного зѣзду и мѣсце своего побуту. — Д-ръ Ол. Колесса проф. універс. у Львовѣ [ул. Голубяча ч. 10]; д-ръ Гермонъ Циперъ адвокатъ краевый у Львовѣ [ул. Подлевского ч. 8]; д-ръ Фридрихъ Симонъ адъюнкты академіи ветеринарній у Львовѣ [ул. Зелена ч. 40].

— Новомодный привілей. Закопане, знамя етатія климатична въ Татрахъ, дѣстало привілей надавати почетный горожанства, хочъ такъ право прилугуе только мѣстамъ. Пріездъ Закарпатскй пропонуе на першого почетного рожанна писателя Сенкевича.

— С ростоване похибокъ. У вѣчерашнѣмъ числѣ икрали ся похибки друкарскй по затемнюють змѣслъ рѣчи. На стор. 3 въ 1 строци, въ стрѣбцѣ 8 изъ долу має бути „житкость“ замѣсть „хитрѣсть“, а въ 2 строци въ стрѣбцѣ 3 изъ горы „маре“ замѣсть „пара“.

— Перша книга, напечатана Русинамъ за границею. Въ каталогѣ мозахійского антикваря І. Галле [ст. 13, н-ръ 16.] есть записанный заголовокъ таковы книжки въ его антикварни: „Iudicium prenosticon magistri Georgii Drohobicz de Russia“. Ся книжка выдана була въ имѣ 1483 р. а знала лише въ одній примѣрникъ, котрый оцѣнюють на 480 марокъ. Авторъ той книжки, изъ роду Русинъ изъ Галичины, изъ мѣсть Дрогобича, бузъ вѣдъ 1488 року профессоромъ краевиской академіи, а умеръ 1494 р.

— Зъ ц. и. галицкой Дирекціи почты и телеграфѣвъ. І) На основѣ розпорядженя ц. и. министерства торговлѣ изъ дня 22. марта 1900 ч. 13.842, почавши вѣдъ 1. цѣтня 1900 въ оборѣтъ изъ Нѣмеччиною побарати ся буде пооданка такса 10 сотикѣвъ [= 10 феникѣвъ] за листы ажъ до ваги 20 грамѣвъ [а не, якъ доси, только 15 грамѣвъ]. — Та сама змѣна вхѣдитъ рѣвночасно въ жито такжѣ въ оборѣтъ мѣжъ Уграми, Босною и Герцеговиною въ одной а Нѣмеччиною въ другой стороны.

— ІІ) Помѣчено, що публика часто не знае на поднесене декотрыхъ належностей тарифовыхъ изъ 10 кр. на 25 сотикѣвъ за корреспонденціи назначенъ до заграничныхъ краѣвъ належачихъ до мѣжнародного союза почтового, въ наслідокъ чого корреспонденціи такй, недостаточно оформляеи при наданю, бувають за границею обтяжуванъ портомъ додатковимъ. Въ цѣли усунути тыхъ несправильностей звертае ся въ цѣлымъ натискомъ увагу корреспонденцихъ, що такса за листы назначенъ до краѣвъ заграничныхъ належачихъ до мѣжнародного союза почтового [въ выемомъ Нѣмеччины, Сербии и Черногории] вѣдъ каждыхъ 15 грамѣвъ выносить 25 сотикѣвъ. Такъ само на 25 сотикѣвъ поднесено такжѣ належитѣсть поручающу, належитѣсть за зворотній реценсіи, за погверджена выплаты переказѣвъ, за доплатъ писемъ и за повѣдомленя о недоручимости посылкѣвъ.

— Змѣны въ староствахъ. Министеръ справъ внутрѣшнихъ покликая старосту Авт. гр. Дидушичѣвъ изъ Березова, екомпромитованого рѣзными надужитими, до службы въ галицкой наместничествѣ; — перенѣвъ старостѣвъ: Брон. Вайдовича изъ Ясла до Гривова, Викт. Тустановского изъ Гривова до Горлицъ и Север. Василевского изъ Тереваль до Богородчанъ; — назначивъ старосту д-ра Влде. гр. Михалевского до Ясла; — поручивъ управу старостѣвъ въ Березовѣ старшому повѣтовому комисареву Вален. Белавскому, въ Тереваль комисареву наместничества Леонову Крушинскому, а въ Надбѣрибѣ секретареву наместничества Стан. Коритовскому; — акциѣ имѣнующъ повѣтовому комисарю въ Борщевѣ Еразма Вычулновского старшимъ комисаремъ тамжѣ.

— Дрѣбнй вѣсти. Въ Тернополи [якъ доносятъ польскй дненики] три пѣль драгоны кинули ся въ ноца на „дивилѣвъ“. Емеритованого урядника выдѣлу краевого Стан. Селъ показали такъ, що готовъ умерти, а его жѣньку старушку, поранили паданомъ особливо лице. Одного винъ винка мали улазити. — Король бельгійскй замеджувать тяжко на очі; грозить ему утрата зору. — Зъ днями 1 червня бууды заведенъ въ Галичинѣ новй карты окружай на зѣленицахъ, бууды дешевѣй о 33%. — Въ Трѣствѣ померъ президентъ палаты торговельной бар. Райнгольдъ, поминавши 14 мѣсяцѣвъ майна, котре переважно записавъ на добродѣйный цѣли. — Въ селѣ Козовѣй коло Чорткова застрѣльнѣвъ ся дѣдичъ Мх. Богдановичъ, отецъ посла до рады державной. Кажуць [не знаемо, чи правда], що причиною самоубійства мавъ бути ракъ на языкѣ. — Въ Рѣцѣ арештовано князя Брон. Чарторыйского, що ще въ лѣтобѣъ зривавъ у Дубровникѣ кельнера. Клязы мають незабаромъ перевезти до Дубровника, де вѣдбуде розправа.

— Русины! Помните на Руску Бурсу ремієвнича-промислову у Львовѣ.

Соймъ краевый.

[6. засѣдане 5. сесіи VII. періоду дня 4 цѣтня.]

Засѣдане зачало ся о 10³/, год. Маршалокъ заявивъ на вступъ засѣданя, що на послѣднѣмъ засѣданю внесено на его руки интерполяціи въ справѣ конфискации дѣвчанина (?), але се не належить до компетенціи сойму и маршалокъ на вѣдчаніе сен интерполяціи не позволяетъ. Було бы обходженемъ закона, а маршалокъ до сего не має права. Вѣдтакъ вѣдчитавъ маршалокъ §. 79, регуляміну соймowego, котрый жадае, чтобы каждая интерполяція була подписана 15 послами и внесена явочно передъ засѣданемъ. — [На принципіи оилески! — Яка сен интерполяція и въ справѣ акон конфискации — маршалокъ не поясняетъ.]

По вѣдчитаню петицій и внесокѣвъ, при чѣмъ промовляло кількохъ послѣвъ, приступлено до дневного порядку.

Вѣдтакъ зажадавъ голосу въ наглѣй справѣ Есеп. п. Яворскій. Выказавъ чувствя, якй вѣдчувують Поляки для папы и вѣсть, чтобы маршалокъ краевый въ имени сойму переслать папѣ изъ нагоды 90-лѣтню рѣчицѣ урядниъ тратуляціиу телеграму. — До сего внесены прилучивъ ся и п. Барвѣйскій, выказавъ чувствя руского народу для папы и зазначивъ, що рускій народъ прилучае ся до снхъ желанъ и проситъ Бога, чтобы св. отецъ могъ ще довго працювати для добра обоихъ обрѣдовъ и обоихъ народѣвъ. — Внески приняла палата одностойно.

Въ дальшій нарадѣ передано комисіи санітарній додаткове справоздане выдѣлу краевого изъ справъ утворена дальшѣмъ серіи санітарныхъ округѣвъ въ 1900 р. — Вѣдтакъ промовлявъ доше п. Рапаторъ надъ своимъ внескомъ о розвитку плавыи на Вислѣ. — Внесокъ вѣдослано до комисіи господарства краевого.

Дальше наступило перше читане внеску п. Романовича о змѣну краевого статута и соймовой ординаціи выборчон о заведенѣ новон [V.] курій загалного голосованя и побѣдшеня числа послѣвъ изъ мѣсть и сѣльскыхъ громадъ. Для поддержаня сего внеску промовлявъ самъ внескодавецъ. Бесѣдникъ розвѣвъ генезу своего внесеня, що оно не е новостію але вже було поднесено кілька разѣвъ въ тѣй палатѣ. Дальше доказуе, що палата на введе до сойму новыхъ послѣвъ изъ новон курій е вже приготована, бо ще вторѣкъ перенедно „lex Urbanickій“, що має на цѣли усмирити „неспокойныхъ“ послѣвъ; комисія десятипалатна е — а такихъ послѣвъ ще нема (оплески).

Дальше выказувавъ п. Романовичъ кривды выборчон ординаціи, котры достигаютъ такъ мѣста якъ и села. На основѣ цифръ податѣвъ доказувавъ, котрымъ мѣстамъ повинно прислужувати право выбора своего посла. Подноситъ корупціиу выборчу, практиковау при выборахъ, порѣвнуе галицкй выборы изъ выборовъ французи. Тамъ переводять ихъ „префеты“ а у насъ въ 3/4 частяхъ старосты при помочи пресіи и деморализаціи. Доказуе, що Поляки не мають того обавляти ся „ze wzgledow narodowych“ побѣдшеня послѣвъ изъ мѣсть, бо элементъ польскій такъ въ захѣднѣй якъ и въ захѣднѣй Галичинѣ е досить сильный. То само кандидатъ Полякъ изъ округѣвъ сѣльскихъ, или має заслугу и „zaspisane ludki“, не потребуе бояти ся противного [Русина] кандидата. Доказуе се на примѣрѣ, що въ одномъ повѣтѣ рускомъ въ 1897 р. подчасъ выборовъ до рады державной не ставивъ польскій комитетъ выборчій кандидата противъ Русина, хочъ сего доматили са многй Поляки изъ тогожъ округѣ. По двохъ рокахъ булѣ тамъ доповоюиць выборы и на мѣсце Русина — вышшовъ Полякъ. [П. Окушевскій кличе: *Воржени!* на сали порушени.]

Вѣдтакъ обговорювавъ доше право безпосередного, загалного, тайного голосованя. Накликувавъ консерватистѣвъ, що хочъ они доматують ся: *Quia populus non movetur*, але се вже найвышшій часъ широкои масамъ народу дати можнѣсть користати изъ горожанскихъ правъ. Успокою загалъ Полякѣвъ и побѣдшеня соймому, що розширена выборчон права на V. курію не принесе „narodowi“ шкоды“ и доказуе се на V. куріи до рады державной. Засѣдане тамъ 15 послѣвъ изъ V. куріи, изъ нихъ 9 е въ колѣ польскѣвъ, а 6 послѣвъ по-за коломъ; изъ 27 послѣвъ до рады державной изъ IV. куріи 11 послѣвъ находятъ ся въ колѣ польскѣвъ, а 16 послѣвъ по-за коломъ. Черезъ заведенѣ отже V. куріи до сойму не грозить польскѣй справѣ небезпеченство. Давше оно, что тымъ самымъ людемъ, котры мають право голосованя (изъ V. куріи) до радъ державной, вѣдослать ся сего права до сойму. Доказувавъ вѣдтакъ, що соймъ все по нечасѣ приходитъ изъ внесками и ухвалями, котры приходять оибѣла „изъ горы“.

Вѣдци поставивъ внесокъ выбрати аднос комисію изъ 18 членѣвъ, котра бы заставила ся надъ переведенемъ и змѣною выборчон закона. — За внескомъ п. Романовича готовувала цѣла лѣвица и кільканадцѣ послѣвъ изъ правицѣ, а мѣжъ ними и гр. Казим. Бадені.

Дальше п. Цоль поддержувавъ свой внесокъ, вѣзати правительство постарати ся, чтобы телеграмы до Россіи булѣ знаменъ, а заравномъ вѣзати правительство о внесенѣ до теперь уживанон кавціи при наданю телеграмъ, а на мѣсце кавціи о заведенѣ сталон оплати на послѣднѣй. — Внесене передано комисіи админістраціи.

П. Розвадовскій (станьчикъ) вѣдчитавъ дошу промому въ справѣ змѣны лѣвового закона. Бесѣдникъ читавъ слово въ слово свою промому, а се жѣнувало навѣтъ его сторонникѣвъ и выкликувало на сали рѣбнй насмѣшки. — Внесокъ вѣддано комисіи господарства краевого.

Дальше передано комисіи школьній внесокъ п. гр. Антр. Потоцкого: вѣзати ц. к. раду школьну краеву, чтобы завела такій подѣлъ ферій школьныхъ въ народныхъ школахъ, чтобы дѣти школьнй въ часахъ польныхъ робѣтъ, булѣ вѣднѣй вѣдъ обовязку ходженя до школы.

П. Вуйцѣкъ [людовецъ] подпиривъ свой внесокъ о „максимумъ парцелъ“. Промова его выкликувала часту веселѣсть на сали, бо говоривъ ширю правду напамѣтъ панкамъ, що формирують „ojczyszczanie“. Подноситъ злу господарку шляхты, вынесенѣ лѣвовъ и арендованѣ земель жадають, котры въ ляхварскій способъ выисають землю. Се все наисають лишь школу краевы. Паны не пильнують землю, а лишь шукають розрывѣвъ за границею. Вѣдтакъ дальше вѣдчитавъ статистичный выказъ га-

лицяхъ латифундіи. Вѣдчитуване сего выкликувало на сали веселѣсть, а загалный смѣхъ выбухъ на сали, коли п. Вуйцѣкъ вѣдчитавъ що гр. Стан. Бадені посѣдае „такжѣ“ щось 42 тысячѣ морбѣвъ землѣ. Дальше полемизувавъ изъ внескомъ п. Гупки о „хлопескихъ маторатахъ“. Сказавъ, что „тамъ повинно сягати ся, де е больше, а не тамъ, де е менше!“ Отже повинно ся зачати вѣдъ большыхъ послѣстей и означити „максимумъ парцелъ“, а все проче вѣддати въ парцеляцію селянамъ, за що бы они платили индѣмніацію. Се вышло бы панамъ лише на користь.

Вѣдци поставивъ внесокъ вѣдослати его внесене до аграрнои комисіи. — Маршалокъ зарядивъ головованѣ. За внескомъ п. Вуйцѣка голосувано 27 послѣвъ изъ лѣвицѣ, мѣжъ ними и рускй послѣ. Внесокъ упавъ.

П. Новиковскій промовлявъ въ справѣ удѣлена громадѣ Торки [пов. перемыско-го] заимоги въ квотѣ 1000 коронъ. — Справу передано комисіи бюджетовѣй.

Година 2¹⁵ засѣдане трѣвае дальше.

Посмертнй — ☚ — оповѣстки.

Климентина изъ Абрисовскихъ Ключевичѣвъ, жена о. Іоана Ключевича, консисторского совѣтника и пароха въ Гнильчу, упокоила ся дня 2 с. м. Похороны вѣдбувають ся сегодня. В. ф. п.!

Вѣсти изъ Ел. Перемыскои.

Канон. институцію на Осердѣвъ дек. белского вѣдставъ о. Іос. Липинскій. — До канон. институціи вѣдванъ оо. Ант. Михалевичъ на Подбужѣ дек. мокриньского и Констант. Федѣвъ дек. высочаньского. — За вѣдательство въ Радоціи вѣдставъ о. Ів. Фекула а сотрудничаню въ Куликовѣ о. Мих. Пирожокъ. — До пресвитер. дому для рукоположеня въ ерѣбъ приняты кандидаты: Ем. Мартинювичъ, Ілія Левинскій, Кир. Коциловскій и Пет. Ярославичъ. — Речинець до испиту конкурсового о бенѣфіціи душпастирскй выначеный на дѣи 8, 9 и 10 мая и на дѣи 23, 24 и 25 жовтня с. р.; прошеня на першій речинець трѣба внести до д. 18 цѣтня, а на другій до д. 2 жовтня. Въ тыхъ самыхъ речинцахъ вѣдбуудѣт ся и квалифікаціи испиты на катихизмѣ школь выдѣловыхъ, до которого можуть приступати священники и богословы изъ четвертого року, а прошеня такъ само мають внести д. 18 цѣтня вѣдладо 2 жовтня. — На конкурсѣ выставленъ изъ речинцѣвъ до 31 мая с. р. слѣдуючй [39] парохъ: Горанка, Кривѣ ад Тѣсна въ Рѣбе дек. балгородского; Селиска дек. бирчаньского; Долинъ и Гладивѣвъ дек. бѣцкого; Горбачѣ дек. горожаньского; Панорто дек. добромильского; Трускавецъ дек. дрогбѣцкого; Кремпа, Поляны, Радоціна и Ростайне дек. дуклянского; Дѣвѣтрикъ дубовый и Липа дек. жуковиньского; Береги горѣй, Звянчѣ горѣй, Хмѣль и Шачдровець дек. затварницкого; Дубровка дек. кашуцкого; Блѣзняна и Чорноръкы дек. короснянского; Кукизѣвъ дек. куликовского; Крецѣвъ дек. лѣвского; Любачѣвъ дек. любачѣвского; Городище дек. мокриньского; Чернива дек. мостиского; Германювичъ, Гороховѣвъ и Тисова дек. нижаньского; Любча дек. потляцкого; Свидникъ дек. старосамбѣрского; Стояницъ и Тучаны дек. судовишненского; Волиця дек. сибѣцкого; Угивѣвъ дек. угивѣвского; Явѣрникъ и Ясѣль дек. яселского; Крива дек. бѣцкого.

Наука, штука и література.

— Етнографічна комисія Наук. Товариства им. Шевченка вѣдбула дня 25 с. м. засѣдане подѣвъ проводомъ головы комисіи проф. Барвѣйского. На сѣмъ засѣданю обговорено выданя етнографічній на сей рѣкъ и постановленѣ выдати два а по спроможности три томы; именно мавъ вѣйти до снхъ томѣвъ: проф. В. Шухевича II. часть Матеріалѣвъ изъ Гуцульщины [доконченѣ], пѣснѣ изъ Бачки [угорскыхъ Русинѣвъ] збраний Гнатюкомъ и пѣснѣ изъ Струтана [долынского поѣтъ] изъ наѣвными збраний д-ромъ Колессо. Окромъ того обговорено справу выслания етнографічній екопедіи изъ буквиньску Гуцульщину, Войковщину и на Подбѣ. Въ розправѣ надъ сѣмъ предметомъ згодили ся всѣ члены комисіи на те, что въ етнографічнюю екопедію трѣба бы сполучити такжѣ археологичній та археографічній пошукуваня и всѣ годили ся на те, что така екопедіи принесла бы важнй выслѣды а приданя до науки. Въ тѣй цѣли, за-для адѣйствѣния сен думки вже сего лѣта, постановила комисія внести на руки посла Барвѣйского петицію до сойму, чтобы на сей рѣкъ признавъ большу підмугу на етнографічній выданя якъ торѣкъ, а крѣмъ того підмугу на екопедію изъ означенои повыше цѣлю.

— Вѣдѣнского тиждѣвника „Die Zeit“ по-лянивъ ся 286-й зошитъ изъ таковыхъ змѣстомъ: Die bureaukratische Legende. Von K. — Sechs ungarische Regierungsparteien. Von Arpad. — Koerbere Industriereform. Vom Reichsraths-geordneten Dr. Otto Lecher. — Die Kohlenfrage in Deutschland. Von Georg Bernhard. — Die Philosophie im neunzehnten Jahrhundert. Von Prof. Dr. Rudolf Gucken. — Ueber Hugo Wolf und seine Oper. II. Von Rosa Mayreder. — Die Bildschnitzer. Von Max Burckhard. — Die Woche: Politische Notizen; Volkswirtschaftliches; Kunst und Leben. — Bücher. — Revue der Revuen. — Unmilitärisch. Von Freiherrn von Schlicht.

Передилату на сей тиждѣвникъ четверѣбно 3 ар. приймають почта, всѣ книгарни и админістрація: Wien, IX/3, Günthergasse I. Числа на показъ даромъ и оплато.

— Ціна рогаток худоби на львівських торгах. На торгах д. 2 ціна призначена рогаток худоби призначено на зарплату 4697 штук, міже тямъ зъ Галичини 700, зъ Буковини 65 штук. Торги оживлені, Галицької волости плачено: прима 68 до 72 К.; секунда 63 до 67 К.; терція 54 до 62 К., вишківської плачено по 72 до 74 К. — Подгушній бугай и коровы по 59 до 66 К.; — худий товаръ по 40 до 54 К. за метричний сотнарь живою ваги.

Телеграммы.

Вѣдень 4 чѣтня. Міністерство войны и министерство финансовъ приняли остаточную овертуру выдату кравного въ справѣ усунени войска зъ Вавелю.

Петербургъ 4 чѣтня. Рада министровъ ухвалила безпробовно значне помножене военномъ елѣоты и призначила на сесю цѣль кредитъ въ высотѣ 50 миліонѣвъ рубльѣвъ.

Кіада 4 чѣтня. Въ томъ окрѣвъ страйку ще 32% робѣтничѣвъ. Въ окрѣвъ Слане станула до працѣ половина робѣтничѣвъ.

Брусель 4 чѣтня. Зъ Коніо доносятъ, що мурини, въ наслѣдствѣ насильствѣ надъ ними, урядили повстане. Часописъ выдѣляють масу насильствъ, котрыхъ жертвою ушло 60 муринѣвъ зъ жѣвками и дѣтьми.

Гага 4 чѣтня. Палата посѣдовъ приняла ухвалу мировую конференцію конвенцію о полюбившихъ судахъ.

Букарешть 4 чѣтня. Въ процесѣ противъ участничѣвъ торбичныхъ антисемитскихъ роарухѣвъ засуджено 31 обжалованныхъ на арештъ вѣдѣ 5 дѣвъ до 6 мѣсѣвъ. Потягившихъ до вѣдѣвальности студѣтѣвъ и 18 нищихъ обжалованныхъ увѣдѣно.

АТЕЛИЕ ДЕНТИСТИЧНЕ

Львовъ Гетьманьска ч. 6

зложено въ козѣнокъ вѣдѣльѣвъ въ котрыхъ вѣкону сѣя: пѣломбѣвъ, выдѣгане зубѣвъ безъ боли, вѣстановлене штучныхъ зубѣвъ.

Дѣл провинціи заведено тую выгоду, що надѣланий почтою лускѣвъ, зложений и т. д. штучный зубъ направилъ онъ и высылаетъ водворотного почтою. — Ателие отворено черезъ цѣлый дѣнь.

84 21—52 А-ръ дентистъ Вѣкторъ Янковскій.

ЗМѢНА МЕШКАНА.

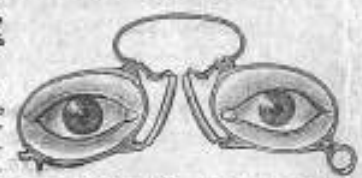
Вѣдѣ 10 лѣтъ вѣствующе ЗАВЕДЕНЕ ДЕНТИСТИЧНО-ТЕХНИЧНЕ Б БЕРГЕРА перенесено до пѣсажу Гавмана ч. 8. Тамъ же выдѣлано сѣ штучный зубъ и щѣкъ, пѣсла найновѣйшихъ системѣвъ въ науку и златѣ безъ пѣдѣбѣвъ, также всякій репарация, входящій въ кругъ дентистички техничѣвъ. При помѣчи найвытравнѣйшихъ помѣчичныхъ силъ заграничныхъ выдѣлано всякій работы пѣдѣ гарантією по дѣже назѣвѣныхъ цѣнахъ. 110 17—144

Заведене отворено цѣлый дѣнь.

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механики у Львовѣ площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гипотечного на пѣлантаціяхъ площа Галицков

поручае въ вѣдѣльѣвъ выборъ и по цѣнахъ найдешевѣйшихъ: окуляры, цѣпѣры, дѣкорнѣтъ, бинокль, дѣлѣкозды, барометры, термометры, мѣкрокопы, лѣпы, компасы, райсѣвъ, тѣсѣмѣ мѣричѣвъ, пѣоны, лѣбѣ, манометры и т. д. Уряджене дѣлѣльѣвъ електричѣхъ. Всякій направки поладжуютъ сѣ лѣвъ найскорѣе и найдешевѣе. 4815

Quaker Oats

Всюды дѣстане въ пачкахъ по 1 фунтови и по 1/2 фунта (зѣ приписомъ вареня).

Вѣдѣ лѣкарѣ знаютъ, що стрѣвы зѣ вѣсѣа належать до найлѣвѣйшихъ зѣ усѣи поживы; зѣ сѣй справѣ нема двоухъ гадѣвъ. Але невѣвычайно важна в рѣтъ, ЯКОМЪ ужинае сѣа СТРАВЫ зѣ вѣсѣа, коли лѣкарѣ припише ви дитинѣ, хорѣму або недужѣму. Отже коли о сѣе ходитъ, то практична господина може оминуты всяку невѣвѣдѣсть и запѣбѣтчи всякому розчарованію и всякой невѣдѣчѣ коли зѣ довѣрѣмъ выберѣ Quaker Oats.

431 П.

КОМАР

Двотѣдѣньникъ гумористично сатиричѣхъ.

Одинокий гумористичный илюстрированный органъ на Руси. Видѣе і за редакцію одиначѣ: Іванъ Нунцевичъ.

Цѣлѣрѣчна переодѣлата 4 ар., на лѣвъ року 2 ар., чѣвѣртѣрѣчно 1 ар. Редакция і администрация: Львѣвъ, ул. Личѣвѣска ч. 23.

ОПОВѢЩЕНЕ

для Всечестного Духовѣнства и Комітѣтовъ церковныхъ.

Симъ маю честь пригѣдати Всечестному Духовѣнству и Комітѣтамъ церковнымъ, що въ часѣ Великого посту естъ найводновѣдѣйша пора надѣслати до переплету и водновѣленя СТАРЪ ЕВАНГЕЛІЯ зѣвъ также СЛУЖЕБНИКИ, до котрыхъ вѣставляе сѣа нова Літургія синадѣльна Іоанна Златоустого и прочіи ангѣлы. Роботу выдѣлѣвъ сѣа въ дѣже короткѣмъ часѣ. Рѣвночасно поручае сѣа изъ склада:

Нове хороше видѣане малого формата

Евангелія въ переплетѣ по цѣнѣ ар. 30, 45, 60, 65, 70, 85, 100, 110 и выше.

Всякого рода книги церковныя. Друки метричѣльнѣ и пр. до всякого ведѣня. Молитвогловы Іерейскі, для женщѣнъ, мѣрянъ и дѣтъ. Книги братѣства церковного, тверезѣсты и Найсѣвъ. Тайнѣ.

Помѣнники душъ усопшихъ. Рамы до обрабѣтъ, зѣвъ также принимае сѣа всякого рода заавѣленя входящій въ окрѣвъ переплетѣничѣго заавѣленя пѣдѣ фирмою

ЕВГЕНІЯ СПОЖАРСКОГО

давъѣйше 192 13—14
Михайла Спожарского и Сына у Львовѣ, улицы Руска ч. 1. въ каменѣци Тов. Просвѣта.

ГОТЕЛЬ ВІКТОРІЯ

у Львовѣ, ул. Гетьманьска ч. 8,

туй при стаціи зѣдѣльнѣвъ електричѣхъ — цѣномъ водновѣлений — поручае забрѣдѣво урядженѣвъ поварѣ вѣдѣ 70 кр. по 170 чѣвѣвъ. — При довѣбѣвъ побутъ значный опустѣ. 5—5

Климентій Федунь

переплетникъ бібліотѣки ц. к. львѣвск. університету поручае

своѣ переплетѣнѣе и галѣанторіѣе заавѣлене у Львовѣ ул. Академічна ч. 8. 366

Подѣймае сѣа всякія робѣты, особливо переплету Служѣбнѣхъ, Евангелій, Молитовнѣхъ, Бібліотѣчныхъ книгъ Альбѣмѣвъ, Мѣвъ, Дѣлѣвѣвъ и т. и. по уиѣренѣхъ цѣнахъ.

Цѣс. корол. уиѣря.

Рѣвѣнерія спирѣтуса, Фабрика рѣму, лѣверѣвъ и одѣту Юлія Микѣлѣша Наслѣдникѣвъ

Якова Шпрехера и С-ки

у Львовѣ

поручае старѣ горѣвки польскі, розѣлѣсы, лѣверы, рѣму правдѣвъ зѣ Ямайки, коняки, спирѣтусъ, „Bongout“ на лѣвѣвъ, также правдѣвъ оцѣтъ спирѣтѣсовѣхъ. 366 1—2
Склады для мѣста: улицы Галицка ч. 1. — и улицы Коперника ч. 9.

МОЛИТВЕНИКЪ ДЛЯ ДѢТЕЙ

изданій
поштомъ руского тов. педагогичѣскаго
Въ подготѣвѣній опрѣвъ і заавѣченіемъ хрѣстомъ 20 кр. Въ пѣперѣвъ окладѣ 15 кр.
Продае сѣа въ книгарнѣ Науѣ. тов. Ім. Шевченка, Львѣвъ, ул. Чарнѣвѣска ч. 26.

Артистично-Литературні Новини

Кн. І. В. Шурѣ: Мої Лѣсты (поѣмѣ)
Кн. І. Е. По-Ім. Поштрѣвѣвъ: Новѣвъ.
Кн. ІІІ. ІІ. Лѣнда-В. Шурѣ: Мѣдѣйѣска Венѣра (драма).
Врѣмѣнѣуванѣній прилѣжѣнѣі корѣна, опрѣвѣній 2 корѣны. Кн. І-ІІ. въ Книгарнѣ Науѣ. Тов. Ім. Шевченка у Львовѣ, Кн. ІІІ. у цѣрѣвѣдѣчѣка въ Перѣмѣшѣ.

Linimet. Capsici comp.

зѣ антики Рѣхѣра въ Празѣ.
При купѣ сѣго загалѣно знаменѣтѣго, болѣ усѣмѣрающѣго вѣтрацѣвъ, котрѣй а до набутѣ у вѣсѣхъ апѣкалахъ, треба все уважѣти на марку: „Янѣръ“.

I. ПСЕРГОФЕРА прочищующій пігулки

лише правдѣвъ зѣ черѣвною написією

„J. Pserhofer“ на накрѣвъѣ кожѣи коробки.

Найстарше вѣдѣ въ богатѣ лѣтъ численными лѣкарѣми публѣцѣвъ поручѣване домашнѣе средство противъ запѣру и вѣсѣхъ наслѣдѣвъ злого травленя.

1 пачка зѣ 15 пігулками — зр. 21 кр.

1 валѣкъ зѣ 6 пачками 1 зр. 05 кр.

Тѣ пігулки сѣуть тѣ самы, що вѣдѣ многиѣхъ десѣтокъ лѣтъ знанѣй публѣцѣвъ пѣдѣ назѣвною пігулокъ І Псергофера або І Псергофера пігулки прочищующій кровѣ и правдѣвъ вырѣбѣлѣють сѣа лише зѣ 187 6—16

I. Псергофера апѣтицѣвъ, Вѣдѣнь I. Singerstrasse 15.

Розкладѣ вѣдѣвъ поѣздѣвъ зѣдѣльнѣхъ важѣный вѣдѣ 1 мая 1899.

пѣдѣвъ часу сѣреднѣ-европейского [пѣдѣвъѣтѣго о 86 мінутѣ вѣдѣ часу львѣвского.]

попѣ.	сѣоб.	приходить до Львѣва	попѣ.	сѣоб.	вѣдѣдѣтъ зѣ Львѣва
Дѣнь					
8:10	3	Черновѣвъ, Іцѣкѣвъ, Стѣпанѣлѣва	8:20	до	Лѣвѣчѣного, Пѣшту, Борѣслава
7:40	„	Янѣва (гол. дворѣвъ)	8:15	„	Подѣлѣчѣсѣвъ, Одѣсъ, Кѣзовѣ, т. д.
7:55	„	Лѣвѣчѣного Кѣзуша, Хѣрова	8:30	„	Іцѣкѣвъ, Букарѣшту, Рѣдовѣцѣвъ
7:44	„	Тѣриѣполѣ, Брѣдѣвъ на Подѣзѣмѣ	8:30	„	Подѣлѣчѣсѣвъ зѣ Подѣзѣмѣ
8:05	„	„ гол. дворѣвъ	„	„	Крѣкова, Лѣбѣчѣва, Орѣлова, Вѣдѣя
8:15	„	Сѣкаля, Рѣвъ руского (гол. двор.)	8:45	„	Вѣдѣя, Хѣрова, Стрѣжѣ
8:30	„	Крѣкова, Вѣдѣя, Орѣлова	9:25	„	Янѣва
11:15	„	Ярослѣва, Лѣбѣчѣва	9:35	„	Подѣлѣчѣсѣвъ зѣ гол. дворѣвъ
11:55	„	Іцѣкѣвъ, Стѣпанѣлѣвъ, Кѣзовѣ	9:45	„	Черновѣвъ
1:01	„	Янѣва на гол. дворѣвъ	9:55	„	Подѣлѣчѣсѣвъ зѣ Подѣзѣмѣ
1:40	„	Крѣкова, Вѣдѣя	10:10	„	Бѣлѣца, Рѣвъ, Лѣбѣчѣва
1:50	1:40	Сѣкаля, Хѣрова, Кѣзуша	1:55	„	Подѣлѣчѣсѣвъ зѣ гол. дворѣвъ
2:20	„	Іцѣкѣвъ, Стѣпанѣлѣва, Гѣсѣтина	2:08	„	„
2:35	„	Подѣлѣчѣсѣвъ на Подѣзѣмѣ	2:45	„	„
5:15	„	„ гол. дворѣвъ	2:55	„	„
5:40	„	„	5:25	„	„
5:55	„	Сѣкаля, Бѣлѣца, Лѣбѣчѣва	„	„	„
Нѣчь					
12:30	12:10	3	Стрѣя, Кѣзуша, Борѣслава	4:10	„
3:15	„	„	Черновѣвъ, Букарѣшту	4:21	„
8:05	„	„	Крѣкова, Вѣдѣя, Орѣлова	4:40	„
8:30	„	„	Подѣлѣчѣсѣвъ на Подѣзѣмѣ	7:00	„
8:40	„	„	„ гол. дворѣвъ	7:10	„
8:10	„	„	Крѣкова, Вѣдѣя, Сѣмѣбора, Сѣкаля	7:30	„
8:20	„	„	Хѣрова	7:45	„
„	„	„	Іцѣкѣвъ, Подѣлѣчѣсѣвъ, Кѣзовѣ	7:47	„
„	„	„	Крѣкова, Вѣдѣя, Лѣбѣчѣва	7:49	„
„	„	„	Крѣкова, Вѣдѣя, Пѣшту, Сѣкаля	7:50	„
„	„	„	Іцѣкѣвъ, Кѣзовѣ, Подѣлѣчѣсѣвъ	7:51	„
„	„	„	Подѣлѣчѣсѣвъ, Брѣдѣвъ, Кѣлѣчѣнѣвъ	7:52	„
„	„	„	„ на гол. дворѣвъ	7:53	„
„	„	„	Лѣвѣчѣного, Хѣрова, Пѣшту	7:54	„

ЗАМѢТКА: Пѣра нѣчна чѣсѣлѣтъ сѣа вѣдѣ 6 гоины вѣчерѣмъ до 5 гоины 59 мінутѣ данѣ. — Бѣрѣе выѣврѣмѣнѣе ц. к. зѣдѣльнѣхъ держѣвѣвъ при ул. Краѣвѣцѣвъ ч. 5.

НА СВЯТА!

Вытѣгъ зѣ цѣвинѣка винѣ, коняковѣ, портеру, горѣвѣокъ и медѣвъ зѣ пивнѣцѣвъ

НАРОДНОЙ ТОРГОВЛѢ

А. ВІНА. В. КОНЯКИ.

Назва	вѣ.	Цѣна зѣ корѣнахъ	Назва	вѣ.	Цѣна зѣ корѣнахъ
Вѣлѣнѣкъ	1/2	1 00	Коняки	1/2	3 00, 3 60, 4 40 и 5 20
Гѣлѣнѣкъ	1/2	1 20, 1 40	„	1/2	5 40, 6 40, 8 00 и 10 00
Сѣмѣородѣ	1/2	1 60, 1 80, 2 00, 2 20, 2 40	В. ПОРТЕРЪ.		
„ мушѣкѣ.	1/2	2 60, 2 80, 3 20	Портеръ англ.	1/2	1 36, 1/2 0 70
Сѣмѣгородѣ	1/2	1 60	Г. ГОРѢВКИ.		
Кѣлѣстерѣнѣйбургѣръ	1/2	1 20	Гр. Дрѣговѣсѣкого	1/2	вѣдѣ 2 00 до 3 60
Рѣстеръ	1/2	1 40, 1 60, 1 80, 2 00	„	1/2	„ 1 00 „ 1 90
Бургѣндѣскѣ	1/2	2 80	„	1/2	„ 2 20
Грѣнѣнѣскѣ	1/2	1 60	„	1/2	„ 1 20
Фѣдѣлѣскѣ	1/2	2 00	Крѣмъ того старѣ горѣвки и лѣкѣры по розѣнѣ. цѣнахъ.		
„ Goldeck	1/2	2 60	Д. МЕДЫ. 152		
Опрѣкусѣ	1/2	1 60	знаменѣтѣи янѣсты: сѣлѣдѣй, вѣтраѣнѣ, старѣ и оѣчѣвъ изъ 1/2 и 1/4 фѣ. вѣдѣ 0 90, до 2 40.		
Rosso da Lissa	1/2	1 10, 1/2 2 00 и 2 60	УВАГА: Медѣ повинѣнъ знѣти первѣнѣство пѣредѣ вышѣнѣи налѣжѣкѣи и находѣти сѣа въ кожѣй хѣтъ.		
Гѣкай сѣлѣдѣй	1/2	4 00 и 5 00			
„ вѣтраѣнѣй	1/2	4 00 и 5 00			

При закупѣвъ товарѣвъ просѣмо покѣкуватѣсь на нашу часѣписѣ

Передплата на „ДВНО“ и наложителство за издани
издания у Львові.

ДОЛО

Передилката на „ДВЛО“ и дигер. додаткомъ

въ Австрия:	за границей:
на цѣлый рокъ . . . 16 вр.	на цѣлый рокъ . . . 22 вр.
на пѣть року . . . 8 вр.	на пѣть року . . . 11 вр.

у Ливоні:

на цѣлый рокъ . . . 14 вр.	на пѣть року . . . 7 вр.
на чвертъ року . . 8-60 вр.	на мѣсяцъ . . 1 р. 20 гр.

Редакция, Администрация и Экспедиція подъч. 24 ул. Баторія. — Гужикомъ зсвѣтуютъ ни дѣше на попередице застрѣжюма. — Рекламации неопечаташи въблйи водѣ порта.

Неодинакое число минутъ 6 вр. на пром. 7 гр.

Огекломери зимний принимають асо по цѣнѣ 10 вр. вода однокъ сѣрбины изхотозовомъ або ви мѣсто а вѣзубриши „Надболаеа“ по 25 гр. а. в.

Подкиа и киши конесенка приважий чюдолѣа асо по 15 вр. водѣ шкѣща.

Сидить Одена на воші та роздумувати про втрачену собі в своїй заціпенілій голові гроші, що їх нині вгорували... Та якось ані руш, не може зрахувати, скільки то тепер они їм мають. Чекай же! [мовить сама до себе] За підсвіника дванадцять ринських, за повторы коны лець дванадцять шісток, за кубулю пать шісток, за макт півцверта шіетки, а за клаки в полушп оденъ ринський... Ну, та най тамт уже! Ма

Водложимъ на пбавіише всѣ суспбльно-економічній, політичній, національній и чисто гуманітарній взгляды, котрій — выходячи збб stanowiska интересовъ польской шляхты — промовляють за предложеніемъ п. Гукинъ, а збб stanowiska хлопа и Русина промовляють противъ предложенія. Абы не розвивати дискусію на всѣ боки, придивимъ ся, чи и о сколько евентуальна реформа поббда рецепты п. Гукинъ уздорювать само рбдничтво, не увзглядаючи при тбмъ лянкого добра селянъ и економіч-ныхъ та національных интересовъ шляхты.

Въ роцѣ, съ котораго маемо нашѣ цифры
грудной податокъ выносилъ 227 зр. водѣ

Если бы все государства за катастрофически высокими доходами ввѣдъ 20 до 500 ар. по ухваленію предложена не развѣлена передъ смертію ихъ властителей, неподѣлность грунтобы примѣнено бы лише до 11-88% всѣхъ рѣбничихъ государствъ. За богатѣйшій спадковомъ права п. Гупки не могло бы користати 1,435,500, т. е. ажъ 87-96% всѣхъ рѣбничихъ государствъ. Але и тѣ цѣны за великій. Мусимо числити ся въ фактомъ, що всѣ селяне суть противниками примусовою неподѣлности государствъ — менша о се, чи на власну агубу, чѣ въ добре відчутіи власности интересу. Такихъ, що хотѣли бы скористати зъ першого закона Гупки и ще за житія потворили зъ своихъ посѣлостей неподѣлный майораты, знайде ся небогато. Скористають зъ него хѣба тѣ, котрі мають лишъ одну дитину и будуть переконані, що ихъ наслѣдникъ буди придержувати ся черезъ половину зредукваной системы „двоихъ дѣтей“. Тѣ, абы по ихъ смерті не установлено неподѣлности ихъ государствъ, якъ такожь тѣ, до котрыхъ мають примѣнено проєктований п. Гупкою спадковій законъ, ще за житія пороздѣлюють свои государства мѣжъ наслѣдниківъ, абы по ихъ смерті власти не мали права выдѣлити всѣхъ наслѣдниковъ въ користь одного. Реформа за

— Люде добрий, — наже Благотна, —

— А кай му тамъ вдохне! Добре, що чо

тисъ пѣдсвинкови и пѣзанавъ, що то не ново

мість спинати і уявляти дівчата ірун-
тві, лише прикрити сей процес, бо не на-
слідники по смерті господаря, але самі го-
сподарі ще за життя ірунті підлітати. Але
хочь би і так не було, то „поправу“ ролі-
ничон культури і „раціоналізації“ господар-
ку“ п. Гуна уможливити би лише наслідни-
кам дуже а дуже дрібною частини госпо-
дарства. На всякий случай 87-96%, всіх го-
сподарств лашити ся як доси карловатими
господарствами і будуть даліше видіти. Со-
ціальні причини, котрі викликали дроблене
селянських господарств, будуть даліше дів-
ляти, аж до спорошквання наших дрібною
посідасть.

Наша автономія

I.

Що є наша автономія, сего Русинам
толкуюти не треба; значило би то до крини-
ці долівати води. Благодатей нашої автономі-
ї знаємо на кожній ступні так, що
ходимо вже майже без сорочки завадки
„великодушності“ наших верховодів. Але
цікаво почути, як то часом віддає ся
про нашу автономію такі дехто з тих, що
не доконче добачують весь гаразд краю
з ратовано „міліона“ польських ніби то душі,
проживаючих на Русі, і з завоюваною Ру-
си для польскої культури, а раді би бачити
якісь реальніші пожиток з автономії.
Отже сьогодні можемо записати два такі го-
лоси з польської сторони.

Въ Dzienniku Rozpisk'omъ появилася
недавно допис з заходної Галичини, подаю-
чи образ нашої автономії. Декотрі тутеш-
ні дивняки польскі повторили тую допис,
більше або менше обкружу з уваги на на-
шу прокуратуру. Виймає з неї і ми що
важливіші частини бодий в скорочено.

Галичина — пише то „обыватель“ з
заходної Галичини — дістала автономію,
яку карактеру самоуправу, але та кар-
актера — се рах на нашім тіль. Той
рах сточив усе суспільність і довів
край до стану, котрий є початком затроєня
крови. Ратунок можливий передовсім че-
рез знесення автономії. Така автономія — то
лише даліше руйнування, даліше деморалізо-
ване краю, лише що з однієї конституцій-
ної. І годі що зміняти в тій, бо наші
Галичанам не стає двох головних вимог
до переведення здорових реформ: любови
краю і почути обов'язків. Вогну бачимо
не у власних краю, а у Відні. Туди звер-
нена наша увага, наші чувства. Бюрократизм
і маія ратована Австрії забирають
всі наші сили і енергію. Легкодущо чи
бездумно переробились ми на бюрократів,
побудує ся величезні шматки землі, відда-
ли народ на нагву жидам і лавдакам,
затратили самі і позбавили молоді по-
коління любови до краю, щоби виробити
урядничий пролетаріат і щось відруб-
ного, без визначних прикмет, без ви-
значного характеру, без ідеалів і без
практичного змісту. Політиці переміняли ся
з Галичан Бюрократизм, погоня за уря-
дами — отес ідеали теперішнього покоління.
Щоби дізнати сего ідеалу, жертвуємо землі
і народ. А ті бюрократи, ті урядники в
Галичині — чи вони для добра краю урядують?
Чи стараються вони піднести суспіль-

модний, але такі той самісвітський підсвіток,
що его Максимъ продав за дванадцять Бла-
годіть.

— Ну, але як же то може бути? —
питає Максимъ здивований.

Ніхто нічого на се не каже. Аж по
хвили кумъ Михайло як не змисів ся!

— Ага! — каже, — вже знаю, як воно
є! На власні очі видів-сь, як то зроби-
ло ся. Слухайте-ж! Іду я, знаєте куме, до
Павловичевого млиниці, що то его тепер Ва-
силь Бодак тримає, питати, по чому ви-
мёр. Приходжу над воду, слухаю, крик!
безрога кричить страх! Гадаю, може де то-
пить ся бідда, або що. Прибігаю, а то Вла-
дотков хлосичка завела якогось підсвинка
у воду по вуха та й труть, мнуть, чешуть.
Дивлюсь лїпше, а то такой наші!

— А най же-ж то там Панъ-Вогъ
скаре за мою праця! — майже з плачем
голосить Олена. — А то нас „вырихтував“!

— Онь, куме Максиме, то вже нема що!
Вже пропає, як несь у ярмарок. Най му
тамъ Богъ не памятає того!

— О нь, а буду подавав! — загорів-
живъ ся Максимъ.

— Шкода, Максиме, бѣгме шкода! Ви
не знаєте, якій тепер свѣтъ паскудний. Ка-
же: „хто хоче грошѣ мати, мусить знати, як
ихъ зробити“...

— Та най му тамъ Богъ „звидить“ і за-
платить! — махнув Максимъ рукою. — А
ти, бабо, чуєш, пусти того „новомодного“ та
дай му вѣсти трохи... Мусѣвъ уже й зголод-
нѣти по тѣмъ ярмарку...

Доп. 26. III. 1900.

ність морально, завести в краю лад і по-
рядок, поправити промисел? Запитаймо тихъ
бѣднихъ селян, що продають батьківщину і
виносять ся на певну судбу за море. Справді
не можна сказати, щобъ наші урядники ко-
ристі видивали на моральне і матеріальне
підвищення краю. Є винимки, але їх мало.
Чи могла би такъ розпановити ся жидовія
в Галичині, коли би їм не пошпирало у насъ
всюди, часто навіть в суперечності зъ кар-
нимъ закономъ? Вся наша суспільність знає,
що жиди підкуплюють, де лише можуть, що
заражують і вижискують всѣ верстви; а та-
ки всѣ для нихъ працюють, віддають їмъ
землю і народ. Навѣть єпископи віддають
своє посѣдство жидамъ в аренду або в
управу. Жиди обняли автономічну управу в
краю, в поївахъ і в громадахъ (але-жъ
се браця мейжешового вижисаня! Ред.) та єд-
нають ся зъ такими Дашинськими і т. н.

І що ж робити? — запитує дописува-
тель та зараз же дає раду: — Перело-
вѣмъ треба пожертвувати урочу автономію,
а всю власть сконцентрувати в намістни-
цѣв і старостахъ. Краєвий сеймъ і повѣто-
вий сеймики нехай заступають край і его по-
требу в голосомъ дораднимъ. Мусимо ви-
брати: або зречи ся автономію на користь
однорядної власти намістництва, або поно-
вляти Романовичѣв і Дашинських зъ жид-
ми; нішого виходу нема. Наша теперішня
самоуправа — се анархія, а заразомъ і па-
новане одиниці безъ огляду на опінію, на
добро краю, на народну честь; про соціаль-
ні лїпше не гадувати. Зречи ся автономію
— се певний спосіб, хочъ і радикальний; але
тимъ суспільність ще не подужає. Треба
суспільність переробити на таку, що хоче
жити і варту жити. Треба основно зрестор-
мувати виховане молодихъ поколінь. Треба
в нихъ заціпити любовъ до власного краю
і почути обов'язків, а тогдъ вже легше буде
присвоити їмъ релігійність і моральність:
що не відно, що не годить ся. Тепер дїти
чують відъ колись лише про Відень, про
бюрократичний становація, про те, що може
промостити дорогу до більшої цесії і до
скорішого уряднич і кар'єри, про те, що
найтяжше покляти якось испити, а потому
уже протекції та власний спиртъ заводять
до мети.

Оттакъ пише „обыватель“ зъ заходної
Галичини. Видно, що ему добре мусѣла на-
доѣсти бідда, коли вінъ такъ відказує на жи-
довъ і на „анархію“ та попадає в такі чор-
ні самоубійчі гадки, якъ про знесення автоно-
мії і передачу вської власти намістництву
та старостамъ. В сїхъ чорнихъ гадкахъ
аї не спостерѣть ся, якъ полавъ в супе-
речність зъ самимъ собою, коли радить всю
власть сконцентрувати в намістництвѣ і в
старостахъ, де урядують якъ-разъ ті пань-
бюрократи, котрихъ вінъ змалювавъ такъ
неладно, хочъ вѣрно. Все-жъ таки поминувши
дедку пересаду і, що найважнѣше, хибний
вывѣдъ, домагаючий ся знесення автономії,
признати треба, що авторъ має повну слуш-
ність, о скільки в автономію нашої не ба-
чить ніякого пожитку для краю а лишъ даль-
шу его руйну, — о скільки малое хочъ і
пожино занепадъ вського етигу у верхово-
дичон в краю верствы, — о скільки указує
на поговю за урядами і почестями яко на
ідеалъ польськихъ патріотівъ. Чи лїбѣ, за-
хвалений авторомъ на ті всѣ хороби, бувъ
бы помочнимъ, се нїше питане. Діагнозу хо-
роби перевѣть вінъ, що правда, що до де-
якихъ симптомівъ цѣлкомъ вѣрно, але вза-
галъ таки завадно побѣжно, щоби мѣгъ до-
радити якіхъ небудь певний лѣкъ.

Переглядъ політичний.

Болгарскій князь віддавъ реценцію
кабінетовій радѣ і виїхавъ до родини в
Санъ-Ремо. В мѣрдатнихъ вѣдѣнськихъ
кругахъ сего подорожъ ки. Фердинанда в
теперішній хвилі толкують собі дуже зага-
дочно. Сего прогулька дає причину до най-
розвѣднѣшихъ комбінацій. В Болгарію ванує
велике розз'ярєня противъ князя. Болгарскі
дїєвники домагають ся цѣлкомъ отвертѣ, аби
Фердинанда прогнано зъ Болгарію. Князь на-
вѣвъ собі голову гадкою проклямою Бол-
гарію королівствомъ, і набравъ багато дур-
ниць, котрі викликають масу конфліктівъ.
Вывѣдъ князя зъ Болгарію наступивъ в най-
бѣльшій тайні і не безпосередно зъ Софію,
але черезъ Філіппополь. У Відні пробувавъ
incognito, несприятний аї цѣсаремъ аї Го-
луховськимъ.

Въ португальскій палатѣ по-
слѣвъ міністеръ заграничнихъ справъ за-
явивъ, що англійске правительство зажадало
вѣдъ Португалію дозволу на перевѣзъ вѣйскъ
і транспортівъ зѣлѣзничною лінією Бейра а
Вунталі, на португальскій територію з по-
луднѣної Африки. Привітальство згодило ся
на се, бо Англія мала до сего цѣлковите пра-
во на підставѣ испикущихъ мѣжъ нею а Пор-
тугалію договорівъ. Міністеръ ствердивъ
вѣдѣкъ, що Португалія не втрудила симъ
в нічѣмъ своєї нейтральності. Відносини

до Англії суть сердечні і льовальні, міністеръ
бачає собі, аби такими лишили ся на все.

Парискій Матин довідкує ся, що фран-
цуске правительство зажадало вѣдъ порту-
гальского вѣдѣнствѣ зъ причини перевозу ан-
глійськихъ вѣйскъ черезъ португальську тери-
торію. Еclairc стверджує, що держави, а спе-
ціально Франція наміряють зъ тої причини
потягнути Португалію до вѣдѣчальності.
Дїєвники домагають ся енергічною дипломатич-
ною акцію.

Зъ Бруксѣлѣ доносять про атентатъ
на ки. Валі. В хвилі, коли повѣзъ зъ Кале
рушивъ в дальшу дорогу на Кольонію, ско-
чивъ на сходи вагону, в котрімъ вѣхавъ
князь зъ жінкою і своїмъ офіцеромъ і стрѣ-
лявъ два рази, але не ранивъ нікого. Коли
мавъ третій разъ вистрѣляти, ударивъ его по
рамени зѣлѣзничій инспекторъ. Нанастига
арештовано Скометатозано, що вінъ називає
ся Сіпідо, має 16 лѣтъ, є бляхаремъ і похо-
дить зъ околиць Бруксѣлѣ. В его кишеняхъ
найдено анархістичний писемъ. При переслу-
ханні заявивъ, що хотѣвъ убити наслідника
престола Англії, аби пометити послѣдній по-
громи Бурбѣв. Жалувъ, що атентатъ не по-
вѣвъ ся. Арештовано такожъ двоохъ співви-
повниківъ. Дїєвники доносять, що вѣдѣрито
заговоръ Голендрѣвъ противъ Англії.

Зъ театру вѣйны.

Зъ Блемѣнтену доносять, що англійскій
вѣйска, котрі вирушили були відбивати ар-
маты заграй Бурами коло водопроводѣвъ, вже
вернули до мѣста не заатакувавши навіть во-
рога. Арматы очевидно не вѣдѣли. Знаєне
водопроводѣвъ дає ся прикро відчувати, але
є досить води до пия. Зъ Шпрінгфонтену до-
носять, що здовжъ дороги мѣжъ Колесбер-
томъ а Блемѣнтеномъ спують ся вѣдѣли
Бурбѣв. Генералъ Гатакръ цильнує, аби уне-
можливити всяку пробу перервання довозови
ліній для армії Роберта. Бурі зачинають
виступати що разъ смѣльнѣше на всѣхъ то-
чкахъ а духа вхъ піднесла свѣтла побѣда ко-
ло водопроводѣвъ. Коли зважимо, що ті во-
допроводи були вѣдъ головної квартири Ро-
берта, де стоить 40.000 англійского вѣйска
віддалені лише о 27 кілометрівъ, маневръ
Бурбѣв выдасть ся намъ не смѣльнимъ, але до
безличности зухвалымъ. Се доказує, що Бурі
способні до смѣлої оцѣнки, з чимъ ан-
глійскій вѣйска доси не числяли ся.

Англійскі дїєвники ствердять, що коман-
дантомъ Бурбѣв коло водопроводѣвъ бувъ а-
мериканскій офіцеръ Райманъ, котрого яко
вѣйского attaches вислано до Африки. Вінъ
самовольно переступивъ свій обов'язъ дѣлани
і яко чинний офіцеръ вступивъ до армії Бу-
рбѣв. Королева Вікторія мала вислати до Ро-
берта телеграму, аби старавъ ся за всяку
цѣну увільнити Макінгъ. Зъ Капштаду доно-
сять, що Кронъ, полковникъ Шілъ і 1000 по-
лоненыхъ Бурбѣв вже відослано на острівъ
ся. Олены. Два вѣдѣли цоло снѣхъ Бурбѣв
спасли ся бѣгствомъ. Кількохъ зъ нихъ зло-
вело і замкнуло в ватонѣ. Они однакъ в
часѣ вѣдъ вибили шибѣ і утѣкли другіи
разъ.

Зъ Льеренцо Маркізъ доносять, що пер-
едъ тижнемъ замкнуло всѣ копальні в
Трансвалі. Занятыхъ в нихъ і в іншихъ
підприємствахъ англійськихъ робітниківъ ви-
гнало в Трансвалі. Трансвалѣске правитель-
ство оголосило, що англійскі мешканці Йо-
ганесбургъ і Крігердорфъ мають виїхати зъ
краю в протягу 48 годинъ. Всѣ прочі чуж-
винці мають се зробити до дня 5 цѣтвя.

Загальні збори фліи „Просвѣты“ і економічно-просвѣтне вѣче в Стрию.

Після заповѣдженної програми відбулись
дня 27 марта с. р. в сали Руского Касина
в Стрию загальні збори фліи Просвѣты і
економічно-просвѣтне вѣче.

Богослужєне за помершихъ членівъ фліи
відправивъ о 11 год. о. Ів. Бордунъ, па-
рохъ зъ Стрѣлькова, а о 1 годині пополудні
выповнилась касинова зала членами і гостя-
ми зъ кількадесяти свѣтъ повіту стрійского
і жидѣвського. Явилось 9 священниківъ,
значне число свѣтскої интелігенції, селяне
і мѣщане, всѣхъ по-надъ 300 людей. В ло-
сованію взяло участь 145 членівъ Просвѣты;
зъ тихъ новихъ членівъ вислалося передъ
зборами 60.

Збори отворивъ привѣтнимъ словомъ го-
лова фліи п. Романъ Сосновскій а секретар-
ске справозданє зъ дѣяльності видѣлу зло-
живъ о. Ол. Бобикевичъ.

Вѣдѣкъ наступивъ справозданє читалень
„Просвѣты“, котрихъ в нашімъ стрійскімъ
повітѣ всѣхъ значне число, бо 38, а небагато
мають завазатись нові. Се була одна зъ най-
цѣннѣйшихъ точокъ програми, бо вибрані
читальняні делегати забрали голосъ, оповѣ-
дали о успіхахъ читалень, о недостачахъ і
перешкодахъ та о намірахъ на будуче. Вид-

но було велике заинтересованє мѣжъ селяни-
ми, охоту до дальшої працѣ надъ розвиткомъ
читалень і до поправки моральнихъ та мате-
ріальнихъ відносинъ. Тутъ розвиваєсь гарно
кращиня при читальні, тамъ заложила чи-
тальня свѣтъ абжѣ, побудувала власну хату,
або будувъ, або приготувала матеріалъ до бу-
довы. За читальню в Лукавці грішниця
здавъ справу о. Ів. Головиновичъ. Тамъ за-
ложено шпихтѣръ а небагато мають отворити
торгівлю. — І Бурбѣв зъ Братковецъ здавъ
справу за недавнѣ [бо 16 мая 1899] зложено
читальню. Заложено тамъ торгівлю і подали
о флію складу соли, та не можуть дѣжди-
тись позволенія зъ краєвого видѣлу! — Дуже
цікаво оповѣдавъ дѣл. п. Яцишинъ за читаль-
ню в Семитинѣ. Тамъ шпихтѣръ купивъ
уже городъ та будувальний матеріалъ і не-
базомъ поставивъ власну хату, шпихтѣръ і
кращиню. — За читальню в Добричахъ
здавъ справу п. Лєсѣвъ. В сѣмъ роцѣ чле-
ни читальні дуже ширѣ трудили ся коло бу-
довы своєї хоршої хати і на те ложать
много гроша. — Далше слѣдували справозда-
наня зъ читалень в Дулибѣхъ, Завадовѣ, в
Лисичахъ [дѣв], Пукеничахъ, Донбѣхъ, Жу-
линѣ, Коноховѣ, Угерску, Лавахъ [Стрий],
Дашавѣ і т. д., а забарали голосъ о. Боби-
кевичъ, п. Я. Маркузъ, Берникъ, Скобликъ,
д-ръ Олєсницкій і т. н.

До нового видѣлу фліи вибрані: д-ръ
Олєсницкій, Р. Сосновскій, о. Бобикевичъ,
Горалєвичъ і Головиновичъ, пр. ф. Іванъ Вах-
нянинъ і господарі А. Берникъ, а заступни-
ками видѣловыхъ о. Бордунъ, Юліанъ Федо-
севичъ [мол.] і Якимъ Маркузъ.

Д-ръ Олєсницкій пояснивъ дуже присту-
пно про Райфайзенбейскій каси і здавъ справу
изъ заложеної такої каси в Синевѣску.

При внесеннѣхъ членівъ п. Маркузъ зъ
Жулини заинтересувавъ збори про важну
справу хлопськихъ майоратѣвъ і вѣдѣвъ збо-
ри до запротестованія противъ тої нової „бла-
годати“, котру польскі станічки пригото-
вляють для нашихъ селянъ. По поясненію
справи хлопськихъ майоратѣвъ д-ромъ Олє-
сницкимъ вѣче ухвалило: вислати протести
до сейму зъ кождої громади повіту.

П. Скобликъ, заохочуючи зібранихъ до
закладанія в кождѣмъ сѣлѣ при читальні
„Просвѣты“ крамницѣ, остерѣвъ передъ ли-
хитъ вильномъ жидѣвъ-коршмарѣвъ, а о. Го-
ралєвичъ поставивъ внесенє, щоби заложити
повітовий „Союзъ крамарскій“.

О. Ол. Бобикевичъ заохочувавъ селянъ
вступати численно до товариства „Народный
Дѣмъ в Стрию“ бо будова розпочалась і са-
ме теперъ потреба дуже много гроша.

Д-ръ Олєсницкій в горячѣй промовѣ
поставивъ внесенє: вѣче ухвалює, щоби у-
частники вѣча постарали ся о ухвалѣ радѣ
громадскихъ, аби зверхності громадскій уря-
дували по руски. — В тѣй самѣй справѣ го-
ворили ще Берникъ, Скобликъ і другі та і
середъ загального одушевленія і грѣмкихъ о-
плесківъ вѣче прийняло таку ухвалу.

І ще на внесенє д-ра Олєсницкого у-
хвалили збори одну дуже важну резолюцію.
Ми, яко просвѣтне товариство, — говоривъ
д-ръ Олєсницкій, — маємо дѣбати о народну
просвѣту, отже мусимо дуже дѣбати про шко-
ли, бо чия школа, того будучність. Народъ,
котрий має свою добрі школи, може смѣло
надѣятись лучшою будучністю. Школы на-
родий в нашихъ рукахъ, маємо чотири се-
редній школы, именно рускій гімназію, хотѣть
то ще дуже мало. Але в тѣмъ намъ найбіль-
ша кривда, що хочъ насъ три мільони, а не-
маємо доси найвысшої школы, не маємо
руско-українского університету! Для того на-
ша молодѣжь збрала ся була мин. року на
вѣче і домагала ся вѣдъ правительства отво-
рення університету. І ми тутъ зібрані при-
лучимъ ся до справедливого жаданя нашої
молодежи і ухвалимъ резолюцію: Визває ся
правительство, щоби якъ найскорше присту-
пило до отворенія руско-українского уні-
верситету. — Бѣсѣда д-ра Олєсницкого зроби-
ла всѣхъ велике вражѣня, бо була прекрасно
мотивована і выголошена, а збори зъ вели-
кимъ одушевленємъ ухвалили резолюцію.

Вѣдѣкъ наступивъ выкладъ п. Василя
Короля о рогації худобѣ і треванъ 1/4 годи-
ни. Мимо утоми народъ вислухавъ выкладъ
зъ великою увагою а підчасъ выкладу і по
выкладѣ завдававъ ему багато запитанъ і
жадавъ поясненъ. Вѣдѣкъ наступило льосо-
ване насѣня, анярядѣвъ господарскихъ і звѣ-
рять домашнихъ, а именно одного вѣпрка
расы Іоркширъ і пары курей ладной расы.
Видѣлъ зарядивъ такъ, що кождий членъ
„Просвѣты“ выгрававъ, а взяло участь в
льосованію 145 членівъ. Вильосовані пред-
мети коштували около 70-ар.

По скінченнѣхъ льосованію народъ не
розходивъ ся, бо заразъ розпочавъ ся выкладъ
о. Ол. Бобикевича про значѣня Шевченка в
нашімъ народѣмъ розвитю. Выкладъ, выголо-
шений зъ правдивимъ ентузіазмомъ а знаме-
нито обдуманий і важкій підъ зглядомъ и-
дейнимъ, викликавъ на всѣхъ велике вражѣ-
ня. Селянскі хлопчини зъ Жулини пре-
красно выголосили кѣлька стихівъ Шевченка,
а вѣдѣкъ почалося представленє комедіи
„Зимовень Юрко“, котру зъ недорбнаною
рутаню і артистичною преціанію відобрали
наші патріоти стрійскій мѣщане, члени „Мѣ-
щаньского Бѣсѣды“.

Успѣхъ просвѣтно-економічного вѣча
бувъ справдішнѣшній. Народъ поучивъ
ся, заргѣвъ ся духомъ українсько-руского
патріотизму і забавивъ ся та якъ одна ве-
лика родина постановивъ ити далше до
добра і волѣ.

Л. Г.—ичъ.

Письма зъ краю.

Зъ Гусятина. [Прощане о. Вергуна]
Въ недѣлю 4-ого марта с. р. мѣсто на-
ше було свѣдкомъ може ще небуналого ту-
тешчине, бо брали въ нѣмъ учаетъ старіи
молодіи, интелігенція и мѣщане та селяне з-
околицъ. То було прощане о. Онуфія Вергуна
завѣдателя гусятинскихъ парохій, що перене-
сив ся въ Коломийщину.

Доказав признания за свою щедрю въ оцѣхъ працю, що незатертыми слѣдами остаеся у насъ, дали о. Вергунова аббранны въ числѣ нашь 30 особб на прощальнымъ вечерѣ. Зъ слезами въ очакъ прощала его и молодѣжшкѣшня, а коли эгаданомъ вышее недѣль въ послѣднѣе прощаючи ся зъ парохіянѣми въ церквѣ передъ водѣзѣдомъ оказавъ колыкъ слѣбъ зъ желаніями, то середѣ народу роздавъ ся плачь мовѣ бы при розлучѣ зъ рѣднымъ батькомъ. Парохіянѣ постановили супровѣсти о. Вергуна величавымъ походомъ до двѣрца сельничого. Коли выршувъ похѣдъ прилучили ся до него и латанники, вышмовъ зъ вѣрного богослуженя, и вручили о. Вергуновѣ прощальне писмо. На двѣрцѣ щѣразъ попрошавъ водѣзѣдкаючого именемъ парохіанъ п. А. Лопатывскій, офіціантъ почтовый, заgrimѣло зъ товѣмъ народу „многая лѣта“ и „пѣснъ жує“. Похѣдъ рушивъ, а народъ въ шарымъ жалемъ глядѣвъ, якъ вѣнъ уносивъ зъ собою дорогого вѣсѣмъ чловѣкѣа.

Але завершив воді, тон хвиля до мінувшості. Коли по причині глибокої старості неббшика пароха гусятинського, о. Боєрського зь Холинщини, призначувано ему воді, кільканадять лѣтъ сотрудничать зь правом веденя метриць, то, що правда, всѣ они пригортали до церкви и до обряду опущений народъ. Нять лѣтъ тому приваждая до Гусятинна на сотрудничаня о. Вергунъ, уже девятьлѣтній священникъ. Розглядає ся въ ситуацію и що бачить? Церковь [мурована] по пожару урядомъ замкнена. О будовѣ нової нема що й думати! Орже збирає самъ лично жертвы на яку-таку реставрацію погорѣлов, а по селахъ товче ся стобіжма, абы бодай що то узвернути на нову... Нинѣ бачимо стару церковь побиту бляхою, зь хоростою блязою, у внутрь украшену, зь велізною брамою у входу. А на нову церковь образъ о. Вергунъ за часъ свого душпастирствованя по-надъ 1.000 ар. На мѣсци, де має станути нова церковь, стоять хресты. При тѣмъ хресты тѣ такъ величаво празнували повидѣну память знесеня папавщини! Нинѣ маємо читальню и крамничку, до котрыхъ о. Вергунъ прикладає свою руку. Видьль тутешномъ „Просвѣтъ“ утративъ въ его особѣ свого секретаря, а народолобдѣ свой осередокъ. При тѣмъ девізомъ его буди правда и отвербѣть, що то въ нинѣшныхъ часахъ не дуже поплатують... Тому й не диво, що такого труженика на нинѣ церковній и народній прощали всѣ пѣзъ слезами, желаннємъ щастя и найкраснѣхъ успѣхѣвъ на новій парохіи въ Дебеславцяхъ.

Очевидецъ.

Соймъ краевый.

[6. закладане 5. сесіи VII. періоду дня 4 цвітня]

(Довбичев.)

По справозданню комісії дорожньої з пропозицією виділу краєвого в справі перетворення дерев'яних мостів на автономних дорогах справу передано виділу краєвому.

Надъ справданамъ комісії сѣбною
вызвала ся довша дискусія. П. Барвіньскій
побѣдѣ дѣлкій невыгоднй для консументнхъ
постанови и практики сѣбного бюро. Н. прѣ
въ бродѣмъ складѣ соли лучае ся часто
бракъ соли для худобы. Ждаея лучшомъ кон-
тролѣ надъ складами соли, зниженя цѣны соли
и улещень при набуваню сыровцѣ. —
П. Вахнячукъ, которого улюбленимъ тем-
томъ е соль, не залишивъ и теперъ нагода
промовити въ тѣй справѣ. Кригизувавъ по-
ступоване правительства, що не дбае о инте-
ресы селянъ. Въ чорныхъ але правдивыхъ
барвахъ представивъ нужду и упадокъ се-
лянства наслѣдкомъ фискальнот полїтикти
браку опити и постановивъ резолюцію до
правительства, чтобы оно розширило вольныи
округъ до побору сыровцѣ на получене
пашъ на 20 клм. въ округъ. — П. Біа-
деръ [сецесіонистъ зъ лѣвницъ] домагавъ
ся побудованя сѣбного млина и вниѣ въ
тѣмъ направиъ резолюцію. — Ке. Стоядовскій
побѣдѣ значѣне и важнѣсть соли, признавъ
що выдѣлъ краевый стараетъ о поправу сѣ-
бныхъ справъ, але выдѣлъ краевый повинѣтъ
супротивъ правительства поставити ся въ тѣй
справѣ енергичнѣше. Сѣль е власностію и
богатствомъ краю, на котре правительство
наложило свою тяжку лабу. [Веселѣсть.] Тре-
ба отже ту лабу трохи енергичнѣше усуну-
ти! Дорожна соли — то сильне средство до
агітаціи мѣжъ недоволенными, отже належить
его усунути. Закинувъ, що коло польске
Вѣдни за мало дбае о Галичину въ сѣбныхъ
справахъ. Домагася ся полученея долѣ работ-
никовъ въ копальняхъ соли и въ тѣмъ дусѣ
поставивъ резолюцію. — П. Вахнянъ по-
чувъ ся, яко членъ "лоѣцины" польского ко-
ла, обидженнымъ и ставувъ въ его оборонѣ.
Сказавъ, що галицкій послы у Вѣдн стара-
ють ся, чтобы сѣль була дешевша, але прави-
тельство не уступае, отже вина по сторон
правительства. — П. Крамарчикъ [зъ партіи
п. Поточка] побѣдѣши значѣне соли для го-
сподарства, указавъ на високу цѣну соли в
порівнаню зъ ея продукцією, и домагася ея
розширеня вольныхъ округѣвъ сѣбныхъ, ал
протинво, чтобы сѣлины вѣсть селянамъ выдѣ-

зали сировицю даромъ. — Последнее слово
въ справѣ съобной забравъ п. Меруновичъ
люко справоздавецъ. Полемизувавъ въ бесѣдн
нами, особливо зъ кс. Стояловскимъ що-до
его заиду колу, котре — по словамъ п. Ме-
руновича — справы съобной у Видня вѣколи
не спускае зъ ока. Боронивъ и выдѣлъ крас-
вий, котрый старае ся о зниженя цѣнъ соли.
— При голосованю надъ резолюціями удер-
жали ся только резолюціи: п. Крамарчина о
безплатне выдаванє сировиць для всѣхъ се-
лявъ и п. Виндера о заложенє съобного млы-
на у Величцѣ. Вѣнщи принято внески комі-
сії съобной.

Засідання о 4 години перервано, не вичерпавши дневного порядку. По тёмъ відчитано внески и интерпеляції. Міжъ нашими п. Окулевскій постановивъ внесокъ о розширенні громадского права: а) щобы власть громадскій [рады] могли у себе установляти самій „поліційну родину“ до замикання шинківъ в коршметъ; б) щобы могли такожъ означувати частъ, якъ довго можна обходити всякій родинний торжества [весілля, хрестини, поминки п. и.]. — П. Вияничукъ внісє, щобы коштомъ вправного бюджету зрегульовано річку Быстриць въ Наддобринянищині, Содоливищині и Станиславовщині, де они за факт браку дробовъ роблять великій шкоды. Кшты на регуляцію вынесли бы 20,000 коронъ.

Слѣдующе засѣданіе вѣдбуде ся въ пят-
ницу о 10 годинѣ рано.

Н О В И Н К И.

— Народне вѣче въ Станиславовѣ, скликае-
зѣ инициативы Народнаго Комитету повѣсто-
выми зарядомъ сторонництва, вѣдбуло ся дна
3 с. м. при участіи (мимо негоды) по-верхъ
300 сельанъ и доволъ численнои мѣсцевои и
чамѣсцевои интеллигенціи. Вѣче заявило ся —
по рефератѣ делегата Народнаго Комитету
д-ра Багена Левникого, и то середѣ дуже
живыхъ протестовъ зббранихъ — противъ
звѣстнаго проквту Гупки о сельанскихъ ма-
йоратахъ, якъ и противъ задуманои реформи
адміністраціи въ напрямѣ заведенія окру-
жныхъ громадъ та сполученія полігачныхъ
властей зъ автономічними при одѣчальности
наместника передѣ соймамъ, а кромѣ того
ухвалило численнѣ резолюціи, котри въ сара-
визданемъ зъ ходу вѣчевыхъ парадъ подамо
познѣйше. — Вечеромъ того же дна вѣдбузъ
ся такожъ Шевченковскій вечерокъ, урядже-
ный всѣми народными товариствами стана-
славовскими, и вышавъ дуже свѣтло, такъ
що до продукцій якъ и подѣ заглядомъ ка-
совымъ. Справозданя зъ того вечера подамо
окремо.

— Въ неделя 8 ого цвѣтя с. р. вѣдбуде ся въ сали „Мѣского Касина“ [ул. Академична ч. 13] „заходомъ украинско-русского драматичного товариства им. И. Котляревского у Львовѣ, третє аматорске представлєне сполучєне зъ продукциѣю вокально-инструментальною. I) М. Ласенко: Дуєтъ зъ „Роздѣльниѣмъ ноцѣмъ“ вѣдѣсѣвають пп. О. Ш. и М. В. — II) Вернацкій: Тропакъ, солѣо скрипка зъ аком. форт., вѣдограє п. С. П. — III. „Аргоннавтъ“ комедія въ 3 дѣяхъ Грѣг. Цеслянского. Орхестра вѣйскова 80 п. п. Цѣна мѣдѣ: кѣнашка 1 ар. 20 кр., крѣло першорядне 1 ар., крѣло другорядне 70 кр., вступъ на салю 40 кр., для ученикѣвъ 25 кр. Початокъ о год. 7½, вечеромъ. Бѣзѣтовъ можна вѣдѣстати въ „Рускѣя Вѣсѣды“ [Рязокъ ч. 10. I.] а въ день представлєня вѣдѣ год. 6½ при касѣ.

— Депутація у Єпископа станиславського в справі заснування руської гімназії в Станиславові. В понеділок 2-го двійця явилася у Єпископа станиславського депутація міщанів і селян із Станиславовщини і просила свого владку, щоби зволив поставити *ще сем сесім сойму* вносене на поступенне заснування руської гімназії в Станиславові. Владика обіцяв. Тоді депутація вручила владці петицію до сойму від міщанів і селян сего амьстету:

„Високий Сейме! Підписані горожани Австрійсько-Угорської Монархії, мешканці Галичини, а спеціально Станіславщини, висять сю петицію до Високого Сейму з проханням о ласкаво отворення руських клас паралельних при гімназії в Станіславі, а то на сій основі, що руських гімназій загально в Галичині є дуже мало в порівнянню з числом населення, а по друге а причина, що перед двома роками було записаних учеників рускої народности до першої класи гімназійної 52, перед роком 54, а в сій році 34, [що до числа учеників вь сьмь роць записаних до гімназій вь Станіславові] зайшла помылка вь петиції, бо мы знаємо, що записаних учеників є не 34, але 37. *Прим. Ред.*, а се число уже вистарчаюче на отворення паралельної першої класи рускої при гімназії в Станіславі. Підписані мають повну надію, що Високий Сейм зволить ласкаво прихилити ся до їх прошеня і ухвалить поступенне заснованя рускої гімназії в Станіславі почавши від року шкільного 1900/1901.“

Владика принимая сию петицію и обещая предложить ее синодowi въ среду 4-ого цвѣтнаго сего року, бо того дня явить ся уже на заседанияхъ синодальныхъ. Згадавъ петиція анэдблена кѣлькостю подписами селянъ, мѣщанъ и свѣтскихъ сурдатовъ, такъ мѣсяцевъ ятъ и околицныхъ.

— Зь Львівського Бояна. Вправы м'яшаного хору для вычєня псалмїстѣмъ вѣдбудуть зє застра [зъ пятницю] о год. 7 $\frac{1}{2}$ вєч. — В. III.

— Еміграціа на агітаціа. Якимъ то срьд- ствами послужують зє еміграційнї агєнты, щѣ бы лишє дѣстати галицького сєлянїна до нєрє- сєдєня зѣ мѣста, показує отсєй лїстѣ, щѣ єго

одержавъ одинъ учитель народный на Мау-
рахъ: „Звертаюся сю до васъ въ просьбою,
щобы вы подали намъ назвыска богатыхъ о-
еббъ вашон околещъ. Заразоомъ долучаемо два
аркуштъ по 100 рубрикъ въ прощеннѣмъ выпов-
нѣнн ихъ и прислате намъ по 8 дняхъ. За 100
адресъ платимо по 1 кор. 50 сот. [и т. д.] Съ
поважаемъ Абренъ et Compagnie Будапештъ*.
— Имовѣрно не зныи одинъ сей учитель до-
стае такыи ласты; може такими письмами
засыпано цѣлый нашъ край!

— Неповинованіе рускои мовы. Ц. к. старо-ство въ Старомъ Самборѣ рѣдко коли послу-гуе ся рускою мовою въ зносинахъ зъ руски-ми сторонами. Ще до священникѣхъ деесъ ко-лись вышлють руске писмо, але громады и сельны та мѣщанъ уважають за Поляковъ-ляхъ-бы де зъ-підъ Тарнова и все пишуть по польски. Рівножь п. инспекторъ Вісньовскій зъ своимъ адъютантомъ Шаманкомъ дуже не ласкави на руску мову. Неразъ дружбѣ рус-кихъ на фасно не можна у нихъ допросити ся, а всякій свои запиты и рѣшеня высила-ють по польски, хоть знають, що высилають до Русинѣвъ. Недавно прислала ц. к. краєва дирекція скаргу рѣшене на рекурсъ зъ 1898 р. противъ вымѣру податку особисто-доходо-вого по руски, а инспекторъ выдаетъ поль-скій рѣшеніемъ до подіусе. Коли домагаи ся руского друку, то п. Шаманекъ отправяе ша-фы и показуе, що абъ Львова не прислала рус-кихъ друковъ. А не присылають, бо зъ Старо-го Самбора не жадають. Якій п. Бѣлин-скій въ Турці острый панъ, що ажъ лякѣ чоловіка бере, а по руски выдаетъ рѣшеня въ справкахъ особисто доходного податку, ба и въ ныняхъ, але пишучи лишъ до священни-кѣвъ, бо и у того пана рускій сельане — се матеріалъ пѣдъ будову Польщѣ. Ц. к. краєва дирекція скаргу показала бы яку-таку спра-ведливістьъ для Русинѣвъ, коли-бы приказала подчиненымъ урядамъ переписувати ся по руски зъ тѣми, що въ рускій мовѣ уклада-дують доходѣвъ фасин.

— Тортуря въ Перемышлі. Дня 19 в. ст. марта відбула ся въ перемышльскѣмъ повѣтовѣмъ судѣ розправа прогнѣвъ агентавъ міської поліції за побой 10-лѣтню Марію Ізваською. Подѣлъ розпрavy — якъ пише Głos przemyski — вийшли на яву страшний рѣчи. Малу дѣвчанку кували въ каїданы, били палицею, катували, а при томъ затыкали їй уста, то зновъ страшили рѣзними дѣлами. Крімъ того держали єя на поліції довше ніжъ 48 годинъ, а се закономъ заборонене. Розправа тревала довше ніжъ три години, а скінчила ся засудомъ поліційного агента Куранта на 3 днѣ арешту. Прогнѣвъ уявлення обжалуваныхъ Тихового та Козловского, функціонаріи прокурорату нїякъ відкликъ в такъ справѣ ще разъ буде розбиратися въ окружнѣмъ судѣ.

— Утеча офіцера. Поручник 12 полку гвардії Стефан Ліпцвалер, нарабивши много довірей на фальшиві векселі, утік з Львова. Разом із ним щедала одна шансонетка, котра мала бути причиною его довірей. Для кращого переведення утечі постарався ся вояк урялоуп до Пешту і драпаує у широкій світлі. Власть війскова розписала за ним гончі листи з вказанєм, щоби до 90 днів сам вийав ся передь війсковым судом.

— Попазпка похмбк. Черев недоглэдк вк коректк надруквано вчерк вк, Покмертнкх поповектхк: хбнб: «Клосевчкк, жкнб б. Клосевчкк: жмбст: «Клосевчкк, жкнб б. «Клосевчкк, вк. Вектхк вк Бп. Перемьскб» вк 4 стрбцк выпукнб, цб до канбн. нкстктуктк воззвкн б. Конст. Федквк нк Краснб дек. вьсокчкскбб.

— Двома стипендіями: зь фонду пок. о. Нин. Васильовського, пароха в Молотові і зь фундації пок. о. Ів. Васильовського пароха в Могильниці, кожда 80 коронь річно, наділяв п. Евстахій Васильковскій, управитель пошти в Улашебяхх, котрому прислугу право досмертного падаваня сихх стипендій, Кирила Чижка, ученика III року рільничої академії у Відні, сына селянина зь Переспи, и Георгія Потереяка, ученика торговельної академії у Львові, сироту по селянщині, обох до скінченя наукъ. [Сей фондъ стипендіійный находить въ кассъ „Народно о Дому“ и тамъ выплачуе ся.]

— Читальня „Просвѣты“ у Лызовѣ [дѣмъ ч. 10 въ рязку] може прииоручити рускимъ товариствамъ або людямъ мужичну въ середнихъ лѣтахъ, чадовѣка пасыменного и честного поѣдъ кождымъ взглядомъ, до услугъ чи то въ канцеляріяхъ чи домахъ. — *Гр. Вр.*

— Чудомъ спасли ся. Омогды лучила ся из аэдричной стаци въ Дрогобичи така пригодо: На перовъ стояла якась женщина и ждала на повазд. На стацио заведати тасгаровы повазд. Женщина бжытит до него, думуючы, що се особовый, але якъ-разъ въ сю пору надъѣздитъ курьерскій поваздъ зъ Хирова. Женщина була саме тогды на тыхъ шинахъ, котрыми той поваздъ ѣхавъ. Грозные нещасте замѣтивъ магазинеръ, прискочивъ до женщины, вхопивъ ея и хотѣвъ усеунути въ шинъ, але пошпортавъ ся на шинахъ и обохъ повалились изъ землю. Ще хвилька, а поваздъ бувъ бы въѣхавъ на нихъ! Але притомный машинистъ чустивъ контроль-пару такъ, що поваздъ на мѣсци спинивъ ся, а вѣдважного магазинера и незнану женщину уратовано вѣдъ неминуочоу смерти.

— Дрбний вѣсти. Повѣз мільона коронъ про-
гранъ изъ Monte Carlo въ трехъ дняхъ мільяр-
дъ американскій Вандербильтъ, що прибувъ
туда изъ Сполученихъ державъ на власнѣмъ
яхтѣ. Забавивъ ся! — Царсь помиливавъ
зауджену накару смерти Софію Ольшеску
за убійство дитини, а трибуналъ въ Новомъ
Саціи вибравъ їй кару 10-лѣтнімъ в'язницѣ.
— Вулканъ Асама въ Японіи виникає дуже
багато лавъ, а вибухи его падають околицю
присмичуючи каменнємъ, посполомъ, лавою.

— Русины! Памятайте на Руску Бурсу реміснико-промыслову у Львовѣ.

Именованя, перенесеня, вѣдзначеня и пр.

— **Именованя.** Высшій судъ краевой именуваъ слѣдующихъ судовыхъ практикантовъ авскулътантами: Мойс. Бервельеда и Влдсл. Емїл. Мурчинского у Львовѣ, Мих. Росала въ Станиславовѣ, Агенора Генр. Адамовского, Густ. Каз. Ром. Островского, Ив. Януша и Ив. Шенка у Львовѣ, Стан. Густ. Лессера въ Коломыни, Жигм. Авг. Рейманьского въ Мостискахъ, Едм. Емїл. Мошиньского, Епїфанія Стевановича и Юс. Шпондровского у Львовѣ, Стео. Бохенского въ Тернополѣ, Ив. Кантоа Золотенького въ Старойсолѣ, Том. Як. Прохала у Львовѣ, Здїсл. Юр. Вудзиньского въ Самборѣ, Густ. Адама Гаспарого въ Станиславовѣ, Март. Берлинського у Львовѣ, Вїльг. Алекс. Вїнка. Кїтца, Жигм Теодора Голобута и Юл. Брон. Куровского у Львовѣ, Здїсл. Чайковського, кояцентового практиканта ц. к. намістництва въ Рогатинѣ и Влдсл. Яворовського, авскулътанта судебного въ Градцѣ, вѣдїца кандидата адвокатуры д-ра Марїана Заплатальского у Львовѣ. — Президентъ высшого суду краевого у Львовѣ именуваъ укрѣноченото гїмназіаста Влдсл. Мерту практикантомоу рахунковымъ при высшомъ судѣ краевомъ у Львовѣ.

— Зъ науковаго Товариства им. Шевченка. Наукова читальня при бібліотеці Товариства отворена щодня відь год. 2—6 пополудни и въ тѣмъ часѣ може кождый зъ неи користати. До дому вывозичать ся книжки лише за кавчикю. — Канцелярія товариства отворена відь год. 9—1 рано а відь 3—6 пополудни. Въ недѣль и свята лекаль Товариства зачиненый. Адреса: Львовъ ул. Чарнецкого ч. 26.

Телеграммы.

Берно 5 цвѣтня. Ческй послы внесли до сойму петицію 321 громадъ и корпорацій о утворенн чесского університету на Моравѣ.

Будапешт 5 червня. З Рєки знов вѣдѣйшовъ корабель вѣ 745 вѣднми закуплеными на Угорщинѣ и вѣ Хорватіи для англійской арміи вѣ Африцѣ.

Пильно б цѣтня. При асентерунку всѣ члены комисіи заложили протестъ противъ протоколированія въ нѣмецкомъ языкѣ.

Одесса 5 червня. Заряди полуднево-західних і надморських залізниць відмовляють терміново доставу товарових транспортів, з причини браку вагонів, зайнятих міністерством війни.

Дублинъ 5 цвѣтня. Англійска королева
приѣхала до Дублина, принята съ великою
помпою.

Лондон, 5 червня. П. Гедеріггз поставив в парламент внесені в жаданні заведення безпосередній репрезентації колоній в парламент. Президент колоній виступив проти внесення, бо в такім случаю колонія могли бы в парламенті перегорувати Англіяців. Супротиви тои зайняв гаданий посоль цюловув своє внесення.

Переписка Редакції и Адміністрації.

Вп. С. Са. въ Те. На сей рѣкъ выслано 8 кор. 40 сот. — В. До. въ Вд. Часовые выслано въ часть в правильно. — Ю. Ле. въ Ля. За мартъ ще 20 сот. — Д. Вѣ въ Ча. До вѣща двѣта ще 1 кор. 60 сот. — П. Чу. въ Оз. и П. Се. въ Ко. Выслано все правильно и на часть, тожъ просимо разглянутись на почтѣ, а коля буде погрѣбно, хибующій числа зарекладувати. — А. Ул. въ Ла. На 2 кварталъ абѣстало 2 кор. — 0. Яв. въ На. До конца цѣтѣня. — А. Рм. въ У. За 2 кварталъ придетъ ще 1 кор. 50 сот. — 0. Га. въ Пе. Ще 2 кор. 60 сот. — П. Тр. въ Ро. Вашему бажаю не можемъ вволити; бо напѣръ и другарска робота значно подорожѣли. — Л. Ле. въ К. Одержали и просимо точночю передѣлаты принятого порядку ласково держати ся. — К. В. въ Ба. До кѣнця мая. — І. Ве. въ Хо. Годѣть ся. — Ил. П. въ Ст. Одержали. — М. Де. въ Бе. За 2 кварталъ придетъ ще 40 сот. — П. Вр. въ Ма. Годѣть ся. — Я. Ма. въ Го. За 1 кварталъ придетъ ще 2 кор. — А. Ян. въ Сл. Выханый архушт повѣсти вычерпанный. — В. Ру. въ Дѣ. Теперь до кѣнця 1 кварталу. — В. Га. въ Де. За 2 кварталъ придетъ ще 3 кор. — А. Хт. въ Бе. Ще 7 кор., а часовые выслано все правильно. — 0. Петро Рудакеничъ въ Довгобѣ. Адреса: Edmund M. Badapest Andrassy ut 23. — Д-ръ А. Гнат. въ Тш. Въ справѣ, о котрой Ви до насъ писали, переписе ся въ Вами д-ръ О. кушевскій. — И. Б. въ К. Статейка „Вережѣмъ народну честь!“ не можемъ помѣщати, хочѣ-бы напѣтъ въ змѣненой формѣ; за далѣеко лѣгбѣнѣйшу згадку на того несчастного мѣщанина сконфисковано „Дѣло“.

Д-ръ дентистъ М. Вікторъ

при уа. Коперника ч. 4. vis a vis Поважаного П. Мі-
коляша виконує плембование и равне зубовъ безъ
болю, штучий зуби способомъ вѣдѣнскимъ, лѣчить
хоробы устной ямы, носа, горла и ушей. — Отвер-
стий пѣтый хомъ. — Радараніи шиймаа потюмъ.

ВСѢХЪ НАУКЪ ЛѢКАРСКИХЪ

Д-ръ Арнольдъ Рихтеръ
договоренъ практикъ, повелѣиу въ Извѣдн и ordin-
иу въ подучахъ хирургическыхъ, гинеколическыхъ и тайныхъ
въ Станиславовѣ, ул. Соборной к. 14, въ д. 2—4 по-
полудни. Розолдженъ заплата и лична медута
свѣрихъ лучама Рентгена. 163 4—6

!!Бѣлі и красні руки!!

Хочь-бы и якъ червоні и посѣдани
руки выбѣлюють и выдѣлюють
по кольчазовомъ натертю 1 Кремомъ рослиннымъ
Слоикъ 160 гелеровъ.

ИВАНЪ ИГНАТОВИЧЪ
Львѣ: склады власні: ул. Сикстуска 20, ул. Галицка
ч. 11. Ирандѣ: Сукоиндѣ ч. 20. Червоноч: Ринокъ
ч. 2. Перемишль: Францискауска ч. 24

Надбослане.

Д-ръ Антоній Ролцкій (Бергеръ)

Спеціалістъ для недугъ шийныхъ и вмеричныхъ,
недугъ зъбочнихъ и мѣхуровыхъ, лѣчить метою до-
повідною, довголітню. Такожъ Панбаз на вѣдрѣ
Lindetivien парю.
Ординуе водѣ 9—11 рано пополуночь водѣ год. 4—5.
На жадаю лѣки можуть бути видані зъ апте-
ки въ дискретный способъ. — Порадины почтою (ар.
20 кр. — Львѣ: ул. Заморочка ч. 5. 167

ЗМѢНА МЕШКАНА.

Водѣ 10 лѣтъ потужно ЗАВЕДЕНЕ ДЕНТИСТИЧНО-
ТЕХНІЧНЕ Б. БЕРГЕРА перенесено до пасажу Гавома-
на ч. 8. Тамже виготовляе ся штучні зуби и щокі,
посла найновѣйшихъ системъ въ навчуну и золотѣ
безъ підмѣбня, такожъ всякі репарації, входячі въ
кругъ дентистическихъ технікоз. При помощи найвыт-
райшихъ помѣщическихъ силъ заграичныхъ виготовляе
всякі работы подѣ гарантією по дуже низькихъ
цѣнахъ. 110 18—144

Заведене отворене цѣлый день.

Всякій купоны

и выльсовані паперы варто-
стній 274 (1)

выплачуе безъ потручена провізіи або коштовъ

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

Ц. к. управ. Галицкого акційного

Банку гіпотечного.

Вікторъ Хаєсъ и Сп.

Домъ банковый

Львѣ, Сикстуска 8.

Купи и продаю ефентъ и монетъ.

Львѣ на раты. Переписка въ рус-
кой мовѣ. 192 1—10

Перша въ Австрій ручна шведка
лѣвнички іми, массажъ и електрика

Д-ра Юсефа Дукета

въ окривленяхъ, утлоі будовѣ, ревматизмѣ,
артритизмѣ, неврободяхъ [ischias], пораженяхъ,
нечинности кишокъ, блѣдахъ, старечомъ осла-
бленю, особливо въ недугахъ сердца и артерій
и т. ин.

Проекты на балкан.

82 7—? Львѣ, Словацко 16.

По поводу высокого курсу рентъ ав-
стрійскихъ и угорскихъ поручаемъ вы-
мѣну тыхъ-же на

Листы заставий Товариств. кредитов. земского
красного банку
гипотечного банку.
Яко безпечну лѣкацію капиталу.

Тѣ же облигації купуемо и продаемо ду-
же користоно.

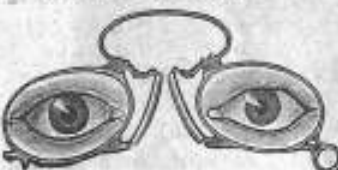
СОКАЛЬ и ЛЛЕНЪ

Банковий Домъ и контора вымѣны у Львѣ.
Поручена зъ провинція выконують ся
вдворотною почтою. 71

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механики у Львѣ: площа Га-
лицка ч. 1, противъ Банку Гипотечного на
плантаціяхъ площі Галицкоз

поручае въ великомъ
выборѣ и по цѣнахъ
найдешевшихъ:
окуляры, цѣкеры,
лорнеты, бинокли,
далековиды, бароме-
тры, термометры, ми-
крометры, люпы, ком-
пасы, райсцайги, также мѣричій, пѣны, либелъ,
манометры и т. п.
Ураджено дѣлѣнь електричныхъ.
Всякі направки полагождують ся якъ най-
скорше и найдешевше. 4316

ТЕОФИЛЬ КОПИСТИНСКІЙ

артистъ-маляръ

мешкае 20 лѣтъ у Львѣ, приймае загално, що входятъ
въ украшу церковну и проситъ уклѣбно. Ул. Духовен-
ство о заготовлені адресовъ до дальшихъ услугъ въ искусствѣ
Львѣ, ул. Крайбиска число 20. 205

НА СВЯТА!

Що день свѣжий, перворядный

ДРОЖДЖЪ

поручае зъ своихъ складовъ

Львѣ, Станиславовѣ, Перемишлѣ, Тернополѣ, Дро-
гобичѣ, Коломиѣ, Стрию, Снятинѣ, Самборѣ, Рогатинѣ,
Бродѣхъ, Сяноцѣ, Ворщевѣ и Золочевѣ
и проситъ о вчасній заготовлені зъ точнымъ поданемъ
дня высылки 163 5—6

Народна Торговля.

АДОЛЬФЪ КАМШЕЛЬ

Львѣ, ул. Городецка ч. 3.

Фабрика вырѣбѣ цементавыхъ.

Репрезентация Австр. Тов. акц. фабрики Портландъ цементу въ
Щавовѣ. Тов. акц. фабрика вапна гидравлическаго, для закладъ въ Каль-
тендайтгенъ [Kaltenleutgeben]

Складъ руэръ бетоновыхъ и подлогъ цементовыхъ влас-
ного вырѣбу, такожъ портландъ-цементу, вапна гидравлическаго,
вапна окислаго, гіпсу, цемента и огнетривающихъ плитъ, асфаль-
товомъ паши даховомъ, асфальтовыхъ плитъ изоляційныхъ, под-
логъ и руэръ штайпунтовыхъ для калякъ, какалѣвъ, подпро-
водѣвъ, даховыхъ, луку, насадѣ, плитъ козиминыхъ, пѣчій каже-
ныхъ и трѣснимъ сушитовымъ, а такожъ вѣжкихъ матеріалѣвъ бу-
дівельныхъ, руэачи за нѣхъ доброту.

Підприємство робить бетоновыхъ, укладъне помошѣвъ и пры-
ти даховъ даховымъ, луку, папю огнетривающую и деревнымъ це-
ментомъ [Holzement] по умѣренныхъ цѣнахъ.
ТЕЛЕФОНЪ ч. 460. 121

Ново отворене підприємство похоронне К. СЛОТОВИЧА „СТЕЛІА“

у Львѣ при улицѣ Валовѣй число 11

уладжуе похороны водѣ найвеличавѣйшихъ до найскром-
нѣйшихъ по дуже приступныхъ цѣнахъ. Занимае ся та-
кожъ похороны на провинціи. 127 2—8

На складѣ має завсѣгды домовини металевы и де-
ревяны, хресты, вѣнцы и всякі потреби до похоронѣвъ.
Караваны зовѣмъ новы найсвѣжшій системы.

Найзнаменитшихъ

1/2 кл. цукровъ десеровыхъ,
именно: помадка, чоко-
ладка етс. ар. 1-20.

1/2 кл. Бисквитѣвъ англійск.
и Гербагнѣвъ ар. 1—

1/2 кл. кармельковъ мѣша-
ныхъ ар. 75.

поручае що дня свѣжий

Г. ТРЕТЕРЪ

настѣтель пагозовъ фабрики чоно-
ладъ и цукровъ
Львѣ, пл. Маріинцѣй ч. 7
рогъ ул. Коперника.

Купуймо знаменитя вырѣбы
власны, прѣчь зъ справяджу-
103 ваню тандитомъ!

ТУТКИ цигаретовъ 1000 штукъ
за 1 ар., поручае Ант.
Мазуркевичъ, Львѣ, Галицка ч. 12.

ТОРГОВЛЯ и РУКОДѢЛЬНЯ

ПЕТРА ДУТКЕВИЧА

въ СТАНИСЛАВОВѣ

улицы Бельведерска ч. 2

поручае по цѣнахъ дуже приступ-
ныхъ чашѣ, лѣхтарѣ, павуки, пате-
рицѣ, хресты и т. п., золотить огне-
во дуже тревало старѣ чашѣ, пушки
и дае самѣ до поеврѣненя.

Поручае ся ласкавымъ заведе-
нѣмъ! 144 15—?

КАВУ

лучшу въ тонкихъ ворочкахъ 5-кілевыхъ по цѣнахъ
11 ар., 10 ар. 50 кр., 10 ар., 9 ар. франко и нѣше.

Токай кураційный

въ флашкахъ 1/2 літровыхъ по 3 ар. и 2 ар. Само-
родный по 1 ар. 20 кр.

Конякъ французскій

въ флашкахъ 1/2 літровыхъ по 5 ар. 4 ар. 20 кр.

Мѣдѣ питный

по 80 кр. за флашку 1/2 літрову

поручае

Народна Торговля.

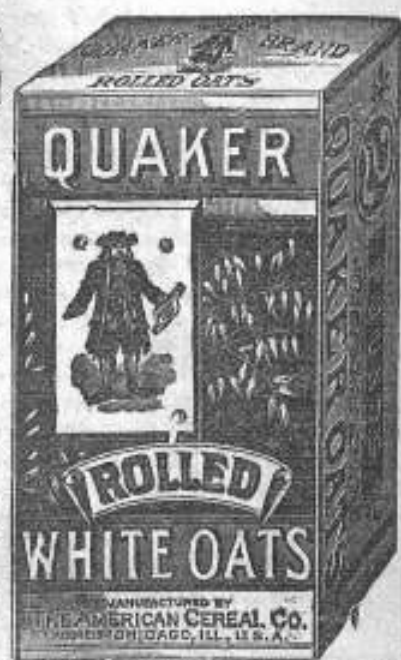
20 58—0

Quaker Oats

всюды можна достати въ пачкахъ по 1 фунтові
и по 1/2 фунта (зѣ приписомъ вареня.)

Поважаний господинъ!

Возьмѣтъ у Вашего купца пачку Quaker Oats
(американского опыханого вѣса) и зварѣтъ такую стра-
ву: До пѣвъ літра кипячон посоленон воды веситѣ
12 дека Quaker Oats и нехай варитѣ ся 10—15 ми-
нутъ, поки не згусне; подчасѣ вареня треба мѣшати.
Опѣсли подайте ею страву зъ визнымъ молокомъ и
такожъ зъ дробкою товченого цукру. — Ся страва, якъ
и всяка инша, приладжена зѣ амер. опыханого вѣса,
споживана правильно на сѣдѣна або на вечерю, выйде
на здоровѣ всѣй Вашѣй родинѣ, а особливо дѣтямъ.
431 III.

ПЕРША РУСКА

Торговля парамѣнтѣвъ церковныхъ и власна робѣтня бронзовнича
подѣ сѣрмою

СПОЖАРСКІЙ и УСТЕНЬСКІЙ

у Львѣ, улицы Руска ч. 1. (въ каменни Товариства „Просвѣта“.)

Руководьля бронзовнича

поручае власній вырѣбы, павуки церковній вѣлья-
кой величины, котрі суть дешевѣй водѣ заграич-
ныхъ зѣ огляду на цѣо и транспортъ. Чашѣ, да-
рохранительницѣ, дароносницѣ, огнево золоченій
кресты ручній, процесіональній, патерицѣ, кади-
лицѣ, лѣхтарѣ передѣ образы намѣстній, на пре-
столахъ и прочі предмѣты зѣ бронзу, серебра и зо-
лота — виготовляе ся посля взорѣвъ и вказѣнокъ
сторѣвъ. — Принимае ся старѣ сосуды до водно-
вленя, золоченя, серебленя, никльованя, якъ та-
кожъ вымѣняе ся старѣ бронзы за новѣ.

156 10—14

Вѣллякого рода заможленя полагождую ся скоро а готові предмѣты водворотною
почтою. Цѣны умѣрковані. Работа солідна и свѣтѣна.

ТОРГОВЛЯ

поручае нѣвъ складу готовій пред-
меты

Альбы, Ампулы, Антипедіи и
рамы до антип., Артосы

БАЛДАХИНЫ

Вѣнны брачій, Водносны, Даро-
носницѣ, Дарохранительницѣ,
звѣзды звѣзды гармонійной.

СВАНГЕЛІЯ

ЕКОНЫ (ОБРАЗЫ), Кадилицѣ,
Книги церковной Колпакы, Кронны
Кресты, Лѣхтарѣ МОЛИТВОСЛОВЫ
Матерія церковной на сѣдоны и пр.
Оларіи процесіональній, Обойчи-
къ, Образы, Патерицѣ, Полѣандрѣ,
Подставникы до Служѣвъ, Плащен-
ницѣ, Поевъ, Подушкы (обѣ служѣ),
Пузыты, Свѣчаны (Канделябры),
Служѣбныи, (Літургионы), Су-
конки до дарохранѣвъ, Стѣжки, Та-
цы рѣжѣныя пѣчѣ, Федоны, Хлѣ-
бцы, Хоругвы, Цѣты, Чашѣ, Шалѣ,
Шмуклерскі вырѣбы, Церковній
книги и проч. (СВѢДО СТОЛОВЕ
(Серіи) зѣ хиньского и правдоно-
го сѣбла по найвышѣй цѣнѣ.
[Заможленя водворотною почтою.

Гармоніомъ

до науки спѣву

дуже тревало конструкція

поручае

ИВАНЪ СЛИВИНСКІЙ

у Львѣ, 64

Головный складъ
власной фабрики хиньского сѣбла

ЯКУБОВСКІЙ и ЯРРА

у Львѣ, Ринокъ ч. 37

поручають свои вырѣбы гарно и свѣтѣно и тревало
выбѣчені. Предмѣты служачій до ужитку домового
якъ такожъ церковного. — Цѣны можливо най-
низшій. 185 2—12

Лишь тогда правдивый,
если тригранная эллипсия
есть асимптотически
подобнаю окрѣскою (черво-
нымъ и чернымъ друкомъ на
жесткомъ паперѣ).

Доси

неперевышѣнный!!!

В. Маагера

правдивый очищенный

ТРАНЪ ЗѢ ПЕЧѢНКИ

(въ важеномъ обѣнеченѣмъ обѣновѣю)

зъ фабрики

ВІЛЬГЕЛЬМА МААГЕРА

у Вѣднѣ

Розсѣдженій перворядными повагами
медициныи въ-дѣ своен легкѣо стра-
ности порученій такожъ дѣтямъ, и за-
писуваній у всѣхъ тѣхъ случаяхъ, въ ко-
торыхъ лѣкаръ хоче достигнути скрѣпленія
цѣлого организмѣ, именю грудѣи и лег-
кихъ, обѣдѣненія ваги тѣла, полѣпшенія
сѣдѣнъ, а такожъ излѣчѣнъ прочищенія
крови. — Флашку по 1 ар. можно купи-
ти въ складѣ фабрики въ Wien, III/3, Neu-
markt № 3, а такожъ найме у всѣхъ
аптекахъ австро-угор. державы.

У Львѣ у пл. антикаріѣвъ: Петра
Міколая, Житковѣ Рукера, Якова Бай-
ера, Симеона Галъ та у пл. куцѣвъ: Ст.
Маркевича и Алоісія Цибера.

Головній складъ и розсѣлка для
цѣло австро-угор. державы. 386 14—18

W. MAAGER, WIEN

III/3, Neumarkt 3.

Противъ нахѣдыванъ заряджуе ся судово сѣдѣство.

При закупкѣ товаровъ просимо поклакуватисѣ на нашу часѣписъ

Выходить у Львовѣ по дню (крѣмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-той годикѣ по полудню. Литературный додатокъ „Библиотека найзнаменитѣйшихъ писателей“ выходитъ во вторникъ, а во вторникъ и пятницѣ на перемѣну разомъ въ Дѣло.

Передплату и вносаты принимаютъ: у Львовѣ администрація „Дѣла“ в. Баторія ч. 24. Центральное бюро ogłoszeń, ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ Ал. Кароли Людвига 3, и А. Олшевского ул. Келы-Вжого 4; — въ Ярославѣ: Л. Крижановскій; — у Бѣли: М. Дуке, L. Seleskatto; P. A. Richter, Nibelskattengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Bismarckstr. 4; Vogler I. Wallfischgasse 10; въ Франкфуртѣ в. Гамбургъ: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „Дѣло“ и напечатанность за вносаты платитъ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ съ литер. додаткомъ

въ Австріи:	за границею:
на цѣлый рокъ . . 16 ар.	на цѣлый рокъ . . 22 ар.
на полъ року . . 8 ар.	на полъ року . . 11 ар.
у Львовѣ:	
на цѣлый рокъ . . 14 ар.	на полъ року . . 7 ар.
на чверть року . 8-50 ар.	на місяць . 1 ар. 20 ар.

Редакція, администрація и экспедиція подъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вносятся въ дѣло на по-переднюю застѣжку. — Рекламация неоплачивается въ дѣло въ портъ.

Неоплаченное число копій 6 ар. на пров. 7 ар.

Оглашения выходя принимаютъ въ дѣло по цѣнѣ 10 ар. въ однокъ вносаты вносатомъ або въ нѣдѣлю а въ 3-хъ „Надбавка“ по 25 ар. а. в.

Подати и книги вносаты принимаютъ членскіе въ 15 ар. въ дѣло.

Колька чиселъ въ краєвого бюджету.

Хочъ въ дѣлкахъ польскихъ дневникахъ такъ часто читаемо смѣшныя славословія „польскихъ ржондѣвъ“ въ Галичинѣ, особливо на тему танцюристического раю, въ якомъ живе ся Гусинямъ въ ласки Поляковъ, на тему „великодушнаго щедрості“, въ якомъ польска болѣебѣ сойма не жалуетъ выдѣлѣтъ на просвѣтній цѣли для Русинѣвъ, все-жъ таки мы, невѣдающіе, что частѣе находимо ся въ конейности вказувати на нервну мѣрку, яку и „польскіе ржондѣ“ взагалѣ и тотъ великодушна болѣебѣ сойма прикладае до всѣхъ справъ рускихъ въ прирѣванію до польскихъ.

Сегодня хочемо спити ся хвилонку при красѣмъ бюджетѣ на рокъ 1900. Що правда, була бы се дуже вячна студія, коли-бъ хотѣли докладно розбрати весь краєвий бюджетъ, а особливо въ такихъ рубрикахъ, якъ: запомогти на цѣли добродѣйны, выдѣлѣтъ на цѣли просвѣтны, на консервацию историческихъ памятѣвъ, на меліорацию, на цѣли рѣшництва и промыслу; але се була бы праця занадто обемна, для того тутъ укажемо лишь на деякіе числа.

И такъ для краєвской Академіи наукъ назначено, якъ що року, 30.500 ар. дотаций, — для Наукового товариства им. Шевченка ажъ 3.500 ар. Замѣтимо при томъ, что якъ-разъ сими днями случилось намъ чути зъ устъ одного вызначеного польского ученого слова, высказанна въ товариствѣ польскомъ, что наук. товариство им. Шевченка развиваетъ нинѣ дѣяльність навѣтъ ширше и красше въ краєвской Академіи. Однако, припустивши навѣтъ, что оудъ сей выдѣлъ бы ся кому пересадѣ, у всякомъ разѣ дѣяльність одной и другой институции не рѣшится въ та-кой мѣрѣ, якъ назначенъ для нихъ дотаций въ краєвскихъ фондѣвъ.

Для польского театру у Львовѣ назначено 24.200 ар. дотаций и окремо 16.848 ар. на сплату водсѣтѣвъ въ дѣлѣ, затыгнуто на будову нового театру, а для краєвского театру назначено въ такихъ суммахъ двоухъ позицій 8.000 ар. и 7.500 ар., разомъ всего 56.548 ар. — Рускому театру удѣляе ся 7.250 ар. Правда, что рѣшница между польскими театрами и рускими в велика; але-жъ бо и той, кто льпше остоитъ, кто болѣе має, може обѣдѣти ся меншою помѣщѣю, а при такъ нужденнѣй помѣщѣ, яку побірае рускій театр въ краєвскихъ фондѣвъ, годъ ему и двинути ся такъ, якъ wymaga культурна потреба руского народу.

А вже найбільше бо въ очі нерѣвна мѣрка въ оубѣ, въ якомъ „великодушна польска болѣебѣ сойма“ дѣлае про товариства рускій и польскій, котріе покладали собі на задачу просвѣту и экономичне двигнѣне простого народу. Macierz polska дѣлае 5.000 ар. помѣщѣ, два Towarzystwa oświaty ludowej: львівске 1.500 ар., краєвске тежъ 1.500 ар. Wzdawnictwo dzieł ludowych 1.000 ар., Kółka rolnicze 13.000 ар., разомъ 22.000 ар. — За те товариство „Просвѣта“, котре сповнае задачу всѣхъ повисше наведенныхъ товариствъ польскихъ, а сповнае ея не горше, коли не льпше, нѣжъ всѣ тамтѣ разомъ, дѣлае ажъ 3.000 ар. — Правдѣ, великодушнѣе не абы-яка!

Послухаймо-жъ, что каже справоздае школьная комисія сойма про дѣяльність Macierz polskiej и „Просвѣты“. Може до-бачемо бодай тутъ причину, для чего „Просвѣта“ въ та-кой неласцѣ у „великодушныхъ“ панѣвъ.

Зъ институцій, що ширѣе мѣжъ наро-домъ просвѣту по-за школою, — каже ся тамъ, — звернемо передовѣмъ увагу на Macierz polską, заложену въ р. 1883. Їи дѣяльність в додатна, але рѣшучо занадто по-вольна. Въ дѣлу свого заложена выдѣлае она 73 власныхъ книжочекъ и 5 томикѣвъ т. зв. „Библиотеки Мадержи“. На 16 лѣтъ се дуже мала дѣяльність, бо не дае середно на-

въ по 5 книжочекъ на рокъ. Що-до амбѣту книжочекъ тѣ в чимъ разѣ льпшій; але въ ува-жаніа на зростаюче въ краю число читателей и читателей треба бы число книжочекъ по-най-менше подвоити, чтобы заравномъ не допустити до читальни книжочекъ лихихъ, які тамъ втѣскають ся черезъ бракъ льпшихъ. На жалъ, Macierz має занадто маліе фонды, чтобы развивати відповідно свою дѣяльність, а та-кѣ-жъ маємо занадто мало письменниковъ, котріе бы писали приуготовно, поучаючо, а за-мѣтно. Може водершъ бы ся и виробивъ бы ся неодиъ та-кий талантъ, коли-бъ на се бу-ли фонды. И такъ въ мин. родѣ розписала Macierz конкурсъ на книжочки о хлопскѣй бѣдѣ и заравъ нашло ся надъ 20 доси незна-ныхъ авторовъ; пять праць було зосѣмъ не-злыхъ, а двѣ навѣтъ дуже добріе. Правда, что побѣдѣнній конкурсъ завѣтъ, такъ что конкурс-ова комисія не могла нікому признати на-городъ, хочъ надбавило 16 праць; але комисія гадае, что не належало бы записати наза-чувана конкурсныхъ нагородъ и на будуче, бо лишь сими способомъ можна заохотити до писанія и придати літературѣ не одну цѣну рѣчи. Такъ само бажалось бы, чтобы и за ар-тикулы до Niedzieli можна платити троха льпше. Доходы Macierz по троха болѣе-шуютъ: въ р. 1896 выносили они 10.025 ар., а въ р. 1899 вже 17.944 ар. Въ р. 1897 впи-нуло зъ розпродажи книжочекъ 3.160 ар., а въ 1899 — вычисляючи вже и доходъ зъ рѣшницъ Niedzieli та наладаря — впинуло вже 10.244 ар. Календаря розбѣшло ся въ 1899 р. 2188 примѣрниковъ. У звѣзанъ въ Macierz оу-остае часописъ для народу Niedziela. Давнѣй-ше дѣлавала она помѣщѣ въ Macierz, але була слабо редактована и мала всего 1200 передплатниковъ; въ рокъ стала она ор-ганомъ Macierz и в теперъ одною зъ найльп-шихъ газетъ для народу, однакъ въ 1899 р. мала ледво 1488 платящихъ передплатниковъ. — Школьная комисія має повне признае для дѣяльности Macierz, але розумѣе, что въ при-рѣванію до великого ваги сѣи институции ея фонды занадто маліе, она не має зъ чего о-плачувати авторовъ. Бажалось бы дуже, что бы Высшій Соймъ мѣгъ помѣщѣ на такъ выжну цѣль, что найменше подвоити; однакъ комисія въ увазіа на трудне фінансове по-ложѣне краю не выстунае въ сѣи справѣ зъ жадымъ внесѣнемъ.

„Общѣ Macierz и дуже развивае свою дѣя-льність у всѣхъ частяхъ краю Товариство „Просвѣта“. Заложѣне въ р. 1868, оперте оно на окремихъ статутахъ. Доходы має головно зъ выдѣлѣтъ и спродажи своихъ издавництвъ, а по-пирѣе передовѣмъ духовенствомъ рускимъ, горячково развивае свою дѣяльність. Въ дѣлу своего заложѣна по концѣ р. 1899 за-ложѣла „Просвѣта“ 19 оубѣвъ, 816 читателей и выдѣла 236 книжочекъ всѣлякого амбѣту. Де-котріе зъ нихъ в знаменитѣ, а взагалѣ „Про-свѣта“ має дуже добрыя, для народу дуже приуготовно и поучаючо пишущихъ работниковъ. Дѣяльність Русинѣвъ на поли народнои просвѣ-ты в далеко успѣшнѣйша и енергичнѣйша въ польскомъ дѣяльности въ сѣмъ напрямѣ. Шкода-лише, что товариство „Просвѣта“ не може по-бавити ся декогого политичного характеру; в такъ особливо подчасъ выборовъ читальни се-го товариства бувають часто огнищемъ всѣля-кихъ агитаций [факты? — Ред.], а декотріе вы-давництвъ „Просвѣты“, особливо историчѣй-були писавъ такъ ворожо противъ Поляковъ [чи лише Полякамъ такъ адае ся! — Ред.], что дали навѣтъ колька разѣвъ повѣдѣ до ду-же немилыхъ дискусій въ соймѣ, котріе при-поручивъ краєвому выдѣлову выплачувати сой-мову помѣщѣ лишь побѣла провѣрѣня тенден-цій шерѣбныхъ издавництвъ „Просвѣты“. Въ тѣснѣй звѣзанъ зъ „Просвѣтою“ остае тыжнѣе-часописъ „Свобода“. Комисія надѣе ся, что краєвий выдѣлъ не зализитъ въ усею точно-стію шильнувати издавництвъ „Просвѣты“ и буде старати ся вышлунити, чтобы въ нѣхъ не было нічого несправного польскому на-роду“.

Отже мимо того всего, что школьная ко-мисія у соймѣ гравоздае цѣлкомъ ясно признае дѣяльности „Просвѣты“ першенствѣ передъ Macierz, то не только анъ словомъ не высказуе потребу подвѣщеня ѣи запо-мѣги, а въ робитъ въ своей опініи о Macierz, але ще мовѣ-бъ заострѣе припоручѣне, дане краєвому выдѣлову, чтобы добре шильнувати

издавництвъ „Просвѣты“. Ба, подѣ туо кон-тролю бажаетъ комисія очевидно подѣтнуги на-вѣтъ „Свободу“, зазначуючи ея „тѣснѣ звѣзанъ“ зъ „Просвѣтою“. Тыжчасомъ же загално вѣ-домо, что „Свобода“ в цѣлкомъ независимомъ зависѣнію для народу, а ея звѣзанъ зъ „Про-свѣтою“ в лише ся, что въ „Свободѣ“ помѣ-щакъ ся вѣсти про дѣяльність „Просвѣты“ та что господарскій наука пише въ „Свободѣ“ п. Король, учитель господарства занятый въ „Просвѣтѣ“.

Але може „Просвѣта“ така богата, что мимо свои далеко успѣшнѣйшѣи и енергич-нѣйшѣи дѣяльности, за яку и на яку заслу-гувала бы на большу помѣщѣ, нѣжъ Macierz, не потребуе помѣщѣ? — Отже въ сего огла-ду школьная комисія зазначивала ся сумми до-ходами Macierz, котріе въ послѣднѣйшѣй ро-дѣ выносили лишь 17.944 ар., але не була цѣлѣмъ довѣдѣна, что всѣ доходы „Просвѣ-ты“ выносили лишь 10.238 ар. 41 ар., зъ того товариство мусѣло покрити такожъ выдѣлѣтъ 1.500 ар. на выдѣловного учителя господар-ства, якого Macierz не утримуе, бо се входить уже въ кругъ дѣяльности кулокъ рѣшницъ, побірающихъ окремо 13.000 ар. рѣшницъ помѣщѣ въ краєвомъ фондѣ.

Отсе рѣшница мѣра! — се славлена „ве-ликодушнѣе польскѣи болѣебѣ сойма“! Той великодушнѣй болѣебѣ, видѣю, солю въ оку в „успѣшна и енергична дѣяльність“ товариства „Просвѣты“, для того польскимъ товариствамъ, котріе значно менше роблятъ въ дѣлу „Просвѣты“, дае ся разомъ 22.000 ар., а ѣи всего 3.000 ар., та ѣи се зъ великими претензіями до всѣлякихъ застѣжекъ и контролѣ.

Але Богъ ласкавъ, а сила руского на-роду велика!

Ратоване великонъ посѣлости.

[Lex Nupka.]

IV.

Нѣбы для заохоты аластѣльнѣвъ серед-ныхъ господарствъ до перемѣны тѣхъ госпо-дарствъ въ неподѣльнѣй майораты, предложѣне Гупки о неподѣльнѣхъ господарствахъ въ §. 7-омъ признае „для ново-утворенныхъ непо-дѣльнѣхъ господарствъ увольнене въ дѣлу кра-евого додатку до грунтового податку на часъ десяти лѣтъ, числячи въ дѣлу найблизшого 1. сѣчня по правосилности судового оречѣня, котрымъ узвано неподѣльнѣе господарства.“ Окрѣмъ того, въ звѣзанъ зъ предложѣнемъ, п. Гупка домагае ся въ соймѣ ухвалѣна слѣ-дуючою резолюціо: „I. Соймъ визнае п. к. правительствѣ, абы по введенію въ житѣ кра-евого закона о неподѣльнѣхъ рѣшницъ гос-подарствахъ аналогично до постановъ §. 7. сего закона перевело въ дорожъ приписавѣи конституціою законъ въ справѣ увольненя новоутворенныхъ неподѣльнѣхъ господарствъ въ дѣлу грунтового податку на 10 лѣтъ.“

Господарствамъ, котрыхъ неподѣльнѣе установлено на подѣстѣ предложѣна о но-выхъ спадковыхъ приписавѣи, п. Гупка не признае ѣякой помѣщѣ въ податкахъ. Оче-видно! Першій законъ вѣднѣе ся до ма-лѣтнѣйшихъ господарствъ, бо такихъ, котрыхъ посѣлости дають надѣ 50, т. е. до 100, 200, а навѣтъ 500 ар. кадастрального дохода. Се по большѣй части вже не хлопы, а дробѣй-ша доминѣальна посѣлѣе, для котрой п. Гупка хоче перешарцувати увольнене въ дѣлу податѣвъ. Большая часть господарствъ, до котрыхъ має бути примѣненъ новый спадко-вый законъ, належитъ до категоріи малѣтнѣй-шихъ селянъ, зъ кадастральнымъ доходомъ въ дѣлу 20 до 50 ар. Тѣ господарства и одномор-товѣй карлики нехай платятъ податокъ и за себе и за надѣ-сто морковныхъ панѣвъ!

Персѣбный кадастральный доходъ зъ галицкого моря выносиъ 1-86 ар. П. Гупка отже домагае ся, абы въ дѣлу грунтового подат-ку были увольненъ 27, 54, 108, 162, 216 до-

270-мортовѣй господарствъ. Господарства 26, 10, 5 и 1/4-мортовѣй сушь экономично такъ сильнѣе, что можуть платити податокъ, въ дѣлу которого Гупка увольнене 150 до 270-мортовыхъ нуждарѣвъ. Се жадае увольненя майоратѣвъ до высоты 500 ар. кадастрального дохода въ дѣлу грунтового податку зрадило станѣицѣи-ского реформатора. Оно показуе, зъ якими предложѣнями паны выѣхали бы по введенію въ житѣ просѣтѣвъ п. Гупки!

Що п. Гупка не має на цѣли своими внесенными уможливити подѣсеня техникъ продукцій на дробнѣхъ господарствахъ, се рѣчь и на. Не припускаемо, абы не заглянули до статистики тѣ, котріе, не хотѣчи самѣи вы-ступати явно зъ своими планами, подѣснули якомусъ Гупкѣ свой проектъ. Они-жъ мусѣли знати, что ихъ внесенне не вѣднѣе ся до грос господарствъ, а въ-разѣ до тѣхъ 98,9% галицкихъ посѣлѣеи грунтовыхъ, на котрыхъ въ наездѣвъ родрѣбленя не лишь неможли-вый нѣякій техничный поступъ продукцій, але навѣтъ майже неможлива нѣяка рѣшница го-сподарѣа. Поправы рѣшницъ господарѣи на дробнѣй посѣлѣеи реформами тѣхъ, что сто-ятъ за плечѣи Гупки, не осягне ся. Сли-жъ закономъ не можъ осягнути сего, что подають мотивы закона, то законъ мусѣтъ мати якус-нишу цѣль, мусѣтъ бути маскою для змаганъ, до котрыхъ непрактично або небезпечно отвер-то признати ся.

Прочитаймо концѣ §. 1-ого: „Подѣ ты-ми самими условіями може властѣль рѣш-ничѣи посѣлѣеи утворити и болѣе число неподѣльнѣхъ господарствъ“. Що се значить? Се значить, что шляхтичъ, котрый має большу посѣлѣеи и мусѣтъ подѣлѣти ея мѣжъ колькохъ сыновѣвъ, не мѣгъи каждому зъ нихъ дѣти цѣ-лонъ посѣлѣеи, бодай передасть имъ части въ дѣлу въ дѣлу грунтового податку и всякихъ додатѣвъ до него. Возьмѣмъ примѣромъ па-на зъ 2.700-мортовѣи посѣлѣеи, за котру платитъ 1.135 ар. грунтового податку. Зъ вся-кими додатками панъ сей мусѣтъ нинѣ пла-тити грубу сумку. Катастральный доходъ зъ сѣи посѣлѣеи выносиъ 5.000 ар. Панъ сей має жѣнику и чотирѣхъ сыновѣвъ. Припустѣмъ, что соймѣ ухвалѣе проектъ Гупки, якіе-бъ Ба-дѣи предладае его завтра до санкцій и про-ектъ стае ся закономъ. Нашъ шляхтичъ за-прагае конѣ и ѣде до суда. Свою 2.700-мор-товѣи посѣлѣеи дѣлѣтъ на десять идеальныхъ частей и робить десять майоратѣвъ, каждый зъ 500-гульденнымъ кадастральнымъ дохо-домъ. Одинъ майоратъ для себе, одинъ для жѣники, чотирѣ для сыновѣвъ а чотирѣ для сы-новѣвъ. Въ той способѣ увольнене ся на часъ десяти лѣтъ въ дѣлу 1.135 ар. грунтового подат-ку, се значить, что змѣнуе 11.350 ар., а зъ додатками другѣе только, и ще змѣнуе 10 го-лѣсѣвъ при выборахъ до законодѣтнѣхъ тѣлъ.

По нашѣй отже думцѣ, головною цѣлю закона о неподѣльнѣхъ господарствахъ в увольненіи въ дѣлу податѣвъ на-разѣ лишь мен-шѣи и середнѣй шляхтѣи посѣлѣеи. Посѣло-сти зъ 50-гульденнымъ кадастральнымъ до-ходомъ додано тутъ по-части для замаскованя головной цѣли, а по части въ цѣли утворѣня зъ тѣхъ господарствъ фаланги, котра своими голосами при выборахъ, побивала бы затѣи го-лодѣи и „лакомѣи на чужѣ добро“ черни и тѣмъ способомъ була подпорою политики шляхты, позволила ѣи въ соймѣ дальше пове-сти дѣло „реформѣ“ въ розпочатѣмъ на-прямѣ.

Сея цѣль высказана въ додатку, якіи соймѣ має ухвалѣти до закона. Сей додатокъ звучить: „II. Соймѣ поручае выдѣлову кра-евого, абы безприволочно по введенію въ жи-тѣ краєвого закона про неподѣльнѣи рѣшницъ господарства, выготѣвилъ и соймаи предло-живъ проектъ закона розширяючою поста-новѣ §. 8 повѣстовѣи ординаціи выборѣи въ тѣмъ напрямѣ, абы властѣльнѣмъ неподѣль-ныхъ господарствъ приелугували та-кой самѣи выборѣи права, что властѣльнѣмъ табулар-ныхъ грунтовыхъ дѣбръ, оплачуемыхъ рѣш-

есть найльпшимъ кормомъ для дѣтей и недужныхъ; всѣ лѣварѣ дуже его захвалюють.

Quaker Oaks

„Quaker Oats“ всюды можна достати.

менше як 100 ар. безпосередніх податків. — Сойм поручає даліше виділяти краю, аби в той самий часі предло-живи союмови проект закона зміняючого дотичні постанови краєвої ординації вибор-чон в той напрям, аби власителям не-подільних господарств надано при выбо-рах в курії громад право безпосереднього голосування.

Перегляд політичний.

У Відні розпочала ся вчора нарада під проводом Голуховського, в котрій беруть участь спільні міністри, оба президенти міністрів і міністри фінансів: Бем-Баверк і Люкач. Предметом наради було уложення спільного бюджету. Вчорашня кон-ференція тривала дуже довго а приписують се той обставині, що між міністрами Кріг-гамером і обома міністрами фінансів прий-шло до поважних різниць поглядів. Кріг-гамер домагав ся великих кредитів на поби-льшення контингенту рекрут і новий ско-рострільний армату, коли тимчасом тамті міністри годять ся лише на збільшеня выдат-ку о 3 1/2 мільона корон на маринарку. Сесю справу має порішити коронна рада.

В чеських соймів п. Шаманек мо-тивував внесення в справу заведення обяза-кован науки російського языка в середніх школах в чеських вишклових школах. Внесення Штайна, аби перейти над сею спра-вою до порядку денного, не поперто доста-точно. П. Елігер уважав внесення за демон-страцію против наміреного узання німецько-го языка, яко загальний язык для зносян. Елігер і Ошце загрозили навіть абстинен-цією Нямцв. Доказуючи, що хвиля, коли Нямцв вернули до союму, для задокументо-вання своїх угодливих интенцій, не в відпо-відна до ставлення подібних внесення. Гр. Шенборг противив ся обовязковості, але був за заведенням надобовязковості на-уки російського языка в реальних школах, а то в торговельних цѣлях. Против го-лосів Нямцв ухвалено відблати внесення до ш. бльон комісії.

Атентат на кн. Валін в хвилі, коли англійська королева хотіла підобрити ся Ирландією відвідати Дублін, не перестав робити в цѣль англій сенсації. Правдиві мотиви атентату досі незвѣстні а вѣсти по-давані дивниками про переслуханя Сііда, суперечні. Коли з одним стороною заперяють, що Сіідо був орудієм анархістів, другі до-казують, що він мав помстити Бурбв. При переслуханні мав Сіідо заявити, що в Ватерлі утворив ся заговор на богато ви-значних осіб. На послѣднім зборі вибра-но его, аби виконав атентат на кн. Валін. Поліція гадає, що в короткій часі потра-фити выловити всіх учасників заговора.

На аркушах выложеніх в англійській амбасаді записали ся також члени посоль-ства полуднево-африканських республік. Д-р Лейдс выслать прямо до князя гратуляційну телеграму.

З театру війны.

Кореспондент бюро Райтера доносить, що Бурв, котрі побігли Англії від під блемфонтенськими водопроводами, терпіли на брак живности. Аби прийти в их поспѣ-на ударили на англійську коломну, але о-крім великого конвою з провіантом забра-ли ще кілька армат. В руки Бурбв мали також впасти всі тайні англійські папери, а між ними плани инвазіи до Ораніи і Трансвалі. Забрано також скриню, в ко-трій знаходили ся заяви Бурбв, що не хочуть і не будуть воювати з Англії. Підписаних на тих заявах покликано до головної квартири Бурбв, аби вытолкували ся. Они відповіли, що не бачать потреби додержання вимушених заяв.

Дня 30. и 31. марта мало прийти під Маєкінгом до горячон батв. Англії зро-били екскурсію з міста а рівночасно Пю-мер ударив на Бурбв кілька кілометрів на північ від Маєкінгу. Бурв відперли оба атаки. З коломни Пюмера погнано 20 воєків а 6 попало в полон. В таборі Метуена має панувати страшний тиш і чер-вника. Сімь здає ся пояснює ся безчи-нність сев арміи.

В англійській палаті послов Чембер-лен заявив, що зажадав інформації, аби справдити, чи Штайн дійсно видав про-

кламацію, розказуючу роастрільювати тих англійських Бурбв, котрі не хочуть бо-роти ся з Англією.

Станислав Глиньскій.

(Посмертна записка.)

Часописи принесли сумну вѣсть про смерть Станислава Глиньского. Була се лич-ність може менше вѣстна в ширших кругах нашої суспільности, однак заслугуюча вповні на то, щоби пам'ять про неї не загинула безслідно а дбжала ся справед-ливого оціненя у всіх землях. Був се діятель не голосний, але ширкий і трудячий, була се душа на скроб честна і руска, ле-ляюча чисто народні ідеали, віддана своему народови, було то серце ніжне і горяче, був се правдивий чоловік чину, котрий своїм благородним життям в великою вытре-валостію і консеквенцією переводив в ді-ло. Неумолима смерть перетала пасмо життя сего молодого а великого трудячого, багатого в досвід, наставленого трудом і умовного результати сего труду обертали в хосен людскости а передовсім в хосен ріднон, рускои суспільности.

Вѣсть про смерть его упала передовсім тяжким ударом на нашу Стрийчину. Ми мали его між собою, були наочними свѣд-ками его благородних і патріотичних діял, серед нас розвивалась его діяльність, ми чули в уст его далекойдучі проекти даль-ших его подвигів в хосен руского наро-ду і знали в досвід, що се не були пусті фрази і що за душею наступає у него за-всѣгда чин.

Перед кільканадцятьма літами був Станислав Глиньскій урядником руху при га-лицьких землемірях. Походив з незаспо-кон ріднини, не вѣдуг покінчивши всі студія технічні а мусѣв оглянутися за службою, котра б дала ему удержаня. Був він на-чальником стації в Борщеві коло Львова і тут постигло его нещастя. На ста-цію, стоячий під его наглядом, лучив ся караван і в наслідок того покінчив страсти місце та побачив ся без хліба. Позавлений средств до життя, не маючи ні-яких засобів крім здорових рук і врожденної енергії, поїшов він в Росію і став там працювати при заводах про-мыслових. Розпочав від становиска про-стого робітника, ніяка праця не була для него тяжка і понижуюча, а его ширий труд, незвичайна енергія і велика совѣтливості звер-нула вскорі на него увагу в кругах про-мыслових. В короткій часі заняв він видне місце управителя в фабриках хемі-калій, а по кількох літах, здобувши па-тент на власний винахід в фабрикації продуктів шуканових, заснував власну фабрику в Варшаві. Труд его вѣнчав ся обильними результатами. Фабрика его зроби-ла собі признаня не лише в Варшаві, але у всіх землях просторои російской імпе-рії. Его продукты розходились по цѣль Рос-сії, почавши від Петербурга і Москви, а скінчавши на Кримі і Кавказі, выдержуючи своєю добротою і дешевістю щасливо кон-куренцію з великими фабриками того рода фаб-рикантами. По кількох уже літах дійшов Глиньскій до значного майству.

В хвилі, коли покінчив почув ся засобним чоловіком, звернув свои очі на рідний свій край і на рідний нарід. Не поїшов він слѣдом многих тих, що до-робившись на чужині майна, віддали тоді чужині душу і тіло, забули про свою бідну народність і стали на службу чужим бо-гам. У него зродилась гадка: майном ос-новити і досвідом послужити своїй вітчизні, і гадч тої остав ся він вірним до по-слѣдньої хвилі життя. Перед п'яти роками правув він в Галичину і угладивши в підбескидській Верховині чудово гарну мѣ-сцевість Гребенів, порішив з-вѣдос роз-почати свою культурно-гуманітарну роботу. Мимо несприятливих водносів мѣсцевих удалось ему закупити в найкращій по-ложено над шумчавим Опротом землю і там побудувати санаторію з многими ме-жками і великою прегарною саєю. Тут проводив він літній мѣсяц, тут бажав відтворити огнище, де би могло зби-ратись руске товариство, і в послѣдніх лі-тах починав уже Гребенів бути неначе літньою коломною Русинів, котрі зазнавали від покінченя і его подруги правдиво руско широк гостинности. Для Русинів були тут вымковий ясків цѣль, що уможливила і незаспокон критичні здоровні горічкі вооздѣв, а многі хобували воесім бези-тересовною гостинністю сердечного господа-ра. А вже для руских інституцій, для збор-них прогульок руских товариств і круж-ків, для обѣдів руских дружин, для рускои молодежи відпочивали тут в ко-ждій хвилі на розгнз дзвѣр і розширили ся стѣни. Гостили тут громадні екскурсіи і стрийскіх і львівських Русинів, гостили і наші рускі хоры та збирали на свои про-дукції цѣлу верховинську охрестієсть, а всім приймав і гостив тут покінчив шире, сердечно, по руски, і спонсав не-раєж і щедрими датами. Великим поступком, кождо рускою маніфестацією радив він неначе личним, семейним щастям, а стрий-скій рускій товариства, котріх був членом, користувалися щедрими его підмогами.

Прибувши в Гребенів, застав покін-чив тут убогій і темний горіскій нарід, безрадний та експлуатований, і цѣлим серцем став трудитись над его культу-

рним піддвиженієм. Позаяк в Гребенів не було школи а убога громада, не відчува-ючи навіть потреби просвіти, не старалась о ен заснованя, то покінчив заложив для громади школу власним коштом. Вына-мив дѣм на школу, устроив его відповід-но, закупив прибори шкільні і спровадив в Львова учителя, котрому дав платню і удержаня. Та тут стрінула культурній зма-ганя его немила несподѣянка. Днем пе-ред вызначеним речницем розпочати шкільнон науки прийшов до него началь-ник громади і заявив, що Гребенів буд-де посылати дѣти до школи лише від-условити, коли заплатити мѣ від кождо дитини по 7 ар. рѣвно. [Справедливість ве-дти мені тут додати, що сей поступок Гребенівского начальника громади, піднес-ний мною в кілька тижнів по той на-вѣщ "Подгребок Рад" в Скольмі, викли-нав був одиодушне обуреня серед числен-но збраного селянства Верховини і був тим селянством належно нап'ятований та відповідно осуджений.] Та тим не зра-жував ся покінчив, робив своє даліше, а труд его викликав благодатні наслідки. Серпо ним кинене почало повили прийматись, він Гребенів мав вже свою зорганізовану школу а мешканці его спѣнали вже добре, яким добродієм був для них пок. Глинь-скій. З рѣвно ширим серцем відносив ся він і до мѣсцевой убогой церковцѣ, а часо-писи наші не раз вже рѣгистрували щедрі датає его на ту церковь.

Головною провідною гадкою покінчива було: працювати для економічного подвигеня руского народу. Его охилом було: підпо-магати всім і на кождім кроці своих і лише своих. Сесю ідею переводив він в діяльність з неумолимою консеквенцією, на-віть в найменших подробицях. Був він знаний з того, що купувать усе лише в руских торговлях, давав роботу лише рус-ким ремісникам та промысловцям. "Не-хай заплачу більше, а нехай заробить свій!" — се були его слова, що повторив их при кождій нагоді. Яко факторі промысловец студіював він техніку продукції в най-славніших заводах сев Европы і поклав собі за дачею розбудити рух промысловий між Русинами в Галичині. Він поста-новив був уже в сѣм році приступити до заснованя фабрики хемікалій в Стрию, а рівночасно почав оглядатись в краю за людьми, котрих би можна було выслати за границю на науку по свѣтових фаб-риках і котрі би обѣла тут в краю за-сновували рускі заводи промыслові. Кіль-кох таких людей выслав він вже був своим коштом в Німеччину і Росію та і готов був до щедрих підмог і для дальших охочих кандидатів. Его плямом було розвести в краю продукцію промыс-лоу на широку скалю, утворити огнища про-мыслові, обєднати их Русинами, дати зароб-ток руским промысловцям, ремісникам і робітникам, створити краєву конкуренцію для выпортованих продуктів заграничних і дати підставу до вытвореня стану руских промысловців, розкрити незнай і неспри-ступний дои жерела богатства для рідного народу. Се була его ідея, котрої посвячу-вав ся він цѣлою душею. На ту тему переводив від широк, арло обдумані пла-ни, а кождий, хто знав покінчива, мусѣв вѣрити, що се не мрія, не фантазія, а про-екты ведучі до певного адѣйстеня. Нема сумніву, що коли-би покінчив пожив був лише кілька ще літ, був би выповняв значну часті тих ллянів і повлав трива-лу підвалину до економічного піддвиженя Русинів в повисших напрямках.

Та всі ті високі, благородні змаганя аупинила неумолима судба. Грудня недуга, на котру терпѣв покінчив від многих літ, а з котрою борів ся довгі часі щас-ливо дуже уміренним життям, розвинулась неждано в послѣдніх мѣсяцях з цѣлою силою. Не помогла подорож на полудне; в теплім підсонні Італії ставало покінчива чим-раз гірше. Прочуваючи близкій коєць, порішив він вертати — і по дорозі в Мерані перетала люта смерть пасмо сего цінного і трудячого життя. Не стало Глинь-ского між живими, а в нашій роботі су-спільнон утворила его смерть велику про-галину, котра выповнит ся не скоро і не легко.

Покінчив оставив жену, женщину вы-сокого образованя і благородного сердца, спо-чуючу вірно ідеям та змаганям свого мужа, і молоденького сына, ученика реаль-нон школи в Варшаві.

Нехай же руска суспільність спомине ширим таким словом сего неголосного, а невожадуваного робітника на нив на-родній!

Д-р Богдан Олеськич.

Сойм краєвий.

[7. вѣдданя 5. сесії VII. періоду дня 6 четвта]

Засѣданя зачало ся о 10³⁰ годін. На-ступило читаня петицій. — П. Вахнявий по-нирав петицію кільканадцятьох громад из Скольмі о основаня окружного суду в Скольмі.

Відтак маршалок відчитав наспѣ-шу телеграму від кардинала Рамолього в Рим, в котрій папа дякує за гратуляційну телеграму переслану ему галицьким соймом і пересилає послам обох народів своє благоловенство.

По том приступлено до дневного по-рядку. П. Скальковскі забрав слово при пер-шій читаню свого внеску о признав по-дрібнон продажі солоджених напоїв спі-ритуосних в замкених начинях, залю-чуючих в літрів або меншу ємкость, за промисел консеквенцій. — Бесѣдник про-мовляв довший час, по чѣм передано спра-ву комісії адміністраційної.

П. Поточек промовляв в справі сво-го внеску о злучі обшарів дворських з громадами і о лученю ся громад для спіль-ного заведуня справам так власно як і порученню обсягу діял. В той справі промовляв і п. кс. Стояловскій. Зазначив, що справа сев товче ся вже від 25 літ і пе-реходит рѣан інстанції, блукає по комі-сіях, відлѣ краєвѣм і т. д., але все без результатів. Відтак она не так скоро буде розвизана, як і взагалі справа реформи законів громадских. Вже найвѣстїй часі порішити справу злучі обшарів дворських з громадами. Бесѣдник жадав вибору спе-ціальної комісії, котра би мала відрочена союму, могла сев справою зайняти ся і на найближшій сесії соймів адала справу і предложила свій проект. — Справу передано комісії громадской.

Наступило перше читаня внеску п. Сред-нявского [людовец] в справі оподаткованя урядників і капіталістів на рѣч краю, повѣсть в громад. Промовляв воевода-вѣ, по чѣм передано справу комісії по-датковѣй.

П. Окуневскій піднірав свій внес-сок о признав радам громадским права обмежувати часу на заваз селської і права ознакувати годін до замиканя шинків. — Справу відслано до комісії громадской.

П. Гурка [з лѣвїц "свѣжоупеченій" депутат в Ращині] промовляв першій раз при першій читаню свого внеску в справі складу і вибору комісії оцінючих для особистих податків. Бесѣдник гово-рив тоном лірично-плаксивим, при чѣм ударив сильно на урядників скарбових, оповѣдав довгу процедуру виборів до ко-місії оцінючоно в Раві, маркав, що свя-щеники рускі усували ся від голосуваня, а держав з скарбовими урядниками, бо ті обѣдали вибрати двох руских свѣщеніків. П. Гурка каже, що не знає, як назвати та-кий "posterek"? Видиці законичив свій "плач" внеском передав справу комісії податковѣй, що палата ухвалила. [Першій де-бють равского посла оплескувано на лѣвїц!]

Далше наступило справозданя комісії громадской в справі зміни кількох пара-графів статута м. Львова. — Палата ухва-лила дотичну зміну.

При справозданю комісії громадской з предложеня видлу краєвого в справі пе-тицій міста Львова о наданя їй закона ро-дородного, зайшла остра перепалка між п. Біндером а кс. Стояловским. По промовах обох згаданих послав в справозданя п. Яблоньского ухвалено предложений комісією закон.

П. Шнелъ здавав справозданя комісії господарства краєвого о справозданю видлу краєвого з чинностей, в справі піднесена плеканя худоб в 1899 р. — Комісія вве-сла: признати справозданя видлу краєвого до відомости, поручити видловни краєвому; щоби вѣв дальші уклады з правительством з цѣль выведеня выдатнон замоги з фон-дів державних на шендене на пробу худ-обы туберкулічнон; отворити видловни кр. кредит на 1900 р. до высоты 8000 корон на покритє коштів комісії ліценціуачі по мысли §. 4 закона з 20 липня 1892 і вставити сю квоту до бюджету на р. 1900 на удержаня двох інструкторів плеканя худ-обы, а то: при гал. товариств господар-скім і при товариств рѣльничім в Кра-кові вставляє ся квоту 8000 корон.

Над сѣм справозданієм забрав пер-шій слово п. кс. Стояловскій. Закінув, що справозданя в поверховне і що видл кр. за мало в справі піднесена плеканя товару аносит ся з селянами і з "кулками рѣль-ничими", котрі до сего найкомпетентіш. — Довшій час говорив в той справі ще п. Криштофович. П. Крамарчик доказував, що причиноу упадку плеканя худоб в брак пасовисні; обѣла полемізував ще з п. кс. Стояловским. — П. Целецій, званий "при-ятель" тов. Просѣтъ ставав в обороні діяльности "кулон рѣльничих", котрі крім справ торговельних займають ся і рѣльничієм.

П. Бричківскій боронив гал. товари-ство господарске перед закидами кс. Стоя-ловскій, котрий сказав, що нарід не має взагалі довѣри до ц. к. товариств господар-ских. Відтак забрав ще раз слово кс. Стояловскій і в гумористичний спосіб від-повѣдав попереднім бесѣдникам. Доказу-вав, що его але зрозумѣли, що бесѣдники в своїй полеміці акидували ему такі рѣчи, о котрих він не говорив. Зазначив ще раз, що правительство не дбає о рѣльничє насе-леня краю і нічим не причинє ся до его під-несеня. Відповідь п. кс. Стояловского выкла-пувала на сали часті веселості. — Відтак на внесенє справозданя п. Шнелъ палата прийняла до відомости справозданя комісії го-сподарства в ухваліла поставлений нею внесок.

Маршалок оголосив переиздана допо-няючого вибору одного члена до видлу гал. Каси ошадности [на мѣсе д-ра Понтика] і в імени видлу кр. предложив на члена проф. д-ра Видла. Абрама, ректора львів-ского університету. — П. Рудикъ домагав ся, щоби вибрано на се мѣсе представитєля

селянства и навіть запропонувати "п. Ста-
тинського, але відомо, що сей упав. Вибраний
отже д-р Абрамак.

Година 2:15, засідання триває далі.

Письма з краю.

Изъ Снятинщины. (Жидовскій банк.)

Въ Баниловъ рускиѣ (въ повѣсть выжи-
вѣли въ Буковинѣ) истребленіи "гуманитарна"
въ своѣмъ родѣ институту — банкъ жидовскій
підъ назвою "Landwirtschaftlicher Credit-
verein für Handel, Gewerbe und Ackerbau", де
підъ осягою права того банку просто обра-
бовують наше селянство. Банкъ той руйнує
околицю на чотири милѣ довкруги, пускає на-
селення въ жербы — часті поліціювати а на
близькій часті заганяють свою раббину-
чю претенсію. Село Попельники въ снітній
схемѣ повѣсть, лише о півѣ милѣ віддалене
відъ Банилова, просто знищені той банкъ.
Люде въ самій Баниловѣ, зруйнованій тымъ
банкомъ, громади забирають ся до Америки,
а вслѣдъ за ними вже и селяне зъ Попель-
никъ набирають охоты до еміграції. А якъ
той банкъ нищить сѣльске населення, наведу
цару фактъ.

Лина Тимофійчукъ зъ Попельникъ по-
зачала въ 1898 році 100 ар. Готівкою на ру-
ку вала 80 ар. За шість місяцівъ запла-
тила 17 ар., а за дальшихъ шість місяцівъ 6 ар.
+ 5 ар. + 5 ар. Коли-жъ побачила, що даль-
ше не стане у неї грошей до вымислення, про-
дала передъ рокомъ послѣдній кусокъ землѣ
и заплавила при конці року решту догу 88
ар. Крімъ того она мѣняючи п'ять разівъ ве-
сель, мусѣла яко неписьменна платити ко-
мусь у банку, хто ви підписувавъ по 40 або
50 ар. "за руку", отже заплатила 2 ар. 20 кр.
"Anetia Iwanczik z Nikola Szulera Ro-
pelniki" (повний титулъ члена), котра сего
року упокоїла ся, позичила дня 23 вересня
1895 року 150 ар. Якъ свѣдчить ви мужъ, ко-
трый вравъ зъ женою сплатувавъ, небащка
вала на руку готівкою 112 ар. 60 кр. До
теперъ уплативъ: 20 ар. + 10 ар. + 8 ар. +
8 ар. + 16 ар. + 15 ар. + 6 ар. + 13 ар.
+ 21 ар. 94 кр. А остане ще довгъ 125 ар. До
того тхось тамъ въ банку "за руку" [що
підписувавъ неписьменного довжника] взявъ
1 ар. + 1 ар. + 80 кр. + 80 кр. + 50 кр.
Повстає ще довгъ 125 ар.

Люде розказують, що ємъ директора
того банку переглядає нишєвъ бѣдний дов-
жниківъ и формально выдирє грошѣ за під-
писи, а в тамъ и великій нишѣ титулы, на під-
ставѣ котрыхъ грабують людѣ.

Не знаю, якъ тамъ далше въ околиці,
але въ Попельникахъ тая купіяна цѣлкомъ
знищила хлѣборобствъ. И доперва відъ 10 дѣ-
тя 1899 року єсмь тутъ парохомъ, а выдѣ-
нужу и голодъ у своихъ парохіянъ, зъ часо-
мъ потрапили ємь власти на слѣдъ, зъ-відъ-
ки яде тяжка руйна...

Свящ. Іоаннъ Онуцій.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Два повѣтові збори у Львовѣ.

Дня 16 марта відбули ся у Львовѣ въ
сали ремѣнного товариства "Зора" збори
"Селянскон Радѣ", політичного товари-
ства львовского повѣту при участі около 40
селянъ свѣдомыхъ и заинтересованихъ спра-
вами народними, а межи ними выначували
ся ч.ч. громадяне изъ Окилкова, парохіи неу-
томимо дѣяльного о. Іосифа Фолиса.

Нарады розпочавъ д-р Кость Левничій,
голова товариства, повідомляючи, що статутъ
повѣтового товариства кредитового внесено до
зарєстрована та що зъ весною сего року при-
ступлять оснуйте до недѣля сего товари-
ства въ житѣ. — Відтакъ о. І. Фолисъ выго-
лосивъ рефератъ про нашу народну програму
та приступно и переконуючо пояснявъ абра-
нимъ основны нацон народнон дѣяльности въ
справахъ політичныхъ, економічнихъ и куль-
турныхъ. Зібраний, вислухавши реферату, од-
нодушно заявили ся за новою народною про-
грамою. — Далше ч. Никола Тузакъ, госпо-
даръ изъ Сенилова говоривъ за внесенемъ ро-
сачокъ выказуючи кривды, що селяне въ льво-
ского повѣту мусѣть терѣти за причинъ на-
дужитъ, якихъ допускатъ ся мѣсѣй урядни-
ки на львовскихъ росачкахъ, бо побирають
більше якъ належить ся и кажуть селянамъ
зъ фѣрами дово чекати, закимъ ихъ пропу-
скають. То само відносивъ ч. Мих. Царъ, го-
сподаръ зъ Підберезецъ и заступникъ головы
"Селянскон Радѣ", вказуючи, абы "Селян-
ска Рада" внесла; представлено до маістрату
мѣста Львова. Зібраний се ухвалили. — Вкѣ-
дці реферувавъ д-р Кость Левничій про но-
вий законъ будвельный, вказуючи, якъ маю-
ть поступати старшинамъ громадскій и селянъ
интересованій, абы той новий законъ не ставъ
ся тягаромъ, але мѣгъ причинити ся до добра
по громадахъ нашихъ. Присутній селяне зъ у-
вагою вислухали того поученія, порозумѣвши
новый установи будвельный, що зъ днѣмъ 30
марта с. р. вѣдали обов'язувати. — На тѣмъ
важкѣсно нарады о 3 год. по полудни.

Загальні збори "Селянскон Радѣ" ма-
ють відбути ся при конці цѣтня с. р. [по
святкахъ Великоднихъ].

Зновъ же дня 3 цѣтня відбуло ся у
Львовѣ въ сали "Народного Дому" першій
разъ просвѣтно-економічне вѣче,
скликане відвѣдомъ львовского вѣлн "Просвѣ-
тъ". На ємъ вѣчу було до 200 селянъ зъ
рѣвнихъ околицъ львовского політичного по-
вѣту.

Збори отворивъ заступникъ головы про-
гр. Врецяна и выголосивъ довшій рефе-
ратъ про потребу и користи просвѣтны и еко-
номічного організації жѣтъ селянствомъ. Зъ
того реферату довідали ся зібраний, що "Про-
свѣтъ" має въ львовскомъ судовомъ повѣтѣ
170 членѣвъ и 12 читалень; въ винницькомъ
суд. повѣтѣ 85 членѣвъ и 7 читалень; въ ци-
рецькомъ суд. повѣтѣ 95 членѣвъ и 7 чита-
лень; разомъ въ цѣлѣмъ політичнѣмъ повѣтѣ
350 членѣвъ и 26 читалень. — Відтакъ д-р
Франко реферувавъ про комасацію групѣвъ.
Надъ тымъ рефератомъ вывѣзала ся ширша
дискусія. — Вкѣдці вступили внесена чле-
новъ. На внесеня о. Горняка зібраний ухвали-
ли, щоби выдѣль львовскѣмъ вѣлн "Просвѣтъ"
частинѣ сдикувати просвѣтно-економічний
вѣча, и то не лишъ у Львовѣ, але такожъ по
повѣтовихъ мѣстоткахъ [въ Винникахъ и
Щирці]. — Присутній на зборахъ посолъ
Стеф. Новаковский говоривъ о внесеню посла
Гупки що-до селянскихъ майоратавъ, пони-
формувавъ зібранихъ, якъ ся справа стоить
въ ємѣмъ и заявивъ, що богато посолѣвъ про-
тивътъ ся тому внесеню. О той самѣй справѣ
говоривъ ще п. Т. Старухъ, звѣсний патріотъ-
селянинъ, що умисне прибувъ на єй збори
зъ далекого Поділля. На єго внесеня ухвали-
ли зібраний одностружно резолюцію, що проти-
вѣтъ ся введеню неписьменности групѣвъ и
хлѣпскихъ майоратавъ и взымають всѣхъ се-
лянскихъ посолѣвъ, щоби въ ємѣмъ зъ усѣю
зручностію и силою выступали виставѣ про-
тивъ паньскихъ затѣвъ, шкѣднихъ загрозѣвъ
селянства.

Збори закінчили ся розлюсованемъ свѣ-
жого насѣня межи всѣхъ вѣчениковъ. Розлю-
совано насѣня на суму 70 коронъ.

О. Василь Чернецкій

деканъ белскій, тит. совѣтникъ Консенторіи
перемыскаго вѣнскопского и львовского Митро-
политич. І. ордн. шкѣльній комисаръ, ордн.
комисаръ въ справахъ сирѣтотныхъ, цензоръ
книгъ релігійного змісту, оснуйтель епарх.
дѣяльного товариства, членъ выдѣлу рады
повѣтової въ Сокалі, власитель хреста ор-
деру Францъ-Іосифа, відзн. одержъ крыло-
шанською, парохъ въ Сѣлці белскѣмъ упо-
койвъ ся дня 5 с. м. въ 63 році житя, а въ
38 свящѣства. Похоронъ відбуде ся въ по-
недѣлю.

Дѣлмо ся нинѣ зъ нашими Ви. чате-
лями поки-що лише короткою сумною вѣстію
про смерть сего шарого патріота, просвѣти-
теля та дѣятеля народного и писателя, зъ
котрымъ лучили нашу редакцію найсердеч-
нѣйшій звязъ и котрому "Дѣло" а зъ нимъ и
єго читателѣ завдячують богато цѣннихъ
фейлетонѣвъ за часъ довгихъ лѣтъ. Покойный
положивъ всесторонній и немалій заслуги для
справы народнон, тожъ годѣнь того, щоби
кождый, хто знавъ єго и дѣяльно єго житя,
подавъ матеріалъ до єго життєпися.

Вѣчна покойному память и земля пер-
омъ!

НОВИНКИ.

— Въ справѣ конфіскації 64 числа "Дѣла"
одержали мы зъ крайного суду карного пис-
мо зъ затвердженнямъ конфіскації, бо "змістъ
артикулу п. нап. "Внесеня п. Гупки" о усту-
пѣ від єлѣ "Видно надѣють ся" до "насилъ-
ства" містять в собі знамена провини а §. 300.
з. к. а въ "Поводахъ" сказано: "В инкримі-
нованій уступѣ артикула стареє ся авторъ під-
бурити шидерствами читателѣвъ до погорди и
ненависти противъ органѣвъ державному, що
становить знамена провини а §. 300. з. к."

— Посолъ о. Данило Тянчичевъ — якъ
доносить нинѣшній телеграмъ зъ Вѣдн —
мавъ вѣра авіацію у цѣсара [відчасъ аві-
аційнахъ загальнихъ]. Того-жъ дня бувъ у цѣ-
сари на авіаційн а президентъ львовского
крайного суду высшего д-р Тхуржанскій.

— Станъ здоровья митрополита Куиъ вського
все злий. Пухляна не уступає. На пару дѣвъ
було єму полекшало, а онѣгды зновъ сильно
ослабъ и лежить майже нерухомо.

— Противъ проекту посла Гупки вже теперъ
скрѣвъ по краю селянство відносити протес-
ты на вѣчахъ и зборахъ, а кромѣ того
громады ладать петиції зъ протестомъ до
єому. Розумѣє ся, тѣ петиції мусѣть грома-
ды высылати заразъ, бо справа нагла. Льво-
ска "Свобода" подала у вѣчерашнѣмъ числѣ
инструкцію нашимъ селянамъ въ справѣ
тихъ петицій. На аркуши паперу пи-
ше ся: "Высокій Соймѣ! Підписані проти-
вѣтъ ся внесеню посла Гупки о неписьменности
хлѣпскихъ группѣвъ и хлѣпскихъ майоратахъ и
просать Высокій Соймъ, щоби того внесеня не
ухваливавъ. (Соло, дата)." Подъ сесію петицію
зібрати якъ найбільше підписѣвъ [хто не-
письменный, того другій підписавъ, а вѣтъ
положитъ хрестикъ], а потому на рубрумъ
пописъ ся: "До Высокого Сойма крайного у
Львовѣ на руки посла... Мешканці громади Н.
поіву Н. противъ внесеня посла Гупки."

Стемили на петицію не треба. Громадскон
печатни не конечно, коли бы вѣтъ и рада
громадска не хотѣла тримати зъ грома-
дою "Свобода" радить посилати петицію
до одного зъ тыхъ чотирохъ посолѣвъ: д-ра
Теофіла Окувского, о. Василя Небыловца,
Дмитра Остапука або Стефана Новаковского.

— Нинѣ [6 ого цѣтня] святкує наша мо-
лодь двохъ гімназій. въ Станиславѣвъ и
въ Бродяхъ память Т. Шевченка торжествен-

нымъ обходомъ. Въ Станиславѣвъ о год. 3 1/2
пополудни, а въ Бродяхъ [поранокъ]. — Въ
програму обходу въ Станиславѣвъ входять:
вѣдѣтъ "Шевченковъ Неофітъ; декларація
Шевченковихъ творѣвъ "Хустина" и "Посла-
ніє"; хоръ мѣшаний "Бортнянского Кон-
цертъ XXIX", Пашкевича-Вербицкого "цѣтъ-
ка молитъ" и В. Матюка "До руской цѣсни";
соло фортепьяно: R. Adolf, Chants d'Oukra-
ine; B. Сеньковича "Ротроуи зъ цѣсень" трио
скрипковъ въ супровѣдъ вѣлѣвъ и фортепья-
но; слово на акѣбченѣ. — А въ програму обхо-
ду въ Бродяхъ входять: промова "Шевченко
а Украина"; декларація Шевченковъ "Ка-
лины" Школиченковъ поэзіи "На могилѣ Т.
Шевченка" и въ полѣсѣмъ перекладѣ (про-
комѣтъ Шевченковъ "Ивана Підкови"; хоръ
мужескій: Вахнянина "Гурра у бѣн" зъ фор-
теп., Моношукъ - Цетвянського "Козакъ" и
Шевченка Лисенка "Вѣтъ пороги" кантата на
два хору и соля; соло баритонѣвъ Шевчен-
ка-Лисенка "Ой Дибирѣ"; трио Шевченка-
Нижанковского "Манула дѣта молодій"; ор-
кестра гімназіальна: Czibulka, Stephanie-Ga-
votte".

— Весна! Жартувала весна зъ нами вже
кѣлькѣ разѣвъ сего року, але теперъ, здає ся,
уже на правду пробудила ся. Сонце усѣхавъ
ся теплыми лучами, земля дѣхавъ весняны-
ми парами, деревья пропукують ся и выпу-
скають свѣжій пучки, вылазять и першій цѣ-
тъ. У воздухѣ чути весняный легѣтъ. Десять
высоко таснуть птахи зъ вѣрею, ихъ радѣстній
голосъ вѣщуєтъ вѣднородженя природы... На
хѣдникахъ львовскихъ улицы показують ся
весняный костюмы, видко вѣднородженя лицъ лю-
дей, що вышлѣ зъ тѣсныхъ комнать погуля-
ти на теплѣмъ, веснянѣмъ воздухѣ... Свято-
чній настрой. Всюды неначе дунає сердечный
привѣтъ: Вѣтъ же намъ, довго дожидана
весна!

— Новобранцѣ убили въ Змигродѣ асель-
ского повѣта, якусь женщину, нападши єи на
дорогѣ, коли вертала зъ мѣста. Убийства до-
вершено въ цѣль рабунку, однакъ не повело
ся підняти рекрутѣвъ, бо єму 400 коронъ
заховала була убита підъ цѣхою тѣтъ, що у-
бийники до грошей не добрали ся. Про убиту
звѣстѣно лишь те, що була Русинка, вѣкомъ
около 30 лѣтъ. Трупъ затагли негодники зъ
дороги въ поля ажъ підъ шопу вѣтъ и тамъ
прикрыли соломомъ.

— Гадка будовы залѣзницѣ Тернополь 36-
рамы готова стати дѣломъ. Зъ выдѣлу край-
ного выслано туды инжинера и той ємѣмъ днями
розвѣдає тамъ поновно помѣры. Шляхъ сен
залѣзницѣ пойдѣтъ бы підѣля бажаня селянъ
на Степанківцѣ.

— Горача боротьба о директуру нового
львовского театру польского вже такъ, якъ
бы порѣшена. Якъ вѣдомо, стоять двѣ канді-
датуры: теперѣшного директора Скарбѣвского
театру Геллера и б. директора краковско-
го театру Павличковского. Отже артистична
комісія рады мѣста Львова заявила ся за о-
фертою Павличковского 8 голосами [противъ
4 за офертою Геллера], а опѣсля секція єи-
панскаго приняла оферу Павличковского 10
голосами [противъ 6]. Рѣшеня комісії и сек-
ції має ще затвердити повна рада мѣста.

— Въ голосной справѣ вѣстительвъ мен-
шихъ копанѣвъ въ Бориславѣ трибуналъ ад-
міністративный прихиливъ ся до зажаленя
тихъ вѣстительвъ внесенного противъ заря-
дженя горничного староства, котре приказало
засыпати вѣтъ законы, що стояли въ мѣшѣмъ
віддаленю відъ себе, а вѣтъ то дозволяють
новъ приписъ горничій. Въ мотивахъ сказано,
что роскѣдлы горничного староства були не-
докладный и хибный.

— Нога церковь будувъ ся въ Липникахъ
[дочернѣмъ сѣлцѣ парохіи въ Мостенкахъ пере-
мыскаго епархіи], де всего 470 душъ руско-
нат. обряду. До будовы причинили ся кромѣ
мѣсцевыхъ парохіянъ липничій дѣдичъ зъ
женою Стефанъ та Марія Прєай и кс. Андрей
Ваца, лат. парохъ въ Левинѣ въ Чехіи, по-
жертвувавши 520 коронъ на поставленя пре-
стола кс. Андрея и на закупи чашѣ та дис-
коса 520 коронъ.

— Цѣна цукру на вѣчерашнѣмъ торѣ цукро-
вѣмъ значно підскочила. Ногують цукоръ: 27
кор. 5 сот. Такого мотівана уже вѣтъ давна
не памятають. Здаєть ся, що кромѣ спекуля-
ціи такожъ злий выслѣдъ збору буракѣвъ на
островѣ Кубѣ причинивъ ся до такого підско-
ку цѣны цукру.

— Арбѣн вѣсти. Вчера померъ въ Солю-
городѣ тамошній князь-архієпископъ Галлеръ.

— Османъ Паша, славный оборонецъ Шипки
зъ часѣвъ російско-турецкой вѣины, померъ
вчера. [Вѣсть о єго смерти розійшла ся була
уже передъ пару тыжднями, та тогдѣ показ-
ала ся неправдивою]. У Львовѣ померли: Лю-
двикъ Губриновичъ, книгари, въ 58 році житя,
и Густавъ Шнайдеръ, власитель знанон ка-
варѣвъ при ул. Академічній, въ 24 році житя.

— Въ Манастирскихъ померъ въ 65 році
житя управитель тамошной школы Теодоръ
Сухоревскій [Русинъ] зъ роду, але ворогъ ру-
чинъ], а въ Хотинцѣ коло Яворова учитель
Антоній Гавличій [Русинъ]. — Передъ кѣль-
кома днями померъ въ 71 році житя въ Пра-
гѣ одинъ зъ видѣйшихъ старо-Чехѣвъ посолъ
д-р Емануэль Тонгеръ, директоръ чешскон а-
кадеміи торговельной, а колѣсь профессоръ
гімназіи въ Перемышлѣ и въ Рѣшевѣ. Бувъ
вѣтъ знаный изъ своихъ симпатій до Поля-
ковъ и сторонникъ союза Чехѣвъ зъ Поляка-
ми. — Рѣчний зѣздъ польского соціально де-
мократичнон партіи відбуде ся сего року въ
Краковѣ въ дѣняхъ 15 и 16 н. ст. цѣтня. —
Галицкій торговельный шляхѣтъ звязали ся въ
картедь и выкупили запасы того товару, абы
могли диктувати цѣну. — Зъ приязни ушко-
дження насѣку заставлено дня 5 с. м. рухъ
пѣздѣвъ товарныхъ на шляху Ягольниця-
Тлугоє нивѣрно на 24 година.

Наука, штука и література.

— "Комара" ч. 5 вышло въ среду, 4 н.
ст. цѣтня. Вызначає ся цѣкавыми и гарными
иллюстраціями, а текстъ богатый та рѣзнодоро-
ный, стихомъ и прозою. Въ фейлетонѣ "Гай-
дамацкій комеръ".

— Русины! Памятайте на Руску Бурсу ре-
мѣснично-промыслову у Львовѣ.

Телеграммы.

Вѣднѣ 6 цѣтня. Сѣдесія либеральныхъ
радинъ грозить розважанемъ рады громад-
ской. Абы до сего не допустити, Люетеръ має
поставити въ ємѣмъ внесеня въ тѣмъ напрямѣ,
абы квалифікована більшѣсть выносила не 100
але 80 радныхъ.

Петербургъ 6 цѣтня. "Южный край" до-
вѣдує ся, що въ высшихъ кругахъ обговорю-
ють проектъ забороны жидамъ мешканя надъ
границею, а то въ цѣлѣ обмеженя пачкарства.
Граничний поєсъ, до которого заборона має
відносити ся, має бути широкій на 40 верствъ.

Парижъ 6 цѣтня. Президентъ міністрѣвъ
выдавъ до всѣхъ епископѣвъ Франції обя-
зникъ, забороняючий проповѣди и мієи свяще-
никамъ, котрі належать до монашскихъ чинѣвъ
не узнаныхъ у Франції.

Брусель 6 цѣтня. Тутъ говорятъ, що
царъ возьме на себе мирову интервенцію мѣжъ
Англією а Трансвалемъ.

Надбодане.

АТЕЛІЕ ДЕНТИСТИЧНЕ

Львовъ Гетьманьска ч. 6

зложене зъ кѣлькихъ віддѣлѣвъ въ котрыхъ вико-
нують ся: пѣломбѣваня, вытисанє зубѣвъ безъ болю,
встановленє штучныхъ зубѣвъ.

Для провієції заведено тую выгоду, що надбоданий
почтою лущеніи, вѣдомий и т. д. штучній зубъ напра-
вляє ся и высылкаєся відвѣдною почтою. — Ателіє
отворене черезъ цѣлѣй дѣнь.

24 21-52 А-рѣ дентистъ Вікторъ Янковскій.

Уважайте

на

сей

выпаленный

КОРОКЪ!

!!!

70-522

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

д. к. упрѣв. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купувъ и продає

Всякій паперы цѣнный и монеты

по найдешевѣшѣмъ курсѣ деннѣмъ не чи-
саячи нѣякой провізіи. 374 [4]

ЛИШЬ

въ реставраціи ІАФУЛЫ ТЕНФЕРА, улицы Трибу-
нальска ч. 12 дѣтъ власный, можна дѣлати щоденно
ажъ о годинахъ 8-ой разо горѣчѣмъ сѣдана.

ЦѢННИКЪ.

Печеня вѣпрѣвъ зъ капустомъ	15 кр.
Омѣный легки	12 "
Фляжкѣ	12 "
Нѣжкая тѣдѣля зъ хрѣномъ	10 "
Корѣска зъ хрѣномъ	5 "
Кавѣръ	15 "
Обѣдъ въ абакаментѣ	40 "

Всѣмъ напѣтъ въ найлѣпшихъ родѣхъ по най-
ужѣрѣйшихъ цѣнахъ; для повѣности, что походитъ
изъ мѣенъ реставраціи, даю відбѣраючимъ марки. —
Найлѣпшій визъ по найдешевѣшѣмъ цѣнахъ почавши
вѣдѣтъ 40 кр. дѣтъ.

По театръ вѣсѣмъ оѣмъ, въ великій выдѣръ отравъ
и напѣтъ заосмотрѣна штука.

70 177-2

Зъ высѣкимъ повѣжанемъ

НАФУЛА ТЕНФЕРЪ.

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механики у Львовѣ площа Гали-
цѣнка ч. 1., противъ Банку Ипотечного на
плантаціяхъ площади Галицѣн

поручає въ великомъ
выборѣ и по цѣнахъ
найдешевѣшѣмъ:

окуляры, цѣпѣры,
дюрметы, бинокль,
далѣковиды, бароме-
тры, термометры, мі-
крометры, лупы, ком-
пасы, рѣсѣцѣй, тѣсѣры
жѣрничъ, піоны, діабель,
манометры и т. п.

Ураджѣня дѣлѣнѣвъ електричныхъ.

Всѣмъ напрямки полагоджують ся якъ най-
скорѣе и найдешевѣше. 4815

Найдѣше!
Потрѣбаты могутъ гардерѣбы
жѣтъ сѣтъ хѣмічѣмъ чѣпѣвъ, вѣдѣ-
новѣвъ а прѣсѣванъ и выдѣ-
дѣють якъ нѣмъ
въ першѣмъ вѣдѣнѣмъ за-
ведено хѣмічѣмъ
ЧИЩЕНІЯ ПЛѢМЪ
СИМЕОНА ВАЙСА
улицѣ Коперника ч. 12.
Лѣсты похвалѣній зѣ всѣхъ
сторѣвъ.
На бажанє чѣмъ убраня
въ прѣтану кѣлькихъ го-
динъ. 157 5-10

Передплата на „ДВЛО“ и наешинтоботъ на кесерини
платий у Львовѣ.

въ Австрія: . . . на границе: . . .
на цѣлый рокъ . . . 16 гр. на цѣлый рокъ . . . 23 гр.
на полъ року . . . 8 гр. на полъ року . . . 11 гр.
у Львовѣ:
на цѣлый рокъ . . . 14 гр. на полъ року . . . 7 гр.
на четверть року . . . 8-50 гр. на мѣсяцъ . . . 1 гр. 20 гр.
Рекламаціи, Администраціи и Экспедиціи подъ ч. 94
ул. Баторія. — Рукописки зберігають ся лише на по-
переднє застереженнє. — Рекламаціи неопечатані
вільні вѣдъ порта.
Неоднакоже числє конштує 6 гр. на пров. 7 гр.
Одеженимъ змѣниъ приймають ся по цѣнѣ 10 гр.
вѣдъ однопъ вѣрбниъ инкваторомъ або смъ мѣдє а въ
рублѣнъ „Надобнако“ по 25 гр. а. а.
Подати и живиъ домосениъ призначѣиъ численъ смъ по
16 гр. вѣдъ змѣниъ.

Огняньте ся промъжъ собою! Бачы
ихъ? Нѣ! Тутъ ихъ нема! Однѣ — зъ ко
и крови нашон — що зъ тѣмъ сядѣли, сѣ
величій уездѣли. Ослабили и не вайшли сю
Другі, тѣ що намъ сѣіонамъ гавдамакб
намбѣмъ же горолѣ, зъ столічнѣмъ горѣ

3ъ поважаннѣ Иванъ Францъ Новаковскій.

дів'я). До того ще щасливий спадкоємець господарства і своєю часті вартості господарства має право сплату прочіх спадкоємців розтягнути собі на часті трьох літ.

Як зазначають на сесію справу самі інтересовані, показують численні в'їзди як в той справі відбули ся і резолюції похвалювані против обговорюваних нами пропозицій. Для прим'їру подаємо, що о справі лише один селянський посол.

Соймовий посол Мілянь, беручи в себе прим'їр, обчислює: „Маю шестеро дітей, а господарство о вартості 9000 зр. Для п'ятеро дітей випало би після закону по 170 зр., а дідич одержав би 8.000 зр. Якужь отже кривду, яке жебратство, який парв'їзм і викликувані моїх костей в трубу і викликав би, коли би закон був ся на 10-літнє увільнення від податку і вірний голод при виборах, а свою посілку оголосив як неподільну. Треба просто божевільного, треба просто бути батьком убійцю, аби на щось подібного відважити ся, аби на безкоштовний дїти і безкоштовний будучий пожиток прийняти такий плач і скрежет зубів, аби своїм найдорожшій дїти яко лихо платного робітника кинути на поталу обшарпанкам“.

Ми обчислили, що жертвою нового спадкового закону, коли би його ухвалено без зміни першого параграфу, упадо би на разі 194.000 господарств. Числ'їм, що кожний з спадкодавців мав до одділення пересічено лише по 4 спадкоємців. Закон виділяючи отже по трьох спадкоємців на одно господарство, даючи їм малу квоту „вд'ївину“. В той спосіб Гупка одним замахом надів ся побільшити число лакомых на землю, лакомых на роботу о 582.000, т. е. більше, як о пів мільона!

Наша автономія.

II.

Ідеалом, до якого збїгає панська більшість „єдиного польського союзу, на котрий вся Польща звертає очі“, в одвічальності галицького намісника перед соймом, і сей ідеал в зарозум'ї мабуть головним амб'єтом і головною метою тої адміністраційної реформи, з якою після інформацій Сзас'їу ще перед святами має виступити в соймі краківській клуб [гл. „Справа сойму“ в 66 ч. „Дїла“]. Однак, коли би навіть справді повело ся панам осангути тої своїй ідеал, то означало би се лише законну санкцію того нинішнього фактичного стану, який і так дїєство панів від давна в насб'їм краю. Се-ж р'їч загально відома, що політична власть в Галичині від давна у всім'їх іде на руку нашій автономії. До с'їх указати на всякі вибори до автономічних репрезентацій, як то тогдї політичний

*) Сесію постанову предложена Гупки обговорено докладніше в 64—65 числ'ї „Дїла“.

нашом-ж споконвітка нашом землі класіка м'їсця не відступають під пам'ятники Тарасові, ажакнувшись, побачивши той пам'ятник там, куди не досягнути їх святотатським рукам — в серцях наших! Зжакнувшись і нема їх тут!

Тыште ся! чим густішою лавою стають вороги, тим лекше нам зм'їрити ся з ними, тим коротша борба, тим скорше поражено — їх або наше!

Поб'їдимо, то поб'їдимо — зачнем жити по божому! А поляжемо, то наші могили стануть ся колысками нового життя, життя местників наших!

В нас в'їра! І с'ї в'їри набрались ми теж в'ї духа нашого Тараса. Во-ж не даром казав про поетів-пророків Гюго: „Для честних голос в'ї гурра!“ греміть; для підл'їх в'ї мов св'їм похороний. Являють ся і душ' будять в'ї м'їт п'їсн' пророць ваш, негномий. А св'їт весь — в'їчний образ прочанна — їх слухає, їм в'їрять, як дитина! — Ми слухаємо Тараса, ми в'їримо єго словам. І в'ї той в'їр' головна наша сила!

Всяка в'їра вимагає жертв. Але-ж бо і жертви — то друга, нова, ще кр'їшка сила!

Згадайте римських несеїтів, згадайте їх в'ї часак Нерона. Хто уляг в'ї борб'ї? Пероць ч'ї несеїти? Уляг Нерон, поб'їдили жертвами несеїти. І що з'ї завзяток ворогів християнства робило в'ї завзяток апостолів правди і любові? Сила жертв! Мати, що проклала сына несеїта, вступає сама в'ї сл'їди сына, побачивши єго кров' проливу на п'їсках Колізея!

На т'ї с'їд'ї, яку нам дають жертви, поб'їдали ся вже найближші вороги наші. Назвавши нас безмежно наивними, назвала

власть, разом з'ї помічною їм жандармерією, пильнують лише того, щоб вибори випали по мысли і волі „центрального комітету виборчого“ та „красного р'їшду“. Або в'ї ч'їм-ж то інтерес заименовано наших священиків Matrikelführer'ами? В'ї ч'їм-ж інтерес, як не в'ї інтерес „красно автономії“, так гарно пильнують публичного виховання в'ї „народовим'ї душ'“ п. к. краса рада шиб'їна з'ї своїм президентом і п. к. окружній рады шиб'їний з'ї своїм председателем? В'ї ч'їм-ж інтерес терпіть ся або навіть протегує ся знана господарка так богато в'їб'їтв і громадських писарів?

Але на такий аномальний стан р'їчей указують звичайно лише Русини, так в'ї часописях, як в'ї соймі і в'ї рад'ї державній. Поляки рад'ї такому поведенню політичних властей, уважаючи се за зб'їтток краєвою автономії; они навіть бажать законного санкціонування такого стану. Лише винимково об'їзє ся з'ї с'їх сторони голос критики, та й то, розум'їє ся, хіба з'ї табору опозиційного.

Оттак доторкнувшись с'їх справ, хоч і невизначно та баламутно, „обшарпанкам“ з'ї західної Галичини в'ї „Dziennik'y Roznapięk'om“. Невизначно — кажемо, — бо не указав на урядників політичних, а взагал'ї на урядників; баламутно — бо тим карієровічам, котрих так нещадно, хоч в'їро малює, рад'ї би по скасованню автономії віддати всю власть. Далеко яснійше і розумнійше обговорює с'ї справу Slowo polskie в'ї ч. 157 у вступній стат'ї п. заг. „Staroscińskie gzađu“.

„Середь хоробливих апатій — каже ся тамт'ї, — яка об'їмає соймову палату, середь цїлковитого занепаду публичного духа у наших законодавців, середь тріумфів трусливості і рабства не збудує ся високої сойми на відвагу критики політичних властей в'ї Галичині. А така нема більше пекучої справи в'ї с'їм краю. У В'їдні не говорять ся про се — з'ї боязи перед фразою про „каліє власного гнізда“; у Льво в'ї не говорять ся за-д'ї недостатку цивільної відваги і наслідком'ї нелюбви духа, яка найшла на нашу соймову л'ївицю. Коли перед'ї кількома неділями порушив ся справу в'ї польським кол'ї у В'їдні п. Левіцкій і коло постановило на єго внесенє визначити окреме засідання для критики політичної адміністрації в'ї Галичині, видалась ся повинна неможливою. Не знаємо, чи прийшло до того засідання; не знаємо, чи був на н'їм намісник г. Півніський і міністер Галичини; не знаємо, чи з'їм пок'їчили ся наряди. Год'ї пренести, щоб польське коло кинуло внесенє п. Левіцкого до коша; але і се бути може, бо б'їла в'ї нас велика, б'їла в'ї безсмертна.

У всяким раз'ї критика політичної адміністрації в'ї Галичині є конечна і мусить бути переведена прилюдно; повинні є порушити в'ї соймі посл'ї л'ївиць. Соромно, що від'ї кільканадцяти л'їт критику політичних властей ведуть в'ї соймі лише Русини; лишати с'ї справу самим тільки Русинам не є патристично. Критика політичних властей і наслідком'ї критики їх рівночасно тим небезпечнішими, бо в'ї наивності скорими до жертв.

І ми св'їдомий жерель нашом сили, як в'ї загал'ї св'їдомий жерель і мет'ї всіх наших стремл'їнь. А св'їдомість та і все, що в'ї т'ї св'їдомості довершено нами — се заслуга передовсім того, кого днес помянути зб'їрались.

Нині вже Тарас не м'їг би устами свого черця Пал'їа п'їтати ся з'ї сумнівом: „Д'їлячого і на св'їт родив ся, свою Україну любив?“ Найменше тридцять і дев'ять разів батько з'ї сином'ї мали нагоду помянути єго, розважити єго думи. Вони вже знають нині, що Тарас не жив на те, щоб перевести на п'їсн' мук'ї свого серця і терп'їя своєї душі, дати нам їх на іграшку, а самому відб'їти в'ї н'їшій св'їт'ї невідданам'ї.

І не сказав би вже нині Тарас: „одну слезу з'ї очей карих — і пан'ї над'ї панам!“ Во не було-б се для него одним, ледви до зб'їдств'їна можливим бажан'їм. Бо нині вже і т'ї карі, межі стр'їчками єго твор'їть вичитуючи думки єго, не плачуть, а палають жаром. Не плачуть, бо запал'ї до д'їла сушити дробний слези!

Нині Тарас, цевний о будучину України, не сумніваючись в'ї успіх'ї своїх думок і стремл'їнь серед'ї нашої громади, м'їг би хіба знов'ї словами старозав'їтного героя дати нам захогу:

„І с'їб'ї мужа гр'їшного не страхайте ся, бо слава єго як в'ї мотил'ї і в'ї черва.

„Днес підниметь ся, а завтра нема єго, бо обернула ся в'ї порох'ї св'їй і замисель єго погн'їб.“

„Ви укрийте ся, сини, і заправляйтесь з'ї закон'ї, бо в'ї н'їм прославитесь вам!“

форма, лежить в'ї інтерес'їх їх розвити і поваги.

„Коли перед'ї 30. л'їтами Голуховскій прочитав політичній уряді з'ї Чехів та Н'їмців і першій поставив в'ї с'їм краю армію польських урядників, розум'їли ми всі, що доконав великого д'їла, котрим поставив собі безсмертний пам'ятник. З'ї того часу перейшла д'їла генерація урядників-Польків; минули ся т'ї, що вийшли з'ї школи Голуховского. В'ї перших роках не було критики і серед'ї загального задоволення не могло є бути. Сегод'ї стає р'їч ам'ївний ся ц'їлком. На м'їсц'ї урядників, котрих понаставляв Голуховскій, уважаючи на заслуги і способності, настали інші люди: поприходили панічч'ї, графен'ї, шамбел'ї чи то поміщ'ї, вс'їх д'їти протекційні. За Потоцького і Залеского політична власть ам'ївнала ся на салон'ї добре уроджених; запанував дух непотизму і протекції. Панічч'ї, л'їзуни і т. н. мали при аванс'ї на старост'ї першості перед'ї способними і характерними людьми. До того раз'ї-в'ї раз'ї росла агенда політичних властей. Наслідком'ї того всео політичній уряді на провінції не год'ї пок'їнати своїм'ї задач'ї.

„До с'їх прийшло одно велике лихо, велике нещаст'ї, котре від'ї старост'ї в'ї оч'їх населення дуже відорвало. Се — вибори. На провінції є с'ї р'їч страшна: вибори, що мають супроти вол'ї населення переперти кандидата центрального комітету чи консервативного уні! Настали гідий р'їч. Треба придивити ся тим коншагтам'ї старост'ї з'ї шинкарями і проп'їнаторами, громадами і покутними писарями, людьми нещадно з'ї криміналу випущеними; треба бачити т'ї умови властей з'ї анархією, честі з'ї безличністю, сов'їсти з'ї гр'їхом; треба бути при виборах в'ї Галичині і бачити тої соромний со-юз, щоб арозум'їти, д'їлячого об'їсла минають роки, поки в'ї пов'їт'ї, в'ї м'їст'ї, в'ї м'їстечку знов'ї усе верне до нормального ладу, поки всі виборчій сексь'ї будуть сп'їчені. Тут є жерело деморалізації і тут мусить настати поправа. Вимагають с'їх не які партійні олад'ї, не яка політика, а честь, справедливість і публична етика.

„Не в'їльно нам допустити до того, щоб наш народ'ї чув'ївав, що в'ї уряд'ї робить єму кривду. Не в'їльно допустити, щоб народ'ї чув'ївав, що кривду єму робить урядник-Польк. Тут ход'їт о наше найвище добро, о наш народ'ї і єго кривду. Реформа мусить наступити.“

Не хочемо вже входити в'ї с'їх патос'ї на тему „урядник-Польк“, а закончимо коротко: дай се, св'їтий Боже — амин'ї!

З'ї театру в'їни.

Робертс доносить, що страги Англіц'ї в'ї бит'ї коло блемфонтенських водопроводів суть сл'їдуюч'ї: 2 офіцарів і 8 воєків убитих, 2 офіцарів і 33 воєків ранених. В'їсім офіцарів з'ї рештою воєків забрав ворог. Сила Бур'ї мала в'їнести 3.200 людей і 5 армат. Англіскій відд'ї складав ся з'ї 167 стр'їльців і 424 п'їхот, разом 591 воєків. З'ї Преторі доносить, що Англіц'ї стратили в'ї т'ї бит'ї 11 армат і 2 вагон'ї з'ї амуніцією.

Майже рівночасно з'ї с'їм битвом, прийшло до бит'ї на західній границі Оранії, де оперує генераль Метусен. Командант Бур'ї-Візебоа, загрозив праве крило Англіц'ї. Прот'їв него в'їслано 500 людей з'ї одною батерією. По тригодинній бит'ї Бур'ї вийшли б'їлу хоругов'ї. Полонено 55 осіб, м'їж ними багато Н'їмців, Французів і Голандців. Візебоа погн'їб. Смерть с'їх геніального стратегіка, шефа генерального штабу Бур'ї, в'ї д'їла обох республік великим ударом, хто знає чи не більшим, як страта Жубера або Кройного. Англіц'ї м'їмо того не дуже ликують, бо загальний результат випає в'їх некорист'ї. Як'ї були всі страги Англіц'ї, до с'їх они не признають ся. Ут'їху, яку викликала смерть Візебоа, придавила жура о зб'їзничу лінію що лучить армію Роберта з'ї Кап'їаном. Огонд'ї Бур'ї окружили під зб'їзничою стацією Редерсбург'ом 8 компаній п'їхоти і 2 компаній в'їська. Бур'ї було багато і мали з'ї собою 4 до 5 армат. Робертс в'їслать туд'ї безпривольно Гатакра. Той у-в'їшов з'ї Редерсбурга без опору, але вже не знайшов тут в'ї Бур'ї, в'ї англіскіх компаній. Бур'ї без сумніву полонили їх. З'ї огляду на се, що компанія має 120 воєків, число полонених мусить в'їнести 600 людей. Разом з'ї полоненими коло водопроводів Англіц'ї стратили в'ї т'ї спосіб нараз'ї 1000 воєків. Полонен відд'їл машинували з'ї полудня Оран'ї в'ї сторону Блемфонтена. В'ї м'їсцевості віддаленій о 20 н'їмцевих м'їл в'ї полуднево-східній напрям'ї від Блемфонтена, появил'ї ся патруля Бур'ї з'ї писемом'їх командата, з'ї жадаєм'ї, аби англіска залога віддала ся. Патролю відправлено з'ї н'їчям. Бур'ї острілювали позад'ї, що в'їхав до Шпрінгфонтену і передній сторожі англіського табору під'ї тим'ї м'їстом. Бур'ї посували ся на в'їхд'ї від зб'їзничої лінії. Дня 7. с. м. Бур'ї за-

атакували передній сторожі Англіц'ї під Шпрінгфонтен'ом, стацією зб'їзничої з'ї Блемфонтену до Кап'їанду, що в'ї Блемфонтен'ї викликало велику констернацію. В'ї т'ї під'ї на полудне від Блемфонтену за плечима Роберта доказують, що Бур'ї можуть від'їти Роберта комунікацію з'ї полуднем і уможливити велику доставку живої ти і коней, котрі або вже в'їгн'їли, або знаходити ся став'ї неможлив'ї до всякої поважної акції. Коли би Робертс не потрафив забезпечити собі дор'їг на захід до Кімберлею і на полудне до Коланзо і Бетулії, мус'їв би зр'їзнувати з'ї походу на п'ївн'їч, мус'їв би ц'їнути ся в'ї сторону, з'ї котрої надб'їжав.

З'ї Кап'їанду доносять, що одного дня ут'їкло 30 полонених Бур'ї, а другого 14. Трех з'ї них зловлено, двох застр'їлено.

Обходи в'ї пам'ят'ї Т. Шевченка.

З'ї Рогатинщини пишуть нам: В'ї неділю 1-ого с. м. відбув ся в'ї Бурштин'ї в'ї касиновій сали вечерок'ї в'ї пам'ят'ї Т. Шевченка.

Вступне слово в'їголосив д-р'ї А. Могильницький адвокат з'ї Рогатини. Вказав на щиро демократичній ідеї в'ї творч'їх Шевченка та єго золоті гадки і указівки для земляків, як'ї мають поступити в'ї робот'ї для відд'їлення мас'ї народних. Промову при-нято довгими оплесками. Подвійний квартет „Львівського Воєна“, під'ї батутою молодого талановитого композитора О. Людкевича, св'їлав'ї гарно і виконавши справд'ї концертну свою точку програми зб'їрав'ї заслужено громкий оплески. Бур'ї оплесків викликала і точка фортепіанна виконана п. Людкевичем. Рівнож'ї гра на фортепіан'ї п. Д., со-льо тенорове члена Воєна и. К. и гра на скрипц'ї д-р'ї Б. зб'їдали собі належне признає. Загальну веселость викликала декламация гумористичних стихів Степана Руданського, віддана семилітнім селянським хлопчиною П. з'ї Настасією. Вечерок'ї зак'їнчив ся відсв'їтанням'їмн'ї „Ще не вмерла“. На вечерок'ї написані телеграми від доохрестинних читальн'ї „Просв'їти“. Шкода, що рогатинська в'їлія не заявила в'ї які-небудь спосіб'ї якось лучности з'ї с'їм обходом'ї та взагал'ї Рогатин'ї відб'їв ся до него індиферентно...

Гостей на вечерок'ї в'їшло ся багато: кільканадцять священиків з'ї рідинами і кількадесят селян, також довол'ї св'їтской інтелігенції. Немало вражала неприсутність декотрих передових людей з'ї пов'їт'ї, але припускаємо, що они не прибули за-д'їя поганою пори та злих дор'їг. З'ї прихильністю год'їт ся зазначити, що польска інтелігенція з'ї Бурштина загостила громадно на вечерок'ї, а м'їж членами комітету бачили ми навіть молодого князя Яблоновского, сына бурштинського ордината.

По офіційній часті вечерка відбув ся в'ї т'їй с'їм сали комерс'ї і при гармон'ї св'їт'ї боїст'їв'ї та при патристичних то-астах'ї прот'їгнув ся до п'їзної ночі. Щира подяка належить ся комітетови с'їх вечерка, а особливо суд'ї п. Юйконі. С'ї об'їд'ї пам'яті Т. Шевченка — то першій прояв руского життя в'ї Бурштин'ї, що доси спав'ї своім'ї блаженних, хот'ї охрестиність Бурштина патристична, довкола є богато читальн'ї „Просв'їти“ і пов'їт'ї рогатинськ'ї єсть одним з'ї перших на полі народної просв'їти та самосв'їдомості національної. Бурштин'ї, осередок'ї судового пов'їта, повинен і в'ї т'їм'ї напрям'ї стати осередком'ї, тим'ї більше, що св'їтской інтелігенції є там досить, і то рухливий. Тож треба мати над'їю, що не ск'їнчить ся на с'їм'ї вечерку, а Бурштин'ї стане в'ї рад'ї м'їст'ї св'їд'їлаючи на полі руского відродження. Нев'їстий.

З'ї Городка пишуть нам:

Дня 3 марта с. р. відбув ся в'ї Городку концерт в'ї пам'ят'ї роковин'ї смерті Тараса Шевченка заходом'ї м'їсцевих Русинів-народовців, а именно: д-ра Озаркевича, о. Ів. Королюка и п. Ярем'ї, и випає від'ї кожним'їм'ї взглядом'ї добре. Львівскій молоді св'їзак'ї, в'ї числ'ї десяти, під'ї батутою п. Людкевича, гарними п'їснями чарували публіку. Наші „верд'ї“ не прибули на концерт, застр'їли... Так само з'ї польскою інтелігенцією бачили ми усього кількох; проч'ї не прийшли в'їб'ї д'їлятого, що не було за-просив'ї польських. За те явили ся в'ї значном'ї числ'ї м'їсцев'ї п. офіцари, переважно Н'їмц'ї, а з'ї ними і майор'ї п. Покорний, Чест'ї їм за се!

Концерт розпочав д-р'ї Лонгін Озаркевич промовою, в'ї котрій пояснив зб'їраний ц'їль торжества. Відтак сл'їдували хоры мужеск'ї, а було м'їст'ї, гра на цитр'ї, відчит'ї і декламация. В'їс точки програми випала надсподівано добре. Львов'їє св'їзали так гарно, що майже кождо точку на загальне бажанє мус'їли повторити. Декламация „Думи мої“ віддекламувала з'ї чувством'ї панна Лейман'ї, м'їсцева учителька і в'їй належить ся признає за се, що она в'ї-коли не від'їгає в'їд'ї св'їзучасті в'ї народних торжествах'ї. Не менше подобала ся, передовсім селянам, і друга декламация „Гамалія“, котру в'їголосив селянскій школяр з'ї Мавкович'ї Павло Чумало. Відчит'ї про Шевченка в'їголосив о. Мих. Царь парох'ї з'ї Мавкович'ї; буда с'ї р'їч дуже цікавою і старанно оброблена. На зак'їнченє відсв'ї-

вано нині „Ще не вмерла України“, котрого вислухали гості стоячи.

Опівноч удача ся велика части гостів до торговлі п. Вельгана на вечерю і там перебули кілька годин при звуках народних пісень перепланих тостами.

На вечері насіла привітна телеграма з Волин водъ п. Лотоцького, котрий довгі лѣта проживав у Городку и занимав ся щиро рускими справами, та недавно переїздив сено его „ze względu służbowych“ на мазурскій Сибірь.

Се першій разъ поминали городецкій Русини батька Тараса концертомъ. Якъ на першій разъ — концертъ випавъ підъ кожнимъ взглядомъ добре, а що важитише, городецкій Русини-народовці мали нагоду перекопати ся, що они можуть на будуче сміло обійти ся при подібнихъ торжествахъ безъ помочи москвофілівъ та Поляківъ. „Нашъ більше тутъ! ми не дамося!“ І дасть Богъ на-рѣкъ будемо знову поминати батька Тараса!

Одеса зъ гостів.

Соймъ краевый.

[7. засіданє 5. сесіи VII. періоду дня 6 цѣтня]

(Довіщення.)

По переведеню доповняючого вибору до видѣлу Каси ошадности приступила палата до вибору 18 членівъ до комісії для реформи виборчої (побіла внеску п. Романовича) и зъ вибору вийшли п. Абрамковичъ, Бернадіи ковскій, Валсел. Вікт. Чайковскій, кн. Юр. Чартъ-ришскій, гр. Войт. Дѣдушицкій, Гурка, Гурскій, Яблонскій, Адъ Биджевичъ, Козловскій, Іос. Михаловскій, Окуневскій, Шляхъ, Романовичъ, Роттеръ, Скалковскій, Стадницькій и гр. Водзицкій. Складъ сесіи комісії чейже не в для переведеня реформи виборчої, але скорше до завершеня всякою реформі!

Дальше ухвалила палата двѣ концесіи на побиранє мита: радъ позвѣтовъ въ Станиславовѣ на мостѣ на Быстриці підъ Червѣномъ и дебрскому обшарови въ Колѣвкахъ водъ порона въ Дибствѣ.

Вѣдтакъ приняла до вѣдомости безъ дискусіи замѣненє рахунківъ фондівъ самоствѣнныхъ а бюджетомъ краевымъ необятымъ.

Дальше реферувавъ п. Дворскій справу адміністрації краевыхъ фондівъ позичковихъ на будову касарень въ минушомъ році, а п. бар. Брунацкій здавъ справу зъ курсу для писарівъ громадскихъ. Палата приняла до вѣдомости оба справозданя и ухвалила призначити видѣлови, краевому на курсѣ писарскій въ 1900 році 3600 коронъ. Вѣбца запала ще ухвала, дозволяюча на подѣлъ громадского пасовиска „Дуброва“ въ Стрию мѣжъ тамошнихъ передвѣщанъ (въ Лановѣ долѣныхъ) Реферувавъ сесію справу п. Фрухманъ.

На томъ о 3 годинъ закнчено засіданє и вѣдчитано внески та інтерпеліації.

Послы-людовѣ внесли кілька важныхъ інтерпеліацій до правительства, якъ: чому не заведе ліцитації вимайму пропінціи на поодинокі села, а не на цѣль округи? — чому оно не ограничить число колестантівъ збираючихъ по краю склади на костели? — въ справѣ заборони вѣчь старостами въ Самборѣ и Короснѣ; чи правительство гадає внести шкѣльній мундуръ? — чи думає а забезпечено рѣшницамъ и ремѣсникамъ спокоѣнє старости; чому на зельниццяхъ нема досить вѣтѣновъ третьою класъ? П. Голуховскій інтерпелювавъ: чому правительство не возьме въ оборону селянъ изъ Зеленой водъ Гусятиномъ, що мають ґрунты за границею на території Росіи? П. Крамарчикъ зачитавъ правительство, чому оно задержує повномовнимъ народамъ темпораліи и не виплачує интерпеліарій?

П. Окуневскій поставивъ интерпеліацію до правительства въ справѣ переселѣваня руского языка судомъ въ Новбѣ Селѣ коло Подволочиска, де адьюнкты Алекс. Козловскій задумавъ „на kresach“ будувати „ojczyznę“.

Въ падолицѣ 1890 р. выславъ вѣдъ письмо въ суду до пароха въ Новбѣ Селѣ о. Онуфер. Зарицкогъ изъ жажданіемъ выдачь метрику, при чѣмъ додавъ, що „wyciąg ten ma być wydany w języku polskim“. На се вѣдповѣвъ ему о. Зарицкій рускимъ письмомъ, а значучи, що вѣдъ не обовязаний писати по польскіи и сего нѣколи не зроби. Козловскій переславъ се письмо яко corpus delicti старостѣ изъ Збаражки. Збаражскій староста п. Сивридіовъ Телиховскій [Русинъ, а бодѣвъ руского роду] поручивъ о. Зарицкому на будуче урядувати въ справахъ метрикальныхъ по польскіи. О. Зарицкій анѣвъ противъ сего приказу рекуръ до намѣстництва [за посередництвомъ адъ. д-ра Костя Левицкогъ], а рѣвночасно жалобу на судью Козловского до львівского апеляції.

Судья Козловскій въ мѣсяці грудня 1899 р. зажадавъ такожъ метрику водъ о. Герасимовича въ Тернопольскій и переславъ такий „бѣфель“: L. 74/1 1899. Uprzasza się Szanownemu gr. k. Urząd parafialny w Terpolwce w sprawie karnej przesiadki Hyciowi Mottas o zbrodnię rabunku o spieszne udzielenie ksiąg metrykalnych względem dat urodzenia Hycia Mottasa, lat 23 liczącego z Klimkowic, zyna Matwija i Domki, z nadmienieniem, że wyciąg ten wydany być ma w języku polskim“. — О. к. Судъ pow. w Nowem Siole. Oddział II. dnia 18 grudnia 1899. Kozłowski. О. Герасимовичъ вѣдославъ метрику написану по руски а рѣвночасно поучивъ п. Козловского, що титулъ „Szanowny“ в легковажнемъ парохіальномъ уряду та що вѣдъ [парохъ] не в обовязаний умѣти и урядувати по польскіи. Крѣмъ того вѣдѣ о. Герасимовичъ дня 4 сѣчня 1900 р. жалобу на п. Ко-

зовского до президіи львівского суду апеляційного. На сѣю жалобу не дѣставъ о. Герасимовичъ до теперъ пѣякомъ вѣдповѣди.

Цѣкава буде на сесію интерпеліацію вѣдповѣди правительственного комісара.

Зъ внесенє можуть настъ интересувати: п. Яблонского, абы соймъ зажадавъ водъ правительства, щобъ оно ввело „polskość“ въ жандармеріи, на зельниццяхъ и почтахъ та телеграфѣхъ; — Крамарчика, щобъ домагати ся змѣны закона гіпотечного и ексекуційного въ користи довжницѣвъ; — Вишницю, щобъ удѣлѣта 2.000 кор. запомоги погорѣльцямъ въ Делѣвъ водъ Станиславомъ.

[8. засіданє 29 цѣтня.]

Засіданє зачало ся о 10³/₄ годинѣ. На сали посѣвъ мало, а галеріи майже пусті.

Комісаръ правительственный гр. Лосъ вѣдповѣдавъ на декѣй интерпеліації. Мѣжъ иншими на интерпеліацію въ справѣ ревізіи Аратена въ монастири въ Кентахъ за пропагандою дочкою. Комісаръ гр. Лосъ на основѣ реліцій старостѣ въ Балѣй зазначивъ, що ревізіи вѣдбула ся за дозволомъ старостѣ, причѣмъ жандарми, Аратенъ и комісаръ заховували ся цѣлкомъ корректно и тактовно та и чинимъ не нарушали кляузури.

Передъ приступленіемъ до дневного порядку забравъ слово п. Окуневскій и интерпелювавъ маршалка, чому не хоче подавати до вѣдомости палаты интерпеліацій въ справѣ конфіскації дневницѣвъ [була се недавня интерпеліація въ справѣ триавонон конфіскації Wiek'y XX?]. Чей маршалокъ въ соймѣ не аступає прокуратора, щобъ обмежувати вѣдѣнє прасы та права палаты?

Маршалокъ вѣдповѣвъ п. Окуневскому, що цѣлкомъ не уважає себе аступникомъ прокуратора, а в маршалкомъ. Правъ посольскихъ не стѣсняє а въ справѣ заборони вѣдчитана интерпеліація о конфіскації дневницѣвъ поступись побѣла регуляцію.

Вѣдтакъ приступлено до дневного порядку. П. Верещинскій вѣдчитавъ справозданє видѣлу краевому о тал. Касѣ ошадности а палата передала его комісії банковѣй.

Справозданє видѣлу краевому въ справѣ алуки громади Сколе село до Сколе мѣсто передано комісії громадскій. Референтомъ сего бувъ п. Байгінгеръ. — Опівноч ухвалила палата призволити м. Старый Санчъ побираніи громадскій оплати водъ саиртусовыхъ напоѣвъ.

При першомъ читаню внесенѣвъ промовляли послы-внесковѣ. П. Пашковскій говоривъ въ справѣ вступныхъ робѣтъ коло обвалованя львоного берега Васлы мѣжъ Краковомъ а границею. — П. Поточскій піддержувавъ свѣй внесенє о заснованє вышномъ школы горничоу у Величцѣ, а п. Крамарчикъ домагавъ ся змѣны приписѣвъ що-до ексекуцій на недвижамости. — Дальше п. Яблонскій [зъ львицѣ] попаравъ свѣй внесенє о введенє польского языка яко урядового въ урядѣ державномъ зельницѣвъ, почтовыхъ и телеграфичныхъ и въ жандармеріи. — Вѣбца п. Вишницю промовлявъ о вызначенє въ краевому фонду кэсты 20.000 коронъ на регуляцію Быстрицѣ въ Ямницѣ, Вовчинцѣ, Загѣбѣдо, Червѣвъ, Пѣдлужѣ, въ Перѣвѣдахъ и въ иншихъ мѣстечкахъ повъ станиславского и о удѣленє запомоги 2.000 коронъ громадѣ Делѣвъ для погорѣльцѣвъ.

Справы сѣй придѣлила палата одѣвнымъ комісіямъ до дальшого полагождѣня.

По промовахъ сѣхъ посѣвъ наступило справозданє комісії шкѣльной о ставѣ шкѣль народныхъ и семинаріи учительскихъ въ 1898/99 р. на основѣ справозданя краевой рады шкѣльной. Справоздавецъ бувъ п. кн. Чарторыйскій.

Першимъ бѣдѣдникомъ въ тѣй справѣ бувъ п. кс. Стожоловскій. Бѣдѣдникъ подѣлавъ острѣй критику галицкѣ народнѣ шкѣльництво, котрѣ цѣлкомъ не вѣдповѣдає вѣдѣдѣмъ а потребѣмъ населѣня. Критиковавъ рады шкѣльній окружній и що они, хочъ суть автономічними, мимо сего носять титулъ „д. к.“, а сема умѣный вѣдывъ на школы народній. Бѣдѣдникъ не годить ся въ подѣломъ школы на два типы: на сельскій и мѣскій. Жадѣе однополовыхъ шкѣль такъ, щобъ ученикъ въ школы народній мѣгъ вѣрнѣсть перейти до шкѣль середнихъ. Дальше выказує строгѣсть шкѣльного примусу, котрый накладе тяжкій обовязокъ на населѣне и цѣраъ буває не до выкованя.

Вѣдтакъ дальше переходить до справы морального выхования молодежи въ школахъ, порущує справу науки релігійи и ганить сѣя чениковъ, котры надучають школы до політїи агитації. Порущує такожъ справу конфесійныхъ шкѣль, домагѣе ся въ именіи христїанского населѣня вѣдѣдѣномъ науки для жидѣвъ, де оон в в значнѣй бѣльшости вѣдѣ дѣтѣй христїанскихъ. Подносѣтъ аномалію, що въ народныхъ школахъ именуютъ власти учителями жидѣвъ, домагѣе ся ся усунуєня сего, а такожъ заведеня у вѣдѣхъ школахъ науки сѣбуу.

П. Вѣдо. Краинскій [стѣвчичъ] въ довѣдѣй бѣдѣдѣ говоривъ о народнѣмъ шкѣльництѣвъ. Покликувавъ ся на справозданє, котрѣ выказує замагачоу ся оренкаціи и выдатки на цѣль шкѣльництва. Признає потребу просвѣты, але ширеню при помочи добрыхъ и вѣдѣдѣныхъ учителей. Критиковавъ заведеніи механизмъ науки въ школахъ и домагѣе ся поширеня бѣльшомъ свободѣ учителей въ науцѣ дѣтѣй и не вѣзати его шаблонною методою. Механизмъ сѣй не треба удержати за трикофѣ, бо дѣтина вучує ся формулками, а самоу рѣчи не розумѣ. Домагѣе ся основуваня интернатѣвъ для кандидатѣвъ учительскихъ та релігійного ихъ виховуваня. Вѣбца жадѣе водъ п. Божиньского выдѣни розпорядженя пообрѣдѣномъ шкѣльныхъ радѣ

окружныхъ до учителей народныхъ, щ дѣти шкѣльній уживали все христїанского поздравленя: „Pochwalony Jezus Chrystus“ и „Слава Іисусу Христу“, а не новомодного кланяня.

Дальше промовлявъ ще п. Цѣлѣцкій въ дѣхъ попередного бѣдѣдника и выказувавъ потребу реформы семинаріи учительскихъ въ напрямѣ рѣшницѣвъ, заведеня интернатѣвъ и т. п. — Внеску не поставивъ нѣякого.

П. Миланъ [людовецъ] домагѣвъ ся рѣдѣлу науки доповняючою особно для хлопцѣвъ а особно для дѣвчатѣвъ. Поставивъ двѣ резолюції: о заведенє науки доповняючою въ зимовѣй порѣ и о обсажденє 22 посады учительскихъ въ пов. сѣноцкѣмъ, котрѣ водѣ 5 лѣтъ не в обсаджѣн.

Дальше забравъ слово п. Окуневскій и въ яркѣхъ та правдивѣхъ барѣвахъ змалювавъ загоны польонизаційного Молохана Руси. Защищувавъ вице-президента краевой рады шкѣльной п. Божиньского, хто уповаживъ польскѣ приватнѣ товариство „Tzkoły ludowch“ до вѣнтаций шкѣль рускихъ въ пов. львовскѣмъ, о чѣмъ своего часу писавъ въ Дѣль? [Бѣдѣдникъ покликѣвъ ся на дѣтѣчну дописѣ]. Чи се стало ся за вѣдомостію властѣй? Щобъ сказано на се, якъ бы щѣсь подобногѣ допустило ся яке рускѣ товариство? Пѣдѣвъ дальше, що вже вторѣкъ домагѣвъ помѣщуваня въ справозданѣхъ краевой рады шкѣльной статистичныхъ выказѣвъ дѣтѣй рускихъ, але вице-президентъ зновъ се промовчавъ! Подано лише загалѣе число дѣтѣй, а чому се такъ? — се в тайномъ вице-президента д-ра Божиньского. Покликувавъ ся въ тѣй справѣ на сѣдѣсь Поляківъ въ Червѣвѣдахъ и на Буковинѣ, де въ статистичныхъ выказѣхъ шкѣльныхъ выказано и дѣти польскѣй народности. Се практикує ся въ цѣльѣ Австрій, а лише у насъ боятъ ся такихъ выказѣвъ!

Чому семинариѣстѣвъ въ учительскихъ семинаріяхъ выказує ся по народности, а дѣтѣй нѣтъ? Що значѣтъ така дволичнѣсть статистична?

Въ дальшѣй пѣлкѣй бѣдѣдѣ, котрѣй приступуєтѣ ся многѣ послы такъ людовѣ якъ и наѣвъ консерватѣвъ, ударѣвъ бѣдѣдникъ сильно на бракъ учителей народныхъ рускихъ школахъ. Пр. въ Коломыи въ рускѣй 4-класѣйшѣй школѣ вѣдѣдѣ дѣтѣй учитель и одинъ аступникъ. Въ рускихъ школахъ, де нема ані одноу польскѣй дѣтѣны, заведено свѣтѣзованє польскихъ свѣтъ, а на якѣй се о-сновѣ?

Учителѣвъ Русинѣвъ пересѣдѣдуютѣ, а рускимъ дѣвчатамъ утруднюють аступъ до семинаріи. [Выказує се на приѣвѣрахъ]. Вѣбца п. Окуневскій домагѣе ся основаня учительской семинаріи женской въ рускимъ языкѣмъ выкладовымъ и ставитъ резолюцію, щобъ на будуче выказы статистичній кр. рады подавали точній даты о числѣ дѣтѣй рускихъ и польскихъ въ народныхъ школахъ.

Година 3-ѣ, засіданє трѣває дальше, говорѣтъ п. Золаскій.

НОВИНКИ.

— Митрополитъ Куиловскій дѣставъ передъ кількома днями водъ цѣсѣря титулъ тайного радника [ексцелленціи]. Вѣдѣдѣченє сѣсе прийшло архіерѣси въ пору тяжкоу, небезпечномъ недугу. Минушого четверга вѣдбуло ся у него конвѣліумъ лѣкарѣвъ проф. д-ра Глюзінского и ординуючого д-ра Ренцкогъ. Конвѣліумъ орѣкло, що мимо хвилѣной змѣны на лучше небезпечнѣсть не проминула, бо тромбоза [гузмъ склѣбѣн крові] не розѣшала ся.

— Рада товариства „Руска Бурса ремѣсника и промыслова“ конституовала ся выбѣраючи: о. крл. Мартина Пѣвѣжа заступникѣмъ головы, инжѣнера Володимира Бачиньского секретарѣмъ, п. Ивана Бачиньского ескарбѣнникомъ, п. Антоана Опрѣска господарѣмъ, а п. Петра Тибличиньского провѣрѣнникомъ. — Принято въ вѣдѣчностію до вѣдомости заяву д-ра Вѣгена Озаркевича, що буде бесплатно удѣляти итѣмѣцѣмъ Бурсы помочи лѣкарскѣй. — Рѣшено, коли вѣдѣдѣдѣе число интересованныхъ зголосятѣ ся, розширити Бурсѣ въ тѣмъ напрямѣ, щобъ примѣтати до неи — крѣмъ ограниченогѣ числа убогихъ хлопцѣвъ учащѣючихъ до ремѣсла або промысловѣй та торговельной школы на цѣле удержанє — такожъ на харчѣ и мешканє за оплатоу.

— Львівска Преображенська церкѣ въ. [при Народнѣмъ Домѣ] має бути отворѣна для богослужѣня и ужатку вѣрныхъ нѣмовѣрно въ черни сего року, розумѣє ся, коли не зайдѣтъ якій неперѣдѣдѣжѣй перешкоды.

— Презесомъ галицкои касы шкѣдничоу на мѣсѣ министра „родака“ д-ра Пѣнтака, котрѣй зрезгнгувавъ, выбѣрано дотеперѣшного вице-презеса посла Скан. Позабитового, а вице-презесомъ члена товариства адвоката д-ра Іосѣфа Пайонка.

— Станиславѣвскій владика Шептицкій — якъ намъ пишуть изъ Станиславѣва — на прошенє тамошномъ рускомъ интелігенціи буде держати — почавши водѣ нинѣ [9 ого с. м.] до середи [11 ого с. м.] включно — реконекціи въ церкѣи катедральнѣй, кождѣмъ разомъ о 7 годинъ вечеромъ.

— Фальшѣбными выбѣрѣвъ. Дня 17 н. ст. цѣтѣня зачѣе ся въ Коломыи розправа противъ фальшѣбныхъ выбѣрѣвъ до громадской рады въ Кутахъ повѣту косѣвского, що перѣводили ся ще въ сѣрпни м. р. на лѣвъ обжалованныхъ засѣдѣтъ: почтамейстеръ Юл. Козакевичъ, Давидъ Прѣмѣстеръ жидѣвскѣй Metri-salfinger и директоръ жидѣвского банку Мош-ко Танѣвѣнѣвъ. До розпрѣвы покликѣно 11 свѣдѣкѣвъ, а крѣмъ того ще въ Кутахъ перѣслухано 99 людей, котрыхъ обѣзана будѣтъ

вѣдчитаній подѣчасъ розпрѣвы. Цѣкава темѣ процесу будѣтъ загалѣе заинтересована.

— Прѣосс. Еп. Шептицкій вѣдѣдѣвъ недавно бібліотеку Наукового товариства им. Шевченка и довѣй часть оглѣдавъ уладженє еи, розписувавъ бібліотекаря п. М. Павлика, о а-сѣбѣ, якими бібліотека повѣстала и обѣщѣвъ причинити ся до помноженя еи вѣдѣдѣдѣными кнѣгами.

— Конѣ вѣйсковѣй а ліцитації. Пишуть намъ: Въ Галичинѣ, особно въ нашѣй вѣсѣдѣйшѣй части, єсть порозѣмѣщуванныхъ множество полкѣвъ и вѣдѣдѣтъ кавалеріи. Періодично въ термѣнахъ неоплаченыхъ вѣдѣдѣ-зѣють ся ліцитації выбѣрѣванныхъ, для вѣйсковости яко вѣдѣдѣвъ уже неспѣсѣбныхъ конѣй. Нашѣй людѣ повѣнѣи въ тѣмъ дѣлѣ ин-формувати ся черезъ своихъ вѣдѣтѣвъ, довѣ-дѣдѣчи о термѣнахъ тѣхъ ліцитацій, и ставѣти до торгу такихъ конѣй, бо можна набути дешево и переважно добру робѣту силѣ. Мѣнѣ авѣнтѣйшій правдивѣйшій случѣвъ, що а) одѣнъ зѣбѣнѣйшій купивъ коня вѣйсковского на публич-ной ліцитації за 15 зр. а спродѣвъ его по 3/4 року за 300 коронъ; б) одѣнъ сѣлѣнѣйшій купуюча за 5 зр. 50 кр. коня вѣдѣдѣомѣноу ногоу [на шкѣру], потрафѣвъ цѣлющѣи ма-стѣми такъ выгонѣти ногу, що теперъ чванѣтъ ся въ выѣдѣрѣвленнѣмъ и другимъ докуплѣ-нымъ конѣмъ въ наѣвъ при вѣдѣ, мѣнѣ-бы якій торговельникъ конѣй. — 3.

— Урядѣ громадскій шабасує! Зѣ-подѣвъ Стрѣи пишуть намъ: Недавно бувъ а на бо-гослужѣню въ Моршѣнѣ, дочѣрѣмъ сѣль па-рохѣи Долге подѣвъ Стрѣмѣмъ. По богослужѣню приступѣвъ до свѣщенника нѣмѣй вѣйтѣ Ядро Дмитрѣвъ и чѣмѣно запытавъ, коли-бы то вы-брати комѣтѣвъ церковній „подѣтъ новѣу у-становѣ“. — „Нехай буде въ субѣту“ каже свѣщенникъ. — „Въ субѣту не можѣ!“ клѣня-єсь вѣйтѣ. — „Чому-жѣ бы не можѣ? Я-жѣ буду тутъ на богослужѣню, то за одѣнимъ за-ходѣмъ...“ — „Нѣ, не можѣ, прошу ласки его-мѣстѣ...“ — „Ну та чому-жѣ бы не можѣ?“ на-пѣрає духовникъ. — „Его-мѣстѣ не знаютъ, въ субѣту саѣашѣ, а у насѣ пѣсарѣмъ жидѣ!“ Свѣщенникъ махнувъ рукою и поѣхавъ. — О. М.

— Дрѣбнѣй вѣсти. Намѣстникъ гр. Пінінскій выѣде дня 10. с. м. до Риму и тамъ проведе-сѣвѣта Великодѣй. — Президентъ выѣш. суду краевому д-рѣ Тхурѣнѣцкій повернувъ въ Вѣдѣи и обѣнавъ урядѣванє. — Карѣа рѣспѣра-ва о дѣспѣраваціи въ вѣльчѣйшѣй касѣ шѣдѣн-чѣй розпѣчѣе ся трѣхи побѣдѣнѣе нѣжѣ было, выѣзачѣно, именѣно дня 25. цѣтѣня. — Дня 6. с. м. апоплектичний ударъ поразѣвъ у Вѣль-ску посла бар. Германа Чѣча; умѣщено его въ бѣльсѣмъ шпиталю. — Въ Борузку подѣвъ Величѣмъ, въ сѣль своихъ матерѣ, застрѣльѣвъ ся Володимѣръ Рѣгошѣ, молодой сынъ пок. Іосѣфа Рѣгоша, писателя и черного редактора краѣвского антѣсемѣтѣского дневника Глюс пародѣ.

Посмертій — — оловѣстѣи.

Маріѣ зъ Мохнацкихъ Бѣрова, учителька въ Пруску повѣта сѣвѣцкогѣ, умерла тамъ дня 7 цѣтѣня по дуже довѣй и тяжѣйшѣй недѣуѣ груднѣй. В. 3. п.!

Телеграммы.

Вѣдѣнѣ 9 цѣтѣня. Президентъ министѣрѣвъ выдаѣвъ до начальниѣвъ краѣвъ инструкціи въ справѣ обѣхѣу 1-ого мая. Министѣры финан-сѣвъ и зѣльницѣвъ мали выдѣти циркулярѣвъ до нѣзнѣхъ властѣй. Заявѣтымъ при державныхъ урядѣхъ строго заборѣнено свѣтѣковѣа 1 мая. — Дѣлѣгѣації склѣпанѣа на день 12 мая.

Прага 9 цѣтѣня. Министѣръ Рѣзекъ за-явѣвъ, що ѣде до Берѣна, абы въ провѣдѣнѣмъ сторонѣнѣцѣвъ конферувати въ угодовѣй справѣ.

Кіѣвно 9 цѣтѣня. Въ субѣту и вѣчера вѣдбуло ся тутъ кільѣа довѣрѣчнѣхъ вѣборѣвъ, на котрыхъ ухвалѣно розпочати працѣу на-ново.

Градець 9 цѣтѣня. Выдѣлъ краевѣй пред-ложѣвъ соймау провѣтъ выборовнѣ реформѣ, котрѣй до истѣуючихъ куріѣй додаѣе ще за-галѣну куріѣу, котра має выбѣрати 7 посѣльѣвъ. Въ тѣй куріѣи провѣтъ признаѣе право голосо-ваня кождѣму повѣнѣтѣному, котрѣй бѣдай рѣбѣ мешѣає въ мѣсѣи вѣборѣвъ.

Парижѣ 9 цѣтѣня. Палата 400 голосѣми противъ 131 ухвалила провѣтъ закона въ справѣ поставленя колыонѣльнѣи арміи подѣ управѣу министѣрства вѣйны.

Франкфуртѣ 9 цѣтѣня. Дѣносѣтъ, що рос-сѣйскѣ правительство прирѣкло дѣти Болгаріи 100 миліѣонѣвъ рублѣвъ позѣчки подѣ тѣмѣи сѣмѣми условіями, що Цѣрѣвъ, т. е. що Россіѣ обѣае адмѣнѣстрацію рѣзнѣхъ цѣловѣхъ уря-дѣвъ.

Царгородѣ 9 цѣтѣня. Россіѣйска амбѣсѣа потверѣдила Порѣвъ приняѣе декларѣації въ справѣ конѣсѣй признѣннѣхъ до будѣвы зѣльницѣвъ въ Малѣй Азіи, чѣмъ справѣ оста-точно полагождѣено.

Прѣторіѣ 9 цѣтѣня. Парлѣамѣнтъ Ораніи вѣдрѣчѣвъ ся на иѣобѣженѣйшѣй части. Презѣ-дѣнтъ Штайнѣ именѣванный головѣнымъ коман-данѣтомъ всѣи воѣннои силѣи Ораніи.

Новѣйшѣ форѣ 9 цѣтѣня. Тутъ надѣбѣшлѣ-вѣстѣ, що Россіѣа зажадалѣ водѣ Хинѣ конѣ-сѣи на будѣву зѣльницѣвъ водѣ Люганѣу до Го-нанѣру и зѣ Калѣганѣу до Пѣтѣну. Россіѣа до-магаѣе ся такожѣ, абы ѣа признаѣно вѣдѣмо-вленѣу Англіѣцѣмъ концѣсію на будѣву вѣльѣа-ниѣвъ водѣ Тѣвѣфу до Сѣанѣу.

Вашингѣтонѣ 9 цѣтѣня. Генѣралъ Отѣса уѣбѣлено на его власѣе жаѣданє зѣ становѣ-ска начальнѣго командѣнта Филіпѣнѣвъ. Его мѣсѣе заѣнавъ генѣралъ Маѣартъ.

Надослане.

Д-р дентистъ М. Викторъ

при ул. Непорина ч. 4. vis a vis Поважаного П. М.
копаша выконує пломбованє и рванє зубѣвъ безъ
болѣ, шугній зубѣвъ способомъ вѣдѣнскимъ, зачатъ
корѣвъ устѣвъ амы, носа, горла и ушѣвъ. — Отворе-
ній цѣльмъ день. — Репарація приймає почтою.
672 84-16

Д-ръ Антоній Ронцкій (Бергеръ)

Спеціалістъ для недугъ шкѣрныхъ и венеричныхъ,
недугъ жѣночкихъ и мѣхуровыхъ, лѣчить методомъ до-
свідченою, довѣдливою. Такожъ Панѣвъ на вѣдръ
Lindqvist парюю.
Ординує водѣ 9—11 рано пополудни водѣ год. 4—6.
На жданє лѣвъ способомъ буи выдѣній зъ апи-
ки въ дискретный способъ. — Перадникъ почтою 13р.
20 кр. — Львовъ ул. Зиморовая ч. 5. 167

ЛІНІЯ

въ реставрація «АФУЛЫ ТЕНФЕРА, улица Трабу-
нальска ч. 12 домъ класный, можна дѣлать щоденно
вже о годикъ 8-ой рано горячій сѣдана.

ЦѢНИКЪ

Печеня вѣрова зъ капустою	15 кр.
Сынаи легка	12 "
Финики	12 "
Пшениа топка зъ хрѣномъ	10 "
Ковбаса зъ хрѣномъ	8 "
Каваръ	15 "
Обѣдъ зъ абакаментъ	40 "

Всѣмъ капаша въ найлѣпшихъ родахъ по на-
ужитѣльнѣйшій цѣнахъ; для пѣвности, що походить
зъ моєхъ реставрація, даю водѣблорочимъ марку. —
Найлѣпшій видъ по найменшій цѣнахъ почаша
водѣ 40 кр. літра.

По театрѣ вѣсѣжъ, зъ великій выборъ сцѣвъ
и напѣвѣвъ вѣсѣжъ кухня.

79 178—2

Зъ высокимъ поважаніємъ

НАТУЛА ТЕНФЕРЪ.

ВСѢХЪ НАУКЪ ЛѢКАРСКИХЪ

Д-ръ Арнольдъ Ріхтеръ

довѣдливый практикъ, повернувъ въ Вѣдѣ и орди-
нує въ недугахъ хірургичныхъ, жѣночкихъ и тайныхъ
въ Станиславѣ, ул. Собѣскаго ч. 14, водѣ 2—4 по-
полудни. Розсѣдженє загальноє и лѣченє недугъ
скѣрныхъ лучами Рентгена. 188 5-6

КОПЕРНИКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механики у Львовѣ площа Га-
лицка ч. 1., противъ Банку Гипотечного на
плитаціяхъ площади Галицкой

поручає въ великомъ
выборѣ и по цѣнахъ
найдешевшихъ:
окуляръ, бинокль,
лорнеты, бинокль,
далековиды, бароме-
тры, термометры, ми-
крометры, японскіе,
пасы, райскагиты, тѣсмы мѣричій, піоны, лібелъ,
манометры и т. п.
Ураженє дѣловѣвъ электрочныхъ.
Всѣмъ направлєнъ полагождуютъ ся якъ най-
скорше и найдешевше. 4816

4⁸ кильо кавы

netto безъ оплаты порта за посѣд-
платою або за передплатою, таратъ
найдѣвшии товаръ.

Аерина Мюнка, перл.	ар. 3-70
Сангосъ злѣзѣн.	" 8-70
Сальваторъ, зелена знамен.	" 4-20
Нейлонъ снѣло-зел. знам.	" 5-50
Золота Ява жовтава, знам.	" 5-30
Перлова знаменита	" 5-20
Араб-Мюнка найнѣм., аром.	" 6-35
Цѣнивъ и таркаа цѣнаа гдѣтѣ.	

Ettlinger et Co. Hamburg.
107 6-10

Quaker Oats

Всюды можна достати въ пачкахъ по 1 фунтъ и по
1/2 фунта (зѣ приписомъ вареня).

Скрѣпляє и эмѣцня дѣти, якъ жадеиъ ишій кормъ. —
Не справляє запору, а таки не допускає до нежитѣвъ
желудка.

Для кухни взагалъ

дає Quaker Oats (америк. опыханный овесъ) отѣй ко-
ристи: варить ся швидко (за 15—30 минутъ); дуже
добре ровнѣлює ся на самѣй водѣ, длѣтого не потріб-
но при такъ званныхъ фальшивыхъ сосахъ и супахъ
жаднои запражки. Всѣ стравы, варенѣ зъ америк. опы-
ханого вѣсова, мають дуже добрый смакъ; Quaker Oats
є дуже выдатный, длѣтого и дешевый. 481 IV.

Товариство взаимного кредиту

„ДНѢСТЕРЪ“

стоваришенє зъ обмеженою порукою удѣляє по-
мички за оплатою 5 1/2% и 1% доданку на комѣ
админістраційнѣ за интабуляцією або порукою двоухъ
водѣвѣдѣныхъ ручатѣльв, до оплаты въ ратахъ на
3 до 10 лѣтъ и приймає вкладаи до опрѣдѣленна
водѣ членѣвъ и третіихъ особѣ по 4%. Удѣлъ член-
скій выносьть 50 кор., внесовѣ 2 кор. Членомъ бути
и помичку достати може толькѣ членъ обезпеченый
въ „Днѣстрѣ“. Информациа удѣляє Дирекція ли-
стовѣвъ. 34

Зголошенє о удѣленє агенцій въ охрѣстѣностяхъ,
де нема близько агенцій „Днѣстра“, приймають ся.
Львовѣ, рынокъ ч. 10. (домъ „Просвѣтъ“)

Розсылка сукна лишь для прыватныхъ.

Водтинокъ, 3.10 метр.
довгій, достаточный
на 1 мужескій одѣвъ
коштує лишь

ар. 2-80 зѣ добромъ	правди- вон ове- чимъ воп- ны.
ар. 3.10 зѣ добромъ	
ар. 4-80 зѣ добромъ	
ар. 7-50 зѣ деликатномъ	
ар. 8-70 зѣ деликатномъ	
ар. 10-50 зѣ деликатномъ	
ар. 12-40 зѣ лигѣйской	
ар. 13-95 зѣ кангарономъ	

Водтинокъ на чорный сѣловоый одѣвъ ар. 10—

Матеріа на легій пальта водѣ ар. 3-25 за матеръ вышє; льоденъ въ
пышнѣхъ барвахъ, за 1 водтинокъ ар. 6—, 1 водтинокъ ар. 9-95;
Регуиленъ и Dookings, матеріа для урадинѣвъ державныхъ, зѣльзничныхъ
и на судейскій тоги; найдѣлѣтѣльнѣйшій нагѣрны и шевіеты а такожъ
матеріа на униформы для финансовои сторожи и надармеріи и т. д. и т. д.
розсылкає по фабричныхъ цѣнахъ найдѣлѣтѣльнѣйшій яко реальный
и ослѣдимый

складъ фабричного Kiesel-Amhof in Brünn.
сукна

Водѣвъ гдѣтѣ и франко. — Доставка точно послѣ авѣрѣ.

УВАЖАТИ! Звертає ся увагу Р. Т. Публики особливо на то, що
при безпосереднѣмъ побирѣннѣ матеріа выхѣдѣть значно дешевше, якъ
заказываннѣ у торговцѣвъ посереднихъ. Фирма Kiesel-Amhof
въ Бернѣ розсылкає лѣтъ матеріа по дѣтѣныхъ цѣнахъ фабричныхъ
не причиняючи рабату. 124 8-10

ТОРГОВЛЯ и РУКОДѢЛЬНЯ ПЕТРА ДУТКЕВИЧА

въ СТАНИСЛАВѢ

улиця Бельведерска ч. 2

поручає по цѣнахъ дуже приступ-
ныхъ чашѣ, лѣхтарѣ, пауки, пате-
рицѣ, хрѣсты и т. п., золотить огне-
во дуже тревало старѣ чашѣ, пушки
и дає самѣ до посвященя.

Поручає ся ласкавымъ замовле-
намъ! 144 16-2

Полотна, бѣлѣ столове
рушники, хусточки, дре-
ліхи и т. п. власнѣй вырѣвъ

Красеє товариство ткацкѣ
„ПРАХА“ зѣ Кросна

Замовленя зъ провиніи просимо
надѣслати до Кросна.

Почта, телеграфъ и стація зе-
лѣзницѣ въ мѣсци. — Пробѣи
и цѣнишки присылаемо на жа-
данє даромъ и оплатно.

Заразомъ остерѣгаемо, що ре-
презентантомъ нашои фирмы, подо-
рожуючимъ по Галичинѣ и Буко-
винѣ, є П. А. ЛЕОХЕРЪ, а иншихъ
агентавъ анѣ похатинѣвъ не выси-
лаемо. 2 54-52

Гармоніомъ

до
науки свѣвъ

дуже тревалон конструкціи

поручає

ИВАНЪ СЛИВИНСКІЙ

у Львовѣ. 94

ГОТЕЛЬ ВІКТОРІЯ

у Львовѣ, ул. Гетьманьска ч. 8,

туй при стаціи зѣльзницѣ электричнои — цѣломъ водновле-
ный — поручає взорѣвъ ураженѣи помѣвъ водѣ 70 кр. по-
170 чашѣ. — При дождѣвъ побугъ значный опустѣ. 6-6

Главный складъ

власнои фабрики хіньского сѣрѣбла

ЯКУБОВСКІЙ и ЯРРА

у Львовѣ, Рынокъ ч. 37

поручають свои вырѣвъ гарно и совѣстно и тревало
выбѣчѣи. Предметы служачій до ужитку домоового
якъ такожъ церковного. — Цѣны возможно най-
нишѣй. 185 8-12

ПАСАЖЪ ГАВМАНА

І. ЛЬВѢСКЕ

Photo-Plasticon

(46 разѣвъ прѣмѣлованє.)

Въ сѣмъ тѣждѣ є до побаченя:

Вандрѣвка черезъ Дре-

здѣно и его живописну

околицію.

Вѣступъ 10 кр. 68

Найлучшій насѣня

поручає

ЗАВЕДЕНЄ ОГОРОДНИЧЄ

АНТ. КЛИМОВИЧА и СЫНА

У ЛЬВѢВѢ.

Цѣнишки высылкаємо даромъ и оплатно.

При закупнѣ товаровъ проємо повѣликуватись на нашу часопись

Выдавецъ и редакційный редакторъ Иванъ Белой.

Пашѣръ зѣ фабрики Чорлянскои.

Зѣ друкарнѣ Институту Окавроніиіскаго подѣ зарядомъ Іосипа Данилюка

Выходят у Лазаряше два (кроме медаль и ружья святца) о 5-той подвиза по полудня. Литературна дидателъ „Библиотека найзнаменитшихъ пошъ-ствъ“ выхидатъ во второкъ, во второкъ и пятницю на пречемъ разокъ въ Диломъ.

Породняти и посватати приймають: у Львові адміністрація, у Жито́ві ад. Ваторія ч. 24. Центральноє бюро оголошень: у Льво́вляка ч. 11, у Бюро газети «Ад. Кароля Людвика 9, у А. Ольшовского ул. Килинь-Вжого 3; — у Броулю: Л. Крижановский; — у Ст.-Уми: М. Dukes, I. Seilerstätte; P. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11.; H. Hansen & Vogler I. Wallburggasse 10; В. Франкфурт в Гамбург: М. Hassenstein & Vogler.

Передплатата на „ДВЛО“ и малешитостта за изборани
платили у Дьвова.

Школа діурністівъ.

Реформа середніх шкіл в справую, о котрій багато говорити и радить вѣдь давно не тільки у насъ, але и по за границями нашої держави. Справую сею живо займають ся въ послѣднихъ часахъ навѣть правительственный кругъ въ Россіи, наміряючи мѣжъ иншими обмежити класичныхъ наукъ въ гимназіяхъ. Въ нашомъ краю вийшла ся справа по-за межъ приватной и дневинкарской дискусіи завадки заходають п. Роттера. На его внесення вѣдають соймъ справу реформи середніхъ шкілъ краєвому видѣловни, а сей скликавъ, якъ вѣдомо, анкету, котра радила чотири дѣй въ жовтні 1898 р. и своїми нарадами та внесеннями у всякомъ разѣ приготвила значний матеріалъ до дальшого розвитку справы. Друковане справозданя зъ нарядъ анкеты передавъ краєвий видѣлъ краєвой радѣ школьній, а разомъ зъ опінією сей школьняй комісії зобраного теперъ сойму. Въ комісії в референтовъ сен справы ректоръ університету п. Абрагамъ.

На внесенія п. референта школьна комісія соймава згоджує ся зъ гадкою правды школьной, що выслідки нарады аскетич. зъ р. 1898 не дають підстави, на котрой можна бы оперти реформу середнихъ школъ, а можна тѣ нарады уважати лише за починъ до дальшихъ и ширшихъ розслѣдовъ въ сѣхъ справѣ. Школьна комісія признає, що въ теперѣшнихъ школахъ середнихъ є хибы, котра треба бы усунути; але хибъ тыхъ не усуне ся занесеннямъ теперѣшнихъ системы двоякихъ школъ середнихъ.

Одну з головних хиб галицьких шкіл середніх добачуе школьна комісія цілком справедливо в їх переповненю. Здавалось би, що, признавши сю хибу, комісія зажадає закладання нових шкіл середніх, передовсім в тихих сторонах краю, де таких шкіл бракує далеко (пр. Турна, Яворів, Рава, Сокаль, Борщів и и.). Отже ні! Комісія поступила лише одне крок на дорозі, котрою від десятиліть ступає в своїй загибаді п. Божинський. На гадку п. Божинського повинні д середніх шкіл вступати лише ті, що мають всі умови повноти ті школи а опісля перебудувати університет, щоби далі дотерти що-найменше на становища впливних президентів, секційних шефів и т. и., коли не до почести ексцеленцій. Вся ніша гота не повинна пхати ся до середніх шкіл; для неї є школи народні сільської міської „типу“, врешті школи видільної промислової. Хлопчухай пильнує плуги свій шевця батьківського копита, а середні школи для панів, котрі мають за що їх кінчити и — розуміє ся само собою — виховати роду мають до сего голову.

Отже в школьна комісія соймова побил також сею дорогою. Середній школы переповнений; багато в них непотрібного баласту, що школы не кбичити; промисловий, торговельний, фаховий школы замало відтягають молодіж в середніх школах: отже треба придумати якусь нову школу, до котрої відпливала бы тая голота, що тепер пхав до середніх шкіл, хоч в них покбичити не годна.

Правда, въ сѣмъ резонѣ е деяки прог
лины. Годилось бы було застановити ся п
надъ такими пытаніями: Чи тѣ, що середни
школы не кбачать, справдѣ в сѣбѣ балаетомъ
школы, чи може неразъ система п. Божин
ского робить ихъ балаетомъ? Чи а якіи пе
ный способъ, щобы мѣжъ дѣтми розпозна
тыхъ, що середню школу покбачать, вдѣ
тыхъ, що будуть въ нѣй балаетомъ? Зъ якіи
причинъ промысловѣй, торговельнѣй та факон
школы стоять у насъ мало-що не пусткамъ
а середий школы чымъ разъ бѣльше переню
няютъ ся? Коли бы була комісія сойма
схотѣла найти вдѣповідѣ на тѣ пытаня, бу

бы мабуць мусёла дыйти до иншого выслѣд-
ку, анѣж дыйшла.

Яка-ж се має бути та й нова, комісіяю
предумана школа, котра заступить такъ дуже
вбдучвану н у насъ н де инде реформу се-
редньхъ шкѣлъ? Має се бути вышша школа
выдѣлова; теперѣшня тридцатисова школа вы-
дѣлова мала бы бути розширена ще трема-
класами н давала бы выще загальне образо-
ване. На гадку шкѣльниѣмъ комісіїи соймовѣи
богато молодѣжи, що теперъ безъ потрібньхъ
условій пре ся кончить гимназію або реальну
школу н переходить до канцелярійнои служ-
бы, занисувалося бы до такихъ выдѣловъ
шкѣлъ, де училися бы менше предметѣвъ, але
набували бы больше практичнои вправы. Тѣ
школы приготавливали бы до рѣзньхъ заводѣвъ
практичного жита (пр. якихъ? Ред.) н давали
бы право до всѣхъ тѣхъ урядничьхъ посадахъ,
до котрыхъ не wymagaє ся академічныхъ на-
укъ. До тѣхъ шкѣлъ могли бы переходити тѣ
ученики середньхъ шкѣлъ, котрѣ перекова-
лась бы, що учбичене середниѣи школы полу-
чене для нихъ зъ надто великими трудно-
стями.

Предивна школа, котрою головою дієти
и задачею було бы: бути каналом, відпро-
ваджуючим „блять“ з середніх шкіл
та образувати, як же Nowa Reforma, від-
неліценцію, або, як же Slowo polskie
бути школою діюристів.

Чи така повинтелигенція — замѣчає N. Ref. — вийде зъ той нової школи чи зъ нескінченної школи середньої, се все одно; суцільність на тіймъ нічого не змискає. Хтосьна не гадає водити до промыслу або торгівлі, той віддаєть его завжди до середньої школи. А коли тому синові не поведе ся в середній школі, то піде вінъ туди, де вистане і кілька класъ середньої школи, і ніхто на тіймъ не трапить. Коли бы такъ можна вдумати таке решето, черезъ котре можна бы пересіяти десятилітню дівчору і вивести напередъ: себъ добрий на цілу інтелигенцію, а той лише на половину, то така школа повинтелигенції мала бы може рацію. Але такого решета ніхто ще не вдумавъ; школа, котра собі напередъ каже, що будучи лише на діурністствъ, не годна викликати одушевлення.

Ратованє великои посѣлости.

[Lex Hupka.]

VI.

Аграрна реформа переведена після впро-
Гулки побільшила би отже число робітни-
ків на панських землях до поважних цифр
4.460.000 голов т. є. до 99% всен людност
завано управно робіт! На кожний панськ
морг управно землі припадало би через
цільний робіт пересічно 3-7 робітників дне
но, а на кожний морг поля 4-5 робітників
Вз часів життя ставало би до роботи що на
менше два рази тільки людей до роботи,
при кожному картофелі ще більше, бо тогд
нишн роботи нема, а ще й до того дїти р
блять тут конкуренцію старшим робітн
кам. При такій страшній конкуренції між
робітниками, платня могла би збїти майже
до нуля, робота відбувала би ся майже
дурно.

Хто не знає дальшихх плінів наших реформаторів, здибував би ся навіть так, що Гунка старає ся збільшити напруганий пролетаріат, хочь аго вт Галичині в тає вже за богато а платня робітників збільша нияше мінімумь аго фізіологічных потребь. [Про ередства на заспокоєня культурных потребь робльного робітника вт Галичині вже в нїхто не говорить]. Але примусова протестаризація має окрити обнижен платів ще нїму, для великоє поєблости много важнейшу ціль на оцї. Тою цїлю утворєня примусовоє дробньокпо поєблости, вт котрого влаетель буть бы авіанний о

не на вѣки, то бодай черезъ довѣи періодъ дѣти и котрому бы тая посябѣсть не давала повного удержанія такъ, абы вѣи мусѣвъ свои доходы доповнѣти зарббѣами на ланѣхъ своего пана. Розходѣтъ ся о осягненія цѣли яку въ Прусахъ осягнено до части при помочи рентовыхъ господарствъ. Другою головною цѣлю е въ часткова парцеляція задовженіи великон посябѣсти и продажъ парцель по великѣй цѣнѣ при помочи публичного кредиту. Для осягненія тѣхъ обохъ цѣлей, т. е. утворенія новочасныхъ glebae adscripti, що мусѣтъ работи на ланѣхъ своего пана, и часткова парцеляція великон посябѣсти Гунка хоче впередъ примусово прискорити процессъ пролетаризація. Що становичикерія уважае свою реформу лише яко крокъ, котрый уможливиѣтъ ѣи осягненіе дальшихъ цѣлей, що на случай, коли бы сеймъ ухваляѣъ реформу предложѣну Гункою, або иншу подобну реформу, до сѣму увидѣуть дальшій прокты реформъ, котрі мають довершити дѣло закрѣпощенія селянства, зраджують ся не лише консервативно-шляхотскій економісты и праса селіккіи. Самъ Гунка вдрадивъ ся, що вѣи свои внесеніями приготоваѣъ лише фундамѣнтъ новий засѣвъ.

Въ мотивахъ до своего ввєсеня п. Гунка
каже: „Передъ двома роками Соймъ зробивъ
першій и далекосяглый крокъ на поли попра-
вы нашихъ аграрныхъ вєдноситъ, ухваляю-
чи комасаційный законъ, законъ о подѣлѣ
вагладно регуляцію ужиткованиа грунто-
въ спѣшно уживающихъ и законъ въ справѣ вы-
лучениа снєлять зъ лєсѣвъ. Тѣ законы, по
уважанію найвысшємъ санціи, будуть могати
уже парешть увѣйти въ житє. Теперь прихо-
дитъ черга на реформу спадкового права дѣ-
рѣльничихъ поєстѣстей середнихъ розмірѣвъ
на законодательну акцію змѣряющую до утрєвалє-
на истинуючи и вѣтворєна новєи середно-
поєстѣстиа грунтовъ. Дєперва на тѣмъ тлѣ
може утворити ся поле додатно дєяльностѣ
въ напрямѣ вѣтворєна ширєкихъ заводовъ,
організацій, оббѣмающихъ якъ найширші
круги рѣльничєствъ, безъ котрыхъ не може бу-
ти бесѣды нѣ про рѣльни меліорацій на ширшє-
скаю, нѣ про організацію збуту рѣльничихъ
продуктѣвъ.

Доперва по ухваленню таких законів буде можь зъ чистою совѣстю думати о попираню зъ публичныхъ фондѣвъ акціи парцеліи дѣрскихъ обшарѣвъ, бо тогды будь уможливлена порука, що на мѣсце розпарцѣльованыхъ обшарѣвъ вытворять ся животинскія селяньскі господарства, господарства неперѣдній, а не нові гнѣзда рѣльного прелѣтія, а не парцелѣ халушниковѣвъ, якъ то досѣ на жалѣ дѣяло ся.

Отже „доперва по ухваленю такихъ з-ковъ“ буде можъ думать о поспраню въ публичныхъ фондахъ акціи перцеляціи дворянскихъ общаровъ“ также вызывающе въ мішину. Надѣи реформатора опираются на слѣдующихъ объясненяхъ: Новый спадковый законъ выдѣлаетъ часть наследниковъ болѣе-мѣнше 194,000 господарствъ. Возьмемъ же каждый зб спадко-давцевъ лишить пересвѣчъ четырехъ наследниковъ. Однихъ зъ нихъ возьмемъ господарство, а прочіи дѣстануть на руку, а запервнать собѣ на посѣлости малу квоту, рѣшаючу сѣ четвертой части вѣрности цѣлого господарства объяснено послѣ 20-кратного доходу катастроального. Се значить, що 582.000 особбъ лишитъ сѣ безъ даху, лише зъ домынмъ скриптомъ на малесеньку квоту въ рубли цѣ. Прихѣрь поданный п. Миланомъ показуе якъ выйдуть зъ наследокъ той реформы вѣдѣченіи дѣти спадкодавцевъ. Миланъ належить до господарствъ, которыхъ у насъ звать богачами. Вартѣсть своєї посѣлости оцѣнено 9000 зр. Мимо того пятеро его дѣтей одержало бы по его смерти лише по 170 зр. Коли отже дѣти такого „богача“ одержать лише по 170 зр., то кѣликожъ може надѣяти спадкоємцевъ, загалу нашихъ господарствъ. Шо найменше 90% выдѣленихъ одержать

Передплата на „ДЪЛГО“ съ літер. додаткомъ

из Австрия: за границе: :
на цѣлы рѣкѣ . 16 в. на цѣлы рѣкѣ . 22 в.
на пѣва року . 8 в. на пѣва року . 11 в.
у Лисовѣ:
на цѣлы рѣкѣ . 14 в. на пѣва року . 7 в.
на чверть року . 8:50 в. на мѣсяцѣ . 1 в. 20 в.
Редкиция, Администривия и Експедиция подѣл. М.
д. Востора. — Рукотисъ взоруты са дѣше са по-
вередѣ застерожено. — Редкицияи неостатанѣ
болѣшъ вода шорта.
Неедине число хѣштуе 4 в. на пров. 7 в.
Огладеніе змѣниѣ приймають са по цѣнѣ, 10 в.
вода одио сѣрбниѣ неостатомъ або са шѣде а за-
рубриѣ „Надосекане“ по 25 в. а. в.
Подани и кинѣ докесека призванѣи тѣхливѣ са по
15 в. вода смѣна.

не больше как по 100, по наибольшей части
лишь по 50, 25, 10 и 5 зр. Стоит ли люди
почнуть с своими капиталами? Га, скажи
г. Гупка, помогай ты бедным людям!
Обовязком краю е, абы они не пошли в
торбами пропивши пару тульдевий спадши
ны. Соймъ повинен постарати ся о се, абы
и ты люди мали кусникъ земли, бодай на ха
ту, бодай на грядку подъ бараболою. Ухва
лтъмъ кредитъ на парцеляцію великон пост
лости.

Пань вѣдъ давня заявляли готовбет частковон парцеляціи своихъ посѣлостей и хотѣли продавати подальшій парцель, очевидно по цѣнѣ перемешающей дѣйствиу вартбет парцель. Нинѣ не рууть ся люди куувати т парцель навѣтъ по цѣнѣ вѣдповѣдающей дѣйстви нхъ вартости. Коли бы однакъ нецѣдѣлибетъ хлѣпскихъ господарствъ выинуу зъ грунту только людей, а тѣ люди черезъ бракъ фабрикъ и зарбѣибу въ мѣстѣ лишыл бы ся безъ средствъ до житя, безъ даху надъ головою, почитъ на паньскій парцель перемѣнати ся просто въ епидемію. Тѣ, що буду мати грошѣ, хочъ бы позиченіи, будутъ собою выдирати зъ горла кожду грудку землѣ. Цѣна паньскихъ парцель вѣдѣ страшно въ гору. А що кандидаты на куицѣвъ не будутъ мати власныхъ грошей, будутъ користати кождого кредиту, будутъ брати только грошей, кѣлько хто дастъ, будутъ за землю платити кѣлько хто зажадае, не пытаючи, чи оцѣноу только вартъ, чи зможуть коли небудъ затишений довгъ сплатити. Хто думае, що бувае кѣлька лѣтъ, коли тутъ розходитъ ся оцѣноу абы нинѣ ще уратувати себе и родину вѣдъ голодовон смерти. Коли хто дастъ такому вѣдиченому п. Гупкою 300 ар. на лѣтъ, абы купивъ вѣдъ пана дво-моргову парцелю, за котру давнѣйше не давъ бы бувае 50 ар., а розложити ему амортизацію довгу на 50 лѣтъ, вѣтъ не будъ довго надумувати. Позичити грошѣ и купить парцелю вѣльозочуи: Що буде завтра, те буде, а нинѣ трѣба мати бодай дахъ надъ головою.

Припустимо, що для фінансової санациї велика потреба в борговій частині парцеляцій сиродати 200.000 моргів пересічної вартості 50 зр., але так, аби кождий морг взяти по 400 зр. Зъ тѣмъ 200.000 моргівъ утворено бы 100.000 двомісцевихъ парцель, по 800 зр. Навѣ, на тѣ парцелю ніхто не алакомивъ бы ся, але ухваленю предложень Гунки, простягнуло по нихъ руку 582.000 сиролетаризованыхъ Гупкою купцівъ и що-найменше друге тѣлѣ теперішніхъ пролетаріівъ. Се значить, о одну парцелю буде бити ся шість купцівъ. Абы тымъ нещасливимъ уможливити купити. Гунка зажадавъ вѣдь сойму, аби утворити парцеляційный банкъ, котрий кождому купцівъ давъ бы кредитъ, уможлививши ему купити паньскою парцелѣ. Хто отже оджававъ въ спадчинѣ 150 зр., банкъ додавъ ему ще 650 зр., и уможливити ему купити паньскою парцелѣ. За позичку буде очевидно чинити край и въ тѣй способъ п. Гунка оснувавъ бы одну головну цѣль свого внесення в. водкупинѣ бы вѣдъ панівъ парцелѣ о вартості 10 міліонівъ зр. за 80 міліонівъ дарувавъ бы панамъ 70 міліонівъ.

На властителяхъ парцель наложено очевидно рѣзкій обмеженіе, що вызвала бы свободу распоряжидванія своимъ майномъ, какъ се зробивъ прускій законъ о рентовыхъ господарствахъ. Властитель такой парцеллы никогда не сплативъ бы затягнутого долга, мѣстѣ бы бути на вѣчныхъ услугахъ нѣ близкаго пана, бувъ бы adscriptus и робивъ вѣчну панщину.

Гука, згадуючи ті, що його висунули наперед, за багату зажадали на разі. Хотіли відразу вбити клин між селянами і розділивши їх на дві економічні групи: заможніших і власників непродуктивних господарств і задовжених хазушників хотіли розділяти їх політично. Зробити

есть наилучшимъ кормомъ для дѣтей и недужихъ; всѣ лѣварѣ дуже его захвалюють.

☛ „Quäker Oats“ всюды можна достати. ☚

— Соймова реформа виборча и демонстрації львівських робітників. Внесена п. Романовича відкинула у всіх точках комісія для реформи виборчот. За внесеним закликом ся въ комісії лише представителі клубів демократичного, людowego и пос. Окуневскій. Вчера мали соціальні демократи збори для обговорення роботи въ соймѣ. Говорено о реформѣ виборчотъ та о Іех Гузика. (По руски промовлявъ въ обохъ сѣняхъ справкахъ д-ръ Мик. Ганкевичъ.) По зборахъ мали робітники іти передъ соймъ и задемонструвати, але мизкество войска, пѣхоты и кавалеріа обсадили и замкнули всѣ улицы и площі докверну сойму. Видко власти були вже приготовані на сесю демонстрацію, бо вже въ пятницу татого тиждня робітники виправили була передъ соймомъ демонстрацію въ меншій розмірѣ.

— **Довга и завзята борба в директуру** нового польского театру у Львові закінчила ся вчора в раді міста Львова. При голосуванні членів зборних радних кандидатура Павличковського виїхала побідносно 55 голосами проти 31 голосів вбданих на Геллера.

— **Д-р Іван Франко** написав до остатнього числа вїдвєського тижневика „Die Zeit“ знамениту вступну статью на темать голосныхъ тортуръ въ Самборі.

— **Видѣль Руского Товариства педагогичного** подає до вїдомости, що курсъ для неспыту до шкѣль вїдвєльовыхъ зъ групи языковно-историчной розпочне ся 1 мая 1900 и тривати буде до кінця червня. Програму курсу оголосить ся пѣвѣйше.

— **Затверджене вибору.** Цесарь затвердивъ виборъ Ів. Урбанського, дїдича зъ Нижнева, на маршалка рады повѣтовон въ Товмачи.

— **Зъ Богородчанського** пишуть намъ: Якъ вїдомо, дня 12 грудня 1899 р. вбдбули ся въ Богородчаньхъ вибори до рады повѣтовон зъ куріи сѣльскихъ громадъ и выбрано вѣхъ дванадцять Русинѣвъ, а то: чотирохъ священникѣвъ и вѣсьмохъ сѣлянъ. Отже знаный староста Микѣль тремъ wybranымъ сѣлянамъ не давъ сертификату вбдъ тою покравкою, що они ведуть писарку громадску. Супротивъ того покравдженій старостою вбдклякали ся до вышней власти и выграли справу.

— **Въ львѣвскій державній школѣ промысловій** вѣсть до ученикѣвъ-Русинѣвъ, а не мають свого катихита, отже мусять учить ся релігій по польски и ходити на богослуженя до вѣрменского костела. Наша власть духовна повинна тому зарадити!

— **Зъ Теревовельщини.** Ви. о. Андрей Тимухъ зъ Гуминскъ надбавляе намъ отсе писмо: „Ч. дописуватель „Дѣла“ Янтохъ въ свой дописъ въ ч. 61 и 62 про повѣтову касу шадичну въ Теревовлі минувъ ся зъ правдою, подаючи, чи шо „дирекція каси не приймала рускихъ полѣвъ обезпеченъ, жадаючи конче полѣсъ Товариства краковскаго“. Ще 1898 р. поставивъ я у видѣль каси внесене а видѣль односторонно ухваливъ: „принимати при позичкахъ полѣсъ обохъ краевыхъ товариствъ обезпеченъ“. Дирекція сповинала и по нинѣ точно се сповинає. На доказъ факты: Въ сѣбни и лютомъ с. р. [отже передъ дописомъ] позичили грубшій кюты въ повѣт. касѣ: Мих. Смильскій, Ант. Броцка, Стеф. Смильскій и Ілько Степанчикъ зъ Глемачи, Ів. Лещинскій и Гр. Куць зъ Гуминскъ, Вазро Шепартичъ зъ Слободки струсовскои, Кур. Лобасъ зъ Острѣца и Ів. Дроздовскій зъ Пѣдгаичкѣ. Они предложили рускій полѣсъ „Дивстра“ и нѣхто имъ закиду не робивъ. Видно отже, що дописуватель знавъ, що подає неправду, а такъ зробивъ се въ цѣль цѣль, бо ели не бувъ певный, то легко мѣгъ додати ся, якъ стоить справа, запытавши котрого зъ директорѣвъ або урядникѣвъ каси, на чолѣ котрыхъ стоить Русинъ п. Т. Т. на посадѣ касiera. На школярскій дотепъ, що я не страчу не ласки, коли заинтересую ся тою справою, вбдповѣдаю, що о нѣчию ласку не убагажю, а въ сповненю обовязкѣвъ у мѣмъ вбдѣ не потребує вѣнформаций ч. дописувателя Янтоха. Вбдбачи надъ смѣшнымъ дотепомъ про вбдѣ и вѣсть переходжу до дневного порядку, бо тѣ функції не мають нѣчого спѣльного зъ справами каси, а толькѣ темне свѣтло кидають на ч. дописувателя. Подписуюсь повиннымъ именемъ: Не вїде-, але директоръ каси о. Андрей Тимухъ.

— **Руско-народна музикальна Гармонія** Порѣ. Бажанського, вбдъ десѣть лѣтъ заповѣдженна сима днями поступила до друку, а за якихъ 4—5 недѣль повязать ся межъ цѣкавыми рускими музикантами. Обширнати буде около 4—5 ажушѣвъ теоріи, а 4—5 ажушѣвъ великого вѣдѣки вѣдѣки нотовыхъ рѣзнихъ композицій вѣкѣ прилога до теоріи. Цѣне се и дуже ожидає епохальне музикальне дѣло зробити милой гостиницѣ зъ позачкомъ XX-ого вѣку и выкидѣть ослѣточно заложеный передъ десѣти лѣтами авторомъ музикальній системъ руско-народной музыки поставити на Руси, а саму руско-народну музику поставити яко вбдрубну, цѣлову, самостѣйну побѣхъ модерно темперовану въ Европѣ.

— **Небезпечный тютюнъ.** Въ мѣстечку въ Чехіи стала ся онѣгда така пригода: Оденъ челядникъ пекарскій, маючи змыкай по вечерѣ закурити люльку, наклавъ якъ звичайно до люльки тютюну и закуривъ. Наразѣ роздавъ ся страшный гукъ: люльку розбравало, середній вѣкна въ пекарни разойзъ зъ рамами порозривало, а навѣтъ вѣкна зъ-надвору врывало зъ завѣсъ. Челядника страшно попарило и повывывало тѣло кюнами зъ лица, волосе зовѣмъ обомало а очі въ першій хвилі натухли якъ кулаки и нещасливый зъ-разу бувъ ослѣпъ. Его вбдвезено до шпиталю и вѣтъ тамъ, коли трохи прийшовъ до памяти, сказавъ лише то, що въ тютюнѣ бувъ якійсь малый звитый листочокъ. Здає ся, що въ тѣмъ листочку бувъ звитый динамитъ.

— **Осуги сѣтгові.** Зъ Липцу доносѣть, що коло мѣстечка Лозенштайтъ въ горѣшій Австріи асунули ся зъ горы осуги сѣтгові (лавина), а кождый на 60 метрѣвъ довгий та засипали пять домѣвъ при гостиницѣ и другі будинки. Деякі зъ тѣхъ будинкѣвъ були засыпані сѣтгомъ на пять метрѣвъ высоко а инші рѣвно зъ верхомъ даху. Одинъ зъ осуговъ розбравъ муръ на 20 метрѣвъ довготы та врывавъ дѣрева зъ корнями и покотивъ все въ рѣку. Зъ Райхенберга доносѣть, що въ горахъ Карковшахъ въ Чехіи асунувъ ся осуга сѣтговій на 10 метрѣвъ довгий а на 50 метрѣвъ широкий и засыпавъ сторожа врывъ зъ сномъ зъ т. зв. Величезной буды (Riesenbaude) въ хвилі, коли они оба розкопували въ сѣбѣ дорогу для похорону, котрый ишовъ

зъ тѣломъ жѣнки того-жъ сторожа. Сторожъ згинувъ, сына вратовано.

— **Нагода до купна землѣ.** О. Романъ При-слонскій оповѣщує, що одна дѣдичка въ ярославскѣмъ повѣтѣ продала дешево около 400 морѣвъ гарнион землѣ. Той мастокъ лежить четверть милѣ вбдъ села Нона Гребля [третя стѣция сѣльницѣвъ зъ Ярославъ до Сѣтала] и оббила: 280 морѣвъ орной землѣ, 40 морѣвъ сѣножатъ а около 40 морѣвъ корчѣвъ. Земля глинисто-пѣсковата, родить все, а головно добрый жита и бульбы. Цѣна за морѣ 115 зр. Будинки дѣдичка вбддасть бесплатно. Она бажала, чтобы той мастокъ закупили чѣтари або пять господарѣвъ и роздѣлили бы его на кѣльки фѣльваркѣвъ. На мастку тягнѣть 4%-ый довѣгъ; на одинъ морѣ припадає 35 зр. довгу. Сей довѣгъ можна на дагъ задержати и сплачувати ратами, тому досѣть мати лише 85 зр. готѣвки за морѣ. Завдатку треба мати 20 зр. на морѣ, але и его можна платити частями. Кто бы хотѣвъ користати зъ сен нагоды купна, най зверне ся до руского уряду парохіальнаго въ Вѣгалахъ [почта Нова Гребля].

— **Загальній зборъ каси задатковон въ Стрию** вбдбули ся дня 28 марта с. р. при великій участі членѣвъ пбдъ проводомъ председателя управляющои рады о. сов. Федусевича.

Дирекція предложила зборамъ основне справозданє, котре свѣдчить о значимѣмъ поступѣ и о дуже користимѣмъ розвитку сего товариства. Зъ кінцемъ 1899 року числило то товариство 511 членѣвъ. Сума декларованихъ членами удѣльовъ выносила 21.440 кор., сума дѣйстви вѣдѣльовъ удѣльовъ 13.693 к. — Отже порука, яку представляла товариство своимъ удѣльамъ [въ пѣтнадцѣтній высьотѣ] становить суму 107.200 кор. — Фондъ резервовый товариства выносѣть 2834 к. — сума фондѣвъ власныхъ 3512 к. Сума вкладокъ шадичныхъ выносила зъ кінцемъ 1899 року 76.674 к. Мастокъ власный товариства [удѣль, фонды власный и движимости] выносѣть разомъ 17.520 к. и стоить до мастку чужого [вкладокъ шадичныхъ] якъ 23 : 100. Позичокъ удѣлено въ послѣднімъ роцѣ 79.362 к. а вбдъ 1895 року, т. е. вбдъ заснованія 176.280 к. Цѣлый капиталъ, який теперъ має товариство въ позичкахъ, представляє суму 92.933 к., отже дочислявши мастокъ власный 17.520 к., має товариство незалежно вбдъ дальшомъ поручѣ членѣвъ на покритѣ своихъ зобовязанъ 76.674 к., фондъ въ кювѣ 110.453 к. Загальній оборѣтъ касовый выносѣть 231.604 к. Оборѣтъ сей выносѣть въ роцѣ попередимъ 109.720 к., отже въ послѣднімъ роцѣ бѣльше якъ подвоить ся. Чистый змыскъ выносѣть 2.098 к. [бѣльше о 551 к. якъ въ роцѣ попередимъ]. Подрбный цѣфровый білансъ и рахунокъ змыскѣвъ и стратъ бувъ уже окремо оголошений въ часописѣхъ.

Справозданє се выклало живу дискусію, по котрій на внесене контрольной комисіи удѣлено дирекції абсолюторію. Вбдтакъ доповнено раду управляющоу на мѣсце выльо совѣныхъ трѣхъ членѣвъ новыми членами, на котрыхъ выбрано пп. Краснѣвского, Держа и Гиска, на опоронжене мѣсце одного заступника директора выбрано о. пароха Сельского. Дивиденду за рокъ 1899 ухвалено въ высьотѣ 6%. Зъ чистого змыску признатено мѣжъ нимимъ: на будову Народного Дому въ Стрию 200 кор., на будову братского дому на Ланахъ 50 кор. и на фондъ памятникъ Шевченка въ Стрию 50 кор.

— **Арбѣній вѣсти.** На сѣльницѣй стѣции въ Самборѣ невѣдѣльней ще досѣ зловѣвъ обра-бували тѣгаровъ возы; зъ одного воза закра-ли тютюну на 2.000 кор. — Въ Ленкахъ коло Балѣи померъ сима дѣдича Антоній Врѣтовскій, бувшій першій директоръ краевонъ банку и бувшій соймовый посолъ. Небѣщакъ спровадивъ бувъ на директора банку пок. маршалокъ Зибликевичъ. — Въ Липцу при пожеарѣ фабрики целюльозѣй дня 8 с. м. сѣмъ особѣ утратили жите. — Въ Римѣ вбдбуде ся въ днѣхъ вбдъ 17 до 25 с. м. другій конгрессъ для христіанского археологій. — Зъ днѣмъ 5 цѣвѣня призерено рухъ повѣдѣвъ товари-ныхъ на шляху Ягольница-Тлуесто. — Дня 6. с. м. о 8 год. вечеромъ хтось досѣ невѣ-слѣдженій стрѣльивъ у повѣдѣній повѣдѣ, що хѣвъ зъ Львова до Кракова, коли вѣзѣдѣвъ на стѣцію въ Тарноу: кули тра-пила въ окуте понизше вѣкна третьон клѣмъ и нѣкого не аранила.

Соймъ краевый.

[8. засѣданє зъ 9 цѣвѣня.]

(Докладчикъ.)

Въ дальшій вѣчерашній дискусіи шкѣль-ный п. Сѣлескій критиковавъ шкѣльній подруч-ники и жалувалъ ся на высьотѣ ихъ цѣны. Домагає ся, чтобы краєва рада шк. перевела ревизію сѣхъ книжокъ, змѣнила матеріалъ и уравнивала ихъ змѣтъ та понизила цѣ-ну. Противѣтъ ся такожъ двотиповымъ под-ручникамъ: для шкѣль мѣськихъ и сѣльскихъ. — П. Бернадіковскій порушивъ справу фон-дѣвъ на будову шкѣль. — П. Вуйцичъ дома-гає ся, чтобы школу польску въ Балѣи укра-евити и въ тѣмъ дусѣ поставити резолюцію. — Вѣбѣчи забравъ слово нововыбраный п. Михаловскій [зъ Тернополя] и яко „фаховецъ“ выголосивъ довшу промову. Ударивъ чоломъ передъ дѣйальностю краевонъ рады шк. и по-лемізувавъ довше зъ кс. Стояловскимъ. Дазу-вавъ ся, що кс. Стояловскій навѣкавъ на зъ користуваня релігій въ школахъ до цѣль по-літично агітаційныхъ, маючи самъ славу го-лосного агітатора. Олѣоля обговорювавъ же справу подручникѣвъ шкѣльныхъ. — Вбдтакъ

на внесокъ гр. Андр. Потоцкого замѣнено дискусію. До голосу були ще записані пп. Бѣжинскій, кс. Стояловскій и Сѣлескій, але вже не промовляли вчора, бо маршалокъ вбд-ложивъ дальшу дискусію на нинѣ.

Передъ замкненемъ засѣданія вбдчитано внески и интерпелляції. Мѣжъ нимими п. Мі-лянь вѣвѣвъ, чтобы покляканимъ до вѣйска и на вправы звертано кошты подорожи. — П. Бернадіковскій интерпелювавъ въ справѣ тортуръ въ Самборѣ и потягнѣна до одѣ-чальности интеллектуальныхъ выновокѣвъ. — П. Кремпа вѣвѣвъ интерпелляцію въ справѣ трудностей, робленыхъ читальнымъ властями державнымъ. — П. Остапчукъ интерпелювавъ правительство въ справѣ трудностей, ставле-ныхъ старостомъ уконституованю рады гро-мадскон въ Добромірѣ повѣта абаражеского. Засѣданє скѣчилось о год. 3³⁰/4.

Нинѣшніе засѣданя зачали ся о 10¹⁵/2 го-динѣ, а порядкомъ дневный оббиравъ ажъ 55 справъ и то выключно справозданъ рѣшѣній комисіи. По полагажденю формальностей, при-ступлено до дневного порядку.

Радѣ повѣтовѣй у Величѣ позволено за-тѣгнути позичку въ кювѣ 60.000 коронъ. Справу реферувалъ п. Вайгингеръ. — П. Мі-лянь промовалъ при першѣмъ читаню своего внеску въ справѣ пбдѣвъ для резервистѣвъ и поставивъ внесокъ: Соймъ вымѣє правительство до законного переведеня:

1) чтобы рекруты, резервисты и лѣндвер-исты вбдставали повне вбдшкодоване и зворѣтъ коштовъ за подорожѣ до вбдбѣты приписанѣи службѣ вѣйсковон зъ поворотомъ домѣвъ, у вѣхъ случаяхъ ставленя до вѣйска;

2) чтобы вѣхъ шкѣды матеріалѣй, які по-несѣтъ вѣйсковый, ели не зъ власнои вини пбдчаєтъ службѣ у вѣйску набавити ся хоробы або калѣцтва були ему а вѣглядо его роди-нѣ изъ скарбу вѣйскогого въ цѣлости вынаго-родженій;

3) чтобы вѣхъ до службѣ вѣйсковон обо-вѣзаній сыны рѣльничѣвъ були въ часѣ жинѣвъ увѣльчюваній вбдъ службѣ, а до вправѣ вѣй-сковыхъ чтобы були поклякуваній толькѣ въ часѣ вѣльчѣмъ вбдъ засѣвѣвъ и жинѣвъ. Осо-бливо тяжкій вѣдносимъ господарскій чи ро-динный, чтобы выстачали до повного увѣльченя урѣльчѣна вбдъ вправѣ вѣйсковыхъ,

4) щоры обовѣзаній чи то до побѣру чи до службѣ вѣйсковон або вправѣ, котрі заду-муютъ на постійно або на якѣсь часъ замѣш-кати по-за границами краю, були вѣльчѣми вбдъ обовязкѣвъ ставленя за зложенемъ при-речѣна, що ставлять ся на случай мобілі-зації,

5) абы урѣльчѣникамъ бѣднымъ, котрі вбдбули 2 або 3 лѣтну службу вѣйскову, да-вано въ часѣ урѣльчѣваня старій мундурѣ вѣй-сковой, замѣстъ продавати ихъ за бѣзцѣвъ не-рекупіямъ. — Справу сю передано комисіи админістраційной.

Вбдтакъ розпочала ся розправа надъ справозданемъ комисіи шкѣльной о станѣ шѣль парохіальныхъ и семинарій учительскихъ въ 1898/99 р.

Першій промовѣвъ „галиційскій міністеръ просвѣты“ п. Бѣжинскій и полемізувавъ зъ засѣданіи вѣчерашнихъ бѣсѣдникѣвъ. Задавъ отже вбдъ п. Окуневского. Доказувавъ, що не заходять потреба выказувати статистично чи-сло дѣтѣй рускихъ у выказахъ краевонъ рады шкѣльной, бо се не рѣшає о языкѣ выкладо-вѣмъ, а рѣшають его самі громады. Кажѣ дальше, що школы утравѣстичній для Русинѣвъ є користи [!] и що Русины черезъ зне-сѣне утравѣстичного устрою лише стратили бы (?)! Дитина руска и такъ вже зъ дому вмѣє по руски, а въ школѣ учить ся другого потрібного краевонъ языка. Громады самі, у-становлюючи языкъ рускій яко выкладовый, домагають ся рѣвночасно науки польскогого языка и нѣколи бы не агодили (!) ся на самъ рускій языкъ. Повѣдена товариства Szkola ludowa, котре вієнтувало школы, называє не-правильнымъ и кажѣ, що се бѣльше не повто-рять ся.

Въ справѣ браку силъ учительскихъ въ 4 класовой школѣ рускѣй въ Коломиѣ дона-зує, що „пѣвтора“ учителя (одинъ дѣйстви-й и заступникъ учителя) выстачаютъ на 98 дѣ-тѣй, що ходѣтъ тамъ до школы. Бѣльше число учителей въ тѣй школѣ было бы „zbytkiem“! Неласка п. Окуневского для управителя сѣи школы, то хѣба за-дѣла сего, що учитель сей у вѣльчѣхъ годинахъ працює въ окрѣжной радѣ шкѣльній. Заканчивъ свою промову: „To są krzywdy Rusinów!“ (Олѣски на правѣи). (Дальше буде.)

Господарство, промыслъ и торговля.

— „Краевѣй Сѣюзъ кредитовый“ оповѣщує: На пбдѣвѣ постановѣ П. загальныхъ зборѣвъ „Краевонъ Сѣюза кредитового“, стоваришеня зареєстрованого зъ обмеженою порукою у Львовѣ, зъ 20. и ст. марта с. р. Дирекція лѣвѣдѣмѣе отснѣвъ вѣхъ Ви. членѣвъ стова-ришеня, що 5% дивиденды зъ чистого змыску за рокъ админістраційный 1899 выплачує ся кождого дня въ льокалі „Краевонъ Сѣюза кредитового“ [Ринокъ ч. 10. І поверхъ] межѣ годиною 12 а 1-ю полулюди окрѣмъ недѣль и рускихъ вѣтъ. Роздѣленє дивиденды на-стѣвая въ той способѣ, що цѣлу дивиденду одержѣтъ члены, котрыхъ повный удѣлъ че-резъ цѣлый рокъ 1899 бувъ въ стоваришені; 1/2 дивиденды тѣ члены, котрыхъ повный удѣлъ зъ чистого змыску въ першѣмъ чвертьроцѣ 1899 р.; 1/4 дивиденды тѣ члены, котрыхъ повный удѣлъ бувъ зложеный въ другѣмъ чвертьроцѣ 1899 р., а 1/4 дивиденды тѣ члены, котрыхъ повный удѣлъ бувъ зложеный въ третѣмъ чвертьроцѣ 1899 р. Вбдъ прочихъ удѣльовъ не буде выплачувати ся нѣякомъ дивиденды за рокъ 1899. Дивиденда выплачує ся

за предложенемъ книжки удѣловон. Дивиденды непбдѣнѣтъ до кінця року 1900. допи-суть ся до удѣльовъ дѣтѣчного члена [8. 26. статута]. — У Львовѣ 5. и ст. цѣвѣня 1900. Дирекція.

Надѣсланє.

Foulard-Seiden-Robe

fl. 8-40

und höher! — 14 Meter! — porto und tollfrei zuge- sandt! Muster umgehend; ebenso von schwarzer, weißer u. farbigter „Henneberg-Seide“ von 45 Kreuz. bis fl. 14-65 per Meter.

G. Henneberg, Seiden-Fabrikant (k. u. k. Hof.) Zürich. 55 (2)

Посмертній — † — оповѣстни.

Францишка Паукова, вдова по мѣщанинѣ Григорію зъ Комарна а матѣрь Ви. о. Воло-дислава Паука, мѣсторекана и пароха въ Са-джавѣ, жѣнщина богоугодного жита, упоко-на ся нинѣ у Львовѣ проживши 80 лѣтъ. По-хоронѣ завтра. В. ф. п.!

Іванна Назаревичина, учителька въ Во-леховѣ, дочка бывшого учителя въ Рожнѣ-товѣ, щира Русинка, упокоила ся въ Волеховѣ въ 21 роцѣ жита. В. ф. п.!

Телеграммы.

Вѣдѣнь 10. цѣвѣня. Правительство пред-ложить на найбѣльшій сѣсїи парламенту про-ектъ нового анційного закона. — У Кербера була депутатія представитѣль найбѣльшихъ урядничѣхъ товариствъ и вручила ему пети-цію въ справѣ управлѣннѣ урѣльчѣвъ для поратованя здоровья. Керберъ обѣщѣвъ роз-глянути справу докладно разомъ зъ нимими міністрами.

Прага 10. цѣвѣня. Ческій дневники доно-сѣтъ, що справозданє, яке міністеръ Ресекъ зложивъ на радѣ министровъ зъ своего побуту въ Прагѣ, вызвало некористно для терѣшнѣи ситуації.

Кіадно 10. цѣвѣня. Вчера зголосили ся вѣхъ робѣтники безъ вынѣтку до працѣ и рѣ-вночасно вручили подпріемцѣмъ свои жадаия. Парижъ 10. цѣвѣня. Палата послѣвъ при-няла 487 голосами противъ 36 жадаий пра-вительствомъ кредиты на поправу и доповне-не вѣйсковон службѣ.

Брусель 10. цѣвѣня. Слѣдство противъ Сіпидѣ вже майже скѣчене. Дальшихъ ареш-тованъ не буде. Карна палата потвердила ли-ше наказъ арештованя Мерта, котрый знавъ про плянъ Сіпидѣ.

Лондонъ 10. цѣвѣня. Зъ острова сѣ. Бле-ны доносѣтъ, що цѣлу мѣщевѣсть, де будутъ интернованіи полонѣи Буря, окружена кѣль-частымъ плотомъ. Для Кройного назначеній правительственный будынокъ коло пристани.

Мадридъ 10. цѣвѣня. Зъ причини пбд-высѣни цѣль тютюну выбухли въ одной провинціи розрухи. Одну особу убито.

Ладісмѣтъ 10. цѣвѣня. Передній сторожъ знаходѣтъ ся въ безнастанѣмъ контактѣ зъ Бурами пбдъ Несельнекомъ. Здає ся, що Бу-ры зновѣ намѣряють вѣнѣсти до Наталю.

Надѣсланє.

Д-ръ дентистъ М. Вікторъ

при ул. Коперника ч. 4. вѣн а вѣн Пѣважаного П. Мі-коляна выконує пломбованя и рѣзаня зубѣвъ безъ болю, штучні зубы способѣмъ вѣдѣнскимъ, лѣчать хоробы устѣи амы, носа, горла и ушѣй. — Отворѣ-ный цѣльнѣй день. — Репарация приймає почтою. 79 85-160

Всѣхъ наукъ лѣкарскихъ

Д-ръ Арнольдъ Ріхтеръ

довѣдѣльный практикъ, повернувъ зъ Вѣдѣн и орди-нує въ недѣлахъ хірургічныхъ, жѣвѣнѣхъ и тайныхъ въ Станиславѣ, ул. Собѣского ч. 14, вбдъ 2—4 по-лулюди. Розсѣдженє загальное и лѣченє лѣдѣтъ скорѣныхъ лѣчами Рентгена. 188 6-6

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптика и Механика у Львовѣ площа Га-лицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на плантаціяхъ площі Галицѣи

порука въ великій выборъ и по цѣнахъ найдешевшихъ: окуляры, цѣкеры, дюрнѣты, бѣноклѣ, далекѣвѣи, бароме-тры, термометры, мі-крометры, япон. ком-пасы, райсѣйга, тѣсьмы мѣрничѣ, піоны, лібел-манометры и т. п. Урядженє дивидѣль электрѣчныхъ. Великѣ напѣрѣкѣ полагождѣють ся якъ най-скорше и найдешевше. 4816

Фрапа Вільгельма

аптекаря въ Neunkirchen

(Niederösterreich)

ПРОЧИЩАЮЧУ

ГЕРБАТУ

можно дѣстати у вѣхъ антикахъ по

1 ар. а. в. за пачку. 454 8-3

КАВУ

въ 5-кільовыхъ мѣшочкахъ франко по 9 ар. 20 кр., 10 ар. 20 кр., 10 ар. 70 кр. и 11 ар. 20 кр

ВИНО

въ 5-кільовыхъ барилочкахъ франко по 3 ар.; 3 ар. 30 кр.; 3 ар. 70 кр.; 4 ар. 10 кр.; 4 ар. 50 кр.; 4 ар. 90 кр. (Дорожній вина фляшками)

высылає

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ и ФІЛІИ.

92 114-7

ОПОВѢЩЕНЕ

для Всечестного Духовенства и Комітетѣ церковныхъ.

Симъ маю честь приглати Всечестному Духовенству и Комітетамъ церковнымъ, що въ часъ Великого посту єсть найвѣдповѣднѣша пора надслати до переплету и водновленя СТАРІЕ СВАНГЕЛІЯ якъ такожъ СЛУЖЕБНИКИ, до которыхъ вставленъ єсть нова Літургія синодальна Іоанна Златоустого и прочіи зміны. Роботу виготовляє ся въ дуже короткомъ часѣ. Рѣвночасно поручає ся и въ складу:

Новѣе хороме виданя малого формату

Свангелія въ переплетѣ по цѣнѣ ар. 30, 45, 50, 65, 70, 85, 100, 110 и выше.

Всякого рода книги церковныя.

Друки метричальны и пр. до всякого веденя.

Молитвословы Іерейскіе, для женщинъ, мірянъ и дѣтей.

Книги братства церковного, тверезости и Найсвят. Тайны.

Поминники душъ усопшихъ.

Рамы до образѣвъ, якъ такожъ прывинає ся всякого рода замовленя входящій въ округъ переплетничого заведенія подъ фірмою

ЕВГЕНІЯ СПОЖАРСКОГО

давнійшо

182 14-14

Михайла Спожарского и Сына у Львовѣ, улица Руска ч. 1. въ каменницѣ Тов. Просвѣта.

НА СВАТА ВОСКРЕСЕНЯ ХРИСТОВОГО

ТОРГОВЛЯ

МИХАЙЛА ДЫМЕТА

у ЛЬВОВѢ

порукає Свангелія въ роздѣльныхъ прехоронныхъ оковахъ вѣдъ 70 ар. до 225 ар. Плачаницѣ на полотнѣ вѣдъ 18 до 42 ар., на шовковѣй матеріи вѣдъ 48 до 123 ар., Фігуры воскресеня Христова вѣдъ 15 ар. до 85 ар. — Фелони, Далматини, Стихари, Хоругви, Флаги, Артоши, Хлѣбники, Хресты великого рода, Пасхари, Чашы, Дарохранительницы, Кадильницы, Пауки, Лѣхтари, Олтарники до процесіи, словосъ: ащ до украшеня церквей пограблѣнъ рѣчи и примѣчає, що вѣдъ тѣхъ товаръ єсть дѣшевѣ акості и дешевши, якъ у всякой конкуренціи. — Такожъ поручає Коляски по 150 ар., 2 ар., 220 ар., 240 ар., и 8 ар.

175 4-6

Цѣнники высылають ся на жадає франко.

Пѣвецъ церковный

въ добрымъ голосомъ, въ свѣдоцтва, безженный, вѣдущій вѣдъ службы войсковой, шукає мѣсца дяка. Адреса: Стефанъ Дмитровичъ, Побѣди ад Сасовъ, почта Сасовъ, 204 1-2

Вдовецъ въ трое дѣтми, на становиску державничѣ въ авансомъ до УПІ урядника, 37 лѣтъ житя, въ удержанемъ до 1.100 ар. рѣчно, въ браку знакомости шукає сею дорогомъ панночкѣ въ доброго дому, въ вѣдѣ вѣдъ 20 до 30 лѣтъ, Русини въ невеликомъ приданымъ, въ цѣлѣхъ матримоніальныхъ. Листъ въ фотографію на адр.: „Сала“ poste restante Гривбѣ. За дискрецію ручить ся словомъ чести. 200 1-3

Пѣвецъ церковный

молодой, безженный, испитованный, умѣющій хоръ, шукає мѣсца. Близна вѣстѣ: Дмитрій Вареница въ Денисовѣ [почта Денисовъ]. 198 1-2

Пѣвецъ церковный

Дмитрій Вильчинскій, 30 лѣтъ вѣку, женатый, шукає мѣсца. Адреса: въ Гвоздѣ, п. Надрѣв на. 194 1-3

Ученикъ VII. класу ИИ. шукає лекціи сейчасъ. Адреса: „К. М. 7.“ poste restante въ Сяноцѣ. 195 1-4

Офіціалістъ прив. и владетель реальности глѣдає товаришки дѣвицѣ або вдовы. Самъ вдовецъ, 37 лѣтъ житя. Вѣстѣ на адр.: „Русинъ“ poste restante Млава. 196 1-2

ПОДЯКА.

За безплатне выготовлене контракту и безкористовне переведене нотабуляціи водступленого Радомъ громадскою пѣнцу подъ будувому Читальни „Просвѣта“ въ мѣстечку Печенѣжнѣ складає Видѣль Читальни Впов. П. Іоанови Карабинскому, ц. к. нотареву въ Печенѣжнѣ ширю подяку. Іоанъ Шмериковскій голова Читальни, Николай Пивчукъ секретарь. 1-1

Молодець зъ купецкою практикою

пшукує мѣсца. Близна вѣдомѣть у М. Туркаленича, Чарбѣвъ, почта Вукачѣвъ. 188 2-2

Пѣвецъ церковный

умѣющій уставъ церковный, свѣдѣ музыкальнымъ и гру на гармоніи та органѣ, пшукує посады. Благодарный аголошеніи просить посылати на адресу: Іоанъ Пятель въ Кривомъ п. Коаова. 187 2-2

МОЛИТВЕНИКЪ ДЛЯ ДѢТЕЙ

выданій поштомъ руского тов. педагогического В полотнои опрѣвѣ з водочемъ хрестомъ 20 ар. В паперовѣй охладцѣ 15 ар. Продає ся и книгарни Наук. тов. ім. Шевченка, Львѣв, ул. Чарниского ч. 26.

СВОБОДА

письмо политичне, просвѣтне и господарске для народа. Выдає ся въ редакціи водповѣдає: Володим. Охримовичъ. — Редакторъ просвѣто-господарской части Василь Керель, учитель господарства. Цѣлорѣчна передплата выносьтѣ 2 ар. на пѣтъ року і ар. Редакція и администрація: Львѣвъ, улица Воина Кривого ч. 6.

Вѣдъ 1 (18) сѣчня 1891. выходить у Львовѣ шо четвертъ (на мѣсці популярныхъ газетокъ „Батькобѣна“ и „Итальянъ“) тыждѣвно популярна газетка.

Пров. Д-ра Александра Огоновского „СИСТЕМЪ АВСТРИЙСКОГО ПРАВА ПРИВАТНОГО“ выданій Д-ромъ Петромъ Стобелскимъ том I. Загалніи науки и право рѣшѣ; том II. Право облигаціи и право спадковѣ — поликає ся иже и книгарскій торговлі и можна єсть набути в книгарни Наук. товариства ім. Шевченка и в Становискій. Каждый том по 3 ар. 50 кр.

Уже опустило печатню дру, се помножене выданіи

Проповѣдей Недѣльныхъ

А-ра I. Бартошевского и можна ихъ набути въ книгарни Становискій (ул. Руска 3) або у автора [Хорущина 18]. Цѣна одного примѣрника 4 кор. Оалата почты 55 гел. Тамъ-же можна набути такожъ того самого автора: Проповѣди Праздничны по 4 кор. за примѣрникъ порто 45 гел.; Проповѣди Страстны по 2 кор., порто 35 гел. и Проповѣди Похоронны по 3 кор. за примѣрникъ, порто 35 гел.

Вѣдъ тѣхъ Проповѣди водзакають ся аснмъ и вычерочивъ выложивъ предмету на основѣ примѣровъ, притѣ и вынѣхъ уаимѣловляющихъ спосѣбѣвъ. 115 3-4

Оголошене.

Зъ дѣнемъ 1 сѣчня 1900 р. отворено при Товариствѣ

Ізниця въ Самборѣ

Водѣтъ въкладковъ т. е. принимаютъ ся грошѣ на вклады оадажности и опрѣдѣтовують ся 5% водѣ ста. Вклады тотѣ суть обезпеченый фондомъ резервовымъ товариства и удѣлами членѣвъ, а по мыслѣ §. §. 9 и 47 статута ихъ солидарною порукою. 1) Податокъ рентовой водѣ вѣхъ вкладѣвъ оплачує само Товариство.

Водѣ Дирекціи Товариства „ІЗНИЦЯ“ въ Самборѣ. 9-10

КОМАР

двотиндѣвникъ гумористич но сатиричний.

Одинъ гумористичный иллюстрированный орган на Руси. Видѣе и за редакцію одѣває: Іван Кунцевичъ.

Цѣлорѣчна передплата 4 ар., на сѣвъ року 7 ар., четвертично 1 ар. Редакція и администрація: Львѣв, ул. Личаковска ч. 25.

Хто купить?

Реальность о 28 моргахъ поля, тѣло табулярне, в Прусахъ підъ Львовомъ. Зголошеня підъ адресомъ: О. Клодѣвскій почта Прус. 176 5-5

Лише 1 корона за 3 тягненя.

Послѣдній мѣсяць

Головна выиграна 60.000 коронъ, 15.000 коронъ и 12.000 коронъ готѣвкою зъ 20% водшибки.

Invalidendank-Lose по 1 коронѣ

порукають: М. Іонасъ. М. Кларфельдъ. Норманъ и Файгенбаумъ. Густ. Максъ. Ніцъ и Штофъ. Самуэль и Ландау. Авг. Шелленбергъ и Сынъ. Сокаль и Алаентъ.

Розкладъ тѣды потѣздѣвъ зѣлѣзничихъ важныи вѣдѣ 1 мая 1899.

пѣбѣа часу середно-европейского [пѣбѣающаго о 86 минутъ водѣ часу львовского.]

посл.	особ.	приходить до Львова	посл.	особ.	вахдѣють въ Львовѣ
Дѣнь			Дѣнь		
	6:10	3ъ Черновѣцъ, Ицканъ, Станиславова		6:20	до Лавочного, Пешту, Борислава
	7:40	" Янова (гол. дворѣцъ)		6:15	" Подволочискъ, Одесы, Козовы, г. д.
	7:55	" Лавочного, Калуща, Хирова		6:38	" Ицканъ, Букарешту, Радовицъ
	7:44	" Тернополь, Вродѣвъ на Подѣлчѣ		6:30	" Подволочискъ въ Подѣлчѣ
	8:05	" " гол. дворѣцъ	8:30		" Кракова, Любачева, Орлова, Вѣдѣна
	8:15	" Сокаль, Равы руской (гол. двор.)		8:45	" Вѣдѣна, Хирова, Струми
	9—	" Кракова, Вѣдѣна, Орлова		9:25	" Янова
	11:15	" Ярослава, Любачева		9:35	" Подволочискъ въ гол. дворѣцъ
	11:55	" Ицканъ, Станиславъ, Козовы		9:45	" Черновѣцъ
	1:01	" Янова на гол. дворѣцъ		9:55	" Подволочискъ въ Подѣлчѣ
1:30		" Кракова, Вѣдѣна		10:10	" Вѣдѣна, Равы, Любачева
	1:40	" Скольного, Хирова, Калуща		1:55	" Подволочискъ въ гол. дворѣцъ
1:50		" Ицканъ, Станиславова, Гусятина		2:08	" " Подѣлчѣ
2:30		" Подволочискъ на Подѣлчѣ		2:45	" Ицканъ, Гусятина, Керезме
2:35		" " гол. дворѣцъ		2:55	" Кракова, Вѣдѣна, Хабѣки
	5:15	" " " Подѣлчѣ		5:25	" Ярослава
	5:40	" " " гол. дворѣцъ			
	5:55	" Сокаль, Вѣдѣна, Любачева			
Ночь			Ночь		
	12:10	3ъ Стры, Калуща, Борислава	12:50		до Кракова, Вѣдѣна, Берлина
12:30		" Черновѣцъ, Букарешту	2:35		" Ицканъ, Констанцы, Букарешту
2:15		" Кракова, Вѣдѣна, Орлова		4:10	" Кракова, Хирова, Коросна
	8:05	" Подволочискъ на Подѣлчѣ		6:21	" Станиславова
	8:30	" " гол. дворѣцъ		6:40	" Кракова, Вѣдѣна, Берлина, Варшава
	8:00	" Кракова, Вѣдѣна, Самбора, Сянока		7:00	" Лавочного, Мункача, Хирова
	8:10	" " Хирова		7:10	" Сокаль, Равы руской
	8:20	" Ицканъ, Подѣлчиского, Козовы		7:20	" Тернополь въ гол. дворѣцъ
8:45		" Кракова, Вѣдѣна, Любачева		7:42	" " Подѣлчѣ
	9:55	" Ицканъ, Вѣдѣна, Пешту, Сянока		7:47	" Янова 1/2 до 1/2 1900 включено
	10:10	" Кракова, Вѣдѣна, Пешту, Сянока		10:40	" Ицканъ, Гусятина, Радовицъ
	10:05	" Ицканъ, Козовы, Подѣлчиского		10:50	" Кракова, Вѣдѣна, Яновѣна
	10:25	" Подѣлчѣ. Бро. бѣвъ, Кошчѣвѣцъ		11:10	" Подволочискъ, Вродѣвъ г. дворѣцъ
	10:30	" " на гол. дворѣцъ		11:32	" " Грижалова Подѣлчѣ
	10:30	" Лавочного, Хирова, Пешту			

ЗАМѢТКА: Пѣра нѣчна числѣтѣ оп вѣдѣ 6 гонны вечеромъ до 5 гонны 59 минутъ ранѣ. — Бюро энформациѣи ц. к. зѣлѣзничѣй державной при ул. Крадѣвскѣй ч. 5.

При закупнѣ товаровъ про-мо пок-ликуватисъ на нашу часѣнись

Виходить у Львові ще дмх (приміть медаль з руських свят) з 6-гою годикъ по полудни. Літературний додаток „Вісникъ на найважливішихъ новостей“ виходить зъ второго, а зъ второго п'ятницю на поромішу разомъ зъ Дѣломъ.

Передплата зъ ісерами приймають: у Львові адміністрація „Дѣло“ у. Ваторія ч. 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, у Бюро газетъ Ал. Кароля Людвига 3, у А. Ольшавського ул. Килинського 2; — въ Ярославі: Л. Крижановскій; — у Вильні: М. Дукес, I Seilerstraße; F. A. Richter, Nibelungenstraße 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Haaseenstein 4 Vogler I. Wallfischgasse 10; въ Франкфурті: F. A. Richter, I. Wallfischgasse 10; въ Гамбурзі: M. Haaseenstein & Vogler.

Передплата на „Дѣло“ зъ наложити зъ ісерами платитъ у Львові.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ ісерами

въ Австрії: за границею:
на цілий рікъ . . . 16 кр. на цілий рікъ . . . 22 кр.
на пів року . . . 8 кр. на пів року . . . 11 кр.
у Львові:
на цілий рікъ . . . 14 кр. на пів року . . . 7 кр.
на чверть року . . . 8-50 кр. на місяць . . . 1 кр. 20 кр.
Редакція, Адміністрація та Експедиція підъ ч. 24
ул. Ваторія. — Рукописи вставляють са лично на по-
передне попередження. — Рекламация неоплачена
вільно зъ порта.
Необходимо члени комитету 6 кр. на пров. 7 кр.
Оголошення знімають приймають са по ціні 10 кр.
зъ одного екземпляра виласованого або са місяць зъ
рублѣмъ „Надбавка“ по 25 кр. а. в.
Подати зъ який доносима правлений членствъ са по
15 кр. зъ одного екземпляра.

Чи обов'язують у насъ основні закони державні?

Въ нашій галицькій автономії ажъ надто лугають са випадки, котрі спонувають насъ пригадувати надъ питаннямъ: чи ми живемо въ державі конституційній? чи обов'язують у насъ основні закони державні? Досить указати на нашій на весь світъ славій вибори, на лугаючи са обмежуване права особистості свободи, права зборівъ и т. д. Та не про сї випадки хочемо отсе говорити; они ввагають лугають са немовъ хронічно, а зараномъ очевидячки незаконно, способомъ надужити, такъ що по кождому разі можна ще потішати са, що бѣльше оно аче не повторитъ са. Але маємо на гадцѣ станъ тривалий, законний, а таки суперечний зъ основними законами. Є се одна зъ найбільшійшихъ аномалій, — лише навѣть сказати, аномалія найбільшійшихъ, бо спинаючи наше народне життя въ його найголовнішій основі. Се — наше шкільництво.

Кравый законъ зъ дня 22. червня 1867, арт. V., завізъ въ публичнихъ середніхъ школахъ галицькихъ викладовий языкъ польскій, такъ що руска молодіжъ змушена була, а по части змушена ще и теперъ побирати науки въ мовѣ, котрою нѣякимъ закономъ не є обов'язана розумѣти и въ значній часті таки справді не розумѣти. Але въ сѣмъ напрямѣ бодай зъ часомъ настала поправа о стѣлько, що сегодня маємо три повні гімназії рускї въ краю и на упертого кождий Русинъ може свого сына послати до одного зъ тихъ гімназій такъ само, якъ пр. на університетъ мусить его посылати до Львова, хочъ се ему за-дла віддалена не завжди приходить легко.

Алеко гѣрше має са рѣчь въ школахъ народнихъ, призначенихъ для найбѣршихъ масъ, котрі не завжди кваліфікують са до науки, хочъ школу мають зъ мѣсяця. Тѣ школи повинні бути якъ найприступніші и подавати населенню якъ найбільшу користь; а се може статися лише тогдѣ, коли науку подає са въ рідній мовѣ дѣтворі. Отже арт. III. згаданого вище кравого закона постановляє, що въ кождій народній школі, въ котрій частина шкільної молодіжы уживає польскою, а частина рускою мовою, той языкъ, котрий не є викладовий, має бути обов'язковимъ предметомъ науки для всѣхъ школярівъ. Додати треба, що анї згаданий законъ анї жаденъ пѣвнѣшій анї жаденъ розпоряджене не постановляє, якъ велика має бути національна меншѣсть школярівъ, щобъ ен мова стала въ школі предметомъ обов'язкової науки для всѣхъ. Зъ сего вийшла така практика, що у всѣхъ народнихъ школахъ рускою части Галичини заведено обов'язкову науку польскою мовою, виходячи мабуть зъ того становища, що на Руси вездѣ найде са бодай який заволока-Польскій, котрий якъ не сего року, то на-рѣкъ може буде мати дитину въ школі; а недавно появилъ са въ одній дѣвничку польскою (мабуть въ Сзасѣ) висказъ, зъ котрого розумѣти треба, що право польскою мовою въ рускихъ школахъ операсъ са на фактъ, що польскій языкъ є „уржендовий“ въ Галичині!

Привидѣмъ же са обмови науки польскою мовою въ рускихъ школахъ.

Планъ, обов'язуючий народні школи однокласові зъ подільною наукою, приписує на науку польскою мовою: въ 2—6 роцѣ науки по 3 години на тиждень въ однокласовихъ школахъ зъ неподільною наукою: въ 2 роцѣ 5 година, въ 3—6 роцѣ по 7 година. Въ школахъ двокласовихъ призначено въ 2—6 роцѣ науки по 4 години на науку польскою мовою; въ трікласовихъ въ 2—4 роцѣ по 4, а въ 5—6 по 3 години. Інші школи поминані, бо бѣльше нѣжъ трікласовихъ шкѣль рускихъ такъ якъ не було у насъ. Цѣль науки польскою мовою въ указанихъ шко-

лахъ назначена словами: Вирване, правильне и виразне читане писемъ и друку; розумѣнне мови у вислові устнѣмъ и писемнѣмъ; легкій и по можности правильний висловъ въ бесѣдѣ.

Якъ учитель має ужити години, призначені въ рускій школі на науку польскою мовою, постановляють окремі приписи. И такъ пр. въ однокласовихъ школахъ зъ неподільною наукою призначено въ 2 роцѣ науки одну годину на читане и писане, двѣ години на языкъ викладовий, одну на рахунки, а одну на рисунки; въ 3—6 роцѣ: двѣ на читане и писане, двѣ на языкъ викладовий, двѣ на науку исторію и природописа, а одну на рисунки.

Важний є такожъ инструкція, якъ обов'язують учителя: Наука другого языка кравого — отже въ рускихъ школахъ польскою мовою — має відбувати са тимъ самимъ ходомъ, якъ наука языка викладового, а довести має до кінця обов'язкової науки въ народній школі до *вправного и правильного володѣння тою мовою въ бесѣдѣ и писмѣ*. Учитель має длатого весь часъ науки уважати на те, що окончною цѣлю науки другого языка кравого є володѣнне мовою въ бесѣдѣ и писмѣ, и до сєи цѣли приложити усе своє дидактичне и методичне поступоване. Найуспѣшнѣйшимъ и найприроднѣйшимъ способомъ науки языка є говоренє; длатого треба зъ дѣтьми якъ найбільше говорити тимъ другимъ кравымъ языкомъ, котрого мають научити са. Учитель мусить вже въ 2 роцѣ науки (значить: въ 1 роцѣ науки польскою мовою) довести дѣтей до такої вправи въ польскій мовѣ, щобъ далша наука могла поступати на подставѣ тихъ самихъ книжокъ, якї є призначені до ужитку въ школахъ зъ польскимъ языкомъ викладовимъ. На годинахъ польскою мовою треба рускою мовою уживати до помочи лише въ першихъ початкахъ; въ далшій науцѣ, а особливо на вищихъ ступняхъ (значить, въ 3—6 роцѣ науки) наука польскою мовою має відбувати са лише въ польскій викладѣ.

Що за пірамідална недорѣчність! П. Божанський хоче за пять лѣтъ рускій дѣти въ школі довести до *biegłego i poprawnego władania polskim językiem w mowie i piśmie*! Ажѣ-жъ вѣтъ вже десять лѣтъ учити са по руски, та чи научили са-жъ вѣтъ бѣльше, якъ кепко читати и ще слабше розумѣти? А въ гімназіяхъ чи вивчує са далеко інтелігентнѣйша молодіжъ за 8 лѣтъ при 35 годинахъ тижденьної интензивної науки вправно и правильно говорити и писати по нѣмцки? А де сему причина? Кождий розумний учитель відповѣсть: бо по-за школою молодіжъ нѣгде не чує нѣмцкомъ мовою. Але руска єваска дитина має доказати чуда и научити са въ школі польскою мовою, хочъ аго по-за школою нѣгде не чує! Ну, и на що? Чи може справді длатого, що польскій языкъ въ Галичині є „уржендовий“? Отже на те, щобъ умѣти перечитати польскій екскурційний на-казъ або арозумѣти, якъ вольний въ „штайрайтѣ“ гукне „уржендовий языкъ“: *zabiegaj się, bydlę!* На те руска дитина має въ школі тратити шість лѣтъ на науку польскою мовою? Бо що внишого пожитку зъ тепершнѣй народної школи нема, се рѣчь загально вѣдома. До рускою школи приходять учителя або учителька польскою народности, що по руски умѣє якъ разъ тільки, кілько п. Божанський, та й радѣ-не-радѣ учить по польски, бо по руски не втнуть; а дѣтямъ пожитокъ такий, якъ въ „турецкого казана“. Прийде-жъ Русинъ чи Русинка, то дбає, щобъ якъ найдъ кладнѣше виконати наведену зъ горѣ инструкцію; до того п. инспекторъ ще вѣчно натаскє зъ заміткою, що „działwa źle wymaga się po polsku“. Чимъ такий докторъ пахне, ине кождий учитель. Такимъ способомъ рускій школи лише зъ статистичнихъ висказѣхъ кравого рады шкільної є рускими, а въ дѣйствостѣ польскими, зъ котрыхъ нема найменшого пожитку.

Але припустѣмъ можливо, найбѣршій випадокъ, якій може лугити са пр. дѣсь въ мѣстечку: въ рускій школі є справді значна частина польскою дѣтворі, — значить, пѣла закова кравого наука польскою мовою въ школі є оправдана; мѣстечко населене є мѣшане и уживає въ часті рускою, въ часті польскою мовою, такъ що нѣ однимъ нѣ другимъ школяремъ науки другою мовою не справити значної трудности. Отже и въ сѣмъ найбѣршій випадку вѣднѣ приходять рускій дѣти до обов'язку учити са польскою мовою? Очевидно, те саме треба сказати и про тую значну частину польскихъ дѣтей: вѣднѣ они приходять до обов'язку учити са по руски? Ажѣ арт. XIX. основного закона державного зъ д. 21 грудня 1867 постановляє, що въ краяхъ, де живе кілько народностей, публичні школи такъ мають бути уладжені, щобъ, *безъ примусу до науки другого кравого языка*, кожда народнѣсть мала достаточну спроможнѣсть учити са въ рідній своїй мовѣ. Якъ же згодує са кравый законъ зъ д. 22 червня 1867 зъ державнимъ закономъ зъ д. 21 грудня 1867 р.? Котрий зъ нихъ має насъ обов'язувати? Чи рашій-кравый, чи пѣвнѣшій, державний, основний, котрий обов'язує всѣ народы держави?

На се питання не може бути двохъ відповѣдей. А зъ сего виходить, що *кравый законъ зъ д. 22 червня 1867 р. єваска конечно ревизія!* Сєи ревизія мусамъ домагати са, будемо домагати са и не заспокою са, поки не буде она такъ переведена, щобъ кравый законъ бувъ у згодѣ зъ основнимъ державнимъ.

Переглядъ політичний.

Ческій соймъ радить въ понедѣлокъ надъ внесенемъ п. Катана о управленнє продажн ческого угла. Катанъ домагає са, аби спинено систематичну углеву лихву и аби обмежено вивѣзъ угля за границу. П. Штрахе промовляє противъ внесеня, въ котрѣмъ добуває політичній тенденція. П. Пахеръ висказує надѣю, що тепершнѣя дискусія буде манифестацією сойму, зверненою противъ углевої лихвы. Сторонництво бесѣдника, хочъ не годить са на амбѣстѣ внесеня, буде голосувати за відбеланємъ аго до окремої комісії, аложенъ зъ 24 членівъ. П. Бжезовскій жалувася са, що навѣтъ въ такій чисто економічній справѣ не може прийти до порозумѣннѣ. П. Штайнъ предложивъ протестъ кількохъ громадъ противъ висказу населеня при продажн угля. Бесѣдникъ сильно ударивъ на жидівъ и заявивъ са за внесенємъ.

П. Ентель выголосивъ передъ выборцями промову, въ котрій висказавъ жалъ зъ причини цѣлковитого браку результату углевої анкеты. Коли бы правительство до слѣдуючої сесіи парламенту не удоволило бажанъ Чехѣвъ въ справѣ заведеня внутрѣшнього языка ческого, Чехи абсолютно не відступили вѣдъ беззглядной оппозиції, а навѣтъ обструкції.

Narodni Listy доносять, що въ міністерствѣ просвѣти працюють надъ проектомъ закона о школахъ для національнихъ меншѣсть. Сєй дѣвничъ доносить такожъ, що міністеръ Резекъ зновъ привѣдуть до Праги.

Болгарскій міністеръ війны Паприковъ, котрий теперъ пробуває въ Петербурзі, говоривъ, про відносини міжъ Болгарією и Россією зъ редакторомъ „Одесского листка“. Паприковъ заявивъ, що болгарскій офіцеры будуть теперъ одержувати своє вище образование виключно въ Россіи. Чи єво болгарскій офіцеры студіюють въ Россіи, выноєть теперъ лише 25, але оно буде побѣльшене. „Московскія Відомості“ доносять зъ Софіи, що цѣлюю подорожи міністра до Россіи, єуть війсковій справы. Паприковъ передъ своимъ відѣздомъ зъ Софіи мавъ кількохъ розмову зъ княземъ Ферди-

нандомъ. Однѣй петербургскій дѣвничъ твердить, що прочі болгарскій міністры довідали са про подорожъ своего товариша до Россіи доперва въ 12 годинъ по его відѣзді. Пѣла „Нового Времени“ Паприковъ мавъ такъ висказати са про розширенє торговельнихъ зношинъ Россіи зъ Болгарією: „Россія не може давати намъ товаръ такъ дешево, якъ Австро-Угорщина. До того Австрія дає намъ товаръ на кредитъ; російскій товаръ є дорогий, російскій фабрикантъ не даєть намъ кредиту. При такихъ обставинахъ Болгарія мусить купувати въ Австро-Угорщині“.

Зъ театру війны.

Робертъ обсадивши Влемфонтенъ, наміряє передъ переходомъ на пѣвнѣчъ зъ сторону Преторіи, получить са зъ войсками генерала Булера. Обѣ тѣ англійскій арміи дѣлать оранско-натальскє границу. Першимъ военнымъ планомъ Англійцѣвъ було увѣлѣнити Ледісмітѣ, знищити армію Жубера, и соорудувати перехѣдъ черезъ згадану границу, убѣднѣ до Ораніи а вѣднѣ до Трансваля. Командантъ англійскої арміи, генералъ Булеръ не виконає сего доси, хочъ Бурі самі відступили вѣдъ Ледісміту, пустили Булера на пѣвнѣчій берегъ Тузель и бѣльшу часть своей арміи перекинули на другій бѣкъ границѣ на оранско-територію. Тѣ вѣйска Бурѣвъ, якї лишили са въ Наталю и обсадили гѣрскі перехѣды на границі выстѣпають, аби здержати цѣлу армію Булера. Она дѣйствію стоить вже цѣлий мѣсяць безвинно и не може поступити нѣ на крокъ напередъ. Робертъ заважає Влемфонтенъ, хотѣвъ ударити на границѣ гарнізонъ Бурѣвъ вѣдъ стороны Ораніи и въ той спѣбѣ взяти ихъ зъ два огнѣ. Бурі мусѣли бы тогдѣ покинути позицію и пустити Булера черезъ границу. Однѣй геніальній маршъ Олівера, котрий допродувавъ свой вѣдѣдъ зъ полудня поплѣдъ згадану границу на пѣвнѣчъ, значивъ цѣлий планъ Роберта. Въ мѣсци, де Робертъ гадавъ знищити Бурѣвъ, Бурі забрали Англійцѣмъ 7 арматъ и кількоєть воєвоєвъ. Тутъ не Робертъ, але Бурі перейшли до офенансы. Зъ Пітермаріцбургѣ доносять, що вже и Булеръ не має спокою. На пѣвнѣчъ вѣдъ Ледісміту чути було дѣя 10 с. м. сильну канонаду. Ближнѣхъ вѣстій про сєю канонаду ще нема.

Въ „заяній“ Англійцями полудневѣй Ораніи, ситуація войскъ Роберта такожъ значнає бути що разъ гѣрша. Телеграмы зъ Влемфонтену доносили онєгдѣ, що Федербургъ де Бурі понесли були пять англійскихъ компаній, вже обсадили войска Гатакаръ. Тимчасомъ теперъ довідуємо са, що Гатакаръ переконанши са, що мѣсто сильно обсажене Бурами, цѣнує са безъ выстрѣлу. Федербургъ лежить коло зѣлѣничої лінії, що лугитъ Влемфонтенъ зъ Капштадомъ. Въ Лондонѣ розѣйшла са погłosка, що Бурі перервали телеграфічну комунікацію міжъ Влемфонтеномъ а Капштадомъ. Не знати зъ вѣднѣ, взяли са такожъ Бурі вѣдъ Вененеръ, граничною мѣсцевостею віддаленою о 100 км. на вѣсхѣдѣ вѣдъ Влемфонтену а на полуднє вѣдъ зянагого Бурами Ладібранду. Телеграма „Таймса“ доносить, що Бурі окружили англійскій гарнізонъ въ тѣмъ мѣсци. Бюро Райтера доносить, що вчєра рано розпочала са тамъ битва. Бурі мають 3 команди зъ арматъ. Зявнѣта битва тривала цѣлий день. Бурѣвъ побито, але страты були по обѣхъ сторонахъ досить поважні. Зъ початку арматъ Бурѣвъ робили дуже велике значенє. До перва коли Англійцѣ зачали відповѣдати огнемъ, ворогъ замовкъ и остаточно великій пошѣвъ страты. Зъ Рукевілѣ, мѣсцевостею положеною надъ полудневѣю границею Ораніи вѣдѣднѣ до Вененеръ однѣй вѣдѣдъ войска. Цѣлу часть полудневѣй Ораніи на вѣсхѣдѣ вѣдъ зѣлѣничої лінії мали обсадити Бурі.

Зъ вѣдъ Мафінгу надходили послѣдні-

Реставрація Шильзеньска

ВЪ ГОТЕЛИ ФРАНЦУСКѢМЪ у Львовѣ

„Поручає: Свѣдана по варшавскі а 50 кр. Сѣверт складає са зъ 4 стравъ, горѣвка кування и єувяняка, що четверга и недѣль євнѣк по варшавскі и кулявѣк литовскій, обѣды зъ 7 потравъ по ар. 110. Сѣверт пѣсла карты. Шо театръ Сѣверт зъ 3 потравъ а 70 кр. Въ пѣтницю рыба по жидовскі. Вѣва добрый.

Зъ поважанємъ Иванъ Францъ Новаковский.

дальше съ нашими голосами, якъ не числили
ся вы вже 25 лѣтъ, але побачимо, хто выйде
на томъ горще!⁴

П. Мещинський [краківській станічник] заявляє, що не сподівався, що внесок комісії викличе таку класову боротьбу між дванама таборами в соїм. Поліцаував обидва з бесідниками людовцями, з кс. Столявським і зазначає, що не противить ся примусовому обезпеченю як і ціле его сторонництво.

По промові пп. Стецкого [справозда-
вця] і Яворського поставили маршалкові під-
голосовано резолюцію п. Вахнянина в по-
правку п. Крамарчика, щоб цілий проект
комісії відслати і надіти до комісії в цілі
переведена відповідних змінь і зложення
на найближшій засіданню сей сесії справо-
дання. — Внесок сей відпочуючі ухвалила
палата одностайно.

Обсела приступила палата, по полагодженю двохъ дрібныхъ справъ, до доповняючого вибору 6 членовъ и 5 заступниківъ до комісії для загального податку заробкового. Вибраний: зъ великою посѣлости кн. Влде. Сапѣга; зъ мѣстоу и палатъ торговельныхъ: Ст. Цюхнівскій, Едм. Зеленьскій, заступникомъ Іос. Рудинцкій; зъ меншою посѣлости: д-ръ Стеф. Федакъ, а заступниками Ів. Левицьскій и д-ръ Яросл. Кузачковскій; зъ цѣлого сойму: Кар. Чечъ и д-ръ Віник. Крайньскій, а заступниками бр. Ад. Бруницкій и Кар. Шаєръ.

При доповняючому виборі 6 членів и тільки жь заступників до комісії апеляційнон въ справѣ податку особисто-доходового вибрани: аъ великою посвѣстои д-ръ Из Гука и гр. Стан. Стадницкій, заступникомъ п. Стан. Ларшъ-Недѣльскій; зъ мѣсть и палатъ торговельныхъ: Як. Піпестъ-Поратинскій, заступ. Генр. Шварцъ; зъ меншою посвѣстои д-ръ Тад. Соловѣй; зъ цѣлого содму Давидъ Абрагамовичъ, гр. Ад. Голуховскій, Іос. Менцянскій, а заступниками д-ръ Владе. Чайковскій, Стеф. Сенковскій и Ник. Торосевичъ.

О 1 $\frac{1}{2}$ годинѣ маршалокъ перерывъ за-
сѣданіе и подавъ до вѣдомости пословъ, що по
причинѣ святочныхъ ферій відрочуе засѣданія
аж до первого дня по святахъ русскихъ, а о
самомъ засѣданіи повѣдомитъ пословъ писем-
но. Пожелавъ вѣдывающимъ послать „Ве-
селыхъ святъ“.

Братство им. св. о. Николая въ Дубецку
(на Мазурщинѣ).

Обставина, що Свято-Покровське Братство в Дубецю знайшло собі симпатію поміж значнішим кружком наших людей в краю, що многі особи з різних місцевостей краю в різних станів зводили приступити в його члени-основателі і що многі интересують ся его розвитком, обставина таля вкладає обов'язок на Совіт Братства донести вѣд в часу до часу до загальної вѣдомості о стані того жь розвитку.

Як уже в попередніх наших згадках, поміщені в газетах „Діло“ и „Галичанин“, було доведено, закупили ми для Братства обширний дімъ въ ринку, складаючий ся зъ семи убікацій, зъ хорошимъ пивницямъ, зъ огородами и півъ-морговымъ кусникомъ поля, положенимъ за мѣстомъ. Реальність тую купили мы въ дорогѣ ліценціаці, а купили дуже дешево, бо лише за 2.982 коронъ. Майже на сплату тої суми всего лише 1.200 коронъ, авділись мы приневоленими продати півъ-морговий кусникъ поля, належачій до тої реальності а положений за мѣстомъ. Поле тоє продали мы за 400 коронъ, а получивши приватну позичку півъ корветними условіями на сплату остальної належності, могли мы бути вже спокійніи що-до закупленого дому, бо позичена сума може буде сплачена въ трехъ лѣтахъ знайму его убікацій. Однакъ знайшли ся нові вдатки. Куплений для Братства дімъ нахотів ся въ протягу семи лѣтъ въ зарядъ оєккуланта жиди и збѣгавъ до тої степені адезильований, що показала ся велика потреба перевести въ нѣмъ значившій репараціи и такожі покрити его новимъ дахомъ.

Не хотѣли больше напиркати ся на шими вѣдзави, запрашавшима прѣстувати въ члены-оснувателѣ Братства, а не выдачнншого выходу, задумали мы въ цѣли прикрыти выдатковѣ на репарацію дому, котрый вынесутъ значительшу квоту, спродати ще и огородъ належачій до купленого дому. Однакъ: многі прихильні нашому дѣлу люде порадили эдержати ся чокн-що зъ продажею огорода, а звернутись еще до декотрыхъ — чи то поодинокыхъ особбѣ, чи церквей, церковныхъ братствъ и запросити ихъ въ члены-оснувателѣ Братства. Идучи за тою порадою выслали мы сими даями декотрымъ Р. Т. особамъ а такожъ церквамъ и т. д. запроши на прѣстувати въ члены-оснувателѣ Братства. Вѣдъ усебѣхъ розселили того запрошена будъ завѣсти, чи буде мати Братство дѣмъ зъ огородомъ, чи безъ него. На кожднй споебб дѣмъ лишитъ ся вже для Братства, хотя вѣдъ, зъ причини продажи огорода, стратив бы половину своєї вартости.

Въ купленбѣхъ домѣхъ, сли не зможемъ
вѣдкрѣти торговлѣ ще передъ святами, тѣ
вѣдкрѣзимо ви по святахъ. Сесѣя торговлѣ будѣ
першоу христѣянскоу торговлѣю въ Дубецкѣ
[Торговлѣ св. образами, одѣвѣтними для сѣ-
лянскихъ хатъ вводиимо уже вѣ житѣ.] Дѣ
купленого дому будѣ перенесена репрезѣ-
нтѣя кредитного товариства „Впра“ въ Пер-
мышль и атентѣя асекураційного товариства
„Дивстеръ“. Въ домѣ тѣмъ будѣ такожѣ при-
мѣняемо братскихъ ордѣнъ община и вѣдѣзана

Водь Союта Братства им св. О. Ник-
лая въ Дубецку: свщ. Ром. Прислопскі
председатель; Матвій Беребовскій, касієръ
Ром. Мокрицкій, секретарь.

— Про Шевченківський вечір в Бурштині одержали ми ще одну допис, коли допис, поміщений у вчорашній числі "Діла", було вже вложено до друку. Зь сего другого допису подаємо одини уступ, котрий доповняє допис попередній. Чистого доходу зь вечерка, заведяки надаткамъ, було 76 ар. 77 кр. [Надатки вложили Р. Т. пп.: князь Яблонецкий, Марко Михайловъ дідичъ зь Підшумлянцѣ, д-ръ Андрон. Могильницький, потаръ Маначинський, потар. кандидатъ Бартець, неспрабувший на вечерокъ оо. Маркевич, Величковский и Раковскій, дальше учителя Балицький, Цапъ и Яновскій (два посаджіи на вечеру не були)]. Зь тыхъ 76 ар. 77 кр. призначивъ комітетъ 46 ар. на Руску Бурсу вь Новѣмъ Санчи, 5 ар. на памятникъ Шевченка, 5 ар., на фондъ будови руского театру, 5 ар. на Руску ремісничо-промислову Бурсу у Львовѣ, 10 ар. на бѣднихъ Комарянцѣвъ а решту по-надъ 6 ар. на убогу молодѣжь рускогъ гімназіи у Львовѣ.

— Посвящене церковных предметов для новои львовской церкви Преображения Христова водболу ся въ свято Благовѣщеня Пресв. Дѣвы о 9 годнѣхъ передъ полуднемъ въ львовскѣй Успенскѣй церкви О. крал. Делькевичъ въ сослуженіи обоихъ сотрудничаетъ сея церкви, при участіи кумъвъ и кумъ въ львовскоинтеллигенціи, церковного братства, сестрицтва и великого числа парохіанъ посвящать: 8 хоругвей, 2 кресты, патерицію, тетраподный образъ, двѣточій железнѣ, шовковый шаль. Кумами були: п. Юл. Романчукъ и панѣ Георгерова, п. Ив. Вѣчай и панна О. Барвиньска-д-ръ Я. Кулачковскій и панѣ Паньковска-д-ръ Ст. Федатъ и панна В. Литаньска, дир. Харкевичъ и панѣ Шухевичева, п. Вас. Набрный и панѣ Маркова, д-ръ В. Коцовскій и панѣ Грушевска, п. Григ. Вредцова и панѣ О. Левцicka, п. Сивулякъ и панѣ Павенцка, п. М. Голейко и панѣ Джулинська, п. Коломысь и панна Шухевичьвна, панѣ Ясеничка и панѣ Мончаловска, п. Бѣлякъ и панѣ Кнудикова, ученикъ Набрный и ученица Лаголина, п. Дѣдухъ и панѣ Ева. При сѣхъ нагодѣ аложили они и другіи добродѣи въ составъ церковно-братскои касы 248 коронъ. За сѣскаву прислугу и щедріи датки складаютъ отъ сѣихъ сердечне спасѣ-Богъ подписаніи членѣ церковного братства, сестрицтва и чѣтальни „Проезвѣтъ“: Михаилъ Шпуртувъ и Анна Корсибова, Андрей Гренъ и Каролина Королева, Василь Король и Марія Гуменюкова, Теодор Лозинскій и Анна Урбановичева.

— Сензациіе убійство. Минувшюю ночью допустив ся ненесвідомий ще алочинець убійства на служницю паньства Гейтшювъ Лйовѣи при улиці Сакраментокъ с. 10. Вдерши ся въ ночь до кухни, де спала служниця Магдалена Ілликъ, убійникъ зацвѣвъ ёи сильнѣи ударъ якимъ тупымъ ножъ въ праву скрань такъ, що она вѣдъразу сконала. По довершеню убійства алочинець накрывъ служницю диваномъ и положивъ на нѣмъ сокирку, що лежала вѣдъ шафою. Коли убійникъ поравъ ся коло своєї жертвы, панъ Гейтшювъ зачула стукѣтъ и пробудивши ся, думала, що въ кухню сѣвъ ёи служачій, тому и поспытала ёго, чого вѣдъ хоче. Коли-жъ не почувъ вѣдповѣдѣти, пробудила мужа и засвѣтила лампу. Тымчасомъ убійникъ замкнувъ вѣдхидену дверь въ кухню до покою и утѣкъ огородами Гейтшюмъ вайшовъ до кухни и побавивъ страшну пригуду. Що-до мотивовъ убійства то рѣшениа, що алочинець допустивъ ся ёго не на нѣмѣрѣ рабунку, а зъ мести, и тому зарано вчера рано уязнено каменарского помѣчника Фр. Барцѣховского, що вже вѣдъ довшого часу су залицавъ ся до убити, але она не хотѣла ёго. Уязненный твердо выправъ ся вини, отже почато дальшій дохожденя.

— Вчче німецьких професорів середніх шкіл відбуло ся оногда у Відня. Дискусія веда ся головно о обмеженю числа предметів псативати. Також прийняо вчче висноса: щоби число учеників въ класі ніколи не перевищало 40; щоби до оцнюваня пильности и поступу въ науці прийняо лиш три степені: „недостаточно“, „добре“ и „дуже добре“, щоби свідцтва выдавано лиш раз до року. Ся висноса передано комісії котра має здати аз них справу на слѣдуючымъ вччу, яке має відбути ся за рік.

— Повени. Майже всі всієї провінції на шов держави надходять тривожні ввісти про повени. У Відні розгудала ся річка Віден наробивши досить ушкоди та заливши сельничі шляхи. Так само повиступали є в берегах річки в Стірін, Чехін, Мораві, Шлезку. Небезпечка росте з кождою хвилиною вже водю кількох днів надуть там де іще та й топити ся сивіть, що є в концем марта присыпав був грубо землю. Навіть іже жителями мнотг панув тривога. Прислучай яконєс поважнішшою катастрофи не готовано помочі військову, а надь берегати річку розставлено сторожу, що стрілья армат, коли вода відносить єя.

— Комбіновані білети залізничні. Також цього року дирекція залізниць державних заводить абонаментові комбіновані білети: 3-денний і 30-денний на деякі шляхи, куди можна виїздити на літній прогулянки та відпочинку. Це так в Галичині на шляхах Львів-Стрий-Лавочне, Перемишль-Хирів-Стрий, Дрогобич-Ворзеля, Стрий-Станіслав-Візь-Воронянка, Станіславів-Тернопіль-Хривляч-Коломия, Краків-Белзичка, Краків-Суша-Нове Задобрє-Лупків, Струж-Тарбів, Ясло-Ришів, Хабівка-Закопане. Вза за сими білетами не єсть нічим обмежена, ані що-до частого уживаня их, ані що до перевіз их за факт.

— Против „lex Гупка“ вилывають до сейму
що дня сотки протестів в тисячами підпи-
сав. Більшість протестів надходить із за-
хідної Галичини на руки людюцїв, але і
на руки реняків послів надбано вже
кількасот таких протестів. Нині достави-
в. Окуневскій змѣж 300 протестів. Всѣ на-
пій громады повинні вчасно запротестувати
в сей спосбѣ против сен „новон ласки“ для
хлопа!

— Новый уряд почтовый буде отвореный почавши вѣдь 16 с. м. въ Ялѣвѣ подѣ Львовомъ за Личаковскою рогачкою, и называтся онъ буде „Львовъ, XIV“. Окружъ дорученъ сего уряду буде обхитати: Яловецъ, Кривичѣ, Машѣвъ, Масрѣвку и Пасѣки галицкѣй. Сей урядъ буде сполученый почтовыми возами курсующими мѣжъ пнмѣ, а Бережанами изгладно Перемѣшлянами.

— **Дрбний вѣсти.** Славный французскій писатель Емилъ Золя занепадає тяжко на запа-лене легкихъ. — П. Бровнимъ Луцкиа пере-ставъ бути членомъ редакціи Ruschi katolic-кого. — Въ мѣстоцѣсти Арментонъ били Ко-руны въ Неспаніи зачала ся пѣдзога въ ме-шаню умирающаго чоловіка, которому свине-

ників уділявляв ся. Та й так, и при тѣмъ кровнѣ
приятель и знакомій умираючого, самъ умираю-
ракоцій и священникъ погнѣли. — У Відні по-
меръ професоръ церковного права на універ-
ситетѣ радникъ двора Массенъ. — Новона-
браного директора польского театру Павла
ковского угостили приятель бенкетомъ, що
відбувъ ся вчера, а нинѣ... мають вѣнцамъ
прибрати постанову Фредра (при улицѣ
Фредра) на знакъ, що театръ польскій
Львовѣ ажъ теперъ дожде свѣтлон хвалѣ.
Шопка! — Лявкарѣ въ фабрикѣ тютюну въ
Монастерска-хъ д-ръ С. Адлеръ обходивъ
ногды 40-лѣтній ювілей свого званья. — Ко-
мисія бюджетова въ соймѣ ухвалила вчера
20 000 коронъ на поставлене колоныи Ми-
кевича у Львовѣ. Субвенція буде выплаченъ
въ 5-рѣчныхъ ратахъ по 4000 коронъ. Е-
рускій подобній цѣли соймъ не бувъ бы такъ
ласкавый.

— Русины! Памятайте на Руску Бурсу ринковничо-промыслову у Львовѣ.

Наука, штука и література.

— Украинско-руске Драматичне товариство р. Котляревского устроило си нехдѣ въечерьъ въ сѣди Мѣскаго Касина трете аматорскыя представлениа сполучене въ продуцие вокально-инструментальное. Се представле удало ся въ кожжого огяду. И публики явилася много.

Представлені 3-актові комедії «Ари-
насти» Григорія Пеганінського попередили ді-
продукції музичні: скрипкове сольо п. Пан-
кова і дуети пп. О. Шухевичівної і М. В.
лошина з Лисівської опери Рівнянськ. обл.

— Совершенно было важно, чтобы гарно вышло, — лишь добрый творец не кончил удачно. «Тропак» [Вернацкого], хочь п. Панько и доиграв' его з братурою, не надав'я продукци' концертов, бо брак' ему т' еффективности а заром'т' н'жности, котр' бы таких' концертных' творч'х' безуслов'но вымат'в' ся. О сколько в' доиграю тропа п'бнази мы у п. Панькова в' высоч'и' ст' п'и розвитку техн'ку а опанован'е инструм'ту, о столько надидрограмовне виконан'е „Ку-в'як" выказало велику н'жность и нигел'ц'ю концертанта. Ц'ляком' природно, що п'блика высказала своє велике вдоволен'е сн'ж'ними оплесками, котр'й вичерч'в' п. Паньку зовс'м' належались. Оплески р'вно: збрала и на Шухевич'вна и п. Волошин'я поправне в'дос'п'ван'е дуету з' „Р'бд'вином' н'ча" при аккомпан'ямент' фортеп'яна.

Що-до представлення „Аргонавтів“ мислю зовсім щиро признати, що оно дуже гарно повело ся. Аматори довели вже до повної рутини, котра позволяє имъ на жвѣтїи и природній рухи на сценѣ [а братъ того дїя ся звичайно водчувати въ аматорскихъ представлєняхъ]. До щасливѣйшихъ креацій належали безперечно мужескій. Въ жѣночїихъ завжди ми мало поворотности, а за те декды за много декламаціи. До найкрасѣйшихъ мислю зачислити креаціи Язона Дѣносеа Акиндана Всеволода, а зъ побѣднѣхъ ро Порфирїя Кармановича та Марїйки. Загальнє вражѣнє штуки и єя водгортає було дуже добре; пѣваннє було велике вистудїованє и єдиночїихъ роль та докладно, знаменнє ржисерована. — Р. Г.

Господарство, промыслъ и торговля.

— Въ Товариствѣ взаимныхъ обезпече-
ннхъ „Дисторъ“ прибуло въ мѣсяцъ мартъ с.
4822 важныхъ полицѣ на суму 5,513.202 к.
обезпеченномъ wartości въ премію 45.853 к.
20 сот.; Разомъ въ I. кварталѣ с. р. выд-
ннхъ 12.031 важныхъ полицѣ на суму 14,851.543 к.
въ премію 117.318 кор. 19 сот. попередне-
року за той самъ часть было 9.975 важныхъ
полицѣ на суму 12,699.526 кор. въ премію
99.436 кор. 64 сот. Шкоды въ мартѣ бу-
с. р. 34 случаявъ; разомъ вѣдъ 1 сѣчня
конца марта с. р. было 74 шкоды, въ
трѣхъ 68 вже выплачено, 2 шкоды нахо-
ся въ ликвидаци, а выплату 4 водшкодова-
(въ сумѣ 1.137 кор. 84 сот.) на разѣ въ
чинъ правныхъ здержанъ. Сума всѣхъ тѣ
шкоды разомъ въ коштанъ ликвидаци вы-
сѣтъ brutto 30.972 кор. 40 сот., а по потру-
ннхъ части реасекурованомъ лишася на вл-
ный рахунокъ 17.380 кор. 78 сот. Минуш-
року по конецъ марта выносилъ сума шко-
49.092 кор. 86 сот., а по потручено часть
асекурованомъ лишася на влсннхъ раху-
ннхъ 17.380 кор. 78 сот.

24.642 кор. 78 сот. — Фондъ резервный въ
день 31 марта 1900 выносить 252.277 кор.
42 сот.

— Рахунок Товариства взаємного кредиту „Дістєрль“ у Львові стоварищено зареєстрованого з обмеженою порукою на місяць
мартя 1900

Л. Станъ дожный:

1. Удѣлы членскій впачений	кор. сот.	68 648-31
2. Фондъ резервовый		5,477-04
3. Специальная резерва		453-32
4. Вклады:	кор. сот.	
а) станъ на поч. мар. 1900	689,659-70	
б) вложено въ маргѣ	22,576-81	
	разомъ	712,236-51
в) вынато въ маргѣ	18,161-53	
остатъ въ концѣ март. 694,074-98		694,074-98
5. Сальдо процентная (шобран.)		18,440-00
6. Зыскъ за року попереднього 1899		5,988-16
7. Неподнята дивиденда за р. 1897/8		1,370-63
8. Кошты спору		156-67
9. Рахун. Тов. въ обезп. „Дивестеръ“		11,000-00
10. „ рѣзныхъ сторѣвъ		157-50
	Сума	805,767-21

II. Станъ чинный:

1) Позички удължен:		
а) станъ на поч. мѣсяца	680.952.51	
б) удължено въ мартъ	34.350.00	
	разомъ	715.302.51
в) сплачено въ мартъ	21.129.23	
Станъ въ концемъ	694.173.28	694.173.28
2. Готвка въ касъ 31 марта 1900	1.785.00	
3. Цѣнный паперы резерв. фонду	5.163.68	
4. " " " " "	86.400.—	
5. Въ шадници почтовой (обор. чекон.)	1.605.89	
6. Въ товаристватъ и банкахъ	13.556.74	
7. Сальдо коштовъ администраціи	3.802.62	

Членовъ прибуло 50, убуло 28, оставало
зъ концемъ марта 1900 року 1801 членівъ
зъ 1866 декларованими удылами въ сумѣ 93.30
кор. — Стона процентова въдъ вкладокъ 4%
процентъ въдъ пожикокъ удылованихъ зъ
провизією на кошта адміністраціи 6 1/2%.

Добре средство домашне. Межи средствими домашними, які нїз звичайно уживали єко усїм рясїч бѣль у усуваню натирани при перестудах т. д., займає виготовленє з лабораторіи Аптеки Ріхтера при Празї Liniment. Capsici comp. перше місце. Ціна дешева: 40 кр., 70 кр. и 1 кр. за флашїку а кождо флашїку можє дозвати по звітївнїх акорї

Телеграммы.

Відень 11 червня. На день 6 мая заповіджено приїзд австрійського цесаря до Берлина. З цесарем поїде також Голуховський. — Деякі дивняки доносять, що рада державна збере ся доперва 24 мая. — Міністер судівництва видав об'явку до судів порушати прискорене поступовання в справах банкрутства, в справах надання кредиту в виключний спосіб поступовано. — N. W. Tagblatt довідує ся, що надзвичайний кредит для війська ухвалено в висоті 54 мільонів корон, а 156 мільонів корон для моряки. Підвистеми контингенту в круїз має бути обговорено в останній сесії.

Петербург 11 цѣтвя. Въ лѣтъ вѣдѣ-
де ся тутъ мѣждународна конференція въ сирѣ-
въ управлѣнныя мѣждународныхъ вѣлѣнныхъ
вѣдѣнныя и потребае до 6 тыждѣнныя. Бога-
делѣгатавъ мае прѣхати въ Австро-Уго-
лѣнныя.

Букарешт 11 червня. Палата послів ратифікувала гагську конференцію.

Дубровникъ 11 цѣтна. Зъ Цетинѣи до-
сятъ, що въ лѣтъ насъ прѣхати до Черногоръ
прокураторъ синоду Побѣдоносцевъ зъ дво-
рѣйскими епископами на посвячене яко
новой церкви.

Лондонъ 11 цвѣтня. Съ острова св. Елены доносятъ, що корабель съ полонеными Брами станувъ вже въ пристани.

Лондонъ 11 цвѣтня. Зъ Льюренцо-Ма-
кіаъ и зъ Преторіа доносать до двохъ ло-
донскихъ дневниковъ про новый страшнй
погромъ Англійцвъ на полудне въ
Брандфорту. Два 8 с. м. Деветъ побивъ А-
глійцвъ и забравъ нмъ 900 воякъ въ пл-
лонъ. Окромъ того Англійцъ стратили 600
битыхъ и 12 воявъ. Нідерлядске зельманъ
товариство и париске выдане новоіоркско
Герольда такожъ одержали подобнй вѣс-
Буря загрозилъ всѣмъ зельманчій сполученіа
Блемфоненомъ.

Переписка Редакції и Адміністрації.

Вп. Т. Ян. въ 36. За 2 кварт. придет 1
6 кор. 60 сот. — I. Ка. въ До. До конца цвѣ-
тень придет еще 1 кор. 20 сот. — I. Ва. въ I
Ще 4 кор. 80 сот. — O. Ро. въ Не. Ще 20 сот.
— П. Ко. въ Ро. Придет еще за 1 кварт. 1 к
20 сот. — И. Го. въ Пр. За 2 кварт. придет
намъ 7 кор. — В. Ли. въ Бу. Придет намъ
37 сот. — К. Ма. въ Шв. Придет намъ ще
кор. 20 сот. — М. Со. въ Яс. Придет намъ
1 кор. — Хв. Тов. Род. въ Ко. Придет намъ
40 сот. Е. Ле. въ Кр. Придет намъ еще 40 е
— Н. Ст. въ Бо. На сей рѣкъ положено вж
кор. — Р. Це. въ Ол. За цвѣтень придет ще
кор. 10 сот. — М. Ва. въ Рѣ. Выясламо час
пись все на часть и правильно; нумеры вы
сламо въ-друге и просимо недѣйшлѣ числа р
клямувати вразъ по 24 годинахъ ва-для наш
контроль.

Зъ ц. к. Дирекції держ. золотницъ.

Дотепершня назва етаци Тирницъ на шляху Шайбмилъ Кергогозъ буде амбана зъ днемъ 1. мая 1900 на "Фрайландъ-Тирницъ".

Ч. 6836/1900.

КОНКУРС.

Головний Виділ Товариства "Просвѣта" у Львові оголошує отрим конкурс на посаду тимчасового урядника в канцелярії Товариства "Просвѣта" з місячною платнею на разі 60 корон. Компетентні о сию посаду можуть внести подана удокументовані відповідно до Головного Виділу Товариства "Просвѣта" — найпізніше по день 30 н. ст. цвітня с. р.

Виказати треба вік і характер, та дати доказ знання рускої мови в слові і добрім письмі — власноручним. Блазших умовий можна засягнути в канцелярії "Просвѣта".

Від Головного Виділу Товариства "Просвѣта".

У Львові дня 11 н. ст. цвітня 1900.
Юл. Романчук. Гр. Вреціона.

Цѣна збѣжа и другихъ продуктівъ.

10 н. ст. цвітня 1900.

[Цѣна подана въ коронахъ.]

Львівъ: Пшениця стара 14-60 до 15-20, пшениця нова 14- до 14-80, жито старе 11-20 до 11-50, жито нове 11- до 11-20, овесъ старий 10-50 до 11- до овесъ новий 10- до 10-50, ячмінь пашинный 9-80 до 10-50, ячмінь броварный 12- до 14- горохъ пашинный 11-50 до 12- до вареня 13- до 20- вики 11- до 12- насьне льняне — до —, насьне конопне — до — бббъ — до —, бобикъ 11- до 12- гречка — до — конюшина червона 150- до 180- конюшина бѣла 100- до 140- конюшина шведка 140- до 170- кукурудза стара — до —, кукурудза нова — до —, рѣнакъ 22-50 до 23- хмѣль старий 80- до 100- хмѣль новий за 65 кильо — до —, оковита готова за 10.000 літрѣвъ 37-25 до 37-75, на термінъ 36- до 37-.

Цѣна рогатом худоби на вѣденськомъ торгѣ. На торгѣ д. 9 цѣтна пригано рогатом худоби призначено на зарѣвъ 4800 штукъ, мѣжъ тымъ въ Галичинѣ . . . 959 " зъ Буковини . . . 12 " Торгъ спокійный. Галицькѣ волы плачено: прима 67 до 70 К.; секунда 62 до 66 К.; терція 50 до 61 К., вымково плачено по 71 до 74 К. — Підгучий бугай и корови по 50 до 66 К.; — худий товаръ по 36 до 44 К. за метричнихъ сотнарь живон ваги.

Надбослане.

"Грамматика церковно-словенского языка. Написана съ уваженіемъ жерель старословенскихъ черезъ Д. ра Іос. Мазалинського, пралата домового святѣйшого Папы Рим., видиректора гр. кат. сѣменища дух. и пр. въ Львовѣ". выиде друкомъ еще въ сѣмъ роцѣ. Пронумерата съ пересѣленихъ вынести 2 Корони и 20 сот., котору треба переслати до автора на ул. Коперника ч. 36. По выпечатанію того дѣла стала цѣна его буде три Корон.

АТЕЛІЕ ДЕНТИСТИЧНЕ

Львівъ Гетьманська ч. 6

зложено въ колькохъ вѣдѣлѣвъ въ которыхъ выконує ся: пломбование, вытѣгание зубѣвъ безъ боли, установка штучныхъ зубѣвъ.

Дѣя провинція заведено тую выгоду, що надбосланъ почтово аукционъ, зложеномъ и т. д. штучны зубы надрѣзаны ся и высыланы водворного почтою. — Ателіе отворене черезъ цѣлый день.

84 22-62 А-рѣ дентистъ Вікторъ Янковскій.

Яко добру и певну льокацію поручаемо:

4 1/2% Листы гіпотечный,
4% Листы гіпотечный короновъ,
5% Листы гіпотечный преміованъ,
4% Листы Тов. кред. земского,
4 1/2% Листы Банку краєвого,
5% Облігація Банку краєвого,
4% Позачку краєву,
4% Облігація пропінційный и всякой рева тѣ державный.

Пасеры тѣ продаемо и купуемо по найточнѣйшомъ курсѣ денномъ. 874 [8]

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. упр. галиц. анц. Банку гіпотечного.

КОПЕРНИЦКІЙ и СЫНЪ

Оптики и Механики у Львовѣ площа Галицкая ч. 1, противъ Банку Гипотечного на плантаціяхъ площади Галицкой

поручає въ великомъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевѣйшыхъ: окуляры, цѣкеры, зорнеты, бинокль, дальножмы, барометры, термометры, микроскопы, лопы, компасы, райсѣйты, таксы мѣричій, піоны, лібелъ, манометры и т. д. Ураджено дѣлѣвѣвъ электрничныхъ. Всякій направила полатоджуютъ ся лѣтъ найскорше и найдешевше. 4815

Портретъ Тараса Шевченка

Цѣна 50 кр.

Дѣстати можна въ товариствѣ "Просвѣта" у Львовѣ Ринокъ ч. 10.

ВИДАВНИЧА СПІЛКА

В белетристичній серіі виданъ вийшли досі отсі книжки:

№	Назва	Ціна
1.	Отефан Ковалів: Дезертир і інші оповідання	80 кр.
2.	Іван Франко: Поеми	80 "
3.	Ольга Кобилянська: Покора і інші оповід.	70 "
4.	Гю де Мопассан: Дика пані і інші оповід.	65 "
5.	Іван Франко: Полуйка і інші борисл. опов.	70 "
6.	Наталія Кобилянська: Дух часу. Оповідання	80 "
7.	Кнут Гамсун: Голод. Роман	1-10 "
8.	Леся Українка: Думи і мрії. Поезиі	80 "
9.	Ст. Ковалів: Громадські промисловці	80 "
10.	Уільям Шекспір: Гамлет. Принц данський	90 "
11.	Генрик Понтюпідан: Із хат.	70 "
12.	Богдан Лепкий: З життя	60 "
13.	Г. Гауптман: Візник Геншель	80 "
14.	М. Коцюбинський: В пугах Шайтана	80 "
15.	Шекспір: Приборкання Гоструха	70 "
16.	Павле Мирний: Лілі Люди	60 "

Книжки сї серіі оправлені в полотно.

II. серія (брошури):

1.	К. Кавці: Народність і її початки	30 кр.
2.	Фр. Енгельс: Людвіг Фаврбах	25 "

467 1-2

Адреса: Львів Чарнецького ч. 26.

П'євць церковный

молодой, безжениый, испитованный, умный хоръ, шукає мѣста. Близка вѣсть: Димитрій Вареница въ Денисовѣ [почта Денисовѣ]. 193 2 2

Александръ Климекичъ

Львівъ Кароля Людвика ч. 1.

СКЛАДЪ ПАПЕРУ

и приборѣвъ д. писаня та рисовача

поручає у великомъ выборѣ

ОБРАЗЫ СВЯТЫХЪ

по найдешевѣйшыхъ цѣнахъ.

Величезный выборъ каламарѣвъ и гарнитуровъ на бюрка, альбумѣвъ на фотографіи и карты величавый выборъ рамъ и рамокъ до образѣвъ ольбныхъ, штихѣвъ та гелиографуръ а такожъ

Преміи Товариства штукъ красныхъ. 199 2-7

Quaker Oats

Всюды можна дѣстати въ пачкахъ по 1 фунтѣ и по 1/2 фунта (зѣ приписомъ вареня).

Скрѣпленъ и эмблемъ дѣти, якъ жаденъ инший кормъ. — Не справляє запору, а таки не допускає до нежитѣвъ желудка.

Для кухнѣь взагалѣь

дає Quaker Oats (америк. опыханный овесъ) отой користи: варить ся швидко (за 15—30 минутъ); дуже добре розклене ся на самой водѣ, дѣятого не потрібѣно при такъ званныхъ фальшивыхъ сосахъ и супахъ жаднои заправки. Веѣ стравы, варенъ зѣ америк. опыханого овса, мають дуже добрый смакъ; Quaker Oats є дуже выдатный, дѣятого и дешевый. 431 IV.

Испытывающий п'євць церковный

безжениый, знающий потный спѣвъ, глядає посады дяка. Адреса: Николай Власенко въ Навръ п. Кривче надъ Збручесь. 190 3-4

МУЖЕСКУ

644

Безсильность

вымыслину именно странными наслѣдками тайныхъ грѣховъ молодости и разпуты, усуне наивно и на довогъ одинока, розширена въ многыхъ выданныхъ иллюстрированныхъ книгъ

Самоохорона д-ра Ретана

Россійское издание: 1 ар.

Польское издание: 1 ар.

Нѣмецкое издание: 2 ар.

Тысячъ людей нашла въ нѣй полонена своихъ недугъ и направила свои мужескыи силы при помощи указанного въ книжцѣ спосѣбу лѣченя. По одержаню франко наложности, высылка ся франко книга въ кувертѣ магазномъ издавца Р. Ф. Бйеръ въ Лейпцигъ. (R. F. Beyer's Verlagsbuchhandlung in Leipzig.)

Гармоніомъ

до науки спѣву

дуже тревалон конструкція

поручає

ИВАНЪ СЛИВИНСКІЙ

у Львовѣ.

4

XXXXXXX

XXXXXXX

XXXXXXX

XXXXXXX

XXXXXXX

XXXXXXX

XXXXXXX

XXXXXXX

XXXXXXX

XXXXXXX

XXXXXXX

XXXXXXX

XXXXXXX

XXXXXXX

XXXXXXX

XXXXXXX

XXXXXXX

XXXXXXX

XXXXXXX

XXXXXXX

XXXXXXX

XXXXXXX

XXXXXXX

XXXXXXX

XXXXXXX

XXXXXXX

XXXXXXX

XXXXXXX

XXXXXXX

XXXXXXX

XXXXXXX

XXXXXXX

XXXXXXX

XXXXXXX

XXXXXXX

XXXXXXX

XXXXXXX

XXXXXXX

XXXXXXX

XXXXXXX

XXXXXXX

XXXXXXX

XXXXXXX

XXXXXXX

XXXXXXX

XXXXXXX

XXXXXXX

Рѣкъ заснованя 1892

ТОВАРИСТВО ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ „ДНѢСТЕРЪ“

Львівъ, Ринокъ ч. 10 (домъ „Просвѣта“.)

перше и единое руске товариство асекураціе, припоручене Веч. Духовенству и всѣмъ вѣрнымъ Виреосъ. Митроп. и Преосв. Еп. Ординариатами всѣхъ трехъ епархій, обезпечие будыщи, ураджено домашне, слога, господарскыи зааряды, збѣжє въ зоріи и соломѣ, ебю въ стѣгахъ и будыщахъ противъ шкѣды огневыхъ.

Станъ фондѣвъ гваранційныхъ зѣ даємъ 31

грудня 1899 выносятся:

Фондъ резервовый 245.814 к. 52 с.

Резерва премій 148.480 „ — „

Резерва спеціальна 1.684 „ 80 „ 486.145 к. 92 с.

Фондъ основный 72.000 „ — „

Фондъ емеритальн. 18.166 „ 60 „

Таркомъ „Днѣстра“ дуже умѣркованъ, услѣва обезпечєнь користи, а шкѣды ліквідуютъ ся безпрѣволочно. До кѣнца 1899 року выноски выплаченъи шкѣды 1.649-565 кор. 58 сот. Полісы „Днѣстра“ приймає Банкъ краєвий при поминчанъи зпѣтѣчныхъ.

На житє можна обезпечитись черезъ „Днѣстеръ“ въ Товариствѣ взаимныхъ обезпечєнь въ Краковѣ, котре дає найкористивѣйшій услѣва, представляє своими значными фондами наибольшу гарантію, и выдає полісы и киты въ рускомъ языкѣ. 34

ТОРГОВЛЯ и РУКОДѢЛЬНЯ

ПЕТРА ДУТКЕВИЧА

въ СТАНИСЛАВОВѢ

улиця Бельведерска ч. 2

поручає по цѣнахъ дуже приступныхъ чашѣ, лѣхтарѣ, навуки, патерницѣ, хресты и т. п., золотить огнено дуже тревало старѣ чашѣ, пушки и дає самъ до посвященя.

Поручає ся ласкавымъ замовленямъ! 144 17-7

Климентій Федуньо

переплетникъ бібліотеки ц. к. львѣвск. університету

поручає

свое переплетничѣ и галинтерійне заведење

у Львовѣ ул. Академічна ч. 8. 566

Подоймає ся всякихъ робѣтъ, особливо переплету служебныхъ, свѣтлѣй, молитвенныхъ, бібліотечныхъ книгъ Альбуновъ, Мавъ, Дипломѣвъ и т. п. по умѣреныхъ цѣнахъ.

НА СВЯТА!

Вытягъ зѣ цѣнника винъ, коняковъ, портѣру, горѣвѣвъ и медѣвъ зѣ пивницѣ

НАРОДНОИ ТОРГОВЛѢ

А. ВИНА.

Б. КОНЯКИ.

Назва	ед.	Цѣна въ коронахъ	Назва	ед.	Цѣна въ коронахъ
Зеленякъ	1/4	100	Коняки	1/2	300, 360, 440 и 520
Регалійское	1/4	120, 140	"	1/2	540, 640, 800 и 1000
Самародне	1/4	160, 180, 200, 220, 240	В. ПОРТѢРЪ.		
" мушкат.	1/4	260, 280, 320	Портѣръ авгл.	1/4	136, 1/4, 070
"	1/4	260, 280	Г. ГОРѢВКИ.		
Семародское	1/4	180	Гр. Дроговского	1/4	вѣдъ 200 до 360
Клистервайбургеръ	1/4	120	"	1/4	100 „ 120
Регеръ	1/2 л.	124, 126, 128	Надѣнякъ	1/4	220
Бургундское	1/4	280	"	1/4	120
Трициптеръ	1/4	160	Кромѣ того старѣ горѣвки и лікеры по разлѣч цѣнахъ.		
Фединасье	1/4	200	Д. МЕДЫ. 152		
" Goldbeck	1/4	260	знаменитонъ кнѣсти: солодки, кытранны, старѣи и ово- чей въ 1/2 и 1/4 ед. вѣдъ 0-90, до 240.		
Саргунское	1/2 л.	160	УВАГА Меды поилины и ги переняство передъ иншими напѣтисма и находитъ ся въ каждой лѣтѣ		
Роско да Лиза	1/2	110, 1/4, 200 и 260			
Тонкай солодый	1/2	400 и 600			
" вытравный	1/2	400 и 600			

При закупкѣ товаровъ про имо пок икуватись на нашу часописъ

Выдавецъ и одѣлчальный редакторъ Иванъ Белей.

Пацѣръ зѣ фабрики Черлянской.

Зѣ друкарнѣи Институту Отавропійского подѣ заридомъ Іосипа Данилюка

проводити свою працю комісія. Аби могли бути покладені проєкти законів в економічних справах, правительство наміряє продовжити сесію парламенту на так довго, як довго будуть собі сего бажати парламентарій сторони. Судити доносів честиюх дивізіонів правительственої групи, мимомодій в чеській сойм, не уважають парламентарно ситуації за загрожену.

Narodni Listy довідують ся, що в міністерстві просвіти зредатовано тепер нову основу закона о школах національних меншостей. Она в дечім різниці ся від елборату предложеного перед тим угодовий конференції. Не звісно, чи згаданий проєкт закона буде предложен чеському сойму, чи угодовому підкомітетови. Загалом адмовано будить се, що правительство доси не предложило чеському сойму закона в справі краєвих язиків в автономічних урядах, що до котрих наступила згода на чесько-німецькій конференції. Говорять, що правительство буде так довго зволікати в рішенні, доки не набере певности, що в наслідок проволони все ему поведе ся; ели правительство не змискає на часі, стратить все.

Буковинський сойм прийняв одностайно внесення, аби для звеличання євдеєвських роковин уродив цесаря утворити 4 stipendii по 600 корон, призначив для молодих Буковинців, що посвячують ся релігії, маларству або музиці. Принято також одностайно внесення п. Василька стверджуюче, що сойм узнає в цілому обсямі дуже багату програму президента міністрів в высказує надію, що правительству остаточно поведе ся через привернення національного мира зробити раду державу спосібною до парламентарної праці и довести до важного для всіх народів Австрії здійснення економічних задач програми.

Зь театру війни.

Англійське міністерство війни доси не одержало потвердження вستی про новий поразку Англії під Меркатоном, між Блемонтоном а Брандфортом. Англії мали стратити тут 600 людей в убитих и ранених, и 800, а побіди другон вستی 900 в полоненнях — разом отже на раз 1500 людей. Про битву під Венепером, також нема докладних звісток. Не докладна депеша Роберта доносить, що ворог був в послідних днях незвичайно рухливий. Однак команда Бурба стоїть на півночі від ріки Ораніи недалеко Алівал-Норту, друга атакує англійській гарнізон в Венепер, де Англії держат ся дуже добре и завдали Бурам великі страти. Бюро Райтера доносить, що Англії стратили в убитих 11 а в ранених 41 воїнів. На другій день битва розпочала ся наново.

Зь Лідсміту доносить, що Буря розпочала канонаду против табору Англії, але не зробила ніякої шкоди. Бурам відповідали корабельні артилії, а реакційний відділ розсвідив, що Буря знаходять ся в великій силі и добре обкопали ся. Окрім

того они уставляють назад в позиції велику артилію „догого Тома“. Буларь доносить Роберта, що коли Англії перенесли ся на іншій позиції, Буря ударили на праве их крило. Артилія прислужала артилії Бури замовкнути. Страти виносять 4 убитих и 8 ранених. Приватна депеша зь Лідсміту доносить, що Буря розпочали онотд тригодинну канонаду, причім здемакували всі позиції англійських артилій и бомбардували их табори. Відтак хотіли Буря обійти Англії, але се им не повело ся. Мимо того страти Англії суть великі.

Бюро Райтера доносить, що генерала Гаттара, котрий доси не мав щастя зь Бурами відбито. Его наслідником именованый генерал Карев. Вь Преторіи говорять, що помер командант Маєнінга, полковник Боден-Повель.

Револуційний рух між англійськими підданими в Капленді не утаив. Роберт старе ся всіма силами здавити его. Зь причини розруху на границі Роберт видав прокламацію, вь котрій остерігає населення північної часті каплендських колоній, що против всяких неурядових актів зь их стороны виступити зь найбільшою строгістю воєнного права. Вже доси зараджено багато арештовань виступив урядників и визначивших осіб в містах північного Капленді. Их выслано разом зь полоненими Бурами до Капштаду.

Письма зь краю.

Зь Дрогобицьким. [Домагати ся рускои переписки значить у п. старосты Божиньского зь Дрогобича: демонстрація проти правительств и образа урядника політичного.]

Здавалось бы, що се не можливо, а однак так є! На се доказ: ось яке письмо зь підписом ц. к. старости дрогобицького:

L. 9065. W sprawie metrykalnej. Drogobycz 21 marca 1900. Do wieloebnego Urzędu parafialnego obrządku gr. kat. w Rabczyczach. W ślad tutejszych reskryptów z dnia 18 grudnia 1899 l. 37575 z dnia 20 lutego 1900 i 3 stycznia 1901 l. 5934 wzywam uprzejmie Wieloebny urząd parafialny po raz ostatni, aby mi do trzech dni licząc od dnia doręczenia niniejszego reskryptu przedłożył wyciąg z metryk w roku 1881 urodzonych chrzciców w przeciwnym bowiem razie będę zmuszony wystać urzędnika Starostwa do sporządzenia tych wykazów na miejsce na koszt Wieloebnego ks. proboszcza, pociągając go do odpowiedzialności za myśl §. 12 cesarskiego patentu z dnia 20 kwietnia 1854 D. p. p. N. 96, ewentualnie nalożąc na Wieloebnego ks. proboszcza grzywnę przewidzianą §. 11 poczołanego patentu. C. k. starosta Bobrzyński.

Генеза сего рескрипту така: Уряд парохіальний, покликуючись на одвітне своє письмо, де було сказано, що запроваджує у себе урядоване в руській мові и письма в другій мові краєвих неурядових звертати буде до ц. к. старости, відослав кілька разів неурядових писем до старости, упрасуючи о переписку в руській мові. Тоді старості наказало звернутися громадекій сей рескрипту неурядовий прихвоще доручити урядови парохіальному. Против сего рескрипту вибів уряд парохіальний на руки першон інстанції зажадало до ц. к. намістництва.

Однак сей рескрипт, поминувши не-

одвітний спосіб доручення его, сам собою так цікавий, що мусимо его основніше обговорити.

Передовім впадає в очи, що п. Божинський [звістний ще зь Рогатинщини зь безпощадної борби зь о. Петрицьким зь Кололини за руській язик] грозить вь тій рескрипті, що пішло до уряду парохіального урядника зь старости для виготовлення витягів метрикальних, однак не розважив, чи закон на се дозволяє, а мабуть не знає, що дня 8. счня 1887 найвищої трибуналь державний рішив: „Die Einflussnahme der politischen Behörde auf die Führung der Pfarrmatriken besteht lediglich in der Obsorge, dass die Matriken ordnungsgemäss geführt werden“, а опис §. 25. патенту зь 29. вересня 1858 урядникам політичним не облімо глядати вь метриках навіть при конскрипціях. Уряд парохіальний не підлягає властям політичним, тільки духовним, и длатого не властє політична, а духовна віддає новому парохіи метрики або відбирає их; отже вь сьмі випадку був бы о. парох зовсім против права не поступив, не видаючи высланому урядникови кияв метрикальних. Природно було бы, щоб п. староста, коли хоче що вымусити від уряду парохіального, відібав ся зь тым до консисторії, бо лише тая має право урядови парохіальному приказувати. Однак п. староста мусів бы свои рескрипти до консисторії писати по руски, а знов консисторія теж по руски віднесла бы ся до парох, отже уряд парохіальний полагав бы так руску переписку, quod erat demonstrandum! Бо-ж прець нема т-кого закона н в цивільній н в канонічній праві, щоб руській парох мусів знати вь мові и писем польськй язык! сего від него ніколи не домагало ся, н при высказані, н при інстанції.

А вже класичне те місце вь згаданім рескрипті, де п. Божинський загрожує §. 11. и 12. патенту зь 20. цвѣтня 1854 р. Отже длатого, що уряд парохіальний домагає ся переписки рускои, річи так природно вь нашій руській краю, де до янны другон мови краєвої не обовязаний, — длатого після гадки п. Божиньского допуская ся демонстрація проти правительств и образа урядника політичного! Коментаря до такої шовіністичної лютости чей не треба!

Так то воює п. староста Божинський против законного поступованя руского духовенства и так публично и ясно кваліфікує жадає рускои переписки. Як-ж то мусити бути тайні урядові кваліфікації котрі не мають узрѣти світла дневного?

Зь Старо-Самбірщини. [Борба о руській друки фасіні.]

Зь початком лютого с. р. удав ся я лично до дотичного відділу податкового при ц. к. старості вь Старім Самборі за друками до фасіні вь справі податку особисто-доходового. При тій виразно просив я о друки руські. Ц. к. адіюнт податковий Шаманек заявив мені тоді, що друки доручено вже старосту для розсылки сторонам. По довгім дожидаю добрав я их врешті дня 15 лютого и то немов на перекрѣт моїх просьб, польскй! Позаяк не було вже часу звертати их ц. к. старосту и просити о руській, бо зь днем 15 лютого кончили ся річниця до ввоєня фасіні, то я зараз дня 16 лютого вибів до ц. к. намістництва жалобу, докладаючи яко доказ прислав мені польскй друки. Але ц. к. старості вь Старім Самборі, ревно вь наклазаню карт на священників, прислало небажкй приваглене зь дня 26 лютого 1900 р. ч. 2651, розумів ся, також польске, и загрозило мені наложенья кары 2 ар., ели до 3 днів не предложу фа-

сіні. Се приваглене я рівнож відослав ц. к. намістництву яко дальшій доказ незаконного поступованя ц. к. старости. Тимчасом на жалобу мою напшла відповідь від ц. к. намістництва, котру подаю дословно.

„Ліній дня 28 лютого 1900 ч. 17.499. Звертаючи прилоти подана а 16 лютого 1900 заявляє ся, що в цілі отриманя місто польскй, руській друки до виміру податку особисто-доходового належить ся віднести до дотичних властей скарбових. За ц. к. Намістника Лідль.“

По одержаню сего відповіді написав я сечасе жалобу до ц. к. дирекції скарбу, покликуючись на повисше письмо ц. к. намістництва, а тая так відповіла:

„Ліній дня 19 марта 1900 ч. 29.652. До... На зажадане Ваше з дня 14 марта 1900 в справі відмовленя руській друки до фасіні для виміру податку особисто-доходового повідомляє ся Всесестного отця, що рівножасно наказано ц. к. Старосту в Старім Самборі, що би Вам жадані друки в руській мові в як найкоротшій часі прислало Jaborowski.“

И доперва по тількиж жалобах ц. к. старості вь Старім Самборі раде-не раде мусіло прислати мені руській друки. Отж кілько борби за дурій друки до фасіні. Та й се не першина. Вь разі потреби я можу служити цілою взаємкою фактів, де то ц. к. старості вь Старім Самборі доперва по борбі напав щось-не-щось по руски. И яка-ж причина сему? Хіба закони державні и краєві не обовязують повіту старосамбірського? Відповідь тут як вьсеюди однака. Нефатори прав руского язика видать вь тій поступованю дорогу до заслуг. Доказом сего єсть, що дотепер н в одному зь них не спав в волосочку зь голови а противно, многи навіть авансували, а старосамбірскй не соромлять ся навіть публично тым хвалити ся. Тым то и дасть ся пояснити, що, як довідую ся, до других священників повисляно друки руські, а до мене выслано польскй, мовляв: той найборше справу порушить, а до того же в „крові ему напсує ся“. Що до першого — то я справді справу порушив и кождому нефаторови руского письма на Русь желаю авансу та щасливи дороги „по стонам“ Сендзімира. А знов що до другого — то се вже посилаю вышним властям до рішення, чи наряд на те оплачує урядників, щоб они собі „юксы“ робили зь чувств національних народу та й „кровь псували“ поодиноким податникам.

И. Яворскій.

НОВИНКИ.

— Сегоднча весна не допсує. День за днем минає, надія налюбувати ся теплими лучами сонця та голубимь небом заводить. Весна ще лаше „з дороз“ до нас, де забарила ся. Синий, насуплений небовад, змивний воздух та дивна якась сумота вь природі — все те н в на хвилу не кажує, що то вже половина цвѣтня, вь котрій то місяця — як бы вказувала его назва — повинен радувати нас цвѣт. Нема ладу навіть вь природі... Але вибачи „фізичний примус“ внесати матівку-землю скинути „жалобу“ и прибрати ся вь зелену цвѣтоткану одіжу.

— Выборы зь І. кола до рады м. Тернополя уважнй адміністраційний трибуналь у Відні на основ внесенного протесту.

— На коренні фонд Народного Дому вь Перемышлі зложив: панна Геня Цеглинська 20 корон, а п. Григорій Цеглинскій, директор гімназії 40 корон 40 сот., котрі вилнули зь его відчуту на Бесѣд дня 8 н. ст. цвѣтня о творцѣ Стефаніа. За сй щедрі дары складає Дирекція Народного Дому вь жертводавцям подяку. Заразом пригадавсь Р. Т., котрій заявили охоту приступити вь члены Народного Дому, щоб складали височє 5 кор., удѣл 50 кор. и 20 сотиків на удѣлов книжочку, в то кт найскорше, бо Дирекція задумув вже дѣм купувати. — Зь Дирекції.

— Лат. архієпископ Моравскій по перебутої вилосєвѣ занедужав вчера тѣжко на западенє легких. Вь нѣшних парадах церковных заступає его еуфратан еп. Вебер.

— Маршалком повіту рудецкого выбраний обшарник Альбінь Райскій, посол до сойму.

— Зь Перемышля доносить: Руского соціаліста п. Сим. Вітика, уланено недавно від закредити кількох злочинців, яких мав допустити ся при похороні соціаліста Томы Гембалика вь Перемышлі, випущено сего поведѣлка на вільну стопу по зложеню 1.000 корон кавції. Прочі уязнені [завжж десяти] ще сидят у в'язниці слѣдчій, але вишій суд краєвий у Львові рішив випустити их на вільну стопу за кавцією по 800 корон від кожного. Хотий вь справі того похорону перемыска прокураторія доручила вже акт обжалованя, розпарено же слѣдство на кількох інших робітників, отже слѣдство потребає ще мабуть довшій част.

— Намістник гр. Пліньскій виѣхав дня 10 с. м. зь Львова на Відні до Риму, де опроведе послідній дѣв великого тижня и свята Великодній, а до Львова верне аж по руській Великодній, 25-ого с. м. — При сій нагоді заносуємо отсю телеграму зь Відні до нинѣшного числа. Słowa polsk'ogo: „Львівскій кореспондент N. fr. Prez'a довідую ся зь „добре poinformowanych“ польскйх кругів, що вѣсть подана Słow'om polsk'im про недалеке уступленє гр. Стан. Баденого в несправді. Однак довідую ся, що то запе-

тих так званих ложі, неправді жити-вих; чи потрафити все и всюду змержати, внести правду, чи радше почувє більше нещасливим, коли ему все и всюду єи відслонити ся и тым відбере ся можливість оманювати себе самого („Дика качка“). Чи все навіть по найбільшій перебуді борб зь самим собою, вь цілмь окруженім, зь всім світовим пересудам — дійде до якогось виясненя, до певности, що зможе сам против усіх стояти, чи не покажєсь все якєсь мані, що его дальше зводити схоже. („Ромерсольм“). Подібні питання нальтали зь усіх сторін великого мислителя. Боровь ся зь ними, старав ся о якєсь виясненє, о вихід зь кругих дорб, якй цілому чоловічому родови житє скрѣз розстелило, и тую борбу и працю душевну віддав вь прегарних своих драмах.

Багато говорять о символизмі и містичизмі Ібзена зь сих часів. Дійсно, ан димо тут цікаве лвище вь исторії літератури. Реалізм, відтак натуралізм занунав майже виключно зь другій половині XIX-ого століття на всіх полах штурми. Якй великий и єго заслуги, все-таки вь той напрям, виключаючи занадто або зовсім фантазію, суб'єктивні почуваня и належний вигляд на форму відповідну штуці, сказати-бь можна — пережив ся, викликав вь остатніх десятих лѣт реакцію против себе. Борбу піднято зважати не лише на літературні поля, але и вь маларстві, різбі. Зь одного екстрему силою реакції кинено ся просто до другого; містичизм, символизм введено зь тріюмфом назад, отворено фантазію широко ворота. Борба триває дальше.

[Пластичний єи образ видѣ на французькій літературі.] И власне тут видимо цікавий приклад, що екстремі стикають ся зь собою, що реалізм посунений до крайности сам переходить вь фантазію, вь містичизм. Ібзен, сей твердий, строгій реаліст, не амбіваючи ані свого напруму ані не пересякуючи нараз вь однон форми вь другу, до рогу єволюції лише нахилє ся сам до символизму и містичизму, що ослєняє дійство всь его драми, почавши від „Дикон качки“. Однак не так, як по більшій часті судять, щоб через се драми его дійсно травили зовсім на ясности, на реалістичній вѣрности. Хто знає, чи не був навіть конче потрібний певного рода символизм Ібзеновським драмам, що визначають ся так и глибокістю, тонкістю відтворення найтайнѣших проявів душ? О якь легко при сьмі м же стратити драму на тій, чого передовім вь нѣй шукати належить, на силі живон акції! Якь часто монолози, розтягій діялози роблять єи зовсім недраматичною и або викривляють вь неугалу доктринерску дисертацию, або роблять єи неинтересною тенденційною штукою без драматичнон сили. Тимчасом вь драмах Ібзена — вь котрих властна завязка драматична лежить и розбгравє вь найтайнѣших и найглубших пронастах несправжних або вь кождім разі скомпілюваных душ — така при тій драматичнон силі, така акція, що цілою силою приковує до себе читателя чи артітеля. И хто знає, чи — мимо всьх вь тій вигляд авторови проблемних закидів неспности та критик — власне тов убиранє идей вь символ не починаєсь головно до драматичнон парто-

сти его творів зь сего періоду. Вь „Пани зь моря“ говорять автор вь однім зь єдицевих діялозів: „Ты думаєш и почуваєш вь образах, у виднх, наочно зображєних представлєнях идей и понять“. Дійсно, Ібзен зображає, уявляєвоє символами идей и понятя.

Вь послідних драмах „Малый Евольт“, „Боркман“ и „Коли мы померші пробудимо ся“ звертаєсь автор ще більше до містичизму и фантазі; однак коли передь тым блудив більше вь темряві, окружений зь всією суматвама и негациями, тут показує читателєви яснєше луч сонця. Показує позитивну задачу, яку чоловік має сповняти вь суспільности, а котрон занедбанє вь житю мотить ся відтак на нѣм самим, бо не можна безкарно ломати так суспільного лѣ и индивидуального обовязку спочинаючого на кождім индивідуумі.

Остатне слово вь тій квестіи виповѣдає 70-літній Ібзен вь „Коли мы померші пробудимо ся“. Житє без цілі властиво, відданє лиш єдиій якійсь утопії-мрії, а занедбанє властивої цілі чоловіка, адотанє власнон своєн чоловічої натурі, не може привести щастя — и коли мы померші, що не розумѣмо чи не хочемо сего розумѣти, пробудимо ся, приїдемо до того переконаня, пбзнаємо ясно головну заповідь чоловіка: „бути чоловіком“, — тоді будемо мусѣти жити и дѣлати передовім після сєн заповідь.

Д-р Я. Ол.

Виходить у Львові по дню (крім неділі і рушних свят) з 6-го годика по полудню. Літературний додаток „Вісникъ" п'ятничний по дню виходить з 2-го годика, а з 3-го годика в п'ятницю на переміну разом з „Діло".

Передплата і керування приймають: у Львові адміністрація „Діла" в Баторія ч. 24. Центральне бюро оголошень у Коперника ч. 11, в Бюро газет А. Кароля Любача 9, в А. Ольшевського у Килицького 2; — в Яворівку: М. Крижановський; — у Вільку: М. Дукос, І. Селістерський; — у А. Рихтер, Нібелінгенов 4; Н. Шалек І. Вольфелі 11; Насеєнштейн & Vogler І. Wallfischgasse 10; в Франкфурті в Гамбург: М. Насеєнштейн & Vogler.

Передплата на „Діло" і на листівки за керування плати у Львові.

ДІЛО

Передплата на „Діло" з літ. додатком:

в Австрії: за границею:
на цілий рік . . . 16 зр. на цілий рік . . . 22 зр.
на пів рік . . . 8 зр. на пів рік . . . 11 зр.
у Львові:
на цілий рік . . . 14 зр. на пів рік . . . 7 зр.
на чверть року . . . 8-50 зр. на місяць . . . 1 зр. 20 кр.
Редакція, Адміністрація і Експедиція під ч. 24 у Баторія. — Рукописи вносять як листи на поштові відношення. — Рекламні оголошення вільні від податку.
Неодмінно членом комітету 6 зр. на проз. 7 зр.
Оголошення вносять як листи по дню 10 зр. зод. одност. експрессом або як листи в збірці „Надбача" по 25 зр. а. в.
Подати в який день оголошення вносять як листи по дню 10 зр. зод. експрессом.

Изъ школьной дебати въ соймѣ.

На подану въ 72 и 73 чч. „Діла" бесѣду посла д-ра Т. Окуневского звонять відповісти віцепрезидентъ крайової ради школьної п. Божинський середъ дошкони своєї промови. Така відповідь заслуга, щобъ ви подати въ повний основі, в мнѣ се чинимо, додаючи від редакції замітки всюди, де се адавало ся намъ конче потрібнимъ. П. Божинському відповість ще коротко посолъ Окуневскій и сею відповідь ми рівно-жъ містимо після стенографічнихъ записокъ.

Зъ бесѣды впрод. Божинського.

П. віцепрезидентъ п. к. крайової ради школьної, відповідаючи п. д-ру Окуневському, сказавъ:

Наші школи оперті після обов'язуючого закону на двохъ засадахъ: перша постановляє лемковий утративши, такъ що наука обохъ крайовихъ мовъ є обов'язкова; а друга віддає рішечу на викладачів мови не крайової ані окружної ані місцевий радъ школьній, а лише громадській репрезентації. Такіми чинимъ школьні влади не мають ані нагоди ані права пытати ся школьну дитину о єї народність. Таке пытанє дає поведѣ до національнихъ спорівъ въ школі, тимъ більше, що у насъ по селахъ нема докладної національної межі: оди пр. в Русинахъ лат. обряд, другі поляками руского обряду, не маючи виразної, виробленої сфідомості національної. Але жъ бо у насъ ані по школахъ ані при списі населення не пытають за „народність", лише за „мову, уживану въ щоденному житті" чи то за мову конвєрсації! — **Ред.** Отже вводячи до народної школи пытанє про народність школярівъ, отворилося бы ворота впливамъ постороннімъ, котрі не мають нічого спільного зъ наукою. Заспынувано бы насъ тогді заодно інтерпелляціями, що той учитель намагався и примушувавъ школярівъ [хвіра родичівъ? — **Ред.**] признавати ся до польскої народности, сѣя зновъ до руской и т. д. Жалоби на насильства, на гнетъ лише бы въ того збільшили ся. Се не є ролі для учителівъ, для школьнихъ властей; се не задача школи, щобъ самовільно не разъ статистикою розбуджувати національні спори и вводити борбу до школи. (Охлєски.)

Перечу — мовить далше п. Божинський — мовъ бы рада школьна упростѣла рускій школи. Коли розходить ся о справу лемкої школи, то ніхто не пытає ся, чи то польска чи руска школа, нікому ані на гадку не приходять пытати ся, які въ ній викладачів мови. [Цілкомъ дамо вѣру! О те, щобъ въ рускій школі завести викладачу мову польску, дає учитель и п. инспекторъ окружній; а крайова рада школьна такъ уже о те сповина, що не разъ навіть не знає, яка властиво цѣля фундаційного акту повинна бути въ школі викладача мови, — очевидно, к-ли розходитъ ся о мову руску. Прикладъ такий бул навіть предметомъ інтерпелляції въ радѣ державній. — **Ред.**]

Що рускі школи переважно є однокласні, се виходить зъ природного розвитку школи, а не зъ якогось упередженя. Все-жъ таки заодно росте число рускихъ школь вищого типу; маємо вже 292 двокласовихъ рускихъ школь, 12 трикласовихъ и 16 чотирокласовихъ.

Д-ръ Окуневскій ударає вже не лише на адміністрацію, але и на законъ школьний зр. 1873 [а властиво зр. р. 1867 — **Ред.**] та жалє окремихъ школь для т. зв. національнихъ меншостей [цілкомъ слушно! — **Ред.**], чиста рускихъ для Русинівъ, а чиста польскихъ для Поляківъ. П. Божинському ажъ мурашъ перебігли по спині на гадку, якъ то але готови бы на тѣмъ вийти Русини! Передовсімъ, настало бы страше обтяжене населєня, бо майже въ кожній [!] громадѣ у вѣдній часті краю треба бы поставити двѣ школи, треба бы подвійного числа учителівъ, двохъ фондівъ. [П. Божинський не безъ підстави бить ся на такий випадокъ о Русинівъ; въ польській школі учивъ бы тогді учитель двоє жаждєнъ зъ аренди и дитину громадского писаря або панського карбівника, а руска школа стояла бы пустою за-для браку... учителя! — **Ред.**] А крімъ сего самі Русини послали бы свои дѣти до школь... польскихъ. [Дуже легко могло бы таке лущити ся — такъ само, якъ в Русини, що послають своихъ синівъ до польскихъ гімназій у Львові, въ Перемишлѣ, въ Коломи, хочъ мають въ тѣхъ містєхъ и рускій гімназій. Однаково се не зміняє нѣ троха правъ руского народу, на рускі школи. — **Ред.**] И цѣломъ природно! — каже п. Божинський: — По руски и такъ дитина говорить дома, а по польски нехай научить ся въ школі. [Цілкомъ природно и слушно: Польска дитина въ Крулевіхъ и такъ говорить по польски дома, а по російски нехай научить ся въ школі! — **Ред.**]

— **Ред.** Доказомъ, якъ сильно почуває населєня потребу знаня другої крайової мови, є нещасливий фундаційний актъ, списуваний громадскими радами по чисто рускихъ селахъ. Завсѣгды домагають ся они найвыразнѣше, щобъ въ школі удѣлювано науку польского языка. [Тільки варто бы знати, чи завсѣгды тѣ ради громадскі знають, що тамъ списано въ тѣмъ фундаційнімъ актѣ; а въ разѣхъ, коли и знають, чи списують они нѣхъ и підписують справді по добрій волі безъ ніякого примусу нѣ наперу. — **Ред.**] А не було еще випадку, щобъ руске населєня протестувало противъ закладаню єму польского языка въ школі. [Та-акъ? Нї, то руске населєня може п. Божинського заспынати такими протестами, коли вѣсть, игноруючи тѣ, які по-вляють ся по рускихъ дивенникахъ, бракъ формальнихъ, до школьнихъ властей звернєнихъ протестівъ обертає противъ нашего посла, котрий стає въ оборонѣ нашихъ народнихъ правъ. Ми надѣємо ся, що п. Божинський другій разъ не буде мѣгъ жалувати ся на бракъ протестівъ. — **Ред.**]

На завади п. д-ра Окуневского що-до учителя Корженевича въ рускій школі въ Коломи, котрого покликало на помѣчника для окружного инспектора, отже вѣсть а лише „показую" учителя, — відповість п. Божинський, що той учитель, хочъ помагавъ въ окружній радѣ школьній инспекторови, таки сповняє при тѣмъ и свои обов'язки въ школі, въ котрій на 98 учениківъ є двоє учителівъ [властиво двохъ! — **Ред.**] 6 соти школь, де одинъ учитель припадає на сто школьдесятъ учениківъ, такъ що було бы лєксусомъ именувати въ коломиській чоти рокишкѣшколь школу ще одного учителя.

П. віцепрезидентъ зображавъ свои выводы, зазначивъ, що маємо, славити Бога, теперъ національний спокій въ школахъ [такий спокій буває и въ лѣхъ, де вовкъ задавить вѣщо такъ, що она вже и мекнути не въ силѣ; тільки мы такимъ спокоемъ заманити не дамо! — **Ред.**] и дятого въ інтерєхъ дальшого збѣдного пожити обохъ народностей въ краю не треба нарушати спокою.

Въ справѣ лєстрації народнихъ школь делегатами товариства Szkoły ludowej признавъ п. Божинський, що товариство те не має права лєструвати школи; рада школьна у-побинула учителівъ, щобъ на другій разъ не пускали такихъ делегатівъ до школи. П. віцепрезидентъ ради школьної надѣє ся, що така помилка нѣхъ стороны учителівъ більше не повторить ся.

Відповідь посла д-ра Окуневского.

Може ви панове не зрозумѣли моего ввєсеня и думаєте, що оно такъ страше, такихъ радикальнихъ домагєє ся зміни, що перевернуло бы школьничтво до горы ногами, тожъ позвольте ще разъ пригадати собі, що я домагаю ся лише того, що польска суспільність уже здобула собі въ Чернівцяхъ, хочъ она тамъ не автохтонна, — я домагаю ся лише того, чого домагають ся Поляки на Шлєску, а Нѣмцѣ нѣхъ збороняють. Нічого другого не домагаю ся, якъ скромномъ рубричѣ въ офіційній статистицѣ, выказуючій після народности въ краю відношенє дѣтей обов'язанихъ до школьній науки, а дѣйствно ходячихъ до школи.

Князь референтъ [Чарторийскій] сказавъ уже тамтого року, що вѣсть про свою особу не має нічого противъ заведеню такої рубрики, а лише не знає: що має бути критеріємъ познаня, до котрої народности дитина належить; чи має тутъ рѣшати заява родичівъ, чи релігія, т. є. обрядъ, чи може языкъ, котрымъ говорить дитина дома. Отже я відповідаю: Супротивъ факту, що тутъ розходить ся о малолѣтній дѣти, не може тутъ рѣшати, нічо инше, якъ лише заява родичівъ, и я великомъ трудності підє синѣмъ взглядомъ тутъ не бачу. Не бачу тутъ такожъ ніякого впливу агітаційного, про котрий тутъ говоривъ п. президентъ [віцепрезидентъ Божинський]. Прєцинь то само дѣє ся въ школахъ середнихъ.

Теперъ ще кілька слівъ до промови пана президента ради школьної.

П. президентъ мовить, що жаждєть законъ не велити єму въ школахъ вести списъ рускихъ и польскихъ дѣтей. Отже я кажу рішучо, що п. президентъ минає ся зъ правдою, бо законъ зъ 1867 року приписує найвыразнѣше управѣ школьній знати, де є мѣшай школи, т. є. де є въ школі польскі дѣти разомъ зъ рускими. А якъ же-жъ буде управѣ школьна знати се, коли не будемо мати статистику дѣтей школьнихъ після народности? Отже, панове, не будѣте такъ сторонні, щобъ відказувати намъ все то, чого самі де-ниде домагаете ся, що асе, якъ сонце, сирєдєдєне, якъ правда свѣта. Панове! Таку статистику вже навіть завела була сама крайова рада школьна у себе, — о скільки собі пригадує въ 1885 році, — та коли показало ся, що процентъ дѣтей побираючихъ науку въ відношеню до обов'язанихъ до науки є далеко не рѣвомѣрний, тогді свѣтла рада школьна стала на тѣмъ пунктѣ мовчалево... Панове! уявляють въ свои положєня безсторон-

Уживанє окулярівъ.

Написавъ д-ръ Мих. Косъ зъ Перемишля.

Середъ широкого публики, до котрої належить такожъ велика частъ лѣкарівъ, особливо старшихъ, панує такий поглядъ на окуляри, що треба обходити ся безъ нихъ, а радше вистербтєвѣти ихъ, якъ довго лише можна. На ихъ гадку — особливо дитина або вагалѣ молодя особа повинна стеречись окулярівъ, мовъ огню.

Жерело тон боязни передъ окулярами може лежати въ тѣмъ, що дотеперъ по-найбільше трудно або й неможливо було тымъ людямъ добрати собі добрыя окуляри, які може добре добрати лише лѣкаръ, що розумѣєсь на рѣч, т. є. окуліста. А то звичайно кожній, терпѣлий на очі добравъ собі окуляри самъ, або добравъ єму лѣкаръ, котрий боявъ ся „сильного скла", або навіть буало такъ, що потребуючий окулярівъ поручавъ своему сусѣдові, коли той їхавъ до Львова, привезти єму окуляри — нѣбы такъ, якъ то поручає ся другому купити капелюхъ після зробленю на-борѣхъ пробы, що „на сусѣдову голову пасує той самъ капелюхъ, що и на мою"... Рѣчь зовсѣмъ ясна, що такъ добравші окуляри не могли бути добрі — хвіра припадкомъ. Вѣдь такихъ окулярівъ могли очі справді лише носувати ся. Але, на жалѣ, зъ того вийшла пересадна, неоправдана боязнь передъ окулярами, а черезъ ню терпѣють всѣ тѣ, що потребують сего інструменту, чи-то зъ причини свого віку, чи зъ причини вродженої будови ока. Кілько разъ почує ємуція лєкарівъ на тогді окулярівъ въ повисше вказаномъ змыслѣ, погадаю собі такъ:

Нѣхто не заперечить, що на болото є добре закласти добрі чоботи. Допустивъ, що Петро, аби заманувати нові чоботи, взявъ на болото чоботи подерті, простудивъ ся, почавъ кашляти — и остаточно давай маршкєти на нєстатую чоботів, що вони викликають кашель. Оно смѣшно! — се розумѣє кожній зъ насъ. А чому-жъ маємо не розумѣти, що такъ само має ся рѣчь и зъ окулярами!

Часто лучає ся, що 60- або 70-лѣтній старецъ не може читати газети, єдиномъ въ єго вѣдѣ вѣдрада на селѣ. Вѣнь мучить ся, держить євѣнку межє окозъ а газетою, обкапує стараномъ одѣжє, газету чи книжку, читанє єму невыгѣдно — а все лише тому, щобъ „окулярами не псувати очей". Сєєє фраза такъ утерла ся середъ широкого публики, що нѣхто сєму не дивувєсь, нѣхто не застановляє ся, кожній повторяє за своимъ родичомъ, наче неохитний символъ вѣры, кожній вѣрять и, може бути, уважає за неумѣстне навіть подумати надъ тымъ, въ що вѣрять, а на чѣмъ не розумѣє ся.

Нєразъ лучає ся, що дитина 8-, 10-, 15-лѣтна не може читати Букваря чи заглазомъ книжки напечатаню великими буквами. Мне и тре собі очі, жалувєсь на мракъ, що стає тѣ передъ очі и заступає рядки книжки. Родичѣ, учитель, инструктори клонять ся до тона гадки, що се примхѣ, карають або бодѣє гаяють бѣдну дитину, сердять ся, маршкєтую на долю и богато ще роблять дурницѣ — змѣсть зробити рѣчь зовсѣмъ просту: єйти до очного лѣкаря. Ихъ удержує въ разѣхъ набутомъ, хочъ хвѣбимъ пересѣдченю, не разъ и те, що дитина лѣпше видѣть, коли случайно ввєла собі на очі окуляри свого дѣдусѣ, — се, на ихъ думку, свѣдѣчать о очевидній прим-

хѣ! Такъ они гадають, бо не розумѣють рѣчи, вимохѣть крикѣти дитину и роблять єї шкоду.

Отже цѣлюю отсего моего писєма є: звернути увагу загалу на декотрі хвѣи ока, які дадуть ся зовсѣмъ усунути окулярами, але добрыми окулярами.

Публика загаломъ думає, що око або добре видѣть, або є короткозоре; а тѣ, що ухѣдять, чи бѣдай хотѣть ухѣдити за цивѣлізованыхъ чи ученихъ, знають ще про далекозоре око, навіть назвуть єго по нѣмцєкѣ „weitsichtig" або навіть „übersichtig", наче-бъ оба тѣ слова означали тото само. Але все те у нихъ слова, слова и бѣльше нічого, бо у нихъ нема зрозумѣня тыхъ понять, які выражаєєсь наведєнными словами. Розповѣмъ коротко суть рѣчи.

Будова ока може бути: 1) якъ-разъ въ мѣру [емметропічна], 2) короткозоре [міопічна], 3) надъ мѣру [гіперметропічна, übersichtig]. Кожда зъ нихъ стає ся зъ вѣкомъ старєчою [прєсбіопічною, weitsichtig, alterssichtig].

Ад 1). Будова ока якъ-разъ въ мѣру [емметропічна] є тогді, коли око добре видѣть далекий предмети, и пр. годинникъ на вежѣ, людину въ полі, а такожъ видѣть и близькі предмети а малі, и пр. дробне писмо, делікатній коронки и т. п. Мы кажемо: Око еметропічне має примету лущити якъ-разъ на своій перѣвѣхъ лущѣ рівнобѣжній, бо такими уважаємо лучѣ, що походять зъ віддалѣ 6 або бѣльше метрівъ. Еметропічне око має такожъ примету прировнюватись [аккомодуватись] до лучѣв, які виходять зъ мѣщє близькихъ оку, и пр. зъ віддалѣ 50 смт., 43 смт., 10 смт., и злучити ихъ на своій перѣвѣхъ. Таке око відповідає всѣмъ ви-

могамъ щоденного житя и называємо єго правильнымъ, здоровымъ — а не точємо розумѣти, що почавши відъ 45-ого року жити тото око выповідає намъ службу при роботѣ близько себе, т. є. при читаню, шитю и т. п. А прєцинь воно такъ є, бо така доля всего на свѣтѣ, усе зъ часомъ старѣє ся.

Око, дѣйшовши до 45-ого року житя, хочъ остає ся „правильнымъ", потребує окулярівъ відповідної смѣли, бо „постарѣло є"; въ 50-лѣтѣ рѣч житя треба єму будє ще сильнѣшого скла, въ 55-лѣтѣ роцѣ ще сильнѣшого. Сєєє старєча перемѣна въ одѣ зовєє прєсбіопією, старєчозорєсть чи далекозорєсть, по нѣм. Alterssichtigkeit або Weitsichtigkeit, бо око, втративши примету аккомодуватись до близькихъ віддалєнь, не видѣть дробнихъ предметівъ, а видѣть предмети далєкѣ рівно добре, якъ за-молоду. Тутъ помагють лише окуляри, и то помагють цѣлкомъ, якъ хлѣбъ на голодѣ, вода на огоні. Лишь одно услѣдє: окуляри мусять відповідати вѣкови. А до означєня того покликаний є окуліст, нѣхто нічий. Особливо не покликаний тутъ перепродаєць окулярівъ, оптикѣ, бо той уміє окуляри шлѣфовати, але не добрати ихъ до ока.

Ад 2). Короткозоре око [міопічне] видѣть точно и правильно предмети віддалєній відъ ока прим. на 1 м., на 50 смт., 20 смт., 6 смт. Всєю, що лежить по-за тыми границями, видѣть тото око менше або бѣльше недокладно. Таку границу точного видѣня называємо найдалєшою точкою [Fernpunkt] даного ока. Кажємо: око короткозоре зъ найдалєшою точкою 1 метра має примету сполучити якъ-разъ на своій перѣвѣхъ лучѣ зъ віддалєня 1 метра, відки вони виходять роз-

Quaker Oaks

придає ся на досконалі зупи, соси, мучні страви, пудінги и т. д.

Всѣ лѣкарѣ дуже захвалюють.

Quaker Oats можна всюды достати.

ного, бодай трохи справедливого законодавця, та не допускайте, щоб у права школярів не були своїм грішми прикривали. Панове! не замикайте уста своїми братами в тих краях, де вони є меншістю. Преп'ять кожда народність повинна знати, як стоїть її школярство, і ми, посли, чей-же поклоняний до того, щоб знати, як запобігти упадковій ереквенції наших дітей в школах. Панове! не думайте про правду, бо се гірко на вас самих відб'єся!

А коли я вже при слуху, то дозволяю, що я дещо вище констатую по промові пана президента Божинського, аменію те: чого він знову не казав, що він знову замовчав, хоч я вже по разі другій публічно визнаю його з сего м'єсця, щоб він виступив правду!

І так констатую по разі другій, що п. президент не хоче сказати: на якій підставі він неволить прогнати основного закону учнів дітей руских в чисто руских школах польського языка — як обов'язково, не як викладаючого! Що громада рідна о языків викладаючих, о тій ми знаємо! — се тут м'єсцями для замислення очей чей-же не випадало пану президенту. Отже констатую по разі другій, що п. президент тут замовчав!

Констатую далі, що п. президент змовчав на м'єсці: яким правом він казав усяди на Руси святкувати польські свята, хоч в школі нема ані одної польської дитини!

Констатую по разі другій, що п. віцепрезидент не відповів, отже знову умисно змовчав: для чого метрику школярів, котрі він свідко запровадив, не мають показувати навіть обряди дітей!

Констатую поразі другій, що красава рада школярів в нечуванні а несправедливий спосіб фортуна польського священника перед рускими, позвала бути польському священнику членом усього ради школярів в мішаних сусідніх селах, хоч м'єсцеві парохом там ксьондз польський не єсть; а коли я пана президента запитував: чи таке право він признає за рабіним жидівським, він змовчав!

При такім стані р'єчей чей признає, панове, можливим ось-такій факт протекції польського духовенства перед рускими: В Хоцемири, городеньського повіта, умер 1890 р. руский священник Квочинський. Зараз по смерті того руского священника обвиняє урядована м'єсцевой ради школярів польський ксьондз Зембонич. Той кс. Зембонич власновільно переводить записку огорода школярів в двірки, шафу самовільно без м'єсцевой ради школярів гр'їми школярів в 1895 р. умирає. Показує в касі школярів манко щось до 200 зр., на котрого забезпечення делегат від староства мусить брати а-сексераційну поліцію небушка кс. Зембонича. Що-ж д'єся далі? Хоч заступником перед'єдателя м'єсцевой ради школярів був руский священник о. Котів, делегат староства не передає актів той ради рускому священнику, але їде аж до м'єсця Обертна і там передає акти иншому польському ксьондзови, Дреневичеви. У кс. Дреневича спочивають акти так довго, аж прийшов до Хоцемира новий польський ксьондз, Лібровскій; аж тоді розписує староство виборів перед'єдателя м'єсцевой ради школярів і, натурально, вибирає нового польського ксьондза, Лібровського, аби тільки, борони Боже, не д'єстав сен посади руский священник! Та кс. Лібровскій не довго держав

ся Хоцемира, перейшов на иншу парасю — а знову окружна рада школярів хитрить в виборі перед'єдателя м'єсцевой ради школярів, поки не приїде инший ксьондз польський. Тепер, щоб не допустити до урядовани руского священника навіть як заступника, окружна рада школярів именує, кажуть: ехоло именує заведателем м'єсцевой ради школярів обшарника пана Ськорського і сей веде д'єла той ради! Дов'їдуся я перед кількома днями, що пан інспектор школярів, хочаги уповорувати якоюсь н'бм л'єгальністю сего вопіючу кривду руского священника, списує в Хоцемир'ї якийсь протокол, з котрих має виходити, що руский священник н'бм-то зр'єкся о уряд заступника перед'єдателя м'єсцевой ради школярів. І так ложь їде на ложі і ложію поганяє, прикриваючись ще позорною л'єгальністю!

Та й впрочім як тут спорити з властями школярів, коли сам п. віцепрезидент Божинський хапає в полеміці таких мізерних викрутків! Я говорю, що на чотир'ї-п'яти колосийську школу за мало п'єтора сил учительської, бо пан Корженевич мусить половину свого часу жертвувати канцелярії окружного інспектора, а пан президент обертає кота хвостом і каже, що сам пан Корженевич варта у него не п'єти, але п'єтора сил, бо „оп обдагону зауфаніем władzy szkolnej“. Але-ж не о „зауване“ тут ходити, лиш о часті, котрий п. Корженевич ажинає по за школою, для того в школі нема учителя, для того школа упадає, для того мала ереквенція! Та п. президент знову обертає справу горі по-гами і каже, що він більше учителів до Коломиї не дасть, бо там мала ереквенція. Чи чув хто таку софістерію? Просто гадко слухати! Найперше обсадити чотир'ї-п'яти школу так слабо, що діти нічого навчати ся не в силі. Р'єч прирідна, що родичі до такої школи дітей своїх давати не хотять, а тут пан Божинський і каже: „Позиває в школі лиш 92 учеників, то я більш сил учительських і на будуче не дам.“

От вам оп'єкун руского школярства!

З театру війни.

Против Булери, котрому Робертс казав сфорсувати перехід через натальську границю до Орані, Бури розпочали енергічно заціну акцію. Головний англійський табор знаходився на півночі від Ледіміту під Бланделяте. Бури мають п'єхоту і кінноту і дуже добре обкопали ся. Бомбардування англійського табору розпочало ся вже дня 10. с. м. і триває досі. Після англійських реляцій, не робить оно великих шкідли. Бури выкотили шість великих армат і засыпували Англійців гранатами. Англійські корабельні армати відповіли і „дає ся“ присилувати армати ворога заста новити борбу. Дня 10. с. м. Бури посували ся все наперед і хотіли коло ріки Сундай, що від півночі впадає до Тугель, відтяти англійський табор від Ледіміту. Англійці зрозуміли сей маневр і план Бурів не повів ся. Англійці уважають свій табор за неможливий до занятя. Дня 10. с. м. Бу-

ри заатакували також англійський табор під Іленику і бомбардували его через ц'єлий день. Бюро Райтера доносить, що страти Англійців мусіли бути тяжкі. М'єж в'єском тр'єло кілька армат, Бури стратили лиш 3 мули і 2 коні. Сили Булери два рази так великі як Бурів, тимчасом дотепершній досвід показав, що аби сили вирівняли ся, на одного Бура Англійці мусять мати тр'єх воївків. Богато відд'єлов Булери Робертс відликає з Наталю, аби шили скріпити свої позиції в Орані.

За Алівальнорт на полудне від Вепенер, де Бури замикнули англійський гарнізон, доносить, що прибув тут Кіченер, аби відб'єти перегляд військ. До замкненого гарнізону выслать депешу, що его положене незабаром зміняти ся. Вчора вечером Кіченер знову выїхав з м'єста. В пове-д'єльній битві під Вепенером страти Бурів мали бути дуже великі. Одну их велику армату знищено. Вчора знову прийшло до битви, в котрій англійський гарнізон знову відыскав свої становиса. Коли вчора Англійці мусіли „відыскувати“ свої становиса, битва день перед тим не могла була скінчити ся „погромом Бурів“, як се доносили англійські кореспонденти. Бури адає ся не мають амуніції в достаточній кількості і тому их армати не роблять великих шкідли. Страти Англійців дня 10. с. м. выносьть 11 убитих і 41 ранених.

Урядова депеша з Бланфонтена англійським не згадує про погром Англійців під Меркатофонтеном, говорить лиш про велику рухливість Бурів і забрана в полудне кількох патролів. Оголошений воєнним урядом комунікат звучить як бы нарочно выминаючо, не потверджує ані не заперечує алармуючої м'єсти. Бури мають сыпати окопи на схід від Врандфурту, рівноб'єжно з лінією жел'єзниць. Патроль ствердив, що сильні відд'єли Бурів стоять коло бланфонтенських водопроводів. З Л'єоренцо Маркіз доносить, що головна армія Бурів в силі 35.000 людей і 90 армат обсадила пасмо г'єр м'єж Кронштадом і Вінбургом і жеде на Роберта. Робертс тимчасом прикований до м'єсця. Кіннота і артилерія не має коней. В полках кінноты лишило ся найбільше по сто коней а при арматах по два-три. Мули выгнать також, так що неможливий транспорт амуніції і живности. Воєки не мають ні чоб'єт ні теплых плащів, а зимні ночи вже зачали ся. Робертс приготував ся лиш до оборони і докола м'єста сылає окопи. Західна армія під Метуеном машинує на Гопштадт, але не зайшла ще далеко. Д'єшла до Босфору і розложила ся табором. Сей „похід“ на Гопштадт треба розуміти так, що Метуен розбив голову о ош'єр Бурів під Варейтоном і тепер хоче об'єйти их опозицію прогулкою на схід. М'єсцевість Смітфільд м'єж Варейтоном і Алівальнортом Бури заняли без

опору. Бюро Райтера доносить, що в мно-гих законах конались в Йоганесбург підложено динаміт, аби знищити ті копальні на случай, коли бы Бури побито. Обі полуднесо-африканській републики пов'єдомили також офіційно Португалію, що пропущене англійських військ через португальську територію будуть уважати за ворожий акт. Бюро Райтера доносить, що на случай, коли бы Бури зацьпали Португалію, Англія прийде їй безспровоночно з помічю.

Мирова місія Бурів вже ставула в Европ. В Римі привтає ся на двірці голландерській конзуль і товариство дам з ц'єтатами. Один з членів місії заявив, що коли бы місія не повела ся, Бури будуть вести борбу до посл'єдній каплі крови. Дневники доносять, що місія веде запечатані листи, котрі б д'єть отворені доперва в Медіоляні. В листах мають бути основні засади евентуального мира на підставі узання нейтральності полуднесо-африканських републик під заперкою європейських держав і Америки, як також розгоружені артилерії Бурів. Д-р Лейдєр выїхав вчора до Медіоляну на стр'єчу депутаци.

Ты, Русине, будуй имь „кошцёлы“!

[Письмо з Городка.]

В роц 1855 прийшов був до мого родимого села під Львовом на посаду дяко-учителя ів'яній Яценч з Дуклі та був моим першим учи елем. З уваги, що мій д'єдо був старшим братом церковним, змайстрував для мене сей учитель хорошу лінійку, на котрій выписав всю мою „фамілію“ власноручно. В селі мав він симпатію, лиш людям нашим выдавав ся дивним его выговор лемківскій. З сей обставини, що кваліфікований дякоучитель з Дуклі м'єб шукати для себе посади аж за Львовом, можна заключати, що справа нашої народности і обряду добре там стояла. А тепер? Після Шематизму число душ руских в Дуклі выносьть 10, а можна припускати, що і потім Яценча опинили ся в незначній череві мольоха латинства.

Отсе прийшло мені на гадку, коли в мои руки попала водова „Klasztoru OO. Bernardynów w Dukli“, як порозумілао в'єм нашим руским громадам з уклинною просьбою, „by Zwierzchność gminna gaszyła uchwalić [!] jakąś bodaj skromną kwotę na restaurację Kościoła“. А для л'єпшої приуки туманяти наш легков'єрний народ, що той „jeden z najpiękniejszych kościołów w kraju poświęcony wielkiemu Patronowi Polski i Rusi [?]; bóg. Janowi z Dukli“ ось де найшли Бернадюх готового „патрона“ для навивних Русаків! Та і ще знати треба, що костел сей по пожєжї з-перед 60 років ц'єль-євний тін десетки л'єт стояв невідреставрований, дарма, що там починав „wielki patron Polski“; стоєть обдертий і в тих блаженних роках, коли польська шляхта загорнула міліони за проп'єацію, та аж тепер, коли реставрація будинку буде коштувати звыж 20 тысяч, має руский мужик выт'єгати з д'єразон калитки свою нуждену краваницю та помагати здыгати нову „тверду“ на Русі... „Niech za pracowitą ręką, zasypuch kmiotków i mieszczań polskich [а чого-ж л'є-вєте і межа руских?!] stanie w całej swej krasie ta opuszczona dziś świątynia bóg. Jana z Dukli i niech lud roboczy — ci najstarsi na tej ziemi sierniężni — zastąpią nieistniejących dziś [?] wojewodów i senatorów“ — ось такими медоточивими словоньками кичить ся тая славетна „prośba“.

Майже рівночасно прислали до наших громад под'єбну водозву инші прошки, имено „Komitet restauracji kościoła w Turce koło Chygowa“. Тин подали на фронт фотографію величезного будинку костельного, поставленого перед 120 роками бауцями, але ині не докбиченого, а знову же будувати тую хто инші мав бы кичити, як не руский мужик? А причина готова: „bo żydzi siedzą na kolatorskich gruntach [а в ч'єм ласки?] а 4 inne dwory polskie gładko ten kościół widują“ [а з того консеквенція польска: ты Русине давай на кошцёлы!]. Решта парохіял звыж два тысяч „Polaków razem z Rusinami“ [отже і Русинами зволать вони оп'єкуватись!] живуть в страшенній нуждї, — каже ся там далі. Грунты карпатскій л'єдв лихеньку з'євсю родать, жити же і спещачка великій тут раратас. Четверта-ж частина паракіан „do nas! rościwizi Mazurzy“ з-під Ропчиць, Дембціць, Тарнова, Бохні, Мальца та Кольбушови в г'єрники з-під Санча та Мшаны, бездомні та безр'єбні зарбьники, живучі о 3 до 4 м'єл від костела, без службь Божеи і оповіді! (Дя тых та Мазурів мають Русини чимь борше костел кичити, а самі най забирають ся ось хоть-бы

б'єжно; око короткозоре має прикмету вид'єти також предмети лежачі ближше н'єж на 1 метр від него, — або иншими словами: око короткозоре може приноворюватись до віддаленя, яке простягає ся меж найдалшою точною а ним самим, може аккомодуватись, і то ближше, н'єж око емметропічне. На старб'єт зменчає ся прикмета аккомодаци в оц короткозором так само як в оц емметропічнм і тоді оку короткозорому в невеличкм степені треба так само окулярів против старечозорости, як око емметропічному.

Але короткозоре око не видить вже замолоду далеких предметів і до того потрібно ему відповідних [внутрих] окулярів без огляду на в'єк короткозорого. Короткозоре око видить далекі предмети наче кр'єз с'єтку, кр'єз шраку, або і зовс'єм не видить. Окуляри скинуть короткозорому с'єтку з ока, покажуть ему предмет ясно і докладно. Р'єч певна, що короткозорого кривдять ся, коли не дає ся ему відповідного скла, а прецінь широка публіка думав, що се шкодить оку. Кождий, хто добре видить далеко, не зрозум'єв бы, чому мало бы ему шкодити, як бы ему зняли накинєне на лице полотно, аби м'єг вид'єти. Але чому короткозорому, аби м'єг вид'єти, мали бы шкодити окуляри, того він не знає, а лиш повторює „непоколебим“ тезу, бо так говорили д'єд і прад'єд, котрі так само не розум'єли суті р'єч, як найінший их внуки.

Добирание окулярів для короткозорых не повинно ся м'єжати до волі самых пацієнтів, бо оні — особливо молоді — беруть собі найчаст'єйше окуляри за сильні, по-части з незнання, по-части з п'єстога, аби мати „грубіші“ окуляри и виглядати на „учених“. Ясна р'єч, що скорбь покажуть ся недогоди з таких окулярів

— б'єл в'є очях, заворот'є головы, блювота и яко остаточний ус'єх: нар'єкание на инстатую окулярів взагалі. Окуляри має вызначити окуліст, і то не лиш з огляду на ступ'єнь короткозорости, але і з огляду на ц'єль, до якої мають ті окуляри служити. Ж'єнчий род не радо носить окуляри ще з той причини, що оні не підносять краси. Се рація. Але до науки г'єри на фортеп'єан або до школи, аби вид'єти п'єсьмо на таблиці чи на географічних ст'єнних картах, конечно треба окулярів п'євночкать, хоч бы і як уважали на красоту. Окуліст одинь потрафить уважидити уломб'єст і потребу та означити добре скло.

До з). Будова ока над'є м'єру, надзора [гіперметропічна] лежить в т'єм, що око є спосбне вид'єти предмети далекий добре і стало, т. е. при довг'єм огляданю их, а нагомб'єст близький а дробні предмети видать або недокладно, або лишень короткій част [чверть, п'єть годин], а потому мусять або відпочивати, або зовс'єм перестати працювати. Теоретично пояснюючи р'єч, кажемо: гіперметропічне око може аккомодуватись в близькості. Будова ока є така, що оно в'є стані спокою не лучить на нер'євн'є а лучить розб'єжних, як се робить короткозоре око, ані рівноб'єжних, як око емметропічне, лишень встигло бы злучити зб'єжні лучі, але таких нема у вселенній широкій та далекий, бо і найдалший луч [від сонця] є лиш рівноб'єжний, а не зб'єжний. Щоб вид'єти далекий предмет [як сказано, мы позво-ляемо собі уважати за такй в'єсо, що лежить далше н'єж 6 метрів], мусить надзоре око приноворяти ся, а чамь ближше лежить огляданий предмет, тимь б'єльше напружена, праці мусить выконати око, аккомодуючись, щоб предмет вид'єти. Коли предмет дуже малый [дрібний друк, узоры гафтов] и его

треба дуже зблизити до ока, то гадзоре око не в'є силі так дуже приноворитись, або оно може зробити се лиш на якийсь час, [чверть, п'єть годин], а не довше. Коли-ж оно перестане аккомодуватись, тоді вид'єти предмет недокладно, мов кр'єз с'єто, а далі і зовс'єм не видить, оттак, як бы хто з'є правильно видачих приблизив образок на 2-3 см. до ока и хот'єв оглядати, однеж при найіншій волі, при найбільшм напруженю не може надзоре око довго и в'єтравало працювати, х'єба дамо ему відповідні окуляри, що відразу усунуть в'єш муки. С'єй окуляри є выпуклі, як при старечозорієті, тому лучає ся, що молоді школярі з'є привичкою и з користю дивлять ся кр'єз такий окуляри свого д'єдуса або бабуні и читають без т'євду то, чого вчора мов кр'єз в'єслону не вид'єли, — аж приїде несьвідомий р'єч видіть — учитель, отец, д'єдло — крикне: „А ты, смаркачу, що робить!“ и відбере хлопцев окуляри в'є той гад'є, що зробив добре д'єло. Р'єшати має тут знову окуліст: він, коли найде надзоре око, означить відповідне скло до сталого ужитку на віддалі и в'є близькості.

Б'є одна несправильність в'є будові ока, що дає ся поправити окулярами, а то: астигматизм, не одностайне закривленє поверхні прозорни [рогови, Cornea]. Однєж тая несправильність лучить ся дуже часто з короткозорієстю або надзореієстю, котрі мають гоковний вплив на быстроту зору, а коли одна з тых х'єб приведе пацієнта до очного л'єкаря, то сей при огляданю ока спостереже ще і с'єсо додаткову несправильність и вызначить окуляри циліндричні, коли противно в'єш в'єгадані окуляри є сферичні.

